

சிவமயம்.

படலவகாசுகி

பக்கம்	படலம்.	நாளுரை
உஅச	அங்கம்வெட்டிப்படலம்.	உஅ
உகா	அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.	உக
ருக 0	அருசசனைப்படலம்.	ருக
சருரு	அயனன்குழியுமவையுமழைத்தபடலம்.	உஎ
உஎக	இசைவாதுவென்றபடலம்.	சச
சருஉ	இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.	உஅ
கச	இந்நிரன்பழிதீர்த்தபடலம்.	கக
ககௌ	இந்நிரன்முடிமேலவளையெறிந்தபடலம்.	ருக
உஉக	இரசவாதுஞ்செய்தபடலம்.	உ0
கஅக	உக்கிரருமாரசனுக்குவேல்வளையெண்ணுகொடுத்தபடலம்.	கக
கௌக	உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம்.	சரு
உ0௭	உலவாககிழியருளியபடலம்.	கக
உஉக	உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.	கஅ
உசரு	எல்லாமவலசித்தாதிருவிளையாடற்படலம்.	உச
ககக	எழுதலழைத்தபடலம்.	கரு
ககஉ	கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.	உ0
உ01	கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.	உஉ
உஉக	கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.	உக
உஉ௭	கா.ம்மாநியாடினபடலம்.	உக
உசரு	கிரணுகிலகணமுபதேசித்தபடலம்.	உ0
சசக	கிணைககநாயேற்றியபடலம்.	உஎ
கருக	குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.	உஉ
சச௭	சாபுச்சாரங்குலநீர்த்தபடலம்.	சச
சகௌ	சங்கப்பலகைசுந்தபடலம்.	உக
ருக௭	சமணரைக்கழுவிற்றியபடலம்.	அஉ
சருஉ	சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.	சச
உஉ௭	சீசாழைமடுவிலிட்டியபடலம்.	உஉ
க௭	சுடாசலகப்பிராட்டியார்நிருவவதாரப்படலம்.	அக
உஉ(1)	சுண்ணாம்புத்தலவைத்தபடலம்.	உஎ
உஉ(2)	சுருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.	உ0௭
உஉ௭	தலவிசேடம்.	உஉ
உ௭	திருக்கைகலாசப்புசுழ்ச்சி.	௭
உ௭௭	திருநகராங்கண்டபடலம்.	ச௭
உ௭௭	திருநகரப்படலம்.	சருக

படலீவசூரதி.

புக்கம்.	படலம்.	பாடற் ஞெகை
கக0	திருமணப்படலம்.	ககக
௩௭க	திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.	௩௦
௪0௮	திருவாலவாயானபடலம்.	௨௮
௪௮	தீர்த்தவிசேடம்.	௩௬
௪௮௨	நரிபரியாக்கியபடலம்.	௧௨௭
௨௬௧	நாகமெய்தபடலம்.	௨௩
௪0௪	நானாக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.	௨௫
௨௪0	நானமாடக்கூடலானபடலம்.	௨௬
௬௧	பதிகம்.	௧௫
௫0௨	பரிநரியாக்கியபடலம்.	௬௬
௩௭௬	பலகையிட்டபடலம்.	௧௮
௨௭௨	பழியஞ்சினபடலம்.	௪௪
௩௬௭	பன்றிக்குட்டிகுலைமநதிரிகளாக்கியபடலம்	௧௮
௩௮௭	பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.	௩௩
௫௨௬	பாண்டியன்சுரநதீர்த்தபடலம்.	௬௮
௧	பாயிரம்.	௩௦
௩௮	புராணவரலாறு.	௨௫
௫௧௨	மண்சுமந்தபடலம்.	௧௧௪
௬௪௫	மலயததுவசனையழைத்தபடலம்.	௩௬
௨௨0	மாணிக்கம்விற்பபடலம்.	௬௩
௨௮0	மாபாதகந் தீர்த்தபடலம்.	௪௧
௩௪௨	மாமனாகவந் துவழக்குரைத்தபடலம்.	௩௭
௨௬௫	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.	௩௮
௫௪	மூர்த்திவிசேடம்.	௩௭
௩0௧	மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.	௪௧
௨0௬	மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.	௪௧
௨௫௪	யானையெய்தபடலம்.	௪௨
௩௪௮	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.	௬௮
௨௩௭	வருணனவிட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.	௧௬
௪௫௮	வலைச்சினபடலம்.	௬௪
௩௬0	வளையல்விற்பபடலம்.	௩௬
௫௫௧	வன்னியுங்கினறுமிலிங்கமுமழைத்தபடலம்.	௫௫
௪௬௭	வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்.	௮௬
௩௨0	விடையிலச்சிணையிட்டபடலம்.	௩௩
௨௬௧	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.	...
௩௬0	விறகுவிற்பபடலம்.	...
௧௪௬	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.	...
௮0	வெள்ளையானைசாபநதீர்த்தபடலம்	...
௨௧௩	வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.	...

கணபதிதுணை
பரஞ்சோதிமாமுனிவர்
அருளிச் செய்த
மதுரையறுபததுநானகு திருவிளையாடற்.
போற்றிக் கலி வெண்பா

காபபு

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச - சேற்றமதன்
ஹைககுஞ் சரமுகததான் சாயவழித தோனுவவு
கைககுஞ் சரமுகததான் காப்பு.

நூல்.

பூமேவு கறபகநா டானும் புரந்தரனா
தீமை விருததிரனைச் செற்றபழி—போமானு
பொற்கமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நறகருணை செய்த நலடபோற்றி—நற்றவத்தோ
ர்சனாச சாதது மெழினமலரைக் கால்சிறைத்த
வாசவனா வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற் பசொபந் தீர வருள்சுரநத
மலலற கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடெனக்
கொத்தரூ நிம்பக் குலசே கரையெய்திர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின மூன்று
முலையுத் தமிழாய் முளைத்துக்—கலமுழுதுங்
நற்றுமுடி சூடிக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த கீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரோறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரோறி வெனறெதிர்க்கும் போதிவொரு—வாரோறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செயத வளம்போற்றி—யங்கனக
முன்னரூடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கும் வெள்ளிமன்றி
ணினரூடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தி மூன்று குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசித் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைககு
வெய்யபசித் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைககு

யின்முள் கடலாட வேண்ட வெழுக்கடலுரு
சீனீனா வரநிறுத்துந் தாள்போற்றி—வாணமுழ
வாழமுலை யத்துவசு மன்னனைக்கூஉயத தேவியொடு
மாழி படிவிதத வருளபோற்றி—வேளவிவரு
வில்வளைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகமரசு
செல்வளைப பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேலகொடுசது
வென்றிமுடி சூட்டி மவிறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுத்த கிரகமரன்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச்
சேயனைய வுகரன் நிகிரியெறிந் திந்திரனபோர்
சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி
வண்டலமபு தாக்கமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிநது வைப்பெடுத்த சோபோற்றி—பண்டொருந்
ளாற்றிய வந்தணருக காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறம்போற்றி—யிறடைத்த
தென்னன் குமரன் நிருமுடிக்கு வாணிபராய்
நன்மணிகள விற்த நலம்போற்றி—நன்னகாமேல்
வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி னான்கேவுரு சூள்போற்றி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய
மன்னவன் கைகசரும்பை வாங்கிக்கல யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
சிங்கசரந தொட்டெய்த சோபோற்றி—தொங்குநிறை
மூப்பினைய காளே முலையுண் சூழவியெனக்
கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறுநடச தனையொரு தென்னன் நனககிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலாபோற்றி—யாறடைந்தோர்
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நடு மறப்பழியை
யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீர்த்தவருட் சோபோற்றி—தாயனைய
வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்

வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்.
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணா
கூரியகோட் டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விநலபோற்றி—தாரணியில
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன மெய்க்காட்டிட் டன்புடையு .
மதுரியைக காதத வளம்போற்றி—நொந்திரநத
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ச்
பொறகுவை தநத புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வாககுவளை
கையேற்றி மாலேற்றுவ கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாதையுரு நீததாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீடுத வருளபோற்றி—கட்டவிழார்த
தாரராக கரையிரவ்ற் றுழ்திறநது காப்படைத்துச
சீரார விடைபொறிதத சோபோற்றி—யாராளை
மூண்டுபொருந தென்னன் முனைப்போர்கூத் தணணீர்தந்
தாண்ட கருணை யரம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
வனமனத்துக் கெட்டான வடிவெடுத்துப் பொன்னையா
ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதி
ராயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலத்திரிதத வேலபோற்றி—தூயவள
மொல்கு மடியார்க் குலவாத் தனிககோட்டை
நலகுந கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற்
சேமரிதி வாங்கியருள சோபோற்றி—கோமகனை
யாட்டிய வன்பழிதீர்த தாண்டச சிவலோகங்
காட்டி யுருளகருணை கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டுந திருமுகத்தைச சேரனிடைத்
தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந திசைகுகும் பாணனுக்குப்
பொற்பலவை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்றதனான்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத தோற்றாடன
ரோட்சுடையாத தாங்குவித்த ஞன்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல வெஞ்சுரதது வல்லேனக குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாயபோற்றி—வீயாத
வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மநதிரியா
மீனவனுக் கீடுத விநல்போற்றி—மானவலி
யெய்த்தெளிய னான விரும்புட் குபதேசம்

பத்தியினுற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நானாக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நாணமாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போலவளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரநா டந்த வருளபோற்றி—செந்தமிழ்தூ
லாயந்தவா கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனரிடைச்
சொற்சுவையாற பாட னொடுத்தது தருமிகுப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நககீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணுல வெந்தோடை வீழ்ந்தோனை
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
வேதமுறுங் றீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலைய
மாதவனாற் றேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதனர்
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கததார
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிகு மாண்போற்றி—மீனமகனுய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய தினமீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
யானத்திரு வாதலு ரந்தணருக கைத்தெழுத்தின
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
வேம்புநறுந் தாரானமுன் வெவ்வாய் நரித்திரளை
வாமபரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாமபரிக
ணினற பரிக ணிணமபிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக
காளாய முதுகி லடிபட்டு மணசுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணா
வீறுகெடக் கூனிமிர்தது வெப்பொழித்ததுப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சேறமண
ரங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழுவி லேறறும் விறல்போற்றி—யங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வனனி இணையிலிக
மனறழைத்துக் காட்டு மருளபோற்றி—யன்றிறைநா
னற்றிய வாட லறுபத்து நான்குணையுந்
சாற்றிய தென்முனிவன றுள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டுச்சித்த மாமுனிவா தான்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தான்போற்றி—யண்ணலரு
போற்றி மதுரைநகா விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

•திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

தி

உ .
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியராகிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர்வரலாறு.

திருமறைச்சாடு என்னுஞ் சைவக்ஷேத்திரத்திலேறக்குறைய-௮௦௦ வருஷங்களுக்கு முன்னா சைவவேளாளா மரபிலுவதரித்தருளிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர் என்பவ ரொருவரிருந்தனர். இவ ரிளம்பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்குவாராயினா. இவருக்கு உலக விற்பத்தி லிச்சையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்பமுண்டாயினமையால் சைவப் பெரியோர்களை யடைந்து, அவர்களுக்குச் சுகானுஷ்டசெய்து ஞான நூல்களை யோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்குக் க்ஷேத்திர யாத்திரை முக்கியமாகவிருந்தது. பல தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அதுக்கிரகத்தைப்பெற்றுவருகையில், எல்லாக் கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞானதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீமீனாட்சியம்மையார் ஒருநாளி அவரது கனவினகட் டோன்றி, ஓ குழந்தாய்! “எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப் பாடு” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச் சிந்தித்துத் தமக்குத் தரிசனந்தந்தருளிய சிவசத்தியையே “சத்தியாய்” என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச்செய்யுள் கூறி, முறையே மற்றை விஷயங்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரககடவுளது திருவிளையாடல்களைப் புகள்மாகப்பாடி முடித்துத் “திருவிளையாடற்புராணம்” என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும்படி ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரோசுவரர்களது நிவ்யாநாக்ரகத்தால் சுவாமிசந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினா; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் “திருவிளையாடற்

பேற்றிற்கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி” முதலிய பிரபந்தங்களுஞ் செய்து வெளிப்படுத்தினனென்க. இச் சிவஞானச் செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீசேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரியபுராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டெண்ணுயுள்ளன. ஆசாரியபக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விளைவித்தல்போல ஸ்ரீசிவபெருமானிடத்து அன்பை விளைவிக்குதால் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ்வரிய நூலைச் சைவர்களது தவப்பயனாய்த்தோன்றி யருளிச்செய்த பெரியோனது திருவடிகளைச் சிந்தித்து யாம் உய்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

தி!

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்
எழுந்தருளியிருக்கும்
கடவுளது
திருவிவராயாடற்புரணம்.

காப்பு.

சத்தியாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தியான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தியாகிய சொற்பொருணல்குவ
சித்தியானைதன் செய்யபொற்பாதமே.

(இ-ள்.) சத்தியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனிப்பர
முத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்திசொருபமாகியும் விளங்கும், முதலை-
முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெய்வதற்கு, சித்தியானைதன்-யா
னைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்திவிநாயகருடைய, செய்ய பொற்பா
தம் - செவ்விய பொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தியாகிய - பரிசுத்
தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், நல்குவ-பிர
ஸாதிப்பன. (எ-று.)

(விநாயகர்துதிக்குக் காரணமுணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்துல் முட்டின்று யினிது முடி
யும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினானென்க. விநாயகக்கடவுளை
யொருகாரியந்தொடங்குவோர், முதற்கண் வழிபடவேண்டியதெனவு
ம் அங்ஙனம்வழிபடாதபோது அவர்தொடுக்குங்காரியம் தடைபடத்த
ககதெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸீசிவபெருமான பூர்வம் வர
மருளிச்செய்தனானென்க. அவ்வரம் தம்மையீராகவுந் தொடருமாற்ற

லுடைய வாய்மைப்பாடுடையதென்பதைத் தாமியற்றியதிரிபுரசங்கர
 ரகாலத்தில்வெளியாக்கினரப்பெரியபெருமானென்றறிக. திரிபுரசங்
 காரகாரியம் தாம்தொடங்குவதன்முன்னர், விநாயகக்கடவுளைச் சிவபி
 ரான்வழிபடாமையால், அதுவிநாயகமூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப்
 பட்டதென்க. இதனை “மூப்புரமெரிசெய்தவச்சிவனுரைந்த மச்சது
 பொடிசெய்தவத்திரன்” என்னுஅமுதவுகைவெளிப்படுத்தியவாற்றிக.
 தம்மைநினையாதவர்களுக்கு விக்கினங்களையுண்டிபண்ணுகின்றவர் எ
 ன்பதுவிளங்கவே விக்கினேசுவரர் என்னுந் திவ்யநாமந்தாங்கினர் மூ
 த்தபிள்ளையாரென்க. தம்மைநினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப்போ
 க்குபவவொன்பதும் அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவின
 துகர்ப்பவாசஞ்செய்து பிறத்தலாகிய தூர்வாசமின்றி அநருயையென்
 னுந் தாயினது புஷ்பாஞ்சலியினின்றஞ் சிசவாகக்கீழேகுதித்துவிளை
 யாடிய (சிவனா துஅமிசாவதாரமூர்த்தியாகிய)முனிவரைத் தூர்வாசர்
 என்று உண்மைநாசுகள் கூறுமுறைமைகண்டறிக. தூர்வாசஞ் செய்
 யாதவரைத் தூர்வாசரென்றதுபோல, விக்கினங்களைத் தடுப்பவரை
 விக்கினேசுவரரென்றிடுத லமைந்தவாற்றிக. சிவனார் பிதாவும், வி
 நாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் தூல்வழக்காகவும், பிதாவுக்கிடர்விளைத்
 தல் பிள்ளைக்கியையுமாறெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயினும். பிதா
 பிள்ளையென்றது அருணடைகமென்றறிக. விநாயகர் என்ற திவ்ய
 நாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவவொன்று பெறப்படும் அர்
 த்தவைபவ முணர்ந்தார்க்குச் சிவனுக்குப் பிள்ளையுண்டென்பதும்,
 விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டென்பதுமாகிய இரகசியம் வெளிப்படு
 மென்க. “மைந்தர்மனைவியில்லா நெவனவன் சஞ்சலமிலான்
 முத்திரும் பரசிவனெனதத்தகுமே” என்ற மேலோர் திருவாக்கி
 னையின்றுய்த்துணர்க. பூவும் - பூவினதுநிறமும், பூவினதுமாண
 மும்போலச் சிவமும், சிவபத்தினியும், சிவகுதுவு மெண்ணப்படு
 தல் சைவநூற்றுணிவாகையால், அவர்மாட்டெயர்வு தாழ்வுகள் கற்பித்
 தல் கூடாதென்க. பூ - பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்பவற்றின்
 சம்பந்தமுணர்ந்தார்க்குப் பிதா - மாதா - புத்திரன் என்று சிவசக்தி
 கணபதிகளைக்கூறுமுறைமை யொருவிவிரோதத்தையும்பயவாதென்க.
 ஒருபொருளை மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுத லுயிர்கண்மாட்டுண்
 டாகத்தக்கபயனை யுத்தேசித்தேயாகையால், அது பரப்பிரயோசனங்
 குறித்ததென்றாயிற்று. தன்பொருட்டொன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படு
 மேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்னுந் துணிபினையதென்று
 ணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப் பிள்ளையிடர்விளைத்தல் யாங்ஙனமென்றெ

முமாசங்கைக்கெளிதினிறையுண்டாகி நலந்தருமென்க. “இம்மைப் பொழுது முபகாரமல்லாலொன்றை யியக்காநீர்க்குணக்கடலை” என்றது மீண்டுப் பிரமாணமாயதென்க. இதனால், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும் இரண்டுதனித்தபொருள்களல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாற்றிக். உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையென்றுவிவகாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்றுசரீரங்களிலுங் கன்மததுகடீடாக மூன்றுயிரகளுலாவு மிருப்புநோக்கியாம். சிவசத்திகணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிரகளல்ல. நினமல சேதனமாகியவொன்றுதானே மூன்றுயிருத்தலை மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்றால் விளக்கியதேபோதும். சச்சிதாநந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந் ததுககிரகித்ததும், பிள்ளையாயிருந் திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனங்கருதி யென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகிய சிவன் பிள்ளையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பிள்ளையாகியகணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடர்விளைத்ததும் நாடகமென்பதே சித்தம். கணபதியைவழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத் துன்பமும் பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலேயிதன்முடிவாயிற்றென்றறிக.

என்னை? கணபதியையேமுதலில் வழிபடவேண்டியதற் காவ சிங்கமெனின்? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற்போந்தபிரமேயம் சிவம். இச்சிவத்தை முதலிடைகடைகளி லவ்வேதம் பிரகாசப்படுத்துகின்றது. உபக்கிரமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர் பெறும். இதன் சொரூபமே விநாயகக்கடவுளென்பதாம். வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரது சொரூபமாதலை அவரது திருமுகமண்டலந்தானே யுணர்த்தும். அதனையே யாணமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க. பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கண்ணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன்வாச்சியப்பொருள் கஜாநநமூர்த்தி யென்பது சித்திததது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணங்கவேண்டியது என்னும் மரபை யுலகங் கைக்கொண்டதுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச் சிவபிரான் அருளினொன்று உண்மை நூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ சூதுவாகிய விவர் பிரணவமுதல் வராயினொனின், அப்பிரணவம் சிவனை யுணர்த்துமாறின்றோவெனின், கஜமுகக் கடவுளைத் தம்மில் வேறாக வுடையராகாத சிவபரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறு பொருளாயிடுதல் சாலாதென்து. இச் சிவபரஞ்சுடரையே ஒங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறிய

தென்க. “அஸ்து ஸதாசிவோம்” என்றதே அதுவாம். இச் சிவத் தோடபேதமாய்ச் சத்தியென்று விளங்கும் (விநாயகரது) தாயை உம என்று வேதங்கூறி “உமாஸஹாயம்” என்று சிவத்தைத் துதிக்கும். அ-உ-ம் என்னும்பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்று திரிந்து விளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகிய பிரமசொருபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம் மூவரோடு மபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தெய்வ நாமந்தாங்கி “ஸ-ப்ரஹ்மண்யோம்” என்று மூன்றுதரம் வேதங்கூற விளங்காநிற்கும். பிரமம் என்று வேதங்கள் கூறும் பொருள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும், தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபரஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக் காததருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவபரஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. இவ் வுண்மை வெளிப்படவே “சித்தியானை” என்று விநாயகக் கடவுளை வழிபட்டா ரிந் தூலாசிரியனென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொருபி யென்பதுசித்தித்தது. சித்திவிநாயகா என்பதுதலவிநாயகரதுதிருநாமமாகியவாறறிக. எடுத்தகாரியம் இனிது சித்திக்கச்செய்யும் விநாயகனொலு மொன்று.——விரிக்கிற் பெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரைக்காண்டம்.

பாயிரம்

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வீ வழங்குகசுரந்துவானப
பலகுவளங்களைங்கும பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புலகுகவுலகமெல்லாம் புரவலன்செங்கோல்வாழ்க. (க)

நூற்பயன்.

என்சீரடியாசிரியவீருத்தம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மண்ணை
நிருவினையாட்டிவையன்பு செயதுகேட்போர்,
சங்கநிதிபதுமநிதிச் செல்வமோங்கித்
தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்
வாழ்நாளுநணிபெறுவர் வா னாடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ள போகழுழகிப்
புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ் நணணிவாழ்வார். (உ)

கடவுள்வணக்கம்.

சீவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

வென்றுளேபுலனகளைந்தார மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளையமுதமூற்றுந் திருவருள்போற்றியேற்றுக்

(க) நான்மறைச்சைவம் என்றது, வேதம்-உடலும், ஆகமம்-உயி
ருமாதலின். இதனை “வேதாந்தத்தெளிவானுசைவசித்தாந்த” மென
னுஞ் சிவப்பிரகாசச்செய்யுளானுணர்க.

(உ) திருவினையாட்டு - இப்பெயர் தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தா
னமாகிய நூல்மேனிற்றலால், தானியாகுபெயர், சங்கநிதி - சங்கவடி
வாகவும், பதுமநிதி - தாமரைவடிவாகவுமுள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க
எடுக்கக் குறைபடாத்தன்மையன. வந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

குன்றுளேயிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மனறுளேமாதியாடு மறைசசிலம்பழகனபோற்றி. (௩)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுருமபுமுரல்கடிமலர்ப்பூங் குழலபோற்றியுத்தரியத் தொழித்தோ
ள்போற்றி, கருமபுருவசசிலபோற்றி துவுணியாககுப்பாலசுரந்த கல
சம்போற்றி, யிரும்புமனங்குழைத்தெனனை யெடுத்தாண்டவங்கயற
க னெண்பிராட்டி, யரும்புமிளநகைபோற்றி யாரணநூபுரஞ்சிலம்பு
மழகனபோற்றி. (௪)

பாசிவம்.

கலிநிலை துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணெடிய்கொண்டவனறனவலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறனசந்திதிமுத்தொழிலசெய்யவாளா
மேவண்ணலனனாவினையாட்டிவின்வியைவெல்வாம். (௫)

சிந்திசத்தி.

அண்டங்குளெல்லாமணுவாகவணுக்ககுளெல்லா
மண்டங்கனாகப்பெரிதாய்ச்சிந்தியினாறு
மண்டங்குளஞ்ஞம்புறம்புங்கரியாயினாறு
மண்டங்குளின்னாடுமேனயென்பரறிந்தநல்லோரா. (௬)

(௩) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௫) மெய்-போதம்-இன்பம் - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம். என
வே, சச்சிதாநந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சததிவல்லமை,
மூவண்ணல - மூன்று அண்ணல, பிரமன - விட்டுணு - உருத்திரன்,
சந்திதி - சததிசங்கற்புரபம். முத்தொழில - சிருஷ்டி, திதி, சங்கா
ரம். வாளாமேவண்ணல-தத்துவங்களையும், தத்துவக்கர்த்தாக்களையுங்
கடந்துகின்ற பரசிவம், வாளா - இடைச்சொல். இது, சும்மாவெனனு
ம பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம் - உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன
மை வினைமுற்று. என்னை படிப்போரையுங் கேட்போரையுந் தன்
னெடுபடுத்திக்கூறலின்.

(௬) பெரிது, சிந்திது-என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்றா வி
னைமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு - இவை உயிராகளின்மேல் நின்ற
லால், இடவாருபெயர்கள். துணை - பண்பாருபெயராய்ப் பண்பின்
மேல் நின்றது.

சோக்கலிங்கழர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவினாயகன் பூமகனாயகன்
காவினாயக னாதிககடவுளாக்
காவிநாயக னங்கயற்கணணிமா
தேவிநாயகன் சேவடியேத்துவாம்.

(எ)

அங்கயற்கணணிமை,

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணநியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற்
கணகனுலக மெண்ணிறந்தசராசரங்க ளீன்றுந்தாழாக், கொங்கயற்க
ணமலாக்கூந்தற குமரிபாண்டியன்மகள்போற் கோலங்கொண்ட, வ
ங்கயற்கணம்மையிரு பாதப்போதெப்போதுமகத்துள்ளவைப்பாம்.(அ)

சபாநாதர்.

உணமையறிவானந்த வருவாகியவவுயிர்க்கு முயிராய்நீரின், நண்
மையனலவெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சரங்களீன்ற, பெ
ணமையுருவாகியதன னுணந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருகயார்க்கு, மண்
மையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியை யகத்துள்ளவைப்பாம்.

(எ) ஆவிநாயகன் என்றது - பிரமனமுதலிய தேவாகட்கெல்லா
ஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்தியின்
வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று, அக்கரங்களைக்கொண்டு மூர்த்திகளை
ச் செலுத்தும் தனமையுந்தோன்றற்கு. ஆவிநாயகன், தேவிநாயகன்
என்பவை, ஒருபொருளுமேல்வந்த பலபெயர்கள். தேவி-வினையாட்
டுடையவள்.

(அ) பங்கயன் - என்பதனிறுதியில் தொக்குநின்றவும்மை திரு
மால்மேனிற்றலால், இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொங்கை என்பது -
கொங்கய் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது மனத்தின்
மேனிற்றலால் இடவாருபெயர்.

(ஈ) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள், பெ
ருகவெனனும் வினையெச்சத்தின முடிபாகிய, ஆடியென்னும் எச்சத்
தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்னுணந்தக்கொடி-
சிவகாமவல்லி. தான-சிவம். ஆனந்தம் - காமம். கொடி - வல்லி. யார்
க்கும் எனறது - விஞ்ஞானகலா, பிரளயாகலர், சகலா என்னும் மூவ
கையனுக்கட்கும் எனறபடி.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கிடாமகுடந் தரித்துநுங்கொன்றையந்தார தனை
ந்துவேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக் கலனகற்றிமாணிக்கசு சுடாப்
பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்ககயலெடுத்து வழுதிமருமகனாகி மீனநோக்கி
னாமடவரலைமணந்துவக முழுதாண்டசந்தரனை வணக்கஞ்செய்வாம்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்நிறுமகளாய்க் கலைபயின்றமுடிபுனைந்து செங்கோ
லோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டெந்திகண முனை
ப்போர்சாயத்துத், தொழுகணவற்கணிமணமா லிகைகுட்டித்தனமகு
டஞ் சூட்டிச்செல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெண்ணரசியழககம
லந் தலைமேல்வைப்பாம். (கக)

வேள்வியம்பலவாணர்.

பொருமாறிக்கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன்மணங்கிடந்த புழுக்கமாற
வருமாறிக்கண்ணருவி மாறாதுகளிப்படைய மண்ணும்விண்ணு
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந் தூசெனத்தமொறி யுழலுமாக்கள்
கருமாறிக்கதியடையக் கான்மாறிநடித்தவரைக் கருத் துள்வைப்பாம்.

தகடினுழர்ந்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறநகமுதற் கற்றகேள்வி, வ
ல்லார்கணல்வருக்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பாலா, யெல
லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லா
மற்சொன்னவரை நீனயாமனினைந்துபவத் தொடக்கைகெவ்வாம். (க)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்குடத்தி லூக்கமெனுந்திறிநிறுவி யுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந் தொடாபுட்டியிடைபடுத்தித் தறுகட்பாசக்

(க0) மீனநோக்கினமடவரல - மீனாட்சி. மீனம் - மீன. நோக்
கு - கண.

(க2) புழுக்கமாற என்றது - பரதநூற்றுறையிற்சென்ற பாண்
டியன, அதனூற் றன் கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான் திரு
வடியும் வேசறறு வருந்துமேயென்று மனம் புழுங்கினமையை.

(க3) நான்மறை - இருக்கு, எசர், சாமம், அதாவணம். ஆறங்க
ம் - சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிணை, சோதிஷம், நிருத்தியம்.
நால்வராவா - சனகா, சனந்தரா, சனாதரா, சனற்குமாரர்.

(க4) ஊக்கம் - மனவெழுச்சி அனபெனது - சிவபுண்ணிய
மேலிட்டால் நாளுககுநாள முறுகிவளரும பேரனபு,

கள்ளவினைப்பசுபோதக் கவுளமிடக்களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்தி வேழத்தைநனைநதுவரு வினைகடர்ப்பாம் ( )

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருங்கடலுங் கல்ங்கக்கா
ரவந், துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சு ருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையு
ணாந்தோராற்று,மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவாவயிற்றி னழலு
மூள,மறங்குலவுவேலெடுத்தகும்ரவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்

சாஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன் மலொடுத்தபத்திபடப் பரப்பித்தி
க்கு, முழுதகன்றமணந்துசுவை யொழுகியணிபெறமுக்கண மூத்தி
தாளிற, ரொழுதகன்றவணபெனுநா தொடுத்தவகல்கூட்டவரிச் சு
ருமபந்தேனுங், கொழுதகன்றவெணடோட்டு முண்டகத்தாளாடிமுடி
மேற கொணவொழ்வாம். (கசு)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றொழும் வானவாமகுடேகாடி
பந்தியினமணிகள்கிந்த வேததிரப்படையாற்றாக்கி
யநகியுமபகலுநதொண்ட ரலகிடுங்குட்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமானபாத நகைமலாமுடிமேலவைப்பாம். (கசு)

திருஞானசம்பந்தழர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்க்குக்கைவேணித் தாதைபோறகன்றகண்மீனக்
கொடியனைவேவனோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாளவேண்டப் பினனுயிரளிததுக்காத்த
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணலைந்தெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாற வஞ்சகரிட்டலை

(கசு) நால்வகைச்சொல் - பெயா, வினை, இடை, உரி. நால்வ
கைமலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீாப்பூ. மலர் - என்பதி
னிறுதி முறறும்மையும், முழுது என்பதினிறுதி முறறும்மையும், தொ
க்கன சுவை எட்டு - வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம்,
உருக்கிரம், நகை தொடுத்த - இதில அகரவீறு தொத்துதல்.

(கஅ) முனிவன் - மொனனிலையுடையவன் என்னும் வடசொற்,
நிரிபு

(கசு) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது - சிவபிரானருளிய இருநா
ழிநெறகொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்கனையும் வளாத்தமையின்

கிறப்பெருங்கடலுமயார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பென்கடலுநீத பி ரானடிவணக்கஞ்செய்வாம். (௧௬)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலஞ்சுலார்பா லாசைநீத்தவாக்கேவீடு
தருவமெனறளவிலவேதஞ் சாற்றியதலைவனறன்னைப்
பரவைதனபுலவிதீர்ப்பான கழுதுகணபிக்கும்பா னு
ளிரவினின்றுதுகொண்டோ னிணையடிமுடிமேலவைப்பாம். (1)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேற விறைவீனையெல்லிற்கவஞ்
பொழுதறுகாலதென லும் பூசனைவிடாதுசெயது
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளும்புகண்ணீருணமூழ்கி
யழுத்தடியடைந்தவனப னடியவா ககடிமைசெய்வாம். (௨௧)

தண்டியடிகள் - மஹைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதாளொடும்பிறவித் தாளெறிந்துநிருத்தரிரு தானைசசோந்த,
மைந்தாதாள்வேதநெறி சைவநெறிபத்திரெறி வழாதுவாய்மெய, சிற
தைதானரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச்சிவானுபவச் செல்வராகிப், பந
தமாந்தொடக்கறுத்திருத்தொண்டாதாள்பரவிப்பணிதல்செய்வாம்.

முதனூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள்பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பி னாய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுடகாந்தத் தீசசங்கிதையன்மாதோ. (௨௩)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாரு மாலவாயப்புகழ்மையந்தச்
சிறந்திமெவடநூறன்னைத் தென்சொலாற்செயதியென்றிங்

(௨௦) வீடு - இச்சையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சத்தை யுணரத்
திகின்றது. வேதம் - தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள
வயர்வுப்பொரு ளும்மைதொகுத்தல்.

(௨௧) அறுகாலங்களாவன - விடியல், உச்சி, ஏற்பாடு, மாலை,
யாமம், வைசறை.

(௨௨) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மே
னின்றது. சிவானுபவச்செல்வம் என்றது - சேடகம் பாவனையை, பந
தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப பண்புத்தொகை.

(௨௪) புகழ்மை - புகழ்ச்சி. இஃது, குணியைக்குணமாகக் கூறுவ
தோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திமெபரியோகூறக் கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறந்திமெபிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமெனறுள்ளநதேரூ. (உச)

மொழிபெயர்த்தவநம்.

திருநகர்தீர்த்தமூத்திச் சிறப்புமூன்றந்தமூத்தி
யருள்வினையாடலெட்டெட் டருசசனைவினையொன்றாக
வரனமுறையறுபததெட்டா மறறவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தசெய்யுள் வகைகமையாலிளம்பலுறறேன். (உ௫)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குங்குற்ற நாட்டியகழகமாநதா
மேபவததலத்திடுனாக்கென் வெள்ளறிவுராயிறகுற்ற
மாயுமாறரிதனறேனு நீாபிரிததனனமுணனுந்
தூயதீமபால்போறகொள்க சுந்தரனசரிதநநனை. (உ௬)

கலிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ னுச்சவைகண்டலு னிமையோரா
சவைக்கவினனமு தாயினதுளாககமில் சானேரூ
ரவைக்களம்புகுந தினியவாயாலவா யுடையா
செவிக்களம்புகுந் தேறுவசிறியனேன பனுவல். (உ௭)

பாயவாரியுண் டொகெடுத்துலகெலாம பருகத்
தூயவாக்கிய காரொனச்சொற்பொரு டெளிந்தோ
ராயகெள்வியா துகளறுத்தாலவா யுடைய
நாயனாக்கினி தாக்குபநலமிலேன் புன்சொல். (உ௮)

அலலையீதலலை யீதெனமறைகளு மனமைச்
சொல்லிறைறுதித் தினைக்குமிச்சந்தர னுடற்
கெலையாகுமோ வென்னுனையென்செயகோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மானையென்சொல்வழி கேளா. (உ௯)

(உச) உறுதி - ஆனமலாபம்.

(உ௫) விரிமுறை - இது தூயயாப்பினொன்று, என்னை, வடது
விற் ரெடுதததை வகுத்துக்கூறலின.

(உ௭) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. செ
விக்களம் - இதில களம் ஏழனுருபு, பனுவல் - இது செய்யுணமேல்
முதலாகுபெயராய் நின்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப் பண்மைமு
டிபுத்தந்தார்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்கடன் மான்மியததையருந்தமிழாறபாடி
யறுகாற்பீடியர்முடியாரசொக்கேசர் சந்திதியிலமராகுழு
மறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதி முனிவனரங்கேற்றினே. (௩௦)
பாயிரம்-முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்திய கந்தரச்சந்தரக் கடவு
ளுறைநிறுத்திய வள்ளிநூற்பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுத்திய வழியினால்வழுதியாயச செவகோன
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட்டணியது மொழிவாம். (௧)

தெய்வநாயக னீறணிமேனிபோற சென்று
பெளவமேய்ந்துமை மேனிபோற்பசந்துபல லுயிராக்கு
மெவவமாற்றுவான் சுரநதிடுமின்னரு ளெனனக்
கௌவைநீசுரந் தெழுந்தனகனை குரன மேகம். (௨)

இடித்துவாய்திறந் தொல்லெனவெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்துவாள்புடை விதித்துநின்றிநகிர சாபம்
பிடித்துநீளம்பு கோடைமேறபெய்துவெம பெருமபோர
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன கொணரூ. (௩)

(௩௦) அறுகால எனபது - அற்ற காலகளை யுடையதென வினை
த்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகையாய்ப் பாம்பி
னமேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்றதாயிற்று;
பாம்பினங்கள், பாதமின்றிச் சரிக்குந் தன்மையனவென்பதை, அவந்
திறஞரிய பன்னகமென்னும் பரியாயப்பெயரானுணாக.

(௨) நீறணிந்தது - சாவசங்காரகாலத்துத் திருமால் முதலியோ
ரை துதல்வழியாறபொடித்துநீராக்கி, அந்நீரைத் தனது திருமேனி
யிலணிதது, தானே ஏனைய கடவுளாக்கெல்லாமநாதனைனக் காட்ட
வும், யாவரும தன்னையே சரணடைந்துய்யவும், குறித்த குறிபாடு.

(௩) வாள் - வாளாயுதம், ஒளி. இந்நிரசாபம்-இந்நிரதனுசு, பச்
சைவில - அம்பு - நீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுஞ் செம்மொழிச்சு
லேடைகள்.

முனிதனீள்வனா யுச்சிமேனமுழங்கிவா னிவநது
தனிதநீாமழை பொழிவனதடஞ்சிலை யிராமன
கனிதநீாமையா லாலவாய்க்கணனுதன முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான போலும். (சு)

சுநதரன்றிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டு
மிந்திரனறனை யொத்தகாொழிலிதென மீலமேல்
வநதுபெய்வவத் தனிமுதனமௌவிமேல வலாரி
சுநதுகினறகைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (ரு)

உடுத்தெனகடன் மேகலையுடையபார் மகட
னிதத்துதித்தபல் லுயிராக்கலாமிரங்கிததன கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழி பாலெனத்தடவனா முகடு
தொடுத்தவழ்வன விழுமெனத்தூங் குவெள் ளருவி. (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

கருநிறமேகமென்னுங் கச்சணிசிகரக்கொங்கை
யருவியாந்தீம்பாலசோர வகனசுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வேயென்னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதனபொருனையென்னும் பெண்மகப்பெற்றாளனதே. (எ)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங் கடும்புனற்குழவிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பா லுண்டொரீஇத்திணடோண்மள்ளா
செல்லெனத்தேழிககும்பம்பைத் தீங்குரலசெவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப் பணைதொறுமவினையாட்டெய்தி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காமாவி னவிர்நளிர்நிறமாத்தெங்கின
குருமபைவெம்முலையாவஞ்சிக் கொடியிறுது சுப்பாக்கடந்தல

(சு) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககாச்சுனை இது தன்னைத்
தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவாகுபெ
யு. கனிதல - அகங்குழைதல. வான் - தொழிற்பெயர்விசுதி.

(ரு) இந்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரியநிற
முடையவனாதலின்.

(சு) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொல்.
ரண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால், சேலைமேல் நின்றது.

(எ) பொருளை - தாம்பிரபர்ணி.

(அ) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகு வாய்த்தலைப் பொரு
ந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிரா வினையாட்டு என்றுஞ் சிலே
டைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செவவி, பணை என இடையே
யொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்,

சுருமபவிழ்ச்சுழலாக்கஞ்சஞ் சுடாமதி முகமாக்கொண்டு
நிரமபிநீளகைத்தவேலி நெய்தலசூழ்காவிலவைகி. (க0)

பனமலாமால்வேய்ந்து பானுரைப்போவைபோத்துத்
தெனமலைத்தேயந்தசாந்த மாண்மதச்சேறுபூசிப்
பொனமணியாரநதாங்கிப் பொருணையாங்கணனி முந்நீர்த்
தனமகிழ்கிழவனாகந தழீஇக்கொடுகலநத்தன்றே. (க0)

வலிலையாருபாலவைகுஞ் சிவாலயமருங் குமீண்டி
முல்லையாணந்துந்தேனுந் தினாக்கையான் முகநதுவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவினாமலா நுயநீத்தஞ்
செல்லலால்பூசைத்தொண்டின செயல்வினைமாக்களபோலும். (கக)

அரும்பவிழனங்கவாளி யிலைதரவாகமபொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேங்கி யிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குசூழ்காஞ்சித்தள்ளி வரமபி நவொழு குமவாரி
பரமபரறகையம்பெய்யும் பாபபனமகளிரபோலும். (கஉ)

வரைபடுமணியும்பொன்னும் வைரமுங் குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்னமுதழுட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங் கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருணைநீத்தஞ் செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ. (கஉ)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனையெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதி சாதனநெறிவீடென்று
மறைசுவதறிந்துந்தேரு ரறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையினவீடுணாந்தோர்போலத் தெளிந்த துழாரிவெள்ளம். (கசு)

மறைவழிகளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பலகால் சோலைதன்பழனஞ்செட்டே

(க0) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேனுஞ் சொல்லால்
அறிணையாதலால் கலந்ததென அறிணை முடிபுதந்தா.

(கக) ஆணந்து - பஞ்சகவலியம் பால், தயிர், நெய், கோமயம்,
கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர், பெயசொச்சத்தின்மேனி
ன்றது.

(கஉ) காஞ்சி - ஓவிருட்சம், ஏழுகோவைமணி. பார்ப்பனமக
ளிர - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(கஉ) அமுதம் - நீர், பால்.

(கசு) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக்களத் துப்பி நந்த அ
ன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

னுறைவழியோடையெங்கு மோடிமனறுடையாக்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத் தனப்புபோனி ரமபிறறணுறே.

(கரு)

கலிநிலை ததுறை.

இழிந்தமாந்தாகைப் பொருள்களுமிகபரத தாசை
கழிந்தயோகியா கைப்படிற்றுயவாய்க் களவக
மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுணவொகெடுத் தெழிலி
பொழிந்தநீரமு தாயினபுலிகீகுமவா னவாகும.

(கசு)

ஈறிலாதவ னொருத்தியேயைநதொழி வியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலைநீ ரொன்றே
யாறுகால்சுளங் கூவலகுண்டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறியீறில்வான பயிரெலாம்வளாப்பது மாதோ.

(கௌ)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

களமர்கள்பொன்னோபூட்டித் தாயாவாய்க்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினேறு மொருத்தலுமுவகை தூங்க
வளமலிமருதம்பாடி மனவலிகடந்தோவென்ற
வளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள் வினையினமுண்டார்.

(கஅ)

பலநிறமணிகோத்தெனணப் பனனி றவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேய வாள்வினைககருங்காணமள ளா
நிலமகளுடலங்கீண்ட சாலவழிநிமிர்நதசோரிச
சலமெனநிவநதசெங்கேழ்த் தழனமணியிமைக்குமன்றே.

(கக)

ஊறுசெய்ப்படைவாய்தேய வுழுநருநீர்காலயாததுச
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந் தொழுதுதிஞ்செந்நெல்வீசி
நாறுசெய்குநரும்போத்து நடவுசெய்குநருநதெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பி வளம்படுக்குநருமானா.

(உ௦)

பழிபடுநவந்தனனைக் கடைசியர்பருகிச்செவ்வாய்
மொழிதமொறவேர்வை முகத்தெழமுறுவறோனற

(கசு) உவரி - உவர்ப்பினையுடையது, கடல். எழிலி - மேலெழு
தலையுடையது, மேகம்.

(கௌ) ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, நிதி, சங்காரம், திரோபவம், அ
னுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் - பராசத்தி, ஆதிசுத்தி, இச்சோசத்தி, ஞா
னசத்தி, கிரியாசத்தி.

(கஅ) பொன்னேர்-தலைவர். அளமரு-அலமரு-லளவொற்றுமை.

(கக) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கூல்
என்றது - செற்றால் நிறங்கிரிந்து நிறற்றலின்.

விழிசிவந்துழலக்கூந்தன மென்றுகிலசோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநலகிக் கலநதவரொத்ததனறே, (உக)

பட்பகையாகுந்தீஞ்சொற் கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குட்பகையாமபலென்று மொண்ணுங் குவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங் கமலநன் முகத்துக்கெனறுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதலபோற்களைதலசெய்வார், (உஉ)

கடைசியர்முகமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமென னூ
படைவிழிகுவளையென்னார் பவளவாய் குமுதமென னூ
ரடையவுங்களைந்தார்மள்ளா பகைஞராயடுத்தவெலலை
யுடையவனாணையாற்றா லொறுப்பவாக்குறவுணடாமோ, (உங)

புரையறவுணாந்தோநூலின் பொருளினுள்ள டங்கியந்துல்
வனாயறைகருத் துமான வளாகருப்புறமபுதோனறிக்
கனாயமைகலவிசாலாக் கவிஞாபோலி றுமாந்தநநூ
லுனாயெனவிரிந்துகற்பின மகளிர்போலொகிநததனறே, (உச)

அனபுறுபத்திவித்தி யாவநீர்பாய்ச்சுநதொண்டாக்
கிணபுருவானவீச னினனருள்வினையுமாபோல
வனபுறுகருங்கான்மள்ளா வைகலுஞ்செவவிநோக்கி
நனபுலமுயன்றுகாக்க வினைநதனநறுந்தண்சாலி, (உரு)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயறசெய்யுக் காமநூல்சாறறுநானகு
வகைகலராபணபுசெவவி யறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவினைபோகம்போன்று வினைந்தனபைங்குழெல்லாம, (உசு)

கொடும்பிறைவடுவிற்செய்த கூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகாலவரிவண்டார்ப்ப முள்ளனாக்கமலலை
மடங்குவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறறிந்தீடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்றூன்ற நினாயெனப்பெரும்போர்செய்தார், உஎ
கற்றைவைகளைந்துதூற்றிக் கூப்பியூக்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாழ்ந் தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவாகடமைகொள்ளப் பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னு
மெற்றவர்க்கற்றந்தெய்வம் விருந்தினாக்கூட்டியுண்பார், (உஅ)

(உச) உரை - பொருளினமேனிற்றலால சொல்லாகுபெயா.

(உரு) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை - “அன்பினுமாவமு
டைமை” எனனுந் திருக்குறளானுணர்க.

(உசு) நான்குவகைகலரா-பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி

(உஅ) சுற்றம்- இது சூழ்ந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுதற்பொ
ருட்டொழிப்பெயர்.

சாறகெட்டியெள்ளுச் சாமைகொள்ளிறுங் குதோனா
யாறிமெதமால்யாணப் பழுக்குலையவளாயேனல்
வேறுபலபயரோடினன புனனிலவினை வுமற்று
மேறொடுபணடியேற்றி யிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (௨௬)

துறவினரீசனேசத தொண்டனர்பசிக்குநல்லுண்
முறவினைப்பிணிக் குத்தோக்கு மருந்துடற்பணிப்புக்காடை
யுறைவிடமபி நிதுநலகி யவரவரொழுக்கிசெய்யு
மறவினையிடுக்கணிககி யருங்கதியுய்க்கவல்லாரா. (௩௦)

நிச்சலுமீசனன்பர் நெறிப்படிற்சிராமேல்வைத்த
பொச்சமில்ன்புமன்னா புதல்வரைக்கணடாலனன
வச்சமுங்கொண்டுக்கூசி யடிபணிநதினியகூறி
யிசசையாரொழுகியுளக் குறிப்பறிநதேவல்செய்வார். (௩௧)

நறைபடுகணிதேன்பெய்த பாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொனவண்ணப் புழுக்கலானிமிர்நதேசோறு
குறைவறவுணடுவேணும் பொருள்களுங்கொணமினென்ன
மறைமுதலடியார்தமமை வழிமறித்தருத் துவராகள். (௩௨)

நினபெனவனுரைபதநதப் பெருநதமிழ்நாடாங்கனனி
தனனிடையூர்களென்னு மவயவநதாங்கசசெயத

(௨௬) சாறகெட்டி-வெல்லம். இறுங்கு-சோளம். ஏனல் - நிலை.
யாணப்பழுக்குலை-யாண விலாப்புடைபோற பருத்த வாழைக்குலை.

(௩௦) புனிப்பு - நடுக்கம். உறைவிடம்-உறையுள் இது, உறை-
இடம் - இர ஐ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படுமெய் பெ
ரூது எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(௩௧) நிச்சல் - நிததல் எனபதனமருஉ. பொச்சம் - பொய். இ
து திசைசசொல்.

(௩௨) செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கலானிமிர்நதேசோறு என்றது-
பருப்புசோறறை. செம்பொன்வண்ணம் - இது செவநத பொன்
போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது, என உவமைத்தொகைநிலைக்கள
த்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகையாய்ப் பருப்பின்மேலும், புழுக்க
ல - தொழிலாருபெயராய் அரிசியினமேலும் நின்றது. இதை சிநதா
மணி, குணமாலையாரிலம்பகம், தீம்பாலடிசில் எனனுஞ் செய்யுட்கு
நச்சினூர்க்கினியொழுகிய உரையானுமுணர்க,

பொன்னியற்கலனேகோயின மடமறப்புறநீச்சாலை
யினனமுதருத்துசாலை யெனவுருத்திரிநததம்மா.

(௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிகுழிந்நில வளைப்பிற்
குன்றமுலலைதண் பீணநெய்தல் குலத்திணை நான்கு
மனற்வுள்ளமற் றவைநிற்கமயங்கிய மரபி
னென்றொடொன்றுபோய் மயங்கியதிணைவகையுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானினா மேய்ப்பவாகோழிணாக் குருந்தி
னெலலைதாயகிற் படர்கறிக்கருநதுண ருருபப
முலலைசோறெனத் தேன்விராய்முத்திழை சிறறி -
கெல்லையாயமோ டாடுபவையினசிறு மகளிர். (௩௫)

கன்றொடுங்களி வண்டுவாய்நக்கவீரங் கரும்பு
மென்றுபொன்சொறி வேங்கைவாயுறவருவ மேதி
குன்றிளநதினை மேய்ந்துபூங்கொழுநிழை மருதந்
சென்றுறவருவ சேவகமெனமுறச செவிமா. (௩௬)

எற்றுதெண்டினை யெறிவளையெயிற்றிய ரிடைத்த
சிறிலவாய்துழைந் தழிப்பவசகிறுமியா வெருண்டு
பற்றிலாரெனச் சிதறியமனவணி பரதா
முற்றிலாமூலச் சிறுமியர்முததொடுங் கோப்ப. (௩௭)

(௩௮) கலன - ஆபரணம், இது சாகியொருமை.

(௩௯) குலத்திணை என்றது - குறிஞ்சி, முலலை, மருதம், நெய்த
லெனத் தேற்றமாயுள்ள நாதறிணைகளை. பாலையோவெனின, “முல
லையுருகுறிஞ்சியு முறைமையிறறிநது, நல்லியல்புழிந்து நடுங்குதுய
ருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்” என்னும் ஆசிரி
யாவசனப்படி இயற்கைத்திணையல்லவாதவின, அது அந்நான்கினுள்
டங்கும். மயங்கியமரபின எனறதற்கு - அனலோமன பிரதிவோமன
முதலிய மரபறியக்கடாதார்போலெனப் பொருள்கொள்க.

(௩௯) தாய் - தாவி என்பது தாய எனத் திரிந்துகின்றது.

(௩௯) பாங்-இது அறுதொகுத்தல். பொன்-உவமையாகுபெயர்.
திணை - முதலாகுபெயர்.

(௩௭) மனவு - அக்குமணி, கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்கை
வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்றொரு
நிலக்கருப்பொருள்வந்து கூட்டல்.

முல்லைவண்டுபோய் முல்லையாழ்முளரிவாய் மருதம்
வல்லவணடினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதங்
கொல்லையானமடி யெறிநதிளங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளைத் துளுகள்வன வாளை.

(நஅ)

கரும்பொற்கோட்டிளம் புண்ணைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச்
சுரும்புசெவவழிப் பாணசெயக்கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்தடங்கடல வலையெடுத்தாழியான் கையி
லிருந்தசங்கென விறைகொளப்பூவைவே லெறிவ.

(நக)

கழிந்ததெங்கினெண் பழம்பரீஇமுட்பலாக் கணிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க கேணிபாய்நதகற்று வவரை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெண்டை.

(சா)

ஆறுசூழ்கழிப் புலால்பொருதசந்துகன் கைதை
சோறுகால்வன வாம்பல்வாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக் குவளைகண்காட்டிடக் கூழ்த்
தூறுவாரெனச சிரித்தலர் தூற்று வ முல்லை.

(சக)

துள்ளுசேலவிழி துளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளுமாறவுங் கூனலங்காய்தினை யவரை
கொள்ளுமாறவுங் கிழங்குதேனகொழுஞ்சவைக் கன்ன
லெள்ளுமாறவு மணப்பனவிடைக்கிடை முத்தம்.

(சஉ)

அவமிகும்புலப் பகைகடந்துயிராக்கெலா மன்பா
நவமிகுங்குடை நிழற்றிமெய்ச்செய்யகோ னடாத்திச்

(நஅ) யாழ் - பணமேனிற்றலாற் கருவியாகுடையா.

(நஅ) குழவி - கன்று. கனறைக்குழவியென்றது, தொல்காப்பி
யம் மரபியலுள் - “குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை”
என்ற குத்திரத்தின்பாற்படுத்தி “ஆவுமெருமையும்துசொலப்படுமே”
எனக்கூறுதலால்.

(சா) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெச்சஞ் சொல்லிசைநிறை
க்கவளபெடுத்து நின்றது. பரிவி - விழுந்து.

(சக) சோறு - சாதம், மகரந்தம். அலர் - புட்பம், பழி.

(சஉ) கூனலங்காய் - புளியங்காய்

(சங) அவமிகும்புலப்பகைகடந்தென்றது-தவமேற்கொண்டோர்,
உணடிசுருக்கன முதலிய செயல்களான, மனம் புலனவழிச் செல்லா
து நிறுத்தவேண்டுதலை. புலம் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.
பரஞானம் - அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போ
தம்போலாது, மங்கலசொரூபமாம் பரசிவத்தை மேற்படுத்திக்காட்
டுந திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேனமை தண்டமிழ்ப்பொதியெம்ண்
றது - தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதலின்.

சிவமிகும்பரசு ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தர சாள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியம், (௪௩)

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே முக்கண
ஞானநாயக னம்மலைபோத்தகார் நால்வா
யர்ணையிருரி யம்மழைய சுமபதன் புணணீர்
கூனல்வானசிலை குருதிதோய்கோடுபோன் நன்றே. (௪௪)

சுனையுக்கன்காச் சூழல்வாய்ச்சுரும்புகுழ் கிடப்ப
நனைவயிழ்ந்தசெங் காந்தணமேனாகிள வேங்கை
சினையவிழ்ந்தவீ கிடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய. (௪௫)

சூண்டுகீர்ப்படு குவளைவாய்க்கொழுஞ்சின மரவம்
வண்டுக்கூப்பிடச் செம்மறாய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வண்டர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டொவாக்கிமுத் தீவினைமுடிப்பு வரனைய. (௪௬)

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறி ந்தழல்கா
றுகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பி னால்வேலிகள் போக்கி
யிகலில்வான்பழி ஓரம்புவவெயினர்தஞ் சீறார். (௪௭)

அண்டவாணருக் கின்னமுதருத் துவோர் வேள்விக்
குண்டவாரமுந் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே விறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுண்டகாரகிற் றாமமுமொக்கவே மயங்கும். (௪௮)

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான்றபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்

(௪௪) அசும்பு - துளி, கூனலவானசிலை - இந்திரதனுசு.

(௪௫) சூழலவாய, நாகிள, இவை இனவேனாகையபயந்து நிற்கும்
ஒருபொருட்பன்மொழிகளாதலின் வழாநிலைகள்.

(௪௬) செம்மல - பழயமலர், முத்தியாவன - ஆகவனீயம், தகை
ணக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதுரமும், முக்கோணமும், வில்வ
டிவமுமாயுள்ளன.

(௪௭) அகில - கள்ளிவிருட்சத்திலுண்டாவது. “கள்ளிவயிற்றி
லகில்பிறக்கும்” என்பதனாலுணராக. ஐவனம் - மலைநெல். சீறார் - கு
ரிகுசினிலத்தூர். எயினா - வேடா ஓம்புவ என்றது - “விட்டிலகிளி
நாவாய் வேற்றரசுதன்னரசு, நடட்டமபெரும்பெயலகாலெட்டு.” என்
தலு. இவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுண்டாவகைக்காத் தலை.

(௪௮) இறவுளர் - குறவா,

திரவிகான்றசெம் மணிகளும்புனங்கவ ரினமான்
குருவீழ்நதிடக் கொடிச்சியாகோத்தெறி கவணகல். (௯௯)

மாயவன்வழி வாயதுவையமா லுநகிச்
சேயபங்கய மாயதுதெனனனா டலர்மேற்
போயமென்பொகுட் டாயதுபொதியமப் பொகுட்டின
மேயநானமுக னகத்தியனமுத்தமிழ் வேதம். (௧௦௦)

ஏகமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
னாகுமேருவைச் சூழ்ந்தசாம்பூநத யாறு
நாகராடுதண பொருளையேநாவலா றுடுத்த
போகபூமியும் பொருளைசூழ்பூமியே போலும். (௧௦௧)

சிறந்ததண்டமி ழால்வாய்சிவனுல காணற்
புறந்தயங்கிய நகரெலாம்புரந்தரன் பி ரமன்
மறந்தயங்கிய நேமியோனாகிய வாறே
ரறந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும். (௧௦௨)

வளைந்ததுணணிடை மடந்தையர்வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த குங்குமக் கலவையுங்காசறைச சாந்து
மனைநததெனடினாப் பொருளையோவநநி ஞாங்கா
விளைந்தசந்நெலுங் கன்னலுமவீ சுமவ் வாசம். (௧௦௩)

பொதியிலேவிளை கினறனசந்தனம் பொதியி
னதியிலேவிளை கின்றனமுத்தமந் நகிசூழ்
பதியிலேவிளை கினறனதருமமப் பதியோர்
மதியிலேவிளை கினறனமறைமுதற் பததி. (௧௦௪)

(௧௦) அிகத்தியன - அகமாகிய விந்தமலையை யடக்கினவன. மு
த்தமிழ் - இயலிசைநாடகம். முததமிழ்வேதம் என்றது - வேதந்தரும்
புருடார்த்தவகளை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளட
க்கிநின்ற தமிழ்ந்தருதலின.

(௧௦௧) சாம்பூநதம் - வெண்ணுவல்.

(௧௦௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்
பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௧௦௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௧௦௪) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை, “எத்
ன்னொடுமுத்துடைத்” தென்னும் ஒளவை திருவாக்கானு முணாக்.
மறைமுதல - இது சிவபெருமானுக்குப் பரிபாயப்பெயராதலால், வுரு
மொழி வல்லெழுத்தினமுன ஈறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவிற்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவநதுவந தாடுவாளுடவி னினிப்பு
விடுக்கவாரமென காறிரு முகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருச்செவிமாந்தவு மன்றோ. (௫௩)

விடையுடைத்தவன் பாணினி க்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாங்கியனமலயமா முனிக்குத
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தெனசொன
மடமகட்கரங் கெனபதுவமுதிநா டன்றோ. (௫௪)

கணனுதறபெருங் கடவுளுங்கழகமோ டமாந்து
பண்னுறதெரிந் தாயந்தவிப்பசுந்தமி மேனே
மணணிடையில விலக்கணவரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடையடங்கு கிடந்தாவெண்ணவும் படுமோ. (௫௫)

தொண்டாநாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்ததுமெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதுமமறைக் கதவினைத்திறந்ததுங் கனனித்
தண்டமிழ்ச்சோலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர். (௫௬)

வெம்மையாலவினை வஃகினும்வேந்தாகோல் கோழச்
செம்மைமாரினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவனபாற்
பொய்ம்மைமாரிய பத்தியும்பொலிவுகுன ருவாத்
தம்மைமாரியும் புரிவதுதருமமந் நாடு (௫௭)

(௫௮) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு, தெனமொழிமேனிற்றலா
ல், பண்பாகுபெயா.

(௫௯) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௬௦) கழகமோடமாந்தெனறது - முதலுழி யிறுதிககணணிந்
ந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்று சங்கத்தினுந் தலைமைப்புலவராயிருந்த
மையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு, அரு
மைமேனிபறது.

(௬௧) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது - தமிழொழிந்த, மற்
றைப் பதினேழுநிலங்கில, இலக்கணவரம்பில்லாத சிலநிலத்து
மொழிகளை.

(௬௨) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்தி
ராட்சம், பூரீ பஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையு மீன்றவனும்பரு ஞாயாநத
திலகநாயகி பரஞ்சுடாசேயென மூன்று
தலைவரானமுறை செய்தநாடித் தன்றிச் சலதி
சலவுபாரினுண டாருமோதுறக்கத்து மஃதே.

(௬௦)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ பதலம் ௨-க்கு திருவிருத்தம்-௬௦.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனை பாண்டிநாடாகிய மகட்குச்
சங்கலம்புகை தோளிணைதடமுலை யாகி
யங்கநாமபுறந் தழுவியநகரொலா மனை
நங்கைமாழை மாகியநகாவளம் பகாவாம்.

(௧)

கொங்கையேபரங் குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங் கொப்பூ
ழங்கமேகிருச் சுழியலவ்வயிறுகுற றாலு
செங்கையேடக மேனியேபுவணந கிரடோள்
பொங்காவேய்வனந் திருமுகமதுராயாம் புரமே.

(௨)

வடுவினயாநில மடந்தைமாராபிடைக்கிடந் திமைககப்
படுவிலாரமே பாண்டிநாடாரமேற பக்கத்
திடுவின்மாமணி யதனபுறநகரொலா மிவற்று
ணடுவினயக மாமணிமதுராமா நகரம்.

(௩)

(௬௦) திலகநாயகி என்றது - முகத்திற்குப் பொலிவுசெய்யுந் திலகம்போல, வாணிமுதலிய சத்திமாகளைத் தத்தமக்குரிய தொழிலக ளால் விளக்கமபெறச் செய்பவளாதலின. இஃதன்றிச்சலத்சலவுபா ரினுண்டாருமோவென்றது - ஏனைச் சேரசோழனுகளில், சிவபெ ருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும் அரசு புரியாமையின். இதனைத் “தென்னவன்சேரலனே சாழன சோபபுயங் கன்வரககடவாய்” என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுணர்க.

(௧) மங்கலம்புனைபாண்டிநாடென்றது - “மிக்கபெயலொடுபெ யலின்மையெலிவிட்டிலுகளி, யக்கணணரசணமையோடாறு” எனற குறைபாடுகணையகி, “பிணியின்மைசெலவமவினை வினபமேமம், அணி யென்பநாட்டிந்கிவ்வைந்து” என்னு மங்கலங்கணிலவி நின்றலை.

(௨) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர், திரு வேடகமென்னுந் தலம்.

கண்ணி ஸாதவெங் கூற்றெனக்கராங்கிடந் தலைப்ப
மண்ணினோவ ரேனுமிமமடுவிடை வீழ்ந்தோரா
தெண்ணி ஸாமதி மிசைநதவர்க்கொப்பெனச் சிலரை
யெண்ணினூரிரு ணைக்கீதேறினு மேறா.

(கக)

குமிழலாநதசெந தாமரைக்கொடி முகிழ கோங்கி
னுமிழ்தருமபர ஞானமுணடுமிழ்ந்தவாய் வேதத
தமிழிந்துவை திகமுடன்சைவமு நிறுத்து
மமிழ்தவெண்டினா வையையுமொருபுறத் தகழாம்.

(கௌ)

பிள்ளையும்பெடை யன்னமுஞ்சேவலும் பிரியாக்
களா முண்டகச் செவ்வியாற்கண்டவா கண்ணு
முள்ள முந்திரும் பாவகைச்சிறைபடுத கோங்கும்
புள்ளலம்புதண் கிடங்கிதுபுரிசையைப் புகல்வாம்.

(கஅ)

மாகமுந்திய கடிமதினமதுலாநா யகர்கைந்
நாகமென்பதே தேற்றமந்நகாமதில விழுங்கி
மேகநினறசை கினறதவ்வெஞ்சினப் பணித
ஞகமொன்றுதோ லுரிபடநெளிவதே யாகும்.

(கஃ)

புரங்கடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச் சுருதிச்
சிரங்கடந்தவா தென்னராயிருந்தனா திருந்தா
ருரங்கடந்திட வேண்டினுமுதவிசெய் தவரால்
வரங்கடங்கிடப் பெறவெதிர்நிறபது மாணும.

(௨௦)

சண்டபானுவுந் திங்களுந்தடைபடத் திசையு
மண்டகோளமும் பரந்துநீண்டகன்றகோ புரங்கள்
விண்டவாயிலால் வழங்குவவிடவரா வங்காந்
துண்டபோல்பவு முமிழ்வனபோல்பவு முழலா.

(௨௧)

மகரவேலையென நியாணபோன்மழையருந் தகழி
சிகரமாலேகு முமமகிறிறாக்கரந் துழாவி
யகழவோங்குரீர வையையாலலலது வேற்றுப்
பகைவாசேனையாற் பொரப்படுமபாலதோ வன்றே.

(௨௨)

(கக) கண் - தாக்கூணியம். கராக்கிடந்தென்பதும் பாடம்.

(கௌ) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திரு
மேனி, திருத்தனம் இவற்றைக்குறிக்க நின்றது. பரஞானமுண்டெ
ன்றது - அத்திருத்தனஞ்சொறிந்த திருவமுதம், பரஞானமாதலின்.

(கஅ) கள்ள - உடைமைப்பொருளிலவந்த பொருளடியாகப்பி
றந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். தண்கிடங்கு - நீரரண. புரிசை -
மதிலரண.

எல்லோதோவழித் தடைசெய்யுமிம்மதிற் புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லமேவலர் வளைநதுழியுடன் றுபோ ராற்றி
வெல்லமள்ளரும் வேணடுமோபொறிகளே வெல்ல
வலலதம்மகிற பொறிசெயுமறஞ்சிறி துணாப்பாம்.

(உரு)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவன நஞ்சுபூசமுனை வாள்கள்வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவன குந்தநேமிபெரி காலவீசுவன காலனே
கொழுக்கள்வீசுவன கப்பணங்ககள்விட மென்னவீசுவன வன்னெடுங்,
கொழுக்கள்வீசுவன கற்கவணகயிறு கோத்துவீசுவன வாராத்தரோ. ( )

நஞ்சுபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நாநிமிரத்தெரியு மலையரா, வெ
ஞ்சினங்கொணமுழை வாய்திறந்துபொரு வானாவீக்கிடவி முருகுமா
ற், குஞ்சரங்கொடிய முசலம்வீசியெதிர் குறுகுவாரதலைகள் சிதறுமா,
லஞ்சுவெம்பொறி விசைப்பினுங்கடுகி யடுபுலிப்பொறிய முக்குமால் ( )

எள்ளியேறுநனா யிவுளிமாராபிற வெறிந்துகுண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளியீருமுருள் கலலிருப்புமுனை தந்துவீசியுடல் சிந்துமாற்
கொள்ளியாயலகை வாய்கிரந்துகனல கொப்புளிப்பவுடல் குப்புறத்
துள்ளியாடுவன கைக்கொட்டுவன தோள்புடைப்பசில கூளியே ( )

துவக்குசங்கிலி யெறிநதிழுகுமாரி நொடாபிடித்தகை யறுக்கவி
ட், வெக்குமொன்னலாக டலைகளைத்திருகி யுடனெருக்குமர நிலைகளா
ற, கவைக்கொழுந்தழலகொ ஞாதவிவீசுமெதிர் கலலுருட்டியடு மொல்
லெனக், குவைக்கடுவகனமழை பெய்யுமட்டமணல கொட்டுமேவலாக
ள் கிட்டவே. (உரு)

உருக்கியீயமழை பெய்யுமாலய வருக்குவட்டுருகு செம்பினீர்
பெருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெறச்
செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முரசொடும்
பெருக்கியீருநடை வையமேனடவி யெய்யும்வா ளிமழை பெய்யுமால்.

(உரு) முத்தலைக்கழு - குலம். எழு - வளைதடி. கப்பணம் - நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(உரு) தந்து - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமகளில்மப
கம், நகாவளம் உள-வது செய்யுளில், “கூர்ந்தநிவ்நுண்ணூல்” எனப
தற்கு, அரிகயிறு என நச்சினாக்கினியா கூறிய வுரையானுமுணாக.
கூளி - பேய்.

(உரு) அரிதொடர் - இது துவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொனைமொறியை வெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய
காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமர ரர
ணைலா, மறிவினா னிறவு கம்மியனசெயவு மரியவாயவனா புரியுமிப்,
பொறிகள் செய்யுமவினை யின்னபொன்னணி புரத்துவீதிக ளுரைத்து
மால. (௨௯)

கலிநிலைத்துறை.

கழையுந்தாமமுஞ் சுண்ணமுமணிநிழற் கலனுங்
குழையுநதுபமுந் தீபமுங் குமபமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலா வரவுபாத்தனபகந் ததுமபி
விழையுங்கறபி னு ரொத்தனவிழாவறா வீதி. (௩௦)

ஆலநினைமா மணிமிடற்றண்ணலா னந்தக்
கோலநினைசே வடிநிழல்குறுகினா குணம்போல்
வேலைநினைறழு மதியெகிாவெண்ணிலாத தெண்ணீர்
காலநினைநி சந்திரகாந்தமா ளிகையே. (௩௧)

குன்றநோபளிக் குபரிகைநினாதொறுங் குழுமி
நின்றபலசரா சரமுமநீழலவாய வெள்ளி
மனறகம்பொலிந் தாடியமலரடி நிழலபுக்
கொன்றியொன்றறக் கலந்தபலனுயிரினை யனை. (௩௨)

கறித்தருந்துபுற குவைகழீஇக்காற்றொடா பரியத
தெரித்தகன்றயன் மரகதசகித்திரத தெற்றி
யெறித்தபைங்குகிாக் கொழுநதையுமெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்துமெனறுவா யசைப்பனபசலையான கன்று. (௩௩)

சிறுகுகண்ணவாய்க் காற்றெறிசெவியவாய்ப் பாச
மிறுகுகாலவாய்க் கோட்டுமானினமவழங் காறுங்
குறுகுதுணமருங் கிறுத்தெழுமோட்டுமா னினமபோல்
மறுகுவணடுகுழந் திறைகொளமானமத நாமம். (௩௪)

மாடமாலையு மேடையுமானிகை நிரையு
மாடரங்கமு மனறிவேளன்னவா முடியு
மேடவிழ்ந்ததா ரகல்முமிணைத்தடந் தோளுஞ்
குடுமாதாரா சிறழப்பஞ்சதோய சுவடு. (௩௫)

(௨௯) கம்மியுன - தேவதச்சன். யவனர் - சிற்பா.

(௩௦) குழை - மாந்தளிர்.

(௩௧) கோட்டுமானினம் - கொம்புகளையுடைய யானைக்கூட்டம், மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மான்போன்ற பாலவைகளையுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம் - பெரியமதம், கஸ்தூரி.

(௩௨) சிறழ - சிறந்த.

மருமச்செம்புன லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையும்றைநூ
லருமைச்செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு. (௩௬)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்விடக குயிற்றிய பொன்னரமியமூந்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொனாடரங்கு
மரியமின்பயோ தரஞ்சுமநதாடுவ கொடிகள். (௩௭)

வலம்படும்புயத தாடவர் மாபமேற்புலவிக்
கலம்படர்நதபூண் முலையினர் காலெடுத்தோச்சச்
சிலம்பலம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுவவர்தேந்தார்ப்
புலம்புவண்டு நெரந்தரத்திய பொங்குபேரொலியே. (௩௮)

தையலார்மதி முகங்களுந் தடங்களுங்குழையி
மையளாவிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய
கையுநாண்மலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசைவண்ட
நெயயவோதியும் வீதியு நீளறனெறிய. (௩௯)

மலருந்திங்கடோய் மாடமுஞ் செய்வனமணங்க
ளலருந்தண்டிறை யுங்குடைந தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையு மாதருந தூற்றுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையு மனைகளுந் குறைபடாவன்னம். (௪௦)

ஊடினாரெறி கலன்களு மம்மனையுடன்பந
தாடினார் பரியாரமு மடியினாற்சிற்றில்
சாடினாரொடு வெகுண்டுகண் டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினார்பரி நித்தில மாலையுங்குப்பை. (௪௧)

ஐயவென்னுரை வரம்பின தாகுமோவடிய
ருய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றுழன்றோன்

(௩௬) பருமம் - கவுசம். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள்.
தானநீர் - மதநீர் - தத்தஞ்செய்யுநீர்.

(௩௭) அரியமின்பயோதரம் - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால்-அரிய.
பசுமை, மின் - மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும், பெண்களை
க்குறிக்குங்கால்-அரிய-இல்லாத, மின்-இடை, பயோதரம்-கொங்கை.
எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - ஈண்டிமத்தளம். கொடிகள் - துவ
சங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள். (௪௨) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொறாதகன்றரற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்ததெருககள். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தோரணநினை மென்காஞ்சி சூழ்நிலைநெடுநேரலகுற்
பூரணகும்பக் கொங்கைப் பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிந் தாரந் தூக்கிச் சந்தகிறிமிந் துபாலிச்
சீரணிமுனோ வெணமூரல செயதுவீற்றிருககுமன்னே. (சங)

திங்களைச் சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்தூட்டியன்ன
பொங்குவெண் மாடப்பநதி புண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந் தீனைத் தரித்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கணன்விழவுகாண்பா னடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (சச)

தேரொலி கலின்பாய்மான் சிரிப்பொலிபுரவிபூண்ட
தாரொலி கஞுவியைநதூந் தழங்கொலிமுழங்குமைம்மான்
பேரொலி யெலலாமொன்றிப் பெருகொலியன்றியெனநுங்
காரொலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (சடு)

பரத்தையார் வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோ ரினையவர்கழியானோயாற்
கழிபவர்யாவரேனுங் கணவிலப்பட்டுநெஞ்ச [ப்
மழிபவர்பொருள்கொண்டெள்ளுக் கெண்ணெய்போலந் துகாட்டி
பழிபடுபோகம்விந் பா ராணப்பண்புசொல்வார். (சசு)

மெய்படுமன்பினர்போல விரும்பினாகருத்துந் தங்கள்
பொய்படுமினபமயார்க்கும் புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபடுகணனார்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடச்சுவராய்த்தோன்றச் சித்திரங்காணச்செய்வார். (சசு)

திருவிந்கான்மணிப்பூணுகம் பலகையாத்தென்னமுத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைச் சூதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்கள் வடிக்கண்வேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சூதாடிவென்றுங் கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார். (சசு)

(சசு) புண்ணியம் - விபூதி (சடு) கருவியைந்தாவன-தோற்கரு
வி, துணைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(சசு) பழிபடுபோகம் - என்றதை, பொதுநலத்தார் புன்னலந்
தோயார் மநிலத்தின், மாண்டவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளா
னுணர்க.

(சசு) வடிக்கண் - மாவடுவின்பிளவையொத்தகண். திருக்கோ
வையார் - “வடிக்கணியைவஞ்சி, யஞ்ச மிடையிது” என்னும் பாசு

தண்பனிரீரிற்றேய்த்த மல்லிகைத்தாமநாற்றி
விண்பமெதியநீண்டும் வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையணமேற்கொண்டு காமனுங்காமுற்றெய்தப்
பண்பலபாடிமைந்த ராவியைப்பரிசிலகொள்வார். (சக)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுங்குழலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலைத்தாது மளிநுகாந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற் றூளாய்ப் போயரமாதாமெய்யு
மிருங்குழற்காடுஞ்சூழ்போ யியன்மணம்விழுங்குமன்றே. (ந௦)

ஆலவாயுடையானென்று மங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லாரா சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்கிளிகள் பூவை பன்முறைகுரவனோது
நூலவாய்ச்சந்தைகூட்டி துவன்மறைச்சிறுரையொத்த. (ந௧)

ஒளவியமதாவேற்கண்ணை ரந்தளிர்விரனடாத்துந்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்த் தித்திக்குமெழாலுந்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் காணையர்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைங்கூழ் விளைதரவளர்குமன்றே. (ந௨)

கட்புலனாதியைநது முவப்புறக்கனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரத்தில்,வடி-என்பது வடுவின் வகிருக்கோர்பெயரொன,நச்சினுர்க்கினி
யொழுதிய வுரையானுமுணாக.

(ந௦) இயன்மணம் - என்றது, தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களு
ம், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோலவே
இந்நிலமாதர், சரீரமுங்கூந்தலும், இடல்பாகவே மணமுடையனவெ
ன்றதை “கொங்குதேர்வாழ்க்கை” யென்னுந் திருமுகப் பாசுரத்தா
னுமுணர்க.

(ந௧) நூல்அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல் - ஆசிரி
யியர்கூறிய வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரசொல்லுதல்.

(ந௨) திவ்ய - திவ் - சொர்க்கத்தில், ய - பிறப்பது. எனவே,
தெய்வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை.
கிளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை. கு
ரல், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்ப
து மொன்று. எழால் - கண்டத்தொளி.

பெட்பமுற்றமுதுங்கைப்பப் பெருங்குலக்கற்பினர்போ
னட்பிடைப்படுததிவிற்கு நல்லவரிருக்கையீதால. (௫௩)

வேளாளர்வீதி.

வழுககறுவாய்மைமாண்புங் கங்கைதன்மரபின்வநத
விழுககுடிப்பிறப்புமுவ ரேவியவினேகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தாக குறுதிழுவினையுங்குன்ற
விழுககறுமேழிச்செல்வர் வளமறுகியம்பிலுற்றம. (௫௪)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்று நயனுரைவழுங்குமோசை
யருங்குருததடிசிலாட்டி முகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருநிதியளிக்குமோசை யெழுகடலடைக்குமோசை. (௫௫)

அருந்தினரருந்திச்செல்ல வருந்துகின்றருமாங்கே
யிருந்தினிதருநதாநிற்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும்
விருந்தினர்வரவுநோக்கி விததெலாம்வயலில்வீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரோ ருழுவர்போல்வாடிநிற்பார். (௫௬)

வானமுந்திசையும்பொங்கும் புகழ்மையும்வானம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்குன்ற நன்றியுழக்கப்பாடுந்
தானமுங்கொடையுமன்பும் வாரிசையுந்தகைசானண்பு
மானமுந் தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (௫௭)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார் வினவினப்பொருடம்பக்க
லில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைத்தெகிராமறுதது
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின விலைசட்டியறுத்துநீர்த் துஞ்
சொல்லினுமிலாபங்கொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம். (௫௮)

கலிலிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிங்கினு னிழற்சுவர்நிநீஇமின்
காலவாலியவைரவாட் கானினைத்தும்பர்க்

(௫௩) அமுது - தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால் விண்ணுல
கத்தவா அமுதுகைப்பனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்ப என
வும், பொருள்கொள்த. நால்லவர்-கணிகையர். (௫௪) மூவர்-அந்தண
ர், அரசர், வைசியர். சேர சோழ பாண்டியனொன்றுங் கூறுவர்.

(௫௫) வாரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவராமை.

(௫௬) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, படுவிருதி தொக்குநின்ற
செயப்பாட்டு வினையுற்று.

கோல்வாணி லாச்சொரிமணி சூயிற்றி வெண்மாட
மாலைபோல்வகுத்தியற்றின பீடிகைமறுகு. (௫௬)

(க) திரையளிப்பவந்திபாபடு தீம்புனல்வேலிக்
(உ) கரையளிப்பவங்கரையிலா னிராபடுகானத
(ங) தரையளிப்பவந்தாகிழித் தூன்றிவிண்டாங்கும்
(ச) வரையளிப்பவம்வாங்கிவாய் மடுப்பனமாடம். (௬௦)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத்
தெரியல்பொன்னரிமாலிகை தெண்ணிலாச்சொரியும்
பரியரித்திலமணிவட மரகதப்பசுந்தரா
விரியவிட்டனவிந்திர வின்னிரையனையி. (௬௧)

நாள்களுங்குளிர்திங்குளு ஞாயிறுமேனைக
கோள்களுங்குளிராவிசும்பொரீதுக் குழிபுகுந்தாங்கு
வாங்கிடநதிராப்பகலொளி மழுக்கலால்வணிக
ராள்கலம்பகாபீடிகை துறக்கநாடனைய. (௬௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண
வன்னபட்டினமேம்படுவிலைப் பருத்தியுமவண
வெந்நிலத்தரும்பொருள் பதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருமபெறல் வளனெலாமவண. (௬௩)

மரகத்தினுலம்மிகள் வைரவாளுலக்கை
யுரல்கள்வெள்ளியா லடுப்பகில்விற்றகுலபனிரீ
ரரிசிமுத்தழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு
மெரிபொருலிழைத் தாடுபவிவார்சிறுமகளிர். (௬௪)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம் பொன்னினாற்றின்னிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத தவர்கடைவாயிலுமென்றா

(௬௦) க. உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ஓக்கோலை-ஆக-௫.
உ. செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர்-ஆக-௫.
ங. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரககு, நாவி-ஆக-௫.
ச. மிளகு - கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவங்கம்-ஆக-௫.

(௬௧) கரியகம்பலம் - கறுப்புக்கம்பளம். இடுகு - சட்டம்.

(௬௨) பீடிகை-கடைவீதி. (௬௩) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆடை
யாகிய காரியத்தின்மேல் நிறறலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(௬௫) செயிரிற்றீர்ந்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம், கிளிச்சி
றை, சாதாரணம், சாம்புநதம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுளையர்ந்த
சாம்புநதத்தை. அயிர் - குற்றம். இசைப்பதை - இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிரிற்றீர்த்தபேரநிஞரு மனையர்தஞ்செல்வத்
தியலிற்றுமெனவரையறுத் திசைப்பதையெவனோ. (௬௫)

எரிககுறும்பொறியினையசெம் மணிசுடரொறிபொன்
வரிச்சுரும்புநோமரகத் முத்துவாள்வரைந
தெரிப்பருந் துகிர்சிந்தின செல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (௬௬)

பாய்தொன்மரப்பறவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்த சொற்றிரட்சிதான்றூய
நாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
னாயகாரியவோசையே யாயக்கிடந்தன்றே. (௬௭)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே முலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபலகூலகரு மரபுளிவகுத்துத்
தழுவிவேண்டினர் தாங்கொளத்தக்கவரபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவணவீதி. (௬௮)

திக்கெலாம்புகழ் மதுனையைச்சிவபுரமாக்கி
முக்கனையகனரசசெய் முறையினுக்கேற்பத்
தக்கதோழனோ டளகைமாநகருறையக்க
மொக்குமநகர வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம். (௬௯)

(௬௬) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன, வினையாலனை
யும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப்பர் - அரித்
துப்பொருள் தேடுவார்.

(௬௭) தூயமையை - சுத்தமையை. தூயமையைகாரியவொலி-அக்
கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, “மொழிக்காரணமா
நாதகாரியவொலி, எழுத்து” என்பதனாலு முணர்க. வான்முதற்கரு
வினைய காரியவோசை, பொருள்பயக்கும் அககரவடிவைப்பெழுது,
பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டா லெழும், அதுகரணவோசை.
தொன்மரம் - ஆலமரம்.

(௬௮) பல்பொருள் - பலபண்டங்கள் - அறமுதலிய வுறுதிப்
பொருள்கள். ஏழுலோகம் - பொன், வெள்ளிமுதலியன - பூலோக
ம், புவலோகமுதலிய ஏழுலகம். பலகூலகள் - பலஆடைகள் - அறு
பத்துநான்குகூலகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(௬௯) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

மன்னவர்வீதி.

ஒற்றையாழியானுலகிரு ளொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேமியாற் கலியிருடின்றுகோலோச்சி
மற்றடம்பு வலியினுன்மாறகிழற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுக்கடிக்கோமறுகுரைப்பாம். (௭௫)

தரங்கவேலகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
துரங்கமாவெனத்தொகுத்த மநதுரைபலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிாவரை யாவையும்பெயர்த்து
மரங்கொல்யானைபோற் பிணித்தகூடம்பலமன்னே. (௭௬)

மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம் வாளிமுககுடுமிக்
கழுககள்சக்கரமுடம்பிடி கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கனாந தகம்பலகைதண் டிவைமுதற்படையின்
குழுக்களோடிகலவிந்தைவாழ் கூடமும்பலவால். (௭௭)

துளை யகல்லைமாவெனகொண்டு சுழற்றியுஞ்செந தூ
ளையும்யானைபோற்பாய்ந் துமல லாற்றியுமாற்றல்.
வினாயவாளொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
யினையராடமாபயிலவன வெண்ணிலாக்கூடம். (௭௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ் செம்மணிச்சென்னிமாடங்
காசறுகனகமாடஞ் சநதிரகாநதமாட
மாசறவிளங்குமின்ன மாடநீண்மாலகூடற்
பாசிழைமடநதைபூண்ட பன்மணிகேகோவையன்ன. (௭௯)

விராயகல்கதுப்பினல்லார விங்கிளங்கொங்கைபோழ்ந த
வராயகன்மார்பமன்றி வடுப்படாரதமக்கனபில்லா
ருராயகன்மாணவாற்றா லொழுதுவார்பலகையொள்வாட்
கராயகல்விஞ்சைவீரர் கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும். (௮௦)

மின்னைவாளென்னவீசி வீங்குகார்தம்மிற்போர்மூண்
டென்னவான்மருப்புநீட்டி யெதினொதுபுதையககுத்தி
யன்னவானென்னவாயவிட் டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்மரார்பர் பொருகளிரூட்டுவாராகள். (௮௧)

(௭௦) கோல - நீதிமேனிறறலா லுவமையார்குபெயா.

(௭௧) மந்துரை - குதிராலாயம். கூடம் - யானைக்கட்டுமிடம்-

(௭௭) விந்தைவாழிடம் - துர்சகாதேவிவாழுமிடம், அதாவது-
ஈண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்மொருளமுந் தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டிர் த்துத்
தூண்மொரு ன்றையாழித் தேரினுந் தள்ளித் துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேயப் பார்மகண்முதுகுணீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச் செலவத்தேர்நடத்துவார்கள். (எஎ)

மைந்தர்தந்நெருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சுநதமுங்கூர்தல்சோர்ந்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசுஞ்
சிந்தரப்பொடியுநாறத் தேனெடுமெழுந்துசெந் தூ
ளந்தரவயிறுதூர்ப்ப வடுபிரிடத்துவார்கள். (எஅ)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித் தருக்கொமொனமீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிரந்தாராற்றுஞ் செருவெனக்குருதிச்செங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்க்குமிச்சேவல் கோழிளந்தகாபோர்மூட்டி
வெம்முனேநோக்கிரிப்பார் வேறவற்றுறுநோக்கரா. (எச)

பெண்முத்தமனையடிபதைச் சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்பில் சிதைபடவெகுண்டெனாககிக்
கண்முததஞ்சிதற்செந்துங் கதிரமுத்தமாலைதட்பத்
தெண்முத்தினகைததுசசெல்வச் சிறுர்க்கேருருட்டுவார்கள். (அ0)

கொடிமுநிறுழாவமிஞ்சிக் கோனகாவீட்கீழ்நூங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர் வழிவழியரசசெய்யு
மிடிமுரசுநங்காவாயி வெழுநிலைமாடக்கோயில். (அக)

மறையவரீவீதி.

ஆத்திகருண்டென்றேரது மறமுதற்பொருள்கணுக்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனாலுரைத்தவேத வளவுகண்டெள்ளந்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ் செல்வாதம்மிருக்கைசொல்வாம். (அஉ)

முஞ்சிநான்மருங்கினமின்னப் பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான் மசையத்தானைச் செருக்குமுன்கொய்துதுங்கப்

(எச) தருக்கு - வீரச்செருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(அக) முடிமிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்பம
வர்மாலை உரியதாதலின். ஆர் - ஆத்திமாலை, போந்து - பனைமாலை.

(அஉ) ஆத்திகர் - கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுத
லிய வறுதிப்பொருள்க எரிவையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தியெ
ன்றுங்கூறும் உலோகாய தன்முதலியோர். அளவு - அனுமானதிப்
பிரமாணங்கள். தீர்த்தர் - பரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைத்தோனமார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சிநான்மறைநூலகற்போர் கிடைகளேயில்லமெல்லாம். (அ௩)

தீவினையந்தணாளா சிரூர்பயிறெய்வவேத
நாவுருவேற்றககேட்டுக் கிளிகளோநவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தே ஞாலருவறுபுதுமந்தாரக்
காவுறையினிகட்கெல்லாங் கசுடறப்பயிற்றுமன்கோ. (அ௪)

வேதமுமங்கமாறு மிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுநதெரிந்தோராலும் பிறமதங்கனையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டு மறுததலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும் பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (அ௫)

உறிபொதிகரகக்கைய ரொளிவிடுசெங்கறரேய்த்த
வறுவையருயிர்க்குறஞ்சு நடையினரவிச்சைமாள
யெறிசுடர்மழுவாளென்னக் கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றித்தேர மாதவர்மடங்கொங்கும். (அ௬)

அட்டிலவாய்ப்புகையுமாடத் தகில்படுபுகையும்வேள்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடர்விழுங்கக்கங்குல்
பட்டதுபலருநததம் பயில்வினையிழக்கநகை
மட்டவிழ்க்குகையான்கண் புதைத்தநாண்மானுமன்கோ. (அ௭)

சைவீவீதி—கலிநிலத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனாக
வெவ்வமாசிருவினையுடம் பெடுத்துழல்பிறவிப்

(அ௩) பஞ்சிநாண் - உபவீதம். கலைத்தோல் - கிருஷ்ணசினம்.
கிருஷ்ணம்-மான், அசினம் - தோல். எனவே கிருஷ்ணசாரமென்னு
மொருவிதமானிந்தோல், என்பதுபொருள். பலாசம்-முண்முருக்கு.
கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(அ௫) அங்கம் ஆரூவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்
தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். மதமேற்கொண்டு மறுத்தலாவது-
அவ்வவர் மதத்திற்குடனும் பந்தமுத்தியிலக்கணங்களை மேற்கொண்டு,
பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதி என்னும் நால்வகை இலக
கணங்களுள் ஒன்றோடொன்று வழுப்படக்கூடும் விகற்பங்களை யெ
டுத்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது - பிறீர்தம்மத
மேற்கொண்டு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல். (அ௬) அறுவை -
வஸ்திரம். அவசை - மாயை.

(அ௭) சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன், மரக்க
லம். பிறவிப்பொளவ மேழென்றது-தேவர், மானிடா, விலங்குகள், ப
றவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலியஎழுபிறப்பினே.

பௌவமேழையுங் கடந்தரன்பதமலர்க்ககாசேர்
சைவமாதவ ருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம்.

(அஅ)

எங்குமீசனைப் பூசைசெய்திகபரமடைவா
ஹங்குமன்பரைப் பூசைசெய்தெழுபிறப்பதும்பா
ஹங்குமாகமஞ் செவிமதெதெதிர்வினைதபொ
ஹங்குநாயகன் வடிவுணாநதிருண்மலங்களைவாரா.

(அஈ)

அழிவிலானுரை யாகமமிலககமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகிய விதியினும்விலககினுமடியைத்
தழுவுதொண்டர்கண் மைந்தாகஞ்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீட்டுள் போதகக்காட்சியாபலரால.

(ஈ௦)

மன்றகளாகமம் பொதுசுகிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினோதிய விதிவிலக்குகாருமுடிவி
லறையும்விடுமொன் நிரண்டெனும்பிணக்கறவமைநத்
குறைவிலாசசிவ யோகியர்குழாங்கரும்பலவால்.

(ஈ௧)

குழலுந்தம்புரு நாரதாபாடலங்குனித்துச்
சுழலங்கொம்பல ராடலுமுவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ் சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கண்டியி லாததுமுன்னவன்கோயில்.

(ஈ௨)

மடங்கலின்றிவிண பிளந்துபேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன் றிமைத்தெழுவுணசுடர்நீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக கண்ணியான்கைலைமூவுலகு
மொடுங்குகின் றநா ளோங்கியவோக்கமேயொகுகும.

(ஈ௩)

சுரந்துதேன்றுளித் தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்றி
நிரந்துசுந்தரற் கொருசிறைநின்றலாகடம்பு
பரந்துகட்புன லுகப்பலமலாகயேப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருச் சனைசெயுமிந்நிரனிகளும்.

(ஈ௪)

உழல்செய்தீவினையுருப்பற வுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வாருக டீணிழல்செயாரின்றபூங்கடம்பின்

(ஈ௫) அடியைத்தழுவுதொண்டா-சரியைவழிநிற்போர். மைந்தா-கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர்-யோகவழிநிற்போர். பாசம் - ஆணவாதிஐந்து மலங்கள். பச்-பந்தித்தல் - அ - கருவிப்பொருள்விசுதி.

(ஈ௬) கைலைமூவுலகுமொடுங்குகின் றநாளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோறோங்கு மவ்வோங்கல்என்றபடி எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேருழிககாலத்துத் திருக்கலைமலைசிறிதுவளர்தலை.

குழல்செய்வண்டெந் பகமதுக்கொணர்ந் துவந் தூட்டித்
தழுவசெய்காமமென பேடையினூடேனூய்தணிக்கும்.

(௬௫)

ஆருநீர்க்கடலன் றதுவெனநிறையசழ்கா
ருருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன் றதுவெனச் சமைந்தகோபுரமபொன்
மேருவன் றதுவெனசசடா விசுமபிழிவிமானம்.

(௬௬)

வேதவந் தமுந் துளக்கற மெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந் தமுங்கடநததோர நநீலைப்பொருளின்
பாதவந் தனைப்பத்தியின் பாலராய்ப்பயிலவோர
மாதவந் தருபயனெனத் தழைத்தபல்வளனும்.

(௬௭)

பொறிகளைந்தினுக்கூட்பெல் போகமுமிதப்பச்
செறிகொணீரவாலுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ணெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடி நிருமலக்கொழுநதின்
வெறிகொணுண்மலரடிதழீஇ வீடுபெற்றார்போல்.

(௬௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையா லந்நகர்முளரிப்
பொன்னையீன் றதாலதுபல பொருணிறைசெல்வந்
தன்னையீன் றதாலதுபல தருமமெனறுகைகு
மின்னையீன் றதஃதின் றதால் விழுததகுபுகழே.

(௬௯)

எழுக்கடந் ததோருருத்திர வுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின் றவிநககாவயி னுமபரின்மாண்ட
விழுத்ததும்பலசெலவமும் வியந் துபாநததுள்ளத்
தழுக்கருமையாலின்னமு மமரர்கண்ணுறங்கார.

(௭௦)

விரையவிழ்ந் ததாமீனவர் வாகைவேல்விடுத்துத்
திரையைவென் றதுமுடிதகாத திந்திரன்செருகருக்
கரையவென் றதுங்கார்தலை யிட்டதுங்கனக
வரையைவென் றதுமிநகர் வலியினாலன்றே.

(௭௧)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங் கண்ணுமாயெங்குந
தங்குபேரொளியல்லதித் தனிநகர்செசெல்வந்

(௬௬) காருருமாழியென்றது - மேகங்கன்தவமுரு சக்ரவாளக
ரியை. ஆழி - சககரம். எட்டாய்ச்சாருநேமி - அஷ்டகுலபாவதங்க
ளிலொன்றாயுள்ள ஒருபாவதமெனப்பொருள்தந்து நின்றலால், பன்
மையினொருமைவந் த பால்ஃழு வமைதியன்று.

(௬௭) வேதஅந் தம் - உபநிடதங்கள் - நாத அந் தம் - நாதத்தது
வத்தின் முடிவு.

செங்கனையிரநாவினான் செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கனையிரமுடையவ னளக்கவும்படுமோ. (௧௦௨)

புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவாறாடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியும்தில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியும்துணைமாநகரம். (௧௦௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச் செவிதுளைத்தூட்டவுண்டும்
பெண்களினமுதமன்னார் பெருமிதநடனமுண்ணக்
கண்களைவிடுத்தங்காலங் கழிப்பவரளவிலாதார். (௧௦௪)

கலவிவிததாககூழிக் கட்புனல்குளிக்குநல்லார்
புலவிதீச்செவ்வினோக்கிப் புணர்முலைப்போகந் துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கி நெறிபடுதருமதானங்
கலைஞாகைப்பெய்துங்காலங் கழிப்பவனாண்ணிலாதார். (௧௦௫)

சந்தித்துமீனநோக்கி தலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசை மரபுளிமுடித்தும்வேத
மந்தித்துமறியான்செய்த திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சந்தித்துமன்பாப்பூசை செய்துநாள்கழிப்பார்பலலோர். (௧௦௬)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டு கேட்டவைகருத்துளுறச்
சொற்பொருண்ணினந்துங்கேட்போர்க் குணர்த்தியுட்டுளக்கந்தீர்த்து
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவெள்ளாதத்தாழா தாழ்ந்துநாள்கழிப்பார்சில்லேசர். (௧௦௭)

தன்னிகருபர்ச்சியிலலான் காப்பியத்தலைவனாக
முன்னவாமொழிந்ததேனோர் தமக்கெலாமுகமன்னரோர்

(௧௦௨) ஆயிரம்நாவினான் - ஆதிசேடன். சண்ணையிரமுடையவ
ன் - இந்திரன்.

(௧௦௩) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை, அணிகலம், போசனம்,
தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளிஎன்னும், அஷ்ட போகங்களை.

(௧௦௫) புலவி - ஊடல். நிலை நிலையாமை என்றது - தோற்றக்
கேடுகளை.

(௧௦௬) மூன்றுபோது - காலை, மாலை, உச்சி. அந்திததல் - ச
மீபித்தல். (௧௦௭) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களை.

(௧௦௮) காப்பியம்-கவியாற்புனையப்படுவது-கவி, தன்னாற்புனை
யப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

லன்னதுதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிவேந்தா
யிந்நகர்க்கரசனாவா னிக்கவிக்கிறைவனாவான்.

(௧௦௮)

என்னெனவுரைப்பேனிர்த விறைமகன்பண்பையேனை
மன்னவாவானோர்போல மதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றோ
வன்னவனானையாற்றா னடப்பதிவ்வகிலமென்றான்
முன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன்.

(௧௦௯)

மதுரைத் திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலப் ௩-க்கு திருவிருத்தம்-௧௧௬.

திருக்கைலாசப் புகழ்ச்சி.

கலிநிலத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முனியோரா
கரங்கடநதலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
புரங்கடநதுராயுணர்வெலாங்கடநதருமறையின்
சிரங்கடநதவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம்.

(௧)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேன
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவானுழைத்தமெலாநிலகெடவருநா
ருநரந்தவானுநின்னாழிதோளோங்குமவ்வோங்கல்,

(௨)

அரம்பைமாதராராடலினரவமும்பாட
னரம்பிலேனாசையுமுழுவதிர்சம்மையுளவாய
வரம்பிலோதையுமருவிவீழொலியுமாறாது
நிரம்பிவானமுநதிசைகருநிமிர்வனமாதோ.

(௩)

(௧௦௯) வரவு - என்னுந் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண்
மேனின்றது.

(௧) அவிச்சை - பாசம்.

(௨) ஊழிஎன்பதன்முதலில் ஆகரச்சுட்டுதொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானை. இது தொங்கியசையும் வாயையுடைய
தெனப், பொருண் மேனிற்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்
பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு - வீணை மேனி
ற்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளிவெண்மையும்விமலனையகங்கொண்
டந்தமின்றியேயசைவிறவிருக்கையுமருவி
வந்தகண்களுங்கொண்டவணிருக்குமாதவர்க்குத்
தந்ததாலரண்கலையுந்தனதுசாரூபம். (ச)

ஆங்குவெண்டுகிலவிரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குமியினுள்ளொளிநோக்கித்
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (ரு)

கோட்டுமாமலர்நிலமலாகுண்டிட்டுடுத்தக
காட்டுமாமலர்கொடிமலாகொண்டுமுட்கரைந்த
பாட்டுமாமலர்கொண்டெம்பரஞ்சுடரடியிற்
குட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால. (சு)

கையநாகமுங்காய்சினவுருவையுங்குவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்கிளபரவியமுட்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையலுடந்தன்பு
செய்யநாகமுமவையமுமபுகழ்வதசலெம்பு (எ)

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.
ஆக படலம் ச-க்கு திருவிருத்தம்-௨௦௬.

புராணவரலாறு.

கலிநிலத்துறை.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களங்கறுததுவிண்கார்த்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மாடது. (க)

(ச) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண்கள் -
இடம். அவண் - அவ்விடம். சாரூபம் - சமானமானரூபம்.

(ரு) தூங்கல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினைமு
ற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு - ஆந்த
பாஷ்பம்.

(சு) கரைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெயரெச்ச
ம்-இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(எ) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது - சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே புய
ர்ந்தது, மாடு - பக்கம்.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கநவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ.

(உ.)

ஆனபான்மையினுலந்தமண்டப
ஞானநாயகனான்மலர்த்தாடொழ
வானமீனெவெந்துபதங்குறித்
தூனமின்திவைகுவதொத்ததே,

(ங.)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சூதமுனிவனே.

(ச.)

அந்தவேலையிலச்சிவதீர்த்தத்தில்
வந்துமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
விந்துசேகரன்ருணினைந்தேத்தியே.

(ரு.)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புபத்தனையமகோதர
னும்பரஞ்சியவுக்கிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசண்டநற்றவன்.

(க.)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாடியாய்முற்றுமாகும்பராபரச்
சோதிபால்வைத்தருதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலித்தொன்றுவினாவினார்.

(எ.)

(உ) பதங்குறித்து - காலம் பார்த்து. மதி - மதுவையுடையது.

(ச) வேங்கையதன் - புலித்தோலாசனம்.

(ரு) சந்தியாதித்தவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற்செய்யும் பிராணையாம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமங்களை. சந்தி - பகலிராக்களின் கூட்டக்காலம், இதுவாச்சியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிககும்மேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(எ) ஆதிமாதவர்—யாவரும் உமைபாதியாய் முற்றுமாகும்பராபரச்சோதிபால் அன்புவைத்தருதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுதூல்களின்றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தோந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுமக்கியாமபுகலவதொன்றுளதால. (அ)

மேருமந்தரங்கலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமிலபோகம்வீடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடொத்தனைகருத்தினுக்கிசைய. (ஆ)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலைங்கன்யாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையனெஞ்சினேமரகையான்மயக்கறவின்னு
முய்யுமாறருள்செய்தியென்றுணர்த்தனர்மன்னே. (க)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாநீர்த்தக்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிரந்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதார்த்தப்
புலங்கடந்தபேரொளியுறைதலனென்றுபுகலாய். (கக)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றகுதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டறைபதியு
ளொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளதுமற்றதுதான். (கஉ)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம்.
உமக்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(ஆ) பருப்பதம் - ஸீபாவதம். அந்தரநாடு - சிவலோகம்.

(க) ஐயமாதிமுக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்றின
ள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறாது நிறமல். திரிபாவது - ஒன்
றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை மக
னே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுந்துணிதல். தெளிந்தி
லேங்கள் - இதில் சர்விகுதி, விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த இடவழுவ
மைதி.

(கக) நாதவேதார்த்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலை
ஞானங்களை விளக்கும்றிவையும், வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின்
மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நின்றிலை.

(கஉ) இருண்மலம் - ஆணவமலம்,

முற்றவோதியபுராணமுவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையஸவயாறுநதம்பெயரார்
சொற்றபேரசனற்குமரமாமுனிவரன்குதன்
கற்றவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன். (க௭)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னதூலினையுணரத்தினுஞ்சங்கரன்றுணைவிச
கன்னபோதவண்மடியினிலிருநதுகேட்டதனை
மின்னுவேல்பண்கொண்டவேள்வெளிப்பட்டவுணாரதான். (க௮)

குனறெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குணாத்தா
னன்றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கரனடிழ
லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும். (க௯)

அதிகவப்பதியாதெனினாலவாய்கேட்கக்
கதியளிப்பதென்றோதியகுதனைக்கதியின்
மதியைவைத்தவரனனைதைப்பகரெனவந்த
விதியினிறபுகல்கின்றனன்வியாதன்மாணுககன். (க௯)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புததேள்
விதியினற்கடுநடைப்பரிமகஞ்செயவான்வேணடிக
கதியைமாயந்தவாககுதவுதண்டிறைகெழுகாசிப
பதியின்மைந்தரோடெய்தினுன்பண்டொருவைகல. (க௯)

எழுசீரடியாசிரியவீருததம்.

அகத்தியன்விபாதனாரதன்சனகனாநிநான்முனிவர்கோதமனூற்
சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரனவாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன்
சகத்தியலகடதசுகன்முதன்முனிவர்தமமொடும்பத்துவெம்பரிமா
மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ளமகிழ்வுறவழங்குநவழங்கா. ( )

(க௭) போ - பன்மைப்பொருளில்வந்த யோரிடைச்சொல்.

(க௮) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(க௯) கதி - மோட்சம்.

(க௯) பழமறை - படைப்புக்காலந் தொட்டுள்ள வேதங்கள்.
பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - மாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(க௯) சனகனாநிநால்முனிவர்—சனகர், சனாதனர், சனந்தனர்,
சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சுத்தியவுலகிற்சரோருக்ககிழவன்சார்ந் தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசிபுடிகளையடைந் தனர்பணிந்து
முத்திமண்டபத்தினறமுதனான்குமொழிந் தருண்மூர்த்திசன்னிதியிற்
புத்தியாயிருந் துநாரதமுனிபைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார். ( )

தலமுதன்மூன்றுஞ்சிறந் ததோர்சைவததலமுரையென்னநாரதன்
றான், சலைமுழுதுணர்ந் தசனற்குமாரன்பாற்கற் றவன்வியாதனாவன்
பா, னலமுறக்கேண்மினெனவவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனை
த்து, மலமறவுணர்ந்தோன்குறுமுனியாகுமவனிடையகேணமெனவி
டுத்தான். (உ௦)

மலயமாதவனை யடைந்துகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவில்வல
னைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிற்தக் குன்றக்கியதவக்குன்றே,
யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலே யருந்தமிழ்க்கொண்டலேதெ
ன்பா, றுலைபெறநிறுத்தகளைகனையென்று சுருதியாயிரமெனத்து
தித்தார். (உ௧)

மூவகைச்சிறப்புமுள்ளதோர்தான மொழிகெனமுகமலர்ந்தரு
ள்கூடர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன் முத்திமண்டபத்தி னீரிருதொ
கையின்வந்திற்சுஞ், சேவல்கடமையுமைங்கரன் றினையுஞ் சேவலங்
கொடியுடைவடிவேற், காவலன்றையுமவடரிழலமர்ந்த கண்ணுத்
பரனையும்பணியா. (உ௨)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தை யாலவாயானையுமிதய, பங்க
யத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்து பரவசமடைந் துபார்ப்பதிக்குச், சங்கர
னருளிச்செய்தசங்கிதையைத் தாருகனுடலிரண்டாகச், செங்கைவே
ல்விடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டினு ன்னையசங்கிதையில். (உ௩)

(சு௧) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.
அலம் - சுழற்சி.

(உ௧) துலை - துலாக்கோல், நிறுத்த - நிறுத்திய. களைகண்-பற்
றுக்கோடு. ஆயிரம் - அனந்தம்.

(உ௨) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனும்,
அவன்மனைவியும், மக்களிருவரும், மூன்றாமயுகத்திற் பாவத்தாற்கோ
ழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்திலவந்து முத்தியடைவரென்று
காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(உ௩) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - அசைவற
விருத்தல். பரவசமடைதல் - நேயத்தழுந்தல்.

பெறற்கருந்தவஞ்செய்தகந்தெளிந்தரிதிற் பெறுங்கதிகேட்பவாக்கெளிதா, யுறப்படுந் தலநீர்வினாயமுச் சிறப்புமுள்ளதெத்தலத்தினுங்கழிந்த, சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவினையாடல் செய்தருள்வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்விளங்குமாலவாயதனை மண்ணின்மேற்சிவனுலகென்னும். (உச)

அத்தலதனை யமுவகைச்சிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை வைததவன்செயத்திருவினையாட்டிம வரையுரங்கிழியவேலெடுத்த வித்தகனெனகருவிளம்பியவாறே விளம்புவனுமககெனவந்த வுத்தமமுனிவாயாவருங்கேட்கவுணர்த்துவான்கடலெலாமுண்டான்.

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆக பட்டம ௫-கரு திருவிருத்தம்-௨௩க.

த ல வி சே ட ம்.,

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

நாட்டமொருமுன்றுடைய நாயகனுக்கன்புடையீர் நயந்துநீவீர், கேட்டதலமீண்டொத்த திருவாலவாயதனுட் கிளைத்துப்பொன்னந், தோட்டலர்தாமரைமுனைத்த தொருதடமுஞ் சந்தரசசெஞ்சோதிஞான, வீட்டமெனமுனைத்தசிவலிங்கமுமொன்றுளதின்னுமிசைப்பககேண்மின். (க)

திருவாலவாய்க்கிணையா மொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த மருவார்பொற்கமலநிகர் தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின்ஞான வருவாகியுறையேசாமசந்தரனபோ லிகபரந்தந்துலவாலீடு தருவானுமுப்புவனத தினுமிலையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னோ. (உ)

அவ்வகையமுன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைச்சுருக்கியறையக்கே னெவ்வகையவுலகத்துந் தருமதலமதிகமவற்றீரிலாத [ண்மி சைவதலமதிகமவற்றறுபத் தெட்டதிகமவைதமிலீடொட்டுத் தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலநான் கவற்றைச்செப்பக்கேண்மின்(ங)

(உச) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(உரு) மூவகைச்சிறப்பு - மூர்ததிச்சிறப்பு, தலச்சிறப்பு, தீர்த்தச்சிறப்பு.

(க) தோடு - இதழ்.

(உ) முப்புவனம் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(ங) தருமதலம் - புண்ணியகேஷத்திரம், சைவதலம் - சிவஸ்தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர் காசிரகர்க்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநானகிற் நிருவாலவாயுதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிரகர் வதிந்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பத்தியினால் வழிபாடுசெயவளிக்குமபோகமவீடு. (ச)

அறந்தழையுந்திருவால வாயகேட்டவுடன்போகமளிக்குமிண்டு, பிற
ந்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு, நிறைந
தபரனெத்தலமும்ப டைப்பானித்தலததைமுதனிருமித்தங்க, னுறை
ந்திருளிணனன்றி யின்னமுதாததன்பெருமை புணாப்பக்கேண்மின். (1)

திருவாலவாயெனறுகேட்டவுறோ யறம்பெறுவார்செலவமோங்குந்
திருவாலவாயென்றுநினைத்தவறோ பொருடடைவாதேவதேவைத
திருவாலவாயிடத்துக்கண்டவறோ யின்பநலஞ்சேர்வொன்றற
திருவாலவாயிடத்துவதிந்தவறோ வீட்டுநெற்சோவரன்றே. (சு)

சுரந்திரும்காசிமுதற்பதிமறுமைக் கதியளிககுந் தூநீர்வையை
வரந்திரும்திருவாலவாய்சீவன் முத்திதரும்வந் தவோககூது
திரனதிகப்பரகதியும் பினகொடுகுமாதலினிச் சீவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்ககதுவே பொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும். (1)

ஆதலினிப்பதிவீட்டுப்பிறபதியிற்போய்நோற்போரங்கைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பத்திததிககத்தேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைககைவிட்டுப்பிறங்கைகையநக்குவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவலையவிடவேழுத்தறபாலாரா. (அ)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலங்கடம்பிற்பரிமகமவாசபேய
மற்றமில்சோடசுகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசகூபமுதன்மகமுடித்தபேறுஞ்
செற்றமிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (ஈ)

(சு) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையு
மிடம் என்பதுபொருள்.

(எ) சுரந்தி - தேவநதியாகிய கங்கை.

(ஈ) வாசபேயமாவது - அநதணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில்,
இருபத்துமூன்று மேடங்களால்சிலபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டாகச்
செய்யும்யாகம். சோடசுகமாவது, ஐந்துதினத்தில், இரண்டு மேடங்
களால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோமம் என்பதும் அதுவே. இரா
ஜகூயமாவது-எல்லா அரசர்களையும் வென்று ஐந்து தினத்தில் அல்ல
து எ-சு-கஉ-தினங்களில் ச-மேடங்களால் கூடித்திரியர்களால் செய்
யப்படும்யாகம் தரிசபூரணமாவது-அமாவாசை, பெளரணிகளில்சில
பெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணச்செய்யும் ஸ்தாலிபாகக்கிரியை.
இஷ்டி - யாகமுதலியகிரியை.

எள்ளிமுதன்னங்கன்னியிவுளிதேரியானையிலலம்
வெள்ளியான்பொன் பூணடைவினைவொடுபூனமுன் னாத
தள்ளருமடியையாதிதானங்கள் செய்தேறும்
வள்ளறன் காசியாதிபதிகளில்வதிந் தபேறும். (க௦)

கங்கைகாளிந் திவாணிககாவிரிகண்ணவேணி
துங்கபத்திரிதீம்பாலி தூயதண்பொருளைமுன் னாச்
சங்கையினதிகணமுற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிந் தோராகெய்தும். (க௧)

அன்னியதலங்கடமமிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயிலவதிபவர்தமைவிட்டேகும். (க௨)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியந்தோறு
முற்றபேறிங்குகங்குலுண்டியாலடைபேராகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின் பேறிந்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிந் தவர்பெறும்பேராகும். (க௩)

அயனகரடைந் துநான்கு திங்கேணைப்பாற்றும்பேறிவ
வியனகரடைந் துநோற்கு மட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரைய்தியாறு திங்கேணைப்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகர்ச்சேசாமவார விரதமேயளிகருமன்றே. (க௪)

ஏனையதலத்திலோராண் ணெவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ் சிவனிராவளிக்குமிங்கே
பூனவைம்பொறியுமவெருளேன் முட்டொழுதுண்டெகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண் டியற்றுமாதவத்தோனாகும். (க௫)

(க௦) எள்ளிமுது - எண்ணெய்.

(க௧) காளிநதி - கரியநிறத்தை யுடையதோர்நதி. கண்ணவே
ணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இந் தீரநீலபாவத்தி னருகிலோடும
நதி. ஆடியதவம் - தீரத்தயாத்திராபபலன்.

(க௩) சாந்திராயணம் - சந்திரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். என்
னை - சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப் பிரதமைமுதல், பெளர்ணமி
வரையில் நாளுகருநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்த்தியும், ஷை கலைகு
றையப்பெறும் கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமமுதல் அமாவாசை வரையி
லொவ்வொரு கவளமாகக்குறைத்தும் புகிததுச்செய்யும் விரதம்.

(க௫) காலுண்டென்றது - வாயுபட்சணஞ் செய்தலை. கால்
காற்று.

இந்தநான்மாடமோங்கு மாலவாயிடத்தியாரோனு
மந்தணர்தமக்கோமுட்டி யருந்தவாதமககோர்பிச்சை
தந்தவர்புறமுசெய்த சோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வே றுரைப்பதென்தியான்மிக்கீர். (கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம் வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லா மாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லா நல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசை பண்ணியதவத்தின்பேறும். (கஎ)

பல்வகைத்தலங்களெல்லா முற்றியபயனுந் தூய
பல்வகைமந்திரத்தி லெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லா மாய்ந் துணர்பயனுமேயாகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம் பயின்றுணர்ந் தடங்கும்பேறும். (கசு)

அனையதொல்பதியிலென்றும் வைகுவோரடைவரென்ற
லினையதொல்பதிகுநோவே நிலையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனென நறியாதலாலே
வினையவெல்பவனங்கெய்தி வதிவதேவேண்டுமாதோ. (கசு)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரண்டிடையமலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயிலயாதி
யெத்தலமுமொருதுலையிட்டித்தலமுமொருதுலையிட்டிரண்டுநூக்க
வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டெகினமேலா
வைத்ததலமிதுவென்றாலிதன்பெருமையாவோவழுத்தப்பாலார். ( )

(கசு) சோடசதானமாவன - அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பூ
தானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபயமுகி
கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அஸ்வதானம், சுவேதா
ஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பக
விருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர்கைப்பிடி. இது
முஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(கசு) அறிமின் என்னு முன்னிவிப்பன்மைவல்லவினமுற்று
ஈறுதொக்கு அறிவெனநின்றது. தனையறிபவராரீசன்ருனன்றி, என
வும் பாடம்.

(உ௦) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த் துலாத்
தட்டை யுணர்த்திரின்றது.

அத்திருமாநகரின் பேர்சிவநகரங்கடம்பவனமமாந்தோர்சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுணாமுடியாளுநான்
புத்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேததுவினாற்பகாவர்நல்லோர். (உக)

என்றுதலசசிற்புணாத்தகுறுமுனிவனெநிரநவோரிதும்புறெய்தி
நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனைகேட்டுடெலெடுத்தநயப்பாடெல்
லா, மின்றடைந்தேமினிச்சுவண புண்டரிகச்சிற்றப்பதனை யிசைத்தி
யென்னக், குன்றமடக்கியகருணைக் குன்றையான்வரன்முறையாற்
கூறுகின்றான். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

விரதமாவத்தீரகாணின் வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந் தமனியமுளரிவந்த
வரவுமககனகக்குசப் பெருமையும்வளனுநன்கா
வுளாசெயதுங்கேணமினென்றோ முனிவரனுரைகருமன்னே. (உங)

தலவிசேடம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் சு-க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௪.

(உக) சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும் விகற்பம்பற்
றிப் பசுரணமாய்ப் பயில்வதின்றி, சிவகரணமாய், உடையானுடை
மைப்பொருளுமாய்த்தற் செயலற்றுச் சாககிரததே யதீதத்தைப் புரி
ந்துநின்றல். பரஞானமென்றது - அபரஞானம்போலழிவதின்றி, நித்
தியசுகத்தை வினாவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும் மோன நிலை
யை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரம் - சிவஞானமுதலியநா
ல்வகைஞானங்களையுந் தரும்நகரம். சமஷ்டி - நிறைவு. விச்சை-ஞா
னம். துவாதசாந்தத்தலம் - பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனி சத்தி
க்கதீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

(உஉ) சுவணம் - பொன்.

(உங) சந்தம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்றாமரை.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக் கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரோ யளப்பவரவிரதண்முத்த
வெண்ணகையுமையாளன்பு விளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்த தடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (க)

ஆற்றினுக்கரசாங்கங்கை காவிரியாதியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர் வேலையும்பிதவுங்காருந்
தோற்றுமுன்றன்னையாட்டச் சந்தரமாததிசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்த மாகுமீதெவ்வாறென்னின். (உ)

அகளமாயுலகமெல்லா மொடுக்கியநெறியேயார்க்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்ற நிலைவறநிலைநதுநிருந
துகளிலாவறிவானநத சந்தரச்சோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டு தானொருவிளையாட்டாலே. (ங)

முக்கணனரவப்பூண தூலினன்முதிழ்வெண்டங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்குல கபாலததன்செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுன்கண்ணி வாமத்தன்முன்னுமபி. னனும்
பக்கமுநநதியாதி கணத்திப்பரவிச்சூழ. (ச)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செவ்வன்
வென்றிகொளுரகவேநத நகரமுந்விபுநர்வவதன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன் புரமுமாபரமுலேலத்
தன்றிருநகருஞ்சென்று சஞ்சரித்தாடிபின்வான். (ஞ)

அன்னபோதயனுந் தேவாக்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறஞ்சியேந்த முனிவரும்பெறுநல்கித்
தன்னகரடைந் தூந்காத தனிப்பெருங்கணத்தினோ
யின்னருள்சரநதுநோக்கி யிலிங்கத்திப்புரு நெமெல்லே (க)

(க) கண் அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள், யார், வினைக்குறிப்புமுற்று. இதில யாவிற இன்மைப்பொருளது.

(ங) அகளம், நிட்களம். நிகளம் - பந்தம்.

(ச) செங்கண்ணறு - சிவநதகணகளைபுடைய தருமவிடை.

(ஞ) உரகவேந்தன் - ஆதிசேடன். உரகம் - சர்ப்பம். விபுதர்-தேவர். பொன்றிகழ்நகர்-தெய்வலோகம். தன்றிருநகர்-சிவலோகம்.

(க) இலிங்கம் - பிரகாசகம் - முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப் பொருள்விகுதி.

வேத்திரப்படையோனாதி கணதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பாக்கண்ப நிரஞ்சனநிருததானந்த
சாததிரமுடிவுந்தேராத் தனிமுதலொருவவென் னாத்
தோத்திரவகையாலேத்தித் தொழுதொன்றுவினாவல்செய்வார். (எ)

ஐயவிவ்விவிவகமூர்த்திக் காட்டவுமடியேமூழ்நி
யுய்யவுவகங்கையாதிந திகளுமூலகத்துள்ளோர்
மையறு தடாகநீ ருமற்றிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்ததமிங்குண்டாககெனச்செப்பலோடும். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலவாங்கிராட்டினான்முதுபார்ஜீண்டு
பைத்தலைப்பாந் தன்வேந தன்பாதலங்கீண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமனண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல். (க)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்து கிடந்தபேராழியுழிப்
பெளவநீரொன்னவோங்கப் பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைத்தூவிக் கலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவகைபாலிநநதி கண ததினைநோக்கிககூறும். (க0)

இன்னமாதீர்த்தநதன்னை யெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னமயாமிங்குககண்ட முதனமையாலாதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந் தீர்த்தவகளைவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்த மெனப்பெயர்வழங்கலாகும். (கக)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன் மங்கலமபெறலாறும்
மருட்சிவதீர்த்தமாகும் புன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந தனை யீதலான்ஞானதீர்த்தந்
தெருட்கதிதரலான்முத்தி தீர்த்தமென்றிதற்குநாமம். (கஉ)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேத்திரப்படையோன் - திருநந்தி
தேவர். பாலம் - நெற்றி. நிரஞ்சனம் - நிர - அஞ்சனம். களங்கமில்
லாதது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை - குற்றம். இருமைப்பேறு - இம்மைமறுமைபயன்.

(க) சார் - பக்கம். முத்தலைவேல் - சூலம். அண்டகடாகம் -
பாதலம்.

(க0) புறம்புசூழ்கிடந்தபேராழி - பெரும்புறக்கடல். பெளவம் -
கடல். கைவகைபாலி - கரத்திலேநதிய கபாலத்தையுடைய சிவ
பெருமான். (கக) கண்ட - உண்டாகிய, பரமம் - மேன்மை.

(கஉ) மருள் - அஞ்ஞானம்.

குடைந் துதர்ப்பணமுஞ்செயது தானமுங்கொடுத்தம்மாடே-
யடைந்தெழுத்தைந் துமெண்ணி யுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந் துவநதிறைஞ்சிக்குழ்ந்து துதித்தெமையுவப்பச்செயதோ
ருடம்பெடுத்ததனலெந்த வுறுதியுண்டதனைச்சேரவார. (க௩)

இந்தநீமெம்மையாட்டி னேழிரண்டுலகின்மிக்க
வந்தமிழீர்த்ததெல்லா மாட்டியபயனவந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்கு வைஞநங்குறியையுங்கள்
சிந்தையிலாராவம்பொங்கப் பூசனைசெயமினென்ற. (க௪)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம வேதியனாகிரின்ற
பண்ணவன்முனந்நீரிற் படிந்துதன்னனுஞ்ஞாலே
யண்ணலங்கணத்தினோனா மூழ்குவித்தனாதிமாய
புண்ணியவிலிங்கநன்னுட் புகுந்தினிதிருந்தானமன்றோ (க௫)

அந்தமாரீரானந்தி யாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித் துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைநதவெலலா மடைநதனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்த்த மகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின். (க௬)

வளையெறிதரங்கஞான வாவியைநோக்கிந்பாவத்
தளையறுமூழ்கின்வேண்டுங் காமியமெல்லாஞ்சாரு
முளமுறமூழ்குமெல்ல முழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்த்தமெல்லா மாடியபயன்வந்தெய்தும். (க௭)

மெய்யைமண்ணுதிகொண்டு விதிவழிசுத்திசெய்து
மையறுவருணசூக்க மந்திரவின்னுமூழ்கிற்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந் தோய்ந்துநான்மறையுமாய்ந்தோ
கையிலெப்பொருளுமீந்த காசறுபேறுநலகும். (க௮)

(க௯) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிங்கம்.

(க௮) அனுஞ்ஞ - கட்டளை அனாதி-தனக்கோமுதலில்லது.

(க௭) பாவத்தளை - பாவத்தொடககு, காமியம். இச்சை பற்றி
நிகழ்வது.

(க௮) மண்ணுதிகொண்டு, என்றது - அரசடிமண, வில்வமரத்
தடிமண், துழாயடிமண், புளியமரத்தடிமண், ஆலமரத்தடிமண், நா
வலமரத்தடிமண், பாளைக்கட்டுமிடத்துமண், குதினாக்கட்டுமிடத்து
மண்முதலிய ஒன்பதுவகைமண்களும், துளசித்தளிர், புளியந்தளிர்,
நாவற்றளிர், விலவத்தளிர், ஆலந்தளிர், அரசந்தளிர், அழுகந்தளிர்
முதலிய எழுவகைத்தளிர்களும், பால, தயிர்-நெய்-கோசலம், கோம,
யமுதலிய பஞ்சகௌவியங்களு மாகியவற்றை. வருணசூக்க மந்தி
ரம்-வருணதேவ னனுக்கிரகத்துக்குரியதோத்திர ரூபமானமந்தி ரம்

தெய்வவித்தீர்த்தத் தன்னை நினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்யியவினையினீந்தி யரும்பெறல்விசேசர்வ
ரிவ்வுடைமெய்யெயாகு மென்னெனின்மனதாறன்றி
வெவ்வழினைடினாலுஞ் சுமென்றிவிடுமோவம்மா. (௧௯)

ஆரும்நீரிலென்றுமாடினார்கீவன்முத்தி
சேருவரநீராடுஞ் சிறப்புறுபுயனுக்கொவ்வா
வாருணமாககினைய மந்திரமிவைமுனைன
பேருணர்வளிக்குநானஞ் செய்தவர்பெறுமபேறெல்லாம். (௨௦)

அன்னநீர்தனையுமாடி யாலவாயுடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப் பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னநன்னூலிற்சொன்ன பவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமான பவித்திரமாகிநிற்கும். (௨௧)

ஆதரவிலனாயநீ ராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனாய்மூழ்கி வானவராதியானோர்க்
காதரவரிசியெள்ளுத் தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாதரவேள்விமுற்று மாற்றியபயனைச்சேரும். (௨௨)

ஏனைமாதலங்கடம்மி லிருந்துசெய்விதம்பூச
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாபயனிற்கோடி யதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்க ரிருந்தவைநயந் துசெய்யின். (௨௩)

பிறந்தநாளநீர்மூழ்கின் மேலைவெம்பிறவிப்பெளவ
மறிந்திடுமறிதேள்கும்ப மதிகளின்மூழ்கிததென்பா
லுறைந்தவாபொருட்டுப்பிண்ட முதவினாவந்தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பெளவ நின்றமேலெழுவரன்றே. (௨௪)

(௧௯) ஓளவியவினை - பொருமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(௨௦) வாருணமாக்கினையமந்திரம், என்றது - வருணமந்திரஸ்
நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானங்களை

(௨௧) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தை நீக்கி
மோட்சத்தைத்தருவது

(௨௨) ஆதரம் - விருப்பம்.

(௨௩) ஞாங்கா - கரை.

(௨௪) மறி - சித்திநாமாதம், தேள் - கார்த்திகைமாதம். - கும்ப
ம் - பங்குனிமாதம், தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின்யாவா தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச் செயகடன்முடிக்கினன்னே
பொத்தையெண்ணோர் தாலு மெள்ளுக்காயிரமாண்டாக
வததீனையாண்மெட்டு மவனாவின்னாவைப்பார். (௨௩)

பூவகையுலகிலுள்ள தீர்த்தமுமுறையாவென்றுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந் தத் தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரநீராவென்று மீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராபுரிப்பிறவிதன்னி லவர்கதிககரையைச்சாராவா. (௨௪)

விடுத்திடலரியரித்த வேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந் தவமிவைதரும்பேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையிலவைகி மீசனையருச்சிப்போர்சீகுக்
கொடுத்திடுபண்ணியத்திற் கோடியிலொன்றுகொகவ்வா. (௨௫)

மேற்படி-வேறு.

உம்மையிற்பிறவிதோறு நியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்லிரதந்தானந் தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்
செம்மைநன்னெயிரினின்ற சித்தருக்கலத்தித்தீர்த்த
பரிமையிலடைந் துரித்த மாடுதற்கெய்தாததன்றே. (௨௬)

க. மதிகதிரோனிடத்தொடுங்கு தினந் (௨)திங்கட்பிறப்(௩)பரவமவா
யங்காந் து, கதிர்கடமைவிழுங்குதினம்(௪)விதிபாதமிந்நாளிந்கருதிமூ
ழ்கித்,துதிகடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோதுதலத்தொகையொ
ன்றற்கொன்,நதிகபலனம்முறைநூரூயிர நூரூயிரமோரனந்தமாகும்.

பொருவரியதகர்த்திங்கடொத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
னொருபதினயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைத்தாளவவனுதிப்பினமூழ்கி
னிருபதினயிரமடங்கா மிந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந் துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனு வோதன்முதற்செயின்னந்தமடங்குண்டாகும்.()

(௨௬) சேவகம் - ஏவற்பணிவிடை.

(௨௭) உம்மை - முற்சனனம்.

(௨௮) க. அமாவாஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ஈ. கிரகணபுண்
யகாலம், ச. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களி
ல் ஒன்றாய்ப், பிதிராகர்ம விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொண்
ணூற்றூரிலொன்றாய் வருவது.

(௩௦) தகர் - மேஷம் - சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாதம்.
சுறவு - மகரம் - தைமாதம் அலவன் - கடகம் - ஆடிமாதம். இந்நி
ரவியிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாஸை
யை. மது-சூர்பஞ்சாட்சரம், சடாக்ஷரமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்மூப்பதுங்குடைந்து பெறும்பே
நிந்தத், திரையாரைந்தடத் தொருநாண்மூழ்குவோன்பெறுமவீரத
சீலமபூண்டு, வரையாமலொருவருடம்படிந்துமையையமராசிகாமணி
யாம்வேத, வுரையாணவழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பேறுண்டா
மன்றோ. (௫௧)

எண்டிசையந திவாவிவடிவானுமாதீர்த்தமெல்லாமிப்பொற்
புண்டரிகதடத்திலொருகோடியிலோர்கூறுநிகாபோதாவீது
கண்டதனாலறநதிணடப்பெற்றதனாறபொருளங்கையாலள்ளிக்
கொண்டதனாலின்பநலங்குடைந்ததனாறபேரின்பநகொடுசகமுன்றே

மேற்படி-வேறு.

முன்னவனருளிச்செயதகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிரிச்சடையானசென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும். (௫௩)

அலகிலாதீர்த்தநதமமுளதிகவுததமமாய்ததோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்த்தவுததமமென்பாராய்ந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துசெம்பொற்பங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொற்றமுரையெனவுரைப்பரன்றே. (௫௪)

தருமமுன்னாருநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெற்றகாமதீர்த்த
மிருமைசோமுததிதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்த்தம்
வெருவருபாவமென்னும்விதகிணுகுகெரியாமன்றே. (௫௫)

இவ்வருந்தலத்தினான்றபெருமையுமெனிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரொவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவொன்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பெளவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன். (௫௬)

தீர்த்தவிசேடம்-முற்றிற்று.

ஆக படலம். எ-க்கு திருவிருத்தம்-௨௯௦.

மூர்த்தி விசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஆலவாயலாந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின
மேலவாம்பெருமைதன்னேவிளம்புவாரொவரோயங்க
ணீலுமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினுலையலுற்றும். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்பிற்பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாதேமுனைதத்திச்சைவலிங்கம். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற் பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தகிரதகாரணமிரணடினாலு
மொப்பரிதானஞானவொளிரண்டன்னவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (ஈ)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணுன்கிலககணவிச்சைமேனி
பந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சந்தரனென்னுந்ராமஞ்சாததினாதுறககவாணா. (சு)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துநிற்கு
மற்பெருங்கடவுள்சோமசந்தரனதனாலன்றே
கறைககதிரவடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே. (ஐ)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசந்தரனைக்காணப்
பெற்றவாரியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவொன்னென்றுகாககின்வேருட்டுநீர்போய்
மற்றையசினைகொல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதே. (ஊ)

(க) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒரு பொருட்கிளவிகள்.

(உ) வாரணவாசு - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி இது காரணம்பற்றியே, காசிக்குக் குக்குடநகரம் என்னும்பெயரும்வந்தது.

(சு) சோமசந்தரன் - சூற - உமா - சுந்தரன் - எனவே, உமையோடு கூடியவழகன். எனபதுபொருள்.

(ஐ) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்,

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்ணுவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுகொப்புகமாஞ்சிறப்பும்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்
வித்தகனதிகத்தன்மையெனைத்தெனின்விளம்பக்கேணமின். (௭)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெங்குமேமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணுறுதெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருட்புதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (௮)

மனிதரிலுயர்ந்தோராதிறையவர்தேவாதம்மிற்
பனிதருதிங்களவேணிப்பகவனையுயாந்தோனவேட்டோரக
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிரதாவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம். (௯)

மின்மைசான்மணியிற்சிறதாமணிவரம்விழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வினமைசானெறிநின்றேருருக்கேற்றுந் கலங்கடம்மி
ன்னமைசான்றவோமுக்கணதனுக்கன்புபுணடோர். (௧௦)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேறவராவதிகம்பலவே
ருயமாதீரத்ததமமுளதிகமாஞ்சுவண்கஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாததலத்திலுவதிற்துமன்னுந்
தூயவானவரிற்சோமசுந் தரன்சிறந்தோனாகும். (௧௧)

அநதமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பநதமும்வீடுநல்கும்பராபரச்சோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானந்தச
சுந்தரவிலிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த. (௧௨)

இத்தருசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுநதொரிசித்தேருந்ருமலவொளியாமிரந்
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருநாயுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடலாககண்டோர் (௧௩)

(௭) வித்தகன் - ஞானசொருபன் வித்தகம் - ஞானம் ததிரம்.
(௧௦) மின்மை - மின் - ஒளி - மை பகுதிப்பொருள்கிரி. கலம் - தானபா
(௧௧) தீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ்சுவையையுடை
யபால். தீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.

(௧௩) சயம்பு - ஸவயம்பு எனபதன்றிரிபு. தானே யுண்டானது
என்பது பொருள். ஸ்வயம் - தானே, பு - உண்டானது.

இததனிச்சுடனாரேர்கண்டிதைஞ்சிநோபாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமூன
மெய்த்வஞ்சிதையுமாபோன்மருநதினல்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்கனெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல.

(கசு)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கூருகிருளுடையுமாபோ
லெரிலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுங்குன்றம்போல.

(கசு)

மருட்சிசெயகாமநோயான்மதிகெமொறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமெவிச்சைபேரலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறததழலராவியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்சுறகல்விபோற்சிதையுமன்றே,

(கசு)

புலரியிற்சீவன்முத்திபுசேனைக்காணப்பெற்றா
லலைகடனான்குட்பட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றாற்
கலைஞாபாஹுற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேராம்.

(கசு)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர்குளிககுமெலலை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேராம்
பண்ணவர்பரவம்பாதியிருளவயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும்.

(கசு)

இன்னவதிகமார்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச
சொன்னவிககாலந்தோறுமிறைஞ்சியுநதொழுதுஞ்சூழ்தும்
பொன்னடிககண்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர்.

(கசு)

(கசு) மடங்கல் - சிங்கம். குலிசம் - வச்சிராயுதம், ஏறு - இடி.
தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில்வந்த வி
னையெச்சங்கள்.

(கசு) செருக்கு - அகங்காரம்.

(கசு) புலரி - விடியற்காலம், கடல் நான்கென்றது, நாற்றிசை
க்கடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(கசு) புரவிமேதமகம் - அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தாய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போகமுழ்கிமலவிருளவீககநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழ்வாழ்வார். (உ௦)

மேற்படி-வேறு.

அறவுருவனவையானுஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்தப்பிரவி
வினையறுநினைந்தானுபெரும்பவப்பாவப்பிண்போங்கூட, லிறைவ
னையின் றிறைஞ்சுதுமென்றெழுந்தமுனைப்பறம் போந்தாலினாஞ்ஞா
று, மறமுறுவெம்பவத்திழைத்தபாதகவலவினையினத்தமாயுமன்றே.

புழைக்கைவனாதொலத்தானைத்தெரிசித்தோராயிரவாம் புரவிவேள்
வி, தழைத்தபெரும்புண்பெறுவருருத்திர சூக்கம்மதறற்றவவானோ
க, டொழற்கரியான்னைத்துதித்தோர்கணத்துக்காயிரரசுருயராக
மிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவார்சமட்டிவடிவாகியவவ்விலிங்கநதன்னை

அங்கையளவாகியநன்னீராட்டிப்பூசித்தோரளவிலேனைத
துங்கதலத்துறையிலிங்க மூர்த்திகளைச்சிவாகமநூல் சொன்னவாற்றா
மங்கலமாகியமுகமனீரொட்டிமவழுவாதுவாசந்தோய்ந்த [ன்
செங்கனகமணிககலசப்புளலாட்டிமாயுசைசெய்தோராவார். (உ௩)

(உ௦) செம்மை - நடுநிலைமை. ஆனத்திரு - நீங்காதசெல்வம்.

(உ௧) மறம் - தீமை.

(உ௨) சூக்கம்-சூத்தமென்னும் வடமொழித்திரிபு.

(உ௨) புழைக்கை - துவாரத்தையுடையகையையுடையது, என
உருபும் பயனுந் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத தொகை நிலைக்க
ளத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக காரணப்பெ
யராயவந்தது. வாமபுரவி - தாவுங்குதினா.

(உ௩) முகமன் - உபசாரம். இது சோடசோபசாரம், தசோப
சாரம், பஞ்சோபசாரம், என மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்சோட
சோபசாரமாவன - ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்திதானம், சந்திரோத
னம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்தினா, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க
கியம், புத்தானம், தூபம், தீபம், ரைவேத்தியம், பானீயம், ஆராத
திரிகை, ஜபசமர்ப்பிணை என்பன. தசோபசாரமாவன - மேற்காட்
டிய சோடசோபசாரத்தான, ஆவாகனமுதல புத்தானம் வரையிலு
ள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிபுசம்பந்தமான, கந்த
மூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகளும், அப்புசம்பந்தமா
ன, வாரி, பால், தயிர், வஸ்திரமுதலியவைகளும், தேயுசம்பந்தமான
உலோகாதியாபரணங்களும், தீபங்களும், வாயுசம்பந்தமான தூபம்,
சமரம், மயில்விசிறியாதிகளும், ஆகாயசம்பந்தமான, மணியோசை,
தோத்திரத்தொனி முதலியவைகளும்.

அவ்வண்ணஞ்சந் தரணையந்தமுதமானுதவுமைந் துதிந் தேன், செவ் வண்ணக்கனிசாந் தசசேறுமுதன்மட்டி ததுத்தேவாதேரூ, மெய்வண்ணங்குளி ரவினாப்புன்லாட்டி மாபூசைவிதியார் ந்செய்தோர், மைவ் வண்ணவினீந் தியறமுதனாற்பொருளடைந் துமன்னிவாழ்வார். (௨௪)

நல்லவகைமுகமனீனொட்டுள்ளுமவடித்தவினான்னீராட்ட வலவவர்தூரூயிரமாமேதமகபபயனபெனுவாவாசநான மெல்லவிராகுங்குமஞ்சாந் தமிவைபலவமட்டித்தோரொழிலாரதெய்வ முல்லநகையாரோடும்வினாககலவைகுளித்தின்டமுழ்கிவாழ்வார். ( )

நன்மலரொன்றாலவாயான்முடிமேற்சாத்தினுனயந் துநூறு பொன்மலாகொண்டயற்பதியிற் பூசித்தபயனெய்தும்புனிதபோகத் தன்மைதருசந் தரற்குத்தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக்குத்தாங்கள் சொன்மனமெய்யுற்செய்த குற்றமாயிரம்பொறுப்பன்சுருதிநாதன்

திருவமுதுநிவேதிப்போரவிழொன்றற்குகமொன்றாச்சிவலோகத்தின் மருவிநிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்புலமுகவாசமீந்தோர் பொருவாரியகடவுளரான்டொருநூறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வார் [வார் ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர் வெண்ணிற்முங்கண்ணுதலுமுடையரா

(௨௪) ஐந்தமுதம், என்றது - பஞ்சாமிர்தம். அவை - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித் தேங்காய்த் திருகல்கூட்டி ஐந்துவகையாகக்கொள்ளுதலும், தேங்காய்த்திருகல் நீக்கி, நீர்கூட்டி யைந்தென்கொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்குளெல்லா ம் ஒன்றாகவும், நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும் இனம்பற்றியொ ன்ருகவும்கொண்டு, இவ்விரண்டோடுதேன், சாக்கரை, நீர் இவற்றை க்கூட்டி ஐந்தென்கொள்ளுதலும், உண்டு. ஆறுதவுமைந் தென்றது - பஞ்சுகௌரியம் - அவை - பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம். இவற்றோடு கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறு தலுமுண்டு. கவ்வியம் - கோசம்பநதமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டி த்தல் - பூசுதல். வினாபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம். வினா - வாசனை. மஞ்சனம் - நீர்.

(௨௫) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(௨௬) முகவாசம் - தக்கோலம் வலந்தகைசா லிலவங்கம், கர்ப்ப பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுமில்வையுந் தும். பளிதம் - காப்பூரம். பளிதவிளக்கு - கர்ப்பூரிராஞ்சனம்.*

நூந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம்
பெறுந்தகையதூபககாநீபககானமணியின்னபிறவுங்கங்குற்
நெறுங்கடிரீர்கான்மணிமாடமதுரைநாயகாதகூர்தோர்செயதபாவம
வெறுநதுகள்செயதைம்பொறிக்கும்விருந் தூட்டும்பெருங்காமவெள்ள
த்தாழ்வார். (௨௮)

கயலிசையுங்கணனுமைகோன்றிருமுன்னாப் பல்லியமுங்கல்லெ
ன்றாப்ப, வியலிசையபாடலினோ டாடலிவைசெய்விப்போ ரிறுமாப்
பெய்திப், புயலிசையவியங்கலிப்பமூவுலகுந்தொழுவரசாய்ப்பொலங்
கொம்பாடுந், செயலிசையவணங்கனை யாராடரங்குகண்டின்பச்செ
ல்வததாழ்வார். (௨௯)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனாத லொண்செங்கரல்
வெண, குருகாலுமலாததடஞ்சூழ் கூடனாகாப்பணிவோர்கோலொ
ன்றோச்சிப, பொருகாலினவருபரிதேர்மன்னவராயாவருந் தமபுனட
வந்தெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெக்காலுந் தமைவணங்க விருப்ப
ரன்றே. (௩௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான் நிருமுன்னரியற்றுமோம
மெயததவமநதிரநதானமின்ன வணுவள வெனினுமேருவாரு
முத்தமமாமில்விவங்கப பெருமையெலாம யாவரநதுரைப்பாவேத
வித்தககோசிநித நிரதவாருநாதேமினிப்பலகாலவிளம்பு மாறென்.()

இததலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும் பொறகமலமென்னுமிநத
வுததமமாதீர்த்ததுக்கொப்பதொருதீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிலிங்கமிதற்கொப்பா வோரிலிங்கமும்பாவிண்மேலென்
முத்தலத்துமில்லயநதமூர்த்திதிருநாமங்கணமொழியக்கேணமின். [னு]

(௨௯) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்து
இசையையுடையவெனப் பெயசொச்சத்தின்மேலும், ஏனைய உவம
உருபிடைச் சொல்லடியாய்ப்பிறநத வினையெச்சங்களின் மேலும்
நின்றன. இடம் - வாத்தியம். அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

(௩௦) குருகுஆலும் - அன்னங்கள் ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை,
இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள் என்னு மிவ்
வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற் பொருந்தவணங்குதல். அஷ்டம்-எட்டு-அங்
கம் - உறுப்பு. பஞ்சாங்கம் - தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள
என்னு மிவ்வைந்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்குதல்,
பஞ்சம் - ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூரும்பிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற் பூத்த
மருப்பூசசண்பகசுந்தரன்குடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னே. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின்ஞானத
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூதத
கான்மருவுதடம்பொழில்குழாலவாயசுந்தரன்மீன்கணங்களுக்குப்
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடனாய்கன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டிவிசசாபுரநாதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுலோசனயார்க்கும்
வூரநானுநதருமூலவிலிங்கமெனவிலைமுதலாமீடக்கூட
லரமும்மின்னமளப்பிலவாகுமுலகுயயவவ்விலிங்கம். (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுனைத்தெழுநததவ்விலிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்நதறுபததுநாலுவிளையாடல்செய்த [ரூன
போதானநதன்பெருமைநங்குரவன் மொழிப்படியேபுகன்றோமென
வேதாதிசூலதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்வினாதல்செய்வார்.

அருட்கடலேயிறைவிலையாட்டறுபததுநான்கென்றாயவையான
நதப், பொருட்கடவுளெக்காலத் தியாவர்பொருட்டாடினனெம்போ
தந்தேறித், தெருட்டபரவரனமுறையாற்செப்புகெனககரங்குவித்தா
ர்தென்பாலவெற்பி, விருப்பவனும்வினாயபடிகுகிறைநிரம்பத்தொகுத
துவிரித்தியம்புகின்றான். (௩௬)

மூர்த்திவிசேடம்-முற்றிறது.

ஆக படலம். அ-க்கு திருவிருத்தம்-௩௨௭.

(௩௩) அறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்பொருப்புகுன்றது, தரும
விடையை.

(௩௪) ஓர் மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உவம ஆகுபெய
ராய் உமாதேவியை யுணர்த்திநின்றது.

(௩௫) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தை யீராகவுடைய சீழ்
ஏழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசா
தலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அகரவீறு,
தொகுத்தல். இறை - உத்தரம்.

திருவிளையாடல் நெகையாகிய

* பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எானவாகோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி,
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளமீசன்
முனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்தமுண்காததகைமைப்பாடும். (க)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழுவெள்ளி மன்றுண்டம்புரிந்த
வாறும், வலிகெழுதோட்டுண்டகட்டுக குறட்கன்னக் குன்றளித்தவ
கையும்பின்னு, நலிபசினோய்கெடவன்னக் குழியழைத்துக் கொடுத்து
நீர்நசைகருவைகை, யிலபுனல்கயருத்தியதும் பொன்மாலகெழு
கடலு மழைத்தவாறும் (உ)

அநதராகோனாதனத்தி லுறைமலயத்துவசனை மீண்டழைத்தவா
றுளு, சுநதரவுக்கிரகுமர னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செண்டு,
தநதையிடத்தவனபெற்ற வாறுமவனவவடிவேல சலதிவீறு, சிநதவி
டுத்ததுமகவான் முடியைவளையெறிநதிறைவன சிதைத்தவீறும். (ங)

பொன்னசலநதனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும் பு
னிதர்க்கீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகாநததுவுமாணிககம ப
காந்தவாறுந, தொன்னகாமேனோக்கிழவன் வரவிடுத்தகடல்சுவறத்
தொலைத்தவாறு, மன்னதனித்தொன்மதுரை நான்மாடக்கூடனக ரா
னவாறும். (ச)

*— “பதிகககிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத் தொ
குத்துரைப்பதுவே” என்னுஞ்சுத்திரப்படி, இங்குப்பலவகைத் திரு
விளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் எனப்பெயர்
வந்தது.

(க) மீனவாகோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடைய பாண்டி
யர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(உ) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறள - குண்டோதரன்.
கூவி - இது கூய்எனத் திரிநதுநின்றது.

(ங) வளை - சக்கரம். வீறு - செருக்கு.

(ச) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள்சூடயுடைய சித்தர்விளையாடியதோர் வனப்புந்
கையிற், கட்டங்கநதரித்தபிரான்கல்லாணைக்கரும்பருந்தகாட்டொழு,
முட்டங்குவஞ்சனையா லமணாவிலொரணத்தை யொழித்தவாறு, நி
ட்டங்கொள்கொளரிமுனம் விருத்தனிளையோன்குழலி யானவாறும். (1)

செய்யதாண்மாறிநட மாடியதுமபழியஞ்சு திறனுந் தானய, மை
யலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியது மதியாதாசான, நையலா
டனை விரும்புமாணவனை வாளமரிற்றடிநதவாறும், லையராவெய்தது
வும் படிற்றமணர்விடுத்த பசுப்படுத்தவாறும். (2)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெயக்காட்டுக் கொடுத்தவிளையாட்டு
ங்காட்டுச், சுறவேற்றுக்கொடியரசன றனகஞலவாக்கிழிகொடுத்த
தொடாபுராய்கர், நறவேற்றமலாககுழலார் மணங்கவந்தது விளைபக
ரந்தநலனுமாறு, மறவேற்கண்மாதராக் கட்டமாசித்தியுற மதித்த
வாறும். (3)

சென்னிபொருட்டெயிலவாயி றிறநதடைதது விடைபொறித்த
செயலுஞ்செனனி, மன்னிகலிட்டமாவிலாப்ப மீனவற்குநீர்ப்பந்தா
வைத்தவாறும், பொன்னினையாளபொருட்டிரத வாதவினை முடித்தது
வும் புகார்க்குவேந்தன், றன்னையகன்குழிவீட்டித் தென்னவநரு மற
வாகைத்தவாறும். (4)

மனக்கவிலகெடவுலவாக் கோட்டையடியார்க்களித்த வகையு
மாம, நெனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற் றீந
தவாறுஞ், சினக்கதிராவேல்வரகுணற்குச் சிவலோகநகாட்டியதுந் திவ
வுக்கோலான், றனககடிமையெனவிநரு திருமுடிமேற்சுமந்துபகை
தணித்தவாறும். (5)

அப்பாணந்திருவிதியஞ் சேரனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவாறு
மப்பாணன்பாடமழை யடாயிரவிற்பொறபலகை யளித்தவாறு
மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்ல வண்ணலலையடைந்தவாறு
மப்பாணனொன்றோன் முலையருத்திப்பன்றியுயி ரளித்தவாறும். (6)

(7) கட்டங்கம் - மழு. இது கடங்கமென்பதன்றிரிபு. இதனைத்
திருக்கோவையாரில - சுதநியபொக்கணத் தன்பணி கட்டங்கஞ
சூழ்சடையோன் எனவருஞ் செய்யுளுரையாற்காண்க.

(8) மாணவன் - மாணக்கன். படிது - வஞ்சகம்.

(9) சுறவேற்றுக்கொடி - மீனக்கொடி. ஏறு - ஆண்.

(10) புகா - காவிரிப்பூம் படமினம். இது-சோழன்ராஜதானி.

(11) திவவுக்கோலான், என்றது - நரம்பின் கட்டமைந்த வீணை
கையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு - வீணைவலிகசட்டு.

வயவேனக்குருளை மந்திரிகளாகியதும் வலியுண்டாகக் கயவாய்க்குகருமொழிவைத் தருளியதுநானாக்குக் கருணைநாட்டந் தயவாலவைத்தருண்முத்தி நலகியதங்கடனகர் தன்னைச்சித்தர் புயநாகம்போய்வீனாது திருவாலவாயாகிப் போந்தவாரும். (கக)

சந்தரனெனறெழுதியகூட ரம்பெய்துசெம்பியன்போர் தொலைத் தவாறுஞ், செநதமிழோர்க்கியற்பலகை யருளியதுந்தருமிக்குச் செம் பொன்பாடித், தந்ததுவுமாறுடடு றேரருசுகையேற்றந் தந்தவாரும், விநதமடக்கியமுனியாற் கீரனியற்றமிழ்தெனிய வுடுத்தவாரும். (கஉ)

ஊமனாற்புலவரிக் ககற்றியதுமிடைக்காட னுடன்போய்க்கொன் னைறத், தாமனாவடவாலவாயமர்ந்த பரிசும்வலை சலதிவீசிப், பூமனாய் குழலியைவேட்டருளியதும் வாதவூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனாண் மலரடிகணமுடி சூட்டியுபதேசஞ் செய்தவாரும். (கங)

நரிகளபரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூண்டோ, னரியதிருமேனியின்மே லடிசுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்ன, னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்த வாறுமமணைக்கழுவி லிட்டவாறுங், கரிய தெனவன்னிகிண றிலிங்கங்கூய்வணிகமகட் காத்தவாரும். (கச)

எனத்தொகைபாலறு பத்துநான்கிவற்றை நிறுத்தமுறையீறிலா த, வினைத்தொகையாறகன் றீொக்காலமெவர் பொருட்டெனநீர்வின யவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைந்தொழுகத் திருவாலவா யான்ருளை, நினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துணைப்பலென நெ றியாறகூறும். (கரு)

பதிகம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம்-கூ-க்கு திருவிருத்தம்-௩௪௨.

(கக) வயம் - வெற்றி. ஏனக்குருளை - பன்றிக்குட்டி. கயவாய்க் கருகருருவி.

(கஉ) செம்பியன் - விக்கிரமச்சோழன். கீரன் - நற்கீரன். கீர மரு எனறதில, கு-உருபுமயக்கம்.

(கங) ஊமனெனறது - உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது - க டைச்சங்கப்புலவர்களாகிய நாமபத்தெணமரை. வடவாலவாய்என்ற து - மதுரைக்குவடக்கிலும், வைகையநதிக்குத்தெற்கிலுமுள்ள வடம துனையை. தேம மன நாண மலா தேன்பொருநதிய, அன்றலார்த் தாமமைமலர்.

(கச) தென்னன்-கூன்பாண்டியன், கரி-சாட்சி.

உ
சிவமயம்.

மு த ல ா வ து

இந்திரன்பழிதீர்த்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள் விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக் கடம்பமாவனததிலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்ட விறைவனையருச்சிததேத்திப்
பின்பதுகழிநதுபெற்ற பேற்றினையெடுத்துச்சொலவாம. (க)

முன்னதாமுகத்திலவண்டு மூசுமந்தாரநீழ்ந்
பொன்னவீரசுணங்குணகொங்கைப் புலோமசைமணுளன்பொற்பூண்
மின்னவீர்திமைப்பச்சிங்கஞ் சமந்தமெல்லணமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடு மாடன்மேலாவம்வைத்தான். (உ)

மூவகைமலரும்பூத்து வண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்நதன்ன பொன்னஞர்குத்துமன்னார்
நாவலரமுதமன்ன பாடலுநாகநாட்டுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக் களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான். (ங)

பையராவணிந்தவேணிப் பகவனையனையதங்க
ளையனும்வியாழப்புத்தே ளாயிடையடைந்தானாகச்
செய்யதாள்வழிபாடின்றித் தேவர்கோனிநுந்தானந்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர் தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (ச)

ஒல்லெனக்குரவனாக வும்பர்கோன்றிருவிடக் க்ம்
புல்லெனச்சிறிதுகுன்றப் புரந்தரனறிந்திக்கேடு
நல்லதொக்குரவற்பேணு நவையினால்விளைந்ததென்னு
வல்லவுற்றறிவன் றன்னைத் தேடுவனாயினே. (ஞ)

(க) குலிசப்புத்தேள் - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன் குலி
சம் - வச்சிரம். புத்தேள் - தெய்வம்.

(உ) முன்னதாம் உகம் - கிரேதாயுகம். மந்தாரம் - பஞ்சசுருக
களிலெழுந்து. தெய்வலோகத்தருக்களில்வண்டுமொய்க்கும் சம்பர்
தாயமிலலாவிடினும்; மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம் எ
ன்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல்.

(ங) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(ச) பகவன், என்றது-ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம்,
வைராக்கியம், என்னும் இவ்வாறு குணங்களைமுடையவனே.

(ஞ) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அங்கவனிருக்கைபுக்கான் கண்டில்னவித்தபாசப்
புங்கவருலகுமேனோ பதவியுபுவனமூன்றி
லெங்கணுந் துருவிககாணென்குற்றான்றாவனென்னுந்
சங்கைகொண்மனததனுகிச் சதுமுகனிருக்கைசார்தான். (௧)

துருவினனங்குங்காணுந் நிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம பகாநதனன்பகரககேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவங் கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்து மலர்மகனிதனைச்சொன்னான். (௨)

அனையதொல்குரவற்காணு மளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முச்சென்னையுள்ளான் ருனவாகுலத்திலவந்தும்
வினையினுலறிவான்மேலான் விச்சவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடி யென்னலுமதற்குநோநதான். (௩)

அழலவிர்த் தனையசெங்கே முககிதழ்முளரிவாழ்ககைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத் தொழுதுமீண்டகன்றுநீங்கா
விழைதருகாதலகூர விச்சவவுருவன் மறனை
வழிபடுருவாக்கொண்டான் மலாமகன்சூழ்ச்சிதேரான். (௪)

கைதவக்குரவன்மாயங் கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத தேவாகட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பாணுள்ளம் வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முயதிற்றினைத் துவேட்டான் மனக்குமேலுறுவதோரான். (௫)

வாக்கினன்மனததால்வேராய் மகஞ்செய்வான்செயலயாககை
நோக்கினுனோதிதன்னு னோக்கினன்குலிசவேலாற்
ருககினுந் தலைகண்மூன்றுந் தனிததனிப்பறவையாகப்
போக்கினுனலகைவாயிற் புகட்டினுன்புலவுச்சோரி. (௬)

(௭) செவ்வி - காலம்.

(௯) சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

(௧௦) கைதவம் - வஞ்சனை. செய்திடல் - என்பதில் அல்விசுதி
வியங்கோட் பொருளது - “மக்கட்பதடி எனல்” என்பதுபோல.

(௧௧) யாக்கைநோக்கினுன். இந்திரன். ஒதி - ஞானப்பார்வை.
தனிததனிப் பறவையாகஎனறது, விச்சவவுருவன்மூன்றுசிரசுகளில்,
சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காதையாகவும், சராபானஞ் செய்
கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம்செய்கின்றமுகம் சிச்
சிலிர்க்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன்விரிவு அலாஸ்யமக
த்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ் சீறிவந் தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான் பண்ணவாமரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனிராமேல் வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மறவரிஃதியாந்தீர்க்கும் வணண்மயாதென்னவிண்ணோ. (௧௨)

அபபிடைநுளையாய்மணணி லருவருப்புலராயம்பொற
செப்பிளங்கொங்கையாபாற் றீண்டுத நகரியபூப்பாயக
கப்பிணர்மரத்திற்காலும் பயினதாய்க்கழிகவென்ற
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட் கென்னலமென்றர்பின்னும். (௧௩)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவியிர்க்கு மளவுமுறையாற்கணுவாதோன்
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்த குழியுமதனல்வடுவொழிக
பொருவினீருமிறைதோறுமூறிப் பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினாலுறதழைகவென வொழியாநலனுதமுவினார் (௧௪)

மாசிறகழிந் தமணியேபோல் வநதபழிதீர்தீர்திரனுந்
தேசிற்பிகழ்த்துவட்டாதன் செல்வனறன்னைத்தேவாபிரான்
வீசிக்குவிசத்துயிருண்ட விழுமங்கேட்டுவெகுண்டியிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொரு கொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (௧௫)

அந்தககுண்டத்தெரிசிகைபோ லழலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தககொடியதூமமபோ லுயிர்த்துச்செங்கணசினச்செந்தீச்
சிற்தப்பிறைவாரொயிற்சுககித திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தககொடியவிடம்போல வெழுந் தானொருவாண்மறவீரன். (௧௬)

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திர னென்பவாரழற்
றாங்குவன்கணைவிடு தூரநீண்டெந்
டோங்குவனோங்குதற கொப்பவைகளும்
வீங்குவனறனிலார வினையினென்பவே. (௧௭)

வீங்குடல்விருத்திரன் றன்னைவிண்ணவ
ளோங்குறவருதுவட்டா வெனும்பெயர்த்
திங்குறமனத்திறோன் றேவர்கோனுயிர்
வாங்குதிபொருதென வரவிட்டானரோ. (௧௮)

(௧௭) பயின் - பிசினி.

(௧௮) விழுமம் - துஷ்பம்.

(௧௯) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டு, இகரச்சுட்டின் மே
லதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்து நின்றது. வீங்குவன் றனிலரூ
வினையினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றிறேனான் வடவைபோற்சினே இக்
கொதித்தெதிர்குறுகினான் கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின் மேலிமயததுச்சுமே
லுதித்ததோர்கருங்கதி ரொக்குமென்னவே.

(௧௬)

அறத்தொடுபாவநேர்ந் தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர் செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன் மருவன்மேற் குலிசவேலெடுத்த
துறைத்திடவீசினு னுடன்றுகளவனும.

(௨௦)

இடித்தனன்கையிலோ ரிருப்புலகைகையைப்
பிடித்தனன்வீராயெனப் பெயர்ந் துதியெனத்
துடித்தனன்சசிமூலச் சுவடுதோய்புயத
தடித்தனனிந்திர னவசமாயினான்.

(௨௧)

அண்டரோறைய வனவசமாறிப்பின்
கண்டகனகைதவ ரினேநதிககள்வனோ
மண்டமராற்றுவான் வலியிலோமெனப்
புண்டரீகததவ னுலகிற்போயினான்.

(௨௨)

தாழ்ந் துதான்படுதுயர் விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந் தவனவலாரியோ டுணைந துமாமகள்
வீழ்ந் தமார்பின னடிவீழ்ந் துசெப்பமால்
சூழ்ந் துவாளுடனை நோக்கிச்சொல்லுவான்.

(௨௩)

ஆற்றவும்பழைய துன்னங்கைவசசிர
மாற்றவருயிருண வலியின்றதலால்
வேற்றொருபுதியது வேண்டொமாலினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந் தகைமைகேட்டியால்.

(௨௪)

(௧௬) வடவை என்றது - வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம்-
பெண்குதினா முகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன, பின்
மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்சிறந்துநின்றது.. வீமசே
னன், என்னும்பெயர் வீமனென வருதற்போல. இந்திரகோபம என்
பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சி
றந்துநிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமைகதேச நாமக்கிரகணமெ
ன்பா.வடவைபெண்குதினா. சினேஇ-சொல்லிசையளபெடை. சினவீ
என்பதுபொருள்.

தொடையகன்மார்ப நாந தூயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரஞ் சுரநுங்கையில்வெம்
படையொடுமடையன் மின்பழுதெனறப்படை
யடையவுந்ததீசிபா லடைவிததாமரோ. (௨௫)

சேட்படுநாணனி செல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணரா வந்துகேட்டிலா
ஞாட்படைபடையெலா ஞானநோக்கினால்
வேட்படைவென்றவன் விழுங்கினானரோ. (௨௬)

விழுங்கியபடையெலாம் வேறறத்திரண
டொழுங்கியதான்முது கந்தண்டொன்றியே
யெழுங்கதிர்க்குலிசமா மிதனையெய்துமுன
வழங்குவன்கருணையோர் வடிவமாயினான். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவ னியமபவம்பர்கோ
ஞென்றும்வானவர் தம்மொடொல்லெனச்
சென்றுமாயையின் செயலேநோன்பினால்
வென்றமாதவ னிருக்கைமேவினான். (௨௮)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந்தவ னமரர்க்கன்புகூர்
முகமலர்ந்தின்னுரை முகமன்கூற்றீர்
மிகமெலிந்தெய்தினீர் விளைந்ததியாதது
தகமொழிந்திட லெனவலாரிசாற்றுவான். (௨௯)

ஆடிகணீர்மருத தொன்றதனைவேண்டியம்
முடிகொளவானவ ரொடுமுந்தினேனது
செடிகொளகாரிரு ஞடலவுணர்த்தேய்தசெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர் கொள்கைத்தாயது. (௩௦)

(௨௫) அசுரா - அமுதபானஞ்செய்யாதவா. சுரர் - அமுதபான
ஞ்செய்தவா.

(௨௬) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிற்றிலுள்ள, விகற்பப்பொ
ருளிலவரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்கு நின்றன.
ஞாட்பு - சண்டை.

(௨௮) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுள், முன்னதை, மா, தவ
ன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்னதை,
பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(௩௦) செடி - முடைநாற்றம்.

யாதெனினினையதுன் யாக்கையுள்ளதென்
 ரோதலும்தாயையு முணாந தமாதவ
 னாதவற்கண்டதா மராயினானப்
 போதலாந் தின்னன புகலவதாயினுன்.

(௩௧)

நாய்நமதென நரிநமதெனப்பிதா
 தாயநமதென நமனநனதெனப்பிணி
 பேய்நமதெனமன மதிகுமபெற்றிபோ
 லாய்நமதெனபபடும யாககையாரதே.

(௩௨)

விடம்பயிலெயிற்றர வுரியும்வீதுழை
 குடம்பையுந தானெனுங் கொள்கைத்தேகொலா
 நடம்பயில்கூத்தரி னடிகுமைவர்வா
 முடம்பையும்யானென வுரைக்கற்பாலதோ.

(௩௩)

நடுததயாவிலார்தமை நலியததுன்பநோ
 யடுததயாவருநதிரு வடையயாக்கையைக்
 கொடுத்தயாவறம்புகழ் கொள்வனெயெனி
 னெடுததயாககையின் பயனிதனினயாவதே.

(௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றி யெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
 நின் நனன்பிரமநாடி நெறிகொடுகபாலங்கீண்டு
 செனநனன்விமானமேறிச் சோந்தனனுலகைநோன்பால்
 வென் நனன்றுறக்கம்புக்கு வீற்றினிதிருந்தானம்மா.

(௩௫)

(௩௬) ஐவரன்னுந்தொகைக்குறிப்புச்சொல், உடம்பென்னுங்
 குறிப்பால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்சேந்திரி
 யங்களின்மேல் நின்றது.

(௩௭) கொடுததயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயானப பிரிகக.
 யாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம.

(௩௮) கரணமொன்றி என்றது - தேகேந்திரியப் பிராணந்தக
 கரணங்கொருபட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்
 கீண்டு என்றது - கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று, ஆதாரயோகத்தை
 க கடந்தும், நிராதாரயோகத்தைக் கூடிக்கழன்றும், மீதானத தெய்
 துதலை. பிரமநாடி - பிரமரந்திரத்தின் சம்பநமாயுள்ள சுழிமுனை
 நாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்த வடுபடைமுதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையடுபேர்ச்சாய்கருந் திறலகெழுஞ்சிஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனாகக் கரைந்துகைகொடுப்பவாவகி
மைம்முகிலூராதியேந்தி மின்விமெழைபோனின்றா. (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால் வஞ்சித்துவென்றுபோன
சுறுத்தவாளுவுணற்கொல்வான கடும்பநீநெடுந்தேர்நீழல
வெறுத்தமால்யானைமள்ளர் வேலைபுக்கெழுந் துஞ்ற
மறுத்தவானவாகோனாத வவுணர்கோமகனைக்குழந்தான். (௩௭)

வானவாசேனைமூண்டு வளைத்தலும்வடவைச்செந்தீ
யானதுவரையினோங்கி யழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத
தானவாகோனுமானந் தலைக்கொளவெழுந் துபொருகிச
சேனையுந் தானுமூண்டு சீறிநின்றடுபோசெய்வான். (௩௮)

அடுத்தனரிடியேறென்ன வார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாப மெறிந்தனாசிறுநானோசை
தொடுத்தனர்மீளிலாளி தூரத்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனை வீரர்மேலவுணவீரா. (௩௯)

கிட்டினர்கடகங்கையாற் கிளர்வரையினையதிண்டோள்
கொட்டினாசாரிமாறிக் குதித்தனாபலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விளா முழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணர்ச்சேனை வீரரைவானவீரர். (௪௦)

வீழ்ந்தனர்தோளுந் தாளும் விண்டனர்சோரிவெள்ளந்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாரு மகன்றனரகன்றமாற்பம
போழ்ந்தனாசிரங்கனெங்கும் புரண்டனாகடற்றூர்புகரு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றி வஞ்சகஞ்சேனைமள்ளர். (௪௧)

(௩௬) ஆக்கங்கரைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆதிர்
வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩௮) தானும்சேனையும் என்றது-திணை விரவிச்சிறப்பிலைசெ
யவான்என உயாதிணை யொருமை முடிபேற்றுநின்றலால், திணைவழு
வமைதி. அடுபேர் - கொலைத்தொழிற் குரியபேர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪௦) சாரிமாறல் - வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொடுகழலுமற்றா தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றா துமபையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றா மாபொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமாண்மையற்றார் குறைபடககுறையாமெய்யார். (௪௨)

தொக்கனகமுகுசேனஞ் சொரிசூடாபிடுங்கியீர்ப்ப
புகனகுருதிமாநதி யொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேயக
ணககனபாடல்செய்ய ஞாட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம புதைததபாசிதைதததண்டம். (௪௩)

இவ்வகையங்கிப்போர்செய் திறநதவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோரநற்றிக் ககாயிறநதாக்கணமாண்டா
ரவ்வகையறிந் துவானத் தரசனுமவுணாவேந்தூந்
தெய்வதப்படைகளவீசிச் சீறிநின்றடுபோர்செய்வார். (௪௪)

அனற்படைவிடுத்தான் விண்ணோராண்டகையதனைக்களவன்
புனற்படைவிடுததுச்சுந்தத துணித்தனன்புனிதனகாற்றின்
முனைப்படைவிடுததான்வெய்யோன் முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுததுவீசி விலக்கினுன்றேவரஞ்சு. (௪௫)

நாகமாப்படைவிட்டாத்தா னாகர்கோலுவணச்செலவன்
வேகமாப்படையைவீசி விலக்கினுன்றருவாவேநதன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டு முடுக்கினுண்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிற்றன்ஞானப் படைவிடுததிருள்போனின்றான். (௪௬)

மட்டிடுதாரான்விட்ட வானவப்படைககுமாறு
விட்டுடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொழுதுபொங்கிச் சுராதிபனிதனைச்செய்தான். (௪௭)

வீங்கிருளொதுங்கமேக மின்விதிர்த்தென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலை யொல்லெனவிதிர்த்தலோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்ட திணியுடற்களவனுஞ்சி
வாங்கிருங்கடலிலவீழ்ந்தான் மறைந்தமைநாகமொத்தான். (௪௮)

(௪௨) குறையாமெய்யார் - இறத்தலிலலாதவர். இதை, அமரர்
என்னும் காரணப்பெயராலு மறிக.

(௪௩) கவந்தம் - தலையிழந்தவுடல். சேனம் - பருந்து. ஞாட்பு-
போர்க்களம். சிதைத்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(௪௫) கால்விழுங்குநாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும் நாகம்.

(௪௬) உவணச்செல்வன்-கருடன். முனைவன் என்றது-இந்திரனை.

ஒக்கவிந திரனும்வீழ்ந்தா னுடலசினவருமேறன னான்
புககிடநதேடிக்காணன் புண்ணியமுளரியண்ணல்
பககம்வந்தனையசெய்தி பகர்நதனன்பதகன்மாளத
தக்கதோசூழ்ச்சிமுன்னிச் சராசரமீன் றதாதை.

(௪௯)

விநதவெற்படக்கினார்க்கீ துளையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந் தான்வானோ தலைவனைமுகமனகூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்த தெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சிறதவெற்பறுத்தான்வந்த செயலெலாமுறையாற்செப்ப.

(௫௦)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்நைக் கியானெடுத்தணர்ந்துகின் ற
தாவதென்னமருக்காற்றா தாழிபுககொளிததானாவி
வீவதுமவனாவந்த விழுமநோயெலலாமின்று
போவதுங்கருதிதுமபாற புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(௫௧)

என்றவனிடக்கணடர்ப்பா னிகலபுரிபுலனகளைந தும
வென்றவனெடியோன்றன்னை விடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானநத மெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன் றவனுழிச்செந்தீ வடிவினைமனத்தூட்கொண்டான்.

(௫௨)

கைதவன்கரந் துவைகுங் கடலைவெற்படகருங்கையிற்
பெயதுழுந்தெல்லைத்தாக்கிப் பருகினாபிறைசோசென்னி
யையனதருளாப்பெற்றார்க் கதிசயமிதென்கொண்டூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்ய வலவரவரோயன்றோ.

(௫௩)

அறந்துறந்தீட்டுவார்த மரும்பெற்றச்செவம்போல
வறந்தனபெரிப்பெளவம வடவைகடபுலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீ நீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந் திணியிருள்விழுங்கிற்றமமா.

(௫௪)

பணிகளின்மகுடகோடப் பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய் திறந்தனைததாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குநீரான் மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடலவணன்பட்ட செங்களமனையதன்றே.

(௫௫)

(௫௦) பந்தவெற்பு-பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள் - சிறகுகள்.

(௫௧) விழுமம் - தூன்பம். வீவது - சாவது.

(௫௨) நெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ
னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமாலில்
ச் சிவலிங்கமாகச்செய்த அகத்தியரை.

வறந்தரீர்தன்னின்மின்னு வாள்விதிர்ந்தென்னப்பன்மீ
 னெறிந்தனநெளிந்தநாக மிமைத்தனவிலையுமுத்துஞ்
 செநிர்தனகரந்தயாமை சேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிறதி
 முறிந்தனவங்கங்கங்க முககினசிறுமினெல்லாம். (௫௬)

செருவினிலுடைந்துபோன செங்கணவாளவுண்ணங்கோ
 ரருவனாமுதுகிற்கார்போ லடைந்துவானுடர்செய்த
 வருகெழுபாவந்தானே ருருவெடுத்திருந்துநோற்கும
 பரிசெனநோற்றானின்னம் பரிபவவிளைவுபாரான். (௫௭)

கைதவநோன்புநோற்குங் கள்வனைக்கண்டுவானோர்
 செய்தவமனையானயானா வசகிரஞ்சிரிப்பான்போற்
 பொய்தவன் றலையைக்கொய்தான் புணரிவாய்நிறையச்சோரி
 பெய்ததுவலாரிதனைப பிடித்ததுபிரமசாயை. (௫௮)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டு முருத்தெழுமதிக்கும்போர்க்கு
 வம்மெனுமவாய்மடிக்கும் வாளெயிறதுக்கும்வீழ்ந்
 கொம்மெனவோடுமீளுங் கொதித்தழுஞ்சிரிககுஞ்சிறு
 மிம்மெனுமளவுநீங்கா தென்செய்வானஞ்சினுனே. (௫௯)

வினாந்தரன்றிசையோர்வாவி வீழ்ந்தொருகமலநூலுட்
 கரந்தனனமகவானிப்பாற கற்பகநாடுபுலவென்
 றிருந்ததாலிருககுமெல்லையிம்பரினகுடனென்போ
 னரும்பரிமேதவேள்வி யாற்றினுறாறுமெல்லை. (௬௦)

அரசிலாவறுமைநோக்கி யவனைவானுடாயாரும்
 வினாசெயதாராமகுடஞ்சூட்டி வேந்தனாகொண்டார்வேந்தாய்
 வருபவன் சசியையீண்டுத் தருகெனமருங்குளார்போய்த்
 திணாசெய்நீரமுதனாட்குச் செப்பவககற்பின்மிககாள். (௬௧)

(௫௭) பரிபவம் - துன்பம். வனாமுதுகு - மலையினடுப்பாகம்.

(௫௮) சிரிப்பான்போல் - பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை-
 பிரமகத்தி.

(௫௯) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று,
 ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(௬௦) அரன்திசை - ஈசான்யதிசை.

(௬௧) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன் மேனிற்றலால் பண்
 பாகுபெயாகள்.

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப் புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்று விளம்புயரளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்ததுணைவனாகே யிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்ததுணையாக்கொள்கை தருமமோவடிகளென்றான். (௬௨)

மாதவொழுவர்தாங்க மாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவானோர் புரந்தரனவனேயுன்மன்
காதலனாகுமென்றான் கைதொழுததற்குநேர்நதம்
மேதகுசிறப்பாலிங்கு வருகெனவிடுத்தானே. (௬௩)

மனிதரின்மகவானாகி வருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவவாயெண்ணான் புன்குணையிளவும்பாரான்
கனிதருகாமந் துய்க்குங் காதலால்விரையச்செலவா
னிணிதயிராணிபாற்கொண் டேகுமின்சாப்பவென்றான் (௬௪)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்பு தாங்கிமுன்னடக்குந்தென்மல்
வெற்பனாமுனிவன்சாபம் விளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேயாகிப் போயினானறிவிலாத
வற்பரானவர்க்குச்செல்வ மல்லதுபகைவேறுண்டோ. (௬௫)

பின்னர்தங்குரவனான பிரானடிபணிந் துவானோர்
பொன்னகர்வேநதனின்றிப் புலமபடைகின்றதைய
வென்னலங்குரவன்போயவ் விலந்நிசியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்த சதமகற்கொண்டிணடான. (௬௬)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்மன் குரவனைவணங்கியென்னைச்
சுடும்பழிகழிவதெவநன் சொல்லெனத்தொலைவதோரந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றி யறாதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான் பாமிசைவருதியென்றான். (௬௭)

(௬௨) கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல்.

(௬௩) மாதவர் எழுவர் என்றது-அகத்தியன், ஆங்கீரசன்,கோத
மன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன்முதலிய சப்த
ரிஷிகள்.

(௬௪) சர்ப்ப என்பதற்கு-வினாந் துநடக்க என்பதுபொருள்.

(௬௫) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(௬௬) சதமகன் - தூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன் - இந்திரன்.

சனுக்கிழைத்தகுற்றந் தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகந்கிழைத்தகுற்றந் குரவனேதீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனேதன்பாற் பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்புதியைத்தீர்ப்பான் குரவனேவழியுங்கும. (௬௮)

வாம்பரியுகைத்துத்தன்னால் வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்முதத் தராதலத்திழிந்துசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்கன் கயிலைமாலவனையைத்தாழ்ந்து
தேமபரியலங்கன்மாபன் மென்றிசைநோக்கிச்செல்வான். (௬௯)
மேற்படி-வேறு.

கங்கைமுதலளவிறநத தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசிகா
ஞ்சி, யங்கனககேதார முதற்பதிகள்பலபணிந்து மவுணற்கொன்ற,
பொங்குபழிவிடாதமுங்கி யராவுண்ணமாசண்டு பொலிவுமாழ்க்குந்,
திங்களையான்கடம்ப வனத்தெல்லையணித்தாகச் செல்லுமேல்வை.

தொடுத்தபழிவேறாகி விடுத்தகன்றதிர்திரன்றான் சுமந்தபாரம்,
விடுத்தவனொத்தளவிறநத மகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால் விளம்பப்பா
சங், கெடுத்தவன்மா தலம்புனிததீர்த்தமுள திவணமக்குக்கிடைத்த
ல்வேண்டு, மடுத்தறிகவெனசசிலரை விடுத்தவ் வேறாநிலைநின்றப்
பாற்செல்வான். (௭௦)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட் டருவிநீர்
தூய்க், கருவிரல்கொய்தலர்கூட்டிக் கணியூட்டிவழிபடுவ கல்லாமந்தி,
யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன்றாட்டி
யூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கன்றருத்தியிடம் பசி
நோய்தீர. (௭௧)

நெளியராக்குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கி நெளி
யப்புள்ளே, நெளியருச்சிதைவிரித்து நிழல்பரப்பப்பறவைநொயுற்
றதேகொ, லளியவாயச்சோவென் றேறதியயன்மட மந்தியருவியூற்று
ந், துளியநீர்வளைத்தசம் பின்முகந்தெடுத்துக் கருவக்கயினற்சொரி
வமாதோ. (௭௨)

(௬௮) வழி - உபாயம்.
(௬௯) காம்பரி - காம்பு, அரி- ஒருபொருட்பல்பெயர்- மூங்கில்.
(௭௦) வேறாநிலை - பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி - வி
டாதுபற்றிய பிரமகத்தி.

(௭௧) அருவி - மலைபாறு. புழைக்கை-துவாரம்பொருந்தியகை.
விரல்கொய்து - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். புல்
வாய் - மான்.

(௭௨) குருளை-குட்டி. புள்ளு-கருடன்.வளை-சங்கு.தசம்பு-குடம்.

படவரவமணியீன்று நொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ்
ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிடுவ பெருந
தண்கானத, தடாசிறைமெனசூயிலோமென் றூர்ப்பமடக்கிள்ளையெ
ழுத்தைந்துமோசைத, தொடாபுபெறவுச்சரிப்பக குருமொழிகேட்
டாங்குவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (௪௪)

இன்னவிலங்கொடுள்ளின் செயற்கரியசெயலோக்கி யிறும்பூ
தெய்திப், பொன்னகராண்புளகமுடல் புதைப்பநிறை மகிழ்ச்சியுளம்
புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவாமீண டடிவணங்கியின்
சுவைப்பா லருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந தாங்குவகை
மேற்பேருவகை பெருகச்சொல்வா. (௪௫)

எப்புவனத்திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுககெ
ய்தாத, திப்பியமுமிக்கடம்ப வனத்தின்றுகண்டுவகை திளைதேதமங்
கண்,வைப்பினையவொருபுனித வாவிமருங்கொருகடம்பவனத்தினீழ்,
லொப்பிலொளியாய்முளைத்த சிவலிங்கமொன்றுளதென் றுரைப்பக்
கேட்டான். (௪௬)

செவித்துளையிலமுதொழுக்கு முழையரொடும் வழிக்கொண்டு
சென்னிமேற்கை, சுவித்துளமெயமொழிகரணங் குணமூன்றுமொ
ன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர்வொழிக்கமுளைத் தருள்குறிமே
லன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படிந்து கடம்பவ
னத்துழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (௪௭)

அருவாகியுருவாகியருவுருவங் கடந்துணமை யறிவானந்த, வரு
வாகியளவிந்தவுயிராகி யவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

(௪௮) மணியீன்று-மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி.தொடிக்கண்-
வலையல்போலும் வட்டமாகியகண்.

(௪௯)இறும்பூது-அதிசயம்.வைப்பு-நிட்சேபம்.உழையர்-ஒற்றர்.

(௫௦) குணம் மூன்றாவன, சாததுவிதம், இராசதம், தாமதம். க
ரணம் - மனம், வாகு, காயம் எனநூற்றிரிகரணங்களும், மனம்,புத்
தி, அகங்காரம், சித்தமமுதலிய அந்தக்கரணங்களும்.

(௫௧) அருவம் எனறது - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துளன அரு
வாகிநின்றலை. உருவம் என்றது-மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால்,பி
ரமன், என உருவாகிநின்றலை. அருவுருவம் என்றது-ரூபாரூபமாயுள்ள
சதாசிவமாகிநின்றலை.உண்மையறிவானந்தவுருவாகி என்றது.அகேச
ரமாய்நின்றசிவம், கோசரிக்குமிடத்துச், சத்து,சித்து, ஆனந்தங்களை
முறையே, தூல,சூகசூக,காரணரூபமாகக்கொண்டு விளங்கிநின்றலை.

கிச்சராசரங்களிலுமுந் தன்னிடையுதித்துமடங்கநின்ற, கருவாகிமு
லோததசிவகொழுந்தை யாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான. (௭௮)

கண்டுவிழுந்தெழுந்து விழிதுளிப்பவெழுகளிப்பென் னுங்கட
லிலாழ்ந்து, விண்டுமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன்புருவாய் வி
ண்ணோவேந்த, னண்டர்பிரானருச்சீனைக்கு வேண்டுமபகரணமே
லாமகல்வானெயதிக், கொண்டுவரச்சிலவைவித தவலோகப்பின்னு
மொரு குறைவுதீர்ப்பான். (௭௯)

தங்குடிமைத்தச்சீனையோர் விமானமமைத்திடவிடுத்தத் தடத்தி
ன்பாற்போயங்கண்ணைக்கடிதருசகித திடநறியமலாகிடையாதயாவா
னந்தச்சங்கெறிதண்டினைத் தடத்திலரனருளாற்பலபரிதி சலதியொ
ன்றிற், பொங்குகுதிரபரப்பிமுளைத தாலென்னப்பொற்கமலம் பூப்பக்
கண்டான். (௮௦)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்த் தாடினானகாரணத்தா லதற்குநாம,மெ
ன்பதுபொற்றாமனாயென் றேழுலகும்பொலிகவென விசைத்துப்பி
ன்னு,மின்பதுமத்தடங்குடைந்து பொற்கமலங்கொய்தெடுத்து மீண்
டுநீங்காத், தன்பிணிநோயதணிய முளைதெழுந்தமுழுமுதன்மருந்தி
ன்னபால்வந்து. (௮௧)

மொயததபுனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமளவின் முளைதத
ஞான, விததனையசிவகொழுந்தின் நிருமுடிமேற்பரிதிகர மெல்லத்
தீண்டச், சித்தநெகிழ்த் திரதிரன்றன் வெண்கவிகைத்திங்கணிழல்செ
ய்வானுள்ளம், வைத்தனனப்போதிரவி மண்டலம்போலிழிந்ததொரு
மணியிமானம். (௮௨)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டிம்புழைக்கைமதிக் கீற்
றுக்கோட்டுக், கிரியெட்டுஞ்சினமடங்க னுலெட்டுமெட்டெட்டுக க
ணமுந்தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவவ் வி
மானஞ்சாததி, யிரியெட்டுத்திருவுருவப் பரஞ்சுடனாயருச்சிப்பாறையி
னானே. (௮௩)

(௭௯) உபகரணம் - உரிமைப்பொருள்.

(௮௦) அங்கணன் - அருள்ளோக்குடையவன்.

(௮௩) கிரியெட்டுன்றது - அஷ்டகெசங்களை. மடங்கல் - சிங்
கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள்-அறுபத்து நான்கு சிவகணங்கள். அரி-
இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திரிகுரியர்
ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

மூந் தவமருலகடைந் துபூசனைக்கு வேண்டுவனமுழுதுந்தேர்வார், வந்தருவைந்தீன்றபொன்னாடை மினனுமிழுமணிப்பூண்வாசச், சுநதனமந் தாகினிமஞ்சனந் தூ பந்திருப்பள்ளித்தாமரதீப, மநதமிலா னைந் துநறுங்கனிதிந்தேன் றிருவமுதமனை ததுந்தந்தார். (அசு)

தெய்வத்தாமரைமுளைத்ததம்படிந்து பவந்தொலைக்குந்திருந் றுடிச், சைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவா யருளுருவந்தானாய்த்தோ ன்றும், பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியை யவனுரைத்தபனுவலாற் றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருகவருச்சனை செய் தானந்தவெள்ளதா ழ்ந்தான். (அரு)

பாராரவட்டாங்கபஞ்சாங்கவிதிமுறையாற் பணிந்துள்வாய்மெ ய், நேராகச்சூழ்ந்துலங்கம்பிததுக் குமபிட்டிருத்தஞ்செய்து, தா ராருந்தொடைமிதப்ப வானநதக்கண்ணருவிததுமபரினநன், பாரா மைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றனமராகோமான. (அசு)

மேற்படி-வேறு.

அங்கணபோற்றிவாய்மை யாரணபோற்றிநாக கங்கணபோற்றிமூல காரணபோற்றிநெற்றிச் செங்கணபோற்றியாதி சிவபரஞ்சடரோபோற்றி யெங்கணயுகனேபோற்றி யீறிலாமுதலேபோற்றி. (அசு)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றி யாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி யாவையுமானுப்போற்றி யாவையுமல்லாயபோற்றி யாவையுமறிந்தாய்போற்றி யாவையுமறந்தாய்போற்றி யாவையுமபுணர்ந்தாய்போற்றி யாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி. (அசு)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப் பழியினின்றெண்ணையீர்த்துன னடியிணைக்கன்பனுக்கு மருட்கடல்போற்றிசேற்கண் மடவரன்மணைபோற்றி கடம்பமாவனத்தாய்போற்றி சுடர்விடுவிமானமேய சுநதரவிடங்கபோற்றி. (அசு)

(அசு) ஈன்ற - கொடுத்த, மந்தாகினி - கங்கை. திருப்பள்ளித் தாமம்-பத்திரபூஷ்பங்கள்.

(அரு) பவந்தொலைக்கும் - பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம். பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடத்துக்குரிய வருத்திராக்கமாலே. பனுவல, ஈண்டுச் சிவாகமங்களை யுணர்த்திநின்றது, பசுபதி-பிரமனா திப்பசுக்களுக் கிறைவன்.

(அசு) கம்பிததல் - நடுங்கல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(அசு) அங்கண் - கிருபாநேத்திரம். செங்கண்-அக்கினிக்கண்.

(அசு) ஈர்த்து-விடுவித்து. விடங்கள் - உளி நீக்க முள்ளவன். டங்கம்- உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்ற பொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டு நியதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசை யானசெய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமான மறைமுதலடிகன்போற்றி. (கூ0).

என்னநின்றேறத்தினுனை யின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரொண்ண முடிப்பவனருட்கேணுக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங் குரையெனவிரையததாழ்ந்து
சென்னிமேறசெங்கைகூப்பித் தேவர்கோனிதனைவேண்டி. (கூ1)

ஐயநின்னிருக்கையெல்லக் கணியனாமனவின்ன்கா
வெயயவெனபழியினுடி மேலேநாளடியென்செய்த
மையல்வல்லினையுமாய்ந்துன் மலரடிவழுத்திப்பூசை
செயயவுமுரியானுனைன் சிறந்தபேறிதன்மேல்யாதோ. (கூ2)

இன்னநின்பாதப்போதே யிவ்வாதேறயென்றும்பூசித
துன்னடியாருள்யானு மோரடித்தொண்டனாவே
னன்னதேயடியென்வேண்டத் தக்கதென்றடியில்வீழ்ந்த
மன்னவன் நனக்குமுககண வரதனுங்கருணைபூத்தது (கூ3).

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

இருதுவிற்கிறதவேனிலுமதியா நிரண்டினிற் சிறந்தவான்றக
ரும், பொருவிருரகையிற் சிறந்தகித்தியாயுந் திதியினிற்சிறந்த பூர
ணையு, மருவுகித்தியாயிற் சித்தினாதோறும் வந்துவந்தருச்சியோரா வ
ருடந், தெரியுநாண்முந்நூற் றறுபதுமைந்துஞ் செயதவாரச்சனைப்ப
யெனய்தும. (கூ4)

துறக்கநாடணந்து சுத்தபல்போகந் துய்த்துமேன் மலபரிபா
கம், பிறக்கநாண்முகன்மாண்முதற்பெருந்தேவர் பெரும்பதத் தாசை
யும்பிறவு, மறக்கநால்வீடு வழங்குதுமென்ன வாயமலர்ந்தருளிவான
கருணை, சிறக்கநால்வேதச் சிகையெழுமனாதி சிவபரஞ்சுடர்விடை
கொடுத்தான். (கூ5)

(கூக) வேட்கை - விருப்பம்.

(கூஉ) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(கூ௩) அடித்தொண்டன் - தாழ்ந்ததொண்டன். அடி-தாழ்மை
இவ்வாறு வருதலை, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், “அருட்டெ
ருந்தீயிலடியோமடிக்குடல்.” என்னுஞ் செய்யுளானு முணர்க.

(கூ௫) வான்கருணை - பெருங்கருணை.

மூடினான்புகப் போர்வையால்யாக்கை முடிமிசையஞ்சலிக்கம
லஞ், சூடினாண்வீழ்ந்தா நெழுந்துகண்ணருவி துளம்பினா பனமு
றைதுதிசெய், தாடினானைய னடிபிரிவாற்றா தஞ்சினானவ னருளா
னை, நாடினான்பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணினான் விண்ணவர்
நாதன. (கூசு)

என்சீரடியாசிரிய்விருத்தம்

வந்தரமங்கையாகவரிமருங்குவீச மந்தாரகற்பகப்பூ மாரிதூற்ற,
வந்தரநாட்டவா முடிகளடிகள்சூட வயிராணிமுலைததந தோயநத
கலந்திண்டோள், விநதமெனச்செம்மாந்து விம்முகாம வெள்ளதது
ருடலமுநத வுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரநாயகன்சுருணை வெள்ளததாழ்
ந்து தொனமுறையின் முறைசெய தான்று நக்கநாடன். (கூஎ)

மு த ல ல வ து

இந்திரன் பழிதீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆக படலம். ௧௦-க்கு திருவிருத்தம்-௪௩௯.

உ

இரண்டாவது

வெள்ளையனைச் சாபந்தீர்த்த படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச் சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக கறுததவாரேழுதிப்
பட்டமதவேழம் பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாப நீததேகியவாரேழுதுவாம். (க)

கருவாசனைகழிககுங் காசினகர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனி தொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன் பெயாவிளங்கவீச
வெருவாவிளங்க வொளியுருவங்கண்டான். (உ)

(கூசு) புளகம் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு துறக்கம்-சுவர்க்கம்.

(உ) கருவாசனை - சுரப்பவாசனை, அதாவது-இருவினை. துருவா
சமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசொன்பபு
யர்வந்தது. பெருவாய்மை என்றது - பதிவாக்கியமா யுள்ளசைவாக
மங்களே.

இன்புற்றருச்சனைசெய் தேததுவானவ்வேலை
யன்புகுகெளியனரு ளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொறகடிக்கமலப் போதொன்றுவீழ்த்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப் போதலர்த்திததாங்கினுன். (ந)

தாங்கிக்கண்ணென்னி தடமார்பிணத்துடலம்
வீங்கிதலைசிறந்த மெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்த கருணைநிதியினையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற் போகின்றனவ்வேலை. (ச)

சங்கலற்ச்செங்கனத்துத் தானவனாத் தேயததுவிற்ற
கொங்கலர்தார்வேயந்தமரா கோமானற்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ் சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டு மறைமுழங்கலந்தனைவான். (ரு)

எத்திக்குங்கல்லென் நியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங் கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவாரிரிநா தானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந் தினைபோற்றிலபணிப்ப. (சு)

அங்கட்கடலினெடுங் கூம்பகரிமீர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்கு மீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத் தீநதேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின் மிசைப்பவனிபோந்தனைநதான். (எ)

அத்தலைவிண்ணாட ரருகணைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிணைந்த கையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள் கூப்பினார் கண்டார்கடவுளரி
லுத்தமனையர்ச்சித்துப் போந்தமுனியுத்தமனும். (அ)

(ரு) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விறல்தாரா - வெற்றிமாலை.

(சு) ரிநா - யரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(எ) கூம்பு - பாய்மரம். தீநதேமதம் என்றதில், தீம், தேம், ஒரு பொருட பன்மொழி. வெங்கண-என்றதில் சினையடையாகிய வெஹமை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி நின்றவின் அஞ்சாமை என்றும் பொருளது.

(அ) அதலை - அவ்விடம்.

தீங்கரியவாசிமொழி செப்பித்தன்செங்கரத்தி
 னீங்கரியதாமரையை நீட்டினான்மற்றதனைத்
 தாங்கரியசெல்வத் தருக்காலோராகையோச்சி
 வாங்கிமதயானையின்மேல் வைத்தான்மதியிலான். (கூ)

சீறிக்கிடந்தமதி யினையகிம்புரிக்கோட்
 றேர்க்கடங்கவிழ்க்கு மால்யானையுச்சியின்மே
 னாறிக்கிடந்தநறு மலரைவீழ்த்தியுரற்
 சீறிக்கிடந்தநெடுந் தாளாற்சிறைத்ததன்றே. (கௌ)

கண்டான்முனிகாமற் காய்ந்தானுதற்கண்டோல்
 விண்டாரழலசித்த நோக்கினுண்வெங்கோபங்
 கொண்டானமர ரொதுங்கக்கொதித்தால்
 முண்டானெனநின் றுருத்தானுரைக்கின்றான். (கக)

புள்ளியதோலாடை புனைந்தரவப்பூணணிநத
 வெள்ளியசெங்கண் விடையானடிககமல
 முள்ளியமெய்யன் புடையாரருவருத்துத்
 தள்ளியசெல்வத் தருக்கினுயென்செய்தாய், (கௌ)

கதித்தார்முடியமரர் கையுறையேநன்கு
 மதித்தாயெய்மீசன் மதிமுடிமேற்சாத்தும்
 பொதித்தாதவிழ்மலரைப் போற்றாதுவாங்கி
 மிதித்தானோசிற தவதன் மேல்வைத்தாய்பேதாய். (கௌ)

வண்டுளருந்தண்டுழாய் மாயோனிறுமாப்பும்
 புண்டரிகப்போதுறையும் புத்தேளிறுமாப்பு
 மண்டாதொழுவாமுன னிறுமாப்புமாலால்
 முண்டவனைப்பூசித்த பேறென்றுணர்ந்திலையால். (கௌ)

(கூ) ஓச்சி - நீட்டி.

(கௌ) ஊறி - ஊற்றெடுத்து. உரல்கீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, உரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(கௌ) மெய்யன்பரருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அழிவில்லாத சிவயோகம் நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலையவாகிய இரதிரபோகம் பொயப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்கற்கென்க.

(கௌ) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண் மேன்றலால் செய்யப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(கௌ) இறுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

சேட்டானைவானவரின் சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன் வளையாற்சிதறுகரின்
கோட்டானநாறகோட்டு வெண்ணி மத்தஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவென விட்டாங்கடுஞ்சாபம். (கடு)

சவித்தமுனிபாதந தலைக்கொண்டசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன குறையிரப்பாயை
வவித்தபொறியாயெம மரசங்காறளஞ்ஞ
செவித்தறுகண்வேழமுந் திங்குடையரனரோ. (கங்)

அத்தகையநீராற் சபித்தீரடிகேணமற்
றிததகையசாப மினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிக் கரைந்தார்க்கிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிது சாபம்வகுக்கின்றான். (கௌ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாங்கிற் கெட்டாச் சிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரத்தா னீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாக மத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபு.தாண்டெல்ல யகனறபிணபண்டைத்தாக. (கௌ)

என்றனன்பிறிதுசாப மிந்திரனமகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்ன ருரைத்தமற்ற.துநிற்க
நின்றவெள்ளையான நீத்தறிவிழநதுநிலக்
குன்றெனவனததுவேழக் குழாத்தொடுகுழிஇயதன்றே. (கக)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கன மறம்பயில்காடுமுலலைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தப் புறவமுங்குறவர்தங்க

(கடு) கோட்ட, நிறத்த, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெயரொச்சங்
கள். சேட்டானை - பெரியயானை. சேடு-பெருமை.

(கங்) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கௌ) நீரால் - எனறது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின, கு
ற்றத்தை விளக்கின்றது.

(கஅ) சிந்தனை - மனம். நிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா-மத்
தம், மத்ததையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா - காட்டானை.
வனம் - காடு.

(கக) மறம்-கொலை,அது அத்தொழிலையுடைய ஓர்வகுப்பினரை
ககுறித்து நின்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ௦) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது,இளையபி
ள்ளையார வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொடுபயிலுங்கல்லுந் திரிந்துநூளுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபயிலுந்தெய்வக் கடம்பமாவனம்புககன்றே. (௨௦)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற் பொருவிநேறவியலிறநீர்ந்த
மைக்கருங்களிற்றுமக்கண் மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமைபஞ்சார மரகதந்தழைத்துமின்னு
நககபொனமுளரிபூத்த நளிராகயந்தலைகண்டன்றே. (௨௧)

கண்டபோதறிவுதோன்றக் கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப் பரஞ்சடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோபரமானந்தக குறியெதிர்ந்தோன்றக்கும்புட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசை செய்வதற்கன்புதோன்ற. (௨௨)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டு மஞ்சனத்தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித் தாமமுநதெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப் பரணையர்ச்சிககவுள்ளத
தாம்புடையறிந்தவெந்தை யானையேநாக்கிககூறும். (௨௩)

வந்தையெவனவேண்டும் வரமெவனுணாத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்த தெய்வதவேழநதாழ்ந்து
முந்தையிலவினவும்வந்த முறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற் கினியொருகுறையுண்டாமோ. (௨௪)

என்பராவாரம்பூண்ட வெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனு முன்னடிபிரியாதுநறன்
முன்பதாயிவ்விமான முதுகுறச்சமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத் தடுததலால்தேவேண்டும். (௨௫)

இடையரூவன்பினவேழ மிவநவநகூறவிண்ணு
டுடையவனம்பான்மெய்யன புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டு மகமகிழ்வென்றாப்பினனும
விடையவன்வரங்கணல்கி விடைகொடுத்தருளிணானே. (௨௬)

(௨௭) மாதவன் - உமாதேவியை யிடதுபாகத்தி லுடையவன்.
நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம். இ
து ஆயன்சாத்த நென்றூற்போல நின்ற இருபெய ரொட்டுப் பண்பு
ததொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையா
தலி னியல்பாயிற்று.

(௨௮) புடை - முதனிலத்தொழிற்பெயர்.

(௨௯) அரா - அரவு.

(௩௦) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும்வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்தது
ன்பெயராற், நடமுமற்றதன்பாலரணையுங்கணைசன்றண்ணையுங்கண்
டருச்சனைசெய், திடையராவன்புநதானுங்கிருக்குமெல்லையிசசெ
ய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளாற்பெருமானுழையாவளித்தென்களிற்
றினைககொணர்க்கெனவிடுத்தான். (உஎ)

வல்லவந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கிவருவலென்றெழுந்து
கீழ்த்திசையோ, லல்லவந்தோருந்தனதுபேராற்கண்டிந்திசைச்சு
மெனவிவைவன், லல்லவண்பெயராலொன்றுகண்டரணைத்தூய
பூசனைசெய்தங்கிருப்பக, கல்லவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்களிறுவந்
திலதெனப்பின்னும். (உஅ)

மனத்தினுங்கடியதூதாவிடுப்பவானடைந்திறவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்கணையுறவருசாபங்
கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகோந்ததுங்கிளந்துதிக்கயத்தி
னினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. (உக)

குடவயினைராவதபெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணைசக், கட
வுளைத்தொழுதராவதேசசுரத்ததுககடவுளைப்பணிந்தவாச்சாபத், தொ
டாயினும்பாவத் தொடர்பினுங்கழிவாசுராதிபன்களிறுசெனனெறி
போ, யிடர்கெடவைகைபடிந்துதென்களையிலிந்திரோச்சுரனடிபணி
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம். [வேர்.

இம்மையிலறமுன்முன்றலெய்தியபயினையெய்தி
யமமையின்மகவானீழோழரும்பதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமுழங்கிவெறுப்புநதடையவுள்ளச்
செம்மையிலவிளைபேரினப்பச்சிவகதிசசெல்வராவார். (நக)

இரண்டாவது-வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்தபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கக - க்கு திருவிருத்தம் - சஎ௦.

(உஎ) கணடு - பிரதிட்டைசெய்து.

(உஅ) கல்லவன சிறகுதடிந்தவன என்பதில், கடவுளையடித்தொ
ழுது என்னாற்போலஉருபுநோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. கல்-மலை.

(உக) புனம் - காடு. கடியகல் - மலை. புன்கண் - துன்பம். கன
ம - மேகம். திககயத்தி னினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமென்றது-
அதுவும் திககசங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான் திருவருளால்
மேம்பட்டமையை விளக்க.

(நக) அறமுன் முன்றலுன - அறம், பொருள், இன்பம். மக
வானீழோழரும்பதம் எனறது - பதினான்கு இரத்திரபட்டங்களை.

வ

சிவமயம்.

மதுரைக்காண்டம்.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தகெரிசாபம்
போனவாறுகாசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதூரகர
மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளனோழிசையெழுநாமிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினிள்கீழ்சார்ந்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணவூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாறிதிபோலருச்சுனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேவொன்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான். (ங)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
றொல்லையெழ்பவக்கடற்கொதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (ச)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீண்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சுடையணணலுக்கன்பிடுனனங்கண். (ரு)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம் - லீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு
பெயர். இருப்பது - தொழிற்பெயர், இது இடத்தின்மேனினைந்து.

(ங) இளங்கோக்கள் - வைசியர். கொ - இது ஈண்டு மோட்சு
தை புணர்த்தினின்று.

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்கனாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருநெரத்தசெஞ்சுடனொன்கூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுகியவிமானநோகண்டான். (௬)

அடுத்ததனைநதன்னவிர்சுடர்விமானமீதமாந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைக்கண்டுதாழ்ந்தவகை
மடுத்தநெஞ்சினுணவ்வனம்வைகிருள்கழிப்பா
னெடுத்ததெயினிருந்தன்னிருக்குமவ்விருள்வாய். (௭)

சோமவாரமன்றூதலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குலபோற்கருதி
யாமநான்கினுமருச்சினையின்புறப்புவிரார். (௮)

அண்டர்வந்ததுமருச்சினைபுரிவதுமனைத்தந்
தொண்டரன்பினுக்கெனியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனினனருட்கண்ணினுற்கண்டனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புண்ணியவணிகன். (௯)

நானமென்பனிறும்புனனாயகன்புசைக்
கானநல்வினாவருக்கமுமமராகைக்கொடுத்த
ஞானவெண்மதிச்சடையவன்சோயிலின்ஞாங்கர்த்
தானமாந்தருச்சினைசெய்வான்நங்கனாயகனை. (௧௦)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பிலைருச்சிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுங்கங்குலமொதுங்க
களளமில்லவன்யாராயுங்கண்டிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (௧௧)

ஆழ்ந்தசின்னையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுநதலைமிசைக்கடப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேருவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினுண்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (௧௨)

(௬) எருத்தம் - பிடரி.

(௮) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரியகங்குலென நின்ற
லால், சிவரத்திரியை என்க. (௯) புண்டரம் - திரிபுண்டரம்.

(௧௦) நானம் - கஸ்தூரி. விரா - வாசனை.

(௧௧) அருச்சி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென்
பதுபொருள். (௧௨) ஒருதலை - ஒருபட்சம்.

மூக்கடம்புகளின்றி னான் முகிற்வழ்கோயில்
புகடங்கலாசிங்கமன்னொனெதிர்புகல்வான
றிகடங்கலுங்கடந்தவெந திகிரியாய்நெருந
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன். (க௩)

வல்லவாணிகஞ்செய்துநான் வருவழிமேலைக்
கல்லடைந் ததுவெங்கதிர்கங்குலம்பிறப்பு
மெல்லகாணியகண்டனனிரவிமண்டலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவகுறியும். (க௪)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத்
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சீனேசெய்து
போவதாயினாயானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனேவிடைகொடுமிண்டனனென்றான் (க௫)

மூருமன்பினன்மொழிந் திடமுக்கணெம்பெருமான்
மூருமஞ்சலிகரங்களுந் தலையில்வைத்துள்ள
நீருமன்புமற்புதமுமேநிரம்பநீராஞால
மாருமன்னவனிருந் தனன்போயினொருக்கன். (க௬)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந் ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்களவில். (க௭)

(க௩) முக்கடம்ப - மூன்றுமதம், கைமதம் - ஒன்று. கபோலமசம,
இரண்டு. அடங்கலர் - பகைவர்.

(க௪) மேலைககல் - அஸ்தமனகிரி.

(க௫) மா - இதுபலபொரு ளொருசொல். ஈண்டுச்சார்பால் வ
ண்டினமேனினறது

(க௬) அன்பும் அற்புதமுமேநிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற்
செயலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல்வச்சத்தனாயின்றி நென்பது
தோன்றுதலின, குறிப்பெச்சம் அஞ்சலிகரம் - வினையதொகை.

(க௭) தொல்லுரு என்றது, அனாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவுரு
வத்தை. வினையொத்தலெனறது - ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினைய
போகங்களை நுகர்தற் கணதோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இருண்
மலங் கருகவாட்டுவார என்றது, வினையொப்புவாய்ந்த காலத்து ஆசி
ரியத்திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி, அவ்விருபாசங்கட்கிடையெ
ழுந்தற போதச்செயலில், அவற்றின்செயலின்மை காட்டுதலை. மல
ரடிக்கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது - சுத்திபதிவித்தலை.

வடகொள்வேலினாய்கடம்பமாவனத்தினை ததிருநதக்
கடிகொள்காடகழந் தணிக் காகாண்கெனவுணாததி
யடிகளேகினார்கவுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான். (௧௮)

கனவிற்றீர்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சா
சினவிற்றீர்தமாதவர்க்குந் தன்களுத்திறஞ்செப்பி
நனவிந்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவிதேதோந் துகொண்டெழுந் தனன்மேற்றிசைசசெல்வான்.

அமைச்சரோமெந்நீபமாவனம்புகுந் தமபொன்
சமைத்தவிழ்ந் தபொற்றாமரைத்தடம்படிநதொளிவிட்
டிமைததலர்ந் தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோ
தமைச்சரண்பணிந் தஞ்சலிதலையின்மேன் முகிழ்த்தான். (௨௦)

அன்புபின் நளமுன்புவந் தருட்கணீர்தேங்க
வெண்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந் திணையடிககமலம்
பொன்புனைந் ததாரமெளலியிந்புனைந் தெழுந் திறைவன்
முன்புரின்றுசொற்பதங்களாற்றோத்திரமொழிவான். (௨௧)

சரணமங்கையோரபந் குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பாகனாகபசுபதிசரணம். (௨௨)

ஆழிஞாலமேலாசையும்மர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுததவாக்கன்றிமண்ணுண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை. (௨௩)

(௧௮) அடிகள்-சோமசுந்தரககடவுள். காண்க என்பதில் அகர
வீறு தொகுத்தல்.

(௧௯) சினவு - தொழிற்பெயர். (௨௦) நீபம் - கடம்பு.

(௨௧) சொல்பதம் - ஒருபொருட் பன்மொழி. பொன்புனைந் ததா
ர-பொன்னரிமாலை.

(௨௨) மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவ என்றது, மந்திரங்கட்கெல்லா
முற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களையே முற்பட்டவடிவ
மாகக் கொண்டிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரளயா
கலர், சகலரன்னு மூவகைப் பசுக்களுக்குந் தலைவனாகநின்றவின். ம
ங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது
பொருளாதலின். (௨௩) பீழை - துன்பம்.

சூளதாமரைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனியுனக்கன்பிலமாயினுநீயே

மூளவன்புதந்தெங்குமுழுமூவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்றா. (௨௪)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந் து
பரந்தவாறொடுசிவானந தப்பரவையுட்படிந் து
வரந்தவாதமெய்யன்பினுல்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீந் தவனொருசிறையமைச்சேரடிருந் தான். (௨௫)

ஆயவேலையின்மன்னவனாணையாலமைச்சர்
மேயவேவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையினாந்தனர்வழிக்கொடுபடாந் தார்
சேயகாடெறிந்தணநகர்செய்தொழின் மாக்கள். (௨௬)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினிரும்பின்
விட்டகாரொளிரெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோந்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினராறா. (௨௭)

மறியுமோதைவண்டரந்நிமிசரந் தலைபனிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந் துவீழோதையுமுகில்வாயச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும். (௨௮)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறிலவன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிரீர்பெருகக்
களிறுகோடிமாய்ந் துவீழ்காட்சியவனைய. (௨௯)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந் த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுந் குறும்புபோற்செறிந் து
மாவடைந்தனமாடுளவகானுங்காடும். (௩௦)

(௨௪) சூள் - பிரதிக்கின.

(௨௫) அரந்தை - மனக்கவலை

(௨௭) குயம் - கொடுவான். நவியம் - கோடரி.

(௨௯) வன்மரம் - ஓர்வகைச் சாதிமரம். தாது-மகரந்தம், பேர.
து - மலர். சின - கிளை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந் துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந் தசின் தையின் வெளிசெய்து பல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந் துபந் தறுத்தரனடிநிழலடைந் த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடிக் களைந் தார். (நக)

களைந் துநீணிலந் திருத்திச் செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந் துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
வளைந் துதாதுகுதார்முடிவேந் தன்மந் திரரோ
டளைந் தளாவியசிறதையோடிருந் தனைங்கண். (நஉ)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந் தீண்டப்
பொய்யகன் றவெண்ணீ றணிமேனியாபூதிப்
பையாநள்ளிருட்கனவில்வந் தருளி யபடியே
யையர்வல்லவந் தருளினுர ரசுளங்களிப்ப. (நஉ)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பத் தற்கரியாந்
நனவிலும்வெளிவந் தவாதமையெதுந் தண்ணி
நினைவினின் ததாளிறைந் துசினோநின்றுந் தவரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந் தன். (நச)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுனன்ர்ச்
சொன்னவாதிதூல்வழிவருசார்புதூந் துருடாபா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந் தார். (நரு)

மறைந் தெவற்றிலுநிறைந் தவாமலரடிக்கன்பு
நிறைந் தநெருசுடைப்பஞ்சவனிலத் துமேம்பட்டுச்
சிறந் தசிற்பதூந்புலவராற் சிவபரஞ்சுடர்வந்
தறைந் துவைத்தவாறாலயமணிநகர்காண்பான். (நசு)

(நக)மெய்யுணர்ந்தல் - தத்துவஞானமுணர்ந்தல், அதாவது, பிற
ப்புவிடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உண்
மையாலறிதல்.

(நஉ) நீறு - பாசத்தைநீற்றுவது.

(நச) பெருங்கடவுளா என்றுது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(நரு) முதலூல் - ஆகமம். வழிதூல் - சிற்பதூல். சார்புதூல் -
இவ்விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் வீனையதூல்கள்.

(நசு) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந் தெவற்றிலு
நிறைந் தென்றதை, “விநகிற்றீயினிற்பாலிற்படுநெய்போன், மறைய
நின்றுளான் மாமணிச்சோதியான்,” எனவருந் தேவாரத்தாலுணாக.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயிலபதுமமண்டபமருத்தமண்டபமழைதுழைவளைவாயப்,
பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற் பீடிகைதிசையெலாம்பிளகுகும்,
பறைபயினிருத்தமண்டபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண்டபமவேளவி
த், துறைபயிலசாலேதிருமடைப்பள்ளிசூழுறைதேவர்தங்கோயில். ( )

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா, னி
லவியகொடியநெடியசூளிகைவானிலாவிரிதவளமாளிகைமீன, குலவி
யகுடுமிக்குன்றிவற்செம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படுககுஞ், சுவ
வெயிலகழிக்கிடங்குகம்மியநூற்றொலவரம்பெல்லைகண்டமைததான.

சித்திரநிராத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத் தெளிக்ஞ், நி
த்திலநிராததவிழாவருவீதிநிழன்மணிச்சாளரவொழுககப், பித்திகை
மாடப்பெருந்தெருகவலைபீடுசாலசதுககநற்பொதியில, பத்தியிற்சு
யின்மன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடரங்கு. (௩௯)

அருநதவரிருக்கையநதணருறையு எரசராவணங்குலவணிகப்,
பெருநதெருநலவேளாளர்பேரறஞ்சால் பெருங்குடியேனையகரிதேர்,
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்குண்டி, யிரந்த
வாக்கருததுநல்லற்சாலையினையனபிறவுநன்கமைத்தான். (௪௦)

துணிகயங்கீழ்நீர்க்குவல்பூவோடை தொடுகுளம்பொய்கைநந்த
வனந், திணிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெற்ச்செ
ய்து, மணிமலர்ததாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுணபாற்கண்
டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெயவார். (௪௧)

(௩௮) சூளிகை - இறப்பு. குடுமி - சிகரம். கம்மியநூல் - சிற்ப
நூல். வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩௯) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தலம்.
கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம் சதுககம் - நான்குதெருக்கள்
கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று - சபை. அரங்கு - நா
டகசாலை.

(௪௦) உறையுள் - வீடு. ஆவணம் - வீதி. கழகம் - கல்விச்சாலை.
அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு.
நான்குண்டியாவன்-உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். இவற்றுள்,
உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன, நக்கல் -
தேன்முதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன.

(௪௧) கயம்-குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்டம்.

பொன்மயமானசடைமதிகலையின் புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்
ச், "சின்மயமானதமமடியடைநதராச்சிவமயமாக்கியசெயல்போற், நன்
மயமாக்கியந்ந காமுமுதுஞ்சாநதிசெய்ததுவதுமதுர, நன்மயமானதன்
மையான்மதுரநகரெனவுரைத்தனர்நாமம். (சஉ)

கீட்டிசைக்கரியசாததனுநதென்சாஈற்றுவெண் பிறைதுதற்களிர்
ற்றுசு, கோட்டிளங்களபககொங்கையன்னையருங்குடவயின்மதுமடை
யுடைக்குந், தோட்டிளநதண்ணநதுழாயணிமௌலிததோன்றலும் வ
டவயிற்றோடு, நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குழலெண்டோணீலியுங்கர்வ
லாநிதுவி, (சங)

கைவவாயெருத்திற்கனவவாகிடந்தகாட்சியின்பொலிந்தொளிர்
கோயின், மைவவாமிடற்றுமதுரைநாயகமாமரபுளியருசசனைபுரிவா
ன், பொய்வவாமறையாகமநெறியொழுகும் புண்ணியமுனிவவாயா
தி, சைவவைக்காசிப்பதியினிற்கொணாநது தலத்தினிற்றுபனஞ்செ
ய்தான். (சச)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமுயாந்தவுமிழிந்தவுமயங்கவை
த்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறவழககாமதுவகுத்த, தத்தமநெறிநீன்
றொழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைததெழுதிரை
கோளாலமேற்றிலகம்பதிததெனநகாவளம்படுத்தான். (சஈ)

(சஉ) சின்மயம் - ஞானமயம். சிவமயம் - சிவஸ்வரூபம்.

(சங) சாத்தன் - ஐயனார். களபம் - கலவைசசாந்து. அண்ணை
யர்என்றது, சததமாதாகளை, போந்து - பனை. நீலி - நீலநிறத்தையு
டையவன்-காளி தண்ணநதுழாய் என்றதில், அம்விரிததல் விகாரம்.

(சச) கைவவை - யானை. எருத்தம் - பிடரி. கனவவை - பொ
ன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை - மலை. கனகம்-என்பது, இடைக்
குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதங்கிய-வரை-மலை.
எனினும்பொருந்தும். மை-கருமை. மரபுளி - இதில் உளிமூன்ற னு
ருபு. தாபனம் - இருககச்செயதல்.

(சஈ) நாற்பெருங்குடி - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளா
ளர். உயர்ந்தவுமிழிந்தவு மயங்கவைத்தவு மானபுறக குடிமூன்றும்,
என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவு என்னு மூவகைக்குடிகளையும். இவ
ற்றுன், உயாவு - அதுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தராளர்,
விராததியார். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பா லுற்பவிதத
தவர்கள். வைதிகம் - வேதசம்பந்தம். சைவம் - சிவசம்பந்தம். அல்
லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனந்நகொய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்
றுதொட்டிமைககுமனையின்மங்கலநாளெய்தினுனிருந் துமுப்புரமுங்,
குன்றுதொட்டெயதான்கோயின்மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூசனைவழா
தோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந் துகனியுகுத்தான்போற்கலிதூரநதரச
செயநாளில. (ச௬)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பிளம்பரிதிபோனம
லயத், துவசனைப்பயந துமைநதன்மேன்ஞாலஞ் சுமத்திநாளபலகழித்
தொருநா, ணவவடிவிநநதோனாலயததெய்திநாதனைப்பணிநது மூவ
லஞ்செய், துவமையிலின்பவருணிழலெயதி யொன்றியொன்றாநிலை
நின்றான. (ச௭)

மூ ன் று வ து "

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௧௨-க்கு திருவிருத்தம்-ருக௭.

உ

நா ன் கா வ து

தடாததைகப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.

க லி வி ரு த் த ம்.

கன்னியொருபங்கினாகடம்பவனமெல்லா

நன்னகரமானதுநவின்முலகீன்

வண்ணைமகளாகிமலயத்துவசனஞ்சுந்

தென்னனிடைவந் துமுறைசெய்ததுனாசெய்வாம். (க)

(ச௬) என்று - சூரியன் மூன்றுறுப்பாவன - நிதநியம், நைமி
த்திகம், பிராயச்சித்தம். கலி-துன்பம்.

(ச௭) நவவடிவமாவன - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகே
சுரன், சதாசிவன், வீந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன, இவற்றுள்
முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும் அருவம், இடையது
அருவுருவம். நவவடிவிநந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக்
கடந்துநின்ற பரம்பரவடிவனை. அருணிழல் என்றது, நித்தியானந்
தத்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்றா
நிலை-கலந்துங் கலவாதநிலை. அதாவது-அன்னனியமாய், இருந்தபடி
இருத்தல்.

(க) முறை - அரசாக்கி.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப் படலம். ௯௫

மனுவறமுவந் துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறைபுள்காட்சிக
கினியன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகநதோன். (உ)

வேனிலவிநல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளபூமி
யானமடவார்கள்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுபுபானுவழிவந்தொழுகுரு
சேனன்மகள் காஞ்சினையமன்நல்வினைசெய்தான். (ங)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந் துபணிகற்றே
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதரும்பலவுமாற்றிப்
பண்ணியநிரம்புபரிவேள்விரிகுற்றான். (ச)

நநின்மறைசூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றூறினொடுமூன்றுமகமாற்றவமசோச
னூறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (ரு)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியெனறமரர்நாடன்
நன்புலமடைந்திடலுரிமபநகுதாரான. (சு)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யககணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருந் துமகவேள்விரிகிற்பான். (ஏ)

(உ) உறையுள் - இருப்பிடம்.

(சு) பணி - முதனிலத்தொழிற்பெயர்.

(சு) நன்பொருள் என்றது, புத்திரபேற்றை, புத்திரனைப்பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிச்செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொருடந்தம்வினையானவரும்” என்னுந் திருக்குறளானுணாக.

பொருள் - புதல்வன்.

(ஏ) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசுறமறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசுறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
வோசையதுதாத்தசொரிதநதழுவுவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளாப்பான். (அ)

விசம்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியசொலைப
பசம்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசம்புபடுநெய்ப்பொரிசமித்தினொடுவானோக்
கசம்புபடுமின்னமுதினகுதிமடுததான். (க)

ஐம்முகனநாதிபரமாத்நனாயாற்றா
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்ந்துவருமெல்லை
பைமமுகவராவணிபரஞ்சுடாதனிபப
மைமமுகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண். (க௦)

வளளன்மலயத்துவசமீனவன்வலததோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுமுகொங்கைகடதுமபரிமாதீமபால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிநாட. (க௧)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதூந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப. (க௨)

(அ) சடங்கு-கிரியை. “உதாத்த,வோசையனுதாததசொரிதநத
ழுவுவோதி,” என்றது-வேதாங்கங்களி லொன்றாகிய சிட்சைக்கியை
நத, உதாத்தம், அனுதாததம், ஸ்வரிதம், பிரசயமென்னுஞ் சதூயி
தஸ்வர கரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம்-எடுத்தல். அநுதாததம்-
படுத்தல். ஸ்வரிதம்-நலிதல். ப்ரசயம்-விலங்கல். இவற்றைமுறை
யே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை,முககிசை எனவுங்கூறுவா.

(க) படாம் - போவை. தசம்பு - குடம். அசம்பு - ஊற்று.
ஒடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(க௦) ஐம்முகம் - ஈசானம், தற்புருடம். அகோரம்,வாமதேவம்,
சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை-வேதம். ஆறு-
வழி. பைம்முகமென்றது - சாப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின. நி
றைதது - செயவெனச்சத்திரிபு.

(க௨) சைவமுதலாயின தவத்துறை என்றது-சைவம், பாசுபத
ம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் என்னுந் தவநெறிககு
ரிய உட்சமயங்களாற்றினையும் உலகேழாவன-பூலோகம். புவலோகம்,சு
வலோகம்,தவலோகம்,மகாலோகம், சனலோகம்,சத்தியலோகங்களை.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவ்தாரப் படலம். -சுஎ

மைம்மலர்நெடுங்கண் ரமங்கையர்நடிப்ப

மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்

யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி

தமமையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப.

(கக)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மாநிலவரைப்பிற்

நீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப

வாய்நததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்

வேந்தாகளின்மீனவாவிழுததகைமையெயத.

(கச)

நெய்தழலெரிக்கடவுணைற்றபயனெயதக

கொய்தளிநொனத்தழல்கொழுநதுபடுகுண்டத

தைதவிழிதழ்க்கமலமபபொழுதலர்நதோ

மொய்தளிர்வினைக்கொடிமுளைத்தெழுவுதேன்ன.

(கரு)

விட்டிலகுசூழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை

வட்டமதிவாய்க்குருமுயற்கறையைமானக்

கட்டியதினற்றியகதிர்த்தரளமாலை

சுட்டியதிவலிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொடப.

(கக)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசந்தி

யாங்கிளநிலாவொழுமுமாரவடமினன

வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடர்விழுங்கி

வாங்குகடலவித்துருமமாலையொளிசால.

(கஎ)

சிற்பிடைவளைந்தசிறுமென்றகிலபுறஞ்சூழ்

பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப

விற்றிருமணிககுழைவிழுங்கியகுதமப

சுற்றிருள்கடிநதுசிறுதோள்வருடியாட.

(கஅ)

(கச) மூவறுசொன்மா நிலவரைப்பு, எனறது - பதினெண்பா
வைநிலங்களை. அவை-சிங்களம், சோனகம், சாவகம், சினம், மழுவம்,
குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்
கம், கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம், திரவிடம், என்பன.
வேந்தாகன் - சேரசோழபாண்டியர்.

(கரு) சூழியம் - உச்சிகொண்டையிலணியுமாபரணம். சூழ்-
உச்சிக்கொண்டையணி, அம் - பகுதிப்பொருளவிகுதி. முயற்கறை-
இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முயலாகியகளங்கம் என்பது
பொருள்.

(கரு) ஐது - அழகிது. அலாந்த என்னும் பெயரொச்சம் ஈறுதொ
க்கு நின்றது.

(கஎ) குதலை - உருத்தொரியாச்சொல். வித்துருமம் - பவளம்.

(கஅ) மேகலை - எண்கொளையணி.

தெள்ளமுதமென்மழிலசிந்தவிளமுரன்
முள்ளெயிறும்பமுலமூன்றுடையதோர்பெண
பிள்ளையெனமுவொருபிராயமொடுநின்ற
ளெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வலகுமீன்றான். (கங்)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்தசிறுமணி நூபுரஞ்சுதங்கைபூற்றியே
ங்க, நறுநதளிர்போலசைநதுதளர்நடையொதுங்கிமழையிலாநகையுந
தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயன்பெறு பொணமாலைமடியிருந்தொரு
பெண்பிள்ளையானு, ளநததழுவநெறிநின்றேராககிகம் போகமவீடளி
க்குமம்மையம்மா. (உ௦)

செய்யவாய்வெளிழுது துணைமுலைக்கண்கருகாது செல்போலி
ண்ட, மையவாயமதாதகருங்கண்பசவாதையிரண்டுமதியந்தாங்கா,
தையவாவிலவருநதப் பெழுதுபெறுமகவையெடுத்திணைத்தாண்டோ
ந்தா, கிய்யவாய்முததங்கொண்டின்புறமுணமுன்பெற்ற தோகைய
ன்னுள். (உ௧)

பரையாதிவிருப்பறிவுதொழிலாகி யுலகமெலாம்படைத்துகூ
த்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத்தருளியவை நினறுந்தன்வடிவுவே
ரு, யுரையாதிமறைகடந்தவெருமுதலவிதிருமகளாயுதித்தற்கிந்தத,
தரையானு மன்னவன் செயதவமிதுவோவதற்குரிய சுவந்தாசும
ன்னே. (உ௨)

(உ௦) குழறி - ஒன்றோடொன்றுவிரவி. இகம் - இவ்விலகயின
பம் - போகம் - சுவர்க்காதிபோகங்கள். வீடு - மோட்சம்.

(உ௧) பசுததல் - நிறம்பேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என்
றது - பர்வதராஜபதனியாகிய மேனையை, மேனையுங் கருப்பருழி
பெழுது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற்
றதோகையன்னுள் என்றா. அனனாள் - ஒத்தவள்.

(உ௨) பரை - பராசத்தி ஆதி - ஆதிசத்தி. விருப்பு - இச்சாச
த்தி. அறிவு - ஞானசத்தி. தொழில் - கிரியாசத்தி முறையே, இப்பஞ்
சுசத்திகளின்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனு
க்கிரகம். வரையாது - நீக்காது. அவைநின்றுந் தன்வடிவுவேராய் என
றது - உருவும, அருவருவுங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்து நின்ற
அருவத்திருவருவின மேலாகிய, பரபோகமுங்கடந்து, பேரொளியா
ய்நின்றலிள். மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை, பைசந்
தி, மததிமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின் காரியவொலிப
ற்றியெழும், விரது நாதகாரண விகற்பங்களை, வரைசெய்து அவை
முற்றும் வியாபகமாய் நிற்குங் குடிலாந்த சத்தியாய் நின்றிலை.

தடாதகைபிராட்டியார்திருவவதாரப் படலம். ௧௯௯

கள்ளமாநெறியொழுகும்பொறிகடந்து கரணமெலாங்கடந்தான
த, வெள்ளமாம்பரஞான வடிவுடையாடன்னன்பின்வெளிவந்தின்
ஞோ, பிள்ளையாயவதரித்தகருணையுந தன்மணுட்டிதவப்பேறுந்தே
ருன், பள்ளமாகடற்றூனைப பஞ்சவாகோனெஞ்சததுப் பரிவுகடர்ந்
தான. (௨௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யாண்வருநதி யருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த
ற்பேறு, தகவிந்தமகஞ்செய்தேனதுவுமொரு பெண்மகவைத்தந்த
தநதோ, முகவிந்துநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்றாய் முகி
ழ்த்துமாற்றா, நகவந்ததென்னேயோ வெனறுவகையிலனுகிநலியு
மெல்ல. (௨௪)

மன்னவரின்றிருமகட்டு மைந்தர்போற்சடங்களைத்தும் வழாது
வேதஞ், சொன்னமுறைசெய்து பெயர்த்தாதகையென்றிட்டுமுடி
குட்டுவாயிப், பொண்ணினயாடனககிறைவன்வரும்பொழுதோர்முலை
மறையும்புந்திமாழ்கே, லென்னவரனருளாலோ திருவாக்குவிசும
பிடைநின்றெழுநததன்றே. (௨௫)

அவ்வாக்குச்செவிநிரம்பவன்புகையகநிரம்பவகிலமெல்லா,மெ
ய்வாகருமனமொன்றவிழிவாக்கும்புன்னிரம்பவிமலற்போற்றி, நெய
வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலநீத்திரண்டு, கைவாக்கு
மியங்கலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்காலவேந்தன். (௨௬)

(௨௩) பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. கரணம் - ம
னம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம். “பொறிகடந்து கரணமெலாங்கட
ந்து” என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன்மு
தலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவா - பாண்டியர். மணுட்
டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மருஉ - மாகடல் என்பது, உரி
சசொற் றொடராதலின், வரும்பொழி வல்லெழுத்து மிகாதியல்பா
ய்நின்றது.

(௨௪) இந்து - சந்திரன். முகிழ்த்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.
அநதோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஓ - ஐயப்பொ
ருளது.

(௨௬) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல் - சொரிதல். விழி
வாக்கும் புனல் - ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசுதிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிராவருவார்முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப, வரசிருகருமண்டம்புக்கினிதமாந்து கனகமழையான்றகேளவி, விரசிருகருமறையவாகைப்பெய்தெவாகரு மமமுறையால்வெறுபபரலகிப், பரசிருகருங்கரதலத்தெம்பரனகோயினனி சிறப்புப்பல்கரல்கா. (உஎ)

சிறைவிடுமினசிறைககளமுஞ்சீத்திடுமினேழாண்டுதேயத்தீட்டு, மிறைவிடுமினயல்வேந்தா திறைவிடுமினிறைநிதிய மீட்டுமாயத, துறைவிடுமினாலயமு மறப்புறமும் பெருகருமெனத் தொழாரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமினனயிலவேலான் வள்ளுவனைககூடமுரசுங் கறங்கச்சாற்றி. (உஅ)

கல்யாணமணிமௌலிவேந்தராயுங்கால்யாப்புக் கழலநீத்துக், கொல்யாணைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன்முறையாற் கொடுத்தபுபோக்கிப், பல்லாராங்கொள்கவெனப்பண்டாரநதனைத்திறந்து பசும் பொன்னாடை, வில்லாராமணிககொடும்பூணவெறுககைமுதலெனைப்பலவும்வெறுப்பவீசி. (உக)

துமரபின்வருபெருமங்கலகவிகட்கிருநிதியந் துகில்பூண்பாய்மா காமர்கரிபரித்தடந்தேர்முதலாயபலபொருளுங்களிப்பநல்கிக், கோமறுகுகளி தூங்கச் சுண்ணமொடுமெண்ணெய்விழாக குளிப்பநல்கி, மாமதுராரகரன்றிமற்றுமுளரகரெங்குமகிழ்ச்சிதூங்க. (உ௦)

இவ்வண்ணந கர்களிப்பவிறைமகனுங்களிப்பெயதியிறைவாசொன்ன, வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல்வினாரிப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி, மெய்வண்ணமறையுணரா விறைவிதனைமேனைபோன்மேனானேற்ற, கைவ்வண்ணததளிாதீண்டி வளர்ப்பவிமவான்போலக்களிக்குநாளில். (உ௧)

(உஎ) மங்கலம், என்றது-சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி, இடபம், சீவற்சம், சங்கு, சுவததிகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக் கொள்ளுதலுமொன்று. இவற்றுள், சீவற்சம் - குழந்தையை இடையில் வைத்திருக்கும் ஓர் பெணவடிவம். சுவத்திகம் - மண்டப வடிவம்.

(உக) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - யலோந்தவடிவாகச்செய்தசந்திராரமுதலிய ஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள்.

(உ௦) சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. மறுகு - வீதி.

(உ௧) சாதமுதல்விதி - சாதகர்முதலிய சடங்குகள். சாதம், சன்னம்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப் படலம். ௧௦௧

திருந்தாதவிளங்குதலையாயமொடுபுறம்போந்து சிறுர்க்குச்சிற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோ றட்டிம்வையுரங்கிழித்த வேளும்வாய்வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக்களித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிறறிவிழைட்டாளாய்க்குமகிழ்ச்சிசெய்தாள். (௩௨)

தீட்டுவாளிரண்டினையகண்களிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவாழிக், காட்டுவாளெனக்கழங்குபந்துபயின் றம்மனையுங்கந்துப்பாசம், வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறு வீக்கியூசு, லாட்டுவாள் காட்டுதல்போலாடமுண்ணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல். (௩௩)

இம்முறையாற்றாயர்க்குந்தோழியாககுமகத்துவகையிற் தாளாகி, யம்முறையாற்றாதைக்குமகத்துவகையீவாளாயாத்வாய்மைச், செம்மறையாரணமுதனாலீடாட்டுக்கலைமுழுதுந்தெளிற் தாளாத, மெய்ம்மறையார்க்கலையினத்துமேகலையாமருங்கசைத்தவிலையமமா. (௩௪)

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவுமுழுமதியைப்பிளந்திருபாற்சொருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதோ பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழிதூராகும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல்படைத்தொழிலுங் கண்டிளமைவிழுங்குமூப்பிற், செல்வாய்மைத்திறலரசன்றிருமகட்டுமுடிசூட்டுஞ்செய்கைபூண்டான். (௩௫)

முடிகவிக்குமங்கலநாள் வரையறுத்துத்திசைதோறு முடங்கல்போக்கிக், கடிக்கெழுதாமணிமௌலிககாவலரைவருவித்துக்காவல்குழந்த, கொடியணிமாநகரொங்கும்விழாவெடுபப வழகமைத்துக்குறமன்ன, தொடிகெழுதோட்சுமதிதிருமணத்தினுக்கு வேண்டுவனசூழ்ந்துசெய்தான். (௩௬)

(௩௨) ஆயம் - கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள்-குமார்க்கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமன். ஆய - அன்னை.

(௩௩) வினை என்றது - நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(௩௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாசுபாடி. ஆத்தம் - உண்மை. கலை - சாஸ்திரம்.

(௩௬) தொடி - வாகுவலயம் திருமணம் என்றது - மகுடாபிஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்குழந்த கொடியணிமாநகர் என்றது - மலை, காடி, மதில், கடல், என்னும் நால்வகையரண்களை.

மங்கலதூரியமுழங்கமால்யானையுச்சிமிசைவந்தபூத, கங்கைமுத
லொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிக்கதிர்விடுபொற்கடம்பூசித்துப், புங்கவலா
மந்திரத்தீவளாததமுதமருத்தியெரிபொன்றற்செய்த, சிங்கமணியா
தனததைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேத்தி. (ந௭)

திருமுடியையமதயானைமிசைவைத்தூநகராவலஞ்செய்துபூசித்,
ருமணியாற்சுடிகையிழைத் தாடகததாற்குயிறறியதோனாவாய்நாகம்,
பெருமணியீர்ப்படம்பரப்பிமிசைகவிப்பவச்சிங்கபீடத்தேற்றிக், குரும
ணியாணகைமயிலேக்கும்பத்துப்புண்ணியிராகுளிரவாட்டி. (ந௮)

புங்கவார்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராககம் புகலத்தையவப்,
பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாணபொட, மங்க
லதூரியமுழங்கமறைதழங்கமாணிககமகுடஞ்சூட்டி, வெங்கருணைப்
பெருமாட்டிக்கரசமைச்சர்பணியுநதன்னிறைமைநல்கா (ந௯)

பாலனையமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணமபரப்பியானை, கோ
லமணிககவரிபுடையிரட்டமலாமழைதேவர்குழாங்கடேற்றக், காலையி
ளங்கதிர்கயிலையுதித்தெனவெண்கடாயானைககமுத்திலவேப்ப, மால
முடிப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்வித்தான். (௧0)

விண்ணுடுமொழிகேட்டமகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன்விளக்கநோ
கி, யுண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச சிலபகல்செனரெழியமே
னூட்பண்ணடுவேன்மங்கைகுதுகலித்தாடிப்பததன் புயமேலவைத்த்,
மண்ணுடுமகட்களித்துவாளுடுபெற்றனம்மகவுபெற்றன. (௧௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக்கடன்பிறவுந்தாதைக்குவிதியாலாற்றி,
யரதனமெல்லணைமேற்கொண் டெலகமெலாமொருகுடைகீழான்வா
ளானான், சரதமறையாய்மறையின்பொருளாயப்பொருண்முடிவு தா
னூத்தேனீ, விரதமெனப்பூவினமணமெனப்பரமனிடம்பிரியாவெ
ம்பிராட்டி. (௧௨)

(ந௭) பூதகங்கை - பரிசுத்தமாகியகங்கை. ஓன்பது தீர்த்தமா
மாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை. காவேரி, குமரி, கோ
தாவரி, தாங்கபத்திரி, தாமிரபாணி.

(ந௮) ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாக
ம் - ஐந்துதலைநாகம். மயில - உவமவாகுபெயர்.

(ந௯) ஆக்கம் - ஆசீர்வசனம். தூரியம் - வாத்தியம்.

(௧௦) விண்ணாடுமொழி - என்றது, அசரீரிவாககை. வேல்மங்
கை என்றது - வீரலட்சுமியை. வாளுடு - சுவர்க்கலோகம்.

(௧௧) சரதம் - உணமை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முத்
லிய கிரியை.

தடாதகைபயிராட்டியார்திருவீவதாரப் படலம். ௧௦௩

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிதைஞ்சஞாலமனுழிபுரந் துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னததென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந் தூநேமியுருட்டியபெருமைசொலவாம். (௫௩)

இன்னியமியம்புமாககொழுப்பவானிரவிதோன்றக
கன்னிலநதென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமரபுகேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்புசைத்தொழினமுதலனைத்தமுற்றா. (௫௪)

திடம்படுமறிஞர்சூழ்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுனைத்தஞக்கட்கருமபீனமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமிண்டு
குடம்பயில்குடுமிச்செம்பொற்குருமணிக்கோயின்ண்ணி. (௫௫)

அரசிதைகொள்ளஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிராசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநீமிரந் துதாங்க
விநாசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
திநாசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிநந் துமாடோ. (௫௬)

அனிர்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணநகுநகாதற
கனிர்தபார்மகளிராய்வநதடைப்பைபொறகளாஞ்சியெநத்
விநந் திரிப்துமக்கோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைநதவெண்கவரிககற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (௫௭)

செடியுடலெயினச்செல்வன்சென்னிமேறசுமந் துசாத்துங்
கடியவியும்மலரிற்பொன்னிக்காவலன் குடக்கோனேனை
முடிகெழுவேந் தருள்ளார்முடிமிசைமிலைந் ததாம
மடிமிசைச்சாத்திநங்கையாணையாறேவலசெய்வார். (௫௮)

(௫௩) நேமி-ஆக்கினாசக்கரம். மாறன்-மலயத்துவச பாண்டியன்.

(௫௪) கன்னல-நாழிகை. துன்னிய,காரணப்பொருளில்வந் தவீனை
யெச்சம். (௫௫) அத்தாணி-கொலுமண்டபம்,திநா-கடலினமேனிற்
றலால தானியாகுபெயர்.

(௫௭) இந்நதிரிப்துமம்என்றது, செந்தாமரை, வெண்டாமரை
களை. அனிர்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கையில் உமா
தேவியாருக்கு அகம்படித்தொண்டிபுரிபவர். காளைஞ்சி-களாஞ்சிஎன
நின்றது, குறுக்கலாளாஞ்சி - தம்பலப்படிக்கம்.

(௫௮) எயினசெசெல்வன் என்றது, கண்ணப்பநாயனரை. எயி
னர் - வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக் கரசனாகியசோ
ழன். குடக்கோன் - மேற்றிசைக கரசனாகிய சேரன்.

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையானோக்கிநோக்குமெற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாயபொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டுய்வார. (சசு)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடாவேநத
னீங்குவன்விராடர்வேந்தனிவன்கருநாடாவேநத
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனென்ககோலாற்சுடடிப்
பாங்கிருமருங்குங்காட்டக்கஞ்சகப்படிவமாககள். (சூ0)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லெதிரிநதவாமறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளநதவாரசமயமாஹம்
வநதவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சின்தனையுணர்வானமாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (சூசு)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவொண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைநதுறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாநதர்
பின்னுமுன்னேகக்குஞ்சிப்பெருந்தகைச்சமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமநதிராயாருஞ்சூழ்வார். (சூஉ)

கற்றறியந்தணுள்விருத்திகளகடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமநபபுறநடக்கையேனைச்
செற்றமிலகுடிகண்மற்றுமமைச்சராற்றெளிந்தாமவெவவே
செற்றுவலிட்டுணர்நதுமவேறுகுறையுண்டேலொறுததுததீர்த்தம். (1)

(சசு) உழையர் - ஏவல்செய்யவோர். யாதத - கட்டிய. ஊங்கு-
நடு - உவன் - நடுவிலிருப்பவன்.

(சூசு) எண்ணெண்கேள்வி என்றது-அறுபத்து நான்கு கலைஞர்
னங்களை, சமயமாமும் என்றது, சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், கௌ
மாரம், வாமம், கணபத்தியம் என்னும் உட்சமயங்களாறின.

(சூஉ) தேற்றல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வார
ம், கரணம் - யோகம். பின்னுமுன்னேகக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச
சமதி என்றது, மேல்வருங் காரியங்களுக்கும், முன்னிகழ்ந்த காரியங்
களையும் ஆராயநதுணரும்சூழ்ச்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சமதி-
நல்லறிவுடையவன்.

(சூங்) விருத்தி - தொழில். ஒற்று - தூது, ஒறுத்து-தண்டித்து.

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்னநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (௫௪)

பையுளபருவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொய்யுளமகலககற்றபுனிதநூற்புலவாநாவிற்
செய்யுளின்வீனவித்தூட்டத்திருச்செவிதெவிட்டவுண்டும். (௫௫)

தொல்லநான்மறையோர்சைவர்துறநதவாயார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவ்வுணருத்தியன்னாநாவிருந்தமுதுசெய்தும். (௫௬)

எல்லவனுச்சிரீந் துமெல்லையினன்குமாறும்
வல்லவர்குத்தேதிவருத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலாநதுமேனைமறுமுதற்றுறைமான்னகேள்வி
நல்லநநயந் துகேட்டெண்பகற்போதுநீத்தும். (௫௭)

(௫௪) உத்தேசமாவது - தான்விவகரிக்கும் பொருளைப் பெயர்
மாததிரவகூடல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வியா
பதி, அதிவியாபதி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுறநங்களு மில்லாதத
ருமம். சோதனையாவது-தான்விவகரிக்கும் அப்பொருளில் இவ்விலக்
கண முனதோ விலதோவெனப்பார்த்தல். அதுவாதமாவது, முன்னாப்
பெறப்பட்ட தொன்றினவேறென்று விதித்தற்பொருட்டுப்பின்னரு
மெடுத்தோதுதல். கண்டித்தலாவது-இலக்கியவிலக்கண உபநியாசவி
சேஷணங்களாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகிய
ஆரம்பத்தினின்று, விபக்ஷாதிகளைச்சாரநது, பக்ஷப்போலிகளுக்கு இ
டஞ்செய்யாது, லட்சணநிறைவாம் ஏதுப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சா
ய்தலின்றித் தம்மதம்நிறுத்தல். வாதிகள் - பிறர்மதமறுத்துத் தம்மத
நிறுத்துவோர். கோட்டி - வாககியமுடிவு.

(௫௬) பருவாய் - பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது-எண்டு
கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(௫௭) நான்கென்றது- சதுர்வேதங்களை. ஆறென்றது-வேதங்
கங்களை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணங்களை. கேள்வி-இது
கேட்டற்குக் காரணமாகிய நான்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குளாவிரிப்பாறொன்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குணல்லாநொந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின் ஞாடல்செய்யாடற்கண ணு
நலத்தகுபாடற்கண் ணுநலருண்டஞ்செய்தும். (௫௮)

இன்னிலையொழுக்குந் தொலலோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேளவியறம்பலவாககஞ்செய்ய
நன்னிதியளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செலவங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைத்திடவளர்க்குநாளும். (௫௯)

ஒப்புருமுதலீறிலலாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுததொழினடத்துமென்று
செப்பலுமபுகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமநுவிற்சாககருமென்பதெனபேதைமைத்தே
கலிரிலைத்துறை. (௬௦)

வரைசெய்ப்புண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
வினாசெய்தாாமுடிவெய்ந்துதண்குடைமநுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத
தரசுசெயதலாற்கண்ணிநாடாயதந்நாடு. (௬௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்றோப்
பொன்னவாவினாபெறவெறிபொருளைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவாரசடைமுனிவரோரவினாவுரைசெய்வார். (௬௨)

(௫௮) கலை-பரதநூல். எந்திரப்புலவன்-சூத்திரப்பதுமை யாட்
டுந தொழிலில்வல்லவன்.

(௫௯) இன்னிலை - இல் - நிலை - கிருகத்தாச்சிரமநிலை. வேறு
என்றது - ஒழிந்த பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சநநியாசம் என்னு
மூன்றாசிரமங்களுையும். அநநிலை நிறுத்தும் வேள்வி என்றது - அவ்
வவ வாச்சிரமங்களுக்குரிய யாகாதிகாமங்களை. ஆக்கம்-விராத்தி வே
ளவி என்றது, அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களை.

(௬௦) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருத்தி என்றது - நவாசீதநிலை
யினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தி யென்றது - அவ்
வருட்சத்தியினின்றும் தோன்றிய மகேசைமுதலியோரை.

(௬௧) மடவரல் - கற்பின் வரலாற்றினையுடையவன். என்னை, க
ற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்னும் நா
ன்கு குணங்களுள், மடமஎன்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வருகை
யை யுடையவன் என்பது பொருள்.

(௬௨) பொருளை. தாமிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்ற
எச்சமாய் நின்றது.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப் படலம். ௧௦௭

திருந்துநான்மறைந்சென்னியுந் தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன் றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்தக்கனும்வெற்பனும்பனனா
வருநதிரோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வநதாள். (௬௩)

மனிததனாகியபூழியன்மகனெனவீங்குத்
தனித்தகாரணமயாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனிததசேவடிக்கனபுடைகருடமுனியருள்கூடா
தினித்ததோர்கதைகேண்மினெனறெதிததுனாசெயவான் (௬௪)

விசசுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயநத
நசசுவாள்விழிமடநதைவிச்சாவதுநாம
மசசுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கனபு
வைசசுவாழ்வுறுமனததினாடாதையவணங்கா. (௬௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பிலவழிபட்
மிய்யவேண்டுமென்றாளுவனுலகெலாமபயந்த
தையனமந்திரநதனைமகடனகருபதேசஞ்
செய்யவநநெறியொழுதுவாளசெப்புவாளபின்னும் (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிமபரிநசிறநத
குறைவினனனகாயாதெனக்கூறுவான்கேளவித்
துறைவிளங்கினோர்பயிலவதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளமபதியவனிமேற்சிவபுரமாமால. (௬௭)

சேடுதாங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுவாயாமற்றதுபோகம்
வீடுமேவேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு. (௬௮)

(௬௪) மனித்தன் - விரித்தல் விகாரம்.

(௬௫) விச்சையன் - இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு - நசசு எ
ன வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு-வைத்து என்பதன் மருஉ. சுவாகத
ம - கிளி.

(௬௭) வளம்பதி-இது உரிச்சொற்றொடராத்லினியல்பாயிற்று.

(௬௮) சேடு - பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது, அறு
பத்து நான்கு சத்திபீடங்களை. இதன்விரிவை தேவிபாகவத முதலிய
நூல்களிற்காண்க.

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிச்சுவர்க்கச்
செல்வநர்க்கடைந் துமையருளசித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவாகள்வேணடி
நல்வரம்பலவடைந் தனந்நமர்களநநகரில்.

(௬௯)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயந்த
ண்மமையாவோயாயினுமன்பினுதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகமவீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவினனருளசெயதுவீற்றிருக்கும்.

(௭௦)

என்றதாதையையிறைஞ்சினுளனுருகொண்டெழுந் தாண்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடுகாணங்
சூன் தமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகிளுளன்பி
னின் தவாதியெம்பபாயருணிறைந் தவந்நகரில்.

(௭௧)

அடைந் திளம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந் துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டிறைகுறிப்பாற்
படாந் தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந் துவெங்கதிரோன்
ரெட்டாந் தவான்சுரமதியமேயாதியாத்தொடங்கா.

(௭௨)

எழுச்சுடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லாண்கங்குலாணுதவப்பெற்ற ஆண்குமுதற்பல
லாணருமபொடியெளளுண்சாந் திராயணமாணந் துபானறியநீர்தருப
பை, யிருமபுதனுனிநீர்காலிவைதுகந் துமியற்றரும்பட்டினியுறறும்,
வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்றுவாடிமேல்வருஞ்சுரமதியில்.

(௭௩)

சன்னிதியடைந் துதாழ்ந் துநின்றிளமாந் தளி ரடிக்காருகிழுங்கிட
ந் த, மின்னிகர்மருங்குலிழையிடைதுழையா வெமமுலைசெம்மலாக்
காநத், பொன்னிநாவளைக்கைமங்கலக்கழுத்திற்புரணமநிக்கலைமு
கத்தி, னினனிசையளிசூழிருட்குழற்கற்றை யிபைறவியையிம்முறை
நினையா

(௭௪)

(௭௪) இம்முறை நினையா என்றது, பாதாநிகேசமவரையில் ம
னத்தில் தியானித்து எனபதை விளக்கிரினைந்து. காஞ்சி - இருகோ
வைமணி (௬௯) ஐவர்கள். பஞ்சசுரா, வசபூணர், சொசசவித்தியா,
யக்ஷர், வித்தியாதரர்.

(௭௧) அனுறை - உத்தரவு. மா - என்னும் பலபொரு ளொரு
சொல, சார்புபற்றி வண்டினமேல் நின்றது.

(௭௨) சுரமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(௭௩) வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்று என்றதற்கு கையாதிமா
ர்கழி யீரூன பன்னிரண்டு மாதங்களிலும், பெரும்பகனல்லாண, பட்
டினியுற்று மென்றதீரூகிய பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவுகளை
முறையே யுண்டு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்'படலம். ௨௦௯

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்பசு
ங்கதிர்விளக்கம், போலநூற்பொல்லம்பொததுபொன்னிறத்தேபோ
வைநீ ததவிழ்கடிமுல்லை, மாலேமேல்வீக்கிப்பத்தர்பின்கிடப்பமலர்க்கு
முறையசுவற்கிடத்திச், சேலேநோவிழியாணமாடகந்திரித்துத்தெறித
தனன்பண்ணறிந்திசைப்பாள். (௭௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகின்றயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயறகணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிவவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ( )

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோளாககித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவவாயருவிகொழிகருங்குளிராமுததால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. (௭௭)

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாயநிறைந்துவிளையாடு
மாதரரசேமுதநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேமிமணிவடந்தோயமாபுந்தநதோளும்
பாதமலச்செப்புறமிதித்துவிளையாட்டயருமபரிசென்னே. (௭௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேததினளாகமெய்புள்ளத், தா
ழியவனபினவிலப்புகருணையங்கயறகண்மடமானோர், சூழியதுழை
மெல்லிளங்குழற்குதலைத தொண்டைவாயகவைமூனறெய்தி, வாழிள
ங்குழவி பாகியாலயத்துவநதுவின்னாள்வரங்கொடுப்பாள். (௭௯)

(௭௫) கோலம் - அழகு - சித்திரம். பொல்லம் - தையல். பொ
த்து - தைத்து. போாவை - உறை. சுவல - பிடரி. மாடகம் - முறுகு
காணி.

(௭௭) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின் கூட்டம். கொண்
டல்-மேகம். படி-ஒப்பு - உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இம்
வாண்டேவி - பாவதராஜபத்னியானமேனை. செப்பு - செவப்பு.

(௭௯) யாழியல் - வீணையினிசை. சூழியம் - உச்சிக்கொண்டை.
தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. அகவை - வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடின்னியெம்மன்னையா துவேண்டினையெ
னவென்று, நிறைநதபேரன்புநின்னடிப்போதினீங்கலாநிலைமைதந்த
ருளென், நறைந்தனளின்னும்வேணவெதென நருளவிம் மகவுரு
வாகிச், சிறந்தவநதென்பாலருள்சுரநதிருக்கத திருவுளஞ்செய்மென
ப்பணிந்தாள். (அ0)

சிவபரம்பரையுமதற்குநேர்த்தருள்வாடென்னவர்மன்னனாய்மல
யத், துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின் றுணைவியாயவருதியப
போதுன், நவமகவாகவருவென நன்புநதனள்வநதவாறிதுவென்
றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவாக கோதினனுள்ளவாறுணா
ந்தார். (அக)

ந ா ன் க ா வ து
தடாதகைப்பிராட்டியாதிருவவதாரப்படலம்-முற்றிற்று.
ஆக படலம் - க௭ - கரு திருவிருத்தம் - ௫௬௮.

உ
ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

அறுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செலவததடாதகைப்பிராட்டிதானே
தினாசெய்நீராநூலங்காத்தசெயல்கிறிதுரைத்தேதனறெய்வ
வினாசெய்ப்புங்காதைமாதைவிடையவன்மணந்தபாராண
டரசுசெய்திருந்தேதொற்றமறிநதவாறியமபலுந்தேன். (க)

காயிரும்பரிதிபுத்தேள்கலியிருமெப்பச்சோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புனமெல்லாமறுமுறைபுலகமீன்ற
தாயினங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில். (உ)

மருங்குறைய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக
சருங்குழற்கற்றைபாளுட்கங்குலவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்முன்றிஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
சருங்கடிமன் றலசெய்புஞ்செவ்விலந்தடுத்ததாக. (ங)

(அக) சிவபரம்பரை - சிவசத்தியாகிய மீனாட்சியம்மை.
(ங) பாளுட்கங்குல் - நரோத்திரி, செவ்வி - பருவம். கடிமனற்
ல் - விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தானோக்கிக்
குனிதரரிறையப்பூத்தகொம்பனாய்க்கின்னங்கணனி
கனிதருசெவ்விததாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்னுத்
துனிதருநீரளாகிசொல்லினுளசொல்லககேட்டாள். (சு)

அண்ணைநீரினைத்தவெண்ணமாமபொழுதாரும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யாணபோய்ததிசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியெண்ணப்
பொன்னவிாமலாக்கொம்பன்னான்பொருககெனவெழுந்தபோந்தான்
தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளச்செய்தினோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிரரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவித்திணடேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமாபப. (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவந்தட்டையார்த்தனசின்னநதாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினாவிழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிராக்கையர்பிணாதெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருனத்திண்டேர். (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாணைகணைபொதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்தட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (க)

(சு) துனி - துன்பம். நீர்மை - குணம். அது - ஈறுகெட்டு நீ
ரொனநின்றது. செவ்வித்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விசுதி.

(ரு) இரங்கல் - எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த விவங்கோள்வீனை
முற்று. கொற்றம் - வெற்றி.

(சு) கடாவி-செலுத்தி. பரிவு - துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப்
பறை.

(அ) பிணை - பெண். வட்டத்தோல் - கேடகம். ஆயம் - மகளிர்
கூட்டம்.

(க) சுற்றுவு,கிடைப்பன,இவ்விரண்டும் வீனைமுற்றெச்சங்கள்

செருவினமாதண்டநதாங்கிச்செல்லும்வெங்குடற்றமென்ன
வருவிமாமதநீகாலவரததவெங்குருதிக்கோட்டாற்
செருவிவான்வயிறுகிண்கெவிமுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செலவபருஉப்பெருந்தடக்கையானே. (க௦)

ஒலியவார்திரையின்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனககதியிற்செல்வ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பானகடையுமுழிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேற்போல்வனபுரவியெள்ளம். (க௧)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெகுணடுவென்கண்டுமீளும்
பாலினாபருவாய்நாகப்பல்லினும்பிக்குமால
வேலினர்வீயாவெனறிவீக்கியகழற்காலவீரர். (க௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானேவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனதுண்ணேளிரெயில்லிபெரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (க௩)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொலிகொலவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்குளையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கண்மள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருதததன்றே. (க௪)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவனபோன்றானாகக்கங்குல்வநதிறுதததேய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையுமவேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்னே. (க௫)

(க௧) கால - காற்று கலி - ஓசை. கலியுகமுழிவிற் றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவி என்றது-கற்கி அவதாரத்தை.

(க௨) வெந் - புறமுதுகு. பிங்கும்-சிந்தும் வீக்கல்-கட்டல்.

(க௩) இவுளி - குதிரை. பீலி - மயிற்குஞ்சும். பதாகை-கொடி.
புத்தேள் - தேவன்.

(க௪) கலினம் - கடிவாளம். மள்ளர் - வீரர். முந்நீர் - படைதத
லும். காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது எ
னப்பண்புத்தொகை நிலைகளைத்தூப்பிற்றந்த அன்மொழித்தொகை நி
லையாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாயவநத பரியாயப்பெயர். ஆற்று
நீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும் பொ
ருள்படும்.

தேர்நிறைநகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிரைதிரையாய்த்துள்ள
வாரமுரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிககாடுநுரைகளாய்த்ததும்பவேழங்
கார்நிரையாகத்தானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (கக)

கள்ளவழிகோதைமாதொடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணாவாய்சியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தெளவிளியமுதகீதமொருபுறந்திரணலிமம
வள்ளாவார்குழையெம்மனைமணித்திண்டேர்நடநததன்றே. (கக)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிச்சொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்சொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுநதோட்டுப்
பானலங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணகைப்பசுந்தோணிம்பத்
தேனலம்பலங்கல்வேயந்தசெல்விதோமருங்கிற்செல்ல. (கக)

மறைபலமுதங்கொண்டேத்திவாய்தமொறியெய்ப்ப
நிறைபரம்பபாநீயெங்கணிநுபர்கோன்களாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகததுமாசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (கக)

அங்கயனோடெமான்நோக்கணித்தொருதடந்தேருந்தது
வெங்கதிராவியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுசமதியென்போ
னங்கைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச்
செங்கையிற்பிரம்புநீட்டிச்சேவகளுசெலுத்திச்செல்வான். (கக)

அலகினாற்கருவிச்சேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னர்திருவெலாங்கவரச்செல்வாள். (கக)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்தேர்
பயன்மதிதுதல்வேலுண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டமவைத்தாள். (கக)

(கக) கலன் - மரக்கலம். வேழம் - யானை.

(கக) கவரி - சாமரை. புலிக்கொடி, சோழனுடையது - விற்
கொடி - சேரனுடையது. புலிகொடி - புலி எழுதியகொடி. ஏனைய
கொடிகளுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

(கக) மீகபதி - இந்திரன். உலப்பிலா - கெடுதியில்லாத.

(கக) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன்திரிபு.பயல்- பாதி.

வார்கழல்வலவன் றைவலியகாலுதைப்பமுந நீ
 ஞாகலனெப்பத்தூண்டவும்பர்கோனனிகததெய்திப்
 போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைநததும்பைத்
 தார்விழுவாற்றல்சிறத்ததருக்கழிநதகன்றுபோனான். (உ௩)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக
 குழையிடைநடந் துமீனாங்கொலைககணாருழுவந் தான
 மழைகவிழ்கடாததுவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந
 தழைகதிர்மணியுநதெய்வதருக்களுங்கவார்ந துமீண்டாள். (உ௪)

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைக்காவலாயாராயும்போய்த்
 தெவ்வாண்மைசிறதச்செருச்செய்துதிறையுங்கைககொண்
 டவ்வாறுவெல்வாளெனமூனறறண்டமேருக
 கைவார்சிலையான்கயிலைககிரிநோக்கிசெல்வாள். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
 கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வத்திண்டோ
 வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவாங்கினோ
 யொலிக்கும்படிகிட்டினனாழிதோடேறங்குமோங்கல். (உ௬)

வானாகயிலைமலையான்மகடண்ணைநீத்துப்
 போனான்வநதாளென்றருவிககட்டினலுக்கநீ
 ரானவொலியாலனைவாவென்றழைத்ததன்றேசு
 தானாகையாற்றழிஇயெதிரோற்பசசென்றான். (உ௭)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாககி
 முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
 புட்டிற்புறத்தார்மறததாக்கணபூட்டுவில்லார்
 வட்டித்துருமேறெனவாரத்துவளைந்துகொண்டார். (உ௮)

(உ௩) கழல் - வீரகண்டை. கால் - காற்று. அனிகம் - சேனை.
 தும்பை, போசெய்தற் கணிந்துவருமலை. முன்னா - ஆர், பருதிப்
 பொருள்விகுதி.

(உ௫) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு - சண்டை தி
 றை - கப்பம். மூன்றரண் - மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் எனபது
 பொருள்.

(உ௮) புட்டில் - அம்பரூத்தூணி. புறம் - முதுகு. மறம் - கீ
 ரம். வட்டித்தல் - சபதங்கூறல் - உறுமு - இடி.

ஒடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந் திபாதந்
கூடிப்பணிந் தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந் தோநதனனந் தியெநதை. (உக)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்உனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போறசுழலகண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கணையமொழியாளபெருஞ்சேனையோடு
மொனறிக்கடலுங்கடலுமபொருதொத்ததனநே. (ங.௧)

சூலங்கண்மழுப்படைதோமரநே மிபிணடி
பாலங்கள்கழுக்கடைவாட்படைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின் றவயிற் படைவீசியுழிக்
காலங்கலிக்குங்கடல்போன்ற களமரார்ப்பு. (ங.௧)

எறிகின் றனவோச்சுவவெய்வனவாதியாகச்
செறிகின் றனபல்படைசெந்நிறப்புணணீர்மூழ்கிப்
பறிகின் றனவும்பிழைககின் றனவுமபட்டுததாக்கி
முறிகின் றனவுமுயன ஞாவினேபபோகமொத்த. (ங.௨)

தெரிசுககவந தசிலதேவர்சிறைற்புனாதி
வெருவிபபறந்தவொழிநதோவிலங்கூதிமானங்
கருவிபபடையாற்சிறைதபட்டனகாலனூாதி
குருதிப்புனலுக்கதுகொறறவையுண்டதென்ன. (ங.௩)

பொருகின் றதுகண்டுவிச்சாதரர்போகம்வீடு
தருகின் றவனைத்தொழுவானெறிசாநதுநேரோ

(உக) உம்பரா - மேலிடத்திலுள்ளவர். எனமென்றது, வரா
கவடிவங்கொண்ட திருமலை. (ங.௦) கணம் - மேகம். இககு-கரும்பு.
பொருதது - இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(ங.௧) பிண்டிபாலம் - ஂறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறிய ஈட்டி.
நாஞ்சில - கலப்பை. களமர் - வீரா.

(ங.௨) மு'பன்றார் வினேப்போகம்என்றது- முற்பிறப்பிற்செய்த
நல்வினைக்கீடாகப் போகும் சிலநாளின்றிற்றலும், தீவினைக்கீடாகவரும்
நனமையுடனேகழிதலும் நெறியாதலின்.

(ங.௩) விலங்கூதி - ஐராவதயானேமுதலிய மிருகவாகனங்கள்.
ஂனாதி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால்,செய்யப்படுபொருளில்
வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமூற்றமஞ்சா. (௩௪)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிம்புனெடும்படைசூறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார். (௩௫)

கொட்புற்றமராடுமிக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்டடஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெங்கள்பிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகதேற்றினின்றான். (௩௬)

கையிற்படையற்றனர்கற்படைதொட்டுவீரா
மெய்யிற்படுகெனறுவிடுக்குமுன்வீரக்கண்ணி
பொய்யிற்படுகெருசுடையாராதவம்போலமாய
நெய்யிற்படுவெச்சிரவேலைநிமிர்த்ததுவீசி. (௩௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினள்சாய்நதவார்சாம்பிப்போனா
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானையாக்கிக்
கொண்டெங்குநின்றளவலிகூறவரம்பிறுமோ. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றவற்றுச்சுற்றுந்
தொடையற்றிகன்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுச்செற்ற
மிடையற்றுவிநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவாராநிலகண்டனனந்தியண்ணல். (௩௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச்
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செங்கண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளைக்குநதெய்வப்
படையானெழுநதானமராடியபாரிற்சென்றான். (௪௦)

(௩௪) ஊற்றம் - இடையூறு. போகம்வீடு தருகின்றவனென்றது - இருவினை யொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகத்தில் மோட்சத்தையும் தருவோனாதலின்.

(௩௫) சிம்புள - சரபம். சூறை - வாயு. பன்னகம்-பாம்பு.

(௩௬) கொட்புற்று-சுழன்று-இது,கொடுமை என்னும் பண்பீறும், சற்றையலுகரமுங்கெட்டுப்பெயர்விசுதியேற்றுககொட்பு எனநின்றது.பெட்புஎன்பதற்குப்பகுதி-பேண் என்பதன்விசாரமெனக்கொள்க.

(௩௭) சாய்தல்-புறங்கொடுத்தல். சாம்பி-சோர்ந்து.

(௩௯) இகல்-போர். தொடை-தும்பைமாலை. செற்றம்-கோபம்;

(௪௦) தெய்வப்படை என்றது - பாசுபதாஸ்திரத்தை,

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரராயமராமு
யோவிலாவலிகவர்ந ததுமன்றினியுருத்தெவொதிர்ந தாலுந்
தாவிலாவலிகவர்வுமடங்கலின் றணிப்பிணவெனநிற்ருந்
தேவியார்திருவுருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிராகண்டான், (சக)

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாமபசைததுடுத்தவெம்புலித்தோலுங்
கொற்றவாண்மழுக்கரமும்வெண்ணீர்நணிகோலமும் நூன்மாற்புங்
கற்றைவேணியுந் தன்னையேநோக்கியகருணைசெய்திருநோககும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டான். ()

கண்டவெல்லையிலொருமுலைமறைந்ததுகருத்தினுண்மடனச்சங்
கொண்டமைந் திடக்குனிதரமலர்ந் தபூங்கொம்பர்போலொசின் தொல்
கிப்பண்டையன்புவந் திறைகொளக்கருங்குழற்பாரமும்பிடர்தாழ்க
கெண்டையுண்கணும்புறவடிநோக்கமண்கிளைத்துமின்னெனநின் றுள்
நின் றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையரனிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றிந் தழுதறிவனஞ்சுமதிசீரடிபணிந் தனனாய்க்
கொன்றையஞ்சடைககுழகனெநின்மண்க்குழகனென் றலுமன்பு
துன்றநின் றவட்பார்த்தருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும். (சச)

என்றுதொட்டுநீதிசையின்மேற்சயங்குறித்தெழுந் துபோந் தனையாமு
மன்றுதொட்டுந் மதுரைவிட்டுநெவிடாததெதுவந் தனமுனைத்
தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத்தேதாரை
நன்றுதொட்டநான்மணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயேகென் றான்.()

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சுழக
குன்றமன்னதோமேற்கொடுதூரியங்குரைகடலெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வகைகளுமபுண்ணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந் தனணமதிக்குலவிளக்கன்றான். (சசு)

(சக) ஆகவப்பார் - யுத்தபூமி. பாரிடம் - பூதகணம். உருத்து-
கோபித்து. பிணமடங்கல் - பெண்சிங்கம்.

(சங) ஒல்கி - துவண்டு.

(சச) மாற்றம் - உரை. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

(சரு) ஓரை நன்றுதொட்டநான் - நல்லமுகூர்த்தங்கூடிய கால
த்தில். உனைவிடா தடுத்துவந் தன மென்றது-சத்தனாயுள்ள தனக்குத்
தாதான்மிய சத்தியாய்நின்றலை.

(சசு) புண்ணியநீத்தம் - புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிராகொளவந் துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந தனளாகமேற்புதுமணத்திறந் தீட்டி
யெங்குமோலையுயததமைச்சாமங்கலவினை ககியைவனவமைக்கின் று
ரங்கணமாநக கொங்கணுங்கடிமுரசானேமேலறைவி ததார். (சஎ)

மேற்படி-வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுகையர்கடவுளைத்தொழுகையருடலமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியவெழின்மகளிரையழகுசெயபரிசென [வா
வின்னியவெழிலவளநகலாஞ்செயல் வினையணிபெறவெழில்செய
கோதையொடம்பரிசந் தனக்குப்பைகளைந் தனாஹீசுவார்
சீதளமென்பனிநீராகயேசுந் தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந தருமிறைமகண்மன் றனமகிழ்ச்சிமயக்கினற்
காதணிகுழைதொடிகண்டுகைகழல்வனதெரிகிலர்தொழில்செய்வார்.

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுவாசெய்வார்
தங்கலையொல்லைதழீஇககொள்வார்தாங்கருமோகைதலைக்கொள்வார்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுத்துவார்
நங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார். (ரு0)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெப்புறுவார்களும்பெப்புறச்
சித்திரபந் திறிதுத்துவார்தெற்றிகள்குங்குமரீவவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்குடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பரப்புவார். (ருக)

நீளிடமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளையொள்கமுசுவைக்கழைபழுகுலையாழையொழுகுவார்
கோளிறைகொண்டெனவாழ்கள்கோத்தணிவாரமிசைகொடிநிறை
வாளரியெழுபரியடிப்படத்திகைநிரையெனவைப்பரால (ருஉ)

(சஅ) கடி - காவல். முகிழ்ப்பு - புளகம்.

(சக) கோதை - பூமலை. பூழி - புழுதி.

(ருக) பித்திகை - சுவர்த்தலம். பெப்புறுவாரொன்றது, ண்டு,
யாவராலும் விருமப்பபட்ட சிற்பநூல் வலலோரை, பெப்பு-ஆசை,
தெற்றி - திண்ணை. வேதி - மேடை.

(ருஉ) மறுகு - வீதி. காவணம் - நடைப்பந்தல். கோர் - நவக்
கிரகம். அரி - சூரியன்.

பூவொடுதண்பணிசிந்துவாரபொரியொடுபொற்சணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குறிதுத்துவாரபைநதொடைபந்தரினாற்றுவா
ராவணமெனவையிப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந் தூக்குவார், (ருக)

அடிகரிசிந் துரமப்புவாரமுன்மணியோடைமீலேசுவார்
கடுநடையிவுளிகழுததணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடாவிடுதோபரிபூட்டிவாரதொடையொடுகவரிகேக்குவார்
வடுவறுபொற்கலவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (ருச)

பழையனகலனைவெறுப்பரற்புதியனபணிகன்பரிப்பராத்
குழைபனிநீரளிகுங்குமங்குவிழுலையுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலாததுவாரவிபாபடுகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தையாகுலமாக்குவார். (ருரு)

அஞ்சனம்வேல்விழித்திடுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார
பஞ்சகன்பாதமிருததுவார்பரிபுரமீதுதிருததுவார
வஞ்சியாதேறலருநதுவாராமருக்குறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார குழுவொடுகுரவைகள்குழறுவார். (ருசூ)

கின்னரமிதுனமெனசசெல்வாரகிளைகெழுபாடுவெவிநலியா
கன்னியரரசைவணங்குவார்கடிமணமெய்துகளிப்பின
லின்னியசையாழொடுபாடுவாரீந்தனதுகிலவிரிதேந்ததுவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவாரதேறலையுண்டுசெருகுவார் (ருள)

மன்னவர்மகளிருமறையவாமகளிருமவநதுபொன்மாலையைத
துன்னினர்சோபனமவினவுவாரதோகைதன்மணவண்ணோகுகுவார்
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ல்.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனெனும்போவாரா

(ருக) சுண்ணம் - சுணமென இடைகுறைந்துநின்றது பாவை
விளக்கு - பிரதமைகளேந்தும் விளக்கு. கோப்பு-கோர்வை.

(ருச) ஓடை - பட்டம். கலன் - சேணம்.

(ருரு) ஆகுலம்-வருததம் அப்புவார,வினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது.

(ருசூ) பரிபுரம் - சிலம்பு. தேறல்-மது.குரவைபாடலாவது-“குர
வையென்பதெழுவர்மங்கையா, செந்நிலமண்டலக்கடக்கை கோத்
துத்,தந்நிலைகொட்பினனாடலாகும்” எனவருஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க.

(ருள) விநலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம்-கின்னரம்,
மீதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை - வீணையினரம்பு - சுற்றம்.

(ருஅ) காசறை - மயிர்ச்சாநது.

அங்கனகஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளர் தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்பழுனையுங்காவரியும்பலதுறைதொறு
மங்கல தூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன. (ருக)

அங்கவாமனைதொறுமணவினை யணுகியதுழனியனொனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினை புரிகுவா
ரிங்கடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிசுவா
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார். (சு௦)

இன்னணநகர்செயலணிசெயவிணையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவனென்னினிககடிநகாசெயுமெழிலவளையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலிணையெனவுனாசெய்வதெவனிதன்
முன்னிறைமகடமாமணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம். ( )

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகி நூர்தியைப்பொருதநாட்கிலமதிமருமாட்டி
உசருவிலவாங்கியவிமானமாகுளெனதெய்வதவனாயெலலா
மருவியநகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
நுருவினெறெனநட்டனொட்டிவான்ருடுநிலநெடுநதோகள். (சு௨)

பளிக்கினைமுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்ஞரீலத்தினுளிகணிமாணித்தெற்றியதுந்ஞோசாய்
வெளிகுளாடியவோவியப்பாவைபோனரிளிப்பளிங்காந்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ. (சு௩)

பல்லுருச்செய்தபவளங்காலாயிரம்படைத்ததிந திரரீலக்
கல்லுருதலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந திங்கள
விலலுருகுகுண்மாடமதாகியவேள்விமணடபஞ்செய்தார். (சு௪)

(ருக) தசம்பு - குடம் மதமலை - மதத்தையுடையயானை.

(சு௦) துழனி - ஓசை. பலி - பிணை, சபரியை - பூசை.

(சு௨) முகிலூதி - இந்திரன். நெடுநதோன்றது - நிலைத்
தேவை.

(சு௩) ஏழுயர்களிறு என்றது-ஏழுமுழுமுயர்ந்த அரசயானையை.

(சு௪) போதியது - போதிகைகளை யுடையது. போதிகை - கு
றுந்தறி. வில் - கிரணம், துலாம் - சிறுகுமிழ். உருககு-காலங்காநத
பெயரொச்சுமாதலால், கல்மாடம் என்னும் எல்லைப்பொருள் கொ
ண்டது. கல்மாடம்-சந்திரகாநதக்கல்லால்செய்த மேனிலை.

முத்திற்பானசெய்தவிர்மரகத்தினுன்மொய்த்தபாகிலைதுப்பின்
கொத்திறீம்பழம்பெண்ணொற்கோழரைசூயினறபூகமுந் துப்பின்
ஹேத்திறுந்நாங்குபூச்செம்பொறற்பழுக்குலை தூக்கிப்பொன்றாற்றண்
டு, வைத்துப்பாசொளிமரகதநெட்டிலைவாழையுநிலைவித்தார். (௬௫)

பித்திமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சுழப், பத்தியாவள
ர்த்தளிகள்வாய்திறந் துபண்பாடவின்மதுக்காலத், தத்தியாய்மணங்க
வார்நதுசாளரந்தொறுந் தவழந்தொழுகிளந்தென்றறித்தியாரிந்ருமது
த்துளிதெளித்திடச்செய்தனருய்யானம். (௬௬)

வேள்விச்சாலையும்வேதியுங்குண்டமுமேகலையொடுதொன்னூற்,
கேள்விச்சார்பினற்கண்டுகண்ணடிவிடைகிளர்சுடர்சீவற்ச, நீள்விந்
சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிரைருடமெனவெட்டு, வாள்விட்டோங்கு
மங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினுனிருமித்தார். (௬௭)

மணங்கொள்சாந்தொடு குங்குமப்போதளாய் மாண்மதம்பனிநீர்
தோயத், திணங்குசேறுசெய்திருநிலந் தடவிலானிரவிமண்டலநாண
ப, பணங்கொணுகமாமணிவிளக்கிருகையும்பாவைகளெடுத்தேந்தக,
கணங்கொடாரகையெனநவமணிகுயிலகம்பலம்விதானித்தார். (௬௮)

செம்பொற்கோயினமுன்சேண்டொடுகாவணந் திசையெலாம
விழுங்கச்செய், தம்பொற்பாலிகைப்பாண்டில்வாயமுளைதெளிததம்பு
யத்தவனாதி, யும்பர்க்கேற்றபொற்கம்பலமேல்விரித்துள்ளுறத்தவிசிட்
டுத, தும்பைத்தாழ்சடையான்றமாக்காதனஞ்சூழவிட்டதனாப்பண். ( )

கற்பகந் தருவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குறதேற்றி
யெற்படுந் துகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிககுத்தரந் துப்பினுல்விடங்கமேனிலமூன்றாப்
பொற்பநூல்வழிவிமானம்பன்மணிகளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக. ( )

(௬௫) துப்பு-பவளம். கோழ்-வழுவழப்பு. தொத்து-கொத்து. தூ
க்கி,வைதது, எனவேறு பலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், இசையெச்ச
மாய்நின்ற அமைத்தஎன்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையைத் தனி
த்தனிகொண்டன.

(௬௬) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி-குருக்கத்தி. தத்தல்-செ
ல்லல். உய்யானம் - பூந்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யான
மென நின்றது, இடைககுறை.பித்தி - கடைககுறை-பித்திகை.

(௬௭) மேகலை - ஓம்குண்டத்தின் வரம்புகள்.

(௬௮) தாரகை - நட்சத்திரம்.

(௬௯) பாண்டில் - வட்டவழிவு. நாப்பண் - நடு.

(௭௦) அரி - சிங்கம். விடங்கம் - கொடுங்கை, நூல்-சிற்பநூல்.

அங்கமாறுமேகாக்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறை நூல்களேரித்திலந்தொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணையகனம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருகுகொண்டு
தங்கினுலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டா. (எக)

புரந்தரன் றருகற்பகம்பொலநதுகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணமுதலாகப்
பரந்தெய்வவான்பயப்பச்சிநதாமணிபறபலவுஞ்சிநதித்
திரந்துவேண்வெதரத்தரவீட்டினுரிந்திரநகர்நாண (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைககெ1ண்டிதமம்ணிமுடிமிசையேற்றி
யன்னவாசகங்கேட்டனர்கொணாரதவர்க்கருங்கலநதுகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமந்தினாவழிகுகொள்வார். (எங)

கொங்காசிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்க்கள்சாளுவாமாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியாவைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடாகள்கருநடர்குருநாடர். (எச)

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர்கடாரர்க்கள்கார்தாரர், சூலிங்க
ர்கேகயர்விதேகர்க்கள்பெளரவர்கொல்லர்க்கள்கல்யாணர், செலுங்கர்சூ
ர்ச்சரம்ச்சர்கண் மிலேச்சர்க்கள்செஞ்சையாமுதலேனைப், புலநடிகா
ண்மன்னருந் துறைதொறுமிடைந் துபாரபுதைபடவருகின்ரு. (எடு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறாதீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகணமுதுகிறப்பரந் ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனெடுநதழிஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந் தனர்செழியாகோன்றிருமகண்முரசுதிர்மணமுதூர். (ஈ)

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினாவருகெனவருகூய்ப்பச்
சந்தவாளரிப்பிடரணமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோந்குங்
கந்தநாண்மலாக்கொம்பினைக்கண்கெண்களிப்புறமுடித்தாமஞ்
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரநதிடத்தொழுதுபோய்த்திருந் துதம்மிடம்புக்கார்.

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள் முதலெழுத்து - பிரணவம். த
விசது - அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருக
ல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன்-காமதேனு.

(எடு) துறை - வழி. (எச) நெறி - மார்க்கம்,

வகாவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருத்தண்பணவேலித்
தகாவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுளாவரமபறமங்கலம்பொலிந் ததிவ்வுரினநால்வேதக்
ககாகடந தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகாகின்றேன் (எஅ)

எகநாயகிமீண்டபின்னாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனாகிபோகமபுரிபுணாப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவினமேன்மனம்வைத்தான். (எசு)

சங்குகன்னையாதியகனாதிபர்தமைவிடுத்தனனன்றர்
செங்கணைந் தவர்மாவயன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
யெங்கனாயகன்றிருமணச்சோபனமியம்பிறைதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின் றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றார். (அ0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சதியுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணற்பூதங்க
ளஞ்சநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாரீணயுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர். (அக)

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுததிரம.

(எசு) எகம் - ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்பு
யுத்தகளம். இரசிதம் - வெள்ளி. மாகநாயகன் - இந்திரன். மாகம் -
வானுலகம்.

(அக) இருமடங்கழன்றவனொன்றது - கீழண்டகடாகத்தில், கோ
டியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரம்யோசனை யுயர
மும், இரண்டாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிங்காதனத்தில், தமது
திருமேனியில் அக்கினிச்சவாலு பத்துக்கோடியோசனையும், அச்சவா
லையின்புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவராய் வீற்றிருக்கும்,
காலாக்கினி உருத்திரநாயனா. தமைப்போலீனாஞ்சதியுருத்திர
னொன்றது - அவரைச்சூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவுருத்திரர்களை.
புடையுடுத்தவனொன்றது - அப்பததுருத்திரர்களுள் ஒவ்வொருவரை
யும்பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும், ஒவ்வொருகோடியுருத்திர
ர்களை. நாற்பூதங்களஞ்சநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியர் ஏன்றது - நா
ல்வகைப்பூதங்களும் அண்டமுகட்டில் வசிப்பவர்களுமாகிய யாவரு
மஞ்சததக்க நூறு உருத்திரர்களை. இவர்கள், அண்டகடாகப்புறம்பி
லுள்ளஇந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்டதிக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிக்குக்கு
ப்பதின்மராகவும், அண்டகடாக வோட்டுக்குக்கீழுள்ள விஷ்ணுதித்
திற் பதின்மரும், அண்டகடாகத்தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்ம
ருமாக வசிப்பார்கள். ஆணை - ஆக்கினை. ஆற்றல் - வல்லமை - குறட்
படை - பூதப்படை.

புத்திபட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்.
பத்திரட்டியுங்காப்பவாபாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரனனா
ருய்த்தளிததவீணாம்பதுகோடியருருத்திரர்கணநாதர். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணியவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிாசடராடகர்தோடேந்து
மட்டமூலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிறீரூன்றியநீலலோகிதநாதர். (அங)

(அஉ) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், செளமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம், என்னுமெண்வகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களி னதிபதிகளாகிய, அனந்தர், சூக்ஷ்மா, சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்த நரகங்கள் பத்திரட்டி என்பது - அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச்செய்தோர்வசித்தற்கு, இருபத்தெட்டுத்தளங்களாகக் கட்டின நிலைமாடங்களபோல ஒன்றின்மேலொன்றாய், உருத்திரதேவநாயனார் புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டு கோடிரகங்களை. கூஷ்மாண்டர் என்பது-கூர்மாண்டர் என்றாயிற்று. காப்பவொன்றது, பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும் மழுவேந்திய கரமுமுடைய கூர்மாண்டதேவநாயனரைப்புடைசூழ்ந்து அவரைப்போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாண்டராவார் - அந்நரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கநகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக்காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திரராவார் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலைஆகிய ஆறத்துவாககளிலு முறையாயமர்ந்துள்ள நூறு ருத்திரர்கள். ாணாம்பதுகோடி யுருத்திரர்களென்றது - பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட நூறுகோடி யுருத்திரர்களை.

(அங) காரி - விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசு, பதி, வீமன், மாதேவன். உருத்திரன். ஆடகர்-ஆடகேஸ்வரர். இவர்பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலினுள் அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்கவீற்றிருப்பவர். விதி - சிருட்டி. ததொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திராபதினொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்நிருவாணக்
கோலமேற்றவொண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர். (அச)

செய்யதாமரைக்கண்னுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிப்பீடத்
தையன்வாசவனாதி யெண்டிசைப்புலத்தமரொண்வசுதேவர்
மையில்லேகன்விசாலேழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவாளவழங்காறி ரண்டருக்கரோவெணசுடர்மதிசசெல்வன். (அ)

கையுங்கால்களுங்கண் பெற்றுக்கதிபெற்றகடம்புலிமுனிச்செல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலீபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதான்வைத்தசிறுமுனிசுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்ச்சியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதரூரதன்மன்னே. (அச)

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர்
வழுவிவ்வான்நவவலியுடைந்ருதாவான்வலியுடையசோசர்
குழுவொடுமபயிலபூதவேதாளாவெங்குளிகளரமாதர். (அஎ)

(அச) உருத்திரர்பதினொருவர் என்றது - மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, செளமியன் என்னுமேகாதசவுருத்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தந்தொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து ஒவ்வொரு வராகத தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்தவர். கபாலியர் - கபாலத்தையேந்தியவர். காரி - சாத்தன். நிருவாணக்கோலமேற்றவர் எண்மொன்றது - அசிதாந்தகர், குரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷ்ணர், சங்கரொன்னும் க்ஷேத்திரபாலரை.

(அரு) வாசவனாதி யெண்டிசைப்புலத்தமரொன்றது - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன். என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது - துருவன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன், என்னும் வசுகணத்தவரை. மருத்துவர்-அஸ்வனிதேவர்கள். ஆறிரண்டருக்கொன்றது - இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷன், மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவசுவன், துவட்டா, சவிதா, விஷ்ணுவன்னுமிவர்களை.

(அசு) சிறுமுனி - உபமந்நியர், குறுமுனி - அகத்தியர்.

ஆண்டி னோடயனம்பருவந்திங்களாறி ரண்டிருபக்க
மீண்டிமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றேரோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கள்பொருகடனதிதிகு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிராதவைம்பெரும்பூதம். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்களபதம்பேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூற்றொழி
முந்திரங்கியசதுரவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிச்சியாவெண்சித்தி (அக)

ஆயிரங்கடலனையவாயப்பரந்தெழுமாயிரமனிகத்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரண்ட
மாயிரந்தகாபட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சுதகோடியோசனைவழியனாக்கணத்திடைச்செல்வாரா. (க௦)

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சநதனமணிகொங்கைக்
கொத்தந்தேமலசக்குழன்மனையாரொடுங்குளர்விசும்பாளுச்சென்
றத்தந்தேரிடையாள்பங்கண்ணிவரைக்கணியராய்வருகினறார்- (கக)

இழிந்தவூர்தியர்பணிந்தெழும்பாக்கையாரிறபுகழ்திருநாம, மொழிந்த
நாவின்ர்பொடிப்பெழுமெய்யினர்முகிழ்த்தகைமுடியேறக், கழிந்தவ
னபினர்கண்முதற்புலங்கட்குங் கருணைவானசுவையூறப், பொழிந்த
வானந்ததேனுறைதிருமலைப்புறத்துவண்டெனமொய்த்தார். (கஉ)

(அஅ) ஆண்டு - பிரபவாதி யறுபதுவருடங்கள் அயனம் - உத
தராயனம், தக்ஷணாயனம், பருவம், காமுதலிய ஆறுபருவங்கள். இரு
பட்சம், சக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது-வைகரையாதி
யைம்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம்-பிரிதிவுமுதலியபஞ்சபூதங்கள்.

(அக) மந்திரம் - சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள் கலை - நிவர்த்தி
யாதி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷங்கன். பதம் - எ
ண்பத்தொருபதங்கள். தந்திரம் - இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறந்த
ழீஇச்சார்ந்தநூல் - புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயநூல்கள் சதுட்பாத
ம், சரியையாதிநான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி. அஷ்டமாசித்தி.

(க௦) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம்-சேனை. கநிர்-சூரியன். அந்த
ரத்தவர் - தேவர்கள்.

(கக) சிவனுருத்தரித்தோர் - உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத்தந்
தேரிடையாள் - அ-தந்து, ஏர் - இடையாள், என்பது சொல்வகை.
அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவள் என்பது பொருள்
தந்து - நூல்.

விரவுவானவர்களுக்கறவொதுகருவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்க்கடைந தியெம்பிரானவ ரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதுளியி ற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகலகாலு
மிரவிமணடலததொடுங்குநாளொடுங்கியவிந் துமண்டலமானும். (௯௩)

வர் தவானவர்புறநி ற்பநந் தியெம்வளளலங்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிநதையவிண்ணவவொலாமீண்டி. னொனவீண்டித்
தநதிடென்னவந தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றராதநதெநிந் துய்ப்பு
முநதிமுநதிவந திறைஞ்சினாசேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (௯௪)

தோததன முன்பணிநதேத்துகின் றார்களிறிசிலர்க்குத்தன்றி நுவாய்ந
வாரத்தைநல்கியுஞ்சிலாககருண் முகிழ்நகைவழங்கியுஞ்சிலாசுருக்கண்
பார்த்துநீணமுடிதுளக்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசிந் தெழுந்தண்டங்
காததகண்டனோமண்டபத்திடைபுகருக்கடிமணக்கவின் கொள்வான்

ஆண்டநாயகன்றிருவுளகருநிப்புணர்ந தளகைநாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதனமேறகொண்டெழுமன்புந தனபுனிதமெய்ததவப்பேறு
மீண்டவாங்குணந்தெண்ணிலாமறைகளுநமிருவருமுனிவோருந
தீண்டருந்திருமேனியைததன்கையாற்றீண்டிமநகலஞ்செய்வான். (௯௫)

பூந் துகிற்படாங்கொய்சகததானைப்பின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேநதிரட்டைஞாண்டட்டிகையிறுக்கிவண்டிகாக்குநாண்மலர்க்குஞ்
வேய்ந்துகற்பகப்பதுமலர்க்கிசிகழிகைமீலைத் துநீறணிமெய்யிற் [சி
சாந் தமான்தந தண்பனிரீ ரளாய்ததடககையானமட்டித்தான். (௯௬)

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந் தாவெனவீணமணிக்குழைக்காதிந்
சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந் திணியிருநிரநதுதோட்டிநந்துள்ள
மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்லவல்லிருண்மான
விருண்டகண்டமேன்முழுமதிக்கோத்தெனவீணத்தகண்டிகைசாத்தி.

(௯௭) முண்டகம் - தாமரை. சூடி - செயவெனெச்சத்திரிபு,

(௯௮) துளக்கியும் - அசைத்தும். அண்டங்காத்த கண்டன்என்
றது - பலலாயிரகோடி யண்டங்களையும் விஷத்தாற் பொன்றாது கா
ததருளிய சிவபெருமானே.

(௯௯) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(௯௯) பட்டிகை - அரைஞாண். குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிகை -
தொடித்தமலை. மீலைத்து - சூடி. மட்டித்து - பூசி.

(௯௮) மருண்டதேவொன்றது - மலமயக்கத்தாற் றும்பரமென்
றமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுகளே.

வலங்கிடந் தழுந் தூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித்
தலங்கிடந் தவெண்டிங்களுந் தமுதெனத்தரளமாலிகைசாததி
யிலங்கிடந் தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருண்முகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந் தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரொண்கவின்செய்து. ( )

திசைகடந் தநாற்புயங்குளிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந் தநலலார்மனங்கவர்ந் துயிராக்கவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்குழுவார்வாரணவுரிவைநீத்தணிசொருத்தரீயம்பெய்
திசைகடந் தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விருழைவிதது. (௧௦௦)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந் துதிலசைந் துரகமைந் தலைநால
விடுத்தபொலவெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடவிருபுந் தூக்கி
தொடுத்ததாபுயந் தூக்கிதூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந் தனபாக [த
கடுத்ததாளிலிட்டிருந்திககோமகனருந் தவப்பயன பெற்றான். (௧௦௧)

செங்கண்மாலயனிந் திரனமுதற்பெருந்தேவாக்கும்யாவர்க்கு
மங்கலந் தருகடைக்கனாபருந் தருமங்கலம்புனைந் தான்போற் [ந் த
சங்கைகொண்டுகும்போதரன்முதுகின்மேற்சரணம்வைத்தெதிர்போ
துங்கமால்விடைமேற்கொடுந் தனன்சரர்கள்பூமழைதூர்த்தா. ( )

அந்தரத்தவரந் தரதுந் துபியைந் துமார்த்தனர்க்குமு
வரதரக்கருமியக்கருமபூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந் தலர்க்கருந் குழலரமடந் தையர்கொளவல்லிஞ்சையர்சாளந்
தந் தசைத்திடமலர்ந் தபூங்கொம்பாபோற்சாய்ந் தசைந் தனராட (௧௦௩)

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்துங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந் தார்த்தெனச்சிரங்களாயிரந் திண்டோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனாயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந் தடக்கையும்பிடித்தது. (௧௦௪)

(௧௦௧) அங்கதம் - வாசுலையம்.

(௧௦௧) பொலம் - பொன். இருநிதிக்கோமகன்-சங்கநிதி, பதம
நிதிகளுக்குத் தலைவனாகியகுபேரன். கொடுக்கு-ஓர் ஆபரணம். பதம்-
அளவு. இதனைச், “சொற்பதங்கடந் ததொல்லோன்காணக்”, என்னுந்
திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித் திருவகவலாலுணர்க.

(௧௦௨) குமபோதரன் - கும்பம் - உதரன். கும்பம்-குடம் - உத
ரன் - வயிற்றை யுடையவன்.

(௧௦௩) கொலை - இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலப்போலி.

(௧௦௪) சிரங்களாயிரந் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய
வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரங் கரமுமுடைய பாண
கம்பனை,

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்
காககுநாயகனருச்சீனவிடாதருட்கதியடைந துவவாண் [மைக
றுககுநோபடவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மென முகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுசூடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப. (௧௦௫)

முனிவ ரஞ்சலிமுவிழ்ததசெங்கையினாமொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினாபரவவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதாகொட்டதிகரத் துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கண ராடியதாளினர்பாடுநாவினோத்த. (௧௦௬)

இந் திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசந்
தந் திலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டசேனோர்சார்வரமருத்துக்கோ
வந் திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரழறுபந்
தந் துநே ரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந் தாமரைக்கரத் தூக்க. (௧௦௭)

நிருதியாழிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந் தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதநிடத்தண டிநன்காஞ்சுகர்வினே செய்யப்
பருதியாயிரம்பனாடவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந்தச்
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்சுமந் துபின்புறஞ்செல்ல. (௧௦௮)

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிரதூங்கப்
பொங்குவார்திகாகொழந் தெனக்கவரிகள்புரட்டவெண்பிறைக்கீற்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரழற்செம்பங்கிச் [றுத்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரன் நண்மதிக்குடைதாங்க. (௧௦௯)

(௧௦௫) முகந்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்கலையுடைய வா
ணோரன்முழக்குங்கூடமுழாவும், ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாயம்
வன் புணர்ப்பு எனச் சொல்வகைசெய்து, மாயையின் வலியதொடக
கெனப் பொருள்கொள்க.

(௧௦௬) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரியுங்கண்களை
யுடையவர். கணர் - இடைக்குறை.

(௧௦௭) ஈசன் - அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களி லொருவனாகிய வீசா
னமூர்த்தி. மருத்துக்கோ - வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன்.
நீர்க்கடவுள் - வருணதேவன்.

(௧௦௮) தண்டி - தண்டாயுதத்தையுடையமண். காஞ்சுகர்-கஞ்
சுகம் பூண்டவா. கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சுருதிநாயகன் - வேத
புருஷன்.

(௧௦௯) செம்பங்கி - செவநதமயிர். பிறைக்கீறு - இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை.

இடிககும்வானுருமேறுயாரெங்கெகொடியெகினவெண்கொடிஞால
முடிககுமுழிநாளுளாகடுங்காவெனமூசசெறிவிடநாகந
துடிக்கவாயவிடுமுவணவண்கொடிமுதற்குழநதுசேவகஞ்செய்யுங்
கொடிககுழாததினுட்கொடியரசாயவிடைக்கொடிபுடைபெயாந்தாட

கண்ணுதற்பிரான்மருங்கிருகடவுளாகப்புவிட்டெனததோன்றும்
வண்ணமுத்தலைப்படையெடுத்தொருகுடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்
பண்ணவப்பதினென்படைக்கலமுநதனபகமாசசேவிப்ப
வண்ணன்முச்சுடர்முளைத்தொருவரைநடநதனையதோர்மருங்கெய்த

பநநாந்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்ப்புட்ப
தந்தனைத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதழலவிடத்தெதிரநோக்கு
மநதமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல

வநதசநதரன்சாத்துநீரெடுத்திருமாலையுமெடுத்தேந்த. (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன, வன்ன
த்தேரினன்மாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப், பொன்னதேத
மலர்க் கொன்றையான்வெள்ளியம் பொருப்பொடுமெழீஇப்போந்தா
லென்னத்தேரணிமதுமாராநகர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. (ககங)

மேற்படி-வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவாகண்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணுப்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையுமபடைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப. (ககச)

(ககக) கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளாகப்புவிட்டென
என்றது - சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடப்பாலிலும், பிரமவிஷ்ணு
குகள் தோன்றினமையை. இதனைக் கூடாமுராணம், அட்டமூர்த்தி
யியலபுரைத்த வத்தியாயத்திலு “மைநதநீனை யென்வலப்புறத்தின்
றன்னறிய, பைந் துழாய் முடிவண்ணையெனதிடப்பாலிற், நந்தளி
த்தனனீவிராவெங்கரிமுகுநறழலவேற, கநதனெனொனக கருணையினு
சசிமோர்துரைப்பான்” எனனுரு செய்யுளானுணர்க.

(ககஉ) பந்தம் - வேதவறுப்புக்களினென்று. வான்-தேவர்களை
யுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(ககங) சேனம் - கருடன். வண்ணம் - இது வர்ன்னமென்பதன்
றிரிபு. பொன்னததேமலா - சிறந்தபொன்னிறம்வாய்ந்த தேன் பொ
திந்தகொன்றைமலா. தேரணிமதுரை - அழகியநிலைத்தேரின்வரிசை
யையுடைய மதுரை.

(ககச) பூரணம் - நிறைவு. புராணன் - அனாதிமுத்தச் சித்துரு
வினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற் பெருந் தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவாபிறருமீண்டிக்
கண்ணினுககினியான் றன்னைக்கண்டெதிராகொண்டதாழ்
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தருநகரிற்புக்கான். (௧௧௮)

முகி நவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகி நவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவானாக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகர்மகளிரம்பொற்
றுகிறழைமருங்குலாயதொகைபுறநதழுவச்சூழ்நதார. (௧௧௯)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்நறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தரமலாந்தந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (௧௨௦)

எம்மைநீர்விடுதிரோயோவெனப்போற்கலையுஞ்சங்கும்
விமமநாண்மடனுமுங்கணெஞ்சடைவெளியாறாக
வும்மைநீததோமெநதோவுரைததனமுரைத்தோமென்று
தமமைநூபுரங்காலபற்றித்ததடுப்போலாப்பசசென்றார். (௧௨௧)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீராகவலர்விழிக்குவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழன்மிசைச்சூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்கள்கூப்பித்துதியெனவினையசொலவார. (௧௨௨)

நங்கையென்றோற்றாள் கொல்லோநம்பியைத்திளைத்தற்கென்பார
மங்கையையணப்பானென்றோவளவலநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுரையென்றோவாற்றியதவநதானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாணபானென்னநானோற்றோமென்பார். (௧௨௩)

(௧௧௯) நகில்தழை பெரலங்கொம்பன்ன மகளிர் என்றது, பே
தையரொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெண்களை. நகில்-மூலை-இ
துகடைகருறை.

(௧௧௭) தேயத்து என்பது - தேத்து என இடைகருறந்து நி
ன்றது.

(௧௧௮) மேகலை என்பது - கலையென நின்றது முதற்குறை. வி
ம்மல் - ஒலித்தல்.

(௧௧௯) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு எ
ன்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அய்யவங்களை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேற்றாற்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனையென்பார
கன்னிதனழுகக்கேற்றவழகனிககாலையென்பார்
மன்னவனிவனையன்றிவேறிலமதுரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிந்த
துங்கமாமதிநூலவலசமதிதன்கூழ்ச்சியென்பா
ஈங்கவடவப்பேறென்பாரன்னதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையானென்பார். (கஉஉ)

பூந் துகினெகிழ்ப்பர்கூழ்வர்புணர்மூலையிலப்பர்பூச
சாந்தினையுகுப்பர்நாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வர்
கூந்தலையவிழ்ப்பாவாரிக்கூட்டுவொழுடிப்பர்மேனி
மாநதளிரொங்குமாரன்வாளிகள்புதையச்சோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சாரந்தருணத்தினைச்சாரந்தாமிந்த
வண்ணமென்மலாகளென்னேவாளியாய்ததைத்தவென்பார்
கண்ணறுங்கூந்தலவேய்ந்தகடியவிழ்நீலத்தாரும்
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுததுவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிச்செம்மார் தகொங்கைமின்னனார்சிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டுகலங்கியமயககாற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுநகண்முரல்வதனமுமவனமபெனநே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்காதலையிறக்கிட்டுச்செல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைமபொன்மேனிப்பசப்பதுதேரூரண்ண
லொற்றைறமால்விடையின்மேற்கொண்டிருந்தூம்முளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாயம்பேதைமீர்பெருமானீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையிதுவன்றோகாண்மினென்பார். ()

திங்களென்றெழுந்தூம்மைச்சுவெதென்செய்தியென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிரதவெப்பமிலகொலென்றயிரப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காண்மினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நீலத்தாரும், முல்லைத்தாமமும் வெறுதது வீழ்ப்பாரொ
ன்றது-நீலமும்முலையும மன்மதபாணங்களுட் கொடியனவாதலின்.

(கஉசு) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச் சுட்
டி நின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல்-சந்தேகித்தல்.

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்பேரூ
யலையொடுமெழுகிட்டென்னவுருகண்ணீரராகிக
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணாசுரிசிதன்பவனினேராக்கி
யலையொடுமதியஞ்சுடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார. (௧௨௮)

நட்டவாக்கிகுகணைய்தநன்றிகொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்ததொடியஞ்சங்குமருங்குழங்கலையுநீங்க
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பநின்றருருத்தபூங்கொம்பரன்னா. (௧௨௯)

மின்னகுவேற்கணனோர்விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சட்டதல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றான். (௧௩௦)

உழைழியொருத்திதன்கணுருவெளியாகித்தோன்ற
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்விங்கத
தழுவுவாளுந்நங்காணுட்டமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீங்கியிருக்கைகண்டிடைபேரெயத்தாரா. (௧௩௧)

வாரிருங்கொங்கையாளோர்மாதராளவாளுருயக
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையாகண்டநதையனமீர்தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டகருயிட்டகறுப்பேயென்றான். (௧௩௨)

பொன்னவிர்சடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சந் தூதா
யன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றமுங்குவாளொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனொருத்திகெட்ட
மின்னனாவேற்கண்ணேசந்தாள்விளத்தனளவனும்பூசல். (௧௩௩)

(௧௨௯) நட்டவர் - சினேகர். இடுக்கண் - வறுமை. நன்றி - உ
தவி. தொடி - வட்டமாகிய வாயையுடையதோராகையணி.

(௧௩௦) நகைப்போது(பற்களாகிய)முலையுமலர். நோக்கப்போது-
கண்களாகியமலர். வேனின்மன்னவன்புரம் - வேனிந்பருவத்திலவ
னாகிய மன்மதனது தேகம் - புரம்-தேகம்.

. (௧௩௧) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம்.
இழை - தூலிழை.

(௧௩௩) தாழ்த்தது - தாமதித்தது. சேத்தல் - செவத்தல்.

செப்பிளங்கொங்கையாளார்தெரிவைநீர்திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுவேதமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்றேற்பெண்பழிவிளையுமென்றான். (௧௩௪)

கவனமால்விடையான் நன்னேக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோ
சுவணவான்கொடியோரோவததொழிலவல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்ற
ளவனையாொழுதவல்லாொன்றனனாவிசொர்ந்தான். (௧௩௫)

வலத்தயன்வரவுகாணண்மாலிடங்காணுள்விண்ணோர்
சுலத்தையுங்காணண்மணோனோர்குழாததையுங்காணண்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமமுமாண்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாொருதனிததையன்மாது. (௧௩௬)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணிததெழுவோடுவாளோ
பொன்பெற்றமுலையாள் கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலங்கொடுநடப்பாளொத்தான். (௧௩௭)

விதுக்கலைமலைநதுசெங்கணவிடையினமேல்வருமானந்த
மதுக்கடற்றைக்கண்வாயானமுகநதுண்மிகளிரொல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறைவகல்வதோரார்மூழ்கினார்காமவெள்ளம் (௧௩௮)

பைத்தழுகெறிக்குமாடப்பந்திமேனின்றுகாண்பார்
கைத்தலங்கடப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே
சிததமுங்குடிபோய்ச்சொல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேற்றற்றுநின்றான். (௧௩௯)

(௧௩௫) கவனம் - வேகம். கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல்.
ஓவத்தொழில் - சித்திரத்தொழில்.

(௧௩௬) ஞானப்புலத்தவர் - மெய்யுணர்ச்சி யுடையவர். தையல்
மாது - அழகிற்சிறந்தபெண். தையல் - அழகு.

(௧௩௭) பெற்றம் - இடம். கால்-வாயு. பாசம்-கயிறு. காஞ்சி
இருகோவைமணி.

(௧௩௮) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது-சந்திரன். புரி-விருப்பம்.

(௧௩௯) பைத்தல் - பரத்தல். மண் பாவையென்றது - சுவை
யாற்செய்த பாவையை, இதனை “மண்மாண்புனப்பாவையற்று” என்
னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேல்ழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க்.

அன்பட்டபுரமுங்காமனாகமுஞ்சட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிஸத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம். (கச௦)

கொடிகளபூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனாகலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சண்ணத்தூளுஞ்சரர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந் தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கச௧)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாவித்தோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசுநன்னீர்பூசுராவீசவன்னார்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாவென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற. (கச௨)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிரெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களுட்டிம்பரித்துநேர்பதும்கொம்பர்
வடிவினார்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான். (கச௩)

செப்புரங்கவர்ந்தகொங்கையரம்பையர்தீபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானரல்கு
முப்புரங்கடந்தான்மன்னைமும்முறைறியங்களுங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான். (கச௪)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதச்செல்வர்சுவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணைறிழிந்துகேர்ந்தூ
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (கச௫)

(கச௦) அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய-
இடைச்சொல். இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கச௧) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம்வேற்றுமையொ
ப்புப்பொருளது. தொட - வளையலுள் ஒருவகைக்கையணி. தொடி -
வளைவு - இதுபண்பாகு பெயராய் அணியின்மேல்நின்றது.

(கச௩) பதும் - தாமரை.

(கச௪) துப்புரவு - உறுதி. கப்புரவிளக்கம் - காப்பூரதீபம்-இது
இடைக்குறை.

(கச௫) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத்தற்பவமா
யிற்று. சுவஸ்தியாவது - இருவர், ஒருவர்பின்னொருவராய் வேதத்
தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்

எதிர்ந்தருமறைகள் காணாதினோத்தடிசுமந் துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சத்தி
பறிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினேதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்தபேரின்பநலகும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (கசகூ)

பையரவுரியினன்னடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவழிப்போதுநீத்தவருகாகழலடிநனைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பத்தென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை. (கசகௌ)

மங்கலமகளிரேராடுங்காஞ்சுனமாலவநது
கங்கையினமுகந்தசெம்பொற்கரகநீரனையார்வாக்கத்
திங்களங்கணணிவேயந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியநீராதலைப்பெய்துபருகிரின்றாள். (கசகஅ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சுதமென்பனிரீராட்டிமானமதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்களுட்பிவேறுநின்றிதனைச்சொன்னாள். (கசகக)

அருமையாலடியென்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டார்களென்
றுவைசெய்தாளதற்குநீர்வாருண்ணகையுடையராகி
மருகனாரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்ந்தார். (கரு0)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனாங்கிருநதுசூழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பினனுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான். (கருக)

(கசகௌ) நடைப்படாம் - நடைப்பாவாடை. நின்றாள் - முற்
றெச்சம்.

(கரு0) வதுவை - திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்
தேயம் - பாண்டிநாடு. மருகனார் என்றது - மருகன் என்னு மொரு
மைப்பெயரோடு, ஆர என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடா
து பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின பால்வழு
வமைதி. இதனை “இயற்பெயர் முன்னராகாக்கிவி, பலர்க்குரியெ
ழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவருந தொல்காப்பியச் சூத்திரத்
தானுணர்க.

விண்டலவானோரோரோர்மிடைதலான்ஞாண்செல்வி
பண்டையளன்றியின்றுபரித்தனளபெளவமேழு
முண்டவனற்றைத்தானின்றுத்தரத்திருத்தினோ
வண்டாநாயகன்றனோணவலியினோவறியேமம்ம. (௧௫௨)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவ்னைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவுமவானத்தமனியமலாக்கொம்பன்றோ
காமருநடனநோக்கிக்கருணசெய்திருந்தானிப்பார்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைதிறங்குநலுற்றேன. (௧௫௩)

மாசுறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசருவிளக்கவலலசிவபரம்பரையைசெம்பொ
னசனத்திருத்திரானமணிந்துருங்குமச்சேறப்பி
வாசநீராட்டினார்கண்மதிமுகக்கொம்பரன்றோ. (௧௫௪)

முரசொடுசங்கமேங்குமுகிநுண்ணேசாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தனர்ஞரியதானம்
வினாசெறிதளிராகையாரவேண்டுவெறுப்பத்தந்து
தினாசெய்நீரமுதமன்றாடிருமணக்கோலங்கொள்வாள். (௧௫௫)

செம்மலர்த்திருவுமவெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்றுகாட்டுவார்போலநங்கை
யம்மலரனிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலரககுழன்மேலவாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (௧௫௬)

(௧௫௨) ஞாலச்செல்வி பண்டையளன்றியின்று பரித்தனள் என்றது, பாவதராஜபுத்திரியார திருமணத்து வடபாலுயர்ந்து தென் பால்தாழ்ந்தமைபோல, ஈண்டுத் தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நின்றலை. பெளவமேழு முண்டவன் - அகத்தியன் - பெளவம் - கடல். உத்தரம் - வடதிசை.

(௧௫௪) மாசு - ஆணவாதி குற்றங்கள். ஆனந்தவாரிநீராட்டி என்றது - வாதனைப்பற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்து மூழ்கச்செய்தலை. பண்டைத்தேசருவிளக்கவல்ல என்றது - சிவத்தோடு தாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச் செய்தலை.

(௧௫௫) அரசியலறம் - ஈழத்திரியதருமம்.

(௧௫௬) செம்மலர்த்திரு - இலக்குமி, வெள்ளைச் செழுமலர்த்திரு - சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை. காசறை - மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின்முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னமபவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவார நூபுரந்ததும்பச்செங்கே
முங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து. (௧௫௭)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரோழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
ஹண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவவகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (௧௫௮)

பொன்மணிவண்டுவிழ்ந்தகார்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோத்துமெல்விர்ந்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணியைரயாப்புக்கடகமுந்தொடியுமவானத்
தென்மணிக்கரங்களுக்கடபவிருதடந்தோளிலேற்றி. (௧௫௯)

மரகதமாலையம்பொன்மாலைவிததுருமமாலை
நிராபடுவானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
வினாபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளக்ககொங்கை
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீரதுரையுமான. (௧௬௦)

உருவமுத்துடுவாயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவககாசுமுந் தமாமணிகதிராய்ககங்குல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்புறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கச்சூட்டி. (௧௬௧)

(௧௫௭) முகடு - உச்சி அட்டி - திமிர்ந்து. பாதசாலம்-பரியகம்.
இதனை, “பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னியதொ
டாரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தனனெடுதொடக்கித்தமணியச் சிலம்பி
ன், புறவாயச்சூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா
லுணர்க.

(௧௫௮) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னும்
பொருளது.

(௧௫௯) யாப்பு - தலைப்பூட்டு. எல் - சூரியன்.

(௧௬௦) வித்துருமம் - பவளம். ஆரத்தாமம் - முத்துமாலை.

(௧௬௧) உடு - நகந்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன்.
நிராபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்
சுங்கன், சூட்டி என்னும் வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி
கொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுரவேறுமவீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந் தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினூடெம் தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து. (௧௬௨)

மழைக்குமாமதிகருநாப்பண்வானவிற்கிடந் தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமில்ங்கப்பெய்து
தழைக்குமா முகிலமைந்தனறலையிடல்காட்டுமாபோற்
குழைக்குநீர்த்தகரஞாழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (௧௬௩)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்பிடுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமிழ்ச்சிதோன்றவழுகுசெய்தமையந்தோன்றச்
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோககி. (௧௬௪)

சுந்தரவல்லிதன்னைச்சோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந் தங்கண்மார்தளிர்க்கைகணிட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதாமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றுவெழுந் தனணமறைகளார்ப்ப. (௧௬௫)

கலிலிலத்துறை.

அறைந்தன தூரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவார்நிணமலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (௧௬௬)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விநதைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிடந்தாள. (௧௬௭)

(௧௬௨) கோள் - வலிமை. சுர ஏறு - ஆண்மகரம். தொடிமதி-
வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம். இரகசியம்.
மகரக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(௧௬௩) இலம்பகம்-துதலணிமாலை. மைந்தன் என்றது - ஈண்டு
உக்கிரருமார பாண்டியனை. தலை - விலங்கு. ஞாழல்-மயிர்ச்சாந்து.
கோதை - கூந்தல், மாலை.

(௧௬௫) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(௧௬௬) தூரியம் - மணப்பறை.

(௧௬௭) சுந்தரி - இந்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன்
கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனனூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைததனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள்.

(கசுஅ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந் தும்
வடிபனிநீரினர்வீசுபொனவண்ணப
பொடியினோந் தியபூம்புகைதீபத்
தொடியணிகையினந்தோகையர்கூழ்ந் தாள்.

(கசுக)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவினாபபனிநீரொடுசாநத
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா.

(கஎ௦)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி
கைம்மலாபற்றினகலவியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநூபுரமார்ப்பநடந் தாள்.

(கஎ௧)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பிலகியிருநதபிரானருகெய்தி
மெலகியெருத்தமிசைத்தலைதூக்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பவிருநதாள்.

(கஎ௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடததும்பாப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருநதநங்கை
யெற்பகலவலங்கொண்டேருமெரிசுதிாவலாயினுசசிக்
கற்பகமருங்கிந்பூததகாமருவல்லியொததாள்.

(கஎ௩)

(கசுஅ) காளாஞ்சி என்றது - களாஞ்சினென குறுக்கல்பெற்றது.
காளாஞ்சி-தம்பலப்படிசை. கோடிகம் - பூரதட்டு. ஊர்ப்பசி-ஊர்வசி
என்னும் வடசொற்றிரிபு, ஊர்வசி (பிரமன) தொடையிற்பிறந்தவன்.

(கஎ௦) தோடவிழ் ஒதியர் என்றது, இதழவிழ்ந் தமலர்குளையணி
ந்த கூந்தலையுடைய பாடன்களினால். ஏடவிழ் மென்மலரிட்டபடம்
என்றது - இதழவிழ்நத மெல்லிய மலர்பரப்பிய நடைப்பாவாடை
யை, பைய-மெல்ல.

(கஎ௧) தேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம்-செல்வம்.

(கஎ௨) மெல்கி - மென்மைக்குணநிரமபி. எருத்தம்-பிடரி.

(கஎ௩) அல்-இருள். வரை-முகமேரு.

பண்ணுமின்னிசையுநீருந் தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையும்பூவுநாற் றமுமணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந் தாலொத்த
தண்ணலுமலகமீன நவமமையுமிருந் ததம்மா. (௧௪௪)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வேள்விமண்டபத்தடங்கியென நும
பண்ணுளாரேராசைபோலப்பரந் தெங்குநிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாரடியினீழ்க்கலந் துளார்தம்மையொத்தார். (௧௪௫)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராம்
சேயவானசோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாரந்
தூயபோதவிழ்ச்சாத்தித நூபமுஞ்சுடருந் கோட்டி
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின் றான். (௧௪௬)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்த்த
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருந் திடேதவுமடுகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளுநனைத் தனாகுத்திசெய்தார். (௧௪௭)

அத்தலைநின் றமாயோனாதிசெங்கரத்தநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோகாந் தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதககரகநீர்மாரிபெய்தான்
ஞெத்தலாகண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபுமாரிபெய்தார். (௧௪௮)

ஆடினாரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றாதுப்பரவினாமுனிவாவானோர்
முடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவாமுடிமேற்செங்கை
சூடினாபலருமன்றற் றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார். (௧௪௯)

(௧௪௫) அடியினீழ்க்கலந் துளார்தம்மையொத்தார் என்றது,
தேவர்முதல் நிலவுலகிலுள்ளோராகாறும் பேதமின்றி ஒருசேர
விருத்தலை.

(௧௪௬) ஆழி அங்கை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி - ந
டனம்புரியுஞ் செவந்திருவடி. கோட்டி - சுற்றி.

(௧௪௭) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(௧௪௮) ஆதி - சிவபெருமான். கரகநீர் மாரிபெய்தான் - என்ப
தற்கு, கரகத்திலுள்ள நீராவார்த்தா நென்பதுபொருள்.

(௧௪௯) தொடுகடல் (சுகரா) தோண்டிய கடல்.

புத்தனொழிந் தகல்லும்போதென மிலைந் தவேத
வித்தனாடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரோனோர்
சுத்தநாவாசிகூடற்குங்குமத்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினாபோகவெள்ளம். (கஅ௦)

அம்மையோடப்பென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மேனார்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞால
மும்மையுமாய்ந்தவென்றத்தத்தமின்மொழியுலற்றார் (கஅ௧)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கண்ண
னாமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொர்
னாமணிவட்டத்திண்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகெனன்றையானைத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார். (கஅ௨)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார். (கஅ௩)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகடுவீங்கித்
தேக்கிடுமொலியினாத்துரிமிர்ந்ததுதெய்வச்செந்தீ. (கஅ௪)

(கஅ௦) புத்தனார் - சாககியநாயனார். குங்குமத்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை.

(கஅ௨) கற்பகக்கனி - கற்பகவிருட்சந்தந்தவாழைக்கனி. கண்
னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினிறுதியு
கரந்தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரிபாஷை.

(கஅ௩) அட்டமூர்த்தி என்றது, நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று,
ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன் என்னுமிவ்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ்சு
ளவடிவின். புங்கவர் - தவசிகோஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதாகள் - போ
தின்மேய மங்கையரிருவான்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅ௪) முளரிவாணன்-தாமமாமலரில் வசிக்கும் பிரமன். மை
ந்தொன்றது, சனகனாதிநால்வரை. நாக்களினடுநாவார என்றது -
காளி, கராளி, மனோஜுவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை, ஸ்புலி
ங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய ஏழுநாக்களில்
நடுநாவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவின். இதன்விரிவை முண்ட
கோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை - சிருககுசிரவம், ஆர்த்தி - நிரப்பி,
அகடு-வயிறு.

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பத்தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தேதான்வேள்விச்சடங்குநூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலகீன்றாள்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (கஅரு)

இணரொரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானையாகியவொருவன்வையம்
புணாவுறுபோகமூழ்கப்பருடனுமபெண்ணுமாகி
மணவீணமுடித்தானன்னுன்புணர்ப்பையார்திக்கவல்லார். (கஅ௯)

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
ன்னப்பொரிவாங்கிச்செந்தீநாமடுதெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
ரின்பகந்ததும்பநல்கிபெரிவலமுறையால்வந்து. (கஅ௮)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலலாக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனச்செங்கைகூப்பியெதிராவருட்கண்சாத்தி. (கஅ௮)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாரிம்பவிந்ந
னதிர்கடலுலகநதேதவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தககாமனைக்காய்தநம்பி
மதிநுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான். (கஅ௯)

மணிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெனதை
கனிதருகருணநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோராற
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (கக௦)

மானிடரிமையோடொண்ணும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிரின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணைக்கா
லானிடரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (கக௧)

(கஅ௮) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.

(கஅ௮) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.

(கஅ௯) வேள்விவினை - திருக்கலியாணச்சடங்கு, இங்ஙனம் எ
ன்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙனம் எனநின்றது.

(கக௧, இடர்-பிறவித்துன்பம், தலைத்தலை-இடங்கடோறும்-மயங்கி.
கலந்து. ஊனிடரகலநாள்-பிறப்பொழியும்நாள். கானிடம்-மயானம்.

மணவறைத்தவிசினீங்கிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச்சேககைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதல்வாடோர்க்குஞ்சூழ்கணததொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசாலசிதப்புநலகி. (௧௯௨)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்
காட்டுவானாடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (௧௯௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்க்குகைகைவேம்பலராகப்புலியதன்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாணடியானாகிவீற்றிருந்தான். (௧௯௪)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புததேள
கொண்டதோவடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்பளிககுஞ்சூலத
திணடிற்றச்சங்குகன்னமுதற்கணததேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினிரார். (௧௯௫)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகநாகாகு
மன்னவாசிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னொல்லாநதுணிவதுபொருட்டுத்தானு
மநநகாநடுவூரொன்றோரணிநகாசிதப்பக்கண்டான். (௧௯௬)

(௧௯௨) தணவு - நீக்கம் தவிசு - ஆசனம். சேக்கை - சிங்காத
னம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம்

(௧௯௩) ஆட்டுவானாடிககாட்டுந்தன்மைபோலென்றது, வேதமு
தலிய தூல்களைத்தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன்மாக்கள்
நடக்க வியலாததலால் தாமேவந்தருளி அரசியல் செலுத்திக காட்
டினொன்பதை.

(௧௯௪) பொதி - அரும்பு.

(௧௯௫) விடங்கம் - அழகு.

(௧௯௬) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மெய்ம்மைதூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநீர் இப்பே
ரிம்மையேநனமைநல்குமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவணத்துறைசிவனைக்கால
முமமையுந்தொழுதுவையமுமுவதுங்கோனடாத்தும். (௧௯௭)

பூவருமயன்மாலாதிப்புரிதருமுன்ஹோனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுககண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளககவல்லார். (௧௯௮)

மேற்படி - வேறு*

மனிததருக்கரசாகிதெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்
கினித்தவைங்கணைக்காளையாப்நிலமகட்கினுர்த்துழாயணிமாலா [த்
யனித்தநித்தமோர்ந்திகபரத்தாசைநீத்தகந்தெளிந்தவாக்கொன்றாய்
கனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரத்ததுவமாய்நின்றான். (௧௯௯)

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௧௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௭௯௭.

(௧௯௭) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நனமை நல்குமிறை என்பது -
சௌந்தரபாண்டியனாற் புதுக்கிய நடுவூர்சிவதளியிலமைத்த சிவலிங்
கத்தின திருநாமம். இதற்கு வடமொழி மகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர்.
இதனுண்மை, “மூலமூன்றிணைந்த சிலைதுதற்றிருவினை; அருமறை
விதிக்கத்திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலமவாய்த்த மன்னவனாகி, மே
தினிபுரககும் விதியுடைநனனான், நடுவூர்நகர்செய்த தடுவந்துடைக்
கும், அருட்குறியிறுவியருச்சனைசெய்த, தேவர்நாயகன்” எனக்கலலா
டத்தில வருதல் காண்க. செம்மை - தானியாகுபெயர். முறைமைஎ
ன்பது பொருள் முமமை - மூன்று.

(௧௯௮) இகம் - இவ்வுலகம் பரம் - முத்தியுலகம்.

(௧௯௯) ஐங்கணைக்காளிஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு, மூல்
லை, நீலம்என்னுமைநதுபுஷ்பங்காளையே பாணமாகவுடைய மனமத
னை. இணர்-பூங்கொத்து. அறிததம் - நிலையாமை. நித்தம் - நிலையுடை
மை. ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

ஆ ரு வ து

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம்.

....

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிற்றுத்துவான்வநதொருபரஞ்சுடர்வான்நிங்கட்
குலமணிவினக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும்.

(க)

புண்ணியமலாமெனகொம்பைவேட்டபினபுவனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வநத
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிருன்னலோடுநண்ணுவாராவிரைவினையத.

(உ)

பொன்னவீர்கமலம்பூததபுனிதரீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநண்ணுர்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுநதாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருண்டங்கண்டுணைபதடியேங்கணியமமென்றார்.

(ங)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துநதில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்குள்ள
மின்னதாநதுவாதசார்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேனையங்கம்பாடுதெனமன்னனசொல்வான்.

(ச)

(க) உலகியல்என்றது-உயாநதேராவழககாய்வகுத்த, அறநிலைய
றம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநிலையி
ன்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களே. பார்-பரத்த
லென்னுந தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவரரிருவரொ
ன்றது - பதஞ்சுலி, வியாக்கிரபாதரை.

(ங) நியமம் - நித்தியகடன்.

(ச) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருட
னை. துவாதசார்தம் என்றதை, தலவிசேடம் உக-வது பாடற் குறிப்
பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழுமென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழுமென்று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்சிற்தத்
தரைக்குமேலநத் தருதெயவததானமுண்டனைத் துங்குடறின்
வரைக்குருசிலதானங்கவருத்துரைசெய்யக்கேணமின். (௩௩)

திருவளராரூர்மூலந் திருவானைக்காவேநாபி
மருவளாபொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரந்வி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாந் திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி. (௩௪)

பிறைதவழ்கயிலக்குன்றம்பிரமரந் திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந் தமதுராயீத்திகமெந்த
முறையிலென்னின்முன்னாத்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தேரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான். (௩௫)

தன்னருளதனானீத்ததன்னையேதேடிப்போந்
மின்னவிரகயிலதானேவிடையுருமாறிமன்றும்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டலமேயோவென்னப்
பொன்னவிரவிமானககீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (௩௬)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேள்பாறகடல்விளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதச்செனனி
யென்பதாமஃதேயனறியாதனவிசைக்கற்பாற்றே. (௩௭)

அன்னதோதவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதிததாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தருளன்பேரொளிவடிவாய்ததோன்றி. (௩௮)

(௩௩) வரை - அளவு.

(௩௪) மூலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம் இதயம் -
அனுகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கினையஸ்
தானம்.

(௩௫) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(௩௬) மனறு - வெள்ளியம்பலம்.

(௩௭) பீடிகை - பீடம்.

(௩௮) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது, சி
த்தத்திற்கும், வாக்கிற்கும், வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டு
ண்டோர்க்குப் புலப்பாதிருததலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர்
பொருள் எவ்விடத்தும் எககாலத்தும் இன்மையை.

முந் துறுகண் னங்கண்மொநதைதண் ணுமைமுழக்கஞ்செயட

நந்திமாமுழவர் தாக்கநாரணனிடக்கையாப்ப

வந்துகந்தருவ ாலினமரபுளியிருவாபாட

வைநதுதுந தியுங்கல்லென்றாகவிமுழக்கங்காட்ட.

(கக)

மதுமுகத்தலர்ந தவெண்டாமமைகளசுருதுகூட்டச்

சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட

விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமினெனஞானவெள்ளிப்

பொதுமுகத்தமராதூற்றும்பூமையெங்கும்போர்ப்ப.

(கஉ)

பொருங்கடனிற்த்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறன்மீது

பெருங்கடல்வடவைசசெங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி

முருங்கடலெரியிற்சீற்றமுதுகிதவலத்தாணன்றிக்

கருங்கடண்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்ற.

(கங)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுகுவித்தெனவெடுத்தூக்க-த்துச்

செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந் திசைகடந்துளவீனாந்து

கையுந் திண்படையுந் தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்

மையுண்டபிடுறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும்.

(கச)

செக்கரஞ்சடையுந் தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ

முக்கணுமுரகக்கச்சமுள்ளையிறிமைகருமாப்பு

மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினொதுங்கிநிற்கும்

பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுந்கையுந்தோன்ற.

(கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை

மங்கலமுழவிலே னைசமந்திரவேதவோசை

செங்கையாடெரியிலே னைசதிருவடிச்சிலம்பிலே னைச

யெங்கணுவிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற.

(கசு)

(கக) தண்ணுமை-இருதலைபுகு சுருங்கிய, நெடியவுடலினையுமுடையது. முழுவமாவது, பெரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள னைநதுமுகமுடையது, பஞ்சதுநதுபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம் கந்திருவதூல்-திசைதூல். [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிநதி - சுழன்று. உளை - புறமயிர. குறளன் - குறுகிய வடிவினையுடைய முபலகன் முருங்கு, மெலிததலவிகாரம்.

(கரு) செக்கர்-செம்மைநிறம். உரகம்-பாம்பு ஏயிறு-ஆகிவராகதந்-

(கச) குவித்தென எனறது, குவித்தெனவென்றுமபாடம். [தம.

(கசு) அலமபும் - ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர், எரி-மழு,

ஆடினா மலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி
சூடினாடியிலீழ்ந்தார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினாபரமானந்தபரவையிப்படிந்தாரன்பு
நீடினாநிருத்தானந்தங்காண்பதநியமம்பூண்டார. (௧௭)

முனிவர்கந்தருவார்வானோர்தானவாமோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்டின்
கனிதருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணங்காணவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றாமாதவாபொருட்டான்மன்னோ (௧௮)

அனந்தனாமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமூறி
மனந்தனிநிரம்பிமேலுமவழிவதுபோலமாரபம்
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணீறுககாந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ண்ணைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான். (௧௯)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியிலவிளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலபுரியாயபோற்றிகனகவம்பலத்துளாவு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௦)

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிராளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநவொகிமுடிவாயமனது
ணினனாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௧)

அடியமும்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடலபோற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயலவிழிபாகம்போற்றி
ரெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௨)

(௧௭) அமலன் - மலரகிதன். ஆயிரம்-அனந்தம். பரமானந்தம்-
பேரினபம். (௧௮) மோனம் - மௌனநிலை.

(௧௯) அனந்தனாமுனிவர் வேந்தன் என்றது - ஆதிசேடாவதார
மாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(௨௦) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அனாதியாயுள்ளது
என்பதுபொருள். கராசலம்-கரம்அசலம்-கையைமுடையமலை, எனவே
யானை என்பதுபொருள். நிராமயம் நிர் ஆமயம் - நோயில்லாதவன்.
ஆமயம் - நோய்.

(௨௧) ஒன்றாய் என்றது - நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுங்
கூட்டுகின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐந்தரு என்றது, பரசிவன், அனாகதசி
வன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னுமிவர்களை. ஐயைந்தா
ய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்களை.

என்றுநின்றேத்தினுன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்ராடாநின்மமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார். (௨௩)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரிந்தருள்செய்தியென்னத்
செநதமிழ்ககன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றாவேதந்தலைதமொற்றின்றான். (௨௪)

அராமுனியீதுவேண்டுமாதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோடொல்லார்
தராதலமிசைவந்தெய்தாததனிககதிபெறுதல்வேண்டும
பராபரவென்றுதாழ்ந்தானபகவனுமதற்குநோந்தான். (௨௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலாபுமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோகணணீர்துளும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டாபரவியவ்விருவர்தம்மை. (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைப்பொறிபுலனாதியாராருகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேருகித்
தனித்தயோகிகளகிறைநதாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவாக்கிகபரங்கொடுத்தவனுரைநகின்றான்.

(௨௪) இந்நிலை என்றது - வெள்ளியமபலத்தை. தலைதமொறல்,
தட்டழிந்து மயங்கல். கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு.

(௨௫) அலர்பூ - மலர்ந்தபூ.

(௨௬) பூதமைப்பொறி புலனாதியாராருகி என்றது - பிரிதிவுமுத
வியபஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியனானேந்திரியங்களைந்தும், சதத
முதலியவைம்புலனகளும், மனமாதியந்தக்கரணங்களுண்கும், கூடி
ய ஆன்மதத்துவமிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இ
ராகம், புருடன், மாயை என்னும் வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்
தை, ஈசரம், சதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்துவமைந்தும்
ஆகியமுப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை என்றது, பொருள
ல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யு மாயாமலத்தை. இ
ருவினைத் தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவினைகட்டேகுவாகிய கன்
மமலத்தை. 'இருளென்றது - சகசமலமாகிய ஆணவமலத்தை. குனி
ததவண்ணம் - ஆடியதிருக்கோலம்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம். கருக

குனிவிலாதிறைத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதிறையெல்ல
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தெரிசித்தங்
கினிதமாநதுநூற்றெண்மடங்கைந்தெழுததெண்ணியிந்நிலைநிற்குங்
எனியுமன்பினுரெண்ணியாங்கெய்துவாகருதியவரமெல்லாம். (உஅ)

ஆ ரு வ து

வெள்ளியம்பலத்திருக்கத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கரு - கரு திருவிருத்தம் - அஉரு.

உ

எ ழ ர வ து

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிலிலத்துறை.

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன வெள்ளிமன்றாடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மனனமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியைறவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியறசடைமாதவாவேதியோனே
ொந்நிலத்துளமனனவார்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுமுடுப்பவும்பூண்பவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலையேனவுமம்முறைவழங்காத
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநாச்செலுத்தி
யீசனன்புறுகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை. (ங)

(உஅ) வில் ஆதிறை, தனுமாசத்திருவாதிறை நட்சத்திரம். ஐந்
தெழுத்து - ஸீபஞ்சாட்சரம். [தன்.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன்-வியாக்கிரபா

(உ) இயல், முதனிலத்தொழிற்பெய ராதலின் வருமொழிநோ
க்கித் திரிந்தது

(ங) பழுக்காய் - பாக்கு மெல்லிலை - வெற்றிலை. வாசம் - வா
சனைத்திரவியம். அவை - தக்கோலந் தீம்பூதகை சாலிலவங்கந், கற்
புரஞ் சாதியோடைந்து. ஏனவும் என்றது - மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியிணைகணங்கி
யடியோமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவரமுன்குறுகா. (௬)

பணித்தொதுங்கிரின்றடிகண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடமொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையினராகி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின. (௭)

இமையக்குன்றமுமடைகளாயிதனபுறங்கிடந்த
சிமைபக்குறறுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிரச்
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழக்கலுஞ்சாதக
கமையக்கொட்டியகறிகளினவருகமுமனைத்தே. (௮)

எனறபோதிறமெய்பிராண்டேறவியாரிடத்தி
லொன்றுமன்பினலொருவிளையாடலைநினைத்தோ
தன்றனிக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவாவறியேம். (௯)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மருவின்மீனவனருமபெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேததுவானறருவுறிற்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறவதேதற்பிற்திருவெலாமுன்னதேயன்றோ. (௧௦)

அளவிலாதநின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுநின்விருந்துணப்பசியாற்

(௭) போனகம் - அமுது. உணங்கல் - வாடல். எஞ்சியது - சே
ஷமாயுள்ளது. எத்தனைதது என்பது எனைத்தெனநின்றது தொகுத
தல்விதாரம்.

(௮) நிமிர்தல் - உயர்தல். சமைய - பொருந்த. வால் அரிப்புழக்
கல் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பதுசா
தகரு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(௯) பாரிடம் - பூதம்.

(௧௦) அருமபெறலமகள் - பெறுது பெற்றமகள். மகள் - அண்
மைவிளி.

(௧௧) பசியாற்களை யடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் காணேன் எ
ன்றது, சிவகணங்கட்குப் பசிப்பினியின்மையைக் குறித்துநின்றது-த
னவமூரல், முல்லையரும்பினையபற்கள். தளவம்-முல்லை.

களையடைந்தவராகநங்கணத்தினுட்காணேந்
தளவமூரலாயாஹுசெயததக்கதேதெனறான். (௧௧)

அடுக்கநின்றகுண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினுனதுவநதுவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுக்கவாலமுண்டாங்குடலசோர்த்துவோததாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினெனனறான். (௧௦)

குடையெடுக்குமிககுறியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறம். லெனததொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினுஞ்ஞறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகண்புகைந்துவாய்புலர்ந்திடநடந்தான். (௧௧)

படைக்கணைவலரினமகளபணியினுறபசினோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொண்டிபோய்ச்சொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகண்டனரன்னமாமலையை
யெடுத்தியின்றதும்டிசிலங்கிருந்ததுங்காணார். (௧௨)

சிலம்புதூபுரச்சிறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையாசிலாபொருக்கெனவெருண்டார்
கலம்பெய்ப்பூண்மூலையாசிலாகண்புதைத்ததிரிந்தார். (௧௩)

மூரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருணைதீம்பயறடுதுவைபலவகைக்கறிகள்
விரவுதேம்பொபாறயிரிழுதுதேனவெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான். (௧௪)

(௧௦) அடுக்க - வயிறு. ஒடுக்கம் - மெலிவு. உயங்கல்-வாடல்.

(௧௧) குறியதாள்குறள் - குறுகிய காலையுடை - டு பூதம். சோறும்-
சொல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றாதலால் முதனி
லைதிரிந்து நின்றது.

(௧௨) பட்டைக்கணைவலர் - படைத்தற்றொழிலினின்ற எவலா
டகள்-அல்லது வாள்போன்ற கண்களையுடைய பணிபபெண்கள்.

(௧௩) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், எனபவை, ஒலிக்குமென்
னும பொருளான, சிறடி - சிற்றடி. இரிதல் - போதல்.

(௧௪) மூரவை - தவிடு. மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சே
ர்த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறி. கருணை-பொரிககறி. துவை - புளிங்
கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பலபழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெலசவைத்தணுதெங்கிவையன்றியும்வேவா
வலசிகாய்களின்வருககமுதுகார் துமாறாம
லெல்லீதீர்நவபண்டமுமெதெதுவாய்மடுத்தான். (௧௫)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருஉகருதுங்கையால்
வாரிததன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவநதுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசித்தழலகொளுத்த. (௧௬)

அலங்கலோதிகண்டதிசயமடைந்துதன்னன்பி
னலங்கொணுயகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறககியிட்டொல்கி
நிலங்கிளைத்துநின்முணிலகண்டனனிருபன். (௧௭)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலன்னவக்குடவயிற்றவனுண்
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுமிலை. (௧௮)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவித்தியேலெடுத்தது
வையம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்போயதனாற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேற்றமாமுனக்கே. (௧௯)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்நன்செயமுனே
யிங்குவந் துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிமுதவாய்மலாபொழுதெயிற்றுத்
திங்கள்வாயமுழையான்பசித்தீச்சுடவந்தான. (௨௦)

(௧௫) பண்ணியம் - பலகாரம். கன்னல - சருக்கரை. மெல்சவைத்தண்டு - மெல்லுதற் றெழுநிலமைந்த கரும்பு, வல்சி-சோறு. நவபண்டம் - நவதானியம்.

(௧௬) பாரிததல் - நிறைதல். தழல் - யாகாக்களி. கோரிதது - அதிகரித்து. ஒன்பதுவாயில் - நவத்துவாரங்கள். கோரித்தென்றது, கோரமென்னும்பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(௧௭) சுவல் - பிடரி. ஒலகி - துவண்டு.

(௧௮) சில் - வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி - மயிர். குடவயிற்றவனு கும்போதரன்.

(௨௦) முழை - மலைக்குகை.

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்த படலம். ௧௫௫

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த
தொட்டுவாய்மடுத்திடுவென்சுடுபசிதணியா
திட்டுணுதவரவயிறுபோற்காந்துவதென்றான். (௨௧)

கையர்முப்புரத்திட்டதீகடும்பசியுருவாயப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைககுடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்ததிடுமாவிசோர்ந்தயரும். (௨௨)

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௧௬ - ௧௭ திருவிருத்தம் - அசௌ.

உ

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையு மழைத்தபடலம்.

க லி லை த னு னை.

வேதநாயன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனாதிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுரைப்பாம். (௧)

கவனமால்விடையாளிபின் கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளநகைத்துத
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினினைத்தனனினை கருமுனபோந்தாள். (௨)

(௨௧) காந்தல் - எரிதல்.

(௨௨) கையா - வஞ்சகர். முப்புரம் - திரிபுரம்.

(௧) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை-என்றது, அஃறிணை பல்
வின்பாற் சுட்டுப்பெயா-இவ்வுகரச்சுட்டு சேய்மை அண்மை கட்டுப்
பொதுவாதலின் சேய்மைப்பொருளில்வந்தது.

(௨) பவனம் - காற்று - தவனம் - தாகம் - புவனமாத-பூமிதே
வி - அன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுக்
ளையும் கொடுப்பவளாதலின்.

நாற்றடர் திசைத்தயிர்க்கடனனந் தலைநிலங்கீண்
 நேற்றெழுந் துநாற்கிடங்கராயுதிதெழுநதாங்கு
 மாற்றருஞ்சுவைத்தீந் தயிவாலரிப்பதத்தோ
 டேற்றெழுந் தநாற்குழியிடத்திலுமபொங்கி. (ஈ)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
 பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெறிகைபபேழ்வா
 யொருகுறட்குடைவீரனையுனபசிதணியப்
 பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (உ)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கரிலைகடல்கலக்கு
 மத்தெனக்கரமபுதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்தத்
 துய்த்திடப்பிவிடுதத்ததுசுருதிநாயகன்றட
 பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவாபழவினைத்தொடர்போல். (ஐ)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாமவயிராய்
 வீங்கினுறறாகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
 னீங்குநீளுயிர்பிலனுடல்புரண்டனனீரவேட்
 டாங்குநீர்நிலேதேவொனையினெழுந்தான். (ஊ)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந் துறையணங்கனாபோலக
 காவிராண்மலர்தாமரைக்கடிமலாவாட
 வாவிளையோடையுங்குளங்கனும்வறப்பவாய்வைத்துக்
 கூவநீணிலைநீர்களுமபசையறககுடித்தான். (எ)

அனையனாகிபுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
 வினையனாகிவானதிச்சடைவேதியன்பாதத்
 தினையநாதனுந் தன்றிருமுடியின்மீதிருககு
 நனையநாண்மலரோதியைப்பாததொன்றுநவில்வான். (அ)

(ஈ) நனத்தலை - நடு. கிடங்கா - குழி வாலரிப்பதம் - வெள
 னிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம் - அன்னம்.

(உ) குரு - நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(ஐ) நீளயிர்ப்பு - நெட்டியிர்ப்பு, வேட்டு - விரும்பி, நீர்நிலை, த
 டாகமுதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(எ) வாவி - நடக்குங்கிணறு, இது நடைவாவி என்று வழங்கு
 கின்றது, காவிரி - நீலோற்பலம். கூவம் - கிணறு.

(அ) நசை - விருப்பம். இனைய - இரங்க. நனைய - பொருளடி
 யாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரொச்சம், இது-மலரொன்னும் பொ
 ருள்கொண்டது. நனை - தேன்.

அன்னக்குழியும்வையபுமழைத்த படலம். சுருள்

தேங்குநீர்த்திணாமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைகூழ்மதுரையின்மடோ
ரோங்குநீர்த்தமாயொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிகழ்த்தும். (க)

அன்றுமெம்பிராணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீர்தமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடக்கறுத்தொழுகெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேலென்னை. (க0)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விச்சையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெயுணர்வால்வரும்வீடும். (கக)

தநதிடப்பணித்தருளெனத்தடம்புனற்செல்வி
சுநதரப்பெருங்கடவுளைவரங்கொண்டொழுது
வநதளப்பிலாவேகமோடெழுநதுமாநதியா
யநதரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால். (கஉ)

சுலிவிருத்தம்.

தினாவளையணிசரமுடையவள்செழுமணிநகையுடையா
னுனாவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுணுகிடையவளறன்
விராவளைகுழலுடையவள்கயல்விழியுடையவள்வருவாள்
வனாவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே. (கங)

(க) தினாமாலிகைச்செல்வி - அலைகளையே மாலையாகவுடைய
கங்கை. மாடு - பக்கம். நீத்தம் - வெள்ளம்.

(க0) திளைப்பவர் - மூழ்குவோர். நதி - மேற்றிசையிற் றேன்
றிக் கீழ்த்திசையைநோக்கிச் செல்லும் ஆறு.

(கக) உருசித்தல்-இனிப்புறல். விச்சை - சிவஞானம். உணர்வா
ய விரிசித்தேன்றது “அகரவுயிர்போலறிவாகி யெங்கு நிகரிலிறை நீ
ற்கு நிறைந்து” எனவருந்திருவருட்பயனா லுணர்ச்சு.

.. (கங) அறல் - கருமணல். விரா - வாசனை. மடவரல - மடப்ப
த்தினது வரலாற்றையுடையவள். மடம் - அறிந்துமறியாமை.

வினாபடுமகிலனாபொரிதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாக
குரைபடுகழலிறவுளாசிறகுடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (கசு)

பிணையொடுகலைபிடி யொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பண்பொடுகருமுசுவயிற் றண்பறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிப்பயினமரநிராதொகையொடுமிடர் ளர்வெங்
கணையொடுகிலயிதனோடுமெறிகவனோடுகொடுருமால் (கரு)

அடியிற் றெடுவையுடைதவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருகியசினமரநிராதலைகீழ்
படவிடிககாத்தொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுந் தியினவலையே. (கசு)

பிளிறொலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிற் றடிவனவெறிமணி ினவினாசெலவினமதமோ
டொளிற் றளியின நுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறினையதுமதுவிதழிகளகவிழ்சடையணிசுடிஞை. (கஎ)

(கசு) அனாபொருதிமில் எனறது - பொருக்குப் பொருந்திய
தூரினையுடைய வேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை - பெரியகிளை
கள். கடிது - விராவாக. குரை - ஒலி. கழல் - வீரகணடை.
இறவுளர் - வேடர். குடில என்பது, குடிஎனக்கடைகுறைந்து நின்
றது ; சிற்றில்.

(கரு) பிணை - பெண்மான். கலை - ஆண்மான். பிடி - பெண்யா
னை. கரி - ஆண்யானை. பழுவம் - காடு பிணை - மரக்கிளை. முசு - ஆ
ண்குரங்கு. பறழ் - குட்டி. கவி - ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதன்
றிரிபு. இதண்பரண. இதுகடைககுறை.

(கசு) திடர் - மேடு. அகழ்தல - தோண்ட்தல்.

(கஎ) இச்செய்யுள் செம்மொழிச்சிலேடையாதலின் ; நதியைக்
குறிக்குங்கால் — பிளிறல்-ஒலித்தல். முதுமரம்-ஆலமரம். வெளில் -
விளாமரம். வெள்ளில என்பது, வெள்ளிலென தொகுத்தற்பெற்றது.
மணி - முத்து. விராசெலவு - விராந்து செல்லுங்கதி. மதம -
வலிமை. அளி - குளிர்ச்சி. முகபடம் - போாவை. யானையைக் குறிக
குங்கால் - பிளிறல் - கர்ச்சித்தல. முதுமரம் - பெரியமரம். வெளில்-
கட்டுத்தறி. மணி - தந்தங்களிலுண்டாகு முத்துக்கள். விராசெலவு-
விராந்துசெல்லுந்நடை. மதம - மும்மதநீர். அளி - அம்மத நீரையு
ண்ணும வண்டிகள். நுரைமுகபடாம் - நுரைபோல்வெளுத்த நெற்
றிப்பட்டம், எனப்பொருள்கொள்க. குடிஞை (கங்கா) நதி. இத்தி-
கொன்றை.

அன்னக்குழியும்வையுமழைத்த படலம். கடுக

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுமிழ்ருமணிதலையினநீள்
கோடியகதியினநிராரிராகுறுகியபலகாலி
னோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவளையதுமிசைபோய்
விண்ணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையினயதுசுவையிழுதளையிலைவுறுசெயலாற்
கண்ணளையினயதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கனெறிசெய்துகவாதிருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிசுலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிதையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும். (உ௦)

ஆரொடுமடலவிழ்பனையொடுமரநிகரிலநிம்பத்
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்கன்குழுமிச்
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலினயதுநதியே. (உ௧)

(கஅ) இதுவுமச சிலேடையாதலின், நதியைக்குறிக்குங்கால்:—
பிலம்-பாதலம். ஆடிய - தங்கிய. தலை - இடம். கோடியகதி - வளைந்
துசெல்லும்வேகம் குறிகியபலகால் - நெருங்கிய பலகால்வாய்கள்.
சர்ப்பத்தைக் குறிக்குங்கால்:—பிலம் - பிலத்துவாரம். தலையின-சுடி
கையிலுடையன். கோடியகதி - வளைந்தநடை. பலகால் - பலகால்க
ள், எனப்பொருள்கொள்க. உரகம் - சர்ப்பம்.

(கக) வளையணிகருமா - சங்கையணிந்த (திருமாலாகிய) வராக
மூர்த்தி. அவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது,
அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி தாராவாத்தநீரோடு திரிவிக்கி
ரமவடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை. அலை - தயிர்.

(உ௦) குடபுலம் - மேற்றிசை. நெறி - ஆணை. அசுழ்தருபதி-அ
கழ்குழந்தமதுரை. அரசு - பண்பாகுபெயராய் பண்பிமேனின்றது.
அரசு - அரசுத்த எமை. இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உ௧) அரம்-ஓகருவி. ஆ-ஆத்திமாலை. தழுவானன்றது-ஆரும்,
பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரிய மாலைகளாத
லாலும்,புலியும்,சிலையும், கயலும் அவாகளுக்குரியகொடிகளாதலாலும்
அவற்றைத் தழுவிவந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது - சேரன்,
சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிநிலத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே. (உஉ)

வண்டோதைமாறாமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபெழ்வாய்
விண்டோதணியாதென்விடாயெனவெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதரணவிதெதானக்குடிஞைஞாங்கா. (உங)

அடித்தானதியின்னிடையுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனியிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுராண. (உச)

திர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்னொய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாததேம். (உரு)

(உஉ) கலியைக்குறிக்குங்கால்:—கலங்கி என்றது-தெற்றெனப்
பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்கநின்றிலை. பலவான்றுறை - அக
ப்பொருட்டுறைகளும், புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளை.
செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்துஎன்றது-சென்றுதேய்ந்திறுதலெ
ன்றுங்குற்றந்தங்காது முடிவுகாறு மொருதனமைத்தாய், சிந்திக்குந்
தோறும் துண்ணியபொருள் தோன்ற நின்றிலை. தெளிய - ஐயமாதி
மூக்குற்றங்களாகல நின்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகைப்பயன்க
ள். நதியைக்குறிக்குங்கால்:—பலவான்றுறை-பெரியநீர்த்துறை. செ
ல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்துதெளிந்து-செல்லுமிடந்தோறும்மணி
பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழ்த்தையுமுடையதாய் கலங்
குதல்நீங்கி. பயன் - பிரயோசனம். இறுத்தல் - நிலபெறுதல்.

(உங) விண்டு - திறந்து. குடிஞை - நதி.

(உச) ஆற்றல் - வன்மை. அங்காந்து - வாயைத்திறந்து.

(உரு) கூர்ந்து என்பது - கூர்த்தென வலித்தற்பெற்றது. பார்த்தன், பிரதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதார்த்தபதம். அளவாத - அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும். (௨௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றும்பிழிந் துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருஞ்செய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையையாருஞ்செப்புவரால். (௨௭)

எ ட் ட ல வ து

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்த படலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - ௧௭ - க்கு திருவிருத்தம்-௮௭௪.

உ

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்த படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்தான்பொன்மாலையடிந் தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம். (௧)

ஒதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார். (௨)

(௨௬) கிழமை - உரிமை. மண்முறை-உலக அரசாக்கி. மோடு
உயர்ச்சி.

(௧) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மலை - காஞ்சனமலை. மடங்
கல் - நரசிம்மம். யமன் என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது
இறுதிலைப்போலி.

(௨) அறம்-தருமநூல். போதம்-ஞானசாஸ்திரம். அறம், போதம்
என்பன நான்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள் - சப்த
ரிஷிகள். முனிவர் என்பது முனி என அறுதொக்குது.

வேதமுனிகோதமனுந் தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
போதனலில்கற்புடையபொன்மாலையினேபுகுந் தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுவைவழங்கிப்பொன்
னாநனமிட்டஞ்சலிசெய்தரிய்தவததிறங்கேட்பான். (௩)

கள்ளவீனப்பொறிகடந் துககாகடந் தமறைசசென்னி
யுள்ளபொருளபரசிவமெனறுணாந் தபெருந் தகையடிசே
டள்ளரியபவமகற்றுந் தவமருள்செயகென ககருணை
வெள்ளமெனமுகமலாந் துமுனியேந் தன்விளம்புமால். (௪)

தவவலியாலுலகின் ததடாதகைக்குததாயானுய
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சோபெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாததொல்விர்த
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுலுமியம்பககேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருதத
வீனமில்சீர்த்தவமுனாருமிவற்றினமானதந்தரும
தானமிசைமதிவைததறயவுபொறைமெய்சிவனே
மோனமுறத்தியானித்தலைநதடக்கனமுதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரநதோததிரமுரைத்தல்பெருநதருமங்

(௩) வேதமுனி - வேதங்களைபுணாந்தமுனி. தலைப்பட்டு - சந
தித்து. முகமன - உபசாரவாததை திறம் - பாகுபாடு.

(௪) பவம் - சனனத்தொடாச்சி. மறைச்சென்னி-உபநிடதம்.

(௬) மானதம்- மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற்
செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற் செய்யப்படுவது, இம்மூன்று
ந்தத்திதாநதபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்கள். தானம் - சந்
பாததிரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(௭) ஐந்தெழுத்தோதலாவது - திருவருண் முன்னிலையில் ஸ்ரீப
ஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படிமாறிச் சூக்குமமாயோதல். மது என்றது -
பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை. பஞ்சசாந்தியாவது - சிவபெருமானே
பொருளெனக்கூறும் உபநிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறைப்
படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வருத்திரமுரைத்தலாவது- வேதங்
கள் பிரமன்முதல் சதாசிவமீராகமுறையே யேற்றங்கூறுவதால், அவ
ற்றுள் நடுக்கண்டமான சதவுருத்திர மனுக்களை யோகநாமத்தால் உ
ருத்திர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தினைவைத்து அதிதசிவபரியந்தம்
வரைப்படுத்திக் கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
 ளீசனருச்சீனேகோயிலவலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறைபு பலபோய்ப்பணிதல்பணிரிறைவேற்ற
 நிருத்தன்முடிந்தியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
 வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
 பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்தள. (அ)

நிருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவார்
 நிருத்தமாங்கங்கைமுடிநீருந்நிதனினிதனியோயத்
 நிருத்தமாடுவதரித்ததி, என்மைவந்து
 நிருத்தமாய்நிறைதலினுலயற்றதிகந்நிரைமுந்நா. (க)

என்றுமுனிவிளமபக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலே
 துன்றுதிரைக்கடலாடததுணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
 தன்றிருமாமகட்குரைததாள்சிறிதுள்ளந்தளாவெய்திச்
 சென்றிறைவற்குரைப்பெனச்செழியர்தவககொழுந்தனையாள். (க௦)

தன்றன்னையுடையபெருநதகைவேந்தாபெருமான்முன்
 சென்றன்னமெனநின்றசெப்புவாளகுறளவீரற்
 கன்றன்னககுழியினொமொறழைத்தவருட்கடலே
 யின்றன்னகடலாடவேண்டினுனென்றிரந்தாள. (க௧)

தேவிநிருமொழிகேட்டுதென்னவராய்நீலமபுரகருங்
 காவிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றேவெழுதலுங்
 கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னிராகுணபாலோர்
 வாவிமிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால். (க௨)

(அ) பணி-நிருப்பணிகள். நிருத்தன்-தீர்த்தனென்பதன்றிரிபு.

(க) நிருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. நிருத்தமாய்-முட்
 டின்று, சிவனுருவாங்கங்கை என்றது - காசிப்பதியிற்கங்கை வடிவ
 மாகநின்ற மரிக்குமுயிகளுக்கு முத்தியருள்தலை.

(க௦) முனி - கவுதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது - கேட்
 ட என்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைநிலையிடை
 ச்சொல்.

(க௨) காவி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது - கீழ்த்தி
 சையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை. வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளினையசரிவிலைவாயவிடவுதைத்து
வெண்டவளநுரைத்தும்பச்சுரவேறுமிசைக்கொட்பத்
தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
யண்டநெடுமுகடுரிஞ்சுவார்த்தெழுந்தகடலேழும்.

(கந)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாநெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடநத்திரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால்.

(கச)

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநும்பொகுட்டுப்பும்பொய்கைபொலிவெய்தி
பின்வண்ணச்சடைதாழ்வெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடும்வயங்கியதால்.

(கரு)

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - கள-க்கு திருவிருத்தம் - அஅசு.

(கந) சரிவிலை - சரிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகள். சுரவேறு ஆண்மகரம். தரங்கம்நிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்ட நெடுமுகடு என்றது - நெடியவிண்ணுலகின் முகட்டை. வெண்தவளம்-ஒருபொருட்பனமொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கொட்ப-இதுகொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த விளையெச்சம். சுழலவெண்பதுபொருள்.

(கச) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி ஆணை-ஆக்கினை.

(கரு) தன்வண்ணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற்கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றாடுமன் வண்ணமென்றது - சிவபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொன்னிறமும், அப்புலிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுலிற்குரிய செந்நிறமும், வாயுலிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரிய புகைநிறமும், சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரியரத்தநிறமும், ஆத்மாவிட்குரியபடிகநிறமும் ஆகியவிவ்வெண்வகைப்பட்ட நிறங்களோடுங் கலந்துநிறமலை.

உ

சிவமயம்.

ப த் த ர வ து

மலபத்துவசனைபழைத்த படலம்.

க லி வி ரு த் த ம்.

எமுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேனசேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம். (க)

புரவலன் றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளம்பாடலம்
விரவுந்தனத்தரியணையின்மேவினான். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்தினானுருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோநதுயிரத்
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில். (ங)

தன்னமர்காதலிதன்னேநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேமூவாரியு
மிநநகரழைத்தனமீண்டுபபோந்துநி
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென. (ச)

(க) சேண் - விண்ணுலகம். செழுமை - நிறைவு பரவை - கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோர் மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன்.

(உ) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகாணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியர். உரவு - வலிமை. மரவம் - குங்குமமரம். வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியணை - சிங்காதனம். நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் எனரினறது. சந்தோஷத்தைத் தருமவனம் என்பதுபொருள்.

(ங) சேடி - ஏவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது-பொன்னாலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதரமிரண்டற என்றது-இருதலைப்புள்ளிற் கொருயிர்போல, வேருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்கிருகோடு தோன்றினுற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையும் ன்ணையெக் கொணர்ந் துவாவிமா
டடைந் தனளாகமற் றவள் புராண நூற்
படாந்தகேள்வியாதமைநோக்கிப் பௌவநீர்
குடைந் திடும்விதியெவன் கூறுமென்னவே. (டு)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைததலமனறிககனறின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன் றங்கைபற்றியே
யோதநீராகுதன்மரபென்றோதினார். (சு)

மறையவாவாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாககொடியபாவியேற்
கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுணடாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாகுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மாலபதவியும்வேணடினாக்கரு
ணாதஞாயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந் துதாழ்ந் துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினானேரோ. (க)

மேற்படி-வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனநீத்

(டு) கொணாநது - அழைத்துவந்தது. கொணு என்னும் பகுதி
ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விநிந் துகொணர் எனநின்றது

(சு) ஆதல் - இடைச்சொல் ஈண்டெவிகற்பப்பொருளிலவந்தது.
காதலன் - புத்திரன்.

(க) வலாரி - வலனைன்னு மசுரனைக்கொன்றவன் - இந்திரன்.
வையகிய - வீற்றிருந்த.

(க0) சிலை - வில் அத்திரி - மகமேருமலை. அலை - விளைத்தொ
கை. பறந்துதிரியும் எனபதுபொருள். அட்டவன் - சிறகுகளையறுத்த
வந்திரன். உலை - கொல்லனுலைக்களம். அத்திரி - துருத்தி. உலைய
த்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ் சுருங்கலுமு
டைமைபோல, விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடைமைபற்றி.

தூலயத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசசெழியன்வருமால். (௧௦)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனாக
கண்பேறடைவானெதிராகண்டனனே. (௧௧)

வந்தானமருகணசரணம்பணிவான
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிரா துதழீஇயினனால். (௧௨)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புநிரம்பியபன்னியொடுந்
தோத்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தண்பொருளைப்புனனாடவனும். (௧௩)

முன்னைததவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவளவந்தெதிரோ
தன்னைததழுவததழுவிகிரிவேந
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (௧௪)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன
வண்டேயெனவுண்மிறந்தனனால். (௧௫)

(௧௧) பேறு-பயன. ஏழ்கடல்வாய் எனப்பேறு அடையா அருள்
இன் அமுதைஎன்றதற்கு-எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த அ
ளவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்றதன்மருகனை எனபதுபொருள்.

(௧௩) பொருளை - தாமிரவர்ணி. புனனாடவன - நீர்வளமிக்க
பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசன். ஆடியசெலக என்றது-செ
யயிடுவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாதலின் வருமொழி வல்
லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது.

(௧௪) கிரிவேந்த - மலையரசன்

(௧௫) தேமொழி - அணமைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவல்
ம் - கவலை. இவ்வுவகை என்றது - (திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக
கோலம்போல, இங்குமபெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்த திருக
கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள் கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
லுணுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினளால. (ககூ)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாயச்
செஞ்சோதிமுடிச்சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடியேரோ. (ககௌ)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைதூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிபற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புணலாடினளே. (ககஅ)

குடைந்தார்க்காயேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிக்கமல
முடைந்தாருணைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம். (ககக)

ஒண்கொண்டன்மிடற்றொளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சோ
கண்கொண்டநுதற்கவினுமபொலியா
மண்கண்டவியப்பவயங்கினாலு. (ககௌ)

விண்ணின்னுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்நுதற்கருணைகரன்வா
ழெண்ணின்நபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமேரோ. (ககௌ)

(ககூ) சேணு - தூரதேசம் - நாண் உற்று ஏனறது - சிவபெரு
மான நிருவருளால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கல
நாண் பூண்டமையை. இவ்வுண்மை, ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வரு
தல்காண்க,

(ககௌ) மஞ்சு - மேகம். ஒதி - கூந்தல். பைஞ்சோதி - பசியகிர
ணம், பவித்திரை-பவித்திரமுடையவள். பவித்திரம்-பாபத்தைநீக்கி
முத்தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம் என்றது - தருப்பைப்
பவித்திரமாதலின்.

(ககக) மிடைந்தார் - தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகரருட்படி
வம் என்றது - சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(ககௌ) கதிர் - சூரியன். கருணைகரன் - அருளே திருமேனியாகவு
டைய சிவபெருமான். எண்ணின்நபுரம் என்றது-திருமால்முதலியோ
ர்எண்ணத்தில் நிலிபெற்று நின்றசிவபுரத்தை, மண்-நிலவுலகம்,

அத்தெய்வவிமானமெத்திடலு
முததெய்வதழுக்கணவன்பணியா
* னத்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெததெய்வதழுந்தொழுவேறினனாள்.

(உஉ)

தேமாரியெனும்படிசிந்தநதும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையந்தரநூந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிந்தனவால்.

(உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந் துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரோத்தச்சுராதிகன்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கடத்தாகோனகாகுறித்துச்செல்வார்.

(உ௪)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவந்தந்தமருகனும்பெருகுசேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடுமிக்கோயில்புகுந்தான்கிருப்பக்கண்டார்.

(உ௫)

முன்னைவல்வினையால்யாககைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பணடையவடிவமாறி

(உஉ) முத்தெய்வதம் - சோமஞாயாகனியெனனு மூன்றுதெய
வங்கள். * நததெய்வதருக்கரன் எனபுழி, நகரம் சிறப்புப்பொருட்
கண்வந்தது, நக்கீரனார் நப்பாலத்தனா என்பனவற்றின் நகரம்
போல, நங்கை - காஞ்சனமாலே.

(உ௩) தேம் மாரி - இனியமழை. (உ௪) அரஓலி - அரகர
வென்னுமுழக்கம். கோநகா என்றது - அயனபதமுதலிய எல்லாப்
பதங்களுக்கும் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(உ௫) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது - பாண்டியர் திருவுருவங்
கொண்டமையை. பின்புதன் னுருவம் என்றது - சிவபெருமான் நிரு
வுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை; எனவே சிவபெருமான் பாண்டியனது
திருவுருவத் தான் பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்டியனுக்
களித்தொடர்பது கருத்து. குடுமி - சிகரம்.

(உ௬) முன்னைவல்வினை - அனாதியேயுள்ள பாசவினை. யாக்கை
முறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத் தோற்றங்களிலும் மாறிமாறிப்
பிறத்தலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்றது - அந்
தோற்றங்களுள் தேவாமுதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களைப்பெறுதற்கு
மனிதயாக்கையே காரணமாக நின்றன. பணடையவடிவம் - சதநி
யும், சிவமும்.

யன்னையேமகளாயின் றவப்பனேமருகனாக

வெனனயானோற்றேமியார்க்குமியற் றருந் தவந் தானென்னு. (௨௬)

கன்றகலான்போலையன்கனைகழல்விடாதுபற்றி

யொன்றியவன்புபின்னினைந்தெழவுள்ளதேதோடுஞ்

சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பினோககக்

குன்றுமழ்விமானந் தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந் துபோய்ப்புண்ணியருக்கெண்ணி றந்தபோகமூ

ட்டுஞ், சுவலோகங்கடந் துபோய்மகாலோகஞ்சனலோகந் துறந் துமே

லைத், தவலோகங்கடந் துபோய்ச்சத்தியலோகங்கடந் துதணுமொயோ,

னவலோகங்கடந் துலகந் தாயகமாளுசிவலோகந் தண்ணினாரோ. (௨௮)

அறக்கொடியின் னிறைமகனையடிபணிந் துதனை யீன்றார்க்காதி

வேத, மறைப்பொருடனவடிவளித்தவருளின்மனநிறை மமகிழ்ச்சிவாய்

கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டுதிருச்செவிக்குஞ்செங்குமுத

மபொதிந் ததீந்தே, னிறைறப்பதெனப்பன்முறையாற்றுதிசெய்துதொ

ழுதொன்றுநிகழ்த்தாரின்ருள். (௨௯)

(௨௮) புவலோகம் - சந்திரசூரியர்முதலியோர் வசிக்கும் பதம்.

சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மார்க்
கண்டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்விய
வாகனர், அனலா, சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினிவாக்கர், பொக
கிஷ், ஆசியபர், சோமயா என்றுசொல்லப்பட்ட பிதித்தேவர்களும்,
சங்கரிஷ்ணர், வாசுதேவர், பிரத்துய்மினா, நிருத்தர்என்னும்நாலவரும்,
அத்தசியசாரமும் மதனமுதலாயினோரு மிருக்கும்பதம். தவலோகம்-
சனகர், சனந்தர், சனாதரா, சனற்குமாரா, சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும்
ஏழுமுனிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம். சத்தியலோகம்-கிழக்கே
இந்திரநீலநிறம்வாய்ந்த இருக்குவேதமும், வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த
யசர்வேதமும், மேற்கே பதுமராக நிறம்வாய்ந்த சாமவேதமும்,
தெற்கே கருமைநிறம்வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க, மத்தியில்
பிரமனிருக்கும்பதம். நவலோகம் - ஆன்மகோடிகளைப் பாதுகாக்குந்
திருமால் வசிக்கும்பதம். சிவலோகம் - பிரமவிஷ்ணுக்கள் சேவிக்க
உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்பதம்.

(௨௯) செவிக்கும் - உருபுமயக்கம்.

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். ௧௭௧

எண்ணிற்ந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கும் பயன்சுரக்குமிமையோர்நா
ட்டுப், புண்ணியவான் றன்புனிற்றுக்கன்றுக்குக்குறவேதென் பொ
ருட்டுென்னீன்ற, ளெண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலுமீண்ட
மைததாயீன்றாளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்துனருள்வடி
வளித்துன்மேளுடந்தாய். (௩௦)

தென்னர்மரபிற்ந்தெனப்படுபழியிலாழ்வருஞ் செவ்விரோக்கி
ப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந் துகோலோச்சிவருகின்றாய் போலுமே
லு, மிர்நிலமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனததலிலியியம்பலோடுந்
தன்னிறைவையுட்கோலையகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர்கோ
மான். (௩௧)

ப த த வ து

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௧௯ - க்கு திருவிருத்தம் - ௯௨௦.

உ

பதினொராவது

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலத்துறை.

மன்னவன்ருலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன் றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுபாப்பாம். (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவேயந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதீணையடிநிழல்போல்யார்க்குத்

(௩௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காட
தேனுவை. புனிற்று-இளமை. அருள்வடிவு - சாரூப்பியம்.

(௩௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள்,
உட்கிடை, அதாவது - மனக்கொள்கை.

(௨) சுந்தரசாமி-சவுந்தரபாண்டியர். எண்ணிலாவைகல் என்
றது - அறுபத்தாறாயிரம்வருடம் அரசுபுரிந்தமையை. உண்ணிலா
வயிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைககள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செயதருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர்தானுகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (௨)

கரியவன் கமலச்செம்மன் மறைமுதற்கலைகள் காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்று மெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன்றிநதைத்தென்னவன் நனக்குங்ஃப்பிற்
குரியவடனகருநகாதன்மகனெனவுமையைத்தந்தான். (௩)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய
முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னும்பெறுவதோருறைவதீர்ப்பான். (௪)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறென்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாதியீறிலாப்பரமயோகி
நன்றுதிசுழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார். (௫)

(௩) தென்னவன் - மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்சூரியவள்
என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(௪) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திங்கள்கோக்
குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாண்டியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்
னும் பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(௫) ஒன்றினைச்செய்கை-(ஈஸ்வரன் பிரபுத்வசாமர்த்திய குணங்
கள்மூன்றனுள்ளொன்றாகிய) கர்த்தத்துவம். செய்யாதொழிகை-அகர்த்
தத்துவம். வேறென்றுசெய்கை - அன்னிய தாகர்த்தத்துவம். ஆதி
யீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும், ஆன்
மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதியு மில்லா
தவ னென்பதைக்குறித்து நின்றது. இக்கழ்ச்சி - வெறுப்பு. வேட்கை-
விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்க வல்லாரென்றது -
ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அதுஅதுவாயும், முத்தியின்கண், மாயா
சுருவிகண் முற்றும்நீங்கி முதல்வனோடொன்றாயும், நிற்குந் தன்மை
யனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அரிதிற்றெளியு மரபாயிருத்த
லாலும், அவன்செய்யிலயறிவது அரியதிலரிய தென்பதை விளக்கி
நின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செந்தழனாட்டமீன்றசெல்வனைக்கருப்பமெயதா
தந்தமிழியிருஞாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சந்தரவல்லிதன்பாற்றேன்றுமாறுள்ளஞ்செய்தான். (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந் தாழ்ந் து
மங்கைநின்வடிவுகேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோறாற்றுமன்றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றாற்புனிதையப்படிபோலானாள். (எ)

கருமண்சிகரச்செம்பொற்கனவலாயனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலையசமந் துமாய்ந்தமருங்குலும்வந் துதோன்ற
வருள்கனிந் தனையானாவிந்கின்சுவையார்வம்பொங்க. (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளன்னவம்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுநதிங்கட்படுசுவையமுதந் தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடகணங்கணல்க. (க)

புண்ணியமுனிவாவேதபண்டிதர்போந் துவேந்தாக
கண்ணியசடங்குமுதுரருங்கடிவெள்ளததாழ

(சு) இந்திரசாலவிச்சை காட்டுவானென்றது-கருப்பத்தில் தோன்றுவதுபோலப் பிறர்களை நன்கு காணப்பட்டும், அவ்வாறு தோன்றாமையை. செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வன் என்றது - செவந்ததுதற்கண் தந்தருளிய இனையடள்ளையாரை.

(எ) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப் பொலிவு.

(அ) கருமணி - நீலரத்தினம். கணகம், கனிந்தால், என்பவற்றிறுதொக்குக், கனம், கனிந்து எனின்றன.

(க) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம், தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம், எனப் போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனுணர்க. பன்னகரமுதமென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்த வுணவுகளை. திங்கட்படுசுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவைமிகுந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிக்கண்ணித்தெய்வம்
பண்ணி பதருமச்சார்பாற்படுபயன் றிலப்பாடெய்த. (௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந் துவாதிரைநாள்செய்த
பூசையின்பயன்றானெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேர்திரத்திற்சிறந்தநல்லோராவாய்ப்ப. (௧௧)

முந்தைநான்மறைகடாமேழுங்குமந்தாரமாரி
சுந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந் துபியைந் துமாப்ப
விற்தையுந் திருவும்வெள்ளைககிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப. (௧௨)

(௧௦) வேந்தர்க்கண்ணிய சடங்கென்றது - அரசாக்குவிதித்த கருப்பாதானம், புஞ்சுவநம், சீமந்தம், விண்டுபலிஎன்னும் நால்வகைக் கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது - கருப்பந்தரிக்கும்படி செய்யுங்கிரியை. புஞ்சுவநமாவது - வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிரம், அல்லது நூற்றெட்டுதரம் ஒமஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினாலேயே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைக் கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற் பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவது விபாகிரிதி மந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டுதரம் ஒமஞ்செய்து, தருப்பை, அத்தி, அரககொம்பு, மூன்றிடத்து விளாப புள்ளபன்றிமூள் இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாங்க மந்திரத்தினால் தலையினை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே விழுத்துச்செய்யுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது - சீமந்தச்சடங்கி னுறுப்புக்களிலொன்றாய், இரு டிகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலக்காலையிலும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருச்சித்து, அகோரமந்திரத்தினாலும், வியாகிரிதியினாலும், நூற்றெட்டு ஒமங்களையும், விண்டுமதுவால் ஆறுஒமங்களையும், நெய்யினால் ஆறு ஒமங்களைப்பூசு செய்து, முடிவில எட்டுப பிரமசரியருக் கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற்றிலுள்ளசிகவுக்கு வலிமையுண்டாகச் செய்யுங்கிரியை. திங்கடோறுமென்றது - புஞ்சுவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவது மாதங்களிலும்; சீமந்தம் - நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களிலும்; செய்வதாதலின்.

(௧௧) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(௧௨) அந்தரமகளிரா - அரம்பையாகள். விற்தை - வீரலட்சுமி. திரு - இலகருமி. வெள்ளைக்கிழத்தி - நாமகள். வீறு - இறுமாப்பு.

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மநதிரவேள்விச்செநதீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்தரநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேளபுனலிறைமக்கிடத்தோளாட. (௧௩)

ஆலததையமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலக்குழந்தைவெங்கதிர்போலற்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்ப்போற்கணமழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலத்தோட்செழியன்செலவமகள்வயிற்றேறாநறினே. (௧௪)

எடுத்தனண்மோந் துபுல்லியேந்தினள் காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கிவீங்குகொங்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனள்குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்தினுடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (௧௫)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிலவாழ்க்கைப்புத்தே
ளலாத்நிலயிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிரவேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரோனோ
சுலத்தலைமகளிரோடுவகோமகன்கோயில்புக்கா. (௧௬)

சுடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசாயாருங்குறுநிலவாழ்க்கைச்செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்கணுற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவநதா, (௧௭)

(௧௩) மாவெட்டிம எனறது - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம்.
குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம்என்னும்
அஷ்டகசங்களை. பொறை - பொறுத்தல். எய்ப்பு-இளைப்பு. மேருப.
புத்தேள் - மேருததெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(௧௪) சேய் - குமாரக்கடவுள். (௧௫) புல்லி - தழுவி. காந்தன்-
கணவன். குமுதப்போது-அல்லிமலர். எடுத்தனள், ஏந்தினள், கொடுத்த
தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்பனமுற்றெச்சங்கள்.

(௧௬) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிலவாழ்
ககைப்புத்தேள் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப் புத்தேள் - பிர
மன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(௧௭) சுடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி -
உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசொன்றது-வட
தேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத் தண்டா
ரசு என்பது - தொண்டைமண்டலத்தரசுகளை.

மன்னனைத்தேவிதண்ணைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின்னுவெண்மழுமானித்த
தென்னவர்பெருமான் தேவதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிநதுதம்பொபோருவாரிணையசொலவாரா.

(௧௮)

வழுதியர்பெருமான் நன்பாற்கந்தனைவந்தானென்பா
பழுதறுகற்பினாடன்பாககியமிதுவெயென்பா
தழகினுனமதனுமபெண்மையவாவுறுமியன்கோலாணை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காககுமென்பார்.

(௧௯)

மனிதர்வான் நவமோதென்பார்வைகுலோர் நவமோவானப்
புனிதர்வான் நவமோவேள்விப்பூசுராதவமோகேள்வி
முனிவாவான் நவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார்.

(௨௦)

தருமமாதவத்தின்பேரேவருத்தமாதவத்தின்பேரே
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேரேவெய்தத்
கருமையாம்வீடுநோற்றவருந்தவப்பேரேவிர்த்தத்
திருமுகனென்றுதம்மில்வினாய்மகிழ்சிறப்பச்சென்றார்.

(௨௧)

அவ்வவர்மனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்புககழிகொங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விநிரமபியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா.

(௨௨)

சுண்ணமும்பொரியுந் தூவெள்ளரிசியுந் தூர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பணிநீருஞ்சார்த்து
மெண்ணெயுந் தானச்சேறும்பசையறவெடுத்தவாரிக்
கண்ணகைநமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம்.

(௨௩)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெண்பொண்ணடைகொண்டாரந் தூங்கும்

(௧௮) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(௨௦) தென்பார்-பாண்டிநாடு. பூசுரா-அந்தணர். (௨௧) அருத்தம்-
பொருள். (௨௨) கௌவை - முழக்கம் நெய்விழா-எண்ணெய்விழா.

(௨௩) தூர்வைக்காடு-அறுகிள்குப்பை. தானவெள்ளம் - தான
நீர்ப்பெருக்கு - அல்லது, மதநீர்ப்பெருக்கு.

(௨௪) துருத்தி, குழல், சிவிறி, அண்டை, இந்நான்கும் ஒவ்வொரு
வகையானநீரை மக்குந் கருவிகள். தூம்பு-தொலை மாறி ஆடலாவது-
துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்தியபெண்கள்; குழலும், அண்டையும் ஏந்தி
நீர்தூவலும்; குழலும் அண்டையுமேந்தியபுருஷர்கள், துருத்தியும் சிவிறி
யும் ஏந்திநீர் தூவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்லாதவன்) மனம்தன்.

வம்பஞ்சுமூலயினாருமைந்தருமாறியாட
வம்பஞ்சுமாறிமாறியனங்கனுமடல்செய்தான். (௨௪)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிந் துவாதிரைந்நாளிற்
பொன்னவனகேந திரித்தபுனிதலக்கினத்திந்நோந்த
தென்னவாபெருமானசேய்க்குச்சாதகச்செய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன் றவேதமரபினால்வயங்கவாற்றி. (௨௫)

கரியவெண்டினாநீர்ச்செல்வன் கல்லிற் காரிந் தவென்றித்
தெரியலனுலகந் தாங்குதெய்வதவகாக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழிந்தச்சந்தோற்றற்
குரியகாரணத்தாளுமமூக்கிரவருமனென்றான். (௨௬)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதுநடத்தியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னாலாறுதெரிந் துபூணூற்கடிமுடித்துப்பின்னர். (௨௭)

(௨௫) மூதூர் - தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்ன
வன்-குரு. கேநதிரித்த-கேந்திரஸ்தானமடைந்த சாதகன்மமாவது -
புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்தில், அஸ்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்
செய்து, வாமமந்திரத்தால் புத்தி-ன்முகத்தை யெதிராநோக்கிப், பஞ்
சப்பிரம மந்திரங்களையுச்சரித்து, உச்சியைமோந்து, தற்புருடமந்திர
த்தை வலக்காத்தில் செலுத்தல். ஆதியென்றது - உத்தாபனக்கிரியை
யை அதாவது, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய
வயர்ந்த விடத்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங்கிரியை.

(௨௬) கரிய - பெரிய. நீர்ச்செல்வன் - வருணன். கல்லி
ற்கு அறிந்தவென்றித் தெரியலன் - இந்திரன் தெரியல் - மாலை.
வகாக்கோன் - மகம்மேரு அரசன். தரியலர் - பகைவர். தருக்கு -
செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாகவுடையவன். இது
நாமகரணச்சடங்கைக்குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடெலிற்
செய்யுங்கிரியை.

(௨௭) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரியையை. அதா
வது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்
திற்குச் செல்லுங்கிரியை, அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடத்திற் செல்லு
தல். அன்னமங்கலம் - அன்னப்பிராசநக்கிரியை. அதாவது, ஆறாவது
மாதத்தில் சோறூட்டுதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை - செள்ளக்
கிரியை. அதாவது - பதினமூன்றாவதுமாதத்தில், மயிர்வினைக்குச்
செய்யுங்கிரியை. பூணூற்கடி-உபநயநக்கிரியை அதாவது-ஐந்தாவது
வருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச்செய்யுங்கிரியை.

பதநிபாபாழிச்சாகையாரணமபிணத்தவேத
முதநிபாக்கலையுமவென்றிமூரிவிற்கலையுமவாளு
மதநிரையொழுமையன்மாரிபாவையம்பாய்மா
விதநிபாயேற்றமற்றுமுணர்த்தினுண்வியாழப்புத்தேள். (௨௮)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப
பரனிடைத்தெளிநதான்பாசபதாத்திரப்படையுமன்றோ. (௨௯)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானுகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிகொள்கலறையவென்றிச்
செல்வவேற்றிளையோடுந் திருவிளையாடல்செய்வான். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதககாத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றும்

(௨௮) பதநிபாபாழி சாகையாரணம் பிணத்தவேதமுதநிபா
கலை என்றது-காண்டோபக்கிர மணக்கிரியையை. அதாவது வேத
பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம்-வாசகம்.
நிபா - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்
சரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பூர்வ
பதத்தையொரு முறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை
யுச்சரித்து, மீட்டும்பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறையுச்சரித்து, உத்தர
பதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்குஞ்சடை. சாகை - சத்தகாண்டத்தின்
வேறாயுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பததுப்பிரச்சினங்கள்கூடி
யது. பிணத்த என்றதற்கு - இவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்பிய வென்பது
பொருள். வேதமுதல் நிராகலை என்றது - மந்திரம், வியாகரணம்,
நிகண்டு, சந்தோபிதம், நிருத்தம், சோதிடம் எனனும் ஆறு அங்கங்
களை. விற்கலை - தனாவேதம் வாள் - வாட்பயிர்ச்சிகுருரியதால். மா
ஏற்றம் - யானையேற்றம். வையம் - தேர். பாய்மா-குதிரை.

(௨௯)கொள்கை-கோட்பாடு.எண்ணெண்கலை-அறுபத்துநான்கு
கலைகள். (௩௦) நாலிரண்டகவை-எட்டுவயது.தொல்லறிவு என்றது-
துதற்கண்ணிற்றோன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பணடுள்ள முற்
ற்றிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன் - மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(௩௧) புகர்-புள்ளி. வேழம் - யானை. தகர் - ஆட்டுக்கடா. வகிர்-
பிளவு வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், “வகிர்படு குரு
திக்குடு” என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று. நான்குறுப்பு
ஆடி-என்றதற்கு இரதகஜதுரகபதாதி என்னுநான்குறுப்புகளமைந்த
சதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்படுருதிச்சூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனஞ்ஞாப்பாடிவென்றும். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுதைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்ததும்
வேற்றிறன்மைந்தரோமெல்லமர்விளைத்துவென்றும். (௩௨)

சந்தவெற்படைந் துவேட்டஞ்செய்துமச்சைலவாழ்க்கை
யந்தணராசிகூறவவர்தொழிலவினாமன் னா
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇககளித்துமீண்டு
மிந்தவாறைமம்முவாண்கெழியமேலெய்துமாண்டில். (௩௩)

சூர்முதறடிந்ததங்கடோன்றலையிவனென்றெண்ணிக்
கார்முகமயிலும்வேலுங்கைவிடாக்காக்குமாபோல்
வாராமுகமுலையினும்வடிக்கணுமருங்குமொய்ப்பக்
கூாமுகவேலானின்ன கொள்கையனாகத்தாதை. (௩௪)

பங்கயச்செவ்வீத்தாகிக்கண்மனம்பருகுகாந்தி
யங்கழற்காலஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டுநீண்ட
சங்கையுமவட்டந்தோன்றாச்செழுமுழந்தானுநாலவாய்த்
துங்கவீரங்கவுண்மால்யானை துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும். (௩௫)

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கண்ணடியினன்னகடியகல்வனாகொண்மாபு
மெறியிசைவீணைததண்டினிணைந்தூரீண்டிழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டனையதோளும். (௩௬)

(௩௨) மா-குதிரை. காவதம்-காதம். ஆவி-தடாகம். இன்பமென்
றது - நீர்விளையாட்டயர்தலாலும், மலர்களைச் சூடுவதாலும், நிகழும்
மனக்கிளர்ச்சியை.

(௩௩) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சங்களடர்ந்த பொதியமலை.
சைலம் - மலை. கந்தம் - கிழங்கு.

(௩௪) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மனாகிய மாமரத்தின்வேரை,
தோன்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளை. மருங்கு-பக்கம்.

(௩௫) கழல் - வீரகண்டை. சொன்ன அடைவு என்றது -
சாமுத்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சங்கை - கலிணக்கால். வட்
டம் - எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய் - தொங்கியசையும்வாய்.
சரங்கவுள் - தண்மைவாய்ந்தகபோலம். கவான் - தொடை.

(௩௬) கடி-சருச்சரை. அதாவதுமுருட்டுத்தன்மை. மறு-குற்றம்.

வலம்புரியென்னவாய்ந் தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவானோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னாண்வடிவெலாநின்றின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௩௭)

உன்னதமானுநீண்டவறுப்பைந் துருக்கந் தானு
மன்னதுருறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீரந்தொருத்தவானே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணுன்கிலக்கணவறுப்பாமென்ப. (௩௮)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனாகுமொளிகவர்கண் கபோலம்
புயல்புணாவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந் துண்டம்
வியன்முலைநமொரபைநதுநீண்டவேல்விளக்குநன்மை. (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிநறகணுநகம்பல்லீந் துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்குந
குறியவேற்பாக்கியப்பேறஞ்சிரங்குளமென்றாய்நதோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்மெகன்றவேலிதுவுநன்றம். (௪0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாகு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்நத
தகைமையாலெவாக்குமேலாநன்மைசாறககோனென்ற. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந் தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குண்ணோர்க்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனாகிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்ற
வல்லணிமிடற்றூன்பின்னுமனத்தினுலாந் துருமும். (௪௨)

(௩௭) நடிக்கவல்லான் - இந் திரஜாலவிததை செய்யவலசவுந்
தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல் - சாமுத்திரிகைநூல்.

(௩௯) புயல்-மேகம். துண்டம் - நாசி.

(௪0) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆணகுறி.
குளம் - நெற்றி.

(௪௧) அகவடி - அடியினுள்ளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்
டக்கடை - கட்கடை. இதழ் - உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இகல்
வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௪௨) வாழ்நாள் - ஆயுள். சூழல்-ஆலோசித்தல்.அல்-இருள்.

இத்தருபண்புசான் றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெயவீறுதெய்வ
பத்திமைபுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்ப்பண்புசார்ந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி. (சுந)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதேறவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதினையுங்கோடல்
பல்லுதற்கரியஞாலமாலேபோற்புயத்திலேநீதிச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (சுந)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னரீண்முடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுகூழ்ந் துமதிஞரோடுசொவினானே. (சுந)

ப தி ன் ன ர வ து

உககிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௨௦ - க்கு திருவிருத்தம் - கூகடி.

உ

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளை செண்டுகொடுத்த படலம்.

.. . .

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குநதிறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுந்நித்
பெருக்குநகரநதசடைக்கற்றைப்பெருந்தோச்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செவ்வேல்வளை செண்டளித்துள்ள
தரிககுமுடித்தந்தரசுரிமைத்தந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம். [சு]

(சுந)இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு-நிகரின்மை.

(சுச) தேத்தும் - இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்ச்சொல் - அது
உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங் கெட்டுத்
தேத்துஎனின்றது. (சுந) இயல்-இயற்கை. மதிஞா (சுமதிமுதலிய)
அமைச்சர். உசாவல் - ஆலோசித்தல். கவித்தும்-சூட்டுவோம். இது
எதிர்காலத்தனமைப் பன்மை வீணமுற்று. தும் - மேற்படி வீண
முற்றுவிகுதி.

வையைக்கிழவன் நன்னருமைக்குமரன் நனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதாந்திறேனாக்கியறிஞரோடுந் திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாரிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுமம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாடொன்றளக்கின்றார். (உ)

திந்தண்புனல்குழுவடபுலத்துமணவூனன்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றாய்த்கேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருள்வாய். (ங)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்நனவிற்றங்
களளத்துருவாந் திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (ஈ)

அன்னமிறைகொள்வயனமதுரைச்சவன்யாமரசநீயின்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிறகொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரநாற்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குக்கொடுத்தியென்றுசெப்புதலும். (ஊ)

உள்ளக்கமலமுககமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைககமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயிலைநீன்தன்பின்
வெள்ளத்தழந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளைக்கும்வேலையினில். (ஐ)

நித்தரியமக்கடனிரப்பிரிருபனமைச்சரோடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிதமிழை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநாககிவழிக்கொண்டான். (அ)

(ங) வடபுலத்துமணவூர் என்றது - மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள
மணவூரை. அற்றை - அநநாள். கனையிருள் - மிக்கஇருள்.

(ச) மருமான் - புத்திரன். வள்ளல் - வளையாதுகொடுத்தல்.

(ஈ) அள்ளல் - சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற்பரமன் -
அருட்கொடையையுடையசிவபெருமான். வேலைஇரண்டனுள், முன்
னையது - கடல். பின்னையது - விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்தென்
னும் பொருளது. (எ) நிருபன - சோமசேகரச்சோழன். நான்கு
பைத்த கருவிப்படை என்றது - இரதகஜதுரகபதாதிகளை. பைத்த -
பரந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை - பருதி. கருவி - ஆயு
தம். பொய்த்தமருங்குல் - பொய்போலு மில்லாத இடை.

நென்னலெல்லமணம்பேசுநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான் நமரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன் நனைக்கணடாரடல்வேற்குமரனையானென்
தென்னாபெருமான் குமரனுக்குன்றிருவைத்தருதியெனவீனையான். ( )

குலனுங்குடியுங்கனவின் கட்கொன்றைமுடியார்வந் துரைத்த
நலனுங்குடறிமணநேர்ந் துநயப்பவதனைநன்முதியோர்
புலனென்றுழையர்தமைவிடுத்துப்பொருளைத் துறைவற்குணர்த்திவ
வலனுந் தயில்வேன்மன்னனெடுமதுரைமூதூர்வந தனைந் தாரா. [ரு

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிபோணியத்தழிஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவய்த்துப்பாண்டிவேநதனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துகக்
வரைவுநாள்செய்தனைசெய்யமன் நன்முரசமைநலித்தார். (க0)

மாடம்புதுக்கிப்புகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநினைத்துப்பாவிகையுநிறைநபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமும்புனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகராமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினார். (கக)

தென்றடைன்றிருமகனைதேவாபெருமான்மணம்புரிய
மன்நலழகாலொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (கஉ)

கலிநிலத்துறை.

முன்னர்மாலமுடியணிசந்தரத்
தென்னரோற்றின்றிருமுகங்கண்டொழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னாமாதவர்யாரும்வருவரால். (கங்)

(அ) நென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைச்சர் என்றது-
அமாத்திய அன்னும் வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியா-அருகிலுள்ளோர்.
அன்ன - சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல் - கொல்லல்.

(க) புலன்ஒன்று உழையர்-அறிவு சான்றதுதுவார். பொருளைத்
துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன், வலன் - வெற்றி. அயில் - கூமை.

(க0) முகமன்பரவி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-
கலந்து. வரைவுநாள் - திருக்கல்யாண மகோற்சவநாள். மன்றல்-
விவாகம். (கக) புகதம் - பாக்குமரம். மறுகு - வீதி. கூடம்-யானை
கட்டுமிடம். கொளுத்தினார்-அலங்கரித்தார். (கஉ) தென்றல்நாடன்-
தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று என்
றது - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தை. இன்று என்
றது - உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரவிலெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுள்ளுற
வீரவிதன்வழித்தோன்றல்வநதெய்தினான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகககுழாங்கணமின்
னீடுவாளொடுநீர்நதெனமார்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலககாதுடையாடவர்க்
சேடனீகத்துச்சேரன்வநதீண்டினான். (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பலவண்ணமு
முடலங்கொண்டெனவுந்நுறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிற்றேரூன்றினு
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னப்பொன்னோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தினு
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே. (கஎ)

தொக்கமள்ளரடிப்படுதூளிபோய்த்
திக்கடங்கவிழுங்கித்திணைக்கட
லெக்காசெய்யவெழுந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிநண்ணினான். (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளர் - காற்றைப்போலும் வன்மையையுடைய காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்நத கடல்வெள்ளம். தோன்ற லென்றது - பெருமையிற் சிறந்தசோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு-பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசு) உந்தல் - செலுத்தல். வாவும-தாவும். இதுவாம எனநின் றது, இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங் காற்றும்பல வண்ணமும், உடலங்கொண்டென என்பவைகளுள்-கடலுடலகொண்டென என் பது-குதிசைச்சேனையின் அளவினமையையும், உள்ளமுங்காற்றும் உடல்கொண்டென என்பது - அவற்றின்வினாவின்மையும், பலவண்ண முமஉடல் கொண்டெனவென்பது - ஒவ்வொரு குதிகைகளும் ஒவ் வொருநிறத்தில் முட்டிநின்ற நிறைந்துநின்றிலையும் உணர்த்திநின்றன.

(கஎ) அலகு-அளவு. உதயம்-உதயகிரி. ஆதவா-சூரியா. ஓடை- நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது - நிகழ்காலப்பெயரெச்ச மாதலின், விளங்காநின்ற என்னும்பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலையிற்கந் துகமேற்கொடு
கூனல்வார்சிலைவஞ்சககொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவாநண்ணினார். (௧௯)

சீனர்க்கோனகர்சிங்களாகொங்கணா
மானவேல்வலமானவாரசாளுவர்
தானமாநிரைச்சாவடராதியா
மேனைநாட்டுமனனருமீண்டினார். (௨௦)

நூலொடுந் துவக்குண்டுநுடங்குமான்
ரோலர்நூங்குசொருக்குடைத்தானைய்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சகககோலினா
நாலுநூல்பயினாவினர்நண்ணினார். (௨௧)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந் துதோள்
விட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத
தொட்டகோலினர்வேள்வியிறசுட்டநீ
றிட்டநெற்றியிரில்லொடுநண்ணினார். (௨௨)

முண்டநெற்றியாவெண்ணிறமூரலா
குண்டுகைககையாகோவணமலீக்கிய
தண்டுகையர்கற்றானையாமெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைககாய்நதவந்நண்ணினார். (௨௩)

(௧௯) கூனல் - வளைவு. கரும்படை-பெரியசேனை. அரட்டா - குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின அரட்டக்கரும்படைககுறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வலவெழுத்து மிககது. (௨௦) தானம் மா-மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடையயானை.

(௨௧) நூல் - உபலீதம். மானரோல் - கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சகம் - முண்முருககு. நாலுநூல் - நான்குவேதம் தானையா, முஞ்சியர், கோலினர்,நாவினர் என்றது - பிரமசரியை.

(௨௨) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல் கையினர், காதினா, கோலினா,நெற்றியொன்றது - வானப்பிரததனா. (௨௩) முண்டம்- திரிபுண்டரம். வெண்ணிறமூரலர் - தம்பலக்காவியுரூப் பல்லினர். கல்தானையர்-செங்கல்லிற்றேய்த்த காவியுடையையுடையவர். மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவொன்றது - பொருள்கடோறு முலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக் கழித்து, 'நின்ற வண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கையா, தானையர், காய்ந்தவொன்றது - சந்நியாசிகளை.

திந்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்த்தாட்டொடும்
போதபோன்மெயிறபுண்ணியப்பூச்சினா
செந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவொய்தினார். (௨௪)

ஆதிசைவர்முதற்சைவனாவருங்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியாபுண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லவந்தெய்தினார். (௨௫)

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
பெண்களிப்புறுமார்பனபிரமனே
டொண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி
னெண்கணத்தவர்பாவருமீண்டினார். (௨௬)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேககைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ
டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினார்
வணங்கினார்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார். (௨௭)

வினாசெய்தார்முடிச்சந்தரமீனவன்
சுரர்கண்மாதவாவேந்தர்க்குத்தொன்முறை

(௨௪) துகிர் - பவளம். புண்ணியம் - விபூதி. வேதச்சிரப்பொருளாய்ந்த கேள்வியருந்தவொன்றது - வேதத்தினுச்சியிலுள்ள மெய்ப்பொருளாகியபரசிவத்தை, ஆராய்ந்தறியும் ஆகமதுற்கேள்வியமைந்த அரியசைவ தபோதனரை.

(௨௫) ஆதிசைவர்முதல் சைவனாவொன்றது - அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச் சைவப்பிரிவினருள், அநாதிசைவர் - சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் - அதுலோமரொழிந்த ஏனையோராதலாலும், அவ்விருவரை யொழித்து நின்ற ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம்என்றது - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரவம் என்னுமறுவகைக் கூட்டத்தினரை. (௨௬) பதினெண்கணத்தராவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சாதரர் கருடர் - பொன்மொழிதர் புகழியக்கர்-மன்னும் - உரகர் சுரர்சாரணர் முநிவாமேலாம்-பரகதியோர்சித்தர்பாலர்.” கார்த்துவர்தாரகைகள் காணப்பசாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ - டாய்த்திறல் - போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். (௨௭) அரிச்சேக்கை-சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம், இராசதம், தாமதம் என்னு முக்குணங்கள். ஏறினா - முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந் தனன்மன்னவன்
நிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (௨௮)

சோமசேகரன்ரோகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறுப்பியேற்றுவான். (௨௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகரீண்டறவுஞ்ருகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த் த
ழைந்து, கருவிவான்வண்டின்கண்மெனககறுத்துக்கடைகுழன்றியன்
மணங்கான்று, புரையறச்செறிந்துநெறிந்து மெல்லென்றுபுந்திகண்
கவரநெய்த்திருண்ட, மருமலர்க்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல் வான்
செல்வமுண்டாகும். (௩௦)

தின்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டெயர்சென்னியாளவட
னுண்மகிழ்கணவனுயுணீண்டகிலவுலகரசரியனாமெட்டாந்
தண்மதிபோன்றுமயிரா ரம்பகன்றுதசைந் துழுவிரலிடையகன்
வொணமதிதுததன்பதிக்குந்ந்நிருவோடுலப்பிலாரோக்கியமுண்டாம்
கண்கடைசிவந் தான்பாலெனவெருத்துந்நிழிகழியவுங்கரிதா
யெணகவினடைந் துகோமனமாகியமைகருமயிராததெனினினிய
வொணகரும்புருவங்குனிசிலையொத்ததத்தமிலொத்திருதுளையும்
பண்கொளவுருண்டுதுண்ட மெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

வள்ளைபோல்வார்ந் துதாழ்ந்திருசெவியுமடற்சுழிநல்லவாய்முன்
னர்த், தள்ளியகாதுமனோகரமாகுந் தன்மையானனமையேதழைக்கு,
மொள்ளியகபோலம்வட்டமாய்ததசைந் திட்டெயர்ந் துகண்ணடிமண்ட
லம்போற், நெள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென்றோதினன்றிராகடற்
செல்வன். (௩௧)

(௨௯) ஏமம்மேனியன்-பொன்னிறம் உள்ளபிரகஸ்பதி. தூல்-
சாமுத்திரிகதூல். தேம் மன் கோதை - தேன நிலைபெற்ற கூந்தலை
யுடையகாந்திமதி. தோகை - மயில்போலுஞ் சாயலையுடையான்.

(௩௦) கருவி-உலகத்திற்குத் துணைககாரணம். மல்லல்-வளமை.

(௩௧) எட்டார் தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்ந்த ஆர்த்தசந்திரன்.
இடை என்றது - புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை.
உலப்பு - கெடுதி. (௩௨) கோமளம் - இளமை. துண்டம் - நாசி.
பண்-அமைதி. (௩௩) வார்ந்து - நீண்டு, ஊற்றம் - பரிசம், கடற்
செல்வன்-வருணன்.

கொவ்வைவாயதரந்திரண் டிருபுடையுங்குவிந்துசேந்திரோகை
நேர்கிடநதா, லவ்வணியிழைதன்னன்பனுக்கென்றுநண்புருவாகுமெ
ண்ணுஞ், வல்லவாளெயிறுமிடைவெளியினறிவார்துமேல் கீழிர
ண்டொழுங்குஞ், செவ்வனேர்ந்தாவின்பாலெனவெள்கித்திகழினன
றென்பர்தூறெளிறதோர். (௩௪)

மெல்லிதாய்ச்சிவந்துகோமளமானநாவினாள்வேட்டவேட்டாங்கே
வல்லவந்தெய்ததுகாந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி
னெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசபுகநன்றென்ப
ரல்லியங்கமலம்போனமணந்திருடர்ந்தவிர்ந்திபோல்வதுமுகமே. (1)

தினாவனோக்கழுத்துத்தசைந்தூநால் விரலினளவதாய்த்திரண்டு
மூன்றிறோகை, வரைபடிற்கொழுநனகிலமன்னவனொமாற்பகந்தசைந்து
மூவாறு, விரலளவகன்றுமயிர்நரம்பகன்றுமிதந்தேல்விழுமிதாம்வே
யத்தோள், புரையததசைந்தாமயிரகன்றென்பு புலப்படாமொழிய
கோமளமாம். (௩௫)

செங்கைநீண்டுருண்டுகணுகள்பெற்றடைவே சிறுத்திடிற்செ
ல்வமோடின்பந், தங்கும்வள்ளுகிரசைந்துருண்டுகண்ணுள்ளங்கவர்வ
தாய்ச்சரசரப்பகன்றூ, லங்கவைநல்லவகங்கை மெல்லெனச்சேந்தி
டைவெளியகன்றிடையுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சில் வரைகளினல்லவில
ககணவரையுளமாதோ. (௩௬)

முததணிதனங்கள்கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முகிழ்த்திருகடநே
ரொத்திறுமார்நீர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளதுமெலிந்தமர்ந்தரோம
பத்திபெற்றயலேமயிர்நரம்பகன்றபண்டியாளுண்டிவேட்டாங்கே
துய்த்திடுநாபிவலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற்றொலவிலாததிருவளம்பெருகும்

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநான் கெழில்விரலளவொ
டுவட்ட, வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்ப மத்தகம்யாமையின்புறம்
போற், படிவநெரொத்தனன் நிருகுறங்கும் படுமயிொனபகன்றியா
னைத், தடவுடைக்கையுங்கரபமுங்கதலித் தண்டிமொத்திருககினன்
றென்ப. (௩௭)

(௩௮) வேட்டது என்பது-அறுதொக்கு வேட்ட என நின்றது,
வேள்-பகுதி. சபுகம்-மோவாய். (௩௯) வரை-கீற்று. அகிலம் - கில
மில்லாதது; பூவி. தசைந்து - தசைப்பற்றுடையதாய். (௪௦) உகிர்-
நகம். சரசரப்பு - சருச்சகை. (௪௧) முகிழ்த்து - அரும்பி. கடம்-
குடம். பண்டி-வயிறு. இறுமாந்து - செருக்குறறு. இதுஇறந்தகால
வினை எச்சம், இறுமா-பகுதி. (௪௨) படிவம் - வடிவம். குறங்கு-
தொடை. தடவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைந் துவட்டமாய்த்தசைவ தணிமுழந்தாண்மயிர்ந
டம்பு, தங்கிடாதடைவேயுருட்சியாய்ச்சிறு ததுச்சமவடிவாயழகடைந்
த, சங்கையாஞ்சிரையெனபறததசைந் தியாமைமுதுகெனத்திரண்டிய
ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன்பன்னியா
மனனோ. (ச0)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந் துதுயவாயழகவாய்க்கழுநீர், மெ
ல்லிதழ்நிறாததாங்கொழுங்குறத்திரண்டுவாலுக்கி வெண்மதிப்பளவு,
பல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புக்கரறத்தசைந் தனவகத்தாள, சொல்
லியதசைவுமெனமையுஞ்சமமுந் துகளறப்படைத்தனன்றால். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்வையகலம் வெய
ர்வையற்றாக, முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வ முண்டாகுமொண்மணம்
பாடலங்குவளை, தண்ணொழுளரிமல்லிகைநுந் தன்சண்பகம்போல்
வனவாகும், பண்ணவாங்கிளவிகுயில் கிளியாழிந்படிவரும்பாக்கிய
மெனனோ. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காலினெல்ல
மருங்குனல்கூர்ந் தகண்ணிவடிவெலாம்வாக்கின்செல்வ
னொருங்குதுலுணர்வாற்றெள்ளியிம்பரினறும்பாதேதது
மிரங்குமிக்குயிலன்னொண்மெயயிலக்கணமரியதெனறான். (சச)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்களிதுனும்பவிப்பாற்
கொங்கலாந் துந் தாகுகுஞ்சியுக்கிரகமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந் தவையைச்
சங்கெறிதுறைநீராடித்தருங்கடிவனப்புகுகொள்வான். (சச)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந் துமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாணகலன்முழுதுந் தாங்கி
விட்டவிற்கலைவான்றிங்கள்வெண்கதிர்ச்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந் தவிசின்மேற்கொண்டிருந் தனன்சங்கமேங்க. (சரு)

(ச0) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை-நரம்பு.

(சக) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினையுடையதாமரை-
அல்லி - அகவிதழ் புகா - குற்றம். (சஉ) உணணம் - மேன்மை.
பாடலம்-பாதிரி. பண் - இசை. கிளவி - சொல். (சங) நல்கூர்ந்த-
வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன் - பிரகஸபதி. இம்பர் - இந்நிலவு
லகம். (சச) கொங்கு - மகரந்தம். மானம் மததம் மான் என்றது-
பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(சரு) கட்டு-முறுககு. மட்டனம் - பூசல்.

அந்நிலைமணநீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந் துநம்பிவலவயிற் கவினவைத்தாரா
பன்னியோடெழுந் துசோமசேகரன்பரனுமபங்கின்
மணனியவுமையுமாகமதித்துநீர்ச்சிரகந் தாங்கி. (ச௬)

மங்கலநீரானம்பிலரடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலாமாலுருட்டிக்குளிர்மதுபருக்கழுட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந் திரம்புகன்றுபெய்வான். (ச௭)

இரவிதன்மருமாண்சோமசேகரனென்பேர்திங்கண்
மரபினைவிளக்கவந்தசுந தரமாறன்மைந் த
ஐரவுநீர்ஞாலந் தாங்குமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (ச௮)

மைந் துறுமடங்கற்றிண்கான்மணிவடவயிரவூச
லேந் துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையிடுடைன்னத்தூவிப்
பைந் துகிலணையினாந் துபவளவாய்ப்பசம்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப. (ச௯)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவாரியெட்டு
விட்டொளிர்பசம்பொற்கிண்ணப்பந் திருழ்விளங்கநாப்ப
ணட்டபொற்காலிடுகைமணிக்கலநூற்றென்ப. (௫௦)

பெருவிலையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றதுணை
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந் தூ
றுருவமுதெழுதிச்செய்தவோவியப்பாவையன் னார்
திருமணிக்கலனோடேவற்சேடியொழுநூற்றைவர். (௫௧)

(ச௬) மணநீர் ஆவது - பத்துத்துவாரிலும், ஐந்துவாசனையிலும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையிலும், ஊறியநீர். நம்பி - ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (ச௭) மதுபர்க்கமாவது - பால், பழம், சாக்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (ச௯) மைந்து - வலிமை. அன்னத்தூவி - அன்னத்தின்சிறையடியிலுள்ள மெல்லியமயிர். பாவைவிளக்கு - பதுமையேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்றதில் பைஎன விகாரப்பட்டுநின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென்மைமேல் நின்றது. (௫௦) அட்டில்-மடைப்பள்ளி. (௫௧) ஆரப்பேழை எனறது - முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்களைவக்கும் பெட்டியை.

விளைவொடுமுன் றுமுதூர்மின்னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெற்றன்மகட்குச்செல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினான்முழங்கிவண்டு
திளைமதுக்கண்ணிச்சோமசேகரமனன்மாநோ.

(௫௨)

ஆர்த்தனவியங்கொல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விச்செந்தீச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்நாவினும்ளைததனவாழ்த்துமன்நல்
பார்த்தனர்கண்கொல்லாமபெற்றனபடைத்தபேறு.

(௫௩)

பொதியவிழ்கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காளையன் னான்
முதியவர்செந்தீயோம்பவின்னியமுழங்கக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செங்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்நல்விளையெலாரிரம்பச்செய்தான்.

(௫௪)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்தினொடுமிரவிமருமானமடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவும்றையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவிளைமுடித்துத்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழிந் துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெலலை.

(௫௫)

மின்னேன்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரேராதித்தாரினருமாகிககணனுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடநதார்முகிழ்முலையார.

(௫௬)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, மருங்குந்
பாரங்கழிப்பான்போற்கலையைக்கவார்தும்வளைத்தோணமே, லொரு
ங்குபாரங்கழிப்பான்போல்வளையைக்கவார்ந்துமுள்ளத்து, ணெருங்கு
பாரங்கழிப்பான்போனிறையைக்கவார்ந்துநெறிச்செல்வான்.

(௫௭)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவமுதிமகனையிவனென்ற
லானையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(௫௮) கடப்பந்திணடார்ப்புயத்திளங்காளையன் றது-கடப்பமலா
மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(௫௯) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர், தாரி
னர் என்றது - பவனிகாணவநத பேதை, பேரிளம்பெண் நீங்கிய
ஏனை ஐவகைப் பருவப்பெண்களையு முறையே குறித்தாநின்றது.

(௬௦) நிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியில்
நிறுத்தல். (௬௧) எருத்து - பிடரி. யானைமகனென்றது. தேவ
சேனையை. இளையோன் - குமாரக்கடவுள்.

சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகனோமணந் துவருமிளையோன்பவனிச்செல்வமே. (௫௮)

இம்மைதனிவநன்மைதருமீசன் றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன் றனையும்வகயற்கு
ணம்மைதனையும்பணிந் துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந் தலையிற்பணிந் தான் றனக்குமரன். (௫௯)

ஆனாவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயிலவிதது
நானாவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுந்ல்கிப்பின்
வாளுடவர்க்கும்விடைகொடுத்துமதிககோறொழுகிவைருநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைச்செப்பியிதுசெய்வான். (௬௦)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந் தவனாகொண்டெறிகடலிலிவ்வேல்விதிதிச்செண்டா
லந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்துக்கொடுத்தானவைமூன்றம்.

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னேநேராயெதிரிற்ருந் தனயன் றனையுக்கிரவமுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களைங்கமுடிகவிதது
தன்னதானையரசரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா. (௬௧)

சூட்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைத்தொன்னாவின
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சியக்குங்கல்வியும்போற்காப்பிரிதுநுங்கடனிம்ம
னூட்சியிவனதென்றினையவரியேறனையான் றனைநல்கா. (௬௨)

மேற்படி - வேறு.

வெப்பயவேற்காளையன்னான் றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவ்வவையநதாங்கியளித்தனனெனநாளிநத

(௫௯) நன்மைதருமீசன் - மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவிர்த்த
விமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (௬௦) ஆனாத-நீங்காத. இது ஈறு
தொக்கு, ஆன எனலின்றது. சுவை-கறிமேல் நின்றலால் பண்பாகு
பெயர். (௬௧) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேத யாகங்களைச்
செய்தஇந்திரன். சதம்-நூறு வேள்வி-யாகம். (௬௨) அன்ன-சுட்டுத்
திரிபு. அடல் ஏறு - கொலைதொழிலமைந்தசிங்கம். (௬௩) சூழ்ச்சி-
மந்திராலோசனை. பொன் - பிரகஸ்பதி. காட்சியக்குங்கல்வி என்
றது - (தளர்ச்சிநேர்த்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவுந்
கல்வியை. “தளர்ந் துழியுதவுங்கல்வி” என்றாபிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாரொழுகிரீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டிதிருவொடும்பொலிகவென்றான். (1)

பன்னருங்கணங்கொல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
விண்ணருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பமூர்த்தி. (கரு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத
தென்னாகோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினான். (கக)

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்த படலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - ௨௧ - க்கு திருவிருத்தம்-௧0௩௧.

உ

பதினமூன்றாவது

கடலசுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டிவேன்மைநதற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாதிதத்
தளையவிழ்தாரினான்றையன்வேலைமே
விலையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணுநிழற்றவீற்றிருகருநாளவயிற்
சங்கையல்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றுவாள். (௨)

அரும்பரிமகந்தொணாற்றாறுசெய்துழிச்
சரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறண்ணா

(கச) மை - குற்றம். நெடுநாள் - அறுபத்தாறுபிரம்வருடம்.

(க) இளையவென்றது - (சூரபன்மன் நிலகெடவேலெறிந்த)
இளையபிள்ளையாரா. (௩) தருத்தோன்றல்என்றது-பஞ்சதருக்களின்
றலைவனாகிய இந்திரனை. அரி - வண்டு. குழை-இதும்லருக் காதலின்
ஆகுபெயர்.

விரும்பரிமுரன்றுசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பெரும்பரிவீரன்மேற்பொழுதுபொங்கினான். (ந)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந் துவான்
பொன்னியனாடுபோற்பொலிதலாலிந் த
மின்னியவேலினான்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தனோர்சூழ்ச்சியுன்னினான். (ச)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விரங்கடலுதித்தபாடோழுமூழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடமுதனாயையழித்தியாலென்றான். (ரு)

விளைவதுதெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுகையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுசுருதினன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநன் தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய். (சு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகடமெங்குமூடுபொ
யதிரத்தலைக்கழுழிநாளிலார்த்தலைக்குநீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந் ததுத்தியே. (எ)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுகாமீதுவருசெயல்
கங்குல்வாய்திங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கணவாளராவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (அ)

வட்டயாமைபலகைவீசுவாளைவாள்கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திணைப்பரப்புலாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (க)

(ரு) உருத்து - கோபித்து. (சு) நனந்தலைக் குருட்டுக்கங்குல்
என்றது - கட்டிலனுடையவரையுந், குருடராகச்செய்யும் இருள்
மிகுந்த நடுராத்திரியை. (எ) உத்தி - கடல். மதிதலம் - சந்திரமண்
டலம். அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க - நிலைகெட.

(அ) காரி - விஷம், (க) அட்டம் - நேர். இதுதிசைச்சொல்.

இன்னவாறெழுந் தவேலைமஞ்ச றங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந் துந ணுருமெல்லையராயிரா
மன்னவன்கனுவின்வெள்ளிமன றவாணர்சித்தராய்
முன்னாவந் திருந் தரும்புமுறுவெழுந் தமொழிகுவார். (க0)

வழுதியுந் தனகரழிக்கவருவதாழிவல்லேநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந் துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினுந் திகஞாவினெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குவிந் கனுவணார் துகாவலான். (கக)

கண்ணிறைந் தவமளியிந் கழிந் துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந் தமதியமைச்சருடன்வினாந் துருறுகியே
மண்ணிறந் ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந் தவதிசயத்தனாகிந் துருமெல்லவாய். (கஉ)

கனவில்வந் தசித்தவேடர்நனவில்வந் துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழநி ந்பதென்கொலப்பனே
சினவிலேபோலவந் ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந் துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (கங)

எடுத்தவேல்வலந் திரித்தெறிந் தவேலைவேன் முனை
மடுத்தவேலைஃ.ஃ.றெனவந் துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வணாக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைககாலின் மட்டதானதே. (கச)

சந் தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சந் தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந் தவேலைவலியழிந் தவஞ்சகர்க்குநனறிசெய்
திந் தவேலைவலியிழப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (கரு)

(க0) இஞ்சி - மதிவ். வாழ்நர் என்பது வாணொனத்திரிந்து
நின்றது-வாழ், பகுதி; நகரம் - எதிர்காலவிடைநிலை; முகரக்கேடும்
நகரத்திரிபும்சந்தி; அர் - பலர்பால் விசுதி.

(கக) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுங்கண்ணுறங்கும் நரொத்திரி.

(கங) தெவ்வை-பகைவனை. (கரு) வேலைவலி இழப்பது என்
றும் உள்ளது எனறது - முன், சூரபனமனுக் கிடங்கொடுத்து முரு
கக்கடவுள்வேலால் வலிகெட்டழிந்தமையையும்; விருத்திரனுக்
கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியிழந்
தமையையும், குறித்துநின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

புண்ணிடைநுழைந் தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றித் தர்வானிடைநிறைந் துஞானக்
கண்ணிடைநிறைந் துதோன்றுந் கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்குளையிடையிடைவிளங்கிநின்றார். (௧௬)

முக்கணும்புயங்கணற் குமுளமதிக்கணணிவேயந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந் துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந் துபரந் தபேரன்புந் தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தனாமிசைநடந் துசெல்வான். (௧௭)

துந் துபியைந் துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தநதிரவேததீதந் ததும்பியெண்டிசையுந் தாக்க
வந்தரநாடோத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந் துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோககிறந் தவள்ளல். (௧௮)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோக்கி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந் தான்மன்னோ. (௧௯)

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றிநாப்பண்
விளையவனகரநெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனககேசேர்த்துக்
களைகணையுலகுக்கெல்லாமிருந் தனனகாவல்வேந்தன். (௨௦)

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௨ - கரு திருவிருத்தம் - ௮௮௯.

(௧௮) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (௨௦) களைகணய்
பற்றுக்கோடாய், இதில் ஆய், செயவெனச்சத்திரிபு.

இந்திரன்முடிமேல்வளைபெறிந்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்டேலையேவெலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றதுவகுத்துச்சொல்வாம். (க)
கோமகனிகமுநாளிற் கோணிலபிழைத்துக்கொண்மு
மாமழைமறுப்பப்பைச்சூழ்வறந்துபுற்றிலைகடந்து
காமருநாடுமுன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீரவுநேரககித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்தாம். (உ)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்கணுட்டித்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக
குனிவருசிலையாக்கன்பாகோணிலகுறித்தநேரககி
யினிவருமாரியில்லையாதினலென்றுகேண்மின். (ங)

காயசினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலானமுநரீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராவ்வொன்சுருங்குமென்று
பேசினதூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (ச)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றாரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீரோற்றுமெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானேன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான். (ஞ)

உத்தமவானோர்தம்முருததமனாகுமிச
னுத்தமசத்திமாருருத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தமமுருத்தமநதிங்கனென்பென்
றுத்தமமறைநூலாதிபுரைக்குமிச்சோமவாரம். (கா)

(க) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (உ) கோள் - நவககிரகம்.
கையறவு - வறுமை. (ச) வெய்யோன்-சூரியன். சேயோன் - அக்
காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன்.

மஃதரங்காசிபாதிபதிகளில்வதிந் துநோற்கத்
சுஃதிடம்பயனிந் கோடிதழைத்திடுமதுவாதன்னி
சுஃதரவ்விரதநோற்போர்க்கதிகம்பயாதென்னிற்சோம
சுஃதரனுரிபவாஃமாதலாந்சோமவாரம். (௭)

அங்கதினதிகப்பேறுணடருககனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்கணேன்புதகுதியினேற்கவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருளகொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேறுனறனந்தமாய்வளருமன்றே. (௮)

நலமலிவிரதநோற்கத்தொடங்குநாணவில்வாநதேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த
மலமதியொழித்தும்ற்றைமதியிலுமுநதைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தலலுணயினறிடாவயலிற்றுஞ்சா. (௯)

வைகறையெழுந்தசேற்கண்மணைநையுள்கியற்றைச்
செயகடனிறீஇககாமாதிசிறதைநீத்தலாப்பாற்கஞ்சப்
பொய்கையையடைநதுகையிற்பவித்திரம்புனைந்துவாககு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தசசங்கற்பம்விதந்துகூறி. (௧௦)

கடம்படிமுனைத்தமுக்கட்கரும்பினைநினைந்துநூலத்
திடம்படுத்தித்தமெல்லாமாடியபயனையீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்றாத்திரைத்தடம்படிந்துவெண்ணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி. (௧௧)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கன்னவீழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவெழுப்
பிள்ளையைமுநதப்பூசித்திரநதுசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளனைந்துச்சிமெற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர். (௧௨)

(௮) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் நோன்பு
என்றது - சூரியனில் சந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும சோம
வார விரதத்தை. (௯) தேள் - (விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம்.
சிலை - (தனு) மார்கழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி -
இரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முத்தைப்பக்கம் - பூர்வபட்சம்
(வளர்பிறை.) (௧௦) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தரு
வது. ஒருப்பாடி - ஒன்றுபட்டு நின்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(௧௨) மயிலை - இருவாட்சி.

சத்தியஞாளுனந்ததத்துவந்தன்னையுள்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்மெண்முதற்சிவமீளுன
வத்துவலிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றாலுநூலின்விதியினற்பூசைசெய்க. (௧௩)

ஐந்தமுதாவின்னீந்துநுநுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தண்புனன்மணிரீராட்டிசு
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரச்சண்ணஞ்சாரந்தவ்
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாததி (௧௪)

காசணிபொலம்பூண்சாத்திக்கனைகழலாதிவங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
நீசனைந்தெழுத்தைப்பெண்பாற்குசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோடும். (௧௫)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைககாய்நல்கிறுவினாத்தூபந்தீப
மெண்ணியவகையாறகோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுன் காட்டிவிலவத்தாற்பூசைசெயதல். (௧௬)

புரகரனிச்சாஞானகிரியையாய்ப்போந்தவில்வ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறககமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோனாமபெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செயகொலகடருமாதலால்விசேடம்வில்வம். (௧௭)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்சசிககுண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கடபெழுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வந்
தடங்கைகொண்டசனாமாயிரஞ்சாற்றிச்சாத்தல். (௧௮)

(௧௩) மண்முதல் சிவம் ஈறுஆன அத்துவம் இலிங்கம் என்றது-
ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவ
தத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானே. ஆசனம்மூர்த்தி
மூலம் வித்தை என்றது - ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்
திரங்களை. (௧௫) ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இசைய உச்
சரித்து என்றது - சத்திஜிங்களோ டொருப்பட்டசத்தி பஞ்சாட்
சரியை. (௧௬) பண்ணியம்-பலகாரம். பானீயம்-பாயசம். அடை-
வெற்றிலை. காய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டிஎன்றது-மூன்று
தரம் வட்டமாகச் சுற்றுவதிலை.

(௧௭) புரகரன் - புரஹரன் என்னும் வட்டசொற்றிரிபு. திரி
புரத்தை யழித்தவனென்பதுபொருள். கள்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற் றமன்னைறக்கன் றனந் தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற் றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந் துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி. (கக)

வன்மனங்கரையநின்றுவேண்டியவர ந்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுந ல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மணக்கினியபோகந தெவ்வரைப்புறகு காண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்றே. (௨௦)

ஆதியிவ்விலிங்கந் தீண்டற்கருகர ல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத திவ்விதியாலர்ச்சித்
தோதியவிரதநோற்கவர்ச்சனை கருரியரல்லாச்
சாதியர்பொருணோந தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல். (௨௧)

எழுசரடியாகிரியவிருத்தம்.

பொருவிவ்விவிர தமைவகைத்துச்சிப்போதிலுணி ரவிலுணி ரண்டு
மொருவுதலுறங்காதிருத்தலர்ச்சனைந ல்யாமமுமுருந் துதலென்னக
கருதினிய்வைந் துமொன்றனுக்கொன்றுகழியவும திகமாநோற்கும்[ள்
வருடமொன்றி ரண்டுமூன்றுபன்னி ரண்டுவருடமவாழ்ந ளளவியற்று

உடலளவெண்ணினோற்பவாமுந தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோ ரகக்
கடவரவ் வருடக்கட்டளைககிழுகழிபபதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவீழ்மாலமண்டபங்குண்டமண்ட லும்வகுத துமாபதியைப்
படரொளியெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து. ( )

காலையிலாசான்சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துச்சிதொட்டந்தி
மாலையினளவுமபுராண தூல்கேட்டுமாலதொட் டியாமமோர்நான்குளு
சேசனகண்ணாப்பங்களைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவன்
மூலமந்திர தூற்றெட்டுதூற்றெட்டுமுறையினாலாகுதிமுடித்தல். (௨௪)

வில்லமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிந ல்யாமமுஞ்சார்த்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலுந்தெழு ததுருவினாதுணுக்கருக்கியங்கொடுத்த
லெல்லியின்மூலமந்திர த்தாலுமேனைமந்திரங்களினாலும்
வில்லமலோம்பிப்பூரணாகுதிசெய்தீறிலான்வேள்வியைமுடித்தல். ( )

(கக) படிவம் என்றது படிவனாறுதொக்குநின்றது - படிவம்-
உருவம். (௨௧) கட்டளை - நியதி. (௨௫) வில்அழல் - வில் வடிவா
கச்செய்த ஓமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்தவினேமுடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலைதின்மூன்றி, னலந்தருதுவெள்ளரிசிபெய்தினிய நறியகாய்கறியொடுபரப்பி, யலத்தரவான்பானிறைகுடம் பதிவ்மூன்றரிசிமேல்வைத்தரனடியிற், கலந்தவன்பினராய்ச்சிவாச்சனைக்குரியகடவுள்வேதியர்களைவரித்து.

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவின்பெறவளித்தரனாக வாதரம்பெருகநினைந்தருச்சனைசெயதரியதக்கூணையொடும்பாதப் போதணிகாப்புவிசிந்தண்கவிகைபூந் துகின்முதற்பலவுடனே மேதகுதானஞ்செய்துபினகுருவைக்கரபுடையின்னிடையோடும். (1)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுககணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்து வாசனம்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவனைவரைந்து பூசனைசெய்தபடிமையோடும்பொன்பூதலம்பதாதிதன்பிறவுந் தூசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து. (2அ)

இனையவாறுத்தாபனமுடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர், தனைய ரோடொக்கவடனமுதருந்தறகுதியில்வ்விதமுன்கண்ண, னனையதா மரையோனரிந்திரன்முதல்வாடாவர்மூவறுகணத்தோ, ரனைவருநோ ற்றார்மனிதருமனுட்டித்தரும்பெறற்போகம்வீட்டைந்தார். (2க)

ஈதுநோற்பவர்வெம்பகைமனத்துயர்நீர்ந்தாயிரம்பிறவியிலியற்றந், தி துசோவினைநீர்ந்தெடுத்தயாககையினிற்சிவகதியடைவரிவ்வித,மோ தினோர்கேட்டோர்மனைவியர்மக்களொக்கலோடினிதுவாழ்ந்தும்பர் மேதகுபதினாலிந்திரன்பதத்தில்வ்நிறினிதிருப்பொன்றறவோன்(௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார் வில்விமெணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனைவிடைதொண்டேகி யல்லியங்கனகஞ்சத்தாடியங்கயற்கண்வல்லி புல்லியபாகன் நன்னைவழிபடஇப்போற்றிநோற்றார். (௩௧)

(௨௬) அலம்-அமைவு. (௨௭) பாதப்போதணி காப்பு-பாதகை.

(௨௮) சுரபி - பசு. (௨௯) ஒக்கல் - சுற்றம். அனைய தாமரை என்றது - அததிருமாலுந் திக்கமலத்தை. அலலது அனைய வன்னுஞ் சுட்டுத்திரிபு உயாவின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும.

(௩௦) பதினால்திராபதமன்றது-ஓரபிரமகற்பத்தை.யாக்கை-சரீரம் - இப்பெயர்க்கு - மகாமாயையென்னு மோரூத்தி கன்மவசத் துக்கோகப், பூவின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவந் தறிவிக்கு மாறு போலக்,கன்மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தாகாலத்திலே யுண்டாக்கிக், கருவிற்றகவந்த ஆன்மாவைச் சுக்னில சுரோணிதந் களிலே கூட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சந்தரன் தன்னைப் பூசைத்தொழில் செய்துவரம்பெற்றேகி
யநதரத்தாறு செலவாரஃதறிந் தமரர்வேந் தன்
வந்தவாரிருக்கவேறுமடங்கண்மான் தவிசுமூன்று
தந்திடப்பணி ததானிட்டாரதன தரியணையிற்றழு.

(௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னுடெய்தி
பூன்வழிசுவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின் கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந் துங்
கான்வழிதாருநாடன் காட்டியதவிசினவைக.

(௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற் செழியன் மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன் தவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனமூக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகததைப்பாரா.

(௩௪)

முகமனன்கியம்பிரீவிர்வந்ததென் மொழிமினென்ன
மகபதியெங்களுட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்றா
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னுடைநல்கிரீர்போமினென்றான்.

(௩௫)

அன்னவரகன் தபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கிளேடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோககி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினயமுன்னா.

(௩௬)

பொற்புறவாரிசைசெய்வான் போலளவிற்றோர்தாங்கி
வெற்புறத்திணிடோளாற்றன்மெலிவதோராரந் தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தாரபோலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான்.

(௩௭)

கண்டனன் கடவுளைதன்கழியவுமிறும்புதுள்ளங்
கொண்டனனின்றதொட்டுக்குரையளிதுழாவுநிமபத்
தண்டழைமார்பவாரநதாங்குபாண்டியனென்றுணை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன்.

(௩௮)

(௩௩) பேரீந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் கற்பகநாட்
டரசனாகிய விந்திரன். (௩௬) வீறு - செருக்கு. புலப்படாமை, அழி
வுக்கெட்டாமை. (௩௭) கதுமென-விரைநது, (௩௮) கடவுள்நாதன்-
தேவர்களுக்குத்தலைவனாகிய இரத்திரன். இறும்புது - வியப்பு,

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குநின்றிழிந் துதென்னன்
மன்னகரடைந் தானிப்பாற்சுதமகனூணையாலம்
மன்னவாரிருவர்நாமுழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுபெண்டைச்செயலதாயிருந் ததன்றே. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணன்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரணண்ணி
மெயதோலரிமானேனம்வேங்கையெண்கிரலையின்ன
தியதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிரசெகுக்குமெல்லே. (௪௦)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புடகலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்தின்களிறுபோலக்கடுந்தீளசிக்கயாத்தான். (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டிபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டாளுகக்குன்றிற்சுரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்றிக் கடுஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான். (௪௨)

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரந்
தாங்கியசெருககுங்காணாத் தீளையிடுதருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயர்க்கைக்கித்துணைவலியாதென்னு
வீங்கியமானமூக்கமீனவன்மதுராசூழ்ந்தான். (௪௩)

கலி விருத்தம்.

ஒடினரொற்றர்போயச்செழியனெண்கழல்
சூடினநகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான். (௪௪)

(௪௦) விண்ணம் - விண்ணுலகம். தோல் - யானை. அரிமான் -
சிங்கம். எண்கு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம்நான்கென்றது - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தும்,
துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகங்களை. இவைமுறையே
பொன், பூ, மண், கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்
தண்டநாடன் என்றது - கண்கள்நிறைந்த தேகத்தையுடைய இத்
திரை. காட்டம் - விறகு. இதுகாஷ்டமென்பதன்றிரிபு.

(௪௩) ஊக்க - செலுத்த.

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்
 னண்ணுகடிதெனநடத்தியாவொன்
 றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
 கண்ணகன் கடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன். (சுரு)

அடுத்தனர்வானவரார்த்ததுப்பல்படை
 யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கிணை
 தொடுத்தனரிறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
 விடுத்தனர்மதிக்குவலீரன்சேனைமேல். (சுசு)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேலை யோரா
 பார்த்தனர்வேறுபல்படைககலக்குவை
 ஞார்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
 போர்த்தனர்மரர்மெய்புதைத்தவென்பவே. (சுஎ)

தறிந்தனதாள்கிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
 பறிந்தனகுருதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
 செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்கூளிகண்
 முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே (சுஅ)

ஆடினகுறைத்திலையிந்தபோர்க்களம்
 பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
 சூடினகூளிகர்சோரிசோரப்பார்
 மூடினபீணக்குவையண்டமுட்டவே (சுகு)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரச்சேனைக
 டெஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணையப்
 பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துததெய்வத
 வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினான். (ரு0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்ததான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
 பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
 சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்மேவாசோனதனைச்சிம்புட
 புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினுன்புணரிவென்றோன், (ருக)

(சுரு) பகடு, மதமலை - யாணை. காப்பு என்றது - மலை, காடு,
 கடல், மதிலென்னுநால்வகையரண்களுள், மதில்மேல்நின்றது.

(சுஎ) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.

(சுஅ) குருதிநீர் - உதிரம். பாரிடம் - பூதம். கூளி - பசாசு.

(சுகு) குறைத்தலை - கவந்தம். (ரு0) வெஞ்சினம் - நெடுமொழி

அதாவது - போர்முகத்துத்தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறல்.

(ருக) சிங்கப்படை - நரசிம்மாஸ்திரம். சிம்புட்டை - சரபாஸ்திரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசுரந்தொடுத்தெறிந்தாளுக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புககண்புககாரதம்மில்
வானவன்மண்ணினான்மேல்வசுசிரம்வீசியார்த்தான். (௫௨)

காய்சினமடங்கலன்னான்கைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்ருலிசந்தன்னேவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிசசிகைதததுகைதத்தலோடுங்
கூசினனஞ்சிப்போனன்குன்றிறகரிந்தவீரன். (௫௩)

இந்திரண்டினையகூர்ப்பல்லிருள்வகாரெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாவைவகார்த்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிதநச்சோம
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்னை. (௫௪)

போரினுக்காற்றாத்தொடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சுதமகன்பின்புநின்னாட்
ளேனுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கிக்
காரினைததருகவென்னுக்கவுரியற்கோலைவிட்டான். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டிணைநததூதன்முடிகெழுவேந்தன்பாதத்
தொடுங்கிரிந்நேலைநீட்டவுழையுளானொருவனவாங்கி
மடங்கலேறையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோவேநதுரைதேறான்கி. (௫௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிற்தையனையாகப்பாகசாதனனுககென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகுநிம்பமாலிகைமார்பினனும். (௫௭)

இடுக்கணவந்தூயிர்க்குமுற்றமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபிணனுரையையாத்த
னெடுத்துமைரைபோற்றும்நதுசிறைறக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (௫௮)

(௫௪) இருள்வகா - கிரவுஞ்சுகிரி. (௫௫) கூாவேல் என்றது -
வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விலங்கு. (௫௬) முடங்கல் - ஓலை.
உழை - அருகு. (௫௭) பாகசாதனன் - பாகனென்னு மோரசுரனை
வென்றவன். (௫௮) இடுக்கண - வறுமை. ஊற்றம் - இடையூறு.
வடு - குற்றம். நாலாம் மரபினான் என்றது - சற்குத்திரனாகிய
வேளாளனை. யாப்பு - தலை,

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிரும்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு. (ருக)

பதினான்காவது

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௨௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௧௧௦.

உ

பதினந்தாவது

மேருவைச்செண்டாலடித்த படலம்.

எழுசுரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெற்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிநதுவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம். (க)

மன்னவன் நனக்குமுன்னம்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமனறுதொட்டுநோற்றுவரலுமந
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினான். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்தவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பம்விளமகிழ்ச்சியெய்தினான். (ங)

தென்னோறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொண்தகலைமுதல்

(ருக) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய - பட்
டம். பொழில் - நந்தவனம். கா - பயன்றருஞ்சோலை.

(க) வெந் - முதுகு. வைப்பு - நிட்சேபம். (ங) வயந்தனைப்
பயந்ததுஎன்ன என்றது - திருமால் (மன்மதனைப்பெற்றமைபோல)
எனவும், வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனவும்பொருள்படும். வயம்-
வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று. இயம்-
வாச்சியம். (ச) எழுதொண்தகலை - வேதம்.

பன்னுகள்விகரிகடேர்கள்பரிபாடக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள்.

(௫)

மல்குமாறுகோடிரிந்தும்மைழசுருங்கிந் தியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாரியுணவுமாறியுயிரொலா
மெல்குமாறுபசியுழந் துவேந் தனுக்குவினோபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந் தநாடெலாம்.

(௫)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிசுடறமுழு துணர்ந்
தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லைகண்டநா
லுழவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொவருடமென்றுசாற்றினா.

(௬)

அறுசீரடியாகிரியவிருததம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந் துறுதாய்போன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையயவென்னாத்
தகவுறவிநங்கிக்கண்ணீர்ததும்பிரின்றிரந் துவேண்ட.

(௭)

தினாக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்வீரோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
னரக்கர்போக்கடலினீர்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(௮)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்சூளிர்முகச்செவ்விகுன் றத்
தள்ளருந் துயரினமூழ்கித்தரையிடைத்துயின்றானாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந் தார்.

(௯)

அடற்கதிராவேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வகைக்குவேந் தாயிருக்கின் றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மடோர்தணிப்பெருமுழையிலீட்டுக்
கிடப்பதோரொல்லையில்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு.

(௧௦)

(௫) ஆறுகோள்-சரி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்
கள். பருவம் - கார்காலம். ஒல்குமாறு எனறதில் - மாறு, வினையெச்
சப்பொருளில் வருமோரிடைச்சொல். (௬) தூல்உழவர் - கணித
நூற்புலவர். (௭) பகவு - பிளவு.

(௮) அரக்காபோக்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன் றனது விப
வத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்து நான்குகோடி யரகக்
வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீங்கியதை.

கிடைத்துமற்றனையமேருகிரிச்செருக்கடங்கச்செண்டாம்
புடைத்துநின்னாணைததாக்கிப்பொண்ணைறபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுகாறுந்தொட்டெடுத்ததனைமீள
வடைத்துநிக்குறியிட்டையவருதியென்றடிகள்ஈற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாயப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்குழிதசைநோககிச்செல்வான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிநாதனவியங்களண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவாப்பப்பெயர்ந் துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரோத்தப்
பதிந்தபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்நதான். (கங)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாக்கக்காடுதானவானருவிதுங்குங்
கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடநதையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனந்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந் துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றேன்றியிருவிசும்பகடுகிற. (கரு)

தென்கடல்வடபாடோக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிககொண்டேகிவளவாகோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிராபுனனாடுநீந்தி. (கசு)

(கக) கிடைத்து - அடைத்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) எழு
மான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலென
றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம் -
பீலிக்குடை; பீலி-மயிலிறகு. தானம் - பொருப்பு என்றது - யானை
யை. பாய்மா - பாய்ந்ததுசெல்லங் குதிரை.

(கரு) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு.
உழுவை-புவி. சிலை - வில். ஏழுயர்வரைஎன்றது - ஏழுறுப்புயாநத
மலைபோன்றயானையை. (கசு) வன்கடம்-முரம்புங்கூர்ங்கல்லுநெருங்
கியகாடு, கடன் - வரிசை.

தண்டகநாடுதள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதவேலிக்கருநடங்கடந்தூநாடுந்
தொண்டகந் துவைக்குங்குன்றுநதிகளுந் துந் துகள்வாய்
வண்டகமலர்ககாவேலிமாளவதேசநண்ணி. (க௭)

அங்குநின்றெழுந் துதீவாயருஞ்சுரநெறிப்பட்டேகி
மங்குனின் நதிருஞ்செமபொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின் நவிழுங்கானங்குன்றொர் இவானோபாயத்
தெங்குநின்றிளநீரிசந் துமத்தியதேயததெய்தி. (க௮)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததேதான் நல
பொன்னெடுஞ்சடையிற்றூழ்ந் துபுனிதமாந்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்திநளிராபுனற்கங்கைநீர்திக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர். (க௯)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந் தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுருமரிகண்டங் கடந் துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுருண்டங்கொண்டபாரதவருடநதள்ளி. (௨௦)

யாவையுமீன்றாடனனையின் நபொன்னிமயந் தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந் ததுமபுகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதுநீர்தேதெவெற்படைந் ததுபினனாக
வோவியப்புறத்துதேதோன்றுமரிவருடத்தையுற்று. (௨௧)

உற்றதுகழிநதப்பாற்போய்நிடதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகாலயாறுபோகிளாவிநதகண்டத்

(க௭) கண்டகம் - முள். தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை.

(௨௦) மாநாகம் - பெரியயானை. பாரதவருடம் - பரதன் என்
பவனாலாளப்பட்ட பூமியின்பெரும்பிரிவு. பரதன் - சுவாயம்புவமனு
வின் இரண்டாவதுபேரன். வருடம் - பெரும்பிரிவு. குமார்க்கண்டம்
என்றது-பரதனாலாளப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கில் ஒன்று. குமா-
பரதனுடைய புத்திரி. இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம், கோபுர
வியலிலும்; கார்த்தம் அண்டகோசப்படலத்திலும் காண்க.

(௨௧) கிம்புருடகண்டம் - இமையகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடை
யில் கிம்புருடனாலாளப்பட்டபாகம். அரிவருடம் ஏமகிரிக்குத்தெற்கு,
நிஷதகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரி என்பவனான லாளப்பட்ட
பூமியின்பெரும்பாகம். (௨௨) இளாவிநதகண்டம் - இதுமகம்மேரு
வின்சாரலாய் இளாவிநதனென்பவனாலாளப்பட்ட பாகம்.

சூற்றனன்கண்டான்மூன்றுரொருங்கடுஞான்றுகூணி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (௨௨)

வெம்படைமறவர்கேனைவெள்ளீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொன்ராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புநங்கானநோக்கிவிளந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (௨௩)

ஆய்வரைபரசேநாக்கிவகைகளுக்கரசேயெநதை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணையளவில்வானந்
தைவருசுடருங்கோநாநாள்களுந்தழவிச்சூழந்
தெய்வதவவாயேமேலத்தேவராலயமேயென்றோ. (௨௪)

மாணிககமிமைக்கும்பூணன்விளித்தலும்வகைகடுவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனைவென்றோ
நாணிததன்சினமுமேருகைவகைச்செருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டிலடித்துநின்றான். (௨௫)

அடித்தலுமகையாமேருவகைந்துபொற்பந் துபோலத
அடித்ததுசிகரபந்திசுரபயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிநதவனதே. (௨௬)

புடைவகைக்குலங்கொட்டிம்புறத்தழித்திக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோநானருநான்குதிடங்கருமலர்த்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருககருஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுந்ருவெத்தவர்கருவகையுண்டோ. (௨௭)

(௨௫) பாணிததல் - தாமதித்தல். (௨௬) சிகரபந்தி - ஆயிரங்
கொடுமுடிகள். தருணபானு - இளஞ்சூரியன்.

(௨௭) வகைக்குலங்கொட்டாவன - நிஷதம், ஏமகூடம், இம
யம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கர்தமாதனம், மாலியவான், என்பன.
அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து நிற
கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பருவதங்
கள். நான்குதிடங்கராவன - தாகம், மானதசரசு, விமலோதகம், மனோ
ரதமென்னும் ஓடைகள். நான்குதிடங்களாவன - அருணம், மானதசரசு,
சீதோதம், மகாமடு என்னும் தடாகங்கள். நான்குதருக்கள் என்றது -
கடம்பு, நாவல், ஆரசு, ஆல் என்பவற்றை. நான்கு பொருள்களாவன -
சயித்திரம், விசித்திரா, வைப்பிரசம், திருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவனாயெய்துடன்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்ணேசாதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநீரணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநேர்க்கா. (உ௮)

இத்தனைவரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமினெடுங்கண்ணியோடும்
பைத்தலையரவம்புண்டபரணையிப்பமவங்கொண்டு
நீத்தலும்பொகிப்பொகிவழிபடுநயம்புண்டேன். (உ௯)

இனறுகேட்டிலையோவையாவேந்திழையொருத்தீகாம
துன்னுமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்னுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மற்றதுதாழ்ந்து
நன்றுளேனினையதிங்கினிமித்தினாலடியும்பட்டேன். (௩௦)

திருவடிபிழைத்தநீங்குநீர்த்தனைய்தனிலையன்
நருவதோருறுதிதானுதக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாககொல்லோமற்றதநீற்கமன்றந்
பருவமாமாபவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென். (௩௧)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்னருணை
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாரீழாபுதைபடக்கிடகருஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சட்டிககாட்டியதெரிபொற்குன்றம். (௩௨)

மின்னகுலவலான்முநீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன
பொன்னதைமருங்கிற்பொகிப்பொத்தியபாறைய்க்கித
தன்னவாவளவிற்புயதமனியமுகதுமூடிப்
பின்னதுதன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (௩௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதென்றானையோடு
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமானநடந்தேரூர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்பொகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானண்ணுமெல்லை. (௩௪)

(௩௨) உன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்ள
பொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானிக
ளால் வெறுக்கப்படுவது ; பொருள்.

(௩௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்தினா.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பாத்திபர்ப் பிறுத்தத்தம்பதிதொலும்வரவுநோக்கித்
சேர்த்திகழுகித்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
நார்த்திருமாற்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாசொர்ந்தான். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்குழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தரீள்கோபுரத்தினைககண்டுதொழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவனமதுரைசாராதான். (௩௬)

அறத்துறையந்தனூர் துறத்தவரன்றளபற்றிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதனகோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டாதிரண்டெதிராகொள்ளமுத்தி
னிற்றத்துறையைபரீததுருமெதிலவாயில்புககான். (௩௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பசசிறது
மங்கலமறுகினேகிமறைகள்சூழகோயிலெய்தித்
தங்கனாபகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்கனாருமெச்செவ்வத்திருமணிககோயில்புககான். (௩௮)

பொன்மலைக்கடவுளீர்தபுண்ணியநிதியையந்த
நன்மலைமானக்கடப்பிரல்கிப்பல்சூடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்றெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருககிணைருகருளளில். (௩௯)

ஐவினைநடத்துமீசனையானடக்குங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிராதாநல்லக்
வுய்வினையுடையவாகியுயிரொலாந்தழைத்தவன்றே. (௪௦)

(௩௬) எட்டோடைந்துறுப்பினற் பணிந்தென்றது - கோபுர
மாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை அஷ்டாங்கபஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோ
டுமவணங்கினமையை. (௩௭) அறத்துறை-தருமநெறி. புறத்துறை-
புறச்சமய மார்க்கம். கோயிறறிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி.
முத்தின்றிறத்துறை-முத்தைப்போன்றவெண்மையாகிய நீர்த்துறை.

(௩௮) குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு- பூழ்திகளடங்கித்
தண்மை யுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து எனபது
பொருள். (௩௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனாகிய
உக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௪௦) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் ௨௧௩

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்புண்டபாண்டியன்றிருமகனுக்
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றணி முடிகவித்தரசளிதது
நவநிரதிகயபூரணவீன்பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநீழலிந்நிளப்பறப்பழையதேசெருநிறைந்தவீந்நிருந்தான்.

பதினேறதாவது

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௪ - கரு திருவிருத்தம் - ௧௧௫ க.

உ

பதினாறுவது

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்த படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோ ளுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வரை
யைப், பொலம்புரிசெண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்தரு
ளடைந்தவாபுகன்றும், வலம்படுதிணிதோள் வீரபாண்டியன்கோல்
வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்தேறநாள்
வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வாம். (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைதிரிந்தோ முடுக்கியவுலகொடு மயன்மா, லும்
பாவான்பதமு முதித்தவாறெடுங்க வருத்ததோரூழி வந்தெய்தச
செம்பொருண்மறையு மொடுங்கியவழிநாட் செஞ்சுடர்க் கடவுண்
முன்மலரும், வம்பவிழ்கமல மெனவரன்றிரு முன்மலர்ந்ததாலகிலரு
மாதோ. (உ)

பண்டுபோற்பின்னு முத்தொழினடத்தப் பராபரஞ்சுடர்திரு
வுள்ளங், கொண்டுபோர்த்திகிரி வலவனைத்தரவிகருகிரிசிறன்னாபிமுண்
டகத்தில், வண்டுபோற்பிரம னுதித்துமூவுலகும் வரன்முறை படை
க்குநாணஞ்சு, முண்டுபோற்றியவானவாக்குயிரளித்தவும் பர்நாயகன
நிருவாக்கில். (ங)

(சக) நவம-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரண்டகல். (உ) பூதம் நிலைதிரிதலாவது - பர்
திவு முதலிய வைநதும் ஒன்றிலொன் றெடுங்கிநின்றல். உருத்
தோ ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடவேதம் பிறந்தனநைமிசாரணியத், தருணிகைமுனிவா கண்ணுவர்கருக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின், பொருணிலைநெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்பவப்போதத், திருண்மலவலிவென் நவனரபத்த னென்றொருவேதியன் வந்தான். (ச)

வந்தவேதியனை யிருந்தவேதியர்கள் வரவெதிர்ந் திறைஞ்சிலேறிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன்முனிவர் தமைமுகநோக்கியிதுரைப்பான், பந்தவேதனை சாலவாவெறுப் பிகந்தபண்பினராயினீர்நீவிர், சிந்தைவேறாகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதெனவவர் சொல்வார். (ரு)

மருட்படுமாயை கழிந்தவன்மொழிந்த மறைபயின்றுரைசெய்தேசிகனற், திருட்படுமனத்தே மிருத்துமாலைய யாதுசூழிதற் கெனக்கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான்வேதஞ் செப்பியசிவபரஞ்சுடோ, யருட்படிவெடுத்துப் பொருளையுமுணர்த்து மல்லது சூழ்ச்சியாதறைவீர். (சு)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும் படுபொருள்பிறிதிலைதவமும், புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியா புண்ணியதலத்தினும் விழுப்ப, நண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னல்குமச்சிவதலங்களினு, மெண்ணியவதிக தலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும். (எ)

அத்தகுதலம்ந் நியாதெனினுலக மகிலமுர்தன்னுடம்பான, வித்தகன்சென்னிப் பன்னிருவிரன்மேல் விளங்கியதலமதுசேவன், முத்தராயெண்ணில் வானவர்முனிவோர் முயன்றுமாதவப்பயன டைந்து, சித்தமாககன்றுவ திவதெனறறதூல் செப்பியமதுரையந்கரில். (அ)

தெளிதருவிசும்பி னிழித்ததோர்விமான சிகாமணியருகு தென்பருட்கின், முனிதருபராரை வடநிழல்பிரியா முழுமுதல்வழிபடு மறவோர்க், கனிதருகருணை முகமலாந்தளவா வருங்கலையினைத்தையுந் தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தியேதுங்கட் கோதியமறைப் பொரு ளுணர்த்தும். (க)

அங்கவன்றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான் செல்லுமினெனவப், புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின புனிதமாமுனிவருமங் கை, பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக்கோயில்புக்

(ச) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (சு) சூழ் - ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (எ) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (க) அறவோரொன்றது - சனகாதிகளை,

வேதத்துக்குப்பொருளாளுளிச்செய்தபடலம். ௨௧௫

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றுமரைத்தடாக
நீராடி. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளங் கடந்தவெட்டித் தக் கடிதுபோய் நான்கிருவெ
ளளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடத்தேதார்மேரு வரைபுரைவ்மான மேற்
காண, வரைகடம்பொருளைக் கண்களாற்கண்டாங் கும்பர்தம்பிரானே
நோகண்டு, திரைகடங்கிடும் பேரின்பவாரிய் லுஞ் சேணிலத்திலும்
விழுந்தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக் கரசரணங்கள் கம்பிதஞ்செய்து கண்ணரு
வி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்த்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுநதே
ரு, மைதழைகண்ட வெள்ளிமன்றும் வானவர்நாயகவானே, ருய்த
ரவிடமுண்ட முததருள்புரிந்த வுத்தம்போற்றியென்றேத்தார். (௧௨)

மறைபொருள்காண துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயே
யர், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிறிதியா
தென், நிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்க ணிறைவையையம்முறை
யேத்தி, முறைவலகுசெய்து வடநீழலமர்ந்த மூர்த்திமுன்னெய்தினர்
முனிவோர். (௧௩)

சீதளப்பளிக்கு மேனியம்பளிக்குச் செழுமலைபதித்த துப்பன்
ன, பாதமுஞ்செவ்வாய் மலருமுக்கண்ணும் பங்கயச்செங்கர நான்
கும், வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுநதன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்ஞா
ன, போதமுத்திரையுந் தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்றாழ்ந்
தெழுந்தேத்தார். (௧௪)

வடநீழலமர்ந்த மறைமுதன்மேதா மனுவெழுத்திருபது மிரண்
டுந், திடமுறவரபத தன்றறற்றெளிந்து தேணிறைமதிமுதலடைவி
ந், பமெதியளவுந் தருப்பணமோமம பார்ப்பணவுண்டி முப்போது,
மடைவுறதுவன்று நோற்குமாதவர் முனருமறைப்பொருள் வெளி
வருமால். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்

மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெண்ணன்

(௧௧) வெள்ளிவரைகள் என்றது-வெள்ளையானைக் களை. உரைகள்-
வேதவாக்கியங்கள். (௧௨) கம்பிதம் - நடுக்கம். (௧௪) போதன்-
தக்ஷிணமூர்த்தி. அமுதம்-ஞானமிர்தம்.

(௧௫) மேதாமனு என்றது - தக்ஷிணமூர்த்தி பேதங்களுளொன்
றாய் விளங்கும் மேதாதக்ஷிணமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்டக்கரங்
களாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கூனமிலிலக்கணவுறுப்பகவைநாணன்
கானவொருகாளீமறையோன்வடிவமாகி. (கசு)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொததக்
காண்டகையகண்டிகைவீளந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகளவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிறைதப்ப. (கசு)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பததநாமறைத்தமலபந்தவிருள்சிற்த. (கசு)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாகு
தண்டினிடுமாலவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிலினானவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவீளந்தொளிதழைப்ப. (கசு)

வண்டவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருடுணித்துமுடிகுட்டு
முண்டகமலாப்புறம்விறங்கழன்முழங்க. (உ௦)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரனிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடககையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலராகூட. (உ௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளீயறுகால
புள்ளொலியினவமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டாசெவியாற்றா
லுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிராவளாப்ப. (உ௨)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கள் காணவெளிவந்துவெளிநின்றா
னாதமுடிவாயளவினான்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிநிறைபூரணபுராணன். (உ௩)

(கசு) வாள் - ஒளி. மலம் - ஆணவம். (கசு) தண்டல் - நீக்
கல். (உ௧) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை,

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். உகௌ

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளாதேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டரூவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்த்தார், (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
விளைவுறுமனத்தினுறைதேசிகவள்ளனோக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார், (உரு)

அடியோமும்புமாறுமுலகெலாமளிக்குமாரும்
படியிலாவரததவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்குரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவினங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான், (உச)

அந்தணீர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருளே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பநதனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும், (உ௭)

உத்தமசயம்புகளுள்ளமுத்தமதரமாய்மேலார்
தத்துவமாகுமிந்தசசுந்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெல்லாந்தானமாம்பொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும், (உஅ)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையிதன்பொருளேயிந்தச்சுந்தரவடிவாயிங்ங
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர்நூலுணர்ந்தநல்லோர், (உக)

(உச) வால் - வெண்மை; உவா - நிறைவு, சிட்டா-பெரியோர்.

(உரு) படி-அளவு, (உ௭) மந்தணம்-ரகசியம், கருவி-சாதனம்.

(உஅ) மேலார் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொருளாய் விளங்கிநின்றலை. சயம்பு - இதுஸ்வயம்புஎன்பதன்றிரிபு, ஸ்வயம் - தானே, பு - உண்டானது.

(உக) பராபரம் - பரைக்குமேலானவன்; பரை-பராசத்தி, விஞ்ஞானம் - பரஞானம், பரம் - மேன்மை, பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன், வேதத்தைச் சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவீம்பித்தற்கு, விமபுமாய்நின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமையின்.

ஆகையான்மறைபுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலன் தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேததுமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனூனையினுன்மூன்றுமூர்தியாயிருந்ததன்றே. (௩௦)

மலர்மகனாகிமூன்றுவைவமும்புடத்துமாலா
யிலைவறநிறுத்திமுக்கனாகியாயழிததம்மூவர்
தலைவனும்ப்பரமாகாசசரீரியாயமுதலீநின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிச்சந்தரவிலிங்கந் தன்னில. (௩௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்மதத்துவமானவலர்மகன்பாகமுநடுவி, னீதியில்விச
சாதத்துவமானடுடியவனபாகமுமுடிவீ, லோதியிவதத்துவமென
லானவுருத்திரபாகமுமுதிசுகும், பேதியிமமூன்றிலெண்ணிறத்துவங்
கன்பிறக்குமிம்மூன்றினுமுறைபால. (௩௨)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாத
மோடுதிக்கும் வியதததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமாம்ப
தத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனீர்சமட்டி
வியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம் வேட்டவைக்கெல்லாம். (௩௩)

இன்னவையிரண்டுமெவனருள்வலியாலீன் நரான்மறையையநா
ன்கும், பின்னிவனருளாலளவிலவானபிரணவமாதிரிமு, மன்ன
வாருனதாரகத்தகாரமாதியக்கரங்கருமுதித்த, சொன்னவக்கரத்திற்
சிவாகமநூலிச்சுரவரனடுமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொனறடுத்தநாலந்திற்கிளைத்ததாலிருக்கதுதெ
ன்பா, லீட்டியவிரண்டாம்வேதநூறுருவோடுமுநத்துகுடதிசைமு

(௩௦) ஆணை - அருட்சத்தி. பரமாகாசசரீரிஎன்றது - சிதாகாச
லவருபமாயநின்றிலை.

(௩௨) எண்ணில் தத்துவம் என்றது - இம்மூன்றுதத்துவங்களி
லுந்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள், வசனாதிகள்முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம்-வியட்டி. தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது.
வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாதிரிமுதிரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்தி
ரங்களை. அதர்மாதியக் கரங்கள் என்றது - அகரமுதலிய ஐம்பத்
தோரகூரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம் - தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோ
ரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசா
தம் - இருக்கது, நான்கது இவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி,

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௧௯

கத்தி, ஸீட்டியசாமமாயிரமுகத்தாளிமிர்த்ததுவடதிசைமுகத்தி, ஞட
டியவொன்பதுருவொடுகிளை த்துடந் ததுநான்கதாமறையே. (௩௫)

அருமறைநால்வேறுகையால்வருணமாச்சிரமந் களுநான் காந், த
ருமயாகாதிசுருமமுமகறையின் நகைமையிற் றேன்றினமறையுந், கரு
டதுந் ஞானதுலெனவிரண்டாவ் கருமதுலிவனருசசனைக்கு, வரும்
வினையுணர்த்து ஞானதுலிவன் நன் வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும். ( )

முதலாகாந் ராற்சினகுழைத்தாங்கிம் முழுமுடிந் கருத்தால்லவி
யின், பதமியன்வடிவப்பண்ணவாபிநாக்குந் திருத்தியாம்பரனியன்மு
கத்தின், விதமுறுநித்தமாதிலுவினைகருமவேணடியங்குலகவாபோகங்
கதிபெறவியற்றுஞ்சிவாந்சனைவினைகருங்காரணமிச்சிவகோசம். ( )

மறைபலமுகங்கொண் டலநிவாயிளைத்து மயங்கவேறகண்ட பூ
ரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிக்குறியைக் கருமநன்னெறிவழாப்
பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப்பொருளை யருளிணன்முயக்கற
முயங்கு, மறிவினுந் தெளிவ துமக்குநாமுரைத்த வருமறைப்பொருள
பிறர்க்கரிதால். (௩௮)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான் ஞானமுண்டாங்கருமத்தைச்சித்தசத்தி
தருமத்தாலிகந் தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்கு
மருமைத்தாந் தருமத்தாலேசாந் தியுண்டாகுமாண்ட
பெருமைத்தாஞ்சாந் தியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம். (௩௯)

கிரியையான் ஞானந் தன்னாற்கிளாசிவபத்திபூசை
தரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசந்
சூரியமெயயன்பர் பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியினைத்தையுந் தெரியலாகும். (௪௦)

(௩௬) மறைநால்வேறு என்றது - இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்
வணங்களை. வருணம் நால்என்றது - பிராமணர், கூத்தநிரியர், வைசி
யர், சூத்திரர்களை. ஆச்சிரமம் நான்காவன, பிரமசரியம், கிருகம்
தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம். வடிவிலா டிவம் - நினைமலசொலுபம்.

(௩௭) முதல் - வேட. குழைத்தல் - தளிர்ந்தல். முகம் - சந்ந்தி.
நித்தமாதிலுவினை - நித்தரைமித்திய காமியங்கள். கோசம் - இலிங்
கம். (௩௮) பலமுகம் என்றது - சாகைகளை. (௩௯) கருமம் - சிவார்ச
சனை முதலியசந் கருமங்கள். சித்தசுத்தி - நித்திய நைமித்தியகருமங்
களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் நித்காமியபயன். சாந்திஎன
றது - அகக்கரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம் என்பது - ஈறுசெட்டது.
ஆல் - உருபுமயக்கம். (௪௦) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமினை
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமாக்கம். (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச் சிவமயமா மறைப்பொரு
ளை, யிருட்கெடவுணாத்தே மிப்பொருட்கதிக மில்லையிப்பொருளெ
லாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகெனவினைய வழிவழாமாதவர்
புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிங்கத்துட்புருந்தா னருள்பழுத்த
ன்னதேசிகனே. (சஉ)

பதினூறாவது

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௨௫ - க்கு திருவிருத்தம் - கககூட.

உ

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விற்ப படலம்.

க லி லி லை த் து றை .

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான்றன துணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனாருளம்போகமும்விளாநிலமனைய
பொன்னனாற்பெறுகாளையரைங்குணப்புத்தே
ளென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன. (உ)

(சக) அனுகுணம் - இரண்டாவதுகுணம். மார்த்தம் - மிருதிசம்
பந்தம். வைதிகம் - வேதசம்பந்தம். (சஉ) மாதவாபுறத்தை அருட்
கையாற்றடவி என்றது - பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்தவாதனை
யை ஒழித்தற்குச் செய்யுந்தீட்சையை. (உ) ஐம்போகம் என்றதை -
கண்டிகேட் டெண்டியிர்ந்த துற்றறியுமைம்புலனு, மொண்டொடி கண்
னையுள் என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

பின்னரும்பெற்றதும்ரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமனான்
றன்னேநோக்கியட்டமிசுதூர்த்தசிமதிவார
மின்னேநோன்புநோற்றொழுவுவாரிறைவனின்னருளால். (௨)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புகாகற்பினுள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமர
னிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான். (௩)

அத்தனிச்சிறுகுமரனுக்ககங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனுழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுக்குழுவைகோட்பட்டான். (௪)

வேங்கைவாய்படுமீனவன்வின்விருந்தாக
வாங்குநூன்மருங்கிறக்கரமாபெறிந்தாரந்
தாங்குகொங்கைசார் தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதாபொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௫)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றேநோக்கியீதமையமென்றானைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமெளலியுங்கவாந்தனர்கொண்டுபோய்மறைந்தார். (௬)

மன்னனானையொழுமுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௭)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனார்வமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்கிதைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினதாருமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௮)

(ச) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம் - முளை.

(சு) வாங்குநூல்மருங்கு - ஓசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர்
என்றது - குலமாதாமுதலிய காமக்கிழத்தியரை, பொன்னகா - இலக்
குமிவசிக்கும் மதுரைநகர்; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(அ) மந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினேனாவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையரசிருக்கையின்நினேற்ற
நேறுநீருலகிலையுமென்செய்வதிங்கென்னை
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சா. (௧௦)

கரைசெயாப்பெருங்கவிலைஞ்ஞம்னத்தராய்க்கநங்கு
முரசுகண்படாககடிமனைமுற்றநீதந்ருமை
யரசினந்தனிகொழுநதினைக்கொண்டபோயம்பெரன
வரைசெய்கோபுரவாயினமுனவருகுவாவருமுன். (௧௧)

எற்றதும்புகாவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவனமிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்நதுபேர்ந்நிமைப்ப. (௧௨)

மத்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விநதிரத்திருவில்லெனவாரமாரிலங்கச்
சுத்தரககுழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய. (௧௩)

கலி விருத்தம்.

பொன்னவிரதிலங்குகோபுரமுன்போதுவார
முன்னவர்துனிவுகூடமுன்னநீக்கிய
தென்னவாருலப்பெருந்தெபவமாகிய
மன்னவரவணிகராயவநதுதோன்றினா. (௧௪)

வந்தவொதிர்வருவாராமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையிலவினாவெலாமுறையிற்கூற்றினா
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (௧௫)

என்படொய்துகின்றீர்களுள்வயி
னென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினாயிரகோடிபோனதென
நன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (௧௬)

(௧௨) எல் - ஒளி. சுவல் - பிடை. தூங்கல் - தொங்கல். அங்
கதம் - வாடுவலயம். (௧௩) புரிநூல் - உபவீதம். குழைகுண்டலம் -
சங்குண்டலம். (௧௪) துனிவு - வருத்தம். முன்னம் - மனக்குறிப்பு.

(௧௫) மம்மர் - மயக்கம். (௧௬) படர் - துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகிளவுமிற்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தரதியெண்மணியும்பெய்தோர், (௧௭)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றதூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னோ (௧௮)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலைநான்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்ததிசெரு
சேவடியருச்சுனைதவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும், (௧௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறத்தமாந்தரும
வீழ்ந்திடவமணியாதல்வேண்டுமால், (௨௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசன்கினு
னன்றுபோயமாகுறிததமரர்கோனெடு
சென்றுபோராற்றலுநதேவர்கோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலன்ங்கிப்போயினுன், (௨௧)

தோற்றவாளுடவன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிவாவர
மேற்றவளுதலாலிவனைச்சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாரோற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே, (௨௨)

(௧௭) கருந்துகில் - கம்பலம். இந்திராதிகாவலர் - அஷ்ட திக் குப்பாலகர். அடைவிற்பெய்தீ என்றது - கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைச்சூழ், எட்டுத்திககிலும், முத்து, வைபேரியம், வைரம், பச்சை, கோமேதகம், பவனம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை. (௧௮) சின்னம் - உறுப்பின்பேதம். மறி-மான்.

(௧௯) மூவர்-பிரமன் - விஷ்ணு-உருத்திரன். (௨௦) போழ்ந்து-பிளவுபட்டு. ஊழ்என்றது - ஈண்டுப்போகூழ்நினை,

(௨௨) சூழ்ந்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விரயம்.

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந் தழீஇக்கொளவடித்துத்தானவ
மடங்கலவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழயானேபோற்ககாந் துகூறுவான். (௨௩)

விசையநின்றோள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரந் ததச்சீர்ததிநோக்கியுண
ணசையராமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரம்யாதுகேளென. (௨௪)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ,
னொடியுரைசெவித்தொளீநுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந் துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந் திணையகூறுவான். (௨௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந் தாயாருநகைக்கநீயென வென்கண்ட
வென்றியுமதனெற்பெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிந்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றோ. (௨௬)

ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்தின்றோற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (௨௭)

மாதண்டவவுண்ணமாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனானப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (௨௮)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்றெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினாலும்வீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலும்புகழுடம்பிரண்டுண்டாமே. (௨௯)

(௨௩) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (௨௫) நொடி-
சொல். (௨௬) வீறு-இறுமாப்பு. (௨௭) பாறு-பருந்து. (௨௮) வேத
ண்டம் - மலை. வல்லை - விரைவு. ஆ - பசு. இச்செய்யுளால் கோமேத
யாகமெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நரமேதயாகமெனக் கூறப்
பட்டுள்ளது. (௨௯) தவத்தோன்-தவசிரோஷ்டராகிய ததீசிமுனிவன்,

மேவலனல்லைநீயேநட்டவன்மேலவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதியென்றாயன்னதேசெய்வேனென்ற
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றோ. (௩௦)

அதற்கிசைந்தவுணாவேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மாதாக்கெங்குருதிச்செங்கண்மைந்தனுக்கிறமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவானாய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலப்பறத்துவந்திறுத்துநின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாண்டநின்போல்வள்ளல்யாரொன்றுதேவர்
கோமகன்வியந்துகடந்தருக்குமேற்கொண்டிமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவனாயெனநிமிர்ந்துவேள்விக்க
காமெனையூபத்தோடெம்யாமினென்றடித்துநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பாலயானையால்யாத்தசங்கப்
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனரமாய்த்வள்ளல்வலனும்நாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்படரொரிசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவானாடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தைவயியேமென்புவச்சிரம்பித்தம்பச்சை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதந்தசைதுகிர்நெடுங்கனீல
மொய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியின்றோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்கார்தித்
தைவருமணியொன்பானுஞ்சார்விடநிறங்கன்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெளளிச்சோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணிவோரொய்தும்பயனிலைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

(௩௧) புதர் - தேவர் (௩௨) யூபம் - யூபஸ்தம்பம். யாமின் - கட
டுங்கள். (௩௩) உர்னையாலென்றும்பாடம். உரீன - சிலந்தினால்.
தொல்விதி - பழையோனாகியபிரமன். (௩௪) பக்கம் - சிறகு.வபை-
வயிற்றிற்பிக்குள் வெண்கெகில்போன்ற புரையாகியநிணம்.
(௩௫) பித்தம் - இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி. பித்தை -
மயிர். ஐ - கபம் (௩௬) எள்ளி - களைந்து.

த்தி, மருவிந்தப்பயனடைவர் கோவாங்கந்தரிப்போர்தம் மனையிற்பா
லும், பெருவிந்தமெனச்சாலி முதற்பண்டமுடன்செல்வப் பெருக்கு
முண்டாம். (சஉ)

எள்ளியிடுகுற்றமெலாமிகந்துகுணனேற்றொளி விட்டிருன்கால்
சீததுத், தள்ளியவிச்செமபதுமராகமதுபுனைதக்கோர்தம்பாலேனைத்,
தெள்ளியமுத்துள்ளிட்டபன்மணியும் வந்தோருக்கு செய்யாளோடு,
மொள்ளியநற்செல்வமதற்கொப்படுமும்பாற்கடலினோக்குமாலோ ()

மேற்படி - வேறு.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்கூற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைவகுற்றநதள்ளி
யதைதருபண்புசான் நவரதன்மணியும்வேந்தன்
செறுநர்வானுற்றிறிச்செருமகட்கன்பனுவான். (சச)

குறுநிலக்கிழவனெனுமவன்பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழ்மற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபுதகுசிறுதெய்வமவறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள கூற்றசுடற்றங்கலங்கிடவாதிவாவாம். (சரு)

முன்னவொன்பகற்றோர்வசகிரமுந்நீர்முதத
மன்னவொன்பதுப்புமாணிககம்வணிககொன்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வாய்பேய்வெயிற்கோமேதம்
பின்னவொன்பநீலமரகதம்பெற்றசாதி. (சசு)

(சஉ) செய்யாள்-இலககுமி. எள்ளியிடு குற்றமெலாமென்றது-
சுருகிரொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல், முரணுதல், செம்மண,
இறுகல், மததகக்குழிவு. காசம், இலைச்சுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகை
தல், புடாயம், யந்தை, நெய்ப்பிலி என்னும் பதினாறுவகைக் குற்றங்
களை. குணனென்று என்றது, தேய்க்குதல். நெருப்பு, கையிலெடுத்த
தல், அங்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை, மத்தகக்குறி,
ஒரம், நெய்ப்பு, பார்வை என்னும் ஒத்த செநநிறம்வாய்த பன்னிர
ண்டு நற்குணங்களை, இவற்றின விரிவை - கல்லாடம், சிலப்பதிகார
முதலிய நூல்களிற்காண்க.

(சச) புள்ளடி - பறவையின்பாதவடிவு. செறுநர் - பகைவர்.
செருமகள் - வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக்
காகபாதம் எனவும்-கீற்றைத், தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம்-என்
றது - ஒளிசலித்தலை. (சரு) குறுநிலக்கிழவன் - கிற்றரசன்.

(சசு) முன்னவர் - பிர்மம்குலத்தவர். பின்னவர் - குத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயவன்றி
மாததிகழ்புருடராகமவயியேய்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர்.

(சஎ)

இனையவையளந்துகண்மெதிக்குநாளொழுமான்பொற்றேர்
முனைவனாண்முதலாவேழின்முறையினற்புதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தநதுப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளியவிரநீலமென்மனார்புலமைசான்றோர்.

(சஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகுமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயியேயமணிக்குமாகு
மையறவிலையொன்பானுமாய்பவரகமபுறம்பு
துய்பராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர்.

(சசு)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மெளவற்போதுநூற்றிதழ்மகைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழத்தன்முடிமேற்குடி.

(ரு0)

தலத்தினைச்சத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தாய
நலத்துகில்விரிததுத்தெய்வமானிககடுவேவைத்துக்
குலததமுத்தாதியெட்டுங்குணதிகைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமண்டலமாகவைத்து.

(ருக)

(சஎ) எழுமான்பொந்தோமுனைவனநாள்முதலா ஏழில்என்
றது-ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய எழுகிழமைகளை. காருடம் - பச்சை
மேதகமணி என்றது - கோமேதகமணியை. ஆய்தல் - அளந்தறிதல்.
“ஞாயிறுமாணிக்கங்கோமேதகந் திங்கள்முத்தம் - வாய்வயியேஞ்
செவ்வாய் வனப்பவனங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை வியாழ
மாம் புட்பராகம் - காய்கதிர்வெள்ளிவச்சரங் கடுஞ்சனி நீலமாமெ.
எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய
மணிகள் இன்னவை யெனவுணர்க.

(ரு0) அல்லி - அகவிதழ். சாதி - சிறுசண்பகம். அரத்தவாயாம்
பல் - செவந்தவாயையுடையஅல்லி. கோடல் - செங்காந்தள். மௌ
வல் - கொடிமல்லிகை. நூற்றிதழ்மகை - நூற்றிதழ்த்தாமகை. கழு
நீர் என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய விருவகை மலர்களே.
பேழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம் - பிளவுபட்ட வாயினையுடையவெள்ளை
மந்தாரை, பானு - சூரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்
 னொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி
 முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பாம்வருஞ்சரத்தி
 யின்புறநீனைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல். (௫௨)

தக்கமுத்திரணாவெறுதலசமேசலசமென்ன
 ிக்கதிர்முதநதோன்றுமிடன்பின்மூன்றுசங்
 மககருமுகிலவேய்பாம்பின்மதநகம்பாந்திக்குரை
 மிககவெண்சாலியிப்பின்நிலைவழக்கணைல். (௫௩)

கரிமருப்பைவாம்பாண்கைகற்புடைமடவார்சுண்ட
 மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனககடைகிடந்தமூன்று
 மரியனவாதிப்பத்துநிறங்கருமணஞ்சங்கட்
 குரியனநிறுத்தவாடேறையெனவுமுறைப்பககேண்மின். (௫௪)

மாடவெண்புறவினமுட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
 கோடுகான்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுதத
 நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி
 பீசசானிறத்தராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (௫௫)

ஏனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைச்சாலிமுத்த
 மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியினையதாகு

(௫௨) பதுமராகத்திற்கு, ஆதித்தனும், முத்தத்திற்கு, சந்திரனும், பவளத்திற்கு, செவ்வாயும், பச்சைக்குப், புத்தனும், புருடராகத்திற்கு, வியாழமும், வயிரத்திற்கு, வெள்ளரியும், நீலத்திற்குச், சனியும், கோமேதகத்திற்கு, இராகுவும்; வைகரியத்திற்குக், கேதுவும். அத்திதேவதைகளாதலின், ஒன்பதுகோளுமேற்றியென்றார். ஒன்பான்மலா - தாமரை, சிறுசண்பகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, தூற்றிதழ்த்தாமரை, கொக்கிறகு, மந்தாரம்என்பன்.

(௫௩) தலசம் - பூமியிற்றேற்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின்நிலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள். சலசம்-சலத்தில தோன்றியவை. அவைசங்கு, மேகம், சிப்பி, மின்நிலைமுதலியவற்றில் தோன்றியமுத்தங்கள்.

(௫௪) ஐவாய்மான் என்றது-மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுத்தன்மையாய்ந்தமிருகம், எனவே சிங்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும்பெயரும் வழங்குகின்றது. அதனதுபரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமோர்பெயருண்டு, அதற்குப் ப்ரந்தமுகததையுடைய தென்பதுபொருள்.

(௫௫) கோடுகான்முத்தம் - சங்கீன்றமுத்தம். கொண்மூ - மேகம். கிளை - மூங்கில். ஆலி - கல்மழை.

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (௫௬)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுருருதிமுத்தந்
காண்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந் தேவர்
கோன்முத்தம்பொன்போன்முத்தந் குணங்களுமபயனுஞ்சொல்வாம்.

உடுத்திரளினையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
வெடித்திடிற்றிண்மைபார்வைக்கினபுறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாரின்னவணியின்மூதணங்கோடிண்மை
விடுத்திடு திருவந்தெய்தும்விளாந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள். (௫௭)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிராட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெளளிதாயளக்கினெல்ல
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரதன்னை. (௫௮)

குறுநிலத்தரசுநதாங்கிற்குறைவுதீரசெல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந் துதங்கோன்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்

(௫௬) வேழம் இரண்டு என்றது - யானைக் கொம்பினையும்,
கரும்பினையும். (௫௭) கால் - வாயுதேவன்.

(௫௭) உடு - நகூத்திரம். மூதணங்கு - மூதேவி.

(௫௮) கோசலமாதிராட்டிற்பட்டது என்றதற்கு - கோசலம்,
கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம், பவுண்டரம்
மக்கமுதலிய நாட்டிற்றேன்றி; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்லிகை
மலர், வெண்மை, செம்மை, கருமை, குவளைமலர், செம்பொன் முத
லிய நிறங்களையும், திருமால். இரதிரன், இயமன், வாயு, வருணன்,
சுதிரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அதிதேவதைகளையும், முறையே
பெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அலறறுள் - பழகநிறவயிரம் - பிரா
மணஜாதியும், முயற்கண்போலுள்ளது - கூத்திரியசாதியும், வாழைக
குருத்துபோலுள்ளது - வைசியஜாதியும், மேகநிறமுள்ளது - சூத்திரஜா
தியுமெனக்கொள்க. குணத்தான்மாண்ட தேசதாய் என்றது - சகா,
மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இரு
த்து, கோடிமுரிதல், தாமைமுங்கல், என்னும் பன்னிரண்டு குற்றங்
களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை, அறுவகைக்கோணம், தாரை, சுத்தி,
தராசம் என்னும் ஐவகைக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்க
முடையதாய் எனப்பொருள்கொள்க. மேம்படுவெவர் என்றது - அரசர்,
கிரீடத்திலன்றி ஏனைய உறுப்புகளிலும், அரசிமார் மங்களாபர
ணத்திலும் அணியக்கூடாடுவெனப் பொருள் போந்தவெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விலங்குசாராவரைந் தநாளன்றிச்செல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா.

(௬௦)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுணாப்பர் தூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந் தமரிகெருவியாமத்
தூமணிதனக்குந் தானே துளையிடுவகருவியாகும்.

(௬௧)

மரகத்தேதாற்றங்கேண்மின்வலாசரன் பிததர் தன்னை
யினைதமக்காகக்கொவிப்பறந் தபுள்வீரந் தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதநீவீழ்ந் துதங்கியதோற்றமாகு
முனைதருதோற்றமின்னும்வேலுவேறுள்ளகேண்மின்.

(௬௨)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினைதமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றறாயில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடையிற் தப்பிவீழ்ந்தொருகடல்குழ்வைப்பி
லுதித்தவாருகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம்.

(௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளமைதியஞ்சுழிமந்தரவமைட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடாந்தொருவிலையாட்டாலே
யெள்ளரிநாயசெந்நீயிந்நியகலனஞ்செய்தான்.

(௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடெவந்தனனந்தவீரது
துப்புறுகருட்கொவிக்கடலினுந் துருக்கராட்டும்
பப்புறவிடுதவநிறைபட்டதுகலுழப்பச்சை.

(௬௫)

காடமேசப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றங்கருடப்பச்சைக்
கூடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினாலிருவேராகுந்

(௬௧) தமர் - துளே. தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுகருவியா
கும என்றதை - வயிரவீசியு மயன்வினையிரும்பும், செய்ரறு பொன்
னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோல்,
உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்திரத்தா
னுணர்க. (௬௨) புள் - கருடன். பித்தம் - பிச்சு.

(௬௩) உவணவுறு - கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாம
மைவர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து-விந்து ;
இந்திரியம். கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது-அவனோடுதித்தவனத்
தில்வசிக்கும் பரிவாரதேவாகளே.

சாடரியசகுணமெனச்சேதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாரும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசலம்பித்தகமேழுத்தம். (௬௬)

புல்லரியபிதுகமெனவவையாறிந்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முலவசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளசசெநெல்லொண்டரளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுவகிளியின்கிறறிநத்ததாகுமுதநங்
குல்லரிநம்பிதுகமரையிலையினிறஞ்சேதோடத்தின்குணனைந்தாகும்.()

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினெடுகுழும்ந்தேதோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
ரோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலேதுட்டலீலத்
தோடதாம்புல்லினிந்தோடமூர்ச்சிதமுளரிதோடலேசம். (௬௭)

மந்தேதோடங்கலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்தேதோடஞ்
சுந்தவானுதகுணமணியணியேவார்நாற்கருவிச்சேனைவாழ்நா
ஞந்தவாழ்வார்வலன் கணீலமிரண்டரன்கண்டதொளியிட்டோங்கு
மிந்திரலீலதான்மாளீலமெனவேறிரண்டுண்டிநதநீலம். (௬௮)

முந்தியவித்திரலீலம்விச்சுவரூபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியடுபுதிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டதுழைந்தழிசேற்றிஞ்ஞமுகும்பீள
சித்தியவாறிடைப்படுமொன்றிநதிரவின்னீலமெனத்திகமுநீலம். (௭௦)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்றூ
தஞ்சவாடன்னிழிலத்தன்னுருவாநிறுவவனமடைநதுநோற்க
விஞ்சையாலநிந்திரவிபினெருடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவ்வையப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைச்சிந்தினுனே.()

அவைசிததும்புலத்தோன்றலீலமாநீலமியைவணியேவார்வானோர்
நவையறுசோமானவரிநகைநீலஞ்சாதிவினாலவேறநதக

(௬௬) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதோடம் - தோட
சம்பந்தமுள்ளது. (௬௭) குளசசெநெல்ல ஒண்தரளம் என்றது -
குளநீரால்விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றேருன்றிய விளக்கமுற்றமுததுக்
களை. குல்லே - துளசி. மரை - தாமரை. (௬௮) சம்பீரம் - எலுமிச்
சையிலை. (௬௯) ஆனாத - நீங்காத. கருவிச்சேனை - இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை. மாநீலமெனுமிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம்
என்றும் பாடம். (௭௦) பகற்கடவுள் - சூரியன்.

(௭௧) மானவர் - மனிதர். எரிபொன் - பசுமபொன். தவல் - கெடு
தல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரியவெள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற்கரிதாய்முற்று :
தவலரிதாயிருக்கிலிருப்பாளாமுதன்முதனாதிக்காகும். (௭௨)

இலங்கொளியவிரீலமெய்ப்படுப்போர்மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்போனை
யலங்குகதிரீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பதினளவைத்தாகித்
துலங்குவதான்பாறகடத்தினூறுகுணச்சிறப்படைந்துதோற்றுஞ்சே-
கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிரதிரன்பேர்க்கரியநீலம். [௭௩]

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவளம்சூகவதைநதநான்று
நந்தொளியவேனுமவைசிறுவேட்கையப்பவழனகுசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலணிணங்கச்சிறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப. (௭௪)

உருக்குறறுசெய்த்துளிதேன் றுளிரல்லான்புண்ணியநீ ரொத்த
ச்சேந்து, செருக்குபசும்பொன்னிறமும பெற்றுமெலிதாய்த்துய்த
யத்திணைத்தாகி, யிருக்குமதுதருக்கினிருப் பாவம்போம்பரிசுத்தியெ
யதும்வெனறித், தருக்குவலனகபமவிழுந்த விடைப்புருடராகமொளி
தழையத்தோன்றும். (௭௫)

தாழ்த்திலத்திழிந்தெரிபொற் கண்ணபுண்ணியர்குடிக்குந் தநு
கட்பன்றி, போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்து திசைசெவிடு படகைத்து
ப்பொனபோற்ககதி, வீழ்ந்தகபம்படுதீவிற் படுமுச்சிவட்டமாய்மெல்
தாய்ப்பொன்போற், சூழ்ந்தொளிவிட்டவிரதழல்போற் நெளியெய்தி
மணங்கவாந்து தோற்றஞ்செய்யும். (௭௬)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிர்தமணியினாலே
யாதரநாடவனகருமரகிருப்புமண்டபமுமமைத்தானிர்தச்
சந்தமணிதரிப்பவரோதரியாவெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார். (௭௭)

(௭௨) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம். பாற்கடத்தின் ஊறுகுணச்
சிறப்பு எனறது - மாநீலம் என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந்தகு
டத்திற்போட்டால் அதன்குணமே யக்குடமுழுதுங் காட்டுங்குணச்
சிறப்பின. (௭௩) மைந்து - வன்மை. செம்மணி - பதுமராகம்.

(௭௫) நல்லான்புண்ணியநீர் என்றது - கோசலத்தை, சேந்து-
செவந்து. மெலிது-வழுவுழுப்புடையது. தின்மை - சுணம்.

(௭௬) பிலம் - பாதலம். பொற்கண்ணவுணன்-இரணியாகஷன்.
தறுகண்- அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது - திருமால்கொண்ட ஆதிவராக
வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது - சருச்சுடையகன்று நிறநிலை.

(௭௭) பாரியாத்திரகிரி-குமரிகண்டத்திலுள்ள எழும்புகளிலொன்
று, கொடிமுடி-சிகரம். அந்தரநாடவன்-இந்திரன், தரியார்-பகைவர்.

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரகமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரகீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கன்பிறதீபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில். ( )

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம்வெருகின்கண் ணிறத்ததாய்க்கனத்
ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகித்திண்ணிதாய்மெலிதாகிவிளங்குமீதி,
லழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையெயறவோராதித,
தழைவுறுநாற்சாதிகளாந்தினமிதனைப்பூசித்துததரிககசான்றோர். ( )

வலத்தவுணன் றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப்பயன்சந்தி வடிவமாத
தென், புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவருடன்மா சிழிபுலத்தும் புயல்
போலவண்ணன், வலத்தமது கைடலரைக் குறைகுருதி வழிநிலத்து
மகவான்வெற்பின், குலத்தையிற கரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துகுடி
கொண்டதோன்றம். (அ0)

அவ்வழியிற்படுபவா முருக்கம்பூப் பசங்கிளிமுக கலர்ந்தசெவ்
விச், செவ்வரத்த மலாக்கொவ்வைக் கனிபோலுங் குணங்குற்றற் தி
ருகிக்கோட, வெவ்வமுற்புழுவரித்தன் முகமொடிதல் பெரும்பாலு
மிப்பூணைத்தல், பெய்வளையார் தமக்கேயாந தரிக்கினமகப் பேறுமுத
ற்பேறுண்டாகும். (அக)

இரவியெதி றெரியிறைக்குங் கல்லுமதி யெதிர்செழுநீ ரிறைக்கு
ந்கல்லு, முனையிடமொன் பதிலொன்றி லுட்கிடையாயக கிடக்குமெ

(எஅ) இறுதிகார் - ஊழிககாலமேகம.

(எக) கழை - மூங்கில். வெருகு-பூனை. அறவோர் - அந்தணர்.
முறையே யறவோராதித்தழைவுறுநாற்சாதிகளாம் என்றதனால்-வை
யேமணியைக கையிலெதெதோனிருந திசையைககொண்டு, வலப்
பாலொளி வீசில்-அந்தணசாதிபும், இடப்பாலொளிவீசில் -கூத்திரிய
சாதியும், மேற்றிசைப்பககமாக வொளிவீசில் -வைசியஜாதியும், கீழ்த்
திசைப்பககமாக வொளிவீசில், சூத்திரஜாதியுமாககொள்க.

(அ0) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனு
டன் மாசிழிபுலத்தும் என்றது-பிரமன சந்தியாகால வடிவமாயிருந்து
பிதிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்களங்கம் வீழ்ந்த விடத்
தை. புயல் - மேகம். (அக) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம் - குற்
றம். எந்தல் - தரித்தல். (அஉ) எரியிறைகருங்கல் - அனலைச்சிந்
துஞ் சூரியகாந்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல் - சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது
என்றது-நவமணிகளை. வடபாலநோக்கி என்றது - இரத்தினங்களை
விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுகருங்கால் வட
திசைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

ன வொன்பான்வேறு, மரபுரைத்துவணிகரோ ருகியவானவரோறு வட
பாடுனாக்கிப், பரவியிருந்தருசசித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்து
ரைப் பரணைநோக்கா. (அஉ)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா விக்ருமரற்களவிறந்த வாயுன்செல்வ
ம், விஞ்சகவென் றளித்தருள விறைமகனும் வீண்ணிழிந்த விமான
நோக்கிச், செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும் விரிததேற்ரான்
செல்வநாய்கர், மஞ்சளையும்புடைநின்ற வமைச்சராயு நோக்கிமுக
மலர்ந்துசொல்வார். (அஉ)

இம்மணியா விழைத்தநவ முடிசூட்டியிச்சிங்க விளவேறன்ன,
செம்மறையிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன்னா
க்கிக், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன்கரு
ணைநாட்ட, மம்மகன்மே னிரப்பியின நகையரும்பி நின்றாரா யங்கு
காரா. (அச)

ஒருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் வீடையின்மே லுமையாளோ
டு, மீருருவாய் மூககண்ணு நாற்கரமு மஞ்சமர ரிற்வாவாறு, காருரு
வா யெழுமிடருங் காட்டிததது கோயில்புகக கண்டாரின்று, பாருரு
வாய் நின்றவணி கேசரிவ றெனவேபின் பற்றிப்போவார். (அரு)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் ருழிச்செழுந்து
செங்கைகூப்பி, யானசெய்யுங் கைம்மாறு யெம்பிராற கொன்றுண்
டோ யானுமென்ன, தூன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனி னவை
யாவு முனவேயையா, வான்செய்யுநன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங்
கைம் மாறுண்டேயோ. (அசு)

என்னமுன் வருத்தலுறும் விதன்மாறன் கோக்கொழுந்தை யிக
ல்வேல்விந்தை, மன்னாருமிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுரை
நாதன், பொன்னாருமணிமகுடஞ் சூடமணிநல்குதலாற்புலியனேகம்,
பன்னாளுமுறைபுரியத்தக்கதென வாழ்த்தினாற்பலசான்றோரும் (அஎ)

(அஉ) அகநோக்கு எனறது - திருவருட்பார்வையை. மஞ்சன்-
மைந்தன் - இதுபோலி. தூக்கி - துலையால் நிறுத்து.

(அரு) பாருருவாய்எனறது - உலகினர் திருவருவங்கொண்டு
றமையை.

(அஎ) மாறன் எனறது - வீரபாண்டியனை. கோக்கொழுந்து
எனறது - அரசிளங்குமரனை. புரியத்தக்கது - இதுவியங்கோள்வினை
முற்று. பொறுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களையெனத் திருவாசகத்தில்
துவ்விகுதி வியங்கோட்பொருளில் வருதல்காண்க. கொழுந்தை
இதில் - ஐ - சாரியை இடைச்சொல்.

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப்பெற்றோங்கி யிருக்கு
மட்ட, மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநான்மறையாசி முனிவா
கூறப், பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப
பண்பாயுங்கேள்விச் சாத்திரருமந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந
தார் சங்கைகூர்ந்தார். (அஅ)

மேற்படி வேறு.

வேளொனவந்தநாய்காசுந் தரவிடங்கராண
னங்களுங்கோளும்பற்றிந வமணியாக்கினாரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந் தரித்தநீனாகமின்ற
வாள்விடுமணி யோவீந் தார்பாடுதனமதிககற்பாலேம். (அக)

இத்திரக்கடவுளுட்டுமிம்மணியரியவென்ற
மந் திரக்கிழவார்நல்கியனினுமாண்டகேள்வித்
தத்திரக்கனக்கொல்லுக்குவப்பனததும்பவீசிச்
செத்திருமாப்பினுக்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (கௌ)

மங்கலமரபான்மலைமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தநாய்காசெப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயயிறைஞ்சிவேதனபன்மணிககோயிலெய்தார். (கக)

போர்மகட்டுகூறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்ன
தேர்முதற்கருவித்தானைத்தெவ்வாரீண்முடியெலாந்தன்
வார்க்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்குங்
காடொனக்கருணபெய்துனவயகங்காக்குநாளில். (கஉ)

(அஅ) அட்டமூர்த்தி என்றதை- “நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசு
மபுநிலாப்பகலோன், புலனாயுமந்தனோ டெனவகையாய்ப் புணர்
நதுநின்றான்.” என்னுந் திருவாசகத்தானுணாக. மூவா - கெடாத.
பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் - ஈறுதொக்கது. பொலன்மாடம் -
பொன்னுலாகியமாளிகை. பொன் என்னுஞ்சொலாறுகெட்டு, லகர
மும், மகரமும்பெற்றுப் பொலம் எனினின்று இறுதிரிலைப் போல்
யாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சங்கைகூர்ந்தார் என்றது - சூரியன்
முதலிய கோள்களோடுவென ஐயுறலை. (அக) வேள்-முருகக்கடவுள்.
நான் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(கௌ) இத்திரக்கடவுளுட்டு மிம்மணியரிய என்றது - சோமசுந்
தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார் - முதனிலைதிரியாது
வந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(கக) புனிதன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௨௩௭

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக கிழத்தியரின்ற தனபராயத தனக்குமுன் வை
பாப், முநதைநா ளரசன பொன்னறை முரித்து முடிமுதற் பொரு
ளாகவா துட்குரு, சிந்தையராகி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்வகாச
பொலகொடு விடுப்ப, ஓநதவர் கவாநத தனமெலாமிள வாங்கினுனீந்
கதிர மருமான். (க௩)

ப தி னே ழ ா வ து

மாணிககம்விறற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௨௭ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௨௨௭.

உ

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்த படலம்.

...

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுக்கண்டத்தண்ணல்கொளரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்க்கிர்மணிகளீந் தவியப்பிதுவிடையான்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுகாமேல்வருணனவிட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (க)

சித்திநாமதியிற்சேர்ந் தசித்தினாநாளிந்நென்னன்
மைத்திரண்மிடற்று வெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டமபற்பலசிதற்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (௨)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பீரூவாட்டி
வெறியகாப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்போங்க
விறைவினைவியந் துநோக்கியேத்துவானெறிநீர்நெய்யத
துறைவநீயென்கர்ப்பூரசுந்தரனையோவென்றான். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லிப்பொன்னகாக்கிநைமையுண்ட
வாசவன்வருடநதோலும்பூசிததுருவானனை
காசுறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுந் தாழ்ந்து
தேசமைசிதற்பாரபூசைசெய்துதன்னாடுபுககான். (௪)

(க௩) உட்கல் - திடுககிட்டுவருநதல்.

(க) வியபபென்பது-தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனின்று.

அன்று நீர்க்கடவுளவேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன் நன்னேனாய்திருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்
குன்றவன்சிநகரீந்நதகொற்றவன்முகத்தேநோக்கி
யினறுநீசிநிதுதேம்பியிருத்தியாலிதென்கொலென்றான். (௫)

சிலைப்படுமுகி ஹாரண்ணல்செப்புவானிருடரன்பின்
வலைப்படுபெருமான்மமான்மதுகாயெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யததாழ்த்ததின் நதனாலிப்போ
தலைப்படச்சிநிதெனுள்ளமாருலமடைந் ததுண்டால். (௬)

என்னவவ்விவிங்கநதானமாவிலிங்கமோவென்று முந்நீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முனபென்
றன்னரும்பழியும்வேழச்சாபமுநதொலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிநதிலாயகொலென்னநீரண்ணல்கூறும். (௭)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுநதீரச்
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொலுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவினாயதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான். (௮)

அரியயராலுந்நீராப்பிறவிநோயறுககவல்ல
பெரியவனின் தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தந்
கரியதேனவையன்செய்யுந்நிருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெண்கடற்சோப்பன்சொல்வான். (௯)

கல்விநகரிந்நோயிங்குநான்வருங்காலேனெட்டார்க்
கெல்லையில்காமநலகுஞ்சரபியுமினபால்சோரப்
புல்லியகன்முமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நலவசோபனததாலிநதநமொழிகெட்டேனென்று (௧௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகளசெய்யுந்
திருவிளையாடல்கணடுவயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி

(௫)வேளவிநாயகன்-இந்திரன், தேமபி-வருந்தி. நோய்என்றது-
வருணனுக்குள்ள சலோதரவியாதியை. இதனைச் “சலோதரநோயக்
கோடப்பட்டான் நண்புனற்களையன்மாதோ,” என்பதாலுமுணர்க.

(௬) சிலை:- இரத்தினசு. (௭) நீர் அண்ணல் - வருணன்.

(௮) தெய்வமருத்துவா - அச்சுவனிதேவர். (௯) கடற்சேரப்
பன் என்றது - கடற்றுறைக கிறைவனாகிய வருணனை.

(௧௦) காமம்என்றது-எண்முவிரும்பப்பட்ட பொருளின்மேனின்
றது. ஆறு - வழி.

முரசுதிர்மதுரைமுதூர்முற்றுநீயழித்தியென்னுக்
குரைகடறனனைவல்லேகூவினானேவினானே.

(கக)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதிததெழுந்துதருக்களிற் கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந் துவகைகளெல்லாமகழ்ந் துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந் துமாடநிரைபெயாததெறிந் துப்ரளயத்தி
லுதிததெழுந் துவருவதெனவோங்குதினாக்கடல்வருமால்.

(கஉ)

கத்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்தும்பழியாத
விந்தவளம்பதிககிடையூறெய்தியதெம்பதிகருமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திறைஞ்சிவானவருஞ்
சிறதைகலங்கினாவருணன்செயதசெயமெனியாதார.

(கங)

சூலமோடழலேநதுஞ்சொக்கர்திருவினையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததினையின்றி நமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேருழிக
காலமோவெனககலங்கிக்கடிநகரம்பணிப்பெய்த.

(கச)

மணபுதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தய
விண்புதைக்கவெழுமாலியனகரின புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருளவிந்கண்டரசனெடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்னு.

(கரு)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந் தன்னுயிரமேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும
பாலெனெவங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிட்டான்.

(கசு)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னுக்
கறையிட்டவிண்புரந்தகந்தரசசுந்தரக்கடவு
டுறையிட்டவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனான்கும்வரவிடுத்தான்.

(கஃ)

ரிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுரிமிரந்துவாயவிட்
வெர்ப்புறகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்

(கஉ) அகழ்தல் - பறித்தல். பிதிர்த்தல - தூள்படுத்தல்.

(கரு) பாலன்என்றது - மார்க்கணடேயரை.

(கசு) ரிவப்புற - ரிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது - தனது
சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலானோரை யொடுக்கியுந் தோடறி
யுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலை.

சிவப்பெருங்கடவுள்யாக்குந்தேவெனத்தெளிந்தோடோழு
பவப்பெரும்பெளவம்போலப்பசையறவறந்ததன்தே.

(௬௮)

அந்நிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடலோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்த் துபாடி
யின்னநீாமனத்த -- 35 மீலாவின் பத்தாழ்ந்தார்.

(௬௯)

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௪-க்கு திருவிருத்தம்-௬௩௦௬.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

உ

கூ ட ற் க ா ண் ட ம்.

பத்தொன்பதாவது

நான் மாடக்கூடலான படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவியையன்றிந்நறபிறிதல்லவென்று பெருநூல்
வேதங்கிடரதுதமொறும்வஞ்சுவெளியென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்கனோவவளையிந்தனாதிபகாவாயாயுமவரோ.

(௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகளவலக்கணவாககின்சேயிழையிடக்கண்ணாப
பெருமகனுதற்கனாகப்பெற்றவான்செல்வங்கல்வி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவருயிர்த்துணவன்காண
வொருமுலைமறைந் துநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றுள்.

(௨)

(௬௮) பெளவம் - கடல்.

(௧) இத்தனம் - விற்றகு. பூதங்கள் என்றது பிரிதிவுமுசலிய பஞ்
சபூதங்களை. பொறி என்றது - மெய், வாய், கண்மூக்கு, செவியாகிய
ஞானேந்திரியங்களை. புலன் என்றது - சத்தாதியைம்புலன்களை, உள
ளமதியின் பேதங்களென்றது - மனமாதி யநதக்கரண விகற்பங்களை,
பிறிது என்றது - ஆன்மாவை, வஞ்சுவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதிமலைத் தேவணிக்கண்ணுதல்வருணனேய
வதிர்கடல்வறப்பசசெய்தவாடலீதனையானேய
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநானமுதிலும்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (ங)

எற்றுதெண்டினாரீர்ச்சேர்ப்பன் றன்செயல்மூக்கிநாண
முற்றிருகண்ணுஞ்சேப்பவுடன்றெழுசோபச்செந்தீப்
பற்றிடவாகம்வெம்பிப்பரவையும்யாறும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டுநின் றுன்மானமும்வலியுஞ்ஞன் றுன். (ஈ)

நளிர்புனன்மதுரைமூதூர்நாயகனாடறன்னைத்
தெளிகிலனாகிப்பின்னுஞ்செழுமுகிலேழுங்கூவித்
குளிராகடல்வறத்தென்னகருடித்தெழுந்திடிததுப்பெய்யா
வொளரிவளரமதுரைமுற்றுமொல்லெனக்களேமினென்றான். (ஊ)

பொள்ளெனமேகமேழம்புகுத்துபாரதெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுற்றப்பருகிமெய்கருகிமின்னித
தெள்ளருநதிசையும்வானுஞ்செவிடுறப்பிலமும்பாரும்
விளளமால்வகைகொட்டிமவெடிபடமேருச்சாய. (ச)

ஊழிநான்வெடிக்குமண்டகடாகததினொல்போலார்த்துப்
பாழிவானுருமுழிப்பனாடவிமணிகள்கிசறி
யாழிநீராளுலந் தாங்குமராவுடனெளியத்திக்குந்
சூழிமால்பாணெநின் றநிலைகெடத்துணுக்கங்கொள்ள. (செ)

வெள்ளியநீறுபூத்துமுழுவெனவீங்குகாய்போற்
றெள்ளியவால்கிசறத்ததிரண்டதிண்பளிக்குத்தூண்போ
லொள்ளியதாராசோரவும்பர்மீன்கணங்கனோடுந்
துள்ளியதினாயிலாடுமீன்கணந் துடித்துவீழ. (அ)

ஆர்த்தெழுமுகொண்முவேழுஞ்சராசரமனைத்துஞ்சூழ்ந்து
போர்த்தனஞாலமுண்ணப்புக்கதோர்வடிவங்கொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்புப்பாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகண்ணுழையாவாகப்பரந்திருள்கான் றதன்றே. (கூ)

(ங) ஏவிய எனபது, ஏயவென நின்றது, இடைக்குறை.

(ச) பரவை - கடல். (எ) பாழி - வலிமை. சூழி - முகபாடம்.
மால்பாணை - அல்டகஜங்கள். (அ) முழவு - மத்தளம். வீங்குகாய
என்றது - கலியாண பூசனிக்காயை. ஆவி-மழைத்துளி. மீன்கண்-
நகைத்திரக்கூட்டம். (கூ) தூர்த்தன் என்றது - பிரளயகால ருத்தி-
மூர்த்தியை. கான்ற - வெளிப்படுத்தின,

பைஞ்சுடரொறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சுவாளுடுக்களன்னரித்திலம்பொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிளுடிவெறுத்தெறிகலனகன்போல. (௧௦)

சுடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவெழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்ந் துபுதைத்தலுங்கோலொனனேரூச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோனுகருளார்பலருளால்
மடியுந் தாளிதுவெயன்முயவங்கினுருயங்கினாரோ. (௧௧)

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காகருமென்னாப்
புண்ணியசுராரோடும்பொருக்கெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந் தா
னண்ணலாராடண்முன்னுமறிந் துகைகண்டவேந்தன். (௧௨)

விடையிளையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்குஞ்
சடையினைகூற்றைவென்றதாளினைமேருச்சாபப
படையிளையடியேந் துண்பப்பாட்டினைக்கியாளு
நடையிளையாகியெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேணமும். (௧௩)

என்னலுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டிர்க்கு
முன்னவன்முன்போனகுமுகிலையுநோக்கியினன
தொன்னகொல்லோநான்குஞ்சூழ்ந் துநான்மாடமாகி
வின்னெடுமாரியேழும்விலககுமினெனவிடுத்தான். (௧௪)

வந் துநான்மாடமாகிவந் துநாறறிசையுஞ்சூழ்ந் து
சந் துவாய்தெரியாதொன்றிததானொருகுடிலாய்மாடப்
பந் திகோபுரஞ்செயகுனறங்கால்கள்போற்பரிப்பபோர்த்த
விந் துவாசடையோனேயவெழிலிமாநகரமெங்கும். (௧௫)

அன்னநான்மாடத்துளருந் கருளாரமைச்சர்வேந்தன்
நன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந் தாழ்ந் து

(௧௦) பச்சை - முதலிய மணிகளைச் சிதறுவ எனறது - ஏழு
மேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங்
களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவனவாதலின். புஞ்சம் - திரட்சி.
நித்திலம் - முத்த. (௧௧) எழிலி - மேகம். (௧௩) சாபம் - வில்.

(௧௫) சீடில் - குடிசை. (௧௬) சராசரம் - சரம். அசரம் - சரம் -
இயங்கியற்பொருள். அசரம் - நிலையியற்பொருள். பொன் அனாள் -
பொற்கொடிபோலும் உமாதேவியார். முன்னநாள் என்றது - வரு
ணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தகாலத்தை. என்ன என்றதில் - அசுர
வருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப்பொருளது.

முன்னே நாடனினுமின்பமூழ்கின்றன்கிருந் தாருழிற்
பொன்னஞாப்பாகன்றூளிநபுககமர்ந்திருந் தாரொத்தார். (௧௬)

கழைகெழுவவாயினுச்சிகவிழ்கின் நபுயல்போற்சார்சூழ்ந்
திழைமணிமாடத்தும்பொறிதுளியுடைந் துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கித்தண்ணுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிநின் நவருணனும்வெள்கிநின் ருன. (௧௭)

நடுங்கினன்கழிந் தவச்சநாணமீதுரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்ககாருறுகாமுன்னேய்தணிந் துபின்னேயும் துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன் பின்வளளிலைப்பூசைச்செய்வான். (௧௮)

புனிதநீருடிக்கண்டிபூண்டுவான்கங்கையாதி
வனிதையாபசம்பொற்கும்பவாசநீாவடித்துநீட்டப்
பனிமலர்ச்சுந்தங்கந் தமணிக்கலன்பசம்பொருடை
யினையனபிறவுமின்றுகற்பகமெடுத்துக்காட்ட. (௧௯)

ஐங்கனியமுதமைந் துகெளவியமமுதுதூபஞ்
செங்கதிரவிளககமின்னதேவரான்கொடுப்பச்சேற்க
ணங்கைதன்பதிமைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிராமுத்தஞ்சாத்தித்தொழுதடிபணிந் துநின்ருன். (௨௦)

அருச்சுனையுவந் தவாதியமலனியாதுவேண்டிந்
றுரைத்தியென்றேறாதநீரககோனொல்லைதாழ்ந்தொன்றினாலுங்
கரைத்திடவரியவிந் தக்கடியவெனவயிற்றுநோய்நின்
நிரைத்தடமாடியின்னே தீர்ந் திடப்பெற்றேனெந்தாய். (௨௧)

(௧௭) மழைகளும் வெள்கிநின்ற என்றது - கரியமேகங்களும் விடாது மழையைச்சொரிந்து தேகம்வெளுத்து நாணிநின்றதைவருணனும் வெள்கிநின்றான் என்றது - தனதுசெயல் முற்றுமுமையால் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவற்று நின்றமையை.

(௧௯) பொற்பூததடம் - பொற்றாமரைத்தடாகம். நடுங்கினன், ஒடுங்கினன், மடங்கினன் - முற்றேச்சுநகர்.

(௧௯) கங்கையாதிவனிதையா என்றது - கங்கைமுதலிய ஏழு புண்யநதிகளாகிய பெண்களை, (௨௦) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம், நார்த்தம்பழம், தமர்த்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதாளம்பழம்.

(௨௧) ஒன்றினாலும் என்றது - மணிமந்திர ஒளவுதாதிகளை. இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற்றிரிபு.

மேற்படி-வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோ
செய்யுந், சோதனையுளகப்படாச் சோதியுனைச் சோதிக்கத் துணை
தென்தோ, பேதைமையே னிடத்தென்ன குணங்கண்டென் பிணி
தீர்த்தென் பெற்றாயாசை, கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக் கொள்
வதுநின் குணமோவையா. (௨௨)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துனையருச்சித் தயர்ச்சியொடும்
போனவாறு, மென்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை கொடுத்த
துமவ் விறைக்குநேர்யான், பின்னைவினா யதுமவன்சொல் வழியுன்
னைச் சோதித்தபெற்றிதானு, முன்னவனே யுன்னருளாலென்பிணிக்
கு மருதாதி முடிந்தவாரே. (௨௩)

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றிமேனா
ண், மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும்பெற்றே
ன், வேறினி மந்திரமென்னை மணியென்னை மருந்தென்னை மெய்மை
யாகத், தேறுமவர்க் கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர்ப்பதன்
றே. (௨௪)

மேற்படி-வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுநீரும்
படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்த்து
மடிவிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவரங்களுஞ்சிறிதுவேண்டிக்
கடியதன்னகரம்புக்காங்குடதிசைக்காவல்வேந்தன். (௨௫)

(௨௨) காட்சிமுதலளவை என்றது - பிரத்தியட்சம், அநுமா
னம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்புஎன்னு மறுவகைப்
பிரமாணங்களை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிர
மாணத்தை. பேதமை - மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது -
விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(௨௩) இறை - விடை.

(௨௪) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்துநின்ற வையித்தியா
சிரியன், கோசுபீசமுதலிய ஓளடதங்களை முறைப்படி யமைத்துப்
புடந்தீர்த் தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத்தமிட்டுத் தரிப்ப
வரது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்குமென்பதை, அகத்தியா
கரிசுலமுதலிய வையித்திய நூல்களிற் காண்க.

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம். ௨௪௫

வன்றிறல்வருணன்விட்டமாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோனிவந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுராமூதூர்.

(௨௪)

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௩௩௨.

உ

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர்

திருவிளையாடற்படலம்.

கவிவிருத்தம்.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடிமேல்
வைத்தகாசனான்மாடமாமதுராமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைத்ததெதவாறுரைத்தமேறுயாத்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம்.

(௧)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிச்செழியனும்பாண்டி
நாடருத்திருவெய்திமேனல்லவீடெய்தக்
கூடலம்பதிமேலியகுணங்குறிகடந்த
வேடரங்கொருசித்தமெய்வேடராய்வுருவார்.

(௨)

வட்டவார்சடைககுஞ்சியும்புணனூன்மாற்பு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதூங்க

(௧) சத்தநான்மறை - ஒலிவடிவமாகிய நான்கு வேதங்கள்.
வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடி என்
றது - பரஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபர
ஞானத்தா லாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(௨) குணங்குறிகடந்தவென்னுங்குறிப்பால் வேடர் என்றது-
நிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆன்
பெண்என்னும் பகுப்பினை.

விட்டவெள்ளைமுத்தினாயுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சுட்டவெண்பொடிப்பொக்கணந் தூக்கியதோளும். (௩)

சூயமவெண்பொடியழிந் துமெம்சிவந் திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்டிகநீண்மாலையுஞ்சிவந் த
கையிலங்குகட்டங்கமுங்கண்டவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந் தனமும். (௪)

அட்டவேங்கையீருரிவைகீண்டசைத்தகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளுடுக்கையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையும்பொன்னிடைமையிடக்கட்டப
பட்டசூலொலிவேத்திரப்படைக்கையும்படைத்து. (௫)

வேதகண்கிண்சிலம்புசூழ்ந் தடிகளினமிழற்ற
வோதரும்பதமுளரியுறருண் மதுவொழுக்கப
போதவானந் தமதுநுகாதலாமுகம்பொலியப்
பாதபங்கயமுபந் டப்பாதுகைகூட. (௬)

சிறிதுமூரலும்வெயர்வையுந் திருமுகத்தரும்பக்
ருறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சநதி
புதுகுளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்நினாநெற்றியிவ்விடந் தொறுமடைந்து. (௭)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசையிற்சென்று
புககிருப்பதுங்கிழகஞளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத்
தக்கதன்றியேயிந் திரசாலமாததணந்தும். (௮)

சேயவெற்பிணையணியதாச்செய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பிணைச்சேயதாவிடுத்துமெய்யுதுமும்

(௩) வெள்ளைமுத்தினா என்றது - சங்கத்தோடுகலி. பொகக
ணம் என்றது - பிறாக்குவிபூதிநலக, இப்பிவடிவாகத தலையோட்டா
னமைத்ததொருகருவி. இதனைச், "சுத்தியபொககணத்தென் பணி
கட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினாககினிய றொழு
தி"பு அரையினுமுணாக." ஐந்துமுகங்களதலையிற் பொருந்தச்செய்த
உட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருளுகதுவர்.

(௪) கட்டங்கம்-மழு. உதரபந்தம்-கடிகுத்திரம். அதன்-தோல்.
சூலொலி - பூரம்பை வீசும்போதுண்டாகும் ஓர்விதக்குறிப்போசை.

(௭) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடு
மிடம். குளிகை - வீட்டிறப்பு. தெற்றி - திண்ணை, அறுகு-சிறுகம்.

(௮) நக்கல் - சிரித்தல்.

எல்லாம்வல்லசித்தார்திருவிளையாடற்படலம். ௨௪௭

பாயமக்களையினையவராக்கியுங்குதலை
வாயமக்களாககழிமுதுமக்களாவகுத்தும். (௧)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துந்
கோணக்கூன்செவிமேகண்குருபிங்கெவருந்
காணத்தீர்த்துநாலுலோகமுங்கனகமாச்செய்தும். (௧௦)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிந்தேநா
ரில்லமெய்தவுரட்டவரிகலின்றித்தமமின
மல்லும்வெஞ்சுமரிழைப்பவுங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லநீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணையநதும். (௧௧)

பருவமாறியபருவத்திலவையைநீர்பரந்து
வருவதாகியுமீளவும்வறந்திடச்செய்தும்
பொருவிறீஞ்சுவையோடையும்பொய்கையுமுவர்ப்புத்
தருவவாகியுமுவரியின்சுவையவாதந்தும். (௧௨)

வீசிமாத்திகாக்கோலினவிண்ணினட்டதன்மே
லூசிசாட்டியிட்டேசிமேற்பெருவிரலூன்றி
யாசிலாடியுமூசிமேற்றலெகிழக்காக
மாசில்செவடிப்போதுவான்மலாநதிடச்சூழ்நும். (௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவிட்க
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து
கண்டவாக்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண
விண்டலத்தினிற்பண்டுபோலிவறகொளவிடுத்தும். (௧௪)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளவிலெகடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநான்படக்கண்டும். (௧௫)

பீளைகால்விழிக்கிழுவரைப்பிரம்பினால்வருடிக்
காளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

(௧) முதுமக்கள் - விருத்தர். (௧௦) பங்கு - முடம். நாலு
லோகம் - வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) காஞ்சிரம் - எட்டி. (௧௩) ஆசு - குற்றம். இல்-இன்றி.

! (௧௪) பணிப்பகை - கருடன். பணி-பாம்பு. (௧௫) எல்-பகல்,
அல் - இருள். படக்கண்டும் என்றது - காய்க்கச்செய்தலை.

விளைவாய்முதுகற்பிற்றார்கருவடைந்திளமை
யானவேத்திரம்வருடிநீறளித்தருள்செய்தும். (௧௬)

அகரமாதிரிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிரிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தமபமென்றின்னவைசெய்தும். (௧௭)

வேதநூறெளியார்களைக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிநாவினிற்சிதறியும்பூழியன் காதன்
மாதராரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற
காதநீண்டகோட்டெங்கினைக்கரும்பனைசெய்தும். (௧௮)

ஏனைவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலக்கினையொன்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினுனோக்கியுநாடியவிளையோர
மானினோக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்ந்தும். (௧௯)

நாகநாடுபொன்னாட்டுளபொருளும்நகரு
ளாகவாககியுமின்னணம்விச்சைகளெனந்த
மாகநாயகன்மலைமகனாயகனமதுரை
யேநகராயகன்றிருவிளையாடல்செய்திருந்தான். (௨௦)

(௧௬) வேத்திரம்-பிரம்பு.வருடி-தடவி. விளை-ஓர்வகையொலி.

(௧௭) அகரமாதிரி மூன்றென்றது - ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூன்றுமொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத்தாதலின். வகரமாதிரி மூன்றென்றது - வசியம், வாதம், வயததம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும், வகரம்முதலெழுத்தாதலின், ஆகருடணம் என்பதில் ஆகாரமும், வாதம் என்பதில், வா - என்னு முயர்மெய்யெழுத்துமுதலெழுத்தாய்ந்தக. அகரவகரங்களேமுதலெழுத்துக்களென்ற தென்னையெனின், ஆ-வா-என்பன அகர,வகரங்களின் விகாரங்களேயாதலின். ஆகருடணம் - தூரத்திலுள்ளதை சமீபத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கண்களுக்குப்புலப்படுவதைப்புலப்படாமற செய்தல். அஞ்சனம்-மறைந்து கிடக்கும்பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம் - பிறரைத்தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இருமபுமுதலியவற்றைப் பொன்னுக்குதல். வயத்தம்பம் - பாலரைப் பாலராகவேயிருக்க வயதைநிறுத்தலும், விருத்தரை, இளைஞரோயாகவும், இளைஞரை விருத்தரோயாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும். (௧௮) பூழியன் - அபிடேக பாண்டியன். கோள் - வயிரம். (௧௯) எழில்வாய்ந்தும் என்றது - வசியம். (௨௦) நாகநாடு - பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செயகின் றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண் களுஞ்சிறதையும்வாங்கலாதிசைத்துத்
தத்தயாள்வினைதொழின்மற் றிருத்தனர்தகைசான்
முத்தவேதியராதியமுதுநன்மாக்கள். (உக)

ஆனையசெயதியையுழையராலிநைறமகன்றிநதா
னனையசித்தரையிங்ஙனநதருகெனவடுததாரா
தனையகற்றினன்சித்தனாச்சார்ந்தவாதாமும்
வினையைவென்றவரடலையநதுகணமிருத்தார். (உஉ)

அமைச்சாதங்கோவிடுதனனமைச்சருஞ்சித்தா
தமைச்சரண்பனநதரசன்முனவருகெனத்தவத்தோ
மொமகருமன்னவெனபயனெனமறுத்திடமண
சுமக்குமன்னவன்மமவர்தொழுதனர்போரார். (உங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சாசித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருளபெற்றியிம்மைமறுமையமுனிந்தயோக
நிநநிலவேந்தாமட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர்
தனனையும்திப்பரோவென்றிருத்தனன்றருமவேந்தன். (உச)

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் உக - க்கு திருவிருத்தம் - கருஞ்சு.

உ

இருபத்தோராவது

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

க லி லி லை த் து னை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிச்சித்தனொல்லாம்
வல்லாரவரடலையாருனாசெய்யவல்லா
னொல்லாரும்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி
கல்லானைதினனக்கரும்பீந்தகதையஞ்சொல்வாம். (க)

(உக) ஆள்வினைத்தொழில்-நித்தியகரும்புகள். முத்தவேதியர்-
முத்தத்தன்மை வாய்ந்த அநதணர், அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்ற
மற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (உஉ) வினையை வென்றவர்
என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கினவராதலின். அடுத்தார்
தனை என்றதில், கட்டுணைச்சுவைப்பொருள்படவந்த, தான் என்றும்
அகைநிலையிடைச்சொல், தன எனக்குறுகினின்றது. (உங) தம்மவர்
என்றது - மந்திரிகளை.

(உச) முன்னவன் என்றது - தனதிச்சையால்பிரபஞ்சத்தேச-
றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

பின்னையமச்சமபெருகப்பெரியோரையெண்ணை
தென்னையெளியாரொனயானிகழ்ந் திங்ஙனீண்டச்
சென்னையவாகென்குறையென்னிற்றுருவிநானே
தன்னையிலாதாத்தமைக்காணத்தருவதென்றோ. (௨)

ஆனந்தசித்தநாதமெக்காணபலென்றன்புகூர்ந்த
மினந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவையோசருமுந்தித்தம்பொன்
மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (௩)

அருகாதசெல்வத்தவனானறுதைத்திங்கடோற்றம்
வருகாலமாகமதுசேனைவந்துவந்தித
தருகாதரத்தாற்கழிந்தவ்வலமாகமிள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கண்மாக்கள். (௪)

சிறிட்டவேங்கையதட்சேக்கையர்சிறியைந்தும்
பாரிட்டவேடர்யோகப்பட்டத்தாகட்டங்கத்தி
லேறிட்டகையரிமார்திருப்பாராநோக்கி
மாறிட்டிடுக்கியெழுப்போகெனவந்துசொன்னார். (௫)

பின்னாவருதென்னர்பிரான்பெரியோரானோக்கி
யெந்நாடுதும்மூருமக்கென்வரும்யாதுவேண்டு
துந்நாமமேதுதுவன்மின்னெனவையொந்த
நன்னாடுமெந்தநகருள்ளந்திரிவமப்பா. (௬)

ஆனாலுமிப்போதணிகான்மிரநாட்டிற்காசி
தானமிருக்குந்தலமாகுநாதனாகி
யானாதபிச்சைப்பெருவாழ்வுடையார்நமரா
நாணாளும்விஞ்சைநடாஅய்த்திரிசித்தரோம்யாம். (௭)

ஆனந்தசுந்தரன்தொடுத்திங்குளவானசைவத்
தானம்பலவுந்தொழுத்தற்பரமாகிவந்தே

(௨) ஈண்ட - உருமபடி. திருவி - தேடி. (௩) பொன்னமானம் -
பொன்னாலாகிய இத்திரவிமானம். மானம் - முதற்குறை.

(௪) காஞ்சுகிவன்கண்மாக்கள் என்றது - மெய்காப்பாளரை.
- ஞ்சுகமுடையோன் - காஞ்சுகி-இது நீட்டும் வழிநீட்டல். கஞ்சுகம-
சட்டை. (௫) சேக்கை - ஆசனம். ஐந்தாமன்றது-ஐம்புலன்களை.

(௬) ஆனந்தகானம் - காசித்தலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும்
வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரத்-பிரயோசனம், அல்லது - ஆசை.
மானந்தமான என்றதை - மான் அந்தம் ஆன எனச்சொல்வகை செ
ய்து, தத்துவம்முபபத்தாறும் கழிந்தவிடத்தேமுத்தியாகையால், பிர
கிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொள்க.

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி

மானந்தமாணபரமுத்திமறுமைநல்கும்.

(அ)

ரண்டுள்ளவர்க்கெம்வினையாடலைக்காட்டியிச்செ

வேண்டபெரித்தியுநல்குவம்வேதமாதி

மாண்டங்குமெண்ணெண் கலைஞானமும்வல்லமவெ

சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தமோமயம்.

(ஆ)

உன்னுமைக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன்றுமில்லை

தென்னுவெனவுண்ணகைசெய்தனாசெத்தயே

மன்னுமிவர்தம்மிறுமாபபுஞ்செருக்கும்வீறு

மெனஞலளவிட்டறிவேனெனவெண்ணித்தேர்வான்.

(அ)

தேரும்பொழுதோருழுவன்னொருசெல்வக்கண்ண

லாருங்கமுகென்னவயிர்ப்புறக்கொணதொழும்

பாருந்திசையுட்புகழ்பங்கயசசெநகைதாங்கி

ந்ருமபிறையுங்கரந்தார்தமைநேர்த்துசொல்வான்.

(க)

வல்லாரில்வல்லமெனவும்மைமதித்தநீரிச

கலலாணைககிந்தககரும்பையருத்தினெல்லாம்

வல்லாருந்மோமதுராபபெருமாணுநீரோ

யல்லாவெவர்தும்மனம்பேட்டதளிப்படுனெனமுன்.

(கஉ)

என்னமுகிலததனையிட்டவன்குறக்கேட்டித

தென்னுவருதியெனப்புனனகையதுசித்தநீர்

நின்னல்வருவதெமக்கேதுநினக்குநாமே

யுன்னுசைதீரத்தருகின்றதலாமலுண்டோ.

(கங)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றொருவிஞ்சைகற்றோ

பல்லாருந்ந்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க

ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையிலீல

கல்லாணைகன்னற்கறிக்கின்றதுகாண்டியென்றோ.

(கச)

கடைக்கண்சிறிதேகுறித்தார்துன்கடாக்கல்யாணை

மடைக்கண்டிறந்தமதமூன்றும்வழியவிண்வா

(க) எல்லாப்பொருளும் வல்லசித்தொன்றதால், ஆக்கினசித்த
நொனப்பெயர் கூறினான்க. (கக) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டுச்
செழுமை என்பதேபொருள்.

(கங) கடாக்கல்யாணை என்றது - சாதியடை, கடாம் - மும்ம
தம், விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்,

உடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழைக்கைநீட்டித்
தோடைக்குன்றனுகைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. (1)

பறித்துக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந் தூர்க்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகெக்கரமூசலாட
நெறி, துத்தருக்கீழ்ச்சிறிநிமிர் துறிந்ப
மறித்துக்கடைக்கண்ணுறித்தார்பினுமாயம்வல்லார. (க௯)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலைதன்னை
யெட்டிப்பறித்ததற்குக்காஞ்சுகிமாக்கன்சிறிக்
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
சிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையைச்சிறிநோக்க. (க௯)

கண்டாவளியைக்களிறுண்டதுகண்கள்சேப்புக்
கொண்டானரசன்சிவயோகரிற்கோபமுளத்
தண்டாவரசன்மறமுட்டறுகண்ணர்சிறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாராயடிக்கவந்தார். (க௮)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடிந்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போதகமன்னவர்கைத்தடிபேர்க்கலாற்று
தெப்போதரியநிலையோவியம்போலநின்றார். (க௯)

மத்தக்களிறுந்நெருளித்தழன்மாறியன்பு
பொத்தப்புதைந்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிதீண்டப்பாச
பெத்தததமியென்பிழையப்பொறுமென்றுவீழ்ந்தான். (௨௦)

அன்புக்கிரங்குக்கருணைக்கடலானவைய
நின்புற்றுவேண்டும்வரங்கெனெனத்தாழ்ந்துவேந்த
னன்புத்திரப்பேற்றான்வாயெனல்கிசசெங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருண்டம்வைத்தார். (௨௧)

(க௯) கண்டமாலை - கண்டசரம். கண்டத்திலணிந்த முத்தின வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். சிட்டத்தவர் - சித்த மூர்த்திகள். சிட்டம்-ஒழுக்கம்.

(க௯) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையொத்த லீரர் கள். (௨௦) பொத்தல் - போர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது - ஆண வாதி மலபந்தங்களை, (௨௧) வன்புற்றவேழம் - கல்யாண.

கலிவ்ருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்ந்தண்முத்தமாலையைப் -
புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன்வாங்கினன்தியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே. (௨௨)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னிற்
சித்தசாமிதிருவுருட்டணமிலன்
மத்தயாணைவடிவமுமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவ்னான். (௨௩)

இந்தவாடலெமக்குயிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்வீளையாட்டென
முந்தைவேதமுதல்வணைமீளவும்
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே. (௨௪)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வநின்னாலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனென
வழுதிறைஞ்சியபராதமிந்துகை
தொழுதுநின்றதுதிக்கததொடங்கினான். (௨௫)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாய்வேதத்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தீரொளியா
யாதியாய்முயநவொயவைகழிந்த
சோதியாய்நின்முயெனசோதனைத்தேதாரன்னியல்பே. (௨௬)

நின்னான்மொழிந்தமறைநின்னடிகள்வந்திதழும்
பன்னாருச்சித்தம்பாததலைசுமந்து
முன்னுமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்னாடிமுன்னேனசோதனைத்தேதாரன்னியல்பே. (௨௭)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாயக

(௨௫) இழுதை - அறிவில்லாதவன். (௨௭) பாதம்சலைசுமந்து
என்றது - பாதுகையாகித்தாங்குதலை. உன்னுமம்வாசித்துமஎன்றது -
வேதமுழுதும் சிவந்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(௨௮) பெரிது - மகதது. சிறிது-அஹு. கரியது - அதுபகுதிப்
பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது- ஆன்மாவை. காட்சி-
விடயப்பொருள். துரியம் - மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றாயென்கோதனைத்தோநின்னியல்பே. (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுபன்றா
ட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்ரமன் சுவன்மிசைப்பார் சும
த்திப்பாசம, வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணைககால் வி
ளேபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபிடுகமாறன்
மன்றே. (௨௯)

இருபத்தொன்றாவது

கல்லாளைக்குக் கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௩௦-க்கு திருவிருத்தம்-௧௩௮௫.

௨

இருபத்திரண்டாவது

யா னை யெ ய் த ப ட ல ம்.

க வி வி ரு த் த ம்.

கட்டவிழ்க்குக்கையர்கலாளை கழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரோவி
விட்டமதயாளைவிழ்மேவலர்புரத்தைச்
சுட்டகளைவிட்டியிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்கிரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குநிலனுந் திறைகொளசெல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கவியரும்பகையொதுங்கச்
சக்கரமுருட்டியிடர்சாய்த்துமுறைசெயவான். (௨)

புத்தரமணதியபுறக்களையகழ்ந்து
நித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

(௨௯) விக்கிரமன்-பராகிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண
மேல் (௩) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாண்டியன். (௩) புறக்களையன்றது-
முக்கூர்நப் புறச்சமயககளைகளை. மறையாகமப் பயிர்வளர்த்தென்
றது-பாண்டிகைசுவங்களை விருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அருளை
நோக்காது அறத்தினையிட்டல். பத்தியாவது - அறத்தின் முதிர்ச்சி
யால், அருள்வழி நிற்பல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியினவ்னோந் தபயன்யாருந்
துய்த்ததிடமதுததொழிநடத்திவருதுயோன்.

மருவிதழியானுறை மமவானிழிவ்மனத்
தருகுவுடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
யுருவருவிரணடினை யுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபெண்ணெய்தொழுநாளில். (ச)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்ப்யனெருத்தன
கையனவன்வென்றிபயில்காஞ்சிநகருள்ளான
பொய்யமணர்கட்டுவொபுறத்துறையினினுன
மையின்மதிமாறனொமொறுபடநின்றான். (ரு)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்கரதுசேவடிவ்முங்கியமனத்து
மடங்கனிகர்தென்னனெதிராவந் துபொரலாற்றா
தடங்கலனொவஞ்சனையினாலடமதித்தான். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவததனத்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிநதமென்னு
மஞ்சிவரவகாகளெட்டிமவைகுறுமமணாதம்மி
லெஞ்சலில்குரவர்க்கோலேவெறுவேறெழுதிவிட்டான். (எ)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருள்புதையநின்ற
வடிகண்மாராவாணையிரவருமார்த்தார்வேயநத
முடிகெழுவேநதன்விட்டமுடங்கலைந்மிரத்தவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்தவேறிடத்திற்செல்வார். (அ)

யாவருமொருங்குகூடியிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
காவல்லவல்லரணஞ்சூழநதகாஞ்சிமாநகரத்தெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந் துவேநத
னெவலர்விடுப்பவன்போயிறைம்கனிநுக்கைபுககார். (க)

(ச) உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவிவருசித்தர் என்றது - பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தூலவுருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய சூக்கும வுருவும்மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடந்து அருளுருவாய்வந்தமையை. (எ) கவுஞ்சம், இதுகிரவுஞ்சமென்பதன்றிரிபு. குஞ்சரசையம் என்றது - யானைகள்வசிக்கும் சையைகிரியை. சையம்-சகிந்தத்தக்கது என்னும் பொருளது. (அ) அடிகள்-இதுசமணருள் ஆசிரியராய் நின்றவர்க்குச்சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்றது-காஞ்சிநகரை, தமதிருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பதுபொருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கங்கூற
வன்னவனவனாரோக்கிவசியமுன்னுறும்வல்லீர்
தென்னனையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தாலுங்கட்
கென்னதுநாடுபாதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (க௦)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டினாரீர்ப்பாலினெடுங்கரைக்காதமுனறிற்
கவர்ந்தகன்சாலேகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவெள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (க௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெயவிராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோழுன்கறிப்பொடியுறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெறிக்குழிபுதைதப்பப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிதம்பூண்டார். (க௨)

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிச்சாயக்கயலுளவோடையுள்ள
கோடுளவாலியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச்
சேடுளமுகிலுந்தீயச்சிகையெழுகுண்டத்தீவாய். (க௩)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனக்குன்றம்போலக்
கூற்றெழுசெவியுநால்வாய்கெளவியமருப்புமாறா
ஐற்றெழுமதமுமசலாடியவொற்றைக்கையு
மேற்றெழுவிடம்போற்சீறியெழுந்ததோர்தறுகண்யானை. (க௪)

அந்தமாவெள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிற்றைநீபோய்வழுதியைமதுரையோடுஞ்
சீதவேடெனலெத்தியென்னாதென்றிகைசெல்லவேவி
முதலெவ்வித்தமாசமுழ்குடலமணப்பேய்கள். (க௫)

(க௦) பீலி - மயிற்றேறாகை. வசியமுன்னுறும் என்றது - வசியம், வபுநதம்பம், வாதம், அதிரி சியம், அஞ்சனம், ஆகருஷணம் என்பவற்றை. ஆபிசாரம் - சத்துருமாரணயாகம்.

(க௨) விடம்பொதிகாட்டம் - விஷத்தனமையையுடைய எட்டி
விடம். நிம்பநெய - வேபபெண்ணெய். நஞ்சினுடம்புடையுயிரின்
செய்துமென் என்றது-விஷம்பொருந்திய சரீரததையுடையசர்ப்பத்தி
யினது கொழுவியதசையை. கறிப்பொடி - மிளகுதூள்.

(க௩) மாடுளபொதும்பர்முதல் காடுளவென்பதுகாறும் உள்ள
உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும், ஓட்டையுள
வென்பதுமுதல் குளமுளவென்பதுவகையில், மலரும் ஏனையுயிர்களும்
ஆதலாக்கருகி, வறப்ப எனப்பொதுவினை தந்துகடறினார்.

கலிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற் புதைதயமணக்கயடர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற் படர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பொருளற்றவனனிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமசமா
வெருளற்றிடுகுரலிற் படிவெடிபட்டிடவருமால்.

(௨௫)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவண்ட
மிடியின்னளவெழுதாசெவியெறிகாலளவகிவ
மடியுமமளவுளர்கான்மதமழையின்னளவுலக
முடிவின்னெழுதடல்கண்ணமுலளவாமுதுவடவை.

(௨௬)

கூற்றஞ்சிடவருமிக்கரிசுரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடங்குஞ்செவியெறிகால்வழிவிழித்தி
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுநுங்கடமதநீர்
நாற்றஞ்செயத்திசைவேழுமுடிக்கஞ்செய்துநலிபும்.

(௨௭)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைக்கிழித்திடயேற்றையுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிறொய்யாற்றிசைவீழுங்கிச்செவிடாக்குந
துடிக்கும்புழைக்கையோசசின்னெடொடுகுன்றினைச்சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல்கலககுநதனிப்பெருமத்தெனத்திரிகும.

(௨௮)

உருமுகுரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவிய்
றிருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவித்தூரலடியிற்றெனநிலமேல்
வருமுக்கிரவடவைக்கனல்வரினொப்பதமதமா.

(௨௯)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதியப்பகையோடும்
வழிபட்டொருகடுங்கூற்றெனவருகுஞ்சரவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விரைபட்டலாவேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன் ஞானினைந்தழன் ஞான்.

(௩௦)

(௧௭) பாதலம் - பாதாளம். அண்டம்-வானுலகம். இடி- குடிநீர்
கம். உளர்கால்-சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்று. உலகமுடிவின் எழுந்தரு-
மகாப்பிரளயகால சமுத்திரம். முதுவடவை - ஊழித்தி.

(௧௮) முழைவாய் - குகையினிடம். ஊற்றம் - மிகுதி.

(௧௯) பிளிறல்-முழுவகல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(௨௦) உறுமு-இடி. ஒலி-காற்று. முககடவருவி-மூன்றாமதநீர்நீர்
ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சாரியைபெற
வந்தனன்றனபாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்றுகள். (௨௧) செழு-
முழக்கம். பகைஎன்றது - பகைவர்களாகியசமணர்களை. விழி-
வர் - கண்டோர். பொறையாற்றிய - சுமக்கப்பட்ட.

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிக்கோயின் முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமுறத்தாழ்ந்
திப்போதகத்தினையுநதொலைத்தெனைக்காததியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாககெழுந்தன்றே. (௨௨)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிட்சேவகனாகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியியாவெளவுதுமுதனின்
மட்டாரபொழிற்கடிமாநகரயந்தீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலமண்டபஞ்செபயெனவதுகேட்டெழுந்தரசன். (௨௩)

அதங்கவ்வியகளிப்பெய்திவநுட்டாலமண்டபம்பொன்
னங்கவ்வியதெனதது-ஒருநாடாண்கினிலெடுத்தே
சகங்கவ்வியபுகழ்-னசெயததறுகட்குணமதமா
முகங்கவ்வியபிற்சேவகன்-ருவானதுமொழிவாம். (௨௪)

அநுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

நீனிறீத்தநீந்தூந்நீன்மதியிரண்டுண்டென்ன
வானிறவலயச்சங்கவாராகுழைதுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெகினங்காணப்படாசடைமறைததுத்தோற்றுங்
கானிறைறகுஞ்சிக்குட்டிற்களிமயிற்கலாபஞ்சுடி. (௨௫)

கருங்கடன்முனைத்தசெக்கர்க்கதினானக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவிக்கிச்சோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குரான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டுதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலும்புறத்துவீக்கி. (௨௬)

வீங்கியதடசீதோளிபட்டவார்சிலவில்லிஒளும்
பாங்குநையியமயப்பாவைபாதிவேயன்றிமுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றமல்லதுமாலுமோர்பா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிநிறம்பசந்துதோன்றி. (௨௭)

(௨௨) மைப்போதகம் - கரியதிக்கு யானைகள். மணிக்கோயில்
என்றது - இந்திரவிமானத்தை. கைப்போதகம் - துதிககையையுடைய
யானை. கால்போது - திருவடித்தாமரை. போதகம் - யானை.

(௨௩) ஓட்டார் - பகைவர். வெளவல் - கொள்ளை கொள்ளல்.
கவ்விய-பொருத்திய. (௨௪) பொன்னகம்-மகம்மேரு. (௨௫) நீத்தம்-
வெள்ளம். ஈண்டுகடலின்மேல் நின்றது. வலயம்-வட்டவடிவம். பூ-
தாமரைமலர். பானிறவெகினம் என்றது - வெண்மையாகிய அன்ன
பட்சியாய்த் தேடியபிரமனை. குடி - உச்சிக்கொண்டை. நீலம்நிறம்-
நீனிறமெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (௨௬) குருதிக்கச்சை.
உதிரநிறம்வாய்ந்தகச்சை. வாளிப்புட்டில் - அம்புரத்துணி.

காமனுங்காமுற்றஞ்சுங்காளையாம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகளந்தவென்றித்தனிவிறசேவகனாய்த்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கண்டாப்பான்றஞ்சுரவரவுநோக்கா. (உஅ)

அஞ்சுகூவிளிச்சேய்த்தென்னவதுவரவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோலினோன்றாண்டித்தித்துமெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாண்டிபூட்டித்திருவிரறெறித்தத்தாக்கிக்
குஞ்சரமெட்டிமஞ்சக்கோளரிமுழக்கங்காட்டி. (உஆ)

இங்கிதநெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்துநா
சிவகவெங்கணத்தொட்டாகத்திருகமுன்னிடத்தானசெல்ல
வங்குலியிரண்டாலையன்செவியுறவலித்துவிட்டான
மங்குலின்முழங்கும்மோழமத்தக்கங்கிழித்ததன்றே. (உஅ)

கொண்டலினலறிச்சிறிவீழ்ந்ததகொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்சென்னியும்பளந்ததண்டம்
விண்டதுபோலுமெனனத்துண்ணெனவெருவிப்போன
பண்டையதருக்குமவீறும்படைத்தனதிசைமாவயானே. (உஆ)

புதைபடக்கரித்தோல்போததபுண்ணியமூர்த்திநாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததும்த்தயானே
சுதைபடுமதிககோவேந்தன்ரெழுஞ்சுசிறுவனெத்தான்
பதைபடுமணர்காலபடொனப்படரிந்பட்டா. (உஆ)

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசிறுநாங்கார்மாலே
யிருண்முகத்தொதுங்கிச்செல்லுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருண்முழுதுண்ணக்காலயெழுகதிராவட்டமன்ன
திருளினைமறைத்தகண்டனெய்தவாய்ப்பெய்யுஞ்செந்நீர். (உஆ)

(உஅ) உலகளந்த என்றது - உலகமுற்றுந் தங்கீழ்ப்படுத்தி
னமையை. (உஆ) கூவிளிச்சேய்த்து - கூப்பிடுதூரத்தது. வெஞ்சி
னக்கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணத்தொனரிசெய்
தமையை. கோள் - வலிமை.

(உஅ) முன்னிடத்தாள்செல்ல எனறது - விற்றெடுத்தம்பினை
யெய்வார்க்குரியபைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம்
என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது-வலக்கால்
மண்டலித்து இடக்கால் முநதுறநிற்பல்.

(உஆ) சுதை-அமுதம். தொழுஞ்சுசிறுவன் - மார்க்கண்டன்.
படர் - துன்பம், ஓரிடத்து நில்லாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யறாமனத்தார்தேற்றும்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னெவண்மருப்பாகத்தாங்கி
மைபன்மாவடிவர்கொண்டெவந்தெவங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (௩௪)

உருமூவீழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிச்சோரி
கருமுகின்மானச்சேனங்கழுதுகள்பூதமொய்த்த
திருமணித்தடந்தோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (௩௫)

ஆனையின்புண்ணீருண்ணவடித்தகாருடற்பேயென்னச்
சேனைபின்செல்லப்போர்த்திணியிருளமணர்தம்மை
மினவன்கண்டிசிறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லபோய்முடுக்கலுற்றார். (௩௬)

எடுத்தனர்கையிற்றண்டமெறிந்தனர்மறிநதுழுப்போய்த்
தடுத்தனர்கரகந்தூளாத்தகர்த்தனர்வீலியோடுந்
தொடுத்தனருகித்தபாயைத்துணிபடக்கிழித்துக்கால்வாய்
வீடுத்தனர்மானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோராதம்மை. (௩௭)

எறியுண்டுசெய்தமாயமிழ்ப்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டுடுக்கம்பாவமுழ்குண்டுமாழ்ச்சாம்பிப்
பறியுண்டதலையாயாரும்பழிப்புண்டுபொயுந்தாமு
முறியுண்டகரகத்தோடுமொதுங்குண்டுபுதுங்கிப்போனார். (௩௮)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலமண்டபத்திருந்தவீரன்
பாதங்கன்கையாற்பற்றிப்பாண்டியனிரந்துவேண்டிப்
போதங்கன்கடர்தாபென்றுமபொலியவிங்கிருத்தியென்ன
வெதக்கட்கருததஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேர்த்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெற்றுநான்மாடக்கடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்திதுவாருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூந்தண்டாரிராசசேகரனைப்பெற்று
பின்னுஞ்சில்லியர்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்றே. (௪௦)

(௩௪) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா - மதமயக்கததை
யுடையயானை. (௩௫) முழை - மலைக்குகை.

(௩௭) கரகம் - கமண்டலம். துணி - துண்டம்.

(௪௦) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவீடுமத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்வடிவங்கொண்டசேவகனெவல்செய்த
வம்புளாய்தனாண்மவின்னவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாரசிங்கமாயிருந்ததன்றே.

(சக)

எழுசீரடியாகிரியயிருததம்.

உலகெலா மழித்துமின வுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத்தியினி
ற், சிலதரித்திறவா வவுணன்மார்பிடந்த சிங்கநாயகனையங் கெய்தி,
யலகின்மா தவஞ்செய்துரோமசன்றன்பே ரறியவோர் தீர்த்தமுண
டாக்கி, யிலகுபே றடைந்தான் பிரகலாதனுநோற் றீறிலாப்பெருவர
மடைந்தான்.

(சஉ)

இருபத்திரண்டாவது

யானையெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௧-க்கு திருவிருத்தம்-௧௪௨௭.

உ

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

க லி ி லே த் து னை .

தழையுலாங்கையோவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறதைந்தனமவோ
கிழவனாகிப்பின்காளை யாய்க்கிஞ்சுகச்செவ்வாய்க்
குழவியாய்வினையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம்.

(ச)

தென்னன்விக்கிரமன் புயத்திருநிலச்செல்வி
மன்னிவாழுநாண்மதுரையின்மறையவனெருவ
ன்னவன்விருபாக்கனாமவன்குடிவாழ்க்கை
மின்னனாள்வடமீனனாள்பெயர்சபவிரதை.

(௨)

அனையர் தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்தம்
புனிதநல்லறஞ்செய்தொழிலொழுக்கமுமபூண்டு

(சக) வம்பு - மணம். மத்தக்குன்று - மதமயக்கத்தையுடைய
மலைபோன்றயானை. சிம்புள் - சரபம். விள்ள-பிளக்க. செம்புள்ஆய-
பருந்துகள்பிள்தொடாந்துஆராயும். அல்லது செம்புளாய்க்கொடிய-
கருடக்கொடியையுடைய. (சஉ) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(க) தழை - மயிற்றேருகை. தந்தி - யானை.

(௨) விருபாக்கன் - மேல்நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவ
னென்னுங் காரணம்பற்றிச் சிவபெருமானுக் கமைந்ததோர் பெயர் ,
சுண்டு அந்தணனுக்கு இடிகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(௩) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுண்ணியங்களை.

நனைபவாஞ்சூலனையொழுவர்பானண்ணி
யினியமாசடஞ்செய்தொருபெண்மகவீன்றார். (ஓ)

பேருக்கெளரியென்றழைத்தனாபிராயமோரைந்திற்
சாருக்கெளரியும் ிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சித்தையாடநதையைவணங்கியிச்சென்ன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (சு)

அந்தனானுமதிசயித்தருமபெறன்மகட்குச்
சிந்தையார்வமோடிதைவிதன்மனுவினைச்செப்பத
தந்தைபாலதுதெளிந்தூநாத்தழுமபுறப்பயின்றூண்
முந்தைநாளாருத்தவகருதைமுடித்திடவந்தான். (ஐ)

தந்தைதன்நவக்கொழுந்தினுகிகிசையமாசைவ
மாதவததனாயாதியாச்சிரமத்திலவழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினுன்மேம்படுவானெப்
போதுபோதுமென்றுளததொடுபுகன்றுகொண்டிருந்தான். (ஈ)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வைணவப்படிவப்
பிரமசாரியர்க்கடைதொறும்பிச்சைபுக்குண்பா
னொருவன்வந்தனன்பலிகவணயற்புலத்துள்ளான். (ஏ)

பிச்சைவேண்டினானவற்குத்தன்பெண்ணினைக்கொடுப்பா
னிச்சைகூர்ந்தருந்தவத்தினால்வருந்தியின்றெடுத்த
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிரீரெடுத்தவனங்கையிற்பெய்தான். (அ)

சலிக்குநூபுரச்சீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்வினைப்பகுதியுந்தரப்ப
வொலிகுமந்திரச்சிரகநீரொழுக்கினுன்முந்திச்
சலிக்குமனைபுத்தமாகளுங்கேட்டுளநளர்வார். (ஐ)

(ஓ) அன்னையா எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌ
மாரி, நாராயணி, வராகி, இரத்திராணி, காளி.

(சு) உறுதி- இது தொழிலாகுபெயராய்ப் பயன்மேல்நின்றலால்
திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (ஐ) தெளிந்து - சிந்தித்து.

(ஈ) மாகைவன்-வைதிகபிராமணருட் சிவதீட்சைபெற்றவன்.
ஆதியாச்சிரமம் - பிரமசாரியம். மரபுஎன்றது-கோத்திரகுத்திரங்களை.

(ஏ) பருவம்-வயது. (ஐ) சீறடி-சிற்படி. துரப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனெழுக்கமுங்கலவியுநண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெப்
புலனுமோர்ந்தவனவிதிவழிமதியெனப்புலநதார். (க௦)

மற்றவன்குடிக்கோத்திரஞ்சுத்திரமற்று
முற்றநிந்துமம்ரபினுக்கொக்குமான்மாயோன்
சொற்றதநதிரவயிணவததொடக்குண்டுதிரிய்
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைத்தார். (க௧)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்னறாதையும்வேதத்
தாயுமெண்மணத்தாதியாமறநிலயாற்றற்
றேயுநுண்ணிடைக்கன்னியைச்செம்பொருற்புதைத்துக்
காயுமாரழன்முன்னரக்காளிகைக்கொடுத்தான். (க௨)

தெய்வமங்கலவரிசைகள்செய்துதான்பயந்த
மெளவலங்குழற்கன்னியைமணமகனோடுங்
கெளவையம்புனல்வேலிசூழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமங்கலவேதியத்தாபதனிப்பால். (க௩)

அறுசரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லார்க்குக்கிழியீடு நேர்பட்டாலெனப்பல்லா ரில்லந்தோறு
ஞ், செல்லாநின் நிரந்துண்டு திரிந்தமகன் மணமகனாய்ச் செல்வநல்
க, வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுத வன்கட்டிலப்,
பொல்லாராய்வைணவத்துப் புக்கொழுகுதாய்துதை பொறாகளாக.

(க௦) புலன் என்றது அதனாலுணரும் நூல்களின்மேனினைறது.

(க௧) மாயோன் சொற்றதந்திரம் - திருமால்கூறிய பாஞ்சராத்
திராகமம். ஐந்துராததிரியிற் செய்யப்பட்டதாதலினப்பெயர்வந்தது.
சுத்திரமாவது - போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஆஸ்வலாயனம், திரா
கியாயனம், சத்தியாஷ்டாடம் முதலியன.

(க௨) எண்மணத்து ஆகியென்றது - பிரமவிவாகத்தை. அதா
வது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்மண
மாவன - பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம்,
ஆசரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. (க௩) மெளவல்-வனமல்
லிகை. கெளவை-ஒலி. புனலவேலி - வயல். கடி - காவல்.

(க௪) கிழியீடு - பொன்முடிப்பு. செல்வம்நல்கவல்லான் - இலக்
குமி. வன்கண் - கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசுவ சிந்தனையுஞ் சைவதவ வடிவுநோக்கி, வெந்நெய்யுடன் போன்மணமும் வெந்தவனை வேறொதுக்கி வேண்டாராகி, உதையெனச் சொழுதுவா உவனையொரு நாணித்து நீங்கிவேற்றூர்த் தந்தம. மங் கலங்காண்பான் நனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (கரு)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முறைப்பக்கேட்டு, மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா ரகல் - தற்பின் மனையிலவையும், பெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார் தமைக்காணப் பெருமலின்றென் ன், கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பார் கவலைகூட வான். (கசு)

சிவனடியாக் கன்பிலாச் சிந்தையே யிரும்பேவல் செய்துநானு, மவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே மரஞ்செவிகண் ணாதியைந தும், பவனடியா ரிடைச்செலுததாப் படிவமே பாவைமறை பரவுஞ் சைவ, தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளா வான்பின்னும். (கௌ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பரமென்ப வவைகொடுப்பா னெல் லார்தானு, யனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரனென்ப வவனறிவார்க் கங் கம்வாக்கு, மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப வப்பத்தி வழிநிற் பார்க்கு, வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியாா வேடமன்றோ. (கஅ)

என்னவிருத் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே, தென்னவனு யிருந்தரசு செய்தபிரா னவட்கருளுகு செவ் விநோக்கிக், கன்னமுரந் கரஞ்சிரத்தோள் கண்டமுங் கண்டுகைபூ ண்டி கையிற்றட்போற், பன்னெடுகாட் பழகியதோர் தனிப்பெரியபு த்தகடும் பகவஞ்சேத்தி. (கக)

(கரு) வெந்நெய்யுடன் என்றது - வைணவக் கோட்பாட்டின்படி கூடப்பட்ட வுடலினையுடையராதலின். தமர் - சுற்றம்.

(கசு) உண்மாசு என்றது - மும்மலங்களை நீறு - அணிந்தோர் வினைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு - சிவநேசம்.

(கௌ) மறைபரவும் சைவதவநெறி என்றது - வேதங்களைப்போல் முத்திரையையே சோபானமாக்கங்களாக மலைவுபடக்கூறுது முற் படக்கூறி அந்நெறியில நிற்பார்க்கு முத்திரைநஞ்சமயம் சைவசமய மேயாதலின். (கஅ) எனைத்துயிர் என்றது - விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலர், சகலர் என்னு மூவகையான்மாகலை, பயன் - உறுதி. இகம், இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(கக) அல்லமரல் - வருந்தல்.

கரிந்தநீங்கயன் முன்வினாவு முதுதுதினா கவுளுங்கனைக்கு ஓ
ஞ்சுஞ், சரிந்தகோவண புடைபுந்தலைப் பணிப்புமுத தரியந்தாங்கு
தோளும், புரிந்தநாடு கிடந்தலையு புண்ணிய நீநணிமாற்பும் பொலி
யநீழல், விரிந்ததோர தனிசுருடைத் தண்ணெறிக கவிழ்ந்தசைபுட
ம்பந்தாங்கி (உ௦)

ஒருத்தராமன்டி பலபல்கதிந்த பசின்னர்போலயட்டும. வி
ருத்தவேதிபராய் வந்தகம்புததக கண்டெழுத்துமி துன்னின், கரு
ததளாய்த்தவி சிந்ததிக கைதொழுது சிவனையிக்குக் காணவென
ன, வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்பால் உரு
மென்றா. (உ௧)

இற்பூட்டிப்போயினு மொரங்க ளெனக்கெளரி யியம்பமேரு, வி
ற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்நன் கைதொட்டு விடுமுன்யாதத,
கொற்பூட்டு விடுத்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்திபெனக் குமரிதாளி,
லற்பூட்டு மடவரலு மவ்வாறே யட்டில்புருந் தடிசிலாக்கி. (உ௨)

தையன்மாதக கொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை
தாங்கி, மையனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்தவழிகள
பாதச், செய்யதாமரை விளக்கியநீர்தன சென்னியின் மேந்தெளி
துப்பாச, மையனமாசுருள் கழுவியகம்புருவித் தாசனமேல் வைத்து
ப்பின்னர். (உ௩)

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரிகலந் திருத்தி நறுவீழல்லை,
முகையினைய பாலடிசில் வெள்ளரிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற்செம்
பொற், சிரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந் தழீஇக்கிடந்தசிறு ருன்றி
ட்ட, வகையென நெய்யருவி யெனப்படைத தனையசிற் றுண்டிவ
கையும்பெய்து. (உ௪)

செய்வாயிடையிடையேமுகமனுரூயின்னமுதுசெவியிலூட்ட
த், தையலாள்வளைக்கையறுசுவையமுதுவாயூட்டததளர்த்தயாசகை.

(உ௦) கவுள் - கபோலம். பணிப்பு - நடுக்கம்.

(உ௧) உயங்கல் - மயங்கல். தவிசு - ஆசனம்.

(உ௨) கொல்என்னுஞ் சாதிப்பண்பு கொல்லன்மேல் நின்றலால்
பண்பாகுபெயர். அல்லது - ஈறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(உ௪) பரிகலம் - உண்கலம். திருத்தி - புரிதப்படுத்தி. இதுமங்
கலவழக்கு. கருணை - பொரிக்கறி. (உ௫) முகமன் - உபசாரம்.
அமுது - தேவாமிரதம். பூவில்என்றது - மன்மதன் தேவாகளமேல்
தனதுபாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதலின்.

மையத் தாந்திருவமுதுசெய்தமுதுண்டவனொழும்பகன்றுபூவிற், கையதேமலர்நாள்நாளைவடிவாயிருத்தார்கன்னிகாண். (௨௫)

பூசியவெண்ணிறபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப்பொன்செய்பூணுங், காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப்புப்போய்க்காளையான, தேசுருவங் கண்டுநடு நடுவகிவேக கரநெரிததுத் திணைத்துவோர்த்துக். கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றாளுககற்புமலாக் கொம்பரன்னாள். (௨௬)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர் தயலூரபுக்க, தேனொழுது துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக் கன்புடையார் போற்றிரியும்வஞ்ச, மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினாறுவயதின்மேய, பாணன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசங்குழவிப் படிவங்கொண்டாள். (௨௭)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதயமென்னுஞ், செழுமல ரோடையின் மலர்ந் துசிவானந்தத் தேன்றதும்புதெய்வக்கஞ்சத், தொழுதகுசிற் றடிப்பெரிய விரல்சுவைத்து மைக்கணீர் துளும்பவாய்விட், டழுதணையாடை யிற்கிடந்தான னைத்ததுயிருமீன் றுகாத்தழிக்குமப்பன். (௨௮)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தாங்கித்தேடி, யாய் விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளனபிற்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண டணங்கனையாண் மாமியென்னுங், காய்விட்டு மதககொடியா ளிம்மகவே தெனக்கேட்டா ள்கொளரிதன்னை. (௨௯)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையாணவில்வா டேவ, தத்தனயன் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தையலாரீண், டித்தனயன் னனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்ற னென்னமுன்னஞ், சித்தநயனங்கலங்கச சிறிமணவாட்டிதன்மேற் செற்றங்கொண்டாள். (௩௦)

என்புபூண் டுகாட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக்கிடையறாத, வன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெம்மக்காகாயென்று, துன்புபூண் டயர்வாளோ மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தினார்கள, வன்புபூண் டொழுகு வைணவம்பூண்டு பொறையிரக்க மானந்ததார். (௩௧)

(௨௭) பாணல் - நீலோற்பலம். அலம்ப - ஒலிக்க.

(௨௯) விட்டுமதம்-வைணவமதம். விட்டு-இது ஆரியச்சிதைவு.

(௩௦) நத்தன் - சங்கிளையுடையவன் - நந்து - சங்கு.

தாயிலாப்பள்ளை முகத்தனைநோக்கித் தெருவினிடத்தளர் வா
ருள்ளங், டோயிலாக் கொண்டுதறையுச்சுடனாயகனை மனக்குறிப்பிற்
கண்டு, வேயிலாகிய தடந்தோட் கொளரிதிரு மந்திரத்தை விளமப
லோடு, சேயிலாக்கிடந் தழுதழுவிவீசம் பிடைவிடைமேற் நெரி
யக்கண்டாள். (௩௨)

மழவுருத்த் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின்மனுவை
யோதிப், பழகியபாப்பன மகனாப்பாப்பதி யிவ்வடிவாக்கிப் பலருங்
கண்டு, தோழவிடைமே லேற்றிவீசம் பாறாகமலர்மாரி சுரர்கதீற்ற,
வழகொழுந் தருளினார்களி னூங்கியதி சயித்தாரவனிமாக்கள். (௩௩)

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௪௯௦.

உ

இருபத்துநான்காவது

கான்மாரியாடினபடலம்.

.. . . .

அறசேடியாகிரியவ்ருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபரிமேவியசித்தராகிடசெல்வர்
விருத்தராயினாயவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
னொருத்தராய்விளையாடியவாடலையுரைத்தனமீனிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாறிநின்றாடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (௧)

வேத்தன்மீனவன்கொடியவனாகியவிக்கிரமன்றன்றே
ளெந்துமண்பொறையிராசசேகரன்புயத்திறக்கியைத் தருநாடன்
பூத்தன்மாமலாவேதியன்மாதவனபுரத்தின்மேற்பெயர்ந்தோர்குரு
சாந்தரீடுறைச்சண்ணித்தபுண்ணியத்தனிமுழனகர்சார்ந்தான். (௨)

(௩௨) சேய் இல் - ஞாரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் என்
பது பொருள்.

(௨) மீனம் வன்கொடியவன்-மீனமாகிய வலிபொடியையுடைய
வன். மாமலர் - இலக்குமிவகிகுந் தாமரைமலர். வேதியன் - பிர
மன். சண்ணித்தல் - பூசல்.

உண்ணுதல்புவிமிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோச்சி
உண்ணவெண்ணுடரிழிற்றுவா னுந் தவடிவமாய்த்தனிமன்று
உண்ணவாடியதிருடத்தன்பினுலாடலாலொழிததேனை
பெண்ணிமூவிருபத்துமுகக்கலையுங்கற்றிறைமுறைசெயுநாளில். (க)

சிலம்பிவாயினூவிழைத்திடுபததரிற்செக்கணமாறொழுவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியதண்கிறையான்க்காவிதைக்கன்பு
கலத்திசந்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளுமபயின்றுள்ள
மலர்த்தவன்கரிசாற்பெருவளத்தவன்வையகமபுரககின்முன. (ச)

பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளாறொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்முன்பரபுவான்கனைகழற்கரிசாலெம்,
மன்னவற்குபத்தாநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னேறறையாயதுபரதநூறெறிநிலையெனச்சொன்னான். (ரு)

கேட்டமீனவன்மறுபுலவிருசையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாகுலமூழ்கியமனததனம்முதுமறைச்சிரமன்று
ண்டமூன்றுடைநாயகடைலைநானுமாதெற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான். (சு)

ஆடலால்வரம்புகண்டவராகியவ்வழியாடலும்பயின்றுநாடகநடை
தேர்புலவரைத்துருவிநண்ணியவவர்க்கெலாமகிழ்ச்சி, வீடருஞ்சிறப்
பாலறுவையும்பூணும் வெறுககையும்வெறுத்திடக்கொடுத்துப், பாடல்
வண்டரற்றுந்தாரினுன்பரதப் பனுவலுங்கசுடறப்பயில்வான். (எ)

பாவமோடராகந்தாளமிம்மூன்றும்பகர்த்திடுமுறையினுற்பரத
மாவையினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகராக
மோவறுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுவமையில்கிரக்கரகருமர்
தவறுகரகேத்திரங்கரகரணந்தானகமேசுத்தசாரி. (அ)

விண்டிடாததேச்சாரியேரியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகசமண்டலமேமாசில்சுத்தககரணஞ்சோ

(ச) கரிசாற்பெருவளத்தவன் - உறையூரிலிருந் தரசுபுரிநதசோ
முன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஓர்முந்வர் வாக்கின்படி இவனதுதாயார்
இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது - இதனைச், செவ்
வத்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் எனனுஞ்சொல், வளத்தவனென
வந்தது. வளமையை யுடையானென்பது பொருள்.

(சு) விஞ்சையன் - கவிஞன். ஆகுலம் - துன்பம். (எ) ஆடல்
நூல் - பரத்தூல். அறுவை - ஆடை. (அ) பாவம் என்பது-மெய்ம்
மயிர்சிலிர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களில்ஒன்று. அது-வெகுண்
டோனவியமுதலிய இருபத்து நான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புல்தகரணமேயங்ககாரமேயிசைதமென்னக்
கொண்டநாலேத்துபேதமுங்கறறுக்கோதற்ப்பயின் றநீனவற்றுள். (க)

வருத்தமீன்மேனாபாவாதியாமெட்டுவகைநீருத்தககளிற்சாரி
நீருத்தமாகிபதாண்டவமகமார்ககரிகழ்த்திடுதேசியேவடுதே
யருத்தமாகியபிங்களமெனமூன்றாமதுநீயோறுமூய்ரண்டு
நீருத்தமாம்பதமுத்திகழிசோகாதிசெப்பியவங்கமீரோட்டும். (கப)

கால்வகைததாருங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவ்ருவகைக்கரமுங்
கால்வகைபுரிணைமுதற்பதினாறுங்கவான்மையாதிபாய்ரண்டு
பாலதமடிபபுவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரிமெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்தனைக்ககனசாரிகளும். (கக)

ஏற்றதிக்கிராந்தமாதியாமுப்பத்திருவகைத்தேசசாரிகளாங்
காற்றினுங்கடுதோசசக்கரமுதலாங்ககனசாரிகைகளேழைந்துந்
சாற்றுவித்துவற்பிராந்தமாதியவாருசாரிபத்தொன்பதுமாகப் [ர்.
போற்றிவையனைத்துமுட்படப்புட்புடத்திலககணமுதற்பொருளாக

ஆசவாத்தியமுன்பொருண்முதல்களாசமாதியாம்பாடபேதங்கள்
பேசியபதினாறுபதும்படகபேதமொன்றொழிந்தநாலேத்து
மாசறுமளகமாதியாமபாடவகைகணலேழுமற்றவற்றிற்
பூசல்வாத்திகத்தொட்டைவகைச்சச்சுபுடாதியாந்தாளமாத்திரையம்
கிளந்தமாத்திரையின்கதிகளுஞ்சொல்லுங்கீதமும்பாடமுமெழுத்தும்
வளந்தருமணிபந்தாதிசுத்ததின்வகுத்தகட்டையெழுநான்கு

(க) நாலேத்துபேதம் என்றது - அங்கமுதல் இசைதமீராகக்
கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவிலக்கணங்களை.

(க0) அகமார்க்கம் - அகக்கூத்து. அதாவது அகச்சுவை பற்றி
நிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துக்கு அடிசாரிமுதலாகக் காற்சுற்றுதல்,
எறிதல்முதலியன. வடுகுஆவது, கால்களும், உடற்றுக்குமுதலிய
வுடல்வர்த்தனைகளுமுடையது. சிங்களமாவது - இவ்விரண்டிலககணங்
களையுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணங்களும், காற்றுச
சுற்றுமுதலிய காற்புரிகைகளு முடைமையால் மெய்த்தொழிற் கூத்
தெனவும் பெயாபெறும். ஆறமூவிரண்டு - பன்னிரண்டு. இவற்றை
விரிககின் பெருகுமாத்தலின, குணதூல், சயந்தூல், பெருநாரா,
பெருங்குருகு முதலிய தூல்களுட்காண்க.

(கக) இருவகைக்கரம் - எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப்
பிணையுடையது, பால்-பகுதி. அதுபகுதிப்பொருள விகுதி.

(கங) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும். ஒன்றொழிந்த
நாலேத்து - பத்தொன்பது.

மனத்திசைரளையாடிகட்டளையேழைந் தூன்கமைந் துபாவாதி
பிரம்மமூன்றுகலப்புமி ழுகவினைத்திடுக்கூத்தகமாரக்கம். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போது தன்னுடம்பிற்சால
வருத்தசேரயெய்தியிந்தவருத்தநானமறையுந்தேரூ
வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலததாடிநின்ற
நிருத்தனூர்தமக்குமுண்டேபென்பதுநீனைவிற்கொண்டான. (கரு)

கரியதாமரைக்கண்ணனுன்கமலநாண்முகனுங்காண்டந்
கரியதானொன்றேரோவவாற்றநாணிந்பதநதோ
வுரியதாமிதனைக்கற்றுவருத்தமுற்றோர்ந் துமீது
தெரியநாணிநுப்பதேயோவறனெனச்சிறதைநோவான். (கசு)

வடுப்படுபிறவிப்பெளவவரம்புகாண்கின் நநாள்வந்
தடுப்பவரயாவரோனுமவாக்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந் தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதன்றேனும்வருந் துமேசரணமென்றா. (கக)

இதற்கிதுதுணிவென்றுன்னியெழுந்துபோய்ச்சிவனிராவிந்
கதக்களிற்றொருத்தலேந்துங்கதிர்மணிக்ருமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினுந்ருவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (ககி)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரநின் நசோதிமெயஞ்ஞானக்கூத்ததைக்
கண்டகமகிழ்ந்ததூழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேந்நிழுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும். (ககக)

சின் நதாளொடுத்தவிசையெடுத்ததாணிலமீதுன்றி
யின்னநான்குணமாநிபாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(கரு) இக்கூத்து என்றது-அகக்கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(கசு) தெரிய - என்று-தெரிந்து என்னும் வினையெச்சத்திரிபு.

(கசு) கதம் - கோபம். (கக) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது,
தனது இடையத்திலமலநததாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை. தொண்
டகம் - தொண்டு பூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது -
முத்தியருளும் ஞானநடனத்தை. “ஊனநடன மொருபாலொருபா
லாம், ஞானநடந் தானடுவேநாடு” என்றதிருவருட் பயனாலுமுணாக.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவென்னாவன் பிற
குன்றனாக்கரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்னா. (௨௦)

நாட்டினாஞ்சிறிததுப்பாயநண்ணுமுன்னிடத்தாளுன்றி
நீட்டினான்வலத்தாள்வீசிநீருமலன்மாறியாடிக்
காட்டினாக்கன்னிநாடன்கவையும்பாசமூன்றும்
வீட்டினான்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினானே. (௨௧)

விளைகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டிமெய்புறவின்மென்ன
மளவிலாமுநீர்வெள்ளததாழ்ந்தவனெழுந்தபின்னா
முளமும்வாசகமுமெய்யமுளையவனதுவேடாடப்
டளகிலாவன்புதானேபடிமொய்ப்பழிச்சலுற்றான். (௨௨)

கவிவிருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாவெளியாயடிமாறிநடம்
புரியாய்சரணம்புனிதாசரணம். (௨௩)

நதியாடியசெஞ்சுடையாய்கைவெண்
மதியாய்மதியாதவாதம்மதியிற்
பதியாய்பதினெண்கணமும்பரவுர்
துதியாய்சரணஞ்சுடரோசரணம். (௨௪)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக
குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுரா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால்
விழையாய்சரணம்விகிந்தாசரணம். (௨௫)

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா

(௨௦) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவான் - இருபெய
ரொட்டிப் பண்புதொகை. சுரிகை - உடைவான். (௨௧) பாசம்
மூன்றாவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (௨௨) பழையாய், புதியாய்
என்றமையை - “முன்னைப்பழம்பொருட்டும் முன்னைப் பழம்பொரு
ளே, பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றறியனே என்னுந்”
திருவாசகத்தானுணர்க. பணிமல-சங்கு.

(௨௩) இருளாய், வெளியாய் என்றது-ஆன்மா, தான்மாத்தினா
யாயும், தனுகரணதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அடி
தரங்களில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலை.

நெருளாதடந்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம். (௨௬)

ஆயனத்தனெனப்படுமாடரவச்
சபனத்தவனைத்தருத்தவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவனாகனேசரணம். (௨௭)

கதவெஃகரியின்னுரியாய்சரண
முதலத்தமிலாமுதலேசரணன்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும்
டதபங்கயமுன்புபணித்தரசன். (௨௮)

அமரசிரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்று மிப்படியேயித்ததிருடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுந்ருமலமானவெள்ளி
மன்றவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்ந்தா
னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனந்ருடநீலயாய்நின்றான். (௨௯)

இருபத்துநான்காவது

கான்மாரியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௩ - கரு திருவிருத்தம் - ௧௪௮௯.

உ

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம்.

அமரசிரடியாசிரியவிருத்தம்.

நீலான்செழியனன்புக்களியவனுகிமன்னுண
மாரியாடியகட்தென்சொல்வரம்பிணதாமேகக்கை
யாறுசேச்சடையான்ருளேருமபழிபஞ்சித்தென்னன்
நேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்ருவிளையாடல்சொல்வரம். (௧)

இனையகாட்சிநிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்குதற்
றனைபனங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைகநல்கி

(௨௭) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாகு
களையுடையவன். வசனம் - வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது, சேல்லவ
னத்தவன் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென்றுநூலென்மீயம்பலத்துளாடுங்
கனைகழனிதலிழைநனைச்செலுதுநெரிந்டமுற்றான். (உ)

குரவன்செறையோலகைகொண்டருவோசுநகவழுநீசெங்
ணரவக்கம்புண்டகடலாதிநடகனைநீதசம்
பரவனடின்வழிபாடானுப்பததிமைநிடமம்புண்டா
னிநடசுசங்கதூபயின்லலாடொடியிரடுளுளான். (ங)

கொச்சககலிடா.

ஆப்பதினயிரவாககுமொவ்வொருநீகட்வாரா
மொப்பரியவறுபதினயிரஞ்ஞமாருரவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவள்ளவேறையான்
வைப்பினையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன். (ச)

சுலைபயின்றுபரிநெடுந்தேர்கரியின்றுபலகைவாள்
சுலைபயின்றுவருமரர்திறநோக்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்நகடலாடைநிலமகளையடலணிதோண்
மலைபயின்றுகுளிர்நூங்கமகிழ்வித்துவாழுநான். (ஞ)

செய்யேத்துதிருப்புத்தூநின்னுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்தமரவல்குண்மனைவ்யொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுத்துமாதலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைகாரோககிலருகின்னான். (க)

வருவானுண்ணீரவேட்டுவருவளைவழிநிற்கும்
பெருவானந்தவமொருபேரவ்விழுவின்சீ
மொருவாதபசங்குழவியுடனிருத்திரீதேடித்
தருவான்போய்மீணமெனையிருக்குமிடந்தலைப்படுண். (க)

இலைத்தலையபழுமரத்தின்மிசைமுன்னுளெய்ததொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புணடுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்ந்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருத்த
வலைத்தலையமாணுக்கிவயிறுருவதைத்தன்ருல். (ங)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாருயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசுலையடையானுருவேடன்

(ங) குரவன்-பிதா. ஆனா-அறுகெட்ட எதிமறைப்பெயொச்சம்
நியமம் - கடன். சுதுப்பு - கூந்தல். (சு) செய் - வயல் பை-படம்.
பால்நல்வாய் - பால்மணங்கமழும் நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதலன்-
மாமன். மை-மேகம். (அ) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கித்
கொண்டு. உம்மை - முற்பிறப்பு,

வெவ்வுரிபெறையாணவெயிற்கொதுங்குநீழேறடி
பவ்வெவ்வுரிபெறையாணவெயிற்கொதுங்குநீழேறடி. (கௌ)

தன்னைக்குப்போயாவிலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணுநீர்கைகொணாமெண்டொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புண்ணுவெள்ளத்துக்கொழுந்த்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணுமழலைமொழிப்பாப்பனியைக்கண்ணுற்றான். (கௌ)

அயிலபோலுங்குணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்முண்மருங்குணந்தென்
னுயிர்போல்வாயுணக்கிதுவென்னுற்றதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமனஞ்சாம்பினான். (கௌ)

இனையதோர்பெண்பழியையாரோற்றொனத்தோவா
னனையதோர்பமுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்குணையோடுமுடக்கியகைக்கிளையேறதி
வினையதோர்த்தெதிராநின்றவிறல்வேடன்றனைக்கண்டான். (கௌ)

கவிநிலத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாரோடுவீக்கியகச்சாளன்
கூட்ப்பகழிக்கோலேறிடுவில்லனகொலைசெய்வா
னெற்பனகைக்கொண்டிவ்விடைநின்முனிவனையென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டிபழிபூண்டான். (கௌ)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாயநீயெயென்னுத்தழல்கால்கண்
மின்னவெயிற்றுக்கூற்றெனவல்வாய்விட்டாதது
மன்னவருணைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (கௌ)

மாண்டவனைத்தன்வெண்ணிடமிட்டான்மகவொக்கத்
முண்டவனைத்தானமுண்டவெண்ணிடமிட்டான்மகவொக்கத்

(கௌ) ஆளி ஏறு - ஆல-சிங்கம். (கௌ) ஆவி - நீரோடை. கால்-
கால்வாய். புறங்கொடுத்த - இழந்த.

(கௌ) அவ்வழி என்றது - அம்புதைத்தவாயின. சாம்பல் - ஒடுங்
கல். (கௌ) வினை - இது ஓரது - மிருகங்களைக் கொல்லுநதொழிலை
ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (கௌ) காப்பு-தொடுதொல். கச்சாளன்-
கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு. (கௌ) வெந்-முதுகு. ஒக்கல்-
இடைப்பக்கம் தாண்ட-பொருந்த. ஆளியன் - கிருபையையுடைய
வன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

கண்ணொழும்வீம்மாக்கணபுலச்சேர்க்கடிதேவா
வாண்டகைமாரதனகூடலணைநதாண்டியன்முன். (௧௫)

மட்டவீழ்தாராவாய்ன்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்டிளவில்லாடேனமுனவிட்டியிரனநன்
சட்டககேரோயிட்டெனாம-றன்மமர்கேட்பக்
கட்டழல்கிந்தாமுதறயிதின்முன்கைபோச்சா. (௧௬)

கோமுறைநகோடாக்கொற்றவரேநேமுறைநடேயோ-
தாமலாயள்வாழ்தண்கடிமாபாமுறைநயேயோ-
மாமதிவானேன்வழிவருமைந்தாமுறைநடேயோ
தீமைசெய்தாயபோற்செங்கைகருறைத்தாட்டமுறைநடேயோ. (௧௭)

பிறங்குங்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறுவேந்த
ஹங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாக்காப்பதையென்பவஃதியாகிம்
மறங்குன்றாதான்செய்கொலைகாவாவுதியென்றான். (௧௮)

(௧௬) துகள் - குற்றம். சட்டகம்-தேகம். (௧௭) கோமுறை-
மதுதூண்முறை. தீமைசெய்தாய் போற்செங்கைகருறைத்தாய் என்
றது - ஓபாண்டியன் நகச்சோதனைஉருகையில் மறைமவ்வீதியில்
ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன், தன்மனைவீதியோடு அன்காசிக்குப்போய்
வருகிறேன் அதுவகையில் உன்னையும் உனதுகற்பையும் பாண்டியன்
செங்கோல் பாதுகாகருமென்றுசொல்லிய வார்த்தையை அப்பாண்டி
யன்கேட்டு, அன்றுமுதல் இராமுமுதல் அம்மனையின்புறத்தேகாவல்
செய்துவருகையில், ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்றரவ முண்டாகக்
கண்டு, அதனைச்சோதிக்கவேண்டி அவ்வீட்டின்கதவைத்தட்டினன்.
அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த அந்தணன், யாரென்று
கேட்க, அக்குரலோசையால் வீட்டுக்குரிய அந்தணன்தான் எனென்
றறிந்து அவ்வந்தணனுக்குச் சந்தேகத்தைவிளைத்தோமே என்கிற
அச்சத்தோடு, அச்சந்தேகமொழிய எல்லாவீட்டுக் கதவுகளைஉட்பட்
டிக்கொண்டே யரண்மனை சோந்தணன். மறுநாட்காலில் மறை
யவா யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசயத்தை அரசனுக்கறிவிக்க,
அதுகேட்டபாண்டியன் உங்கட்கொருசேரத்தீமைசெய்தது என்
கையெயென் ததனைத்தறித்தனன். உடனே சோமசுந்தரக்கடவுள்
பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப் பொற்கையளித் தருளின
ரென்னஞ்சரித்திரத்தினை. இதனைக், “கொற்கையான்மாறன் குல
சேகரப்பெருமான பொற்கையனாகதை போதாதோ” என்னுஞ்
செய்யுளானுமுணாக,

(௧௮) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார்தமன்னவன்முன்போய்மன்னாந்
கோயிலி எம்-டோராவேதியன்மாதைகொலைசெய்தா
னாயினனென்றோரெவடனோமுன்விட்டவிததானாத
தாயினன்வந்திகிட்டய-தின்னான்மறியெனமுர். (௧௯)

இறைமகன்ஞ்சாவென்குடைநன்றாலென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந்தீர்த்தரசாரா
முறைமையுநன்றானமண்கலிமுழ்கமுபனநேர்தும
பொறைமையுநன்றாலென்றுபுலநதுபுறம்போநதான். (௨௦)

வேதியனிற்சூத்தனமைதெரித்தான்மெலிவுற்றான்
சாதிமினமிககாயவந்ததுனக்கென்றளர்கின்ற
போதுதியென்னககாவலனைப்பார்த்துதாசானற
நீதிபுளாய்கேனென்றுரைசெய்வானிகழ்செய்தி. (௨௧)

இன்றிவளைக்கொண்டோர்வடநீழலிடையிட்டுச்
சென்றுதணிகொண்டியான்வருமுன்னிச்சிலவேடன்
கொன்றயனின்னாநென்றுலையுட்டுங்கொலைவேல்போல்
வன்றிதன்மாறன்செவிநுழைவித்தான்மறையோனால். (௨௨)

அதனன்மாற்றந்தன்னையுமுட்கொண்டநேராக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவனைநோக்கத்தாழ்ந்தன்ன
னெந்தைபிரானேநாயடியேனின்றையப்பாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமரத்தின்மருங்கோசாரா. (௨௩)

ஐயேநானுங்கொன்றவனல்லென்கொன்றாரை
கையேன்டேறுத்கண்டிலனென்றானிவளாகத
தெய்யேறுண்டவாறெவனென்றொதிர்நின்றா
மெய்யெய்யப்பாறநீயெனிடவிலாவெனமுன். (௨௪)

(௧௯) கோயில்-அரசனவீடு. அவிந்தாள-இறைதவள. தாயினன்-
முற்றெச்சம். (௨௦) அஞ்சுபயம் எனறது-குடிசளுக்குத்தன்னாலும்,
தன்பரிசுததாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், எனைவிலங்கு
முதலிய உயிரினங்களாலும் வருங்கெடுதிகளை. கலி - துன்பம். புலந்து-
மனமவாடி. (௨௨) வடம்-ஆல். (௨௩) சந்தனவெற்பு - பொதிய
மலை. மறவன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(௨௪) கையேன் - இழிகுலத்தவனாகியயான். கை - சிறுமை.
எய் - முதனிலத்தொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழிலா
குபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யான்வனென்னுதன்னென்னத்
தகவனேயோதறுகண்மறவனுன்மெட்டே-
சிக்கவொறுத்தாலல்லதைபுண்மைசெப்பனென்
றொக்கவுணாததாரமந்திரருள்ளார்பிறொல்லாமை.

(உ௧)

மன்னன்னுமற்றதுசெய்மின்னெனமன்ன-
பின்னத்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கட்டினயுயர்வ-
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயரஞ்ஞமொழித-
றின்னந்தீரத்தேருமினென்னுனெனசெய்வான்.

(உ௨)

ஆற்றவொறுக்குத்தண்டமுமஞ்சானைநகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுகந்தோற்றன
மாற்றவனோயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றொடியைக்கொன்றென்பெறவல்லான்கொலைசெய்வான்.

(உ௩)

கைதவனுமிக்கானவனேயாபிறரோயோ
செய்தவர்பாரோயிக்கொலைவெட்டஞ்செய்தோமா
வெய்தவிலக்கிற்றப்பியகோளுனெறுண்டிம்
மைதவழ்க்கண்னான்மயத்தனளேயாவற்றெனவ.

(உ௪)

என்னமுன்னித்தென்னவனின்னமிதமுன்னா
றன்னலாயத்தககதையென்னுந்நகவற்றம்
மன்னாநூலாயந்திதுநூலாலமையாதான்
மன்னுதெயவத்தாலேதேறும்வழியென்றா.

(உ௫)

வேந்தாகள்சிங்கம்வேதியனைப்பார்த்திதுதீர
வாய்த்துனதுள்ளக்கவலையொழிப்பேனஞ்சேன
னெந்திழையீமக்கடனிறுவிப்போதென்றேவீத
தேந்நுணர்வேங்கைத்தார்மறவோனைச்சிறைசெய்தான்.

(உ௬)

மின்னையாடன்செய்கடன்முற்றுமிண்டோனைத்
தன்னமாகாயிற்கடைவயின்வைத்துததானேகிக்
கொன்னவில்வேலான்றங்களகுடிக்கோர்குலதெய்வ
மென்னயிருந்தாரடிகள்பணிந்தானிதுகூறும்.

(உ௭)

(உ௮) தறுகண் - அஞ்சாமை. மந்திரம் - ஆலோசனைக்காரர்.

(உ௯) கோற்றொடி - கோல்போலத்திரண்ட வளையலையணிந்த முன்கையையுடையாள் எனநிறைவல்ல விட்ட அன்மொழித்தொடை.

(உ௧) தகவிலதம் அன்றா என்றது - தகுதியின்ற நமசூதத-
மேயொப்பாயுள்ள பெரியோரை. (உ௨) சுமம்-சுடலை. வேந்தன-
மரம். துணர் - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றமுமணியேயிம்மறவன்முன்பார்ப்பனியைக்
கொன்றோனோபிற்பிறிதாற்கொன்றதோவிதுவறநூ
லொன்றலுமளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றமுழவுகெடத்தேற்றயென்றிரந்தானவவேலை. (௩௨)

திருநகரின்புறம்பொருசார்குலவணிகத்தெருவின்க
னொருமனையின்மணமுளதங்குந்தணோனொருநஞ்
வருதியுனதுளந்தேருமாற்றமெலாந்தேற்றுதுமென்
நிருவிசும்பினககிழித்தெழுநதாலொருவாக்கு. (௩௩)

திருவாக்குச்செவிமெத்துச்செழியன்நன்புறங்கடையிற்
பெருவாகுமறையவனொருநெய்திப்பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்குமருண்மாலுக்கங்குல்வாய்த்தன்னைவேற்
றுருவாக்கிகடிமனோபொயொருசிறைபுக்கினிதிருநதான். (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவாகேட்கவம்மனையின்
மன்றன்கன்மனக்களந்தநாளுலப்பமறவியிருட்
குன்றமிரண்டெனவிடுத்தகொடும்பாசக்கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ்சினத்தவாரிலொருவனிதுவினவுமால். (௩௫)

இன்றேறியங்கிவனுயிரைத்தருதினொளவிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங்கோனுடையாற்கொள்வதெவன்பிணியுடம்பி
னொன்றேறுமில்லெருகாரணமின்றியுயிரொளவ
தன்றேறெயன்செய்துமெனமற்றவனீதெறகிற்பான். (௩௬)

ஆற்றாலேறுண்டகணையருகொதுங்கும்பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவாந்தேதமப்படியிந்தச்
சாற்றுவாரத்திற்றம்பறுததுப்புறநின்
வீற்றுவைவெருளவிடுத்திவனுவிவர்கென்றான். (௩௭)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியெயென்மனக்கவலை
சிந்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்மென்னனெனும். (௩௮)

(௩௯) பெருவாக்குமறையவன் என்றது - சிவபெருமானருளிய
வேதங்களை யுணர்ந்தவனாதலின்.

(௩௯) அளந்தரார் என்றது-வினைப்பயனை. (௩௭) ஆறு-வழி.
ஈற்றுஆ - கன்றையுடையபசு. (௩௮) பனவன் - பிராமணன்.

ஒட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றுவொன்றெதிர்தோடி
முட்டியதானமணமகினைமுடிநததாலவனாவி. (௩௯)

மணமகனேபிணமகனாய்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்ததொலிபோயழுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிந்பிறந்திறுமிககாயத்தின்வரும்பயினை
யுணர்வுடையார்பெறுவருணாவொன்றுமிலார்க்கொன்றுமில். (௪௦)

கண்டானந்தணனென்னகாரியஞ்செயதேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனாடுந் தன்கோயில்புகுந் தலர்வேப்பந்
தண்டாரானமைச்சர்க்கும்பிறாக்குமிதுசாற்றினான். (௪௧)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந் துரீபோதியெனவிடுத்துச்
சிறையமுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்திலையவிடிக்குரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௪௨)

தெனியாதேயாமிழைத்ததீத்தண்டம்பொறுத்தியென
விளியாவின்னருள்சுரநூவேண்டுவனநளில்கி
யளியானுமனத்தரசனாயினையவனிடைச்செலுத்திக்
களியானைவிழுவெய்தவுகளரியினப்போயப்பணிவான். (௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவியென்பொருட்டெம்மடிகணீரரும்பழியஞ்சு [க்
நாதராயிருந்தீநொநதையார்க்குண்டேநான்செயத்தக்கதொன்றென்றோ
காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்கடாயின்மாபூசனைசிறப்பித
தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தனனிறைகுலோத்துங்கன். (௪௪)

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - கருநாடக.

(௩௯) புனிது - இளமை. (௪௧) மாட்சி - இதுதொழிற்பெயர்,
மாள்-பகுதியாதலின, மாட்சியிலும் என்றதற்கு மாண்டதிலும் என்
பதுபொருள். (௪௨) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-முடைநாற்
றம். கால்யாப்பு - விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தாறாவது

மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

க லி வி ரு த் த ம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
நாதனாநலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்தநயன்மா
பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாவொம். (க)

வினாசெய்மாலக்குலோத்துங்கமீனவன்
றினாசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
யரசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென்
றுனாசெய்மாநகராநொருபூசரன். (உ)

வெருவுங்காய்சினமாரியவேதியன்
மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரினா
டிருவுங்காமனுந்தேவியுமண் புனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினான். (ஃ)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாவன்பான்மகனென்றொரு
கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற்
கடியபாவக்கலன்போல்வளருநான். (ச)

கோடிகோடியஞ்சிலகோட்டியே
கோடிகோடிகொடுங்கணபூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கொய்தாரகொலோ. (ரு)

(உ) பூசரன் - அந்தணன். (ஃ) மண்புனை உருவு என்றது - சாதையாற்செய்த பதுமையை.

(ச) கொலைமுதல் கடியபாவம் என்றது - 'கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களை.

(ரு) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம். மரணம்என்பன-இவைமுறையே, தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைச்செவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தனோவிட்டீர்த்தலிற் தன்னையுந்நிறை
வினோவித்தீன் தவடன்னையுந்நிறை.

(சு)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனாவருந்
தன்னையீங்கலிறுநுமொத்தாளாரோ.

(எ)

இன்பமோசிறிதாருமிதில்வருந்
துன்பமோகனாயில்லாத்தொடுகட
லென்பதாருமியலையுந்நிறை
வன்பதானையுந்நிறைவருந்நிறை.

(அ)

மையனாகமதியைவிழுங்கக
கையனாகமதியைவிழுங்கக
லையன்னுந்நிறைப்பாற்கண்டயற்செவி
சூய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினுன்.

(க)

வேற்றோர்வைகல்வெளிப்படக்கண்டறந்
சாற்றுநாவினன்னேவென்றுஞ்சாற்றின
சீற்றமேல்கொடுசெலவன்கொல்வேனென
வேற்றெழுந்தனன்னையுந்நிறைவருந்நிறை.

(க0)

தாயிலின்பதுகார்ந்தனைதந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய
னையிலன்னையுந்நிறைவருந்நிறை.

(க௧)

(சு) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும், தத்தம்வழியவன்மனத்
தைநிறுத்தல். தனோ - பாசம்.

(எ) அழிதகையாள் - அழிந்ததம்பினையுடையவள். நாணம்மட
முதல்நால்வாள் என்றது-நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களை. இவற்
றுள், நாணம்-பரபுருடனாக் காணவும்நாணம். மடம் ஆவது-தன்கண்
வன்குணத்தையன்றி மற்றோருணத்தை யறியாமை. அச்சமாவது -
தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர் சாயையேதோன்றினும், ஆமை
போலக் கரசரணதிகளொடுங்கிப்பதுங்கல். பயிரப்பாவது - தன்கண்
வன் சுகத்தையன்றி யேனையோர்சுகத்தை அருவருத்தல்.

(க) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய். (க௧) நேயில்-அன்பினால்.
என் என்னும் வினாவிற்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில்
என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. நே - அன்பு.

மண்டொங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டுதாதைசூரவனென்றோர்கிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தாளுய்வாய்முகந
துண்டகாமநறவாலுணர்விலான். (௧௨)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன்றதாதைக்குத்
தககதீத்தவிசிட்டன்னைதன்னொடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கன்னெறி
புக்கனன்புடைசூழ்ந்தாபுளிரோ. (௧௩)

எய்யுங்கோறொடுவில்லரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினாசெல்லலைநிலெனக
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்கிகாரிகைத
தையறன்னையுநதாங்கொடுபோயினார். (௧௪)

சென்றுசேனிடைச்சிக்கறவாழலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன
றொன்றுநாமெண்ணத்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையிவனிடைப்பட்டதால். (௧௫)

தாதைதன்றையற்கினியார்துணை
மாதர்யாயைமறவாகைக்கொள்ளவிப்
போதுதான்றிணையென்பவன்போன்றுமா
பாதகத்துருவாய்வந்தபற்றினான். (௧௬)

ஆவவென்னுமழுஞ்சிவதாவெனும
பாவம்பாவம்பழியிதுவோவைய
கோவெனுங்கைகுலைத்தெறியுந்நிழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால். (௧௭)

மேற்படி-வேறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்ப்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரன்சீரத்திநாமஞ்செவிப்
புலவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகண்டியிலவொட்டாதரோ. (௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறச்சூழ்ந்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிநின்றீர்க்குமாபாதகத்தாலிலந்

(௧௨) தீத்தவிசிட்டி - தீக்கடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலவனம்.
(௧௩) ஆவ - இது ஐயோவென்னு மிடைச்சொல், சிவதா - அப
யச்சொல், (௧௬) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றினிச்செய்வதென்றற் றலாதிடருழந்
துற்றுவேறுவகெலாமச்சமுற்றுழலுமால். (கக)

உறுகனோயாற்றநாளுற்றுழன்றுலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள்குறுகுநாள்குடலைக்குறுகினுன். (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான் முன்னங்கயற்கண்ணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோத்துககொலகெழுபுலிப்பற்றாலி
துழையிர்நெநொண்பின்னனோன்பிடரலைப்பப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (உக)

கொலையிரும்பழிககன் றஞ்சங்குடலெம்பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவெங்கைமெல்லிணர்க்கண்ணிவையந்து
கலையிருமருப்பிறகோடிக்காதளவோடுநதாடிச்
சிலையிருந்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி. (உஉ)

கொண்டல்கண்பகெகுமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாயகதுவிக்காப்பப
புண்டிலவாளிலிலோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட்
டுண்டவாணுதலாளோடுஞ்சுதுபோராடல்செய்வான். (உ௩)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளிப்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனாகெய்தும்பாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்னுமாதனாரோக்கிக்கூறும். (உ௪)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமனங்கனலைப்புண்டாவி
யுணங்கினுள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிச்செல்லா
குணங்குலனொழுக்கங்குன் றல்கொலைபழிபாவமபாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதெண்ண. (உ௫)

(உ௦) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்
னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(உஉ) தாடி - என்றது, மீசையை. (உ௩) போந்து - பனை.
கண்டகம் - முள். (உ௪) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்ட
வெள்ளில்-யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உளவீடினறிநிரகு
மென்பது வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தைறபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்சேக்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சுந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண், (௨௬)

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (௨௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்தாசாம்பியழிவதென்பார்ப்பானென்னக்
கலைப்பதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கணைக்கந்
தலைப்படச்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற, (௨௮)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்தாதந்தை
தற்பகளுனவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும்
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தெங்குந்தீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெததுதாத்திரங்கிரின்ருண். (௨௯)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்மெனத்தருள்சுரந்தூநின்ற
வறப்பெருங்கருணமூர்த்தியழிதகையவனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குசென்றுமீங்கன்றித்தீராதென்றக
கறைப்பழிதீரும்வண்ணங்கருதியோருறுதிகூறும். (௩௦)

வருதிநின்னொஞ்சொன்னோர்வருக்கமுநரகில்வீழக்
கருதிரீசெய்தபாவங்கழிப்பவொவ்யாநோக்கந்
தருதலாலெளிதிறீரச்சாற்றுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவவோவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்க்கடவுள்வானந்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீர்தண்
பைங்கதிற்றுக்குகாய்துபசுககலையருத்தியாவம்
பொங்கமுப்போதுவகோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்றினைநூற்றெட்டமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி. (௩௨)

(௨௮) கொலைப்பழி - பிரமகத்தி. கோட்பட்டி-விழுங்கப்பட்டு.
கானவன்-வேடனாகியகடவுள். ஏட-இது இக்காலத்து ஏண்டாவென
மருவியது. (௨௯) தற்பகன் - சயனத்தையடைந்தவன்; தற்பம் -
சயனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடமீ. (௩௦) கறை-குற்றம்.

(௩௧) வருக்கம்-மரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்
டித்தீர்த்தம் - சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியி லிருக்
கும் தீர்த்தம். இது - கங்காதீர்த்தத்திற் கொப்பெண்பர். முப்போது-
கால, மால, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின் றூலிப்பழிகழியுமென் னாச்
சித்தவன்புடையேவடத்திருவுருககொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேடடுக்கொடிச்சியாயிருந் தவமமை
மத்தவனகாரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினாவுகின் றாள். (௩௩)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்தபாவத்துக்களவிட்காலம்
வெய்யநாலேழு கோடி நரகிடைவீழ்நதானேனு
முய்வகையிலாதபாவியிவனுக்கென்னுய்யுநதேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பசசெருகண்மால்விடையோன் செட்டும். ( )

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுந்நீனைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான் செய்தபாதகத்தொடக்குண் டெட்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றியீயக்
கடவனைக்காப்பதன் றோகாப்பென் றான்கருணைமூர்த்தி. (௩௫)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழையாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வேறென்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்ககருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வீனைஞ்ஞானு
முய்தக்கோராதல்செய்கையுன்ன ருள்வீளையாட்டன் றோ. (௩௬)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினுளியம்பலோடுங்
குன்றகநாட்டவேடக்குழகனுமறைநதுவெள்ளி
மன்றகரிநைந்தானமேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபின்போம்விளங்கிழைமடந்தையோடும். (௩௭)

ஆதனாங்கதுகண்டானாவற்புதமடைந் துகூட
னாதனார்வின்றவாற்றானன்னெறிவிரதச்செய்கை
மாதவவொழுக்கந் தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றற்
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (௩௮)

(௩௩) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி. (௩௫) களைகண் - பற்றுக்
கோடு. (௩௬) செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற்
கும் என்றது - கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நியதாகர்த்தத்து
வம் என்னு மூன்றிறுறமைக் குணங்களை.

(௩௭) மின்தக - மின்னலைப்போல.

(௩௮) ஆதன் - அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுங்கண்டானா, என
வும்பாடம். ஆததாயி - மாபாதகன். விரதம் என்றது - ஒருபொழு
துண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம்
என்றது - எவல்செய்தலும், தீர்த்தமாடுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைசுந்தரநாதன்முனிற்
பறபலவடசொன்மாலபத்தியிற்றெடுத்தசுச்சாத்தித்
தற்பரவறிவானந்தததனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புககானபுண்ணியமறையோனம்மா. (௩௯)

அன்னையைப்புணர்நதுதாதைகுரவனும்நதனான
றன்னையுங்கொன்றபாவநதணித்துவீடளித்ததென்றந்
பின்னைநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிற்றோவெப்பென்
றின்னநோய்தீர்க்குந்தீராததமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிந்தவேதியன்மாபாதகந்தீர்த்ததறிந்துவேந்தமைச்சருநர்
ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார்வானுளாவியப்பமுற்றநல் லுரையுணர்
வெல்லாங், கழிந்தபேரருளிக் கயவனமேல்வைத்த காரணம்யாடுத
னக்கண்ணீர், வழிந்துநான்மாடக் கூடனாகனைவழுத்தினார்கிழ்ச்சி
யுட்டினைத்தார். (௪௧)

இருபத்தாறவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௩ - க்கு திருவிருத்தம் - கருஎசு.

உ

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டின படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
பாதகந்தவிராததவாறுபகாரதனமவிஞ்சையுந்
போதகன்மனைக்குத்திங்குபுநதிமுன்னாகசெய்த
சாதகன் றனைப்போராற்றித்தணடித்ததண்டஞ்சொல்வாம். (௪)

(௩௯) சொல்பதம் - சொல்லளவு, பதம் - அளவு.

(௪) வேதகம்-இரசகுளிகை. அதுசெம்பிளையுருக்கித் தன்னோடு
கூட்டி வேதிததுப் பொன்னாக்கியும், தான்பொன்னியல்பைக் காட்
டாது தன்னுளடக்கி நின்றலபோலத், தான்பசுக்கலை யவ்வாறுசெய்
தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுநீண்டுதான்முது அறிவுதந்து நிற்கும்வண்
ணந் தன்வியாபகத்துளடக்கி நின்றலால் வேதகம்தரித்த என்றார்.
விஞ்சை என் மது-வாள்வித்தையை. போதகன்-ஆசிரியன். சாதகன்-
மாணக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தரசளிக்குநாளிற்கடிமதிலுடததகூடன்
மாத்தனிகருள்வந்தும்புலத்தவனாயக்கை
மூத்தவனெருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன் னன்வல்லமணவிடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசநதரவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையனபுநதானுமவைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (௩)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைததாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ஞய்வினையுணராப்பாவிசித்தனெனெருருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றாநூழ்வலியாலனனான். (௪)

மானவாள்விஞ்சையாலேதனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோசெருக்கினற்றன்னுகிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞ்சைககூட்டுசமைத்துவாள்பலருங்கற்க
லுனுலாம்படைவல்லானிலுத்தியமிதப்பக்கொளவான். (௫)

ஒருத்தனையிருவர்வாளினவிருத்தியுமொருங்குகொள்ளுங்
கருத்தனாய்விருத்தனூரிந்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவாளினோளுதன்பாலவரமனந்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான்முயைவிரும்பிடுனற்கிலையோனன்னான். (௬)

தொடத்தொடப்பொறுகருந்திண்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடத்தவன்தேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென
றடுத்தடுத்தஞ்சாதென்றுங்கேட்டுக்கேட்டகலவானாக
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தான்- (௭)

பின்னொருபகல்பாய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தாளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கேகால்வலித்துமாண்ட

(௩) ஆள்வினை என்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்
வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலூழ் - ஆகூழ்.

(௫) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம் - வரு
வாய். (௬) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம-
வேறுபாடு. (௭) நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கை என்றது -
நடக்குந்தொழிலையுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.
(௮) நூக்கி - சாத்தி.

தன்னிலக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளந்நிலபிழைத்ததீயோனனங்கத்தீவெதுப்பப்போனான். (அ)

அறங்கடைநின்றாருள்ஞுமாறறவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலமைதன்பதிக்குந்தேற்றாண்
மறந்தவிர்கற்பினுடன்மனம்பொதிந்துயிராகடோறு
நிறைந்தநாண்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநெரந்தான். (க)

தாதகநிறைந்தகொன்றைச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்த்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலனஞ்செய்த
திதகமுணரந்துதண்டஞ்செய்வதற்குள்ளங்கொண்டான். (கௌ)

கோளுடைக்குரவனேபோற்சித்தனைக்குறுகிச்சித்தா
காளையாநீயுஞ்சாலககழியமூப்படைந்தயாமும்
வாளமராடிநதம்வலிகளுமளந்துகாண்டு
நாளையவாருதுநாமுரகர்ப்புறத்தொருசாரொன்றான். (கக)

நாதனாங்குரவன்கூறநன்றெனவுவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்ந்தான்படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமளவில்வையம்புதையிருள்வெள்ளத்தாழ
வாதவன்வையமுந்நீர்வெள்ளத்துளாழ்த்தம்மா. (கஉ)

ஆசினன்குரவர்க்கினனாவாற்றினோன்பாவம்போல
மாசிருடணிந்தகங்குல்வலிகெடவடிவாள்விஞ்சைத்
தேசிகனெருவனன்னுந்நிணியுடல்சிறைப்பத்திட்டுங்
காய்சினவாள்போற்கீழைக்கல்லிடைமுளைத்தான்வெய்யோன். (கங)

நன்றியைக்கொன்றுதின்றோளுயகனாணைக்கஞ்சம்
வன்றிறலரிமாணாதிதெய்வதமவழிபட்டேததி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சுவீக்கிவாள்பலகையேந்சிச்
சென்றுவாளுழவனசொன்னசெருககளங்குறுகினுனோ. (கஃ)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வந்தறைகூவிப்போன
முதுகடும்புலியேமன்னமுடங்குடற்குரவன்றானு

(க) அறன்கடை - பாபம். மறந்தவிர்கற்பு - அறக்கற்பு.

(கௌ) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது-ஐசுவரியம், விரியம், புகழ், திருஞானம், வைராககியம் என்னும் அறுகுணங்களையு முடையவனாதலின். (கஉ) நாலாம்பாதகம் - காமம். (கங) ஆசு-சூற்றம். திணிர்த-மிகுந்த. கீழைக்கல் - கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.

(கச) அரிமான் - சிங்கம். (கரு) மதுகை - பலம். நென்னல்- நேற்றைப்போது. அறைகூவல்-அழைத்தல். கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிரகொள்வாளபலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரோவரதான். (கரு)

மடங்கலேறென்றும்பைங்கணரியொன்றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன்றுமுக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுநதோற்றுவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்ருணுநேரிட்டாடமரடல்செய்வாரா. (கசு)

எதிர்ப்பர்பின்பறிவாரேற்போயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பாக்கேடகத்துட்டாழ்வுற்றடங்குவார்முளைப்பர்வாளே
விதிர்ப்பர்சாரிகைபோயவீசிவெட்டுவாவிடக்கமீள்வர்
கொதிப்பர்போய்கைப்பரான்மைகூறுவாமாறிநேர்வர். (கசு)

வென்றிவார்போற்போவர்வட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிவொண்மாபேற்பர்குறிவழிபிழைத்துறிதப
ரிந்நிலைநாலங்கன்னலெல்லநினமுடல்செய்தா
ரந்நிலையடுபார் காண்பாரனைவருங்கேட்கவையன். (கஅ)

குரத்தியைநினைத்தநெஞ்சைக்குறித்துநாநாவைததொட்ட
கரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைக்காத்தனைகோடியென்றென்
றுரைத்துரைத்தவற்றுக்கெல்லாமுறுமுறைதண்டஞ்செய்து
சிரத்தினைத்தடிநதுவீட்டித்திருவுருமறைநதுநின்ருன். (கக)

போர்கெழுகளங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேள்விச்செல்வா
வார்கெழுகழற்காலானைக்கண்டிலாமனையிற்றேடி
யோர்கெழுகற்பினையெங்குற்றானகுரவென்னனக
கூர்கெழுவடிவேற்கணணுள்போயினாகோயிற்கென்ருள். (உ௦)

என்றவப்போதேகோயிற்கேகினுண்மீண்டான்மேடிச்
சென்றவர்கித்தன்றனைச்செருக்களத்தடுபோர்செய்து
வென்றையெயின்னந்தவெங்களத்தெங்குநதேடி
நின்றனைக்காணுதிங்குநோர்தனம்யாங்கொன்றாரா. (உ௧)

வினாசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லைலங்க
ஞரைசெய்வதெவன்யாொன்போற்சித்தனையுடன்முமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விநதைக்கீந்தார்மற்றிதுசுற்றும்வையைத்
தினாசெய்நீர்க்குடலெந்தைதிருவுளச்செயல்கொலென்றான். (உ௨)

(கசு) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (கஅ) வட்டி, தரல-
சுழலுதல். குறி-இலக்கு. நாலங்கன்னல்-இருபதுநாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனைவியுஞ்சித்தன் மன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந் துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந் ததுஞ்சாற்றினுளே. (௨௩)

அம்மனையருளிச்சொன்னபடியெலாமருளிச்செய்து
தெம்முனையவொள்வீ ரர்சித்தனைமாய்த்தாரீ து
மெய்ம்மையாமென்றுகண்டமைந் தரும்வினம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவிளையாட்டேயென்றான். (௨௪)

கொடியையநேரிடையாளோடுங்கொற்றவாளினோடுரோடுங்
கடியநான்மாடக்கூடற்கண் ணுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான்முகனுந்தேரூநெறியதுசுறியவேழை
யடியனென்னவிறேறநின்னருள்விளையாடலென்றான். (௨௫)

தண்மதிவழிவந்தோனாகருளார்தாமும்பாதி
விண்மதிமீலந்தவேணிவிடையவனாடேனாகிக்
கண்மலர்வெள்ளத்தாழ்ந்துகனைகழலடியிற்றாழ்ந்து
பண்மலர்கீதம்பாடியாடினார்பழிச்சிரின் றார். (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அடியவருக்கெளியரிவர் பரதேசிகாவலொன் றடிவீழ்ந்தேத்தி,
வடியயில்வேற்குலோத்தாங்கண்மாணிக்கமாலையெனுமனையாளோடுந்,
தொடியணிதோண் முதுமகனைக்களிதேற்றி நகராவலஞ்சூழ்வித்திப்
பான், முடியணிவித் தனந்தகுண பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை மு
முதுமீந்தான். (௨௭)

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ந்து பற்றிகந் துகரணமொரு நெறி
யேசெல்லப், புலநெறிநீத தருள்வழிபோய்ப் போதமாந்தன் வலியை
ப் பொத்திநின்ற, மலவலிவிட்டகலவரா வுமிழ்ந்தமதி போல்விளங்கி
மாறியாடுந், தலைவனடிநிழலபிரியாப் பேரின்பக்கதியடைந் தான் நமி
ழர்கோமான். (௨௮)

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௬-க்கு திருவிருத்தம்-௧௬௦௨.

(௨௪) அம்மனை-தாய் (௨௫) மதிவழிவந்தோன் - பாண்டியன்.

(௨௮) நிலைப்பொருள்-சிவம். நிலையாப்பொருள் -வைஞ்ந்தமுதலிய
பதவிகள், பற்றுஎன்றது-யான், எனது என்னுமிருவகைப்பற்றுக்களை.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்காசெருக்களத்திடைவாளெடுத்தங்கம்பெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்சங்கையிட்டமணிசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்வெங்கண்வாளரவைத்துணித்துவிளித்தவாலும்விளம்புவாம். (க)

கோதிலாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவனாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுத்தொடுகண்டுவெண்பூதிசாதனமாவதேதொருளென்றுபத்திமைபூண்டென்றாதையேமுதலாயமன்னவர்தம்மினுந்தலையாயினான். (உ)

இத்தகைச்சிவசாதனந்தனிலன்புமிக்கவனெழுகலாலத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொலியாலுற்றொளியாலுமுட்பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருஞ்சிதைந்தபுரரபரன்வித்தகத்திருவேடமாயினமீனவன்றிருநாடெலாம். (ங)

நாயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருப்புரைநெஞ்சொண்ணுயிரஞ்சமண்வேடரன்னதறிந்துகொண்டுவெகுண்டழற்சேயிரும்பெனமானவெங்கனலசுட்டிடத்தரியார்களாய்மாயிருந்தமிழ்மாறனைத்தெறவஞ்சவேள்வியியற்றுவார். (ச)

எல்லைகாதமளந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுங்கல்லியாரழலிட்டெழும்புகைகளவியெண்டிசைகளுமுறச்செல்லவானவுக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதறீண்டொல்லைதாவிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினா. (ரு)

அத்தழன்றெறிகுண்டநின்றமகன்பிலத்தெழுவானென்பபைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்கொத்தடுஞ்சினமொழுகுபற்களுமழியாரழல்விழிகளும்வைத்தசைந்தொருவெற்புநதெனவந்துளாடுருதானவன். (சு)

(க) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (ச) வஞ்சவேள்வி - ஆபிசாரயாகம். (ரு) ஸ்தவரல் - தடவல். (சு) தழன்று - கொதித்து, பைத்தல்-பரத்தல், வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற
கொதித்தடம்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோராரீர்
விதித்திடும்பணியாதெனக்கெனமீனவன் நனைமதுரையோ
டெரிந்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவினாருடனேகினான். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர் விடவிடநாகப் படிவுகொண்சிசரனி லனண்டந்,
தோயுடலினனுடல் விடமுறிச்சொரிதூளை யெயிறினன்வடவைச்செ
ந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன் நிணியிருள்வகா முழையென
விண்ட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைநுழைவகாயெனவ
ருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலம்வெளிகாண வரையுடல்புதைபடநிலம்வீள்
ளா, வருவிழியழலெழவுயிரகான்முன் வளியுளாகிளர்வலிவிளவெய்
தப், பொருசினவழியெதிர்படுபைங்கூழ் புகையெழவனமரபொரி
பொங்கர், கருகிடமுதுசினையிறைகொள்ளுங் ககநினைசிறைசுருள்
படவீழ். (க)

அகனிலம்வெருவுறநிலனேந்துமரவிறைவெருவுறவெயில்காணும்
பகன்மதிவெருவுறவிலைகெளவும்பணிகளும்வெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவடிதண்டப்புரவலன்வெருவுறவருசெங்கண்
ணைகமதிபுரையெயிறவன்மாடநகரொதிராசுடவயின்வருமெல்லை. (இ)

கண்டவர்கடிநகர்கடிதோடிக்கெளரியனடிதொழுதடிக்கேணங்
கொண்டல்கண்வளர்மதிவ்வேகூடற் குடவயினொருபெருவிடநாக
மண்டமுகிலமுமொருவாயிட்டயிறவருவதையெனநீள்வாய்
விண்டுகொண்டணைவதையெனலோமெவருவலனமதிசூலமறவீரன்

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோவரவிடவருவதையெனவெண்ண,
முற்றிதுதனையும்விளித்தற்கெம முடையவாவிடையவர் விடநாகஞ்,
சுற்றியசடையினருளொன்றைச் சுருளுகிழிசுடனொன்றிற்குங், கற்ற
ளியிடையுறையிறைமுன்போய்க கனைகழலடிதொழுததைகிற்பான்.

(அ) நிசிரன் - இராக்கதன். (க) அரவிறை - பாம்புகளுக்
கரசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொங்
கர் - சோலை. ககம - பட்சி.

(க0) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி - இராசுகேதுக்
கள். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தையுடைய நமன். குடம் -
மேற்கு. (க௨) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம், தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதும் நவலன்வழிபடுமடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனும்முதநகரடையவுமமணீச
ரழிவதுகருதினர்விநொகமடைவதுனருள்வழியதனாவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். ( )

அனுமதிகொடுதொழுதிறைபாதமகமதிகொடுபுறனடைகின்ற
பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன்பகழியொடகிசிலயினனேகிக்
குனிமதிதவழ்தருமதினீடுங்கொடியணிகுடகடைகுறுகாமுன்
றனிவரையெனநிகர்தருகோபத்தழல்வழியரவினையெதிர்கண்டான். ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பகுவாய்ப்படம்புடைபரப்பிப்பக்கமெண்டிசையொ
டுவிசும்பிற், செல்கதிாபுதைத்துத்திணியிருள்பரப்பித்திங்களின்பகிா
புரைஞ்சம், பில்கெயிறதுக்கிப்பெரிதுயிர்த்தகல்வாய் பிளந்துமாக
மொலாமொருங்கே, யொல்லெனககளவிவிலுங்குவான்சீறியுருத்தன
ஹரகவானவுணன். (கரு)

அடுத்தனனரசசிங்கவேறிடியேறஞ்சுவார்த்தங்கையிற்சாப, மெ
டுத்தனனெநொணிநுதலவணக்கி யெரிமுகக் கூடங்கணைதொடுதது,
விடுத்தனன்விடுத்தசரமொமுரகன் வெறுந்துகள் படக்கறித்துமிழ்
ந்து. படுத்தனன்பொறுதுபஞ்சவன்புராரி பங்கயச்சேவடிநினையா.

கொடியதோர்பிறைவாயம்பினை விடுத்துக் கோளராவையுடறு
ணித்தா, னிடியதோவெனவார்த்தெரிநிற்குருதி யிரங்கிவீழ்ருவியி
ற்கவிழ, நெடியதோருடலம்புரள்படக் கூர்வானெளிதரவிளிபவன்
மேலைக, கடியதோராலாகலவெள்ளம்போலக் கககிணன்கறையிரு
ணஞ்சம். (கஎ)

தீவிடமுருத்துத்திணியிருள்குப்பத்திருநகொங்கணுஞ்செறிந்த,
காவிடங் கூவல்கயந்தலைசதுக்கங்கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோவிட
மாடமுபரிகைமேடை கோபுரமரங்கெலாம்பரந்து, தாவிடமயங்கி
யுறங்கினாபோலச்சாம்பினாந்தனிநகர்மாககள். (கஅ)

(கரு) பொறி - புள்ளி. பகுவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல் - சிந்த
தல். (கசு) எரிமுகம் - தீக்கொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(கஎ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றது -
திருப்பாற்கடல் கடைத்தநாளி. (கஅ) கா-சோலை, கூவல்-கிணறு,
கயம்-ஞளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம்-கல்விச்சாலை.
இஞ்சி-மதி. கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடகசாலை.

நிலைதளர்ந்துடல்திமிர்ந்து வேர்வரும்பி நிறைபுலன்பொறிகரணங்க, டலைதமொறியுமொழிசூழறித தழுதழுப்படைந்துநாவுணங்கி, மலைதருகபமேனிமிர்ந்துணர்வழிநது மயங்கி மூச்சொடுங்கியுள்ளாவி, யலைதரஞ்சு லாடினாகிடந்தா ரன்னதொன் கைருளா லல்லாம். (௧௯)

தென்னவன்விடங்கண்டஞ்சுமால்போலச்சினகரமடைந்துதாழ்ந்தெந்தாய், முன்னவவாதிமுதல்வவித்தின்றி முளைத்தவமுடிவிலாமுனிவ, வென்னவவன்பர்க்கெளியவயார்க்குமிறையவவிந்நகர்க்கென்று, மன்னவவனாதிமறையவமுக்கண் வானவநினைச்சரணடைந்தேன். (௨௦)

அடுத்தவந்தலைக்குமாழியைத்துரந்து மாழியுண்டேழுமொன்றாகத், தொடித்துவந்தலைக்கும்பெருமழைதடுத்தா துளைக்கைவிண்டுழாவவெண்பிறைக்கோ, டெடுத்தவந்தலைக்குஙகளிற் நினைவிளித்துமிந்நகர்புரந்தனையின்று, மடுத்தவந்தலைக்கும் விடத்தினுண்மயங்கும்வருத்தமுங்குளையென்றிரந்தான. (௨௧)

அருட்கடலனையவாதிநாயகன்ற னவிாசடையணி மதிக்கொழுந்தின், பெருக்கடையமுதத்தண்டெளிசிறிது பிலிற்றினன்பிலிற்றிடலோடும், பொருக்கெனவெங்கும்பாலினிற்பிணாபோற் புளையறக்கலந்துபண்டிள்ள, திருக்கிளர்மதுராநகரமாப்புனிதஞ் செய்ததச்சிறுதுளியம்மா. (௨௨)

இரவிமுன்னிருளதெனவிறையருண்முன் னிருண்மலவலியெனவெங்கும், பரவியவமுதால்விடமகன்றவசப் படிவொழிந்தியாவருமின்பம், விரவியகளிப்பின்மேவினாரிருந்தார் மீனவர்பெருந்தகைவேந்தன், னரவணிசடையார்க்கனபுருத்தானேயாகிமண்காவல்செய்திருந்தான். (௨௩)

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௩௭-க்கு திருவிருத்தம்-௧௬௨௫.

(௧௯) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (௨௦) வித்தின்றிமுளைத்தவ என்றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (௨௩) அவசம்-துக்கம்.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்த படலம்.

க லி நி லை த் து னை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமராவினச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கெளரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிற் பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினுன்மாய்த்ததும்பகர்வாம். (க)

பண்ப்பெரும்பசுவாயுடைப்பாந்தலையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்பின்வருகுண்டர்
தண்ப்பருங்குழாங்காலினுற்றள்ளுண்டுசெல்லுங்
கண்ப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி. (உ)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனர்மேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதையாதெனவினயமொன்றோவார் (ங)

ஆவையுறுசெய்யார்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பென்றுசூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்பழித்தழல்வளர்த்தார்
தாவிலாவுருவாகியோர்தானவன்முனைத்தான். (ச)

குண்டழற்கணின்மெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவர்விடுத்தனர்கூடலம்பதிமே
லுண்டிமில்லையுமெனத்தொழாற்றநூலுணர்த்த
பிண்டியானுகொண்டிழல்பேயமண்குண்டர். (ரு)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாகொடிமானக்
கோடுகளினோடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச்

(க) சுருதியின்புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தரு
ளொரு திறத்தராதலின். படிற் - வஞ்சகர். (ரு) குண்டு - ஆழம்.
உண்டு - அஸ்தி. இல்லை-நாஸ்தி. தடுமாற்றநூல் - பூர்வாகமம், அங்
காகமமுதலிய சமணநூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்கதிர்கொன் சென்னிவரையுந் தூ
ளாடவடியிடிலவையஞ்சிடவுயிர்த்தே. (சு)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூளே நறவீபோ
லடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழ்கடவுள்வராபுனலைமான. (எ)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவிலங்கலநியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடந்தெறிமருததெனவெறிநதளவிலோரைத்
தொடர்ந்தாடலசினத்ததுயிர்தொலைத்திடியினூத்தே. (அ)

மறவிவருமாறெனமறப்பசுவழிக்கொண்
டறவிவர்தடம்பொருளையாறுடையமாறன்
றிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுனாறு
விறவிவருகின்றததுமீனவனநிந்தான. (க)

மீனவனுமாநகருண்மிக்கவருமுக்கண்
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்னேரை
தானவனையாழிகொடுசாய்த்தவனையேததா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தார். (க0)

நாதமுறையோபொதுவின்மாநிநடமாடும்
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (கக)

நின்றுமுறையிட்டவரைநித்தனருணைக்கா
னன்றருள்சுரந்திடபநந்தியைவிளித்ததுச்
சென்றமணரோவவருதிப்பசுவைநீபோய்
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினவிடுததான். (கஉ)

க லி நி லை த் து றை.

தண்டங்கெழுந்நறமுமஞ்சத்தறுகட்சங்கட்
குண்டநதமுனறுகொதிப்பக்கொடுநாககெறிநது

- (சு) உலவை - காற்று. (எ) பூளே-ஒருவிதச்செடி. வீ-மலா.
(அ) பழுவம்-சோலை, விலங்கல்-மலை. மருதது-காற்று.
(க) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை, விறல் - வெற்றி.
(க0) தானவன் - சலந்தராசுரன்.

துண்டர் துழாவக்கடைவாய் நுணைசோர்ந் துசென்னி
யண்டர் துழாவவெழுந தன் றடலேறுமாநோ. (௧௩)

நெற்றித்தனியோடைந்மிர்ந் துமறிந் தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடாசெம்மணிப்பூண்பிறைபையநாகஞ்
சுற்றிககிடந தாலெனத்தோன் றவெள்ளாழியின் ற
கற்றைக்கதிராபோற்பருமப்புறந கௌவிமின்ன. (௧௪)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிரவெண்கதிர்க்கற்றைறபோலச்
சூட்டுக்கவரித்தொடைத்தொங்கலுநெற்றிமுன்னாப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டிம்பொலியப்பினனன்
மாட்டுச்சதங்கைத்தொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப. (௧௫)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுத்தில்வீர
மணிநாவசைப்பநகைமுத்தின்வகுத்ததண்டைப்
பிணிநாண்சிறுகிண்கிணிப்பிப்பலமாலைத்தொங்க
லணிநாணலம்பச்சிலம்பார்ப்பவடிகளுன்கும். (௧௬)

அடியிட்டிலலங்கிளைத்தண்டமெண்டிக்கும்போர்ப்பப்
பொடியிட்டியிர்த்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கொத்திட்
டிடியிட்டதிர்காரொதிரோற்றெழுந்தாங்குநோககிச்
செடியிட்டிருகண்ணழல்சிறதநடந்ததன்றே. (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொண்டநிலுவெண்டிங்கட் பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்மூச்
சூல்கொண்டவயிற்றைக்கீண்டுதுள்ளியோர்வெள்ளிக்குன்றங்
கால்கொண்டநடந்தாலென்னக்கடிந் துடன்முனைச்சீற்ற
மேல்கொண்டநாற்றப்பற்றிவீங்குயிர்ப்பெறிந்துகிட்டா. (௧௮)

சூடக்கதுருணக்கதென்னக்குணக்கதுருடக்கதென்ன
வடக்கதுருதெற்கதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுழீழாகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்பேர்த்தெனத்திசைப்புறத்துவீசம். (௧௯)

(௧௩) துண்டம் - மூக்கு. அடல் ஏறு என்றது - அதிகாரநந்
தியை. (௧௪) ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். வெள் ஆழி - திருப்பாற்
கடல். பருமம் - கவசம்.

(௧௫) கோடு - கொம்பு. கால்-கக்குகின்ற. பூட்டுத்தரளமாவது-
பருத்தமுத்து முற்படப்படுதல். (௧௬) கிண்கிணி - சிறுசதங்கை.
பிப்பலம் - அரகிலை. (௧௭) செடி-ஒளி. (௧௮) நாற்றமபற்றி என்
றது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிச்சிகரகோடிசைதபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரச்செறிவில்வா னேரூய்ப்பீணயிற்வெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போலவீழுவேலவாய்வீசுமிங்ஙன்
செழுமதுககோட்டுநந் திததேவிளையாடல்செய்து. (௨௦)

பூரியொண்ணியாங்கெபொருதுயிருற்றஞ்செயயா
தாரியவிடைதன்மாண்டவழகினைக்காட்டக்காமுற்
நீரியநறும்பூவாளியேறுபட்டாவியோடும்
வீரியம்விடுத்துவீழ்ந் துவெற்புருவாயிற்றன்றே. (௨௧)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராணுவின்பந
தூங்கினவரவாய்வேம்பிண்டேரூடவிழ்தாரான்றிண்டோள்
வீங்கினவிரவிதோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுநிரையமணகுழாங்கனெல்லாம். (௨௨)

உலகநிகரியாத்தன்பேருருவினையிடபகனூர்
குலவுறநிறுவிச்சூக்கவடிவினாற்குறுகிக்கடற்
நிலைவனைவணங்கவீசன் நண்ணருள்சுரந் துபண்டை
யிலகுருவாகியிங்ஙனிருக்கெனவிருத்தினுனே. (௨௩)

அந்நிலைநகருளாருமரசனுமகிழ்ச்சிதூங்கிச்
சன்னிதியிருந்தநந்திதாளடைந்திதெறஞ்சிப்போக
மின்னவிர்சடையானந்திவென்றிசால்வீறுநோக்கி
யின்னமுதனையாளோடுங்களிசிநந்திருக்குநாளில். (௨௪)

அவ்விடைவரைமேன்முந்நீரார்கலியிலங்கைககேசுந்
தெவ்வெசிலையிராமன்வானரசேனைசூழ
மைவ்வரையனையதம்பிமாருதிசுக்கிரீவ
னிவ்வடல்வீரரோடுமெய்தியங்கிறுத்தான்மன்னே. (௨௫)

அன்னதுதெரிந் துவிர்தமடக்கியமுனியங்கெய்தி
மன்னவற்காக்கங்கூற்றிழவிடைககொடியோனகூடற்
பன்னரும்புகழ்மையோதுபனுவலையருளிச்செய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி. (௨௬)

(௨௦) பீண-கிளை. வானில்விழும் அறப்பசு என்றது-தூருவாச
முறிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேநுவை. (௨௧) பூரியர்-
கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிரந்த. (௨௨) அரம் - ஓர்விதவாள்.

(௨௩) பேர்உரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்ள
சிலாவடிவம். சூக்கம் - இதுசூக்கும் என்னும் பிராகிருதச்சிதைவு.

(௨௫) விடைவரை - இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-
இலக்குமணன். (௨௬) வீந்தமடக்கியமுநி - அகத்தியமுநிவர்.

முனியொடுகுறுகிச்செம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியையேவணிமுடியுறத்தாழ்ந் துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந் துமுடிமிசைக்கரங்கள்கூப்பி.

(௨௭)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரநினதுதெய்வத்தானங்களனந் தமிழ்த
வங்கண்மாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில்.

(௨௮)

கலிநிலைத்துறை.

அற்புதப்பெரும்பதியிந் தமதுராய்தாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுநின்பாற்
கற்புவைத்துயநீசெய்தகருமத்தின்விருததம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றவிளங்கலான்மன்னே.

(௨௯)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள்களைதற்குமளவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களளித்தற்குங்கருணை
கொண்டுநீயுரைசிறப்பினுற்குளிர்மதிக்கணணி
யண்டவாணவீவ்விவிங்கததுக்கொப்புவேராமோ.

(௩௦)

தோய்ந்திடுமொழுதீட்டியதொல்வினைப்படல
மாய்ந்திடும்படிமாய்த்துநின்மங்கலபோக
மீந்திடும்படிக்கிருந் தமாதீர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடுமொழுததற்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ,

(௩௧)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந் த
மெய்த்தலத்திலிம்முவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந் தவொவர்க்குஞ்
சித்தசத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும்.

(௩௨)

அடியனெனண்ணுங்கருமமுஞ்சரதமேயாக
முடியுமாவரிதச்செயன்முடியுமெப்படியப்
படிபுரிந் தருள்கடிதெனப்பணிந் தனனபரனு
நெடியவானபடுமமுதெனவெதிரொழிரிகழ்த்தும்.

(௩௩)

(௨௯) அற்புதம் - ஞானம். கற்பு - உறுதி. கருமத்தின் விருத்
தம்-திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩௧) மங்கலபோகம் - சிவபோ
கம். (௩௨) சித்தசத்தியாவது - நித்தநைமித்திய கருமங்களைச் சிவா
ர்ப்பணமாகச்செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைச்சித்தி என்றது -
அணிமாமுதலிய வெண்வகைச்சித்திகளை. (௩௩) சந்தம்-உணமை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகேளமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற் போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக
கரவியவுள்ளக்கள்வன்கதிர்முடிப்பத்துஞ்சிறதி
யரவமேகலையினோயருஞ்சிறையமுவுநீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின்னயோர்த்தியெய்திவிரிகடலுலகம்பன்னா
ளாண்டினிதிருந் துமேனாவைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துநிருத்தனைவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவிதின்றனையான்செல்வத்
திறத்தினையிளவற்கீந்துதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினோயருச்சித்துக்கருணவாங்கி. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினானீளவும்வந்துபோற்றி
யற்றிரளையேகாதைகம்பினுக்கரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்மொன்னகரடைந்தானிப்பால். (௩௭)

கலிரிலைத்துறை.

செங்கோலனந்தகுணமீனவனேறயங்காப்பக
கொங்கோடவிழ்தார்கருலபூடணனறனையின்னு
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகோறினானே. (௩௮)

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் ௩௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௬௬௩.

(௩௪) விரவியதிசை - தெற்குந் கிழக்குந்நலந்த தென்கீழ்த்
திசை. (௩௬) பாவிஎன்றது - மகாபாதகனாகிய இராவணனை - இள
வல் - இளையவனாகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமசுத்தி. சுற்றி
னுக்கரசினின்றது - சானகியை. (௩௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

உ
மூப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசவையேறுயாத்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்தும்ட்டாலச
சேவகன்மெயக்காட்டிட்டிவிளையாடுநதிறமுரைப்பாம். (க)

வெவ்வியமும்மதயானைவிற்றகுலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தருணச்செழியன்பாற்
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதுரந்தும்ணகாததுவருகின்றான். (உ)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியணணலடியவோசிவமாகக்
கவாநதொழுகியருசசிகருங்கடப்பாட்டினெறிநின்றோ
னுவந்தரசந்திருமைக்குநதூணயாகியொழுகுநான். (ங)

வலவேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும்
விலவேடனொருவனவனவிநல்வலியான்மேலிட்டிப்
பல்வேறுபரிமான்றோப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச்
செல்வேனென்றுநவலித்தான்மெனனர்பிரானஃதநிரதான். (ச)

தன்னதுதாணிமுனின்நசாமந்தன்றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்த்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுநீசிலசேனையெடுத்தெழுதிக்கொள்கென்றோ
னன்னதுகேட்டசனடிககன்புளாநென்செயவான். (ரு)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்நள்ளச்சிந்தையிலன்
புன்னவரனருளவந்துமுன்னீர்ப்பவொல்லோபோய்ப்

(உ) அவ்வியம்-பொருமை. திகிரி - சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(ங) தானைகாவலன் - சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-
இமமை, மறுமை. (ச) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல்.

(ரு) சாமந்தன் என்றது - செளந்தரசாமந்தனென்னுஞ் சேனா
பதியை. (சு) ஒல்ல - விளைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல-
சேர்த்தல்.

பொன்னறைதாழ்த்தி நந்தறத்தாழீட்டியிடம்பொற்குவையுட்
டன்னதுளத்தவாவமையததக்கநிதிகைக்கவரா. (௬)

எண்ணிறந்தகளிப்பிடுனெடுநதிருக்கோயிலிடததணநது
கண்ணிறைந்தபொன்முளரிக்கயந்தலைநீர்படநதுசன
துண்ணிறைந்தமெய்யன்பிடுளையிருவாயமுளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்தமறைப்பொருளைப்பணிறதிறகுசியிதுவேண்டிய. (௭)

பண்ணியனன்மறைவிரித்தபரமேட்டியெங்கோமா
னெண்ணியகாரியமுடிப்பாயிவையுனக்குமுன்னடிக்கீ
முண்ணியமெய்யடிவர்க்குமாதக்கவெனவிரந்தப்
புண்ணியமாநிதிமுழுதுமவ்வழியேபுலப்படுப்பான். (௮)

அண்டமுகடுநிஞ்சிநிமிர்கோபுரமுமாயிரக்கான்
மண்டபமுங்கண்டிகையும்வயிரமணிகோளகையுங்
குண்டலமுந்தண்டரளக்குடைநிராயுங்கொடிநிராயுங்
கண்டனன்முன்னவனருளாற்பிறப்பேழுங்ககாகண்டோன். (௯)

வானாடர்க்கவியுணவின்வகைமுந்நூன்மன்நன்முத
னாவானாசிறுவேள்விநானமறையோர்க்கறுசுவையி
னாதபேருண்டிதுறவடைந்தோர்க்கருத்துபலி
தானுதிபலவேறுதருமநனிதழைவித்தான். (௧௦)

எவனோனுமுருத்திரசாதனங்கண்டாலெதிர்வணங்கி
யவனோம்பிறப்பறுக்கவடிவெடுத்தவரனென்று
கவராதவன்புள்ளங்கசிறதொழுகவருச்சித்துச்
சுவையாற்றினமுதருத்தியெஞ்சியவின்சுவைதெரிவான். (௧௧)

இன்றைக்காயிரநாளேக்கிருமடங்குவருநாடகு
மன்றைக்கன்றிருமடங்காவரசனதுபொருளெல்லாங்
கொன்றைச்செஞ்சடையார்க்குமடியார்க்குங்கொடுப்பதனை
தென்றற்கோன்செவிமடுத்தாரசேனைக்கோனிதுசெய்வான். (௧௨)

(௮) பரமேட்டி - உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவன். அண்ணிய - சுவ
ந்த. ஆதக்க - ஆதக்கடவன். புலப்படுத்தல் - செலுத்தல்.

(௯) கோளகை - வாகுவலயம். (௧௦) முந்நூன்மன்றல் - உப
வீதகல்யாணம். பலி - பிச்சை. (௧௧) உருத்திரசாதனம் - என்றது -
விபூதி உருத்திராக்கமுதலிய சிவசின்னங்களே.

(௧௨) அன்றைக்கன்றிருமடங்காய் என்றது - ஒவ்வொருநாளும்
இவ்விருமடங்காய்ச் செய்தமையை. தென்றற்கோன் என்றது - தென்
றலுக்கிடமாகிய பொதிய மலைக்குத் தலைவனாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓவலனவையத்தெய்திக்காரியஞ்செய்வாரோடு
மேவினன்பிறநாட்டுள்ளவீரர்களுவெறுக்கைபோக்கிச்
சேவகம்பதியேவோலசெலவிடுத்தழைப்பானபோலப்
பாவகஞ்செய்துதீட்டிப்பட்டிமையோலயுயப்பான். (௧௩)

எழுதுகதெலுங்காககோலையெழுதுககலிங்கர்க்கோலை
யெழுதுகவிராடர்க்கோலையெழுதுகமராடர்க்கோலை
யெழுதுககொங்காக்கோலையெழுதுகவங்கர்க்கோலை
யெழுதுகதுருககர்க்கோலையென்றுபொய்யோலைவிட்டான். (௧௪)

எங்குமிப்பட்டியேயோலசெலவிடுத்திருப்பவாறு
திங்களினளவும்ந்தச்சேவகர்வரவுகாணு
தங்கதிர்வேலானசேனைககரசனையழைத்துநாளா
வெங்கதிாபடுமுன்சேனையாவையும்விளித்தியென்றான். (௧௫)

என்மமன்னவனுக்கேற்கச்சாமந்தனிகைந்துவெள்ளி
மன்றவனடிகழீழீழ்நதுவள்ளலேயரசனீந்த
சூன்றுமழ்நிதியமெல்லாங்கொண்டெனைப்பணிகொண்டாயே
வன்றிறந்தசேனையீட்டிமவண்ணம்யாதென்னினான். (௧௬)

அடியவர்குறையுதிர்ந்தாண்டருள்வதெவிரதம்பூண்ட
கொடியணிமாடகூடற்கோமகனகாமற்காய்ந்த
பொடியணிபுராணப்புததேத்புண்ணியனருளிாலே
யிடியதிராவிசம்புகூறியெழுந்ததோர்தெய்வவாகு. (௧௭)

சூழ்ந்தெழுசேனையோடுந்தோற்றுதுநாளையும்
வீழ்ந்தரசவையத்தெய்திமேவுதியென்னவிண்ணம்
போழ்ந்தெழுமாற்றங்கேட்டுப்பொருநரோலுவகைவெள்ளத்
தாழ்ந்தனன்முந்நீரவெள்ளத்தலர்கதிரவனுமாழ்ந்தான். (௧௮)

மீனவன்காணமேருவில்லிதன்மமவைவன்கண்
மானவேன்மறவராக்கிவாம்பரிவீரனாகத்
தானுமோர்கூத்துக்கோலஞ்சமைநதுவநதாடவிட்ட
நீனிநவெழினிபோலக்காரிருணிவந்ததெங்கும். (௧௯)

புண்ணியமனையிற்போகிப்புலர்வதெப்போழ்தென்றெண்ணி
யண்ணல்சாமந்தன்றுஞ்சானடிக்கடியெழுநதுவானத்

(௧௩) பட்டிமை - வஞ்சனை. (௧௮) மாற்றம் - சொல்.

(௧௯) தந்தமர்என்றது-தனதுபிரமதகணங்களை எழினி-நிறை.

தெண்ணிறைமீனேநாக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பானளந்தனன்கங்குலெல்லாம். (௨௦)

தெருட்டருமறைகடேருச்சிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டிபுரவிமேற்கொண்டிபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பானபோலவாகலியின்மூழ்கி
யிருட்டுகள்கழுவித்தூயவிரவிவநதுதயஞ்செய்தான். (௨௧)

பொருநரோறனையானோந்துபோந்துநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிரந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளியெண்டிங்கட்பன்மணிக்குடைககீழேகிக
குருமதிமருமான்கோயில்குறுகுவான்குறுகுமெல்ல. (௨௨)

ககாமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன்முன்னுவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிறெருவருதி
வகாபுனாகுறுந்தாட்பூதமறவருங்குழுமீசகு
குனாகழல்வலியநேன்றாட்கோளுடைவயவராகி. (௨௩)

நெட்டிலைவடிவாங்குந்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறும்பரித்தசெங்கையர்காலிற்
கட்டியகழலாகாலிற்கடியராய்ப்புறம்புகாப்ப. (௨௪)

வார்கெழுமுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பன்கும்போதரன்முதற்நிலவ்யாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டரதுதலிற்றீட்டிக்
கூர்கெழுமடிவாளேநதிக்குதினாச்சேவகராயசகுழ. (௨௫)

எற்றைச்சாமகைப்பிச்சங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றுகாரொலியுநாணததூரியமுழுதுமேங்கக்
கொற்றப்போரவிடையைததானேருநவஞ்ஞப்பரியாமேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய்மாரியாடியவொருவார்வந்தான். (௨௬)

(௨௧) தெருள் - ஞானம். அன்பன்என்றது - செளந்தரசாமந்
தனை. ஆர்கலி - சமுத்திரம். (௨௨) பொருநர்-வீரர். குரு-நிறம்.

(௨௩) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௨௪) நெய்த்தோர்-
உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால் - காற்று.

(௨௬) பிச்சம் - பீலிக்குடை. தூரியம் - வாச்சியம். குரங்கு -
தொங்குகின்ற. உலோ - புறமயிர். மாறியாடிய ஒருவர் - கான்மாரியா
டியபெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்ப்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திமொர்ப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சும்மைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனேமேறாண்
மல்லன்மாநகர்மேற்சிறிவருகடல்போன்றதனேற. (௨௭)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்றிருமுன்னேருந
தானையர்தலைவன்மென்னன்முணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகைபுத்துவெயின்மணிககடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியிணைமீதுவைகி. (௨௮)

தெவ்வமெகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செவ்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவொனவெதிரோரின்று
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிரிறுவிக்கூறும். (௨௯)

க வி வி ரு த் த ம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியாகளைய
வங்கரிவரையவிவராளவர்களைய. (௩௦)

குலிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணர்களைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்கிங்களர்களைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவர்கௌட்டியர்களைய. (௩௧)

கொல்லரிவரையவிவர்கூர்ச்சரர்களைய
பல்லரிவரையவிவரப்பரர்களைய
வில்லரிவரையநல்விதேகரிவரைய
கல்லொலிகழற்புணைகடாரரிவரைய. (௩௨)

கேகயர்களாலிவர்க்கேழ்கிளர்மணிப்பூண்
மாகதர்களாலிவர்மராடரிவர்காஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவாதாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௩)

இத்தகையசேட்டபுலனுளாராயிவனுய்த்த
வித்தகையமென்னெனவினுவியருள்செய்யே

(௨௯) தெவ் என்றது- சேதிராயனாகியபகைவனை, கௌவை -
மனக்கவலை. (௩௧) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தரினரும்பொருளினத்தும்வரையாதே
யுய்த்தலினைடைந் தனாகளாவெனவுடைத்தான். (௩௪)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனைதன்னுட்சேணிடையடன்மாலூர்ந்து
பின்னுறநிற்குமொற்றைற்சேவகப்பிரானேநோக்கி
மன்னவனிவாயொன்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வின்னவர்சேனைவெள்ளத்தியாடையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றானரசன் நன்வழிச்செல்வார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தாகாவலன்களிகூர்தம்பொன்
னவமணிக்கலன் பொன்னுடைநல்கினுனுள்ளததன்பு
தவறிலான் பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தனமர்க்குமீந்தார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத் தூண்டியைங்கதிநடத்திககாட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்தினொய்துமெல்லை
யேய்ந்ததாரச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாய்ந்தனென்றேரொற்றன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான். (௩௭)

முரசதிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகைபூத்த
வரசனுமனிகவேந்தற்களவில்சோத்தலைமையோடும்
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்தது
பரசியபதாதிதத்தம்பதிபுகச்செலுத்துகென்றான். (௩௮)

அதைந்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகந்தத்தஞ்
சிறந்தசேணுட்டிற்செல்லச்செலுத்துவானபோனறுந்ந்ப
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிருத்தனநநிலைநின்முங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கண்டனன் பொருரைநாடன்வியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுநங்கூடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவில்லாமல். வரை - அளவு.

(௩௫) சேண்-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்தொழிந்தது.

(௩௭) பரிமா - இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஐங்குநி
யாவன - கவுரிதகம் = (மெல்லியநடை.) ஆக்கிரந்திதம் = (வினாவு
டை.) வல்சிதம் = (இருகாற்றாககியாடிவருநடை.) இரோசிதம் = (சுற்றி
ஒடல்.) புலிதம் = (முழுவோட்டம்.) என்பன (௩௮) அனிகம்-சே
னை. பரசல்-துதித்தல். (௪௦) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்புவிடிவம்
எனதது - பசுகரணங்கெட்டு விவகரணமாய் நின்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாட லென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பெய்யன்புவடிவமானான். (ச0)

தனக்குயிர்த்துணையாரின் றசாமந்தன் றன்னேநோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கடலுடையநாயகரோயெனரூ
லெனக்கவராவார்நீயேயென் றவற்கியாவுநல்கி
மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தானமதிவழிவந்தமைந்தன். (சக)

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭0௪.

உ

முப்பத்தொன்றாவது

உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராசிசெழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியாரககண்ணிராடன் றனக்கிசைநத
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகாவாம். (க)

வள்ளல்குலபூணன்றிங்கள்வாரந்தொடுத்துச்சிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநோற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டி
லெள்ளலிலலாவேதியரையிகழ்ந்தானதனம்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவிளாவஃகியதுநாடெல்லாம். (உ)

அறவோரெல்லாநிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்தமுனியேவளவிவாரோவேள்விதென்புலத்தி [ன்
னுறைவோரேவளவிமிழந்திழிந்ததொழிலசெய்தாற்றாதுயிர்வளர்ப்பா
புறநாடணந்தாற்பசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (ங)

எந்நாடணவோமெனவிரங்கவிநங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னாண்முளரித்தடங்குடைந் துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னுதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன் றன்னையருச்சித்து
முன்னாவீழ்ந்துகரமுகிழ்த்துப்பழிச்சமிகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (ச)

(க) வயவா-வீரர். உலவாகக்ஷி - எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப்
பொன்முடிப்பு. (உ) அஃகல் - சுருங்கல். (ங) நிரப்பு-வறுமை.

(ச) ஆதரவு - அனபு.

அத்தவலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லையாவவ்வுயிர்ப்பசியா
வெய்ததவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந் தருமத்தினவழியேசென் றதினியடிகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடம்பைவினை தீரவருட்கண் செய்கவென. (௩)

கோளாடரவமரைக்கைசத்தகூடற்பெருமான்குறையிர க்கு
மானாவரசன் றவறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கோளார்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற் கிடைத்தமலன்
ருளாதரவுபெற்றினைந்துதலையிற் கிடந்துதுயில்கின் றான். (௬)

அங்கண்வெள்ளியம்பலத்துளாமெடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சரிகோவணமுந்தயங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடைந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கண்யானைத்தென்னவாகோன்முன்னின்றிதனைவிளம்புவார். (௭)

வடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாவென்றுமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமற்றங்கடிறுது
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளதுன்
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிந்நாளவேளவிச்செல்வமருகியதால். (௮)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (௯)

வேதந்தானேநமதானைச்சத்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திரிலைநிறுத்திப்போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே
னாதுஞ்செய்யுநதார்வேநதேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (௧௦)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாரந்தூல்வழிகவிநேய்
சிந்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனான்மாரிமறுத்தன் றால். (௧௧)

(௬) கோள் - வலிமை. (௭) உரன்-மாற்பு. சிங்கநாதம் - மான்
கொம்பினுற்செயததோர்வாத்தியம். சிங்கம், சிருங்கமென்பதன்றிரிபு.

(௧௦) சத்தி என்றது - திருவருளே. போதம் - அறிவு. பல்லுயிர்
என்றது - மூவகையான்மாக்களே. பேதம் - ஐயந்திரிபுமுதலிய விகற்
பங்கள். பிணி - அவிச்சை.

மும்மைப்பு வனங்களுமய்யமுததீவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுநிராளுநாவை நம்பெருகசிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டி வாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந் தாருலவாககிழியொன்றுதவுவார். (௧௨)

இந்தக்கிழியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவளவிறகுறையாததன்மைத்தாகுமிதுகொண்டு
வந்தவிடமபாடகற்றென்றுகொடுத்தவேந்தன்மனக்கவலை
சிறத்ததிருநீறதுசாத்திமறைநதாராயர்திருவுருவம். (௧௩)

கண்டகனவுநவாகத்தொழுதானெழுந்துகொளரியர்கோ
னண்டர்பெருமான்நிருவடிபோலம்பொறகிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுகிழ்ச்சிதலைசிறப்பினின்றோமுருர்த்தங்கடத்தாழித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். (௧௪)

செங்கண்ரிமான்பிடர்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாந்தந்திமிர்ந்துதொழுத
தொங்கலணிந்துதசாங்கவிதைத்தாபநறுநெய்ச்சுடர்வளைத்துக்
கங்கைமீலந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (௧௫)

அடுத்தவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொறிக்கி
யெடுத்தமுத்தீவினைஞர்க்குமயாகங்களுக்குமயாவாக்கு
மடுத்தநாளுமவளையாதுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்பமாயிற்றையாகொடுத்தகிழி. (௧௬)

(௧௨) மும்மைப்பு வனம் என்றது - சொரக்கமத்ய பாதலங்களை.
முத்தீஎன்றது - ஆகவரீய முதலியமூன் றக்கினிகளை.

(௧௩) நாங்கள் - இதில் கள்பகுதிப்பொருள்விருதி. இலம்பாடு-
இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நின்றலின் முதனிலை
திரிந்த தொழிற்பெயர். (௧௪) தொழுதான் எழுந்து என்றதற்கு -
எழுந்துதொழுதான் என்பதுபெருள். இதனை - “கொழுநற்றொழு
தெழுவான்” என்பது, எழுந்துகொழுநற்றொழுவான், என முன்பின்
னாகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலா கூறுதலானு மு
ணர்க. தொழுதான் - முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம்,
சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசம
னீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விதைத்தூபம் என்
றது - சூந்துருக்கம், பச்சைக்கற்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம்,
கருஞ்சிதாரி எனபவற்றை. நறுநெய் - கபிலப்பசுநெய்.

ஆயபொதியில்விளைபொன்னுலகம்புசெய்துவிசம்பிழித் த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின்றுஞானக்கொழந்தனைய
தாயிலறுகாறபீடிகைவான் றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழகெறிப்பவேய்ந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். (கௌ)

முத்திக்குறையாறிதிக்கடலமுகந் துமுகந் துநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபுடணக்கொண்டறெய்வதருமப்பயிர்வளாப்பப்
பந்தித்திணாமுநீர்மேகம்பருகிச்சொரியப்பலவளனு
நந்திககண்ணிநாடளகைநகர்போற்செல்வந்தழைத்தன்றே. (கஅ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்கணையாயிகர்மறை வல்லோர்மறைமுடிசொல்லா
ய்வோர், மெய்யாமிருதிகள்பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்கூலாவா
ழ்விப்போர், பையாடரவணியையானன்னுரைபகர் வோருலகியலகல்
வோராக, ளெய்யாதுறைதலினையாதளகைய தென்னப்பொலிவது
தென்னு. (கக)

முப்பத்தொன்றாவது

உலவாக்கியுயருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪௦ - க்கு திருவிருத்தம் - கௌடக.

உ

முப்பத்திரண்டாவது

வ லை ய ல் வி ற் ற ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதந்தனதுவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைம
கீதன்செழியன் றனகருவாக்கிழிந்தநீர்ததவழியினுவப
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறு
பாதந்தவநடந்தவளைபகர்த்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (க)

(கௌ) பொதி - உலவாக்கிழி, விளைபொன் - பொன்னேடு. அசு
மபு-ஒளி, தாய் இல்லன்றது - அங்கயற்கண்ணியார் திருக்கோயிலே.

(கஅ) நந்தி - பெருகி. (கக) வையாகரணர் - இலங்கணிகள்.
றையாயிகர்-நியாயநூல்கற்றவா. மறைமுடி-உபநிடதம். ஐயானன்ன-
ஐந்துதிருமுகங்குளையுடைய சிவபெருமான். உரை - சிவாகமம் உல
கியல் - பாசபந்தம். ரைதல - வருந்தல்.

(க) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன்குலபூடணன்கிரியிவ்வாறுருட்டுநாண்முன்னாட்
சிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தந்
நிறையன்றளந் துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன் றுடோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின் றான். (௨)

வேதமசைககுங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கிண்கிணிகுழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள்கலனுங்கொண்டி ரதி
மாதர்கணவன்றவவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லை. (௩)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந் துளைச்செவிக்கீண்
டுளளம்பிளந் துநிறைமகளைநீர்ததொல்லைவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டிவருபுனல்போற்பலிகொண்டில்லின்புறம்போநதா. (௪)
மேற்படி-வேறு.

ஐயங்கொண்டணவாராயர்பரிகலததையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையுமபெய்வாகருத்துநாணன்றிக்காசு
செய்யும்பொன்மருங்குணுமிழப்பர்வேளசிலையம்பனறிக்
கொய்யுந்தன்மலாக்கணம்புந்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார். (௫)

மடமயிலனையாரொங்களவளையினத்தருதினொன்றார்
கடல்விடமயின றுணுங்கள் கந தர ததுள்ளதென்றான்
றடமதிக்கொம்பனொருங்கலையினத்தருதினொன்றார்
முடமதிமிலந் தாணுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான். (௬)

இடையறிந்தெம்மைச்சேர்மினென்றனரிளையொங்கோன்
கடலமுதனையீரநுங்கட்கிடையினிக்காணுதென்றான்
மடந்லாரஃதேறபணடைவணணமிந் திலலிற்செலல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலபுககுறங்குமென்றான். (௭)

(௨) தெய்வமுனிவர் என்றது - பிரமண்புதல்வராதலின். நிறை-
கற்பு. நெடியோன்மகன் - மனமதன். மறவன் - வீரன். காபாலி -
கபாலம்ஏந்தினவன். கபாலம் - தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளாளக்கீதம் எனறது - ஒற்றின்மாத்நிகாதோன்ற உள்
ளையிசைக்கும் ஆளத்தியை ; அதனைவழக்கில் கணம் என்பர்.

(௪) கீதம் - இராகம். துடி - தமருகம். வல்லியர் என்றது- வல்
லிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(௫) ஐயம்-பிச்சை. நாண் - வெட்கம், மேகலை. அம்பு-பாணம்,
கண்ணீர். (௬) மடம் - இளமை. வளை - வளையல், சங்கு, கந்தரம்-
கழுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(௭) இடை - சமயம், இடிப்பு. வண்ணம் - நிறம். விடை - உத்
தரம், திருமால்,

நங்கையர்கபாலிக்கென்றுநடுவிலேபோலுமென்ற
ரங்கணனடுவிலாமைநும்மனோர்க்குத்ததென்றான்
மங்கையரடிகணைஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலாகொன்றையானுங்கொங்கையேவன்கலென்றான். (அ)

காதுவேலன்னகண்ணார்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமினென்றார்தும்பாலுண்பலியேற்கவென்ற
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்தசெப்பென்றார்சன்
கோதுறாவமுதன்னீர்நுங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான். (க)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றாவேளை
வெறுத்தவன்மாரிபெய்தற்கென்றனவிழியால்வேலை
யொறுத்தவரயாவதென்றிருத்தரமென்றார்கூற்றைச்
செறுத்தவனறென்பானினுநோக்கினுற்றெரிவதென்றான். (க௦)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றம்முருத்தெரியநோக்கி
யிகொடியார்போற்கண்ணுளம்மையுமிருத்தினொன்றார்
நக்கனுந்தீனையன்றார்கண்ணிடைக்கணடுகைதநுநம்மின்
மிக்கவாநுங்கணுள்ளார்விழித்தவாக்காண்மினென்றான். (க௧)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வாரசரணமென்றடியில்வீழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைநீட்டித்தழுவியகிடகருநதோறு
மெய்ஞ்சவானெஞ்சாதேத்தியெதிர்மறையெட்டுநதோறும்
வஞ்சனையகவ்வான்மையல்வஞ்சியர்க்கணியனாமோ. (க௨)

அடுத்தெமைத்தழாதினோனீரவிழ்ந்தபூங்கலையைமீள
வுடுத்துமினும்பால்யாங்கண்மையனோயுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெமாமுனியாமுன்னங்கழற்றியவளையுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றாரநாளையிடுதுமென்றேறிகினானே. (க௩)

(அ) நடு-நடுவுநிலைமை, இடை. கல்-இளகாமை, மலை.

(க) காதும் - கொல்லும். கங்கைநீர் - முன்னது, கங்காசலம்.
பின்னது, கம்-பிரமகபாலம். கை - கரம். எனசொசொல்வகை செய்து,
நீர்,கபாலத்தைக்கையில் எனப்பொருள்கொள்க. செப்பு-சொல்,கின்
ணம். (க௦) கந்தரம்-கண்டம், மேகம். உத்தரம்-விடை, வடநிசை.

(க௧) கொடியார் - கொடிபோன்ற இடையையுடையபெண்கள்
உரு என்றது - பிரதிபிமபத்தை. இருத்திர்-இது முன்னிலைப்பன்மை
எவற்றிவ்வினமுற்று. (க௨) போது - மலர், தஞ்சம் - துணை, எஞ்
சுவான் - அப்பாற்படுவான். மையல்-காமமயககம். வஞ்சி- ஓர்கொடி.

(க௩) எமர் - எமதுகணவர், முடிவு - கோபம்.

பிள்ளைவெண்டிங்கள்வெய்ந் தபிராண்கொண்டுபோனநாணு
முள்ளமுமிட்கலாற்றாதுயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்குணையான்வாளிதுளைப்பவெம்பசிலையாகங்
கொள்ளைகொண்டுண்ணரினாரார்நிலைகொழுநர்கண்டார். (கசு)

பொய்தவவடிவாய்வந் துநம்மனைப்பொன்னினனா
மெய்தழைகற்பைநாணவேரொடுங்குளைதுபோன
கைதவன்மாடக்கூடறகடவுளென்றெண்ணித்தேர்த்தா
செய்தவவலியாற்காலமூன்றையுநதெரியவல்லார். (கரு)

மேற்படி-வேறு.

கற்புத்திரிந்தார்தமைநோக்கிககருததுத்திரிந்தீரீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிக்கூடன்மேயவணிகர்கன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரொங்களுக்கீதகல்வதெப்போதெனமுனிவர். (கசு)

அந்தமாடமதுரைகர்ககரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வநதுதும்மைக்கைதீண்மீம்வழியிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிறதைதளர்தபன்னியருநதென்னம்மதுரைததொன்னகரிந்
கநதமுல்லைத்தார்வணிகர்காதனமகளிராய்ப்பிறந்தார். (கஎ)

வளர்ந் துபேதையிளமபருவமாறியல்குற்புடையகன்று
தளாந் துகாஞ்சிமருங்கொசியதததும்பியணைந் தருமபுமுலை
கிளாந் துசெலலும்பருவத்திற்கிடைத்தாராகவிபபாணமண்
ணளந தவிடையானவந துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (கஅ)

கங்கைகரந் துமணிகண்டங்கரந் துதுதற்கண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந் துழையுமழுவுங்கரந் துமழவிடைபூ
ரங்கணழகர்வளைவணிகராகியேனமளந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுந் திரைநீராஞாலமகங்கூட. (கக)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவாந் தவளையேபட்டுவடங்
கொண்டுதொடுத்துமீண்டவர்க்கேயிடுவேமெனுமுட்கோளினர்போந்

(கசு) உயங்கி-வாடி. துள்ள - சோர. பசலை - பசுமைநிறம்.

(கரு) காலமூன்றாவது - இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பன.

(கசு) வெற்பு - சக்ரவாளிகிரி. பொற்பு-அழகு. அற்பு - அன்பு.

(கஅ) பேதை - ஏழுவயதுப்பெண். கிளர்தல் - தோன்றல். பரு

வம் என்றது - மங்கைப்பருவத்தை.

(கக) கரத்தல் - ஒளித்தல். உழை-மான், எனம்என்றது - திரை
மாலாகியபன்றியை. (உஉ) வடம்-கூயிறு. உட்கோள் - உட்கருத்து.

மெண்டர் தொடுத்தவைவண்ணத் துணர்த்தார்போலத்தோன்சுமந்து
மண்விளையையிலைபகர்ந் துவணி கமறுகில்வருகின்றார். (உ1)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந் துவனிகொண்டி
னென்னுமளவிந்பருவமுகிலிமிழின்னிசைகேட்டெழுமயிலபோம
றுன்னுமணிமேகலைமிழ்ந்தத் தூயவணிகர்குலமகளிரா
மின்னுமணிமாளிகைகின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (உ2)

வளைகளிவொருனத்தங்கண்மனமெல்லாந் தம்புடையொதுங்கி
தளைகளிவொர்வருகின்றார் தம்மைக்கொம்மைவெம்முலைபார்
துளைகளிதீங்குழலிசைபோற்சருமபுபாடக்கருங்குழன்மேல்
விளைகளொழுங்குதுடங்கிவருமின்போலடைந் துகண்டார்கள். (உ3)

கண்டவடிவாற்றிளைப்பதற்குக்கழிபேரன்புகாதல்வழிக
கொண்டிசெல்லவொருசாதங்குணனாநாணமுதனானரு
மண்டியொருசாரம்றுதலைப்பமனமுழுந்துறுதமொற
வண்டர்பெருமான்விளையாடற்கமையச்சூழ்ந்தாரமுதலையார். (உ4)

க லி வி ரு த் த ம்.

இரங்குமேகலைசிலம்பன்றியேனைய
விரும்பியகுழைதொடிமின்செய்கண்டுகை
மருங்கிறச்சுமப்பினும்வளைகைக்கில்லென
னரும்பியமுலையினாக்கழுகுண்டாருமோ. (உ5)

செல்வநல்வணிகிொஞ்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந் திடுமென்றுநாய்கர்முன்
வல்வளரிளமுலைமகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார். (உ6)

பண்டருகிளவியங்கயறகட்பாவைசைத்
தண்டளிபற்றியதடககைமாதாரை
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்ததுப்பல்வரி
வண்டுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (உ7)

ஐவண்ணம் - ஐந்தூறும். அதாவது - வெண்ணை, நருமை, செம்மை,
பசுமை, பொன்மை என்பன. (உ8) பருவமுகில் - காக்காலமிகம்.

(உ9) துளை-விலங்கு. கள்-தேன். (உ10) ஒருசார்-ஒருபட்சம்.
மறுதலைப்ப - முரண. (உ11) தொடி - சூடகம். (உ12) நாய்கர் -
வணிகர். வல் - சூதாடுகருவி. கல் - இரத்தினக்கல்.

(உ13) பண் - இசை. விளவி - சொல். முண்டகம் - சாமரை.
வரிவண்டு - கீற்றுக்களையுடைய விராயல்.

புங்கவனிடெவளை புடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குழலெருத்தவகோட்டின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடெமமக்கிடெமெனப்பின்பற்றியே
யமைத்தடந்தோளினூரனங்கன் பூங்கலை
தமைத்தூளபடுத்தவோர்சாரபிலாமையாற
கமைப்புறுநாண்முதல்காப்புநீங்கினார். (௨௮)

முன்னிடெவளையெலாங்கழலமுன்புழுந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமென்றிட்டபி
ன்னன்னவுமனையவேயாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார். (௨௯)

பின்னிடெவளைகளுஞ்சரியப்பேதுற
முன்னெதிராகுறுகிநீர்செறித்தமொய்வளை
தன்னெடுகிலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னெனதுடங்கினார்வேனெடுங்கனார். (௩௦)

இவ்வளபோல்வனயாமுன்கண்டிலே
மெய்வளவணிகரிவ்வரியவெள்வளை
யெய்வயினுள்ளவின்றினியவாகியெய்
மெய்மயிரபொடிப்பெழுவீக்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையும்வளையிடநண்ணுமிங்கென்பார
கோள்வளைவிலையிதுகொண்டுபோமென்பார்
வாள்வழியோபினுளவாங்கிக்கோடுமென்
றாளரியேறாராடிப்போயினார். (௩௨)

போயினவணிகர்த்தம்புடையின்மின்னெனப்
பாயினமகளிரும்பலருங்காணமுன்
மேயினவிண்ணிழிவிமானத்துள்ளொளி
யாயினதிரவுருவாகித்தோன்றினார். (௩௩)

(௨௭) புங்கவன் - வணிகன். எருத்தம் - பிடர். கோட்டி-வளை
த்து. (௨௮) அமை - மூங்கிவ். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன்
(மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩௦) பேதுறல்-மயங்கல். செறித்த-
தொடுத்த. கலை - மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது - கூனியசரி
ரத்தை. பொடித்தல்-புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.

(௩௩) புடை-பக்கம். பாயின - பரவின.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனங்கைபாகராகுமெனவியந்
துட்டதும்புமுவகைவெள்ளமுற்றெழுந்தகுமிழிபோற்
கட்டதும்புபுனலிலாழ்நதுகளியடைந்தநகொலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர்கூடலிருவரான
மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தநீரமையாற
கருவினமாதராகிராய்கர்கன்னிமார்கண்மின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவரமபிப்புதலவரைப்பயந்தனா. (௩௫)

பிறந்தமைந்தரளவிற்றதபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகினார்
மறந்ததும்புவெனெடுங்கண்வணிகமாதர்சிறிதுநா
டுற்றதரன்றனருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகினார். (௩௬)

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௪௫௯.

உ

முப்பத்துமூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றவெய்தகூடலாகிமாடநீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைநதுவளைபகர்நதபரிசுமுன்
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்தித்தந்திறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம். (௧)

மின்னலங்கல்வாகைவேல்விழுப்பெருங்குலத்தினிற்
மென்னவன்றனானேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண்

(௩௪) மட்டு - தேன். கோதை - மாலை. களி - மகிழ்ச்சி.

(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். பொருவு - ஒப்பு.

(௩௬) திறல் - வெற்றி. மறம் - கொலைத்தொழில். (௧) பத்தி-
வாரிசை. அம்பொன்மறுகு - செல்வமலிந்த திருவீதி. (௨) வாகை -
வெற்றி. ஆணை - ஆக்கினை. வரை - திருக்கயிலாயம். பராரை-பருத்த
அரை-ஆலம், கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அம்சாரியை.

முன்னைவைகலாழிதோறுமோங்குமொய்வனாக்கணை
மன்னுதன்பராரையாலநிழனமுருங்குமறைமுதல். (௨)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமமிசையிருந் துகனகவெற்பனமகளைனும்
வடுபபடாதகற்பினுண்மடித்துவெள்ளிலைச்சுருள்
கொடுப்பநேசமூறுபோககுரவனாகிவைகினன். (௩)

பிருங்கிநந்தியேமுதல்பெருந்தகைக்கண்ணத்தரு
மருங்கிருந்தசன்கனாதிமாதவத்தாநால்வரு
மொருங்கிதைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமூறுகிவகதைக்
கருமபருந்தவாயமலர்ந் துகருணைசெய்யுமெல்லவாய. (௪)

பெளவமூழ்குர்தடிந்தபாலனுக்குமூலகொடுத்
தெவ்வமாயவினைகடரியககமாதரறுவருந்
தெய்வீறுமுழுதணிந் துசெய்யவேணிகண்டுகைச்
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்ததோன்றினா. (௫)

மந்திரச்சிலம்பலம்புமலரடிக்கணவந்திசெய்
தெந்தையட்டித்திவேண்டுமெங்களுக்கெனத்தொழா
வந்தளிர்க்கையவாரிப்பவண்ணன்மடித்தலந்
தந்திருக்குமாதையங்கைசட்டியீதுசாற்றுமால். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசம்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலர்புகழ்சித்தியெட்டும்பணிந்துகுற்றேவல்செய்யுஞ்
சிலதியராகிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைகும். (௭)

இவளைநீர்சிந்தித்தான்முன்னீட்டியவினையைக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டிந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டிச்சித்தியுந்தெளிததல்செய்தா
னவரதுமற்றதாரும்மையாழ்வின்வலத்தான்மன்னோ. (௮)

(௩) வாமம் - இடப்பாகம். (௫) சூர் - சூரபன்மன், அறுவர்
என்றது - கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரச்சிலம்பு என்றது - மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச்
சிலம்பினை. எந்தை - அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது - உமாதேவி
யை. மகேசை என்றது - ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச் சிவ
பெருமான் நிருவடியிறக்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர் - சாநி
யர். (௮) உமமைவினை - பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்தேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினுரைமுனிர் துநீர்ப்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென்றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (௩௯)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுகாரின்றுமடுத்துமைத்தொடுத்தசாபத்
துப்பறநோக்கிதுங்கடொல்லுருநலகிச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காண்ககாட்டுதுமபோதினொன்றான். (௪௦)

வஞ்சி விருத்தம்.

கொடியபனர்களறுவரு, நெடியவானிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, வடியிற்பாறையாயினார். (௪௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனார், மதரரித்தடங்கனார். (௪௨)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுகாயெங்
குரவனெண்குணத்தினான், நிருவுளந்திரும்பினான். (௪௩)

தன்னதிச்சைகொண்டதோ, ரின்னருட்குரவனா
ய்நெடுங்கலாயினார், முன்னர்வந்துதோன்றினான். (௪௪)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினகெட
வருட்டதும்புகண்ணினார், நெருட்டதும்பநோக்கினான். (௪௫)

அடிகளேக்கவம்புயங், கடிக்கொணைய்தல்காந்தன்பைங்
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௪௬)

தாக்கவேதகத்திரும், பாக்கமுற்றபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௪௭)

(௩௯) பட்டமங்கை - ஓசியவஸ்தலம். பழுமரமுதல் - பூமடி. # மு
மல் - துன்பம். (௪௦) துப்பு - வல்லை.

(௪௩) ஒருவ - நீங்க. (௪௪) தன்னதிச்சை - சுதந்தரத்தவம்.

(௪௫) மருந்ததும்புவின என்றது - போகமுறுத்தற்றமுதற் கார
ணமாய்வின்ற கண்மலத்தை.

(௪௬) அடிகள் என்றது - ஞானஞ்சாரியரா யெழுந்தருளிய சிவ
பெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம்என்றது -
முகம், கண், கை, பல், வாய்என்னு உவமேயங்களை விளக்கின
உவமானச்சொற்கள். (௪௭) வேதகம் - (அருளேக்காகிய) இரச
குளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுன்பெனுந்நதி, பொறையெனுங்ககாகடந்
நிறைவனின்னருட்கடந், றுறையின்வாயமெப்பவே. (௧௮)

எழுந்திறையடிக்கணை, யழுந் துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனார்களறுவரும், விழுந்திறைஞ்சிறைரோ. (௧௯)

குமரநகூட்டிமிளமுலை, யுமையொப்பார்கள் சென்னிமே
லமலச்சோதியங்கையாங், கமலப்போதுசூட்டினா. (௨௦)

சித்தியெட்டிநநலார், புத்தியிற் கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோர், முத்தெனதெருட்டுவான், (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமாவிலகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திலப்
பிணிமாசடையோர்க்கடைவரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோக்கெனியவசித்துவமென்றெட்டாமிவையுளக்கண்
மணிமாசறுத்தோர்விளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுடாப்பாம். (1)

அறவுஞ்சிறியவயிர்தொறுந் தான்பரமகாட்டையனுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறாறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையுன்பெருமைதனையன்றோமகிமாவென்னுந்ரம்பியதூல். (௨௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாரு
மிலகுவானபரவனுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டிம்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிருந்தபிராததியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தினினைந் தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர். (௨௫)

விண்ணிலிவதினனுடம்பின்வெயிலாலனைத்துமவிளக்குதல்போன்
மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமுன்றும்வானத்தின

(௧௮) மடுத்தல் - கலத்தல். (௨௦) குமரன் - குமாரக்கடவுள்.
அங்கையாம் கமலப்போது சூட்டினார் என்றது - பரிசுதிட்டையை.

(௨௩) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்து
நிமிஷம்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௫) பரகாயம் - வேற்றுடல். வான்புலம் - விண்ணுலகம். முத்
தொழில் - சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந் தன்காயத்தொளியாலிருந்தறித
லெண்ணிலிதுவுமையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். (௨௬)

ஈசனெனமுத்தொழிலுந் தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித
தேசன்முதல்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதாமுதலுலகும்
வாசவாதிதெயண்மருந் தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம். (௨௭)

எம்மையுணர்ந்தயோகியர்களிவற்றைவிரும்பாரொணினுமவர்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகர்க்கணையார் பெருமைதனையுணர்த்துந்
செம்மையுடையவியையென்னச்சித்தியெட்டுநதெளியெய்சுக
கொம்மைமுலையாரறுவருக்குவகொளுத்தினுனெண்குணச்செல்வன்.

மேற்படி - வேறு.

தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி
பாவனைவலத்தானன்குபயின்னுவானவழிக்கொண்டேகிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லாரறுவரும்புரமூனறட்ட
காவலனிரமபிவைகுங்கைலைமால்வரையிற்புக்கார். (௨௮)

மூப்பத்துமூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௮௮.

உ

மூப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்துகூழ்மலயச்சிலம்பாதவம்புரிந்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாலிருசித்திதந்ததனைந்தனந்தனத்தொழார்
வந்துமீள்வளவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறிற்றந்தழைத்
திந்துசேகரன்விடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புமாம். (௨௯)

(௨௭) தேசன் - (ஒளியையுடையவன்) சூரியன். கோள் - நவக்
கிரகம். வாசவாதி எண்மர் என்றது - இந்திரன்முதலிய திக்குப்பால
கரை. (௨௮) தேவதே - மகாதேவன். சிலம்பன் - பருவதரஜன்,
பாவனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(௧) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டியிலை ததுவாள்விதிராதுணைவிழிக்குயிலிள முலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொணமேனியர்குடி கொணமாநகர்க்கடி கொள்பை
காடுவெட்டியகாரணககுறிகாடுவெட்டியசோழமென் [௩
றேடுவெட்டியமணடுஞம்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன். (௨)

உத்தமச்சிவபத்தரிபெரிதுத்தமனபுதுவிடைகலன்
மிததைபென்றுவெணீறுகண்டிகையாரமென் நணிமெய்யினா
னிததவேதபுராணமாதிரிகழ்த்திடும்பொருள்கண்ணுத
லததனைபரதத்துவப்பொருளென் நளநதற்கேளவியான். (௩)

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறிநதுமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற்றுசைவபுராணதூல
பொங்குமின்சுவையமுதுதன்செவிவாயதிறநதுபுகட்டவுண்
டெங்கனையகண்டியிணைககணிருத்துமன்புகருத்துளான். (௪)

முக்கனையகன்முப்புரத்தைமுனிந்தநாயகன்மங்கையோர்
பக்கநாயகன்மிக்கவானவர்பரவுநாயகனரவணிச்
சொக்கநாயகனாடலுஞ்செவியான்முகந்துசுவைத்தருந்
தக்கயாலொடுதென்கலநதுதருககியுண்பவனாயினான். (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கிமிககெழுமனபனாய்மதுசோசன்மின்னுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநானபணிவேனெனப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற்றுயில்வான்கயற்புரைகண்ணிபங்குளையுனனியே. (௬)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவின்கணையருள்வெள்ளிமா
மன்றுணின்நவர்கித்தராயெதிராவநதுமன்னவரின்னுளத
தொன்றுமஞ்சலொருததனாகியுருத்திரிநதுதனித்துவந்
தின்றுவந்தனைசெயதுபோதியெனப்புகனநனோகினா. (௭)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சளார்பிறர்பாருமின்றிவழிக்கொளீஇ

(௨) குறி என்றது - வளைத்தமும்பு முலைத்தமும்புகளை. ஏடு
எட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய. (௩) விரா - வாசனைத்திரவியம்.
கலன் - ஆபரணம். மிததை - அறித்தியம். ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு,
முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருள் என்றது - வேதாகமங்கள்ஈறும்
உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு. (௭) செம்பியர் என்றது-காடுவெட்டிய
சோழனை. உருகிரிந்து - வேற்றுவடிவமாய்,

நாட்டமூன்றவனாமவார்கொடுநல்லருட்டுவினையாய்வழி
காட்டவனபெனுமிவுளிமேல்கொடுகங்குல்வாய்வருவானரோ. (௮)

கல்லுமாரழலத்தமுயபலகலுழியுங்குணகனைகடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வானிமிகன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாநிலனுங்கழிந்துபுறங்கிடக்ககடந் துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையர துறையெய்தினன். (௯)

குறுகுமுன்னரதிர்ந் துவையைகொதிததகன்ககாருத்திவோ
பறியவன்சினமுறியவிண்டொடுபைநதருக்களையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெதெதலுத்தரமனனவன்ககாதன்னினின்
றிறுதியில்லவனைத்தொழங்கிடையுறிதென் நஞ்ஞாய்துவான். (௧௦)

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணுகிருகண்கணீர்
வழியவந் துவிலகருவாரின்வளைநததாறுபகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறுக்கம்விளைசுருமெயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையுப்பகையானதென்றுவருந்தினன். (௧௧)

வெள்ளநோக்கியழுங்குசெம்பியன்மெலிவுநோக்கிவிலைந் தெழீஇக்
கள்ளநோக்கிலகப்படாதவாகனவுபோலவனனவில்வர்
துள்ளநோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகியசித்தர்த்தாம்
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனல்வந் நநோக்கினர்பார்த்தரோ. (௧௨)

வறந்தவாறுகடந் துவந் துவடக்குவாயிறிறநதுபோய்
நிறைந் தகாவல்கடந் துவீதிகணீந் திரேரியர்வேந் தனைச்
சிறந் தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புனலாடுவித
தந் தவாதனறசாமகண்டாதமாலயம்புகுவித்தரோ. (௧௩)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வெம்மைசெய்கதிராகாலசெம்பொன்விமானசேகரத்தின்மேய
தம்மையும்பணிவித்தெண்ணிலசராசரமனைத்துமின்ற

(௮) இவளி - குதினா. (௯) அததம்-பாலிலம். கலுழி- நாட்
டாறு. குணம்-கிழங்கு. (௧௦) அலைதர - அலைகக. அஞர்-அன்பம்.

(௧௧) பகல்செயும்பொழுது-பகலையுண்டாக்குஞ் சூரியன். மறுக்
கம் - பெருந்துயர். பூழியன் - பாண்டியன். (௧௨) கள்ளநோக்கில்-
வஞ்சகநிறைந்த புறச்சமயிகளிடத்தில், நனவு - விழிப்பு. உள்ளம்
நோக்கு - அகப்பார்வை. (௧௩) நேரியர் - சோழர், நேரி - இது
சோழனுக்குரியதோர்மலை. திப்பியம்-இதுதிவ்ய என்னும் வடசொற்
றிரிபு. (௧௪) பொன்விமானசேகரம் என்றது-பொன்விமானங்களுந்
குக் கிரீடம்போல்விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது-
ஆன்மாவை.

வம்மையங்கயற்கணுளாமணங்கையும்பணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுததினாச்சித்தசாமி. (கச)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேளுப்பான்மொழிமனாள்போற்றி
புண்ணியர்தமகருவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி, (கரு)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனாளுண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாமபாவமறம்பொருட்டாகவன்றோ
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
விவ்வுடலொன்றேயன்றோவெனக்குடலானதையா. (கசு)

இன்னபலவுமேத்தியிறைறஞ்சிப்பல்வரமும்வேண்டு
மின்னருவேலினானேவேந்தநீபோந்தவண்ணந்
தென்னவனறிந்தாலேதஞ்செய்யுமென்றார்தார்க்கண்ணி
மன்னனைச்சித்தசாமிபுத்தரவழிக்கொண்டேகா. (கஎ)

மண்ணினைவளர்க்கும்மையைவடகரையளவுநண்ணிப்
புண்ணியநீற்றுக்காப்புப்புண்டரநுதலிற்சாததி
யுண்ணிறைகருத்துக்கேற்பவறுதுணையுனக்குண்டாகி
நண்ணுகவென்றுபொன்னிநாடனைவிடுத்துமீண்டு. (கஅ)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செய்துகதவில்விடைக்குறி
யாப்புச்செய்தமைத்தீராஞ்சடைச்சித்தாபோய்த
தூப்புக்கைவரைகுழ்வடமேருவிற்
கோப்புச்செய்தபொற்கோயிலினமேயினார். (கக)

கங்குலின்கருங்கைகருநெப்பானெனச்
செங்கைநீட்டித்தினகரன்றோன்றலு
மெங்கனாயகனிட்டகுறியறிந்
தங்கண்வாயிறிற் பப்பவரையுறு. (உ௦)

(கரு) புண்ணியர் என்றது - கண்ணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(கஎ) ஏதம் - தூன்பம். (கக) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை.
தூம்பு என்றது தூப்பு எனவலித்தற்பெற்றது. தூம்பு - தூளை.
கோப்பு - கோவை.

(உ௦) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரணத்
துக்குக், கரம் என்பது, ஒர்பரிசாயநாமம்.

மற்றைவாயில்கண்மூன்றினும்வல்லேபோ
யுற்றூநோக்கினர்தானென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமெகண்
டெற்றிதாங்கொலொன்றேந்தன்முனெய்தினார். (௨௧)

போற்றிமன்னநம்பொன்னங்கயற்குறி
மாற்றியுததரவாயிறகதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனார்யாராயென்
ருற்றல்வேந்தவறிகிலம்யாமென்றோ. (௨௨)

வையநாடனுமவந்ததுநோக்குநீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்யவல்லவார்யானதோகிலா
னையமெய்தியகன்மனைநண்ணினான். (௨௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
ஹெறுத்தகன்றனாமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்தனன்றுயின்ருனிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டாகனவினிற்கூறுவார். (௨௪)

மட்டலம்பியதாதகிமாலையா
னுட்டதும்பியொழுகியவன்பினற்
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம்
வெட்டினம்புடைவிததியபததியான (௨௫)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினா
னிர்தவாயிறந்தழைத்தின்னரு
டந்துமீளவிடுத்துப்பினருட்கொளீரூ
நநதமாலவிடைநாம்பொறித்தேமெனா. (௨௬)

அருளினானையந்தேற்றியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலாக்கணவிழித்தெழீஇ
வெருளினான்வெயாததானவிம்மினாபல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூணன. (௨௭)

வள்ளலன்புக்கெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளநின்றாற்றெழுமற்புத

(௨௧) வல்லே - வினாவு. நென்னல் - நேற்றைப்போது. வந்தல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(௨௩) தாதகி - ஆத்தி. கட்டி - காவல். (௨௭) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (௨௮) அற்புதவெள்ளம் - சிவருனப்பெருக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமும்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனை நீங்கினான். (௨௮)

அளியராமனத்தன்புடையன்பருக
கெளரியராடலையாக்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தண்ணைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெனளத்தழுத்தினான். (௨௯)

கொச்சகககலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கவிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்ருட்கமலஞ்சூடிவா
னாடாளரசரிமைபெற்றானரபதியே. (௩௦)

மூப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௩ - கரு திருவிருத்தம்-௧௮௧௮.

உ

மூப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவநதுதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதாழிறுககி
யம்பொற்கதவின்விடைபொறித்ததைறந்துநதென்னனடுபடைக்கு
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தர்வைத்துக்காத்தவகைசொல்வாம். (௧)

தென்னரைசபுரந்தரன்கோல்செலுத்தநாளிங்காடெறிந்த
மன்னனபின்னர்வெளிப்படையாப்போநதுபோந்தமதுசோன் [கூசு]
பொன்னங்கமலத்தாள்வணங்கிப்போவான் முன்னிப்பொரும்பொரு
கன்னிநாடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான்வரிசைக்கையுறையே. (௨)

பொன்னிநாடனவரவிடுத்தபொலம்பூனாடைமுதல்பிழவுங்
கன்னிநாடன்கைகவர்ந்துதானுங்கலக்குருதொடாயினு

(௧) வம்புமலர்தோய்புனல் - வாசமூட்டியநீர்.

(௨) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. கையுறைய-
கைப்பொருள். சென்னி - சோழன்.

லுன்னிவேறுகையுறை யுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பானிசைந் தானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன் றனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுச்செம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத் தான்போய்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந் தவறகுத்தம்பியெனவந் தவரச்சிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனககாஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனை ககடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன் றனக்கென்றிருந் தமக
ளாஞ்சிற்றிடைமையமணம்புணர்த்தியந் தமருகந் கரசுநீல
வாஞ்சித்தரசபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந் தான். (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன் றனுடனெழுந் துமாமனுவளவர்கோன்
பொருமகன் றசேனையானபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன் றன்மேலமர்த்தி நங்குறித்துமுரசறைந்
துருமகன் றபல்லியம்மொலிப்பவந் துளானரோ. (௬)

திரண்டதிரந்தெழுந் துவந் தசென்னிசேனை தன்னகர்க்
கிரண்டியோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றராம்
நெருண்டென்னன்மாடநீடுகூடனமேயசிவனதான்
சரண்புகுந் துவேண்டுகென்றுசார்ந் துதாழ்ந் துகூறுவான். (௭)

அன்றுபாதியிரவில்வந் துனடிபணிந் துதமியனாய்ச்
சென்றசெனையென் னுநின்னதிருவடிக்கணன்பிடு
னென்றுமந்நிலையனெனக்குவேண்டுவனவிடுத்
தொன்றுகேண்மைபுரிசுவானுத்திலொன் றையுன்னினான். (௮)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநின் றநீயவன்செயு
மறத்தினுகுளாகியினறுவனமைசெய்வசேயறப்
புறத்தினாபுரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டினுவேலையும்பர்நாதனருளினான். (௯)

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்மது - இராசேந்திர
பாண்டியன். பழன்ம் - வயல். (௫) இளங்காவலோன் - இளவரசா
கிய அரசசிங்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறிந்
தான் - காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு-இடி.

(௭) தெருண்டு - உணர்ந்து. (௯) அறப்புறம்-பாவம், தருமத்
திற்கு மாறானது ஆதலின்.

மெய்துறந்தவாய்மையொன்றுவிண்ணினின்றும்ண்ணலே
யைதுதுங்கள்சேனையோடுமொகவத்துநரணீர்
யெய்திவந்ததெவ்வேரோடுதூந்நுநின்றபோர்
செய்திவென்றிரின்னதாதல்செய்துமென்றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணிசெவிநுழைந்தகாலேவந்தரிந்திர
னாயனாடிக்கணையந்தவன்புழுவகையு
மாயவேலைவீழ்ந்துதாழ்ந்தகன்றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினுனிமிர்ந்துகங்குலவீடியுமெல்லேநாக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிறவிசம்புகண்விழிக்குமுன்னோ
விழித்தெழுந்துசந்தியாதிவினாமுடித்துவானீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ணையுபுசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிந்தந்தசலதீமீதோராறுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்
கலைசிந்ததமதிரிதைந்தகன்னிநாடுகாவலான்
சிலைசிந்ததசிறியசேனைசென்றலைத்துநின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்னகுரலினுருலவையன்னசெலவினார்
வெருவுதீயின்வெருளியாவெடித்தவீரநகையினார்
செருவின்மானவணியினாசினைஇமடித்தவாயினா
ரிருவர்சேனைமள்ளரும்மெதிந்நுகைகலந்தனா. (௧௪)

மன்றலந்தொரியனேரிமலயவான்மறர்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினன்றிரண்டநான்குருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினா
லொன்றனந்தமாகவந்துருத்தெதிந்நுதோன்றுமால். (௧௫)

தேரிகேனதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரிகேனதைபேரியங்கநங்குமோதைமறவர்தம்
போரிகேனதைவீரந்தோள்புடைக்குமோதையோடுமுந்
நீரிகேனதையொன்றெனக்கலந்தொடுங்கநின்றதே. (௧௬)

(௧௦) மெய்துறந்தவாய்மை-அசரீரி. ஆகவம் - போர்க்களம்.

(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர்இந்திரன்-இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது- உவமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக் கண்
னையுள்ளசூரியன்மேல்நின்றது. இதனை “வான்கண்விழியா வைகறையாமத்து” என்பதாலுமுணர்க. வானநீர் - ஆகாயங்கை. தெழித்து-
அதட்டி. (௧௩) சிலை-வில். (௧௪) உலவை-காற்று. சினைஇ - கோபி
த்து. (௧௬) கந்துகம் - குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலையின் றவீரரோடு சிலையின் றவீரரோ
கலையின் றவாளரோடு கலையின் றவாளரோ
கொலையின் றவேலரோடு கொலையின் றவேலரோ
மலையின் றமல்லரோடு மலையின் றமல்லரோ. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோடு கரியுகைத்தபாகரோ
பரியுகைத்தமறவரோடு பரியுகைத்தமறவர்தோர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோடு கிரியுகைத்தவலவரோ
யெரியுகைத்தெதிர்ந் தகாலெனக்கலந் துமலையரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய்துபின்
ஒருடுக்கும்வாளியில்லொடுந் துணிப்பர்பின் கணிப்பற
மடுக்கும்வாளியார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடர்ப்பர்கிள்ளிமள்ளரோ. (௧௯)

சோனைமாரியிற்சரஞ்சொரிந் துநின் னுதுள்ளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கிநின் றழற்சரங்
கூனல்வாளியிலையிறத்தொடுத்தெறிந் துகூவுவார்
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரர்சென்னிவீரர்மேல். (௨௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததேதர்கிதைந் தபல்படைக்கல
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவீழ்ந்தசெம்புனல்
பறிந்தபாறுபாரிடங்களபைத்தகூளியொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரவங்கன்மன்னர்சேனையின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற்
கடலினீடுகதிர்பரப்புகடவுளெய்துமளவுநின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழந் ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநாளனைத்தையுமழிக்கநின் றவரனுதற்
சிறுதுதியெனக்கனன்றுதுத்துநின் னுதெறுதலா
லெந்தயாறுமறவறப்பவிமபரன்றியும்பரும்
வெந் துவானயாறுமவற் றவேனில்வந் திறுத்ததால். (௨௩)

(௧௮) கிரிஎன்றது - உவமையாகுபெயராய்த் தேரியையுணர்த்தி
நின்றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலா - பகைவர். கிள்ளி -
சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவீன.
பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகாதல் - உடைபடல். (௨௨) கதிர்
பரப்பு கடவுள் என்றது- சூரியனை. (௨௩) அந்தம் - முடிவு.

மண்பிளந் துபிலுதுழைந் துவரைபிளந் துநிரையவா
யெண்பிளந் துநின்றபொங்கரிஸையுக்கப்பிளந் துமேல்
விண்பிளந் துபரிதிநீடுவெங்கரங்கன்யாரையுந்
கண்பிளந் தழன்றுவீசுகானலெங்குமானதே. (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைத்தேருமடைந் தவர்வெயாவுமன்றித்
தூயநீர்வறந் தவந் தச்சுடுபுலந் தோய்ந் தகாலு
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாய்ச்சுகெல்லோருந்
தியவர்தம்மைச்சேர்ந்தாற்றீயவராவரன்றோ. (உரு)

விளைமதவூற்றுமாறிவெகுளியுஞ்செருக்குமாறித்
தொளையுடைக்கைம்மான் றூங்குருடையவாய்ச்சாம்பிச்சேரார்ந் த
வுளர்தருமூழிக்காலினோடுவாம்புரவியெய்த்துத்
தளர்நடையுடையவாகித்தைவருதென்றல்போன்ற. (உசு)

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனும்பாகன் றுண்ட
வேனில்வேந்தேறிச்சீறிவெப்பமாமபடைகள்வீச
மானிலங்காவல்பூண்டமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந் துதண்ணீர்நசைசுடச்சாம்பிற்றன்றே. (உஎ)

இரக்கமில்லொடியசெல்வர்மருங்குபோயிரப்பார்போல
வருப்பமொண்டிவைகருங்கள்ளிரீழல்புக்கொதுங்குவாரூந்
தருக்கநிறப்பாலெய்த்தோர்தம்மினும்வறியர்பாற்சென்
றிரப்பார்போலிலைநீந் துக்கமரநிழலெய்துவாரும். (உஅ)

கொல்லிபம்பரிமான்டேறின் குறுநிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெண்கவிகையுளடங்குவாருஞ்
செல்லிடம்பிறிதுகாணார்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனிலுச்செல்வாருமாயினார்களமரெல்லாம். (உக)

(உச) எண்பிளந்து - அளவைக்கடந்து. பொங்கர்-சோலை.

(உரு) அலகைத்தேர் - கானத்சலம். புலம் - நிலம். மானவர் -
மனிதர்; ாண்டு சோழபாண்டியரைக் குறித்துநின்றது.

(உஅ) நிரப்பு-வறுமை. (உக) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-
கேடகம். கல்என்றது - போர்க்களத்துப் புறங்கொடா துயிர்விட்ட
வீரர்போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் கட்டகல்
லினை. இதனை “என்னைமுன்னில் லன்மின்தெவ்விர் பலனென்னை,
முன்னின்று கன்னின்றவரர்” என்னைக் கருக்கருகானவரை

ஆயதோரமையந் தன்னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனாந் துலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாகூட
னாயனாசெழியன்றானைந் தலைவேதநாற்காந்
பாயனீதார்தண்ணீர்ப்பந் தர்பரப்பியப்பந் தந்நாப்பண். (௩௦)

புண்டரகுதலுங்காதின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலாமேலொற்றைக்கிண்கிணிமுழக்குங்கச்சியாப்
புண்டேதோலுடையுங்கண்டோருள்ளமுங்கண்ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளக்கருணையினகுறிப்புந்தோன்ற. (௧)

அருமறையகத்துணின் றுங்கருந் தவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாங்கோர்புண்ணியச்சிரகந் தாங்கி
யொருவருக்கொன்றையாகியிலக்கருகிலக்கமாகித்
தருகுறும்புழையால்வாக்கித்தணிதனர்தண்ணீர்த்தாகம். (௩௨)

சுந்தரப்புத்தேள்வைத்ததுறுமலர்வாசத்தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக்கடைந் துநன்னீர்பருகியெய்ப்பகவவாற்றல்
வந்தபின்செழியன் றன்னோர்வளவனமேலேறிச்சீறி
யநதமிலகிஞ்சிந்தித்தும்பைவேய்ந்தடுபோர்செய்தார். (௩௩)

கடலுடைந்தென்னப்பொன்னிகாவலன்றானைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவனைமருகேனாடு
மிடலுடைத்தறுகட்சேனைவீரர்வெங்கையாற்பற்றி
யடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொண்டிபோந்தார். (௧)

கொடுவந்தவளவன் றனைக்கோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவந்ததம்பியோடுமாடநீள்கூடன்மேய
கடுவந்தமிடற்றார்புண்போய்விடுதெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்னோ. (௩௫)

அறவனையல்லையாவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத்
துறைவனுமறத்தினற்றாற்சோழனைச்சிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூண்மற்றும்வழங்கினுன்விடுத்தான்பின்னர். (௩௬)

(௩௦) நனந்தலை - ௩௦. (௩௨) பூரித்தல் - நிரப்பல். சிரகம் -
கமண்டலம். குறும்புழை - சிறுதுவாரம். (௩௩) தும்பைவேய்ந்தெ-
ன்றது - போரத்திறங் குறித்தோரணிவது தும்பைமலர் மாலையாத-
லின். (௩௪) வாகை என்றது - போர்செயித்து வெற்றிபுண்டோ-
ரணியுமால். (௩௫) வடு - குற்றம். (௩௬) அறவன் - தருமநெறி-
யிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன்றம்பியென்னுமன்னவாசிங்கந்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணைமைத்தருக்கறத்தாளைசெல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வயிர்க்குந்தாயாயப்
பள்ளரீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான். (௩௭)

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சச - க்கு திருவிருத்தம் - கடிநுரு.

உ

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்த படலம்.

க லி நி லை த் து னை.

வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தர்
விரதனாகிரருத்தியவினையுடையதும்
பரதநூலியனாடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம். (௧)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியன்பைந்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டிடைக்கரங்கலாலீர்ப்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபன்மலர்கடையிப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபுவணநகரம். (௨)

எண்ணிலங்குரைசரசரமிலிங்கமென்றெண்ணி
விண்ணினாக்களுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினாக்கதிர்முதற்பலகடவுளர்ப்புசை
பண்ணிவேண்டியநல்வரமடைந்ததப்பதியில். (௩)

கிளியுளார்பொழிப்பூவணக்கிழவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனாதுகுபூந்தா
ரளியுளார்குழலணங்களுளநதரத்தவர்க்குந்
களியுளார்தரமயக்குறாங்கடலமுதனையாள். (௪)

(௧) வரதன்-கோரியவரத்தைக் கொடுப்பவன். (௩) யாக்கைக்
கண்ணினான் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபுரி
யும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடதூ
 னிரம்புமாடலும்பெண்ணைலநீராமையும்பிறவு
 மரம்பைமாதையொத்தனளறனெறியொழுஞ்மு
 வரம்பினாலவர்தமக்குமேலாயினுண்மன்னோ.

(௫)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னையாளென்பவவட
 னேயவாயமோடிருவிருணீங்குமுனெழுந்தூ
 தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கண்ணி
 நாயனாடியருச்சுனைநியமமுநடத்தி.

(௬)

திருத்தர்பூவணவாணரைசசேவித்துச்சுத்த
 நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநீனையுங்
 கருத்தளாயருச்சித்தவர்களிப்பவின்சுவையு
 ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளஃதவணியம்.

(௭)

மாதிரிநெறிவழங்குநாண்மற்றவளன்பைப்
 பூதலத்திடைத்தெருட்டுவார்போன்மலைவல்லி
 காதனையகன்றிருவுருக்காணியவுள்ளத
 தாதரங்கொடுத்தருளிஞர்பூவணத்தையர்.

(௮)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினுண்மமுமான்
 கையர்தந்திருவுருவினைக்கருவினாற்கண்டு
 மையகண்ணினுள்வைகலும்வருபொருளெல்லாம்
 பெய்யிலன்புகொண்டன்பர்தம்பூசையினேர்வான்.

(௯)

அடியர்பூசனைக்கன்றியெஞ்சாமையாலடிகள்
 வடிவுகாண்பதெப்படியென்றுமடியிலச்செழியந்
 கொடிவில்பொற்கிழிநல்கியவள்ளிலயுன்னிப்
 படியனாளிருந்தாளஃதநிந்தனன்பெருமான்.

(௧௦)

தூய்யநீறணிமெய்யினர்கட்டங்கந்தொட்ட
 கையர்யோகபட்டத்திடைக்கட்டினாபூதிப்

(௫) வரம்பு - எல்லை. ஏழிசையாவன - குரல், சூத்தம், ஸாக்
 கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம்.

(௬) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (௭) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்
 திக்கூத்து நான்கனுள்ளொன்றாய், நூற்றெட்டுக கரணங்களை யுடைய
 தான சொக்கக்கூத்து. (௮) மாதா-இதில் அர்குற்றியலுகரப்போலி.
 ஆதரம் - விருப்பம். (௯) கருவினாற்கண்டுஎன்றது - மெழுகினாற்
 கருவுருவமைத்தலை. (௧௦) மடி-சோம்பல். செழியன் என்றது-குல
 பூடணபாண்டியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையின்பவளச்
செய்யவேணியரங்கொருசித்தராய்வருவார். (கக)

வந்துபொன்னளை யாண்மணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொமெணுகிச்
சிறதைவேறுகொண்டடைந்தவர்திருமுதருந்தா
துநதுமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார். (கஉ)

அமுதுசெய்தருந்தவரெலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிச்சியரைய
உமுதுசெய்வதற்குள்ளொழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனோயிங்கழைமினென்றருளலுமனையா. (கங)

முத்தராமுகிழ்வாணகையல்குலாய்முக்க
ணத்தரானவர்தமரெலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றொன்றார். (கசு)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவாரிதழ்க்கனிவாயினாள்சுவாகதங்கிலவெண்
றுவமையற்றவர்க்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலாமுடியுறப்பணித்தாள். (கரு)

எத்தவஞ்செய்தேனிங்கொழுந்தருளுதற்கென்றோச்
சித்தர்மேனியும்படிவெழிற்செல்வமுநோக்கி
முத்தவாணகையரும்பரின்றஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கினாரருட்கனாலருள்விலைப்பட்டாள். (கசு)

ஐயவுள்ளொழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
ஹய்யவேண்டியபணிதருவுளத்தினுக்கிசையச்
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவுண்ணகையா
மையனோகுகியையேநாகுகிமீனோகுகிதன்மனோளாள். (கஎ)

வடியையேர்விழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன
கொடியையேரிடையெனவிளைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினையடியாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்ந்
தடியனைற்குவேளுயொருமெலிவிலையையா. (கஅ)

(கஉ) சிந்தைவேறு கொண்டடைந்தவர் என்றதுபொன்னளை
யாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை-பக்கம்.

(கரு) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது -
பொருள். (கஅ) வடி - மாவடுவின் பிளவு.

எங்கணயகர்திருவுருக்காண்பதற்கிதயந்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
கிங்குநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
முங்கள்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்றாள். (௧௯)

அருந் துநல்லமுதனையவளன் புதித்திக்கத்
திருந் துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந் துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைநீர்மொகரு
ளிருந் தவெல்லையுநிலையிலவென்பது துணிந்தாய். (௨௦)

அதிகநல்லறநிற்பதென் றறிந் தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவராச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவாபூசை
யதிகமென்றறிந் தன்பரையருச்சனைசெய்வாய். (௨௧)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவீகையாற்காணப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தளைய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றைந்தார். (௨௨)

நயம்செம்பிருமடர் ரசிதமென்பவும்புணர்ப்பாற்
றோயும்பித்தளாவெண் கலந்தராமுதற்றொடகத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொண்டுபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தாள். (௨௩)

வைத்தவேறுவேறுலோகமுமழுவழுகரந் த
சித்தசாமிகணீற்றினைச்சிதறினர்பாவித்
திததைநீயிராவெரியலிட்டெடுக்கினன்பொன்னு
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார். (௨௪)

மங்கைபாககாமடந்தையுமிங்குநீர்வதிந் து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்றூ
ளங்கயற்கண்டனைப்பிரியாரதற்கிசையார். (௨௫)

(௨௦) முருந்து - மயிலிறகினடி. (௨௧) அறத்துளதிகமாஞ்சிவ
புண்ணிய மெனறது-அருள்வழியின் றியற்றுவதாகலின். (௨௧) உன்
பெயர்க்கேற்ப என்றது - அவ்வடியவள்பெயர் ஏமாநாதையாதலின்.
(௨௩) இரசிதம் - வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்றுசேர்
தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னுக்கடவதென்று நினைத்
தமையை.

சிற்ந்தமாடநீண்மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினாமறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றாடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தரென்றிறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்துபோயினாரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினாரெனஞ்ச்
சிற்ந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதிப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (௨௭)

அழலடைந்தபினிருண்மலவலிதிரிந்தரனார
ணிழலடைந்தவர்காட்சிபோனீப்பருங்களங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டுகனிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலாள்கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியச்சோ
வழகியபிரானோவென்னாவள்ளிமுத்தங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரனையான்பரிவினாற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடத்திச்சினாளுக்கழிந்தபின்வீடுபெற்றாள். (௨௯)

நையுநுண்ணிடையினுள்ளநாயகன்கபோலத்திட்ட
கையுதிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதிர்கால்செம்பொன்மேனிவேராகநாலாம்
பொய்யுக்கத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்தருவாகிமன்னும். (௩௦)

முப்பத்தாராவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௫ - கரு திருவிருத்தம் - ௧௮௮௫.

(௨௬) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருததம்.

(௨௮) இருண்மலம் - ஆணவமலம். தாளநிழல் என்றது - திரு
வடிஞானச்செல்வத்தை. இதனை, “சுததமாஞ்சத்திஞானச் சுடரா
குஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றமுண்ணைத் தகவிலாமலங்கள்வா
ட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி, வைத்திடுமிரவி
காட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே” என்பதானுமுணர்க. களங்
கம் - மாசு. ஆடகம்-பொன். (௩௦) கபோலம் - கவுள்.

சோழனை மடுவில் வீட்டி யபடலம்.

அறுசுரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னினையார் பூங்கொன்றை வேணியிரதவாதம்
பொன்னினையாண்முனசெய்து போந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னினை மடுவில் வீட்டி மலரடிக்கன்பனை
தென்னினையமரிந்காத்திருவினையாடல் சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசுபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுந்தேவரேத்தபபரனுலகடைந்தானிப்பா
லந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
னிந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசகம்பீரனென்போன். (உ)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்னான்
பொற்றிணிதடந்தோண்மைந்தனபுரந்தரசித்தாமன்னான்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகனவீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவன்சேய். (ங)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனந்தென்ன
னிலபுனலுத்தகடலடி களுக்கன்பனாகிக
கொலைபுணாவேலால்வெங்கோற்குறுமபெனுங்களைகடர்த்து
மலர்தலையுலகமென்னுமவான்பயிர்வளர்க்குநாளில். (ச)

பத்துமான்றடந்தேர்தூறுபனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத
தத்துமானயுதமன்னாநாணையிவ்வனவேயீட்டி
யித்தானைக்கேற்பநலவியெருசியபொருளகமொல்லாநு
சித்துருவானகடற்சிறுனுகேசெலுத்துமன்னோ. (ந)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிராகுயின்றநிற்கண்
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிகேகோபுரமாடமாதி
யெண்டிகையிருள்கால்செப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்த்துந்
திண்டிறவுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (ஈ)

(ச) குறும்பு - குறுநிலமன்னர். (ந) பனைக்கைமா - பனைமரம்
போன்ற துதிக்கையினையுடையானை. தத்தும் - தாண்டிச்செல்லும்.
நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மன்னர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினாயிரம்.
சித்துருவு - அறிவுருவம். (ஈ) பிறன்றது - நித்தனைமித்திய முத
லியகடன்களை.

கல்லுமா நகன் நமார்பன் கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமா ருத்திண்டோள்வளவர்கோனொருவன்காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன் றானே [ன்.
வெல்லுமா மெண்ணிவஞ்சிவெய்துகொண்டெழுந்து போர்தா
பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீமபுனனாடுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன் றுழந்துகூறும். (அ)

பொன்னதுவனையவேணிப்புனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலத்தினாலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கான்
நன்னதுவலத்தினாலென் றானையின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினான்போலுமன்னே. (க)
காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்மூண்டு
மேவினனென்றுகூறிமீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகைநீயேபுனையநாம்பொருதுமென்ன
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (க௦)

எல்லியங்கமலசசெவ்வியெனமுகமலர்ந்துநாத
எல்லியங்கமலச்செந்தாளகந்தழிஇப்புறம்புபோந்து
பல்லியந்துவைப்பததானைப்பரவையுட்பரிமாலூர்ந்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிராகுகினானே. (க௧)
பண்ணுதலிசைவண்டாககும்பசுந்தொடைசெழியன் றானே
யெண்ணுதலிலவாருசென்னியிரும்படைக்கடனேராய்
நண்ணுதலெனப்போய்ப்பொன்னிநாடவன் நமாகட்கெல்லாம்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற் நமமா. (க௨)
கடலெனவருமாலூர்நதுகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி

(எ) கல்-மலை. மாறு-பகை. கருவி என்றது-சேனையை. வருகி-
பகைமேற் செல்லோரணியும்மலை.

(அ) கருவியீட்டம் - ஆயுதத்தொகுதி. பரவை-கடல், கைதவன்
பாண்டியன். (க) நேமி - ஆக்கினாசக்கரம். (க௦) நாவிரியாதமாற்
றம்-அசிரிவாக்கு. (க௧) எல்-பகல். அல்லி-அகவிதழ். கொல்லியம்
பொருப்பன் - கொல்லிமலைக் கரசனாகியசோழன். (க௨) ஆலவாட
என்றது-வாசுகியை. துழாய்க்கொள்ளின்றது, திருத்துளபமாலைடைய
பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல் - வெற்றி.

மடலவிழ்துழாய்க்கோனாட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிவிட்டான். (௧௮)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக் காசுணிசந்தக்கீதோடுங்
கங்குல்வாய்முளைத்தமீனபோற்குறிமுத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிககண்ணிகுழ்கலாபக்குட்டுந்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந் தநதக்கடகமுமின்ஹுககால. (௧௯)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினுற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலோடு
சண்டத்தீயென்னநின்முன்காவிரித்தலைவன் காணா. (௨௦)

சிறியாயிரம்பரிக்கோசேவகனவந்தேனென்னாக்
கூறினானெதிர்த்தான்வெள்ளிகுஞ்றவன்பததுநூறு
மாநிலாப்பரிக்குமட்டோர்வயவனீயனேறுவெண்ணி
லீநிலாப்பரிக்குமொறைதச்சேவகன்யானேயென்றான். (௨௧)

என்றசொல்லிடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பககேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னுநீட்டிச்சென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயித்தனனதிர்த்துச்சிற
வன்றிறனூற்றுப்பத்துவயப்பரிக்கொருவனஞ்சா. (௨௨)

யாமினியிந்தவேலாலிறப்பதற்கையமில்லை
யாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெகுண்டேவடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைததுரந்துசென்றான். (௨௩)

துரந்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பிபோகுகிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைசுதானான்
வருந்துயரச்சந்திரந்தான்மதுரையினாடிப்பற்றிப்
புரந்தரம்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுகிப்பொனான். (௨௪)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொன்றா
வேலொன்றுதடக்கைநெரிவேந்தனன்முடுக்குண்டோடுஞ்

(௧௮) அண்டம் - விண்ணுலகம். ஆர் - பொருந்தல். நாமம் - அச்
சம். தார் - மாலை. ஆர் - ஆந்தி. சண்டத்தீ - வடவைத்தீ.

(௧௯) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது - இரவிலவினங்கும் சந்
திரன் மரபிற்கேற்றைய சுந்தரோசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௨௦) புரந்தரன் - இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினுன்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிற்றினாகுகோராமதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். ( )

மினவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ்
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மாணையினெழுநதான்நென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந் துபோனான். ( )

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தளவாழ்ந்தகடிமலாக்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிர்தவன்றுகில்
பூண், கலத்தரும்பேழைபடைபரிமாள்தேர் கரியெலாங்கவர்ந்துதண்
பொருரைத், தலத்தவனறங்கனையகரணியத்தக்கதூசணிகலனல்கி, ந
லத்தகையவார்பேரருட்கடற்கன்புநதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான். ( )

மூப்பத்தேழாவது

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௯௦௭.

உ

மூப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன்மினவன்றனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலந்திரித்துமுடுகுகிறேரியடுக்கலான்
பின்பனிக்கமலத்தநத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளத்துவாம். (க)

கலிநிஷுத்துறை

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சாத்திப்படுயேருழுவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறததிற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (உ)

(உக) ஆனை என்மது - பாற்கடலிற்றேரன்றிய வெள்ளையானை
யை. கோழி - உறையூர். (உஉ) அவிர்தவன் - இறந்தசோழன்.
(க) பனிக்க - நடுங்க. அடுக்கல் - மலை. (உ) பொடி-திருநீறு.
குடுமி-உச்சி. உழுவோர் - வேளாளர்.

அனையானறத்திற்கருள்போன் றவளான் நகற்பின்

மனையாண்மரபின்வழுவாததருமசீல

யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா

டனையாள்பதிக்குக்கதிககுததனிச்சார்புபோல்வாள். (ஊ)

பல்லேருழவின்னொழில்பூண்டபயன்கள்கொள்வான்

வில்லேருழவன்கடன்கொண்டிமிகுந்தவெல்லா

மில்லேருழத்திமடைச்செல்வமியற்றியேந்த

வல்லேறுகண்டனடியாரையருத்துநீரான். (ச)

தொகைமாண்டதொண்டர்சுவையாறுதழீஇயநான்கு

வகைமாண்டமாறுபடுமுண்டிமறுத்தருந்த

நகைமாண்டவன்பின் றிலையாயவன்கநல்கப்

பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற் பங்குநாளின். (சு)

இந்நீரவாயவளங்குன் றினுமின்மைகூ ராத்

தன்னீர்மைகுன் றுனெனுந் தன்மைபிறர்க்குத்தேற்ற

நன்னீர்வயலின்விளைவஃகநலிவுசெய்ய

மின்னீர்வேணிமதுரேசர்விலக்கினாரே. (சு)

குன்றாவிருத்திக்கடன் கொண்டு கொண்டன்பர்பூசை

நன்றாடத்தத்தொழித்தான்கடன் றுணங்கிட்டா

தொன்றாவுங்கொண்டவிரதத்துக்குறுதியின்றி

நின்றாதுடம்பையொறுக்கின்றியமம்பூண்டான். (எ)

கொடுப்பாரவரேவிளைவுங்கடன்கோளுமாற்றித்

தடுப்பாரெனின்மற்றதையாவர்தடுக்கவல்லா

ரடுப்பார்விழுமங்களைவாரடியார்க்குநல்லாண்

மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின்றான். (அ)

விண்ணாதுகுடும்விடையான்மறர்க்கூட்டியன்றி

புண்ணாதவன்றன்னுயிரக்குததுணையாயகற்பிற்

(ஊ) தனையாள்பதி - தன்னைக்கொண்டகணவன்.

(ச) வில் ஏர் உழவன் என்றது - வில்லாகியஏரால் பகைப்புலத்
தையுழும்அரசனை. கடன்-அரசினைற்பணம். இல்லேருழத்திஎன் தது-
தருமசீலைய. மடை - சோறு. அல்லேறுகண்டன் - நீலகண்டன்.

(சு) நான்குவகை என்றது - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பரு
கல் என. மறுத்தருந்த என்றது-முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையுண்ணு
தலை. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளுட்ட என்னும்,நாலடி
யாரிற் காண்க. கேணி - கிணறு. (எ) விருத்திக்கடன் - வட்டிக்க
வாங்குங்கடன். (அ) விழுமம் - துன்பம். கோள்-கொள்ளுதல்.

பண்ணர்மொழிதன்னொடும்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணகவாகம்பசித்தீயிற் புழுங்கப்பட்டான். (சு)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்ற
வறக்குன்றினையான்மனையோடுமடைந்திச்செய்தி
நிறக்கின்றசெம்பொற்சிலையார்க்குநிகழ்த்தியாவி
துறக்கின்றதுவேதுணிவென்றுதுணின்துபோளுள். (சு௧)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவானை
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவுன்றன
மெய்யன்பர்ப்பூசைக்கிடையூறுவினையவென்றன்
செய்யும்புலமும்வினாவின்றிச்சிதைத்தவென்றா. (சு௨)

விடனல்குருலப்படையாய்கடன்வேறுகானேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயென்
மடனல்குமிந்தவுடம்பின்சுமைமாற்றுவேனென்
றுடனல்குதற்புக்குரியாளொடும்வேண்டிமெல்லே. (சு௩)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்சொன்னபரமன்வாக்கொன்
றஞ்சாதிவேளாண்டிலவாவுனகத்திலின்றோர்
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுய்த்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்குந்தொறுமென்றுமாதோ. (சு௪)

நீநாளும்பூசித்ததில்வேண்டியகொண்டிரித்த
மாறாதவன்பர்க்கமுதூட்டியெவர்க்குமன்ன
தானாதிநானாதருமங்களுஞ்செய்திவீடு
மேனாளளிககின்றனமென்றுவிசம்பிற்கூற. (சு௫)

கேட்டின்பமெய்திக்கிளர்விம்மிதனாகிவேதப்
பாட்டின்பயனைப்பணிந்தில்லமடைந்துபண்டை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கண்டனன்றெண்டர்க்கெந்தை
கூட்டுங்கதிபோலுலவாமற்கொடுத்தகோட்டை. (சு௬)

வானாறுசூழிதருகோட்டையைவைகரேறும்
பூநாறுசாந்தம்புகையொண்சுடர்கொண்டருச்சித்

(சு) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து.

(சு௨) மடன் - ஆறியாமை. (சு௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி
வேதாத்தியனஞ் செயவோர் நிறுத்துதற்குவகுத்த ஐம்பது பதா
கொண்ட ஓர்முடிபு.

(சு௬) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது - சிவபெருமானை.

தானாதசெவ்வியடிசிற்ருமதற்குவேண்டு
நானாகருவிவிலககும்மதுநல்கவாங்கா, (௪௬)

மின்றாசடையான் நமராய்த்வர்வேதச்செல்வர்
தெனனாடர்தெய்வம்விருந்தொக்கல்செறிந் துநட்டோர்
முன்னொமெவர்க்கும்முகில்போல்வரையாமனல்கி
யெநநானுநோயின் நளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான். (௪௭)

மேற்படி-வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித்
தன்பன்னியோமெயலராசுற்றநதமரோமெ
பின்பந்நிலையெயிமவான்மகளைப்பிரியாத
வின்பன்னுருவாயச்சிவமாநகாசென்றிறைகொண்டான். (௪௮)

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாககோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪௭ - ௧௬ திருவிருத்தம் - ௧௬௨௬.

உ

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தநதமர்க்கன்பன்வறுமைபபட்டோ
னாமநானுலவாககோட்டையருளியமுறைமயீதையன்
மேறமுண்முல்லைதநீநதாசசிறுதகைவணிகற்காக
மாமனாம்படியவங்கொணடுவழக்குரைவண்ணருசொல்வாம் ( )

கண்ணிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாகுக
டன்னின்மாநிதிககோனன் னுன்றபநியென்னும்பேரான்
மன்னினுணையான் கற்பின்மடவரல்சுசெலையென்பாரா
பொன்னினுண்முளரிசேசக்கைப்புண்ணியத், திருவினன்னுள். ( )

(௪௬) நானாகருவி என்றது - சமைத்தற்குவேண்டு என்பலவிதவுப
கரணங்களை. (௪௭) ஆய்ந்தவர்என்றது-ஆநம ஆராய்ச்சியையுடைய
வசவரை. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன் - குபேரன்.

(௪௮) இன்பன் என்றது - சிவபெருமானை.

(௨) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

எனவிவர்தமக்குமைந்தற்பேற்றினியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன்றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்சிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துகொண்டாள்.

தனபதிமகப்பேற்றற்றாயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசையக்கினுல்வருநதியின்
தனையனைமகவாததந்ததங்கைமேற்றீராப்பூசல
வினைவினைதொழுகவோர்நாளினாயனும்வெகுண்டிசொல்லவாள்

பெருமிதமுனக்கேன்பிள்ளைப்பேற்றற்பாவியென்
னருமைநன்மகனாண்டேறீருமையுமடைவாயென்னப்
பெரிதுநாணடைந்தமேலககாயினும்பிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்றத்தனபதிதவமேற்செலவான். (௫)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன்றனக்கையாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமருந்தவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவன்வரவுதாழ்ப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வனபினுல்வழக்குப்பேசுவெளவினாதாயமாக்கள். (௬)

விளைநிலனடிமைபைம்பூண்வெறுககைநன்பசுக்களேனை
வளனுமாற்றவாகைகொளளவன்சிறையிழந்தபுட்போற்
றளர்வுறுமகனுந்தாயுஞ்சார்பிலார்தம்மனோககோர்
களைகனையிருக்குங்கூடற்கடவுளேசரணமென்றோ. (௭)

வந்துவானகடுபாழ்ந்தமணிமுடிவிமானககோயிற்
சுந்தரநாதனபாதத்தனைதொழுதிறைஞ்சியாகருந்
தந்தையுந்தாயுமாகருந்தம்பிரான்ரேயெங்கட்
கெந்தையும்யாயுமென்றோவிரங்கிரினறினையசொல்லவாள். (௮)

என்மகன்றன்னைமைந்தனின்மையாலெவருங்காணத்
தன்மகனாகக்கொண்டதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினுனெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களையெல்லாமவெளவிக் கொண்டார். (9)

(௩) மருகன் என்றது - தங்கைகுமாரனை.

(௪) பூசல்வினை - போதத்தொழில். (௬) தவநெறி என்றது -
வானப்பிரஸ்தநிலையை. தாயமாக்கள் - ஞாதிக்கள். (௭) வெறுக்கை -
திரவியம். களைகனை - பற்றுக்கோடு. (௮) தந்தையுந் தாயுமாகுந் தம்
பிரான் என்றது - எவ்வுயிர்க்குமவினைவழி அநந்தர் சீகண்டர் முகத்
தாஷாட்டுவோ னாதலின். (௯) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோர்
னென தனபதிவணிகளை விளக்கி நின்றது.

ஒருத்திரானொருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுந்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திரீயறியாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தாள். (௧௦)

மாறுகொள்வழக்குத்தீர்க்கவல்லவரருளிணை
சிறுகொள்வடிவேற்கண்ணாச்சிறுதுயிலடைந்தாண்மெய்யி
லூறுகொள்கரணமைந்தமுற்றறிகனவிந்கங்கை
யாறுகொள்சடையார்வேதச்செல்வராயடுத்திச்சொல்வார். (௧௧)

புலர்ந்தபின்றாயத்தோரைப்புரவலணையாற்றால்
வலந்தருமனறத்தேற்றிமறித்தனையிருத்தியாம்போர்
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்தச்
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துத்தருகுவம்போதியென்றார். (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கண்விழித்தனள்வியந்துகெட்டே
ஒருமில்லாக்குத்தெய்வந்தூணையெனபதறிந்தேனெனனாக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாக்கணவனைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சீரினங்குமரனோடுதெரிவைதன்மனையிற்சென்றாள். (௧௩)

சென்றவள்கவகுலெல்லதெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்துவந்தனைசெய்தம்பொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாள்பலருங்கேட்ப. (௧௪)

அட்டிலவாய்நெருப்பிடேலோரடியிடேலறத்தாற்றிப்
பட்டிமைவழக்காலவென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனனரசனாணையறத்தவிசேறியான்றே
ரொட்டியபடிகேட்டெங்களுரிப்பொருடந்தபோமின் (௧௫)

எனறனண்மறித்தலோடுமிழுககுரையாடிவைது
வன்றிறல்வலியாரதள்ளியடித்தனாமைநசுரோடுஞ்

(௧௦) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமை போட்பருத்து அறியுங்கருத்தினே. அருத்தி-அன்பு. (௧௧) மாறுகொள்கரணம் ஐந்தாவன - பரிசும், சததம், ரசம், ரூபம், கரத்தங்களை. உற்றறிகனவு என்றது - சொப்பனாவஸ்தையில் வாயுவாதி யிருபத்தினைத் தூததுவங்களும உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல் - விடிதல். மனறம் - நியாயசபை. அலம் - அமைதி. சலம் - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௪) அட்டிலவாய்-சமைக்குமிடம். பட்டிமை - வஞ்சனை. அறத்தவிசு-நியாயபீடம். நடடல் - தீர்மானித்தல். (௧௫) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனணமுறையோவென்னுத்திருந்ததத்தவிசினோர்மு
னினறுரையாடினாளுக்கேட்டறிந்தனர்நீதிநூலோர். (௧௬)

அறதத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போரது
மறித்தவைக்களத்திறகூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்ல
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணாதாமத
திறத்தனபதியேயென்னத்திருவுருககொண்டசெல்வார். (௧௭)

கவிவிருத்தம்.

பெருவிலக்குண்டலமபிடரிற்பத்திபாய்ந்
தெரிகதிற்கவிழ்ப்பவாளெறிக்குமங்கத
மருவரைத்தோள்கிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிக்கண்டுகைகுலாய்ப்பின்கோட்டவே. (௧௮)

முரலளிபுறவிதழ்மொய்ப்பச்செய்யதா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெய்மோதிரக்
கரதலம்வீசியோர்கடுங்கணைநெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார். (௧௯)

வாடியமுளரிபோன்மாறிட்டாரிடத்
தூடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
னாடியதண்ணளிநயந் துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினர்குறுகுவாரவை. (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனின்கில்லகொல்லோவானறவரில்லகொல்லோ
குரைகழல்வேந்தன்செங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
னாரசெயுந்தெய்வந்தானுமில்லகொலுறுதியான
தருமமெங்கொளித்ததேகொலென்றதத்தவிசின்சார்வார். (௨௧)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைத்தாயத்தார்க
ளினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்திவெல்லு
மனவலியிழந்தபணடுவழக்கலாவழக்கால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளமச்சநாணிநூல்விழுங்கப்பட்டார். (௨௨)

(௧௭) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரா, அறக்கொடி என்றது -
முப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரா.

(௧௮) வாள் - கிரணம். அங்கதம் - வாசுவலயம். மணிக்கண்டி
கை-முத்துவடம். (௧௯) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இட
பம். (௨௦) உட்கிடை - உள்ளக்கருத்து. (௨௧) ஆன்றவா - அறிவா
லமைந்தமுதியோர் நூல்-வேதாகமங்கள். (௨௨) இளைவு- வருத்தம்.

மாதுலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
சாதுலராதகோதைதனனெடுந்தழீஇத்தங்கண்ட
மீதுலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போல்வாயவிட
டாதுலரானீரந்தோவையவெனறமுதுரைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்கணுளுங்குமரனும்வணிகனரூளிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தார்தடக்கையாலெடுத்துப்புல்லி
மடங்கலேறனையான்ரூனுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளததாழ்த்திக்குமரனைநேர்ந்துரைவான். (௨௪)

ஐம்படைமார்பிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்ப்பிடைமதாணிகாணேன்முகத்தசைசட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைகள்காணேன்வெற்றுடலகண்டேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிள்ளைப்பணிகளுங்கவந்நாரென்னு. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டமுதவரிளையாடன்னைத்
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையான்முதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறென்றெண்ணன்மினென்னுவஞ்ச
வினைஞர்வல்லவழக்குச்சோர்ந்துவிடுவதுகாண்மினென்னு. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்துமநம்பினூர்க்குன்மாறாட்டத்
துட்படக்கவந்ந்துமேற்றோர்க்கிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கறிவாங்கியுஞ்சிலர்போலிட்டப்
பட்டதோவறத்தாறீட்டுநம்பொருள்படுமோவென்னு. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச்
செங்கரஞ்சிரமேற்குப்பிமாணிக்கநதேற்றிவிற்று
மெங்குலவணிகரேறேயெம்மனோர்வழகையிந்தப்
புங்கவரிடனத்தீர்த்ததுத்தருகெனப்புலம்பியாசுந்தார். (௨௮)

(௨௩) மாதுலன் - மாமன். தாது - மகரநதம். உலராது - ஆழி
யாத. ஆதுவர் - வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது - பிள்ளைப்பருவத்தில் காத்தற்பொரு
ட்டு,காககுங்கடவுளாகியதிருமாலினது, சங்கு சக்கர நதா கட்டிக கோ
தண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகை யாபர
ணம். மொய்ப்பு - தோள். மதாணி-வாகுபலயம்.

(௨௬) வருசவினைஞர் என்றது - ஞானிகளை. (௨௭) ஊன்மா
ராட்டம் - வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தழுதகள்வர்வஞ்சரைவெருண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோனுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
னுவெனுத்துலைநாவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்
மேவலாவழக்குந் தூக்கித்தொரிகெனவிதந் துசொன்னார். (௨௯)

நரைமுதுபுலியன் னான்சொற்கேட்டலுநடுங்கிச்சானேற
நிருவாசொல்வழக்குமேற்கொண்டதுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குறாதிவழக்கெனச்செப்பககேட்டு
வெருவினர்தாயததார்கள்வலியின்வேறுசொல்வார். (௩௦)

தவலருஞ்சிறப்பினன் தனபதிவணிகரல்ல
நிவரெனவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண்ணுதல்வணிகரகோமா
னவரவர்குழப்போர்பட்டங்காணிமற்றனைத்துங்கூறும். (௩௧)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரவரையின் றார்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியர்கிளைஞாமற்று
மந்தமில்லுநங்கன்செய்கையாதிவவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவண்ணமுறையினன்மொழிந்தான்முன்னேன். (32)

அனையதுகேட்டவானேறரனைவருநோக்கியந்தத
தனபதிவணிகர்தாமேயிவரெனசசாற்றலோடு
மனவலிததாயததார்தமவழக்கிழுககடைந்ததிது
நனைவழிவேம்பன்றேறிற்றண்டிக்குரும்மையென்றா. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமீள்வன்யானென்றுங்குளத்திற்கேகி
யொல்லியில்வருவேனென்றுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டி
வல்லெழுலனையதோளாரனைவரும்வன்காறள்ளச்
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ்சிதைந்தனரொளித்துப்போனார். (34)

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றத்துள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்ததனமெலாந்தத்தமைத்தற்
கெனமனையெழுதிவாங்கியீந்தனர்ந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தநாய்கர்மறைநதுதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

(௨௯) ஆவலித்து - வாய்திறந்து. துலை - துலாக்கோல். தூக்கி -
ஆராய்த்து. விதத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩௦) அதுவதித்தல் - முற்குறித்த பொருளைப்பற்றித் திரும்பச்
சொல்லும் நியாயம். தெரிவழிஎன்றது - உத்தேசம், இலக்கணம்,
சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராயும்வழியை.

(௩௧) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேய்.

(௩௪) எழு-தூண். (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமதைந்தவாரிருந்தண்கூடம்
செம்மலென்றறிந்துநாய்கச்சிறுவனுக்குவடைநூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தனவரிசையுளவெறுபபநல்லிக்
கைமறிவணிகர்கோயில்புதுக்கிணன்கனகங்கொண்டு.

(௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

பூதநாயகன்பூரணசந்தரப்புததேள்
பாதசேகரனவரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசமக்கவைத்தும்பர்
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிலடைந்தான்.

(௩௭)

மும்பத்தொன்பதாவது

மாமனுகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ச௮ - கரு - திருவிருத்தம் - கக௯௨.

உ

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

• " " "

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுத லிடையீறுநாடரிய பரமாமனுகியொரு
வணிக, நெண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதிமாதுலரை யெய்தி
ரேறி வென்றபடியிதுவார், தண்கொண்டநெய்வர குணதேவனெய்
துபழி தன்னேத்துடைத் தனையமனவன், கண்கொண்டு காணவுயா
சிவலோகமதுரைதனில வருவித்தகாதையினி மொழிவார்.

(௧)

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலில மெறிகாலெனும் பரு
தியிருநான், மயமானசந்தரனை மனவாயமெய் யன்பினிதை வடிப்பா
டடைந்தவர குணனாய்ச், சயவேளைவென்றவடி வினன்றிலவென்ற
பெறு சதவேளவியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்டவொளி
யினிலேழ்பசும்புரவி யினதேசுவென்றவர குணனே.

(௨)

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிசுளானமாமன்மார். மன்னவன்என
பது - இடைகுறைந்து மனவன் எனநின்றது.

(௨) இயமானன் - ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கால்-
காற்று. இருநான்மயம் என்றது - ஆன்மாமுதலிய எட்டுப்பொருள்
களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம் - நூறு. இயல் - இலக்க
ணம். இனன் - சூரியன்.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௪௯

மறையாதிகுலபலவு மகமாதிபலவினையும்வழுவாது நிறுவுதலின் மலர்மே, லிறையாகிமலர்வனிறைத பிரிவானதிருமகளி ரிகபோகம் வினையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி கரனாகியிகல்செய்பொறிகரணதிபகைகளையு நெறியா, லறைவாயமையுரையினமுழு துணர்வாலெவ்வயிருநிறை யரனாகியுலகுமுறை செயுநான். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்குமா தடவியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுழுவை நீட்டுங்கையானேமுக நாட்டிம்பலேனமிவைமுதலா, வோட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின்கணேறியிரு னூட்டந்திமாலைவரு மளவாக், கோட்டஞ்செய் வாராசிலையின் மாட்டம்பினூறியுயிர் கூட்டுண்மொநகரில் வருவான். (௪)

காலிற்கடம்புரவி மேலிற்கடிந் துவருகாலக்கடந்தனிலொர்மறை யோன், மாலுற்றயாந் துமுகம வோவைக்குறுநிவில வாரக்கிடந்து விழி துயில்வோன், மேலககடம்புரவி காலவைப்பவந்தனனும் வீவுற்றவந்தனன தறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனத்தனுந்தனது கொயிற்புகுந்தனன வளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு.

கனவட்டத்தடியிடற் பொறிவிட்டுப் புலனவியக் கரணத்துட் பொதியுயிர் விட்டவனாக, தனையொககற்பனவரெடுத் தனாகிட்டிக் குரிசிலகடைததிலயிட்டத் திறமொழியத் தமிழ்மாற, னினைவற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப்பைகணிதிறவிததெமதிககுந் தவனையெடுத் தெரிமாலை, புனைவித்தக் கடனமுடிவித்தனனமற்றப் பழிபடரிற் புதையப்பறறிய திடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குத்தீர்வுபழமறைககிழவாசொன்ன
பெற்றியினவேறுண்டிந திக்கரைபெருதூறகேள்வி

(௩) மலர்மேலிறை - பிரமன. மலாவனிறை - இலக்குமி. திருமகளிரா என்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி-கடல். வளைகளணிகரன் திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம். மாதவி - மிருகங்களைநாடி. உழவை-புலி. உம்பல்ஏனம்-ஆண்பன்றி. கோடு-அததமனகிரி. கோட்டம்-வளைவு. (௫) கடம் - காடு. திவில - துளி. வீவுற்று - அறிவழிந்து. கோல் - அம்பு. மீனத்தன் - பாண்டியன். (௬) கனவட்டம்-பாண்டியன்குதிரை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர்-அந்தணர். குரிசில்என்றது-வரகுணபாண்டியனை. எமதிகு - தென்திசை. எரிமாலை புனைவித்துஎன்றது-தகனக்கிரியையை. படர் - துன்பம். (௭) தீாவு-பிராயச்சித்தம். ஐவேறுண்டியாவன - நககல், பருகல், உண்ணல் தினனல், உரிஞ்சல். மூவரார்தாரு என்றது-முதற்பாகம்பிரமன்மூர்த்தமும், இடைப்பாகம் திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம் உருத்திரமூர்த்தமுமாயுள்ள அரசமரத்தை. தூர்வை - அறுகு. சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீந்துழுவராதாருவேந்தைச்
சுற்றியுந் தூர்வைகொய்துசுரபிகள் சுவைக்கவீந்தும். (௭)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமாணந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்ந்தநளிர் புனல்குடித்துந் தான
வகைபலகொடுத்தூநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழவெனமேலிட்டிப்புலப்படவீனந்ததன்றே. (௮)

கலிநிலத்துறை.

ஏங்கும்பெருமூச்செறியுங்கையெறியுங்குன்றி
னோங்குஞ்சிறுகுமுடன்றூர்த்ததிடுமுன்னும்பின்னும்
பாங்குநதொடருஞ்சிரிககும்பகுவாயைமெல்லு
நீங்குங்குறுகும்பழிதாவெனநேர்ந்தபற்றும். (௯)

மாசண்டதெய்வமணிபோற்பணிவாயிறபட்ட
தேசண்டதீந்தணமதிபோலொளிதேம்பிவண்டு
மூசண்டதானமுகமாவுண்டவெள்ளிலபோலக்
காசண்டபூணைறையோயகருத்தனான். (௧௦)

மறையோகள்பின்னும்பழிமேலிடுவண்ணநோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறுத்தகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரத்தெண்காற்குழ
லறவேயொழிககப்படுமின்னமுரைப்பககேட்டி. (௧௧)

ஆனாவிரதநெறியாலிரண்டைந்துவைகல்
வானுடையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யானுலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூடப்
போனானரசனபுனிதனறிருக்கோயிலபுக்கான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழித்ததனைவேதியுந்
கழியாதமாபாதகந்தீர்த்தனைகெளவைககங்கு
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைதொட்டலைக்கும்
பழியானதுந்தீர்த்தருளென்றுபணிந்துவீழ்ந்தான். (௧௩)

(௮) அகமருடணம் - பாவம்போக்கும்மந்திரம். ஆனைந்து-பஞ்ச
கொவியும். ஆவினைகைமணிக்கோடு என்ற. ௯ - பசுவின் கொம்பு ; அல்
லது கட்டகமென்னும் புண்ணியமிருகத்தின கொம்பினை. அம்மிருகத்
துக்கும் கோவென்பதோரா பரியாயநாமமாசலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி - (புராளுவென்னும்) பாம்பு.

(௧௦) வெள்ளில் - விளங்கனி. காச - பூர்த்தினம்.

(௧௩) கௌவை-ஒலி.

எண்ணும்படியம்முறையால்வீளாதேத்தவையன்
விண்ணினறியம்புமரசேபரிமேதவேள்வி
நண்ணும்பயனோரடிவைப்பினிண்ணவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன்னே. (௧௪)

பொன்னோடுமுத்தங்கொழிக்குந்துறைப்பொன்னிநாட
னின்னோடமராற்றநினைந்தெழுநீயுநேர்வா
யன்னோனுனக்குப்புறகிட்டகன்னோடுநீயும்
பின்னோடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரத்துமெல்லே. (௧௫)

எமையாமருச்சித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னச்சேற்க
ணுமையான்மணானருள்வாழ்த்தியுரகனுச்சிச்
சுமையாறுதோளான்னொழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநாட்கழித்தாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேங்கைக்கொடித்தானேபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்த்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமார்ப்பக்கன்னிப்
பார்த்தாமவேன்மீனவனுட்டிப்படர்ந்தவெல்லே. (௧௭)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலங்கின்றெனக்கிளளிசேனை
யுடைந்தேகவெந்நிட்டுடைந்தோடினனுள்ளம்வெள்கா. (௧௮)

சுறவக்கொடியண்ணறுரந்துபின்பற்றிச்செல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லையுநதாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலங்கானலின்னாங்கர்மொய்த்த
விறவப்புலவுகழுவிர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்த்தான். (௧௯)

பூசத்துறையிற்புருந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசத்திடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைத்

(௧௬) எமையாமருச்சித் திருக்குந்தலம் என்றது - யாவரும்பூசித்
துப் பேறடையவேண்டுமென்னுந் திருவருட்பாங்கால், சிவபெரு
மான் உமாதேவியாரா சகிதமாய் பூசித்தருளியதிருவிடை மருதூரை.

(௧௭) எல்லை - காலம். (௧௮) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்
றது - மந்தரகிரியை. வெந்நிட்டு - புறங்காட்டி.

(௧௯) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லையிலம். நறவம் - தேன்.
நாங்கர்-பக்கம். இறவம்-இரூல்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனால் தைமாதப் பூரணநாளொள
விளங்குகின்றது - பூசற்றுறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாயில்கடந் துசெல்லப்
பாசத்தனையும்பழியுமபுறநின் றவனறே. (௨௦)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்ந்துசூழறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கண்வாயங்காந் து
பருகிப்படிந் துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலந் துரையறறுணர்வாகிநின் றான். (௨௧)

ஆறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடந்
பராபரவிமையாமுககட்பகவபார்ப்பதிமனாள்
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றென தளவிலாத்துதிகள்செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலின்பிரமசாயை
நிற்பதந்நெறியாற்செல்லேனிழன்மதியுரிஞ்சமேலப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென் றான். (௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவளைந் துநீங்கந்
கருமையால்வாயிளோறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந் து
வரைதொளைதன்னமேலவாயிலாற்போவானன்ன
திருமணிகேகாபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின் னான். (௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செய்துதென்றிசைவழிக்கொண்டேகிச்
சுருப்பணிநெடுநாண் பூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிசடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடக்கூடற்பொன்னகரடைந்தானமன்னோ. (௨௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாண்டசுந்தரத்தோன்மல்பாதந்
கடமலரடைந் துநாளுங்கைதொழுதுலகமெலலாம
வடுவறுசெங்கோலோச்சுமவரகுணனறவோராநாவா
லகிசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமடுப்பான். (௨௬)

(௨௧) கண்வாய் - கண்ணாகியவாய். தெய்வமருதிற்சிறந்த பெரு
ந்தேன் என்றது-சிவபெருமான உமாதேவியாருக்குத், தான்றிருக்கோ
யில் கொண்டெழுந்தருளியதலங்களை காட்டிக்கொண்டு, திருவிடைம
ருதாருக்கு நேரோவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்கயிலையானது
மருதவிருட்சவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனிழலில் எழுந்தருளி நின்ற
மையை. இதனை ஷை தலபுராணத்துட்காண்க.

(௨௨) நிர்ஆமயன்-பிணியில்லாதவன், பகவன், ஐஸ்வரியமுதலிய
ஆறுகுணங்களை யுடையவன். (௨௩) சொற்பதம்-சொல்லளவை.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௫௩

வேதமாகம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்பதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன் கங்குலிற்கோயிலெய்தா. (௨௭)

க லி நி லை த் து னை.

மாழைமான்மடநோக்கிதன்மணுளனைவணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்துநின்னடிநிழல்பெற்றோர்
சூழநீசிவபுரததில்வீற்றிருப்பதுதொழுதற
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெய்தியதெந்தாய். (௨௮)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராய்வெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றினூஃதுணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (௨௯)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குருஉச்சுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மினிநிகர்த்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்ககரியானுறைசிவபுரந்தோன்ற. (௩௦)

ஆண்டநாயகனந்தியையழைத்தெதமக்கன்பு
மாண்டகாதலான்வரகுணவழுதிநம்முலகங்
காண்டலவேண்டினுன்காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினுன்கொழுதனன்போந்தான். (௩௧)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுணன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சொயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணித்தான். (௩௨)

(௨௮) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம் ; இது - ஆத்மிகம்,
தெய்விகம், பௌதிகங் களைக்குறித்து நின்றது.

(௩௦) குரு - நிறம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்
றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௧) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்
றது - என்னு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகா
சப்பரிதி என்றது - சூரியன்முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒளி
தரும் பேரொளியாதலின்.

கருப்புரங்கமழ்ந் துளர்பசுங்காக்களாலுதையுண்
டருப்பின னுகிதைந் தாயிரப்பத்தியோசனை போய்
மருக்கமழ்ந் துதூறாயிர ம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள் புடைதொறுந் தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்ம துரவாய்திறந் துதேதன்வாக்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைந கைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநார தாத்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புரீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும். (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரம்புயத்தடமுங்
குமுதவாயரமாதரங்குயிலினம்பயிலு
நிமிரவாள்விமெரகதநெடியபைங்காவந்
திமிரமாசறககழுவியதேவாவாழ்பதமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தமுதநீரகமும்
பொலருசெய்ஞாயிலசூழ்புரிசையும்பொன்செய்கோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுந் வமணிகுயின்ற
துலங்குமாளிகைப்பநதியுஞ்ஞளிகைகிரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுண்டியும்வீணையுஞ்சாந் துஞ்
செம்பொனூரமுமாடலின்செல்வமுந் தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியப்பாவையொப்பாரும். (௩௭)

படர்ந்தவாரசடையுருத்திரர்ப் பிணத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூண்முலையுருத்திரமகளிரேராடமரு
மிடவகொணமாளிகைப்பநதியுமிசல்வினே துண்பந்
கடந்தசெல்வமுங்கவலையிலபோகமுங்காட்டி. (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிச மூவுலகுகளந் த
தண்டுழாயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவந்

(௩௩) பசுங்கால் - தென்றல. அருமபு - அருப்பென வலித்தந் பெற்றது. (௩௪) நீர்மை-தன்மை. இயிலாறுபோயநின் றதுவிகாரம்.

(௩௫) திமிரம் - இரூள். (௩௬) ஞாயில் - மதினுறுப்பு. ஞுளி கை - வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலங்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த என்றது - மெய், வாய், நண், மூகஞ், செவிஎன்னும் பஞ்சேந் திரியங்களும்முறையே - ஓவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்பொனூரம் ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணமுதலிய வற்றை துகர்தலை.

(௩௮) முண்டகாசனன்-பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

வரகுண னுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௫௫

கொண்லீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதியின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண். (௩௬)

புலருமுன்புனலாடீரூடிநம்புனித
னிலகுமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாயந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைகுநரிவர்காண். (௪௦)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினான்முகமனீரெட்டாந்
காயம்வாய்மனவொருமையாலாச்சித்துக்கடவு
னாயனாரருகுறைபதநண்ணினுரிவர்காண். (௪௧)

கிளாந்தகாலினுலங்கியைநிமிர்த்துமேற்கிடைத்து
வளர்த்தபிங்குலையிடைநடுவழியுருமதியின்
விளைந்தவினனமுதுணடுநம்விடையவன்வடிவங்
குளர்தனிந்குறித்தவனுருககொண்டவரிவாகாண். (௪௨)

முக்கனையகன்பொருட்டெனவேள்விகண்முடித்துத்
தொக்கவேதியரிவர்புனற்சாலையித்தொடக்கத
தக்கபேரறம்புகழ்பயன்றமைநற்குமதிசுரும
பொக்கமாறியநிராசையாற்புரிந்தவரிவாகாண். (௪௩)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமரபினுன்மெய்யி
னிறையுநீற்றினர்நிராமயநிருத்தனைநதெழுத்து

(௪௦) புலர்தல் - விடிதல். இவ்வுலகம என்றது - நிலவுலகை.

(௪௧) ஐஞ்சுத்தியாவன - பூதசுத்தி = தத்துவங்களைச் சடமென்
றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி = அவ்வாறுணர்தல் ஆன்ம போதத்தாலன்று
திருவருளாலென்றறிதல். திரவியசுத்தி = ஆன்மாவுக் குணாவில்லை
யென்றுணர்ந்து, கண்டுக்கேட்டுண் டியிர்த்துற்றறியும் பொருள்முற்
றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுத்தி = ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை மு
றைப்படி மாறியுச்சரித் ததனுண்மையுணர்தல். இலிங்கசுத்தி = அநா
திமுத்த சித்துருவாகியசிவம், பசுபாசங்களிற் பிரிவறநின்று அவந்
றைச்சேடடிப்பிக்குந் தன்மையையுணர்தது அச்சிவம் இலிங்கத்தினு
மெழுந்தருளி யிருக்குமென னுணர்தல். முகமன் - உபசாரம்.

(௪௨) கால்-பிராணவாயு. அங்கியை நிமிர்த்து என்றது-உடல
மத்தியில அக்கினிமண்டலமாதலின அவ்வக்கினியை வன்னிபீசத்தா
லெழுப்பி அதிந்ரோய்ந்து நின்றலை. மதியென்றது-நாசிநுனி யாகிய
சந்திர மண்டலத்தை. (௪௩) புனற்சாலை - தண்ணீர்ப் பந்தல்.
பொக்கம் - குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கல் - கெடுத்தல்.

மறையுநாவினர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினுலிவர்வினைவலிமுருக்கினார்கண்டாய். (சச)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரநவின்னேறார்
நிறைகொள்கண்டுகைநீறணிநீரரியாரேனுங்
குறிகுணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைசசிவனென்
றறியுமன்பினாற்பிறவிலேவறுத்தவரிவர்காண். (சரு)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிநைறசிவஞான
தானஞ்செய்தவாதருப்பணஞ்செய்தவாச்சாம
கானஞ்செய்தவற்காலயங்கண்டுதாபித்தோ
முனனுசேர்பிறப்பறுத்துவாமுத்தமரிவர்காண். (ச-௬)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெய்தோ
ரவனெனக்குறித்தடியரைப்பூசைசெய்தாறு
சுவையவின்னமுதருத்தினோந்தொண்டாதம்பணியே
தவமெனப்புநிநதுயாச்சிமையச்சார்ந்தவரிவர்காண். (ச-௭)

ஆதிசந்தரக்கடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருச்சனைப்றபணிகளுநிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலம்புரநதிவணடைந்த
கோதிலாதநின்குடிவழிகொற்றவரிவர்காண். (ச-௮)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறித்தெம்மிநைநந்தி
கொன்றைவேணியனடியர்தங்குழாத்தினைத்தேற்றி
நின்றுவீழ்ததுவீழ்ந்தஞ்சலிமுகிழ்த்திடநெறியே
சென்றுவானவர்நாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (ச-௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபடைவாழ்த்த
நறைகளையாழ்த்தழிஇதனும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வணடிமீர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொளவானவாபதங்கிடையாதிநைறகொளள். (௫௦)

(சரு) நீரர் - தன்மையையுடையவா.

(சசு) சிவஞானமாவது - பரஞானம் = சிவனோடிசண்டற்று
அபேதவுருவாய்நின்றல். அபரஞானம் = காமிகமுதலிய நிவ்யாகமங்
கள், என இரண்டு வகைப்படும். சிவஞானதானமாவது - ஆகமத்தி
னுண்மையைப் பக்குவான்மாககளுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள்
கொடுத்தலும், அவற்றைஎழுத அலேகங்கள் தருதலும். தருப்பண
ம் - சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(சசு) தேற்றி-விளக்கி. (௫௦) பதம் - சமயம். இறை-தங்கல்.

மதங்கவிழ்க்குமால்வரை முகமைந் தனுஞ் சூரன்
கதங்கவிழ்த்தவேற்கந் தனுங்கருதலன வேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின் முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவீழ்நதேயினபணிவழிநிற்ப. (௫௧)

தூங்குதானையெயாதுக்கிவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன் றங்குறையொதுங்கிநின்றிறைப்ப
வாங்குவானசிலையிந திரனமுதற்நிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றசாற்ற. (௫௨)

எழுவினோடுதண்டேந் திவாய்மென்றெயிறதுக்கிக்
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிகூற்றொதுங்கி
விழுமழும்கிமெய்ப்பனித்திடவிதிர்க்குமுக்குமிக்
கழுமுளேந தியகணத்தவாகடைதொறுங்காப்ப. (௫௩)

சித்தர்வானவர்தானவர்சாரணர்தினிதோள்
வைத்தயாழினர்கின்ன ரர்மாதவரியககர்
பைத்தபாரிடர்காருடர்பாதலவாணா
ஶத்தயோகியர்முதலகணத்தொகையெலாம்பரவ. (௫௪)

இனிவரும்பிறப்பறுத்தெமைக்காத்தியாலெனத்தங்
கனிவரும்பியவன்பெழுகருணையாரமுதைப்
பனிவருந் தடங்கண்களாற்பருகிமெய்ப்பனிப்ப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க. (௫௫)

வரந்தவாதனயாவர்க்கும்வரன்முறைவழங்கி
முருந்தவாநகைமலைகொடிமுகிழ்நகையருழ்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிராவிடுசிங்கமெல்லணமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகண்டிறைஞ்சினுனிறைவன். (௫௬)

உரைகளுந்தமொறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலன்பென்னுந்
திரையிறந்தவாநீர்த்திடமிதநதுபோய்ச்செப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (௫௭)

(௫௧) வரைமுகமைந்தன் - விநாயகக்கடவுள். கதம் - கோபம்.
கருதலன் என்றது - பகைவனாகிய தக்கனை, வீரன் - வீர்பத்திரக
கடவுள்.

(௫௨) தூங்கல் - அசைதல். தானை - வஸ்திரம்.

(௫௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - சூலம்.

தன்புலன்களுங்கரணமுந் தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிரருட்சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந் தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன்சுந் தாமூர்த்தி. (௫௮)

வேந்தர்சேகரனவரகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிற்றஞ்சிரினிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்கம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர்துளும்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)
கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினென்னேநெடுக்கும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காண்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேநின்றமுள்சரணம். (௬௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோய்வன்னரகிற்
முழாதடியனெற்கன்புதநதாய்தாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவெண்ணைப்பணிகொண்டாயதாள்சரணம். (௬௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேறாக்கித்
திங்கட்குலககளங்கநதீர்த்தாய்நின்றமுள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
மெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௬௨)

கலிலைததுறை.

என்னவேத்தியினனருண்முகத்தீநிலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபலபூசையுமபிறகுவித்திருநதான்
மன்னரேறடையாக்கொருமடங்கலேறடல்வேற்
மென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன். (௬௩)

(௫௮) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனாதிதகளன்பின் வழிநின்
றமையை. (௫௯) தாரை - கண். (௬௦) சேய - நூமம். (௬௧) மா
ழாந்து - மயங்கி. வினை - ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய்
என்றது - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புன், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தா
வரம்என எழுவகைப் பிறப்பும் ; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம்,
உற்பீசம் எனனும் நால்வகையுளடங்குதலை.

(௬௩) பிறங்கு, பிறகருஎன வலித்தற்பெற்றது.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௫௯

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகளேக்கி
யன்றுவாசவன்பழிகரிசாபமந்தனைக்
கொன்றுதாயொடுங்குடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்றுபாவமுமதுரையிற்றெழுலைத்தனைன்றோ. (௬௨)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வரமளித்தவாறென்னைகொல்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுற்புகவெலமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௩)

பூதநாயகன்சந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப்
பாதகஞ்செயாடொழுஞ்ஞாடம்படிநினைந்தினைய
திதுறாடம்பழிதனையிடைமருதினிற்றீர்த்தான். (௬௪)

என்றகத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியம்ப
நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தந்
துன்றிறற்றவாசந்தரச்சோதிசுவடிக்கீ
மொன்றுமற்புதவானந்தவுத்தியுட்களித்தார். (௬௫)

௩

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை
தன்னையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரினவளஞ்சிறநதுபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவியைசபடப்பொலிந்தேதழிரண்டுபுலனத்தும். (௬௬)

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௯ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦.

(௬௩) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.

(௬௪) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தொன்றாவது

வி ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமண்டேடநீண்டவன்றென்னற்கேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படிமிசைநடந் துபாடிப்பாணன்றன்விதகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிமமெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வரகுணன்செங்கோலோச்சிப்
பொன்றலங்காவலானின்பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறலயாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந் தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசாரந்தான். (உ)

பூழியர்பெருமாள்கோயில்புகுந் துவேத்தவையததெய்திச்
சூழிமால்யானையானைததொழுதுபல்புகழ்க்கொண்டாடி
யேழிசைமழிலவீணையிடந் தழீஇச்சருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னனஞ்செவிவழியப்பெய்தான். (ங)

முுகையுடைந் தவிழ்ந்தமாலேமுடித்தலைதுளக்கித்தூசு
பகலவிர்மணிப்பூணல்கிப்பல்லுணர்கருவிநலகி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்பினோடுமிசைவல்லானில்லிந்புக்கான். (ச)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினானு
மானமேல்கொண்டதென்னோடின்னிசைபாடவலல
தானயாழ்ப்புலவரவேறிங்கிலலெனததருககுஞ்செய்தி
கோன்றிந் துழையர்க்கூவிப்பததிரற்கொணாநிறுரென ஞன். (ரு)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றே ஞன்
கழல்பணிந் தருகுநிற்பக்கெளரியனோக்கிப்பாணி

(க) நெடியவன் - திருமால். ஏழிசைமுடி எனறது - ஏழிலகத்
திற்கும் மகுடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை, “புல
லோகங்கடந்துபோய்” எனனுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(உ) பொன் தலம் காவலான் - விண்ணுலகத்தையாளும் இந்நி
ரன். (ங) கோன் - வரகுணபாண்டியன். (ச) உழையர் - வேவு
காரர். தானம் - சத்தசுரங்களும் எழுமிடம், பாணி - தானம்.

பழகிசைவல்லானோடும்பாடுதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௬)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளுமூட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவனவிருதுவாங்கியவனைவீற்றழிப்பனென்றான்
மன்னவனோப்பாடுபோகெனவரைந்துசொன்னான். (௭)

இற்கண்ணையிசைவல்லான்போயிருந்துழியினையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மக்கண்மல்லலாவணங்கவலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றாவகையாற்பாடித்திரிந்தனர்வீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநன்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பாள்
வவ்விசைமைந்தர்பாடும்வண்ணமீதென்னைகெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றேராவனைநானோச்
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனத்திவவுக்கோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினானைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனையடியேற்கின்றனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனையென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதாய்ந்த
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புக்கினிதிருந்தானிப்பால். (௧௦)

க லி லி லை த் து னை.

வருத்தனாகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனம்விறகாளெனவிண்ணிழிவ்மானத
தொருத்தனாரறிவாகியவுண்மையானந்தத்
திருத்தனார்தமதிச்சையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமூழ்கியசிதரசைத்தவிர்சடையமுத
மொழுக்குவெண்மதிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படச்செருகி
யிழுககுதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௧௨)

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைத்து - காலவரையரை
செய்து. (௮) கவலை - முததெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீணையில்வல்ல பா
ணைத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை. குயம் - கொடுவான், மழுகு -
வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரூ
ஞழையதாகவிட்டெருத்திலத்தூசலாடியவொண்
குழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வராசிகைசரிந் திடச்சுமையடைதாங்கி. (௧௩)

தறிந் தவிந் தனந் தினந்தோறுந் தாங்கிநீள்பங்கி
பறிந் துதேய்ந்தழுந் தியதலையுடையராய்ப்பறிந் து
மறிந் தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காண
தெறிந் தவிந் தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி. (௧௪)

என்புதோன்றியுனின்றியேயிளைத்தயாக்கையரா
யன்புதோன்றியெகண்டவரகங்கனிந் திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந் ததாண்மலர்பார்
முனபுதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைசூட. (௧௫)

திருமுகத்துவாவரும்பவாய்குவித்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேற்சார்த்துவர்மடுநீர்
பருகுவாரெடுப்பார்திலவெம்மைவேற்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூர்புகுவார். (௧௬)

நடந் துகொள்ளுநர்க்கருவிலைபகர்ந் துநான்மாட
மிடைந் தவீதியுங்கவிலையுமுடுக்கருமிடைந் து
தொடர்ந் தவேதமும்பிரமன்மால்சூழ்ச்சியும்பகலுங்
கடந் துபாகியவ்விசைவலான்கடைத்திலசெலவார். (௧௭)

வரவுநேர்ந் தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெணமதிநகைத்தெழுவயிர்த்துணைவர்
பிரிவுநோக்கினரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
னிரைகன்கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீந்த. (௧௮)

பறவைவாயடைத்தருகணைப்பார்ப்பொடும்பெடையச
சிறகராலணைத்திருமபொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந் துகண்டடுக்க. (௧௯)

(௧௩) பததா-வீணைதண்டத்தின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்கை.
(௧௪) இர்தனம் - விறகு. (௧௭) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்
பட்டவிலை. முடுக்கா - முடுக்குச்சந்திகள்.

(௧௯) பெடை-பெண்வண்டு, குடம்பை - கூண்டு, பொறை-
கனம், பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெண்ணிலக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாரும்பத்தரக்கன்றுள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடச்சிறுபுன்
கல்விமாணவச்சிமுர்பயில்கணக்கொலியடங்க. (௨௦)

புனைதவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைத் தபுணமுலைநிலமகடியில்வதுமானக்
கனைத் தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பரிவா
லினைத் தகாதலர்நெஞ்சில்வேளொளிகனைநாட்ட. (௨௧)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வானமீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொண்கனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமலை. (௨௨)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறத்திற்க்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறத்திண்ணமீதமர்ந்திளைப்பாறித்
தொடுத்தவிண்ணிசைச்சிறிதெழீஇப்பாடினார்கருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானென்றிசைவல்லான். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்முற்றேவலடிமையாக்கொண்டவம்மான். (௨௪)

கலியிசைக்கிழவன் நன்சூழ்க்கற்பவரனைகர்தம்மு
ணையிசைக்கிழமைவேட்டுநாணுமவ்வினைஞானேன்
றனியிசைக்கிழவனோக்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றேனைத்தள்ளிவிட்டான். (௨௫)

வெவ்விநகெறிந்துகட்டிலைபகர்ந்தேனுமைய
விவ்வயிளும்புகேனென்றிததொழில்புண்டேனென்னை
நைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்திறகுமள்ளா
வவ்விசையொருகாலினனுமபாடுனவையன்பாடும். (௨௬)

(௨௦) உய்த்தர - செலுத்த. (௨௧) படாம் - போர்வை.

(௨௨) முயற்கறை - களங்கம். இஃது இருபெயரொட்டிப் பண்புத்
தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஒதி - கூந்தல். கொண்கன் - கணவன்.
பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(௨௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (௨௫) கிழமை - உரிமை.

(௨௬) நை - இசைநூல். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டுநீர்வறந்திட்டன்னநெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டுநீணிற்த்தரல்யாழிடந் தழீஇத்தெறித்துத்தாக்கிக
கண்மொடகந்கிரித்துக்கெளவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனொழுகிறென்னவீக்கிமென்சுருதிசூட்டி. (௨௭)

விசையொடுதானந்தோறும்வினடந் தூசலாட
விசைமுதலேழிறபல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொடுவீதிப்போக்குமுடுகியலராகம்யார்க்கும்
நசைதருந்ரம்புகண்டமொற்றுமைநயங்கொண்டார்ப்ப. (௨௮)

வயிறதுகுழியவாங்கலமுருகங்காட்டல்வாங்குஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணாடல்
பயிறறுமிடறுவீங்கல்பையெனவாயங்காதத
லெயிறதுகாட்டலின்னவுடற்றொழில்குற்றமென்ப. (௨௯)

வெள்ளைகாருளிசீழோசைவெடிகுரனாசியின்ன
வெள்ளியவெழாலின்குற்றந்தெரிந் துநின்றிரட்டலெல்லே
தள்ளியகழிபோக்கோசையிலைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்த்தே. (௩௦)

(௨௭) குறுங்காய் - சிறியகாய். நிறத்தரல் யாழ்என்றது - நிறம்
ஐந்தும் அமைந்தயாழினை. இதனை, “ மாததிகாகளொன்பானுந் தா
னங்களுட்டானும் - எத்துங்கிரியை யென்றீனாந்தும் - கோத்துப்-
பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலைந்தும் பண்ணின் - மதியோர்க
ளைந்துநிறமாம் ” என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக்
காணி. திவவு - சுட்டி.

(௨௮) தானம் - இடம். இசைமுதலேழ் - குரல்முதலிய எழி
சைகள். வீதிப்போக்காகவது - ந, த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நே
ராய்ச்செல்லுதல். முடுகியல என்றது - பெருவண்ணம், இடைவண்
ணம், வனப்பு வண்ணங்களை. அராகம் - யாழ்த்திறம்.

(௨௯) பயிர் - குற்றம். (௩௦) வெள்ளை - வெள்ளோசை. கா
ருளி - பேய்கத்தினுற்போற் பாடுதல். சீழோசை - நிறமுந்தானமுங்
குறைபடும் கட்டோசை. நாசி - நாசிப்பாட்டு; அதாவது, ஒருதான
த்தேபாட வேறுதானத்தில் நழுவுவது. எழால் - சரீரவோசை. எறி
ந்துநின்றிரட்டல் - ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்
கிரின்றிரட்டல். கழிபோக்கு - ஓர்ஓசையான தன்மைநீங்கிப் பல
வோசையாய் வருதல். ஓசையிழைத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்து
தல், தள்ளித்துள்ளல் - பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரலுமோசை
கொழுதிசைவண்டின் ஞாரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்தினோடுமத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளுங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனச்செவியின்மார் தப்பாடினார்வேதகீதர். (௩௨)

க லி யி ரு த் த ம்.

விரைசார்மலரோனறியாவிடிர்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவென்னே
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலகொடியேனகமு
மாடலரங்காவமர்ந்தானென்னே. (௩௪)

நீலவண்ணன்றே ஞாநிமல
ஞலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரிவாசம்
போலென்னுளமுமபுகுந்தானென்னே. (௩௫)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிராணக்காப்பான்பருந்தொடுநிழல்போக்கென்ன
யாணரம்பிசைபின்செல்லவிசைத்தவின்னிசைத்தேனண்ட
வாணர்தஞ்செவிக்காலோடிமயிர்த்தொளவழியுத்தேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாக்கிற்றனறே. (௩௬)

(௩௧) முழவு - மத்தளம். கஞ்சநாதம் - வெண்கலத்தாற்செய்த
தாளமுதலிய கஞ்சக்கருவிகளினோசை. முரல் - முழக்கம். வேரல்-
மூங்கில். சிரல் - மீன்குத்திப்பறவை. (௩௨) மந்தரம் - படுத்தல்,
மத்திமை - நலிதல். தாரம் - எடுத்தல்.

(௩௩) விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன். புரை - களங்கம்.

(௩௪) நீலவண்ணன் - கரியறிந்தையுடைய திருமால்.

(௩௬) அண்டவாணர் - ஆகாயவாசிகள். யாணர் - புதுமை. ப
ருந்தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து
முறையே புயர்ந்தும் பின்னும்முறையே தாழ்ந்தும் பறத்தலையும்
அவ்வாறு பறக்குங் காலதனிழல் அதனோடு செல்லுதலையும்.

தருக்களுஞ்சலியாமுந் நீர்ச்சலதியுங்கலியானீண்ட
பொருப்பிழியருவிக்காலுந திகளும்புரண்டுதுள்ளா
வருட்கடல விளைத்தகீதவின்னிசையமுதமாந்தி
அருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩௭)

வீணைகவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டத்தெழாலும்வேராகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதுள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண்
மாணியையவாமேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிச்சிலோர். (௩௮)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளாளுனுவேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலமீதுள்ளாளுனன்
ரூதுளாங்கமலககண்போற்சதமகனுடலமெல்லார்
காதுளானல்லெனென்ருன்கண்ணுளானகானங்கேட்டு. (௩௯)

முனிவருந்தவத்தராதிமுத்தர்மாசித்தரனபின்
றுனிவரும்பழங்கண்டாப்பான்சுந்தரத்தோன்றல்கீதங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலன்பென்னுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்ந்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (௪௦)

ஊழிவேரெருதுங்கித்துன்பவவரியுட்குளித்தார்தம்மிற்
கூழிவேற்றறவின்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாழிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாழிவேளிலப்பச்சோர்நாமம்மாநோயுழந்தார்மண்ணோர். (௪௧)

(௩௭) சலித்தல் - அசைதல். கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்
றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானே. அறிவன் - சிற்பநூல்
வல்லவன். (௩௮) ஏழால் - ஓசை. மாணியையவர் என்றது - மாட்
சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையர் மனைவியரை. விஞ்
சையர் - வித்தியாதரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - நுதற் கண்ணையுடைய சிவபெருமான்.
போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளா
னுனன் என்றது - கேட்ட இசை இனபத்தோ டிரண்டற்ற பேதமா
யிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவனுமையை.
வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை - பேரின்பக்கடல். சத
மகன் - இந்திரன். (௪௦) முனிவு - வெறுப்பு. அன்பினர்என்றது -
அன்பின்என ாறுதொக்குநின்றது. துனி - நடுக்கம். பழங்கண் -
துன்பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்திலவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைநால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சேர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா.

(சஉ)

வன்றாகிழியவீழ்போய்வான்சினைகாரித் துநின்ற
தொன்றறிமரங்கெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிர்ந்துபோதுவிரிந்துகண்ணீருஞ்சேர
நன்றறிமாந்தர்போலநசைமுகமலர்ந்தமாதோ.

(சங)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறுவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
முழியிலொருவனார்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த.

(சச)

கண்ணிறைநறுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைநேதவகீதஞ்சராசரவியுரும்பாரும்
விண்ணிறைநிசைசுளெட்டிம்விழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
புண்ணிறையுருமெய்யுருக்கியதிசைவல்லானை.

(சரு)

கலிநிலத்துறை

சிந்தைதோயுமைம்பொறிகஞ்செவிகளாப்புலன்க
ளைத்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினாற்பத்திரனாளாய்
வந்துபாடினாரிந்தனச்சுமையொடுமறைந்தார்

(சசு)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளினனை
நானறிந்ததென்றொருவருநவின்நிலர்தேவ
கானமீதிவற்குணர்த்தினேனாகடவுளேயன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்றோ.

(சசு)

(சஉ) அரிமாண் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி.
ஆறு - செல்லும்வழி. தலைத்தலை - இடங்கள்தோறும். (சங) ஒன்
றறிமரம் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கண்ணீர் = கள்
நீர் = கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தர் - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்த
றியும் மனிதர். (சச) ஆழியகரணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்
கரணங்கள். (சரு) முல்லைப்பண் - சாதாரி. இசை வல்லான் -
இசை நூலில்வல்ல ஏமநாதன். (சசு) பந்தநான்மறை என்றது -
பதம், நிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அதுவாகம், முதலியவற்றுப்புகளா
லமைந்த நான்குவேதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றேவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலகூலந்திடவிருள்வழிக்கொண்டான். (௭௮)

மடக்குபல்கூலப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழ்க்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கிளர்ந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைக்கணைநாடினாடந்தான். (௭௯)

சிவிகையோர்வழிவிற்றலியரோர்வழிசெல்லக்
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிகடுக
குவிகையேவலரொருவழிகடநாணுள்ளத்
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௮௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்றுபத்திரவிசைவலானிடைவிறகாளாய்ச்
சென்றுபத்திரனடிமையாமென்றுபாண்டசெய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டுகோளென்றார். (௮௧)

குஞ்சிரான்மலர்க்கொன்றையாரங்ஙனங்கடறு
நெஞ்சினுனினைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சினுனிதுசெய்யவோவடியனென்மறைகட்
கெஞ்சினுனாயின்றிரந்தவாடென்றுகண்விழித்தான். (௮௨)

கண்மலர்தெழுபத்திரன்களையிலாவவகை
வுண்மலர்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்கதிரோன்
விண்மலர்தெழுமன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற்
பண்மலர்தநானமறைப்பொருளடித்தலம்பணிந்தான். (௮௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கனெந்திடவந்
தடியனென்பொருட்டாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனென்குறையிரந்தவாவினாந்தேகுற்றம். (௮௪)

(௭௮) இழுக்கிவிட்ட - தள்ளிவிட்ட. வழுக்கு-குற்றம். அழுக்
கம் - கவலை. பண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (௮௦) விறலியர் - பாடற்
பெண்கள். ஓவர் - பாடற்கீழ்மக்கள்.

(௮௧) ஆடல் - போர். (௮௪) அடாதசொல் என்றது - பத்திர
னடிமை என்றதை.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சருதி
முடியனேகழுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்த்
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௩௩)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்னெருருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தநிந்தவிய்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையனபளவாயதோபெருமநின்னுருவம். (௩௪)

மறிந்ததெண்டிகாகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிய்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௩௫)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமர்ந்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமிண்டு
மன்னர்தம்பிரானுகியவரகுணதேவன்
தன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றத்திரிக்கிழவோன். (௩௬)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரசு
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணர்
சிற்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெளியார். (௩௭)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரொதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைருவாரவனேற்
றிங்குளான்விறகெடுத்தொருமுதமகனின்வன்பாற்
பொங்குழேழிசைப்பத்திரனடியமையாய்ப்போந்தான். (௪௦)

(௩௩) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்.

(௩௪) நாதஅந்தம் - குழிலை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம்
என்றது - நின்மலசொருபத்தை. (௩௫) தெண்டிகா என்றது - திரு
ப்பாற்கடலை. கிடந்தவன் - அறிதுயில்கொண்ட திருமால். உந்தியில
வந்தோன் - பிரமன். அரும்பொருள் வரம்பகன்று என்றது - அணு
வுக்கணுவாய் நின்றலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவிண்ணுலகம்.

(௩௬) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபுத்திரன்.
தந்திரி-வீணையினரம்பு ; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகுபெ
யர். (௩௭) பந்தம் - நரம்பின்கட்டு. ஆகுலம் - துன்பம். போனஆ
றுஎன்பது, போனவாஎன நறு தொக்குநின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினான்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பானா
னோடினானெனக்கேட்டலுமொற்றப்போய்க்கொற்றஞ்
சூடினாவையடைந்தவர்சொல்லியவாரேற
யாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனேநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான
மென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்தியைமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனினதாணிழனீங்கிப்
பின்னல்வாசடைமௌலியெம்பிரானடிபணிந்தே
னின்னலார்குறையிரநதுமீண்டிருக்கைபுகிருந்தேன்
கன்னலார்மொழிபங்கொண்கனாவில்வந்தருளி. (௬௩)

ஒடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைப்புறங்கடைவந்தசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்தூரந்தனமெனச்சொல்
லாடினார்விழித்தேனிதுரிகழ்ந்ததென்றதைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
காவலன்கனாகழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
பூவலங்கலானிஃதூரம்பொன்னகர்க்கூடற்
றேவர்தம்பிரானறிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறாநேசந்
திகழ்ந்தபத்திரனனபையுநதேவகாக்காப்பா
னகழ்ந்தவாழிநஞ்சண்டவனருளையுமவியந்து
புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமாவெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகாவலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
சித்தமாழ்ந்திடவரிசைகணமிதப்புறச்செய்து
தத்துமான்மெருடைத்தேரினான்மனைபுகுவான் (௬௭)

(௬௧) பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம்-பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு, அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்பது.

(௬௨) இங்கினும் - இங்குரின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப்பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய் - நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை - தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளாலுயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்துஇயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ - வேப்பமலர்.

(௬௬) மாழ்தல் - மயங்கல் தத்துமான் - தாவுங்குதினா.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயலிருப்பவரிருதா
னோவவந்தமக்காட்செயதுநங்குறைமுடித்தா
ராவோலுமக்கனைவருமேவலரனோ.

(௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னீதலாலெனக்கும்மொடுவழக்குவேறிலைநா
னோதலாவதோர்குறையுளதின்றுதொட்டிக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான்.

(௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூண்டைகல்பிறவும்
பரசநாவலர்மாணவரயாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையிலவந்தெய்திக்
கணாசெயாமகிழ்சிறந்திசைக்காவலனிருந்தான்.

(௭௦)

நாற்பத்தொன்றாவது

விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௦௦.

உ

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

.....

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமுதூரமுழுமுதலிசைவலரனை
யின்னிசைப்பாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனாதத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்னைக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம்.

(௧)

இனிமதியெமக்கீதென்னையாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமன்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைந்ததுக்
குனிமதிமலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுகியமம்புண்டான்.

(௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலிவந்தின்மையாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பேரபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேந்தன்பொன்னைநச்செல்வம்வெளவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான் காணவைப்பார்.

(௩)

(௧) மாடு - பககம். (௩) இலம்பாடு - இன்மைபடுதல். எனவே
வறுமை என்பது பொருள்.

சிலபொலங்காசுசின்னாண்மணிக்கலன்சின்னாள்செம்பொற்
கலைவகைச்சின்னாள்மபொற்சாமரைக்காம்புசின்னா
ளலர்கதிரரிமாண்டேசக்கையாடகத்தகடுசின்னாள்
குலமணிவருககஞ்சின்னாள்கொடுத்திடக்கொண்டிபோவான். (சு)

கைவரும்பொருளைத்தந்தகள்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றாத்தொரியலிட்டழித்துஞ்சின்னாள்
செய்வனசெய்துந்தன்னேச்சேர்ந்தவாரந்தோர்கைபார்த்
துய்ப்பவாபிறர்க்குமாறுதுதவியுட்கவலைதீர்ப்பான். (ஐ)

வைகலங்கொடுப்போர்பின்னாண்மறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிதைந்துசிவாளாவருமவன்கலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாடிக்
கையறவடையநோனாதுறங்கினான் கனவினெல்லை. (சு)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானப்பாநிம்பத்
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுண்கணியின்வெளவி
யித்தனமின்றுகாறுமீந்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சங்கைமனத்தனய்விதற்பங்கொள்வான். (எ)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாக்க
முயலும்யோகரிலுட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்புங்
கயலிலச்சினையுறிநக்கவாந்ததற்புதமிக்கள்வ
னுயிர்தொறுமொளித்தகளவனொருவனோவறியேனென்பான். (அ)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போர்க்
காழுறுதண்டநின்போலன்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோந்தின்கண்ணிச்சேரமான்றனக்கிப்போது
நாமொருமுடங்கநீட்டிநல்குவம்போதியென்னா. (க)

மறைக்குரைசெய்தவாக்கான்மதிமலிபுரிசையென்னுஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாண்செல்ல
னுறக்கரீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (க0)

(ச) பொலம் - பொன். அரிமாண்டேசக்கை - சிங்காதனம். ஆட-
கம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (ஐ) சின்னம் - உருவழித்தல்.

(சு) கலி - வறுமையால்வருந் துன்பம். கையறவு - துன்பம்.
நோனாது - ஆற்றாமல். (எ) கோசம் - கருவுலம். தும்பி - யானை.

(க) ஆமுறும் - உண்டாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமாலை.
முடங்கல் - ஒலை. (க0) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொ-
ருளமதிக்கை. சீர என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிஹையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிகேலவரைப்புலநெறிக்கொண்டேருவான். (கக)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்தழுப்புறப்
பல்சுளைக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினான். (கஉ)

அலைகடனெடுந் துகிலந்தநாடெனூந்
தலைமகடனக்குவான் றடவுருன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்திறீட்டிய
திலகமேயானதுதிருவஞ்சைக்களம். (கங)

அறமகளாககமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாககமுநீதிசான் றபோரா
மறமகளாக்கமுமவடசொற்றென்கலைத
நிறமகளாககமுஞ்சிறந்ததந்கா. (கச)

மண்புகழந்நகர்மறுகின்மாதொரு
தண்புனற்சாலையிற்சாராநதுளானிப்பால
விண்புகழ்நீதியவ்வேநதற்கன்றிராக
கண்புனைதுதலினார்கனவிற்றேரன்றினா. (கரு)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர்யா
நின்னிடைவநதுளேநின்னைக்கண்டுதா
னன்னிதிவேண்டநம்மோலைகொண்டநம்
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெய்தினான். (கசு)

மற்றவற்கருநிதிகொடுத்துமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தர்தாரு

(கக) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுளள, மலைநாடு.

(கஉ) கொல்லை-முல்லை. அத்தம் - பாலை. சுளைக்கனி - பலாக்கனி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம் உடம்படு மெய்யொடுங்கெட்டுப் பையப்பைய என நின்றது.

(கச) அறமகளாக்கம் என்றது-ஞானச்செல்வத்தை. போர்மறமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திறமகளாக்கம் - கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினுர்சுரக்குதண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினுநுறமகநீங்குநுள். (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையத்
தொங்கலானறமரொடுசொலலிச்சேற்குணர்
பங்கினன்றிருமுகங்கொணர்ந்தபுநிர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்வெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுநியமமும்நுஞ்சென்றுசென்
றெற்றிகழ்மணிநகொங்குநதேடுவார். (௧௯)

தருமநீர்ப்பநதரிவிருக்குந்தந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டெல்லேபோய்த்
திருமகற்குணாததினார்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணாதம்பிரானெண்ணினுன். (௨௦)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினனகூததுமாடினன்
றண்டெனவீழ்நதனனன்பிற்றண்ணுர
வண்டெனமகிழ்நதனன்மன்னாமன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கனெற்றினன்
ரூங்கினன்முடிமிசைத்தாமம்போனமகிழ்
தூங்கினன்நடங்கணீரானிப்பமெய்யெலாம்
வீங்கினன்பொடிப்பெழுவேந்தரவேநகனே. (௨௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருந்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவநாமமே
முதி விடுக்குமாறற, நன்னர்முகி லெனப்புலவாக் குதவுஞ்சேர நர
பாலன் காண்கதன்போ னம்பாலன்ப, னின்னரிசையாழ்ப் பநுநிரன்
றன் மாடேபோந்தா னிருநிதியங் கொடுத்தவர விடுப்படுநெனச்,

(௧௮) பெண்ணை - பனை. தமாஎன்றது-அமைச்சரை

(௧௯) துருவி - தேடி. திலஎன்னு மிடைச்சொல் காலத்தின்
மேனிற்றலால், வினாந்து என்பது பொருள். இசை, “விழுவே
காலமொழியிசைக்கிளவியென், நம்முநறென்ப தில்லைச்சொல்லே”
என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௦) தண்ணுரவண்டு - தேனைக
ண்டவண்டு. (௨௧) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கு
மேகம். சேரநரபாலன் என்றது - அண்மைவிளி.

தென்னர்பிரான் திருமுகத்தின் செய்திநோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்
பெல்லை தெரியாதுகி. (௨௩)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின் தளிகைமிசைவைத்துப்புழைக்கைமதமான் றிலையேற்றி
மன்னுங்கொளையாழ்ப்புலவனை முன்வைத்துப்பின்னே தானிருந் து
மின்னுங்கதிகாலிணைக்கவரிவீ சப்பலவேறியங்கலிப்பத
தென்னென் தளியாரிசைத்தாரான்றிருமாரககாவுலஞ்செய்யா. (௨௪)

பஞ்சுதடவுஞ்சீ தடியார்பலமங்கலங்கொண்டெதிர்போத
மஞ்சுதடவுநீள்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி
நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன் றினென்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைததமணிமண்டபத்தேற்றி. (௨௫)

அம்பொற் தவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்
செம்பொற்கலவைநறுஞ்சாந்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலதீம்பழுக்காய்பி நறுமுறைநல்கி
யும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென. (௨௬)

செம்பொனறையைத்திறந் தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பாபெருமானடியீர்நீருடையீர்கவர்ந் துகொண்மினென
விம்பர்நிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்பவெதிர்தாழ்ந்திசைக்கிழல
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற் றமையுமெனக்கென்ன. (௨௭)

மன்னன் றாணெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமுதுத் துமறுத்
தின்னநீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்புணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றற்றானேகொள்ளத்தார்வேநதன். (௨௮)

பின்னேழடியோசேட்சென்றுபெருமைசான் தவரிசையினற்
றன்னேரிசையான றனைவிடுத்துமீண்டாளுகததமிழ்மதுரை

(௨௪) தளிகை - தவிசு. கொளை - இசை. தென், என்றது-ஒரி
சைப்பண். (௨௫) சீரடி - சிற்றடி, பலமங்கலம் என்றது - கண்
ணடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவததிகம், நிறை
குடம், வாசநீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்
சுவன்னப்பொடியை.

(௨௬) முகவாசம் - தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(௨௭) கவாதல் - கைக்கொள்ளல். நலகிற்று - நல்கியது.

(௨௮) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்க வழங்க என்றது-சேனை
முதலிய அரசியல்முற்றுந் தநதமையை. தன்னம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன் ஞானமீண்டெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன்போலமதுநாநகர்புக்கான். (௨௯)

வநதுமதுதாப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந் தநிநியெல்லா
மிந் துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்குரு
முந் தைவேதமுதல்வாக்குமபுலவோராதமக்குமுறைநல்கிச
சந் தயாழிநிசைப்பாணர்தருமமனை யான்வைகினான். (௩௦)

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - நூ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௩௦.

உ

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருத்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குநிதி
திருந் துதாருதியனிடத்திருமுகமீந் தளித்ததிது
வருந் தியாழவனிசைப்பமழைநூங்குநள்ளிரவி
லிருந் துபாடெனப்பலகையிட்டநூஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையநாயகனை முப்போதுப்புருந்திதைறஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருநிதியமருளியபி
னன்புசிநந்தையிரவுமடைந் துபணிந் தடல்விடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவரும்பேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர்தொகுதிகளுந்தொழத்திங்குட்
கொழுந்தலையந் தியிலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச்சிவிகையின்மேற்றேறிதிருப்பள்ளியறைந்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்விடையுறந்தாலுந்
தன்னியமறெறியொழுக்கந் தவானென்பதுலகறியப்

(௨௯) நிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு - நடு
ராத்திரி. (௩) தவான் - தவறான். கொண்பு - மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர்திருவிளையாட்டா
லன்னிலயிற் கருங்கொண் மூவார்ததெழுந்ததிசையெல்லாம். (ச)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தமொறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோந்துசருண்டனையொதுங்க
விடித்துவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
முடித்திடுவான்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைந்ததென. (ரு)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டானா
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனினாத்தெனநிறங்கருக
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுப்புறம்பு
மருங்கொடுகிழ்மேலென்றுந்தெரியாதமயங்கிருள்வாய். (சு)

மாமாரியிடைநனைநதுவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தெள்விளியாழ்வாசிப்பான். (ஏ)

விடைக்கடவுள்பின்னின்னுவிணையிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிநதுமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிசசுவையமுதமடைதிறந்து. (அ)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பணிப்பவிசை
வரம்பொழுருவிரன்மிறைததுவலிவாங்கமயிசிவிரப்ப
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநிறுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்நகையாய்மதுசருண்பலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சின்தைகவர்ந்தாற்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீரககலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும். (க0)

(ரு) தடித்து-மின்னி. அளை - பிலம். உடு - நட்சத்திரம். சல
பதி - வருணன். (சு) நிறங்கருக என்றுது - வெள்ளியமழைத் தா
ரைகள் நிறந்திரிந்து நிறற்றில. உள்உணரரா உள்ளம் - தம்மையறி
யாதவர்மனம்.

(ஏ) காமாரி - கமனைத்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(சு) மிறைத்து - விரைத்து. (க0) கையறவு - காமநோய்.

ஒண்ணுதலாப்பெண்டிலைகொண்டுண்பலிக்கின்றம்மீனயினூடேகூடற்
கண்ணுதலாருள்ளாளக்கானமிசைத்தென்னுள்ளங்கவாந்தார்போலுங்
கண்ணுதலார்பாடுமவினயங்கண்டாகங்கலப்பேன்பாதி

பெண்ணுருவமாயிருநதாவென்கிவிழித்தாவிபெற்றேன்போலும். (1)

ஐயரியுண்கண்ணய்திருவாலவாயுடையாரைவகொள்வான்
மையனகைசெய்தென்வனமுலையின்மேற்கென்கையைத்தார்போலு
மையனகைசெய்தென்வனமுலையேற்கெனவைப்பமாழ்கிச்சேர்போலு
றையலிடங்கண்டிடுநடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தேன்கேன்போலும். (௨)

மேற்படி-வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன்றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவாரசெவியிலூட்டுநதொண்டுகண்டிசுனமேனின்
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்றாழ்ந்தவன்பி
டுவொர்விசும்பிற்கூறிநகைமணிப்பலகையிட்டார். (௩௩)

இறையருளானையஞ்சியிட்டபொற்பலகையேறி
நகைகெழுமதுரகீதம்பாடிநான்மறைகங்குடு
மறைகழலகத்துட்கொண்டெலகையும்நகைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன்நனமீனவயிற்செல்லுமெல்லு. (௩௪)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசும்புவாய்விளங்கிச்சென்றன்
மன்னுமாமுலையின்மேயமாதவன்குடிசைவரு
பென்னுமாமணியுழுத்தும்புலப்படக்கிடந்சுவையு
யென்னமீனவிளங்கித்தோன்றவேகியில்புருந்தாரணிப்பால். (௩௫)

பாயிருட்டலங்கீண்டுபரிதிகண்விழித்துச்செல்லுந
யாயிரம்பரப்பிமுநநீரிலகடனீநதுமெல்லு
மாயிருஞாலங்காக்கும்வரகுணனிரவுதங்க
ணயகனபாடற்கீநதரல்லருட்பரிசில்லேகட்டான். (௩௬)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகையீதிருத்திமன்னர்
மன்னவனியேனெயங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்ப்பணிப்பூண்ல்கிவினாநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (௩௭)

(௧௧) வெண்தலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளககானம் - தேவகா
ந்தருவம். (௧௨) ஐயரி-பஞ்சகோகை, அல்லது அழகியகோகை. மையல்
நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம்- சந்தனக்கோலம்.

(௧௩) இருவர்-என்றது-அச்சுவதரன்,கம்பளனென்னுமிருவரை,
இதனை-“அச்சுவதரன்கம்பளன்னென வறையாநின்ற, நச்செயிற்
றரவிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனை” என்பதா
லுணாக. (௧௫) மாமலைஎன்றது - பொதியமலையை. மீன் - நட்சத்
திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள்வரிசை பெற்றபத்திரனு மேறுயர்த் தவரைநாற்
போது, முறையினால்வழிபட் டொழுகுவானாக முடிசெழு வரகுண
வேந்த, மறைமுதலடிகள் வந்துவந்தனையால் வழத்துவான்சில்பகல்
கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன் நிருவுருவடைந்துநெறியினற் சிவ
புரமடைந்தான். (கஅ)

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௩௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௪௮.

உ

நாற்பத்துநான்காவது

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியி லாடகமேருக கொடியவிந்ருரிசி லடியவனுக்குப்,
பாடலினபரிசி லாகியசெம்பொற பலகையிட்டபடி பாடினமனனான,
வீடரும்பொருவில் கற்புடையாளோரா விறலியைப்பரம னிறையருள
பற்றி, மாடகஞ்செறியும் யாழ்வழிபாடி வாதுவெனறவர லாறுமிசை
பபாம. (க)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிகுடியவி ராசவி ராசப்
புரவலன்புவிமடந்தையைவேட்டுப்புயந் தழீஇக்கொடுநயந் தருநாளிற்
பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகந தப்பஞ்சவ ற்ருரியரஞ்சனவுண்கண்
மரபின்வந்தமடவாரபலோனைமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ. (௧)

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு
மின்னனாண்மதுரகீதமிசைக்கும்விஞ்சையின் றுறைவலானவளுக்கும்
பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பத்திரன்பொருவில் கற்புடையாட்
கு, மன்னுகீதவினையாலிகன்மூளவழுதிகாதன்மடமாதுபொருளாய். (௧)

(கஅ) ஏறு-இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து எனறது-சாரூப
பதமுற்றமையை. நாற்போது - காலை. நண்பகல்-மாலை. நடு நிகி.

(க) வீடு - விடுதல். விறலி - பாடினி. மாடகம் - நால்வகை
விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை, வலித்தல், மெலித்தல்செ
ய்யும் கருவி. (உ) நயம் - இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது-
காமக்கிழத்தியணா. (௩) பன்னகம் - பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர் பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவள் படைத்த
செருக்கை, யீடழிப்பவென வெண்ணியெழீஇத்தன் ளிறைமகற்கு.
திசைத்தலுமந்தத், தோடிறப்பொரு கயற்கணிநுடான் சொன்னவா
ரொழுது மன்னவர்தன்ன, னாடியத்தகைய விறலியையீழ நாட்டினும்
வரவழைத்துவிடுத்தான். (சு)

பந்தயாழ்முதுகு தைவரவிட்டுப் பாடலாயமிரு பக்கமுமொய்
ப்ப, வந்தபாடினி மடந்தையுமன்னா மன்னனைத்தொழுதொர் கின்
னரமாதிற, சநதவேழிசை மிழற்றினணின்ரு டன்னைநோக்கியொரு
மின்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவரு தீப்பழிநோக்காத் தென்
னருக்கரச னின்னதுசெப்பும. (ரு)

பத்திரன்மனைவி தன்னையெம்முன்னர்ப் பாடுதற்கழையுந் கவ
ளாற்று, துத்தரஞ்சொலினும் யாமவள்சார்பா யுனைவிலக்கினும்விடா
து தொடராதே, சித்தநாணமுற வஞ்சினமிட்டுச் செலலளில் வெனை
வளைந்துகொள்ளு, வெய்தததுணணிடையி னுளையிருக்கைக் கே
கிராவைரு கென்றுவிடுத்தான். (ஈ)

கலிநிலத்துறை.

மின்னரின்னிசைப்பத்திரன் பெருந்தகைவிநலி
தன்னையங்கழைத்துளத்தொன்றுபுறத்தொன்றுசாற்று
மென்றொடின்னிசைபாடுவாருளாகொலோவிங்கென்
றுன்னிவந்திருக்கின்றனளிசைவலாறொருத்தி. (ஏ)

ஆடமைத்தடந்தோளினுயவனொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகொணப்பாடினிபகர்வாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடவெம்பெருமான்
வீடருங்கருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேரதே, (அ)

பாடிவெல்வதேயன்றீநான்பரிபவமுழநது
வாடுவேனலெனென்றுவாவழங்கலுமதுக்தா
லேடுவார்சூழலவளையுமிருக்கையுய்த்திருநதா
னீடுவார்திடைபொருநையந்தணடுறைநிருபன். (ஊ)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுகைக்
கொற்றவன்நனத்தையிடையழைத்துநேர்கூட்டிச்

(சு) கயற்கணி என்றது - காமக்கிழத்தியை, ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (சு) வஞ்சினம் - சபதம். (அ) கோடருந்தகைக்கற்பு என
தது-மாறுபடுதலிலலாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.
(ஊ) பரிபவம் - துன்பம்.

கற்றவேழிசைகேட்டுமுன் கலத்தினும்போந்த
வெற்றிழைவன்மதர்நெடுகனாள்விறலியைவைதாள். (௧௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனை குணங்கள்யாழ்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமயாதிசைப்பதெவ்வயிருடம்புயிரமெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைககுத்தரம்பேசி
மற்றெனோபாடில்லையேவ்வசையுனக்கென்றாள். (௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பினாளியம்புவாள் கலத்தின்
வருமரும்பெற்றகல்வியும்வாதின்மேலாக்கப்
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
திரும்பகனசவையறியவாய்திறக்கவேண்டாவோ. (௧௨)

நெய்யுண்பூங்குழன்மடவரானின்னெடுமவாது
செய்யுமபூசலுக்கெதிரலாற்றியவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விற்புன்போ
லுய்யும்பாவையோயதற்கெதிரொனவுதாதாள். (௧௩)

வென்றிமீனவன்விலக்குவான்போலெதிர்விலக்கித்
துன்றுதார்குழன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதரார்க்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழ்நாட்டரிவை (௧௪)

முத்தியாழிடந்தழீஇக்குரல்வழிமுகிழ்விர்ல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடந்தரும்பச்

(௧௧) குற்றமாவன - செம்பகை = பண்ணெடுவராத இனபமில்
லாத ஓசை. ஆப்பு = மாததிரைகடந்தொலித்தல். கூடம் = இசை
வழிப்படாது மயங்குதல். அதிர்வு = இழுமெனும் ஓசையின்றிச் சித
றியுரைக்கும் உச்சரிப்புடையது முதலியனவும், நீர்நின்றினகியதும்,
மெல்கியதும், வெந்ததும், தக்கரிலத்திற் பிறவாததும் இடிவீழ்ந்த
தும், நோயுற்றதுமான மரங்களும். குணமாவன - அக்குற்றங்களொ
ழிந்த, கொன்றை, கருங்காலி, முருக்கு, குமிழ், சணககுமுதலிய மர
ங்கள். தெய்வங்களாவன - விஸ்வாமிததிரன், சமதககினி, சந்திரன்,
சூரியன், கௌதமன், காசிபன், சசன். தெய்வம்பொருளாலுயர்துணை
யேனும் சொல்லா லஃறிணையாதலால் யா என்னும் அஃறிணைப்பன்
மைப் பயனிலகொண்டது.

(௧௨) கலத்தின் வருமருப்பெற்றகல்வி என்றது - ஈழப்பாடினி,
மரக்கலமேறிவந்தது கற்றகல வியாலாதலால் உடையாள் தன்மை
யை உடமைமேலேற்றிக் கூறியது. (௧௩) பூசல் - போர்.

(௧௪) குரல் என்றது - குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்பு
வந்தகாதலாள் என்றது - பாண்டியனதுகாமக்கிழத்தியை.

சநதவேழிசையிறைறமகன்றூழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாணமுழையினமுதெனவார்த்தான். (௧௨௨)

வீணவாங்கினண்மாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரமபெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கா
நாணமெல்வினடைவழிநாவினாயமுதம்
பாணர்கோமகன்விநலியும்பலர்செவிநினைத்தான். (௧௨௩)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
வினாசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலெவியந்தார்
புணாசைமானிராப்பூழியனிலங்கையிற்போநத
வனாசெய்குங்குமக்கொங்கையாள்பாடலெமகிழ்த்தான். (௧௨௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கொளெல்லெதரிந்தனரவையத்துள்ளார்
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவளைத்தானே
முன்னவனரூபப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோனானு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காரன்றே. (௧௨௫)

பொன்றளிர்ணையாண்மையற்புதுமதுதுகார்ந்துதிது
நன்றறியாதகன்னிநாடவனவையேநாக்கி
யின்றொருநாளிற்றேரத்தக்கதோவிதுவென்றித
வென்றடுவேற்கணுரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்றே. (௧௨௬)

மருவியவாயமேத்தவிருந்தினுண்மனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சத்
திருமலர்ணமேலார்வந்தினைத்தினிநிருந்தாளிப்பால். (௧௨௭)

வணங்குறுமருங்கிற்றற்பின்மடவரனமதமெனாறு
மணங்கிறைறகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கணணிப்பாகப்
குணங்குறிதடந்தசோதிசுரைகழலடிப்பெய்யு
யணங்கினள்கலுழ்கண்னீரவொருங்கிநினைத்தோன். (௧௨௮)

(௧௨௬) விசித்து-கடடமைச்சு. (௧௨௭) உட்கிடையாட-மற்றாடாறுத்து
புரசை - யாணைகட்டுங்கயிறு. இதுதான். ௧௨௭. நப்பிப்பாவிப்பாதித்த.

(௧௨௮) முமமை என்றது - மண், பெண், பெயர், என்னுமி...
ஹத்திரயங்களை. (௨௦) விருப்பினுள் என்றது - எழுவாட்டிப் பாவ
னியை. மதங்கி - பாணஸ்மிரி.

சென்னவனாகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்
மன்னவவழு, சிவாரவழிவழக்குரைப்பதான
ன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையராணர்
பிள்ளநிலைமதூக்கிப்பேசுவாரியாவனாயா.

(௨௨)

உன்னருட்டுணசெய்தென்பாறுறுகனையதுடைப்பதென்ன
மின்னனாப்பீயேநாளாவெல்லுமரசெய்துமனசு
லென்னவாகாயவாணியிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருந்கற்பினுடனமனைபுகுந்திருந்தாண்மன்னே.

(௨௩)

அன்றுபோன்மற்றொன்றுமழைத்தனன்பாடல்கேட்டுக
ருன்றுபோற்புயக்தானென்னற்கூறியவாரேருக
மன்றுளார்பலருமன்னவண்ணமேசொன்னார்கேட்டு
நின்றபாண்மடந்தைபாண்டிநிஞபனைநோக்கிச்சொல்வாள்.

(௨௪)

சென்னாரேறனையாய்ஞாலமனுவழிச்செங்கோலோச்சு
மன்னாரேறனையாய்வாரவழக்கினையாதலானீ
சொன்னவாறுவையுஞ்சொல்லத்துணரிததுதுலைநாவன
பன்னகாபரணர்முன்பொய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லே.

(௨௫)

இருவமோம்பாட்டுகேட்டுநீர்நணிக்நிவன்வென்றனென்ன
வொருவர்க்கிடுநிடுநொண்ணுற்போதுமென்றுரைத்தாளபாண்டித்
நிருமகனையபாடுநெயமினிர்செயமினென்ன
பருவாரநெய்வினையபுகுந்திருந்தார்பின்னாள்.

(௨௬)

சுவிவிருந்தம்.

பெருநாடுபடவாழ்க்குந்நெய்நெய்
நன்றுதிருநாநால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றேவகியொளியிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினார்.

(௨௭)

எய்தியம்மடமாதனையிங்குறச்
செய்திடுவென்னத்திருமகனேவலோ
நெய்திடுவெனநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிநழந்தவிழியார்வருவரால்.

(௨௮)

(௨௨) வாரம் - பட்சபாசம். உறுகண-துன்பம். துடைப்பது-
இது துவ்விருதியிற்று வியங்கேள் வினைமுற்று. இதனைக் “கொ
ளப்படாது மறப்பதறியிலன் கூற்றுக்களே” என்பதாறுமுணராம்.

(௨௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம்,
சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றாவெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள் கலத்தின்வந்தாள். (௨௯)

கற்புமிக்கெழு கற்புகருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழுமேல்வந்தாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனார். (௩௦)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞாருழாததிடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொணாவலர்போல்வந்தவைகிறார். (௩௧)

அந்தவேதவைதன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிரைசமாதரான்
முந்தவேத்திசைபாடினணமுந்தையோர்
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩௨)

வீண்தோளிடனெந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெநிந்தின்னிரையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியுமபாடுமால். (௩௩)

(௨௯) கோட்டம்-கோணல். கடுமை - வினாவு.

(௩௦) கற்புகளிரண்டினுள் முன்னையது கல்வியறிவின் மேலது.

(௩௧) இறைவர் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩௨) ஏத்திசை என்றது-நால்வகைவருண வாழ்த்தினை; அதாவது, பிராமணர் முதலிப நாலவகைவருணப் பூசனைச், திருநெல்வரணியாற்றுதித்து, மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால், அவர்ப்பாணியையும், மாலையையும், ஆடையையும், அரிதசஸ்தியுள் கொட்டியபடி, அறித்து அவர்களாலொன்று பெறுதல். இவற்றின் விரியாவ மற்றவாணனாரிசை நூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடுஅ இருக்கையின்வைகி என்றது-கலைமகன்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன் மனைவியாருமிருந்தமைபாய். வாணி இருக்கையாவது - ஒன்பான் வகைப்பட்ட விருத்திக்குநர், பதுமாசனம், அது காலடிகளை மாற்றிக் குறிமேலாயிருத்தல். “பதுமுகமுற் கடடிதமே யொப்படி, இருக்கை சம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், சனிப்புடமணடிலமேகபாகம், உளப்படவொன்பதும், அருந்திரிதலிலலா திருக்கை” எனவருந் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் விருத்தியுட்காண்க. அகரச்சுட்டுப் பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல் நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும் பூவணையுந் தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும் பூவணையுந் தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசவார்க்கென்பேசுவனே. (௩௪)

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவாக்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைம்பரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாநிராரியுரு
வானுமென்றுபிறிப்பழித்தாலடியேன்விடையேதறையேனே. (௩௫)

வரதனுகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந் தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந் தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே. (௩௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற் கனி
ந்து, பண்ணுதல்பரிவட்டிணைமுதலிசைதூல் பகர்முதற்ஞெழிலிரு
நான்கு, மெண்ணுறுவாராதல வடித்திடன்முதலா மெட்டிசைக்கரண
மும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வாக்கினுனை
விடையமுதம். (௩௭)

(௩௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. இமையாககுஞ்சரமும் படங்
கொள்பாயும் பூவணையும் என்றது, முறையே இந்நிரனும், திருமா
லும், பிரமலும், அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானை வழிபட்ட வழிபா
ட்டாவென்பது தோன்றநின்றலால் குறிப்பெச்சம். எசுவார் என்
றது - புறச்சமயிகளை.

(௩௬) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத்
திவலியடக்கி என்றது - தனுகரணபுவனபோகங்களாய்க் கன்மத்து
க்கேற்ற சரீரங்களைக்கொடுத்தலர்கிய மாயாமலத்தின் ஞெழிலை, அ
முட்கைக்கொண்டே யழுக்கை யொழித்தல்போல மாயையைக்கொ
ண்டே யொழித்தலை. விருத்தி - தொழில். சரதம் - நித்தியம். வீடு
பெறுவார் சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது - சநகாதிக்குணர
வுணர்த்திய சிவயோகநிலையை.

(௩௭) முதற்ஞெழிலிருநான்காவன - பண்ணல், பரிவட்டிணை,
ஆராயதல், தைவரல், செலவு, கைபூழ். விளையாட்டு, குறும்போக்கு
என்பன. இசைக்கரண மெட்டாவன - வார்தல், வடிததல், உந்தல்,
உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனபன. வா
க்கினுள் - வார்த்தாள்.

இடையினோடேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்துமூலந் தொடுத்திய
க்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்கு முன்
ளாள், மிடறுவீங் காள்கண் ணிமைத்திடாளெயிறு வெளிப்படாள்
புருவமேனிமிரான், கொடிததுதுடியாள் பாடலுமதுகேட்டனைவருந்
குதுகலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்றுவா
னெனத்தா, னின்னிசையறிஞ னாகியுமுன்போ லியம்புவானொருப்ப
டுகின்றான், முன்னவனருளாற் றன்மனக்கோட்ட முரண்கெடப்
பொதுமையானோக்கி, வினனவடானே வென்றனனென்ற னினைய
வாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுளாமொழிந்த கைதவ னிலங்கைக் கைதவப்பாடினிகழுத்
திற், புரிசுழன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போதுமை யிடங்கரந்
திருந்த, யரியநா வலரீ தற்புதமீதற் புதமென வறைந்தவைகாண்,
விரிகதிர்மின்போன் மறைந்தனர்தாரும் வியந்தனர் பயந்தனன் வே
ந்தன். (௪௦)

செங்கணை முழகராடலீதென்றேயாவருந்தெளிந்தனரோத்தி
யங்கனாயகர்தங்கருணையின்றி றனுமடியவரன்பையுந் தூங்கித்
தங்கரைருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந் தார்
வங்கமேல்வந்தாள்பிடர்மிசையிருந்தமாணிழைவிறலியைமன்னன். ( )

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுத்தார மெரிமணிக் கலன்றுங்லவாள்
சை, பெறக்கொடுத்தேனை யவட்குமுண்மகிழ்ச்சி பெறச்சிலவரிசை
தந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருங்கு வைகிவானிழிந்த தெய்வதக்கோ
யில்புக்கிருந்த, வறக்கொடியிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்கு மருங்கல
னாகிணங்கா. (௪௨)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந் தெய்வத்தின்வலிமுன்னிலலா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்முன் றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னிலலாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
மின்னபாண்மகளி ந்காணப்பட்டதென்றிறும்புதெய்தார். (௪௩)

(௪௮) உள்ளாளம் என்றது - இச்செய்யுளிற் கூறிய இலக்கணத்
தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன் = தவங்கை
கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமாதலியதேவர்களை.

மின்னியல்சடையினுனைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யினனியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடனகோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான்பாலச்சுருணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சியீங்கவைகினுனிராசராசன். (௪௪)

நாற்பத்துநான்காவது.

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௧௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௯௨.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்திலவைத்தேதான்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
மெருளைத்தந்தவட்குமாறந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிக்கொடுத்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம். (௧)

முறையெனவிமையோர்வேண்டமுளைத்தநஞ்சயின்னுசான்ரு
யுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான்மதுகாககாரந்
துறையெனவெழிர்வையைத்தெற்கதுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வத்தொன்மணிமாடமுதூர். (௨)

தருநாதனாதிவானோர்தங்குருவிருந்துநோற்பக்
குருநாதனெனப்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேதர்வலவனாருடனெகஞ்சத்
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமச்சிறந்தவூரில், (௩)

சுகலனென்றொருவேளாளவன்மனைசுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினுள்பன்னிரமகப்பெற்றாள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்கால்ன்னபுகல்வகைகடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதுரன்பினுல்வளர்க்குநாளில். (௪)

(௧) கந்தரம் - கழுத்து. மாறந்தெரிவை என்றது - எழுப்பாடி
னியை. குருளை - விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை - இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இந்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்தே
ர்வலவன் - சித்திரரதன் என்னுமோர் கார்த்துவன். கஞ்சத்திரு -
இலக்குமி.

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையராகி
மைந்தரும்வேடேராடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவனையங்குக்கண்டாரா. (௧௦)

கைத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றூக்கவீசினார்வினையவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவொன்றுன்னிச்
சித்தநெநாந்தினையவஞ்சுத்தீயரைச்செயிராததுநோக்கா. (௧௧)

தொழுந்தொழின்மறந்துவேடத்தொழிலுழந்தூழல்வீரீர்மண்
னுழந்தொழிலுடையநீராற்பனறியினுதரத்தெய்திக
கொழுந்தழலனையவேனககுருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழந்தலமுறுமினென்னாவிட்டன்கடியசாபம். (௧௨)

பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச்
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றுமீசனருட்கமுனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும். (௧௩)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனையுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
மன்னையாதரித்தோன்சொன்னுன்பன்னிருதநயர்தாமும். (௧௪)

தொன்மைசால்குருவிருந்ததுறையதன்புறத்த்வான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்கரசாய்வைவருந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடையயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்குருளையாகிப்பிறந்தனர்வழக்கான்மன்னோ. (௧௫)

ஆனநாளொருநாளொலையரசருக்கரசனான
மினவனமதுரைநீங்கிமேற்றிசைக்கருவெனொக்கி

(௧௬) தறுகண் - கொடுமை. குரவன் - பிரகஸ்பதி. இச்சுவன்
றது புலன்களின்மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௧௭) பரல்-பருந்
கைக்கல். உவா - இவர்கள். வீடுகம் - அழிவு.

(௧௮) தொழுந்தொழில் மறந்துஎன்றது-தாம்நிறந்த வேளாளக
குலத்திற்குரிய, பெரியோராவழிபடலைக் கைவிட்டமையே. எனம்-
பன்றி. அலமுதல் - வருந்தல். (௧௯) ஆவதாய் - இடைபூறு. கடவு
ளர் - தேவர். (௨௦) காணவாழ்க்கை - இது இயைபுப்பிறகால்.

(௨௧) மாணம் மா-பெரியமிருகம். அடவி காடு, தண்டா-நீங்காத.

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பச்செல்கின்னஞ்செல்லுமெல்லே (௧௬)

மாவழங்கிடங்கேடரவல்லேதால்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபற்றிப்படர்ந் துநாறழல்புலால்வாய்த்
திவிழியுமுலையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்வாய்
மேவிடனநிற துவல்லேவினாந் துவநதெதிரோசொன்னார். (௧௭)

மறந் துறையேட்டமாக்கள்வல்லேபோயொடியெறிந் து
புறந் துவார்வலைகள்போக்கிராயதன்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைந் துமாவொதுகநிடீடும்படைஞராய்நிரைஞ்நிற்ப
வறந் துறைமாஞக்கோலாணைமேல்கொணநிற்ப. (௧௮)

சில்லரித்துடிகொடெங்குஞ்செவிநெச்சிலையாநிற்ப
பல்வகைப்பார்வைகாட்டிப்பயில்விளியிசையாநிற்ப
வல்லியமிரலைமையன் மானினம்வெருளாநிற்ப
வில்லிவவலித்துவாங்கிடீளவெங்குணைகடோத்தார். (௧௯)

க லி நி லை த் து னை.

செறிந் தமான்முறிந் ததாள்சுதைந் தசென்னிசெம்புனந்
பறிந் தவாறுவெண்ணிணைமபரிந் தூவீசுகையிற்
மறிந் தவேமுயார்ந்தவேமுமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறிந் தவாவிடொடும்வாய்பினந் தவாய்விழுந் தவே. (௨௦)

தொட்டபும்கிழங்குவாடைதொடவினாந் துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறிந் துவைந் தபார்வைவீழ்ந் தடுத்தவுந்
கட்டியிட்டவலைபிழைந் துருமலிகொவநின் றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின் றுமள்ளர்வேலின்மாயந் தவே. (௨௧)

(௨௨) தோல்வன்கால்-தொடுதோல்மாட்டிய முருட்டுக்கால்கள்.
அழல் - கோபத்தின்மேல் நின்றலால் உவமையாகுபெயர். திரிமருப்பு
இரலை-திரிகிய கொம்புகளையுடைய கலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௨௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடிஎறிதல் - மூலைபோக்கு
தல். வார்வலை - வாராலாகியவலை. அறம் - நூல்மேனிற்றலால் தா
னியாகுபெயர். (௨௪) சில்லரி - ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி.
பார்வைகாட்டல்=புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மானையும் கா
ட்டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முள்ளைக் குஞ்சைகையோல
விளித்தல். (௨௫) ஏழுயர்ந்தவேழம் - ஏழுமுழுமுயர்ந்த யானை.

* பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிறிந்த என நின்றது.

(௨௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலை
களைப்போல மிருகங்களைப் படுக்குங் கருவியாய்நின்ற, ஒர்புல்லின்
கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந் துநின் மமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவளைந் துடித்தவிலையினுந் தியப்புறத்
தெட்டிநின் நகொலையுந்மேலெதிர்ந் துமீளவெயில்வளைந்
தொட்டினுணாமலையுமாப்பொறிக்கணங்கொத்தவே. (௯௭)

வல்லியந்தொளைத்தகன்றுமான்றொளைத்தகன்றுவெங்
கலலியங்குமெண்கிளைத்தொளைத்தகன்றுகயவுவாய்
வெல்லிபந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினங்கடிந் துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில. (௧௦௮)

மடித்தவாளியிற் பிழைத்துவிலையமுட்டியப்புறத்
தடித்தமாளைவெளவிநாயிலத்தநின் நவாநிநா
ளுடித்தபாசவிலையினின முய்குவாராயொய்யெனந்
தடித்தவாவிளைத்துநின் நதையலாராயொத்தவே. (௧௧௦)

மதியையேநர்வகிர்ந் துகெளவியனைவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீ துதாதுகாலுநீலமுகையினி
னுதியவேனுழைந் தசெம்புணாழில்வீழுமுதிநீர்
முதியகானவரையின்மீ துமொய்த்ததீயையொத்தவே. (௧௧௧)

மள்ளரோசைதுடியினோசையிரினோசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கினோசைதப்பியோடுமானின்மேற்
றுளளுநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுதொகருவா
னுள்ளுலாயுடன்றொலிகருமுருமினோசைபுரையுமால். (௧௧௨)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னோறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேருவா
னன்னபோதொனோனமேனவரசிருக்குமடலிவாய்
முன்னரோடிவந் துநின் நுவந் தசெய்திமொழியுமால். (௧௧௩)

அறுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்கொன்றுவருங்ந்ருனெனறுசெப்ப

(௯௭) எயில் - மதில். ஓட்டல் - போர்செய்தல். (௧௦௮) கல் என்
றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முந்விக்களிஞ்
சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(௧௦௮) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - ஆரும்பு.
நீலமுகையினிஸ்துதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுவுமையாதலால்
விடம்பூசியஎன்னும் பொருளதாய் நின்றது. துழில் - யானை.

(௧௧௦) வயிர் - ஊதுகொம்பு. (௧௧௨) ஏனஅரசு-பன்றி வேந்தர்.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுந்தபோவான் நன்னுயிர்ப்பெடையேநாக்கா. (௨௩)

இன்றுபாண்டியனைநேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனையோவன்றிப்
பொன்றுவனையோநீயுன்புதலவரைப்பாதுகாதது
நன்றிவணிருத்தியென்னநங்கைப்பேடின்கூறும். (௨௪)

ஆவியங்கேகவிந்தவாகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவிபோமேனாளிநதப்பறழினைவகுத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருநியேவலருவேனன்றி
நீவிளிந்திடத்துமாய்வேனிழலுககுஞ்செயல்வேறுண்டோ. (௨௫)

போதுகமெழுகவென்னுப்பொருக்கெனவெழுந்தநீலத்
தாதுறழேனப்பாட்டிதன்புடைதழுவிச்செல்லும்
பேதுறுபறழைநூக்கிப்பின்னொடாநதீணந்தசெல்லக்
காடுதயிற்றெறுழிவேந்தன்காவெனநடந்தானன்றே. (௨௬)

பல்வகைச்சாதுயுள்ளபன்றியின்கணங்கொல்லாம்
வெல்படைத்தருகட்சேனைவீரராய்முன்புசெல்லச்
செல்லெனத்தெழிததுச்செங்கட்டியுகமானமென்னு
மல்லல்லாம்புரவிமேல்கொண்டெழுந்தனன்வராகவீரன். (௨௭)

முறபடுநூசியாகநடக்கின்றமுரட்காற்பன்றி
மற்படுசேனைநேரோவருகின்மமன்னாமன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்னுள்வீரர்மேற்சிறிச்செல்லப்
பிற்படவொதுங்கிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி. (௨௮)

சொரிந்தனசொரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடர்கொன்புதகர்ந்தனவழும்புமுனை
பரிந்தனசேனங்காகம்படர்ந்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனநின்றபிறைமருப்பினவீரர். (௨௯)

(௨௪) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (௨௫) ஆவிஎன்றது - உயிர்போ
ன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது - பழவினையை.
வகுத்தது என்பதில் துவவீறுதொகுத்தல். (௨௬) நீலத்தாதுறழ் ஏ
னப்பாட்டி என்றது-நீலோற்பலத்தின் மகரந்ததையொத்த கருநிற
ம்வாய்ந்த பெண்பன்றியை. பேதுறல் - மயங்கல். நூக்கல்-தள்ளல்.
காதுஎயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(௨௮) தூசி - அணி. அம்பு - அப்பென வலிந்துநின்றது.

(௨௯) படர்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனொரியிற்சிறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்
சிலைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர்
வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோடுன்றி
வதைத்தனர்சிலரைநேரோவகிர்ந்தனாசிலரைமாடோர்.

(௩௧)

தாள்சிலைதந்தாருஞ்சில்லோர்தலைசிலைதந்தாருஞ்சில்லோர்
தோள்சிலைதந்தாருஞ்சில்லோர்தொடைசிலைதந்தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சிலைதந்தாருஞ்சில்லோர்வரையறுஞ்சலரேரான்நீட்டு
நாள்சிலைதந்தாருஞ்சில்லோர்நராநிபன்சேனைவீரர்.

(௩௨)

கண்டனர்கன்னிநாகொவலனமைச்சர்சீற்றங்
கொண்டனர்முசலநேமிசுற்றெனவீசியார்த்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லுப்
புண்டவழையிற்றுவேந்தைப்புடைநின்றபேடைநோகரா.

(௩௩)

ஏவியசேனையெல்லாமிநந்தனவினிநாஞ்செய்ய
லாவதென்வாளாநாமுமழிவதிங்கென்னைத்தப்பிப்
போவதேகருமென்றுபுகன்றதததுணையேநோக்கிச்
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியரசொன்றுசாற்றும்.

(௩௪)

நுண்ணறிவுடையராகிதூலொடுபழகினாலும்
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதமைத்தாதலாலுண்
கண்ணறிவுடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதாஸ்.

(௩௫)

தூங்கிருள்வறுவாய்ச்சிங்கமிரண்டுறைதுறையின்மாதோர்
வாங்கிருமருப்புக்கேகழல்வந்தூர்பருகிமீளும்
வீங்கிருளுடற்காநோனமொன்றுறைதுறையில்வீரர்
தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சமன்றே.

(௩௬)

அத்திடமரபின்வந்தூபிற்சுளேனாதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரங்கவர்திசைநிசையுமவாழும்
வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவல்லேனாகிற்
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புகழுடம்பழிவதுண்டோ.

(௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

நீநில்லெனத்தன்பெடைதண்ணிறுத்திரீத்தென
காணில்லெனவாழ்கருமாவின்கணங்கொல்லா

(௩௮) வாள் - கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.

(௩௯) தூங்கல் - தங்கல். காநோனம் என்பதில் - கருமை-பெரு
மைமேல்நின்றது, (௩௯) திடம் - வீரம்.

மூனில்லயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவார்ப்பவன்போலக்கொதித்துநேர்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநீர்மிர்த்ததூள்வான்
நலத்தைப்புதைப்பதனியேனவரவுநோக்கி
யலத்தைப்புதைந்தான்வியந் தான்சிலவாங்கிவாளிக்
ருலத்தைச்சொரிந்தான்பொருளைத்துறைக்கொற்றைவேந்தன். (௩௮)

குறித்துச்செழியன்விவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைக்கால்கொடுசேய்த்துதேய்த்து
முறித்துச்சிலவாளியைவாலின்முறித்துநின்றான். (௩௯)

மானம்பொருதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
ருனம்பொருதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லானம்பொருதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்த்தா
னேனம்பொருதார்த்திடியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪௦)

தத்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிககொழுந்தண்டெனவூசற்கையைச்
சிந்திப்பிறவாளையிடுஞ்ச்சிச்சிதைத்துவீட்ட
முந்திக்ககடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரித்தாரான். (௪௧)

நிண்டேர்மிசைநின்றடனேமிநிரித்துவிட்டான்
நண்டேனவேந்தன்விலக்கிககடுங்காலிற்பாய்ந்து
தண்டேருடையத்தகர்த்தான்பரிதன்னிற்பாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலவலநதிரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னர்த்ததுகண்வீரன்
பத்திச்சுடர்மாமணித்தார்ப்பரிமாவின்பின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டார்
குத்திச்செகுத்தான்பொறுத்தானலன்கூடல்வேந்தன் (௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டார்

(௩௮) பிலம் - பாதலம். பொருறை - தாம்பிரபர்ணி. கொற்
கை - வையைத்துறை. (௩௯) கோலம் - பன்றி. புகர் - புள்ளி.
முசலம் - இருப்புலக்கை. (௪௧) உளசல்கை - உளசல்போலாடுந
துகிக்கை. (௪௩) சத்திப்படை - வேற்படை. மணித்தார் - கிண்
கிணிமாலு.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந் தான்சுடர்கீறிவிமானமேலால். (௫௨)

வேனிழகிழுவோனில்விளங்கிவியந் துவானோர்
தேனிற் பொழிபூமழைபெய்யநனைந் துதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்ந் தான். (௫௩)

க லி வி ரு த் த ம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணையாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனேனும்விசும்படைவேன
வென்றிகல்வேந்தையெதிர்த்ததுருத்தே. (௫௪)

விநனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனாள்வினைமள்ளாக்
கிறைமகனானசருச்சரனென்றோ
மறமகனேர்ந்தமராதவனோந் தான். (௫௫)

நனிபொழுதாடமராடினனஞ்சிற்
கனிசினவனபெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தலாவீட்டினதாற்ற
லினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௫௬)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோசகிப்
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோரும்விமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (௫௭)

வன்றிறன்மன்னவார்மன்னவனாந் தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிரெடுந்நெரியென்ன. (௫௮)

(௫௫) விண் - வீரசுவர்க்கம், சுடர்கீறி என்றது - சூரியமென்று
லகதின் வழியேசென்று தில்யதேகம் பெறுதலை,

(௫௬) வேனிழகிழவன் - மனமதன். (௫௭) விநன் - வெற்றி.
விளித்தல் - மாய்த்தல். ஆள்வினை பள்ளர்க்கிறைமகன் என்றது - வே
ட்டமாக்களின் தலைவனாகிய சருச்சரனை. (௫௮) பருப்பதம் - மலை,
பன்றிரெடுங்கிரி - வராகமலை,

அன்றுதொடுத்தனுக்கதுபேரா
யின்னும்வழங்குவதும்பரிலந்தக்
குன்றிலருநதவாவிஞ்சையாசோபம்
வென்றவொண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

க லி நி லை த் து னை.

என்றுசுநியவருந்தமிழ்க்கிறைறவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரநிலாசசூகரவுருவக்
குன்றின்மீதருநதவொலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்பாசெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளெனவிளங்குவிச்சாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன்றவத்தினுக்கிடையூ
முனபாண்செயப்பன்றியாச்சபித்தனைறவோ
னோனமாருவோனுய்வதென்றெனக்கெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னர்மன்னனாந்தென்னவன்வந்தூரின்வனத்திற்
றுனனுபலவகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துனைமாயக்கும்
பின்னாரிவ்வுருபெறுகெனபபணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவந்நிறந்தூபின்பழவுருவடைந்தான். (௫௪)

ஆயபுண்ணியவிஞ்சையனாகமாய்க்கிடந்த
தூயநீரநாலவ்வரைமீமிசைத்தூற்றத்
பாயகோவியரினெறகொளபபட்டதெவ்வயிர்க்கு
நாயனாமதுரோசருநயந்தவனுறைவாரா. (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியம்பினனிப்பாற்
பன்றியெற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டிசு
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுந்திகைப்புற்
றன்றலக்கேனையுழந்தமையாரளந்தூரைப்பார். (௫௬)

ஒடுகின்றனதெருமரலுறுவ்னநிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைத்தீயபாலவேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசிறனிவருத்த
வீடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைறவன் - அகத்தியமுனிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல் -
தங்கல். (௫௬) ஏறு - ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொ
ற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல் - சூழல்.

இன்னவாறியைவணங்குறுமெல்லவேவல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகானகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார்.

(௩௨)

ஏனமென்பறமுறுகேணுய்க்கிரங்கிணரிச்சை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
கானவன்பறழ்கலங்களுர்கலங்கநேர்வந்தார்.

(௩௩)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிர்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலத்தை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீள்வ.

(௩௪)

ஏனமின்னமுங்காண்பரிதாகியவேன
மானமெய்யம்மயிர்முகிழ்த்திடத்தழுவிமோந்தருளின்
மானமென்றமூலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணங்களுநல்கா

(௩௫)

துங்கமாமுகமொன்றுமேகுகரமுகமா
வங்கம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண்
மங்கைநாயகன்கருணையாந்திருவுருமறைந்தான்.

(௩௬)

இமமையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தையுஞ்சேதனஞ்செய்தா
டொம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பவவுயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாவெவோ.

(௩௭)

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிகுட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௩௩.

(௩௨) இச்சை என்றது. இச்சாசத்தியை. (௩௩) அன்புதந்து-
அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிகுதி. அஞர் - பசித்துண்பம். (௩௪) ஏனைய
இரண்டனான் முன்னையது, திருமாலாகிய பன்றியை. பின்னதுசோ
மசுநதரக்கடவுளருளுருவாகிய பன்றியை. (௩௫) சுகரம் - பன்றி.
(௩௬) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேத
னம் - பகுத்தறிவில்லாதது.

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலத்துறை.

சுத்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையெத்தாயாம்

வந்தநாயகன்முலகொடுத்தருளியவகையீ

தந்தவாழிருமைநதருமநதிரராகி

வெய்தைபார்விலுபுரம்புகுந்திருந்தவாழிசைப்பாம். (க)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைத்தபினனைய

கோதிலாநிரண்டேனமாக்குமரருங்காலைச்

சோதியாநிரண்டருக்கர்போற்றேருன்றியப்பொருபபி

லோதியாய்த்பல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அனையராபவர்கைருநாளறைபுனற்கூடற்

புனிநாயகனருட்டிமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா

யினியவாவனவெனபதையாவருந்தேற

வணிகைபான்மொழிமங்கைதன்மணுனவினவும். (ங)

வெய்விலங்கிலும்வெய்யதாயசேதனவிலங்கா

மிவ்விலங்கெயிற்றேறனமென்குருளேகட்கிரங்கிக்

கைவ்விலங்கினையெய்தநீகருணையாயமுலைந

நிவ்விலங்கறிவகற்றியபுரியாதெனவிதைவன. (ச)

அநிலவேசமுமாகமபேதமுநம்மைச்

சுகலிவதயாபரனென்றுரைசால்பா

லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்

புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவதனால். (ரு)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று

காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடருது

(க) தந்தை என்றது - முற்பிறப்பில் ரிங்கினன்னும் பெயராயுடைய யக்ஷனாகிய பன்றியரசை. (உ) அருக்கர் - சூரியர்.

(ங) உயிர்க்கெலாம் என்றது - பிரமன்முதல் பிபீலிகார்த்தங்காறுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (ச) கைவிலங்கு - யானை, ஆப-தாய்.

(ரு) அகிலம் - அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களை. (ரு) ஆதபம் - வெயில். (எ) களைவிலப்பாசம் என்றது - ஆன்மபோதத்தோடு சுலந்தூின்ற ஆணவமலதனை.

தீயுமேனமென்குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமாமுலைபளிச்சுயிரளித்தனமதனால். (௩)

அனவிலாற்றலுந்திறலுநல்லரும்பெற்றகல்வி
விளைவுஞானமுங்கடத்தனர்மீனவறகினிமேல்
விளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருககிக்
களைவிலபாசநீததெம்பெருங்கணத்தவராவாரா. (௪)

என்றுநாயகனாய்க்கொடுத்தியம்பி
யன்றுமீனவன்கணவிலவந்தரசுகள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுதகராய்ப்பன்னிருகுமரர்
வென்றிவீரராயவைவருநர்மிக்கறிவுடையார். (௫)

அவனாநின் கடைக்கமைச்சராக்கோடியென்றனவில்
சிவபரஞ்சுடரஞ்செயச்செழியாசோமேவர்சன
கவலருங்களிப்புடையனய்க்கணமலர்நெழுமாண்
றவழ்நெடுநிலைக்கருங்கடறத்திரீந்தெல்லே. (௬)

மாண்டகைவிசான்மநதிரர்க்குணாததியம்மலைமீழ்,
காண்டகைனமாவீரரைக்கொணர்க்கணக்கருளை
பூண்டகாவலனமைச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரருமீண்டினார்மீனவன்றிருமுன். (௭)

வந்திறைறஞ்சியவராகமாமைந்தநாநெர்க்கண்
டந்தமில்லளிப்படைநதுவேந்தமைச்சியந்திழுநம்
தந்துவேறுபலவரிசையுநதக்கவாநல்க்க
கந்தூசிறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர். (௮)

பழையமந்திரககிழார்மடப்பாவைபோல்வாரா
விழவுசாலகடிமங்கலமவிதியினற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினுன்னையரும்வீரக
கழலினற்கொருகவயமுங்கண்ஹமாயநடப்பார. (௯)

கலிலைத்தூதை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியவாய்
விடம்பாயரவம்விழுங்கும்மினாயொத்தடுநஞ்சந்

(௯) கடை - திருவாயில். எல்லே என்றது - விடியற்காலையாய்.

(௮) கருது - கட்டுத்தறி. (௯) கவயம் - நவசம்.

(௧௦) ஐவாய் - ஐந்துதலை. திடம் - உறுதி. கல்வியிடம்பாடு
நல்கும்பயன் என்றது - இம்மையில் ஒருவற்கு கற்றகல்வி புதுதையுமும்,
பொருளையும் பெருங்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்றுழி
ச்சென்று பயன்தந்தது மகிழ்வுறுத்தலை.

சுட்டம்பாடுகொள்ளவினை வாங்கிச் செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுநல்கும்பயனபோனமகிழ்வெய்ததின் றார். (௧௩)

நல்லா விந் பாவின நுகசென் கல சென்னப்பன்னூல்
நல்லாருமடிகமிதுடபருமாட்ச்சோர்வில்
ரொல நாலடைபார்மனமுங்கனி நூங்கச்சொல்லிப்
பல்லாபிற் சொற்பயனாய் துகவரவல்லார். (௧௪)

பழையேமிநறழும் கொளப்பட்டமென்றேறமாப்பெய்தா
ருழைபேயல்செய்யுறொப்போலவொதுங்கிவேந்தன்
யிழைவேசுநனைவிடம்போலவெறுசுதுவெஃகா
ரழல்போலனுகாரகலாபிழல நனநீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனீத்தநடக்கையின்வையத்தோரா
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையினென்னலாரைச்
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்வினேசெல்வமாக்க
ளிறுககும்பொருளேயிறைவற்கிவரீட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்நெஞ்சள்வான
நிறுத்தாடிநீழவெனத்தோற்றநிறுத்தும்ற்ற

(௧௪) அடையார்மனமுங் களிநூங்கச்சொல்லி என்றது - வரு
வின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்தருதல்,
என்னுங்குணங்க ளொருங்கமைந்து பகைவரும் நடப்பின விரும்பும
வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலை யுணர்த்திநின்றது. பல்லா
என்றது-பரிசளங்களை. பிறர் என்றது - பகைவாமுதலாயினோர்.
கவரல் - சான்று, உணமையுணர்தலினமேலது.

(௧௫) ஈழம்கொளல் - நன்குமதிக்கப்படல். ஏமாப்பு - இறுமா
ப்பு. விழையு - விருப்பம். சுண்டு அரசன்விரும்பும் பொருணமேல்
நின்றது. வெஃகல் - விரும்பல்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல், நஞ்
சித்திதல், நிரூபிதல், ஆற்றலுத்தல், சூறையாடல், பிறர்மனைநயத்தல்முத
லியுந் செயல்களை மிலக்கி அரசன்கோற்கீழடங்கியொழுகுதல். ஒறுக்
கும் பொருளுங்கவரார் என்றது - தங்கோற்கீழ்வாழுங்குழிகள் குற்
றஞ்செய்யின் அவ்வொத்தாயராக்குதற்பொருட்டுத் துன்பஞ்செய்தல்.
பொருட்டுக்கோடல், கொல்லுதல் என்னும் மூவகை ஒறுத்தலில் ஒரோ
வழி துன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றே யன்றி ஏனைப் பொருள்
கோடல்முதலிய யின்மைமைய. ஒன்னரைச் செறுக்கும் பொருளுங்
கவரார் என்றது-பகைவா பாலுறைய கோடலையன்றி அவர்கருவுலப்
பொருள்முதலிய கவராமைய. வினேசெல்வம் - வினேதல்முதலிய
வற்றால்வரும் செல்வம். (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்
தைப்போலப் புறாநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியைய. நிறுத்து என்றது -
அரசனது மனங்கொள்கையை, நுங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்
முதலியவற்றா லளக்காது மனத்தொடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தல ஆக
லால் அலற்றால்வந்தமையைய. இழைத்தல் - செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாற்றுவரன் றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணார். (15)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறொழுகும்பன்னிருவோரு மிகையுந் தருமமும்புரமு ,
தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத திசையெலாம்விசயமுண்
டாக்கிப், பன்னகாபரணன்சிவபுரமடைந்து பரன்கணநாசுருட் லு
ந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார்மன்னர்மன்னவனும்வான்பசுமடைந் து வீற்
றிருந்தான். (16)

நாற்பத்தாறாவது

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் - ௫௫ - ககு திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩.

உ

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற்
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியாற்
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம். (17)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்குமரனானபெருவலிமடங்கலன்னான்
நுன்னவரடுபோசாய்க்குஞ்சுருணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னதீர்த்ததக்கோலோச்சியாங்குடைநிழற்றுநாளில். (18)

ஆற்றல்சாலொருவனமேனானாற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்செய்வாயாகிச்செனித்தலாற்காகமாதி
கூறெனவூற்றஞ்செய்யககுருதிசொர்தலையதாகி. (19)

(17) வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. (18) வானவர்க்கரச
னனபின் - இந்திரபதமடைந்தபின். (19) மேனான் - முற்பிறப்பு.
கயவாய் - கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாபூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்வைகி
புட்கிளீள்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுகப்பூத்சகவிழிணாமரமேல்வைகி
வெட்கமீதூரச்சாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லே. (ச)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூண்டகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந் தூயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்றருமதீர்த்தயாத் திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனெருவனந்தநுந்தருநிழலிற்சார்ந்தான. (ரு)

இருந்தவன்சிலனானோககியியம்புவானெவாக்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்தித்தன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தரேசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோபேசுவராதலாலே. (சு)

ஓரிடத்தினையமூன்றுவிழுப்பமுமுள்ளதாகப்
பாரிடத்திலிலையேனைப்பதியிடத்தொன்றையென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தம்மூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றாற்பிறிநொருபதியாதென்றான். (எ)

இம்மதுரைசன்சேவித்தேசத்துவோர்க்கெளியானுகி
கைம்மலாநெல்லிபோலக்கருதியவரங்களுள்லா
மிமமையினுடனேசல்குமேனையுசலத்துவானே
ரம்மையினன்றில்லகாராதலாலாகுமென்றான். (அ)

மற்றதுகேட்டுக்கொம்பர்வைகியசுயவாப்துரானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்ததும்பிறவுந்சேற்ற
முற்றதுநாமிச்சன்மொழிப்பதற்கறவோனிங்ஙன
சொற்றதேயுறுநியென்றுதுணிவுகொண்டெழுந்ததன்றே. (க)

ஆய்மலர்க்கானரீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனககஞ்சப்புண்ணியிப்புனரேயுய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுண்கண்ணணம்ணனைவலஞ்செய்தன்பிற்
ரேயுய்மலர்க்கழலினையகத்தினற்றெழுமுதர்ச்சித்தே. (க0)

(ச) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் -
மாமரம் : “கீழிணர்நின்றமேற்பகைமாவின்” என்றார்பிறர்.சாம்பி-
சோர்ந்து. (ரு) கடைப்பிடி-ஈறுதொக்குக்கடைஎனநின்றது.

(எ) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(க0) அகத்தினற்றெழுமுது என்றது - மானசபூசையை.

இன்னணமூன்றுவைகல்கழி, தபினெம்பிராட்டி
தன்னமாகாதலாணத்தாழ்ந் தெநீர்நோக்கியைய
வெண்ணையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
மூன்னவனதன்நன்செயதிவரவெலாமுறையாற்கு. (46)

பத்திமைரியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கண்மறைமுதலொருசெய்ககன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிநேர்ந்தவெங்குற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திருசயத்தினையுபதேசித்தான். (47)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமத்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிறுணர்ச்சிபோய்ப்
பவமகற்றிடுப்படுகரிக்குரீடு
கவலைவிட்டரன்கழலவழுததுமால். (48)

எண்ணிலாவுயிர்த்திகைறவபோற்றிவான்
றண்ணிலாமதிசசடிவபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற்
கண்ணிநாதநின்கருணைபோற்றியால். (49)

தெளிதலின்றியேசெய்ததிமையால்
விளையுமெண்ணையுமாள்வெணடுமோ
வெளியொங்குளாரொன்றுதேர்ந்துதேர்ந்
தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே. (50)

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பினாயிது
வம்மைநன்னெழிகேகதுவாதலான்
மும்மையுந்நலமுடையமொயம்பினேன். (51)

ஆயினும்மெனககையேவார்குறை
தீயபுளளொலாமுறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரோயெனும்படிக்கெளியனாயினேன். (52)

(கஉ) சேய் - மார்க்கண்டன். மித்திருசயம் - மறணத்தைத் த
விர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (கங) பவம்-
மறுபிறப்பு. சடிவம்-சடை. (கசு) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை-
மறுமை. மும்மை எனது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்
ம்பு-வயி, (க௭) ஏ-இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரியடைச்சொல்.

என்னவக்ருரீஇயியமபவெம்பிரா
 னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெணப்
 பின்னுமக்ருரீஇதாழ்ந்துபேதையேற்
 கின்னுமோவரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்றபினுக்கெலாம்
 பெலியவேண்டிமெப்போதுநீசொன
 வெலியமந் திரமோதியோநிநாங்
 கலியையெல்லவுங்கருணைசெயகென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
 மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
 தாவிநெய்வதமிருடிசந்தமோ
 டோயிலோசைமூன்றொடுதெருட்டினுன். (௨௦)

அறுசீரடியாகிரியவிருததம்

சூருமொழிபயின்றுமுள்வாய்க்குருவிதன்சூலனுநதன்போ
 லருமறைமுதல்வரைந்தவாற்றலாபபறவைகெகல்லாம்
 பெருமைசாலவலியானென்னும்பெயர்வாயுலகின்மனனக்
 கருமணிகண்டன்செம்பொற்கனைகழலடிசோந்தன்றே. (௨௧)

இக்கரிக்குருவிதானேற்றெய்யியவரத்தைத்தன்போ
 லொக்கலுமெளிதாடுவெய்யுப்பெற்றதாலுலகின்மேனமைத
 தக்கவென்றருவனவாழ்த்தன்கிறோவாழ்வெனென்ன
 மிககவனொடுதூக்கூலும்பழமொழிவிளக்கிறதன்றே. (௨௨)

மேற்படி-வேறு.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவாக்கு
 மீசனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவாக்கு
 மீசனடிக்கன்பின்மையினுலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
 யீசனடிக்கன்புடைமையினுல்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் நூன் - க்கு திருவிருததம் - ௨௨௯௬.

(௨௦) மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம் மதுஎன்றது - திரியமபக
 மதுவை. சந்தஸ் - காயத்திரிகந்தஸ். ஓசைமூன்றாவன - அதுதாத்
 தம் - உதாத்தம், சொரிதங்கன். (௨௧) முள்வாய்-முன்போலக்கூரிய
 வாய்என நிற்றலால் பண்புவமத்தொகை. (௨௨) ஓககல் - தன்சா
 திப்பறவைகள்.

உ
நாற்பத்தெட்டாவது

நாளைக்கு முத்திகொடுத்தபடலம்.

~~~~~
க லி வி ரு த் த ம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார்
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிருநிதுநாளைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம். (௧)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புலத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளதவ்வயின்
வீக்கும்பாழ்செயும்வண்டுக்குவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாயியொன்றுள்ளதால். (௨)

ஆழமிக்ககயந்தலைத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையும்வாய்ப்பெய்து
சூழநந்துமுத்தினுந்துறைக்கணை
தாழ்வதோர்செய்யதாண்மடநாளையே. (௩)

சிறியநாண்மழையின்றியச்சேயிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணரையிருவினப்பெளவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால். (௪)

நுரைசெறித்தனநேன்சிறைநாரையு
மினாவிரும்பியவாவியிகந்தொரீஇ
விரையவநதொருகானிடைவீழ்த்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனாகும்பொங்காவாய். (௫)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசுகழீஇச்சிவமாகிய
சுத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (௬)

---

(௨) மாடவைப்பு - நகரம். (௩) கயந்தலை - தட்டாடம். நந்து-
சங்கு. தாழ்தல் - வசுததல். (௪) புரையிலோர் என்றது தவசிகரோ.
புரை - குற்றம், (௬) சுத்தவானந்தவாரிஎன்றது - பரஞாயத்தால்
வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லெருணித்துச்சதுரமாய்
யாப்பமைநதுசுந்நெருகும்படித்துறைக
கோப்பமைநதுசுளிர்சநதியாமடங்
காப்பமைநதோகயந்தலையுள்ளதால். (எ)

வினாசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிருராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சகநீண்மருதாதியா
வுரைசெய்பன்மரமுமபுறத்துள்ளவால். (அ)

அந்தவாவியின்பேரதோதீர்த்தமென்
றிர்த்தஞாலமியம்புவதாலினா
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்தமுன்
வந்தநாராயதன்கரைவெகுமால். (க)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனித்தட்டர்
தோய்ந்துதோய்ந்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்புறஞ்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிற்றத்துமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ. (க0)

சுண்டையித்தவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
ருண்டைமீனமக்காகாவெனவிலா
வேண்டுநாராவெறுத்தங்கிருந்ததால். (கக)

அருளி ரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநித்த
மன்னியருமுமுந்நிச்சநதியாமடத்துல்வையி
மின்னியமருடஞ்சூடிவேந்தனையுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான் கூடற்புராணநூலோதுகின்றார். (கஉ)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விலையாட்டொதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிச்சிறப்பு தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக் கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரா. (கங)

(எ) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு - கோவை. (அ) அதோ
தீர்த்தம் - அச்சோததீர்த்தம். இரை - உணவு. அவாவு - விருப்பம்.
(ஈ0) தோட்புறம் - பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்லினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூடாதுசுவபரஞ்சோதிபாசத்
திடம்படுமன்புவாவெனநீராதெழுவெழுநூலாநா
தடம்படுமாடக்கூடற்றனிநகரடைந்நூமாநீரா. (63)

வாங்கியதிராகுழ்பொற்றமரைபடிந்நிமையாவெழுந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைத்தாழ்ந்நாகுழ்ந்நா
தேங்கியவருட்கணைக்கந்தெரிசிந்நாதிருமுன்னாவகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து. (64)

இந்நிலைரியமமவைந்தெல்லெனான்றியன்றுபின்னா
ளந்நிலையொழுநாராயாடககமலந்நோய்வான
வன்னிலைமதில்குழ்நாங்கர்வந்நாழிப்பசியால்வெந்நா
மின்னிலவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவாந்நாண்குமென்னா. (65)

சிறிதுளத்துள்ளிராதன்றிருவருள்வலத்தாற்பின்ன
ரறிவுவந்தச்சோவிந்தவற்பெருந்தீர்த்துத்தள்ளு
யெறியுமீனருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்னாப்பேரருடைந்நாபின்னும். (66)

சுந்தரச்செம்மல்பாதத்தூணைமலரன்பிறேறய்ந்தா
சிந்தைவைத்திருக்குமெல்லேநேவருமறையுஞ்செய்யும்
வந்தனைக்கரியானுமைநிலைவடிவாய்க்கோனறி
யெந்தமக்கினியாய்வேண்டிவரமென்கொலியம்புகென்றான். (67)

கலிவிருத்தம்.

செய்யகான்மடநாராயுஞ்சென்றதாழ்ந்
தையனையிப்பிறவியறுத்தநின்
மெய்யாவாழ்சிவலோகந்நினைமேவிரா
னுய்யவேண்டுமொன்றினைமுமுண்டிரா. (68)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந் தப்புனிதமலர்தததத்

(63) மடம் படுமறிவு என்றது - அறியாமைப்பாசம். வல்லினை - ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானேத்யம்.

(64) வாங்கல் - விலைதல. தேங்கிய வருட்கணைக்கந் தெரிசித்து என்றது - சஞ்சிககன்மமொழிந்தமையை.

(65) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (66) அருள்-தூண்டம்.

சூள்ளமீனியிருண்ணினெக்காலமுந்
தன்னொணுதபழிவந் துசாருமே. (௨௦)

என்றுமிதநடமினிலவாகநீ
நன்னுசாலவரநல்கெனவெள்ளிமா
மளமுளாணுமவரநதநதுபோயினுன்
சென்றுநானாகிவலோகஞ்சோநததால். (௨௧)

புயங்குளமுன்குமுக்கண்களும்பொற்பவான்
யியங்கொள்புமழைவெள்ளத்தொழிந் துபோய்
வயங்கொணாநிகணத்தொவநிநததே. (௨௨)

அன்னுதொட்டிந்நளவும்பொற்றமுலா
யென்றுநாக்குமெழினமலரோடையிற
சென்றுகைத்துத்திரிகின்மலீனலா
லொன்றுமற்றனநீவாழியிர்களும. (௨௩)

அனுநீரடியாகிரியயிருத்தம்.

நன்கிலையன்றிலொறுப்பறவைகடாமுநதன்போ
னந்நடியுடையடிவண்டிறதேகொலிநநாணாசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கென்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேயைய. (௨௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறுமபுகளோகட்டுமண்ணின்மே
லந்ப்பெருமயிராககியதன்பயன
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருக்குவான்
றுறக்கமெய்தியிருந் தான்சுருணலும். (௨௫)

நாற்பத்தெட்டாவது

நானாக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫௭ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௨௧.

(௨௨) வியம்-பெருமை. வயம் - வெற்றி. (௨௫) மறக்குறும்
பென்றது - பாவங்களை.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாரபக்காண்டம்.

திருவாலவாரபாடலம்.

சோமசுந்தரககடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையாவிடுத்தபழியழல்லமுதியுடல்குளிப்பப் பறிகழோகா
ஞ், சேயுடையாரணநிலோக்குஞ் செவியுடையாரளவிறந்த நிலைசக
னெட்டுந், தோயுடையார்பொன்னிதழிசு தொடையுடையார் விடவர
வஞ்சுற்றுமால, வாயுடையாபுகழ்பாடப்பெறுவேகிமலவேண் டெவநிம்
மனிதயாக்கை. (க)

அங்கயற்கண்ணாம்மையார வணக்கம்.

வேதனெமொலாதிவிண்ணாடர்மண்ணாடர்விரதயோகா
மாதவாயாவருங்காணமணிமுறுவல்கிழிதரும்பிமாடககூட
னாதனிருதிருக்கரந்தொட்டம்மியின்மேல்வைத்தகய னாட்டச்செல்வி
பாதமலொழுபிறவிக்கடனீந் தும்புணையென்பாபற்றிலாதோர். (உ)

மேற்படி - வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேராவொருவன் நன்னுலகத்தன்னைச்
சேலவாயுழலுநானாக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணினோகண்டனெடியநான்மாடக்கூட
லாலவாயாகச்செய்தவருட்டிற்மெடுத்துச்சொல்வாய். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரண்டதோட்சுருணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சித்ரபூடணன்றிண்டேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிச்சித்திரவருமன்வன்றேருட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

(க) பழியழல் - அபிசாரயாகத்தின்சுடத்தி. சேய்-திருஞானசம்
பந்தப்பிளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஓலம்-ஓலி. நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம் ; இதில் நீலம் என்
பது நீலனைக் கடைகுறைந்து நின்றது. (ச) சித்திரம் - அழகு.

மணிகெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனி ராசகுடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தாலவமுதிசுந்தா
மணிநிகர் துவசிசராசகுலோத்தமன்மடங்காவென்றி
மணிதிகழ்பொலம்பூணுயோதனப்பிரவிணன்மன்னே (டு)

இயம்பருந்திறலிராசஞ்சரசன்பரவி ராச
பயங்கரன்கைககும்பைதாருக்கிரசேனன்பாராச்
சயங்கெழுதோணமேலேநதுசத்தூருஞ்சயன்வீமத்தேர்
வயங்கெழுமன்னன்வீமபராக்ரமவழுதிமாடோ. (சு)

பெய்வளைவிற்தைசோந்தபிரதாபமார்த்தாண்டப்பேர்த்
தெவ்வெடுசிலையான்றோவிக்கிரமகஞ்சகன்றேரார்போரா
வெளவியசமரகோலாகலனெனும்வாகைவேலா
னவ்வியமவித்தசிந்தைய துலவிககிரமனென்போன். (ஏ)

எழில்புனைய துலகீர்த்தியெனவிருபத்திரண்டு
வழிவழிமைநதராகிவையகங்காத்தவேந்தா
பழிதயிரதுலகீர்த்திபாண்டியன்றன்பாலின்பம்
பொழிதரவுதித்தகீர்த்திபூடணன் புரக்குரளில். (அ)

கருங்கடலேழுங்காவற்காகடர்சார்த்துப்பொங்கி
யொருங்கெழுந்தூருத்தூச்சிறியும்பேராடிம்பொட்டுப்
பொருங்கடகரியுமெட்டுப்பொன்னெடுங்கிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவறையுமேரப்பிரளயங்கோத்தகன்றே. (க)

புப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந் தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழிலுமேழுதீபமுமிவற்றுட்டங்கி
நிற்பனசெல்வவானநினைநநீண்டசென்னிப்
பாப்பதவகையுமீறுபட்டனவாகவங்கண். (க௦)

தேனிழிகுதலைத்திஞ்சொற்சேனெடுங்கண்ணிகோயில்
வானிழிவிமானம்பொற்றாமரைவிளையாட்டின்வநத
கானிழியிடபக்குன் றங்கரிவரைநாகக்குனற
மானிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (க௧)

(டு) சிந்தாமணி - கேட்டதைகொடுக்குமோர் தெய்வமணி.
(சு) வீமத்தேர் வயங்கெழுமன்னன் - வெற்றிமிகுந்த பீமரத
பாண்டியன். (ஏ) விந்தை - ஜயலட்சுமி. தேரார் - பகைவர்.
(சு) நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில்-நாடு;
இது சுண்டு, நவகண்டங்களை யுணர்த்துகின்றது. நிற்பன செல்வ
வானநினை-நிலையிற்பொருள், இயங்கியிற்பொருள், பரப்பதம்-மலை,
(க௧) காண் - மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன் ஞாலமுன்போ
 லுள்ளவாறுதிப்பநல்கியும்பரோடிம்போனைப்
 புள்ளொடுவிலங்குநல்க்குகதிருடற்புத்தேண்மூவர்
 தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந் தாநான். (க௨)

கலிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமரபென்னுமாழியுட்
 டங்கியகலையெண்கிரட்டிதன்னெடும்
 பொங்கியநிலாந்திபோலத்தோன்றினான்
 வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (க௩)

தாளணிகழலினுன்றங்கனையகன்
 கோளாணிபுரிசைசூழ்கோயில்சூழுவோர்
 வாளாணிகடிநகாசிறிதுவைகவைத்
 தாளாரியெறனவவனிகாக்குநாளா. (க௪)

செய்யகோன்மனுவழிசெல்லுதலுநீர்மையார்
 பெய்கெழுமலிப்பகைபுறந்தநேராததன்
 வையகம்பல்வனஞ்சுரப்பவைகலு
 மெய்கெழுமன்பதைமிக்கவாலரோ. (க௫)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருங்
 கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
 பில்குறுதாரினுன்பிறமுடித்தவன்
 மல்குறுகோயிலின்மருங்கெய்தினான். (க௬)

கறையணிகண்டனைத்தாழ்ந்துகைதொழு
 திறையவநின்னருள்வலியினிநிலப்
 பொறையதுவாற்றுவேந்திண்டிப்போதொரு
 குறையதுண்டாயினதெனறுகூறுவான். (க௭)

இத்தனைமாக்களுமிருகத்தக்கதாப்
 பத்தனங்காணவிப்பதிக்கணுதியே

(க௨) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான், அல்லது அழி - சிவபெருமான், வேதியன், பிரமன் எனப்பொருளாகுதுவதுமொன்று கதிருடற்புத்தேண்மூவர் என்றது-ஒளியுருவாகியசோமசூர்யாக்கினிகளே. தமிழ்வேந்தர் - சேரசோழபாண்டியர்.

(க௩) வங்கியசேகரன் - வம்சசேகரன். (க௪) கோள் - நவங்கிரகம். (க௫) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (க௬) அல்கல் - வசிக்கல். (க௭) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்தறைசெய்திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றியககாட்டென்றான்.

(கஅ)

துண்ணியபொருளினுறுண்ணிதாயவர்
விண்ணிழிவிமானரினெழுநதுமீனவன்
நண்ணியவன்பினுககளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிப்போதுவார்.

(கக)

பாம்பினுற்கடிசூத்திரங்கோவணம்பசந்தாட்
பாம்பினுற்புரிநூல்சன்னவீரம்வெம்பருவாய்ப்
பாம்பினுற்குழைகுணடலம்பாதகிண்கிணிராண்
பாம்பினுற்கரகங்கணம்பரிததனர்வந்தார்.

(உ௦)

வந்தயோகர்மாமண்டபமருங்குநின்நறகைப்
பந்தவாலவாயரவினெப்பாத்தூநீயிவனுக்
கிந்தமாநககொல்லையையளந் துகாட்டென்றா
ரந் தவாளராவடிபணிந்தடிகளேவேண்டும்.

(உ௧)

பெருமவின்நகரடியனென்பெயரினூல்விளங்கக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையங்கடலு
மருணயந் துநேர்ந்தனையதேயாகெனப்பணித்தா
னுருகெழுஞ்செலவுரகமுமொல்லெனச்செல்லா.

(உ௨)

கீட்டிசைத்தலைச்சென்றுதன்கேழ்கிளர்வாலு
நீட்டிமாநகர்வலம்படநிலம்படிந் துடலைக்
கோட்டிவாலவாய்வைத்துவேறகொற்றவற்கெல்லை
காட்டிமீண்டரன்கங்கணமானதுகரத்தில்.

(உ௩)

சித்தர்த்தஞ்சினகரத்தெழுந்தருளிநாச்செழியன்
பைத்தவாலவாய்கோலியபடிசுவொடுத்துச்
சுத்தநேமிமால்வரையினத்தொட்டகழ்ந்தெடுத்து
வைத்ததாமெனவருத்தனன்மஞ்சுசூழிஞ்சி.

(உ௪)

தென்றிசைப்பரங்குன்றமும்வடநிசையிடபக்
குன்றமுங்குடக்கேடகநகரமுங்குணபாற்
பொன்றலங்கிழித்தெழுபொழிந் பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவருத்தான்.

(உ௫)

(உ௦) கடிசூத்திரம் - அனாருண். பசுமை - இன்மை.

(உ௨) உரு - அச்சம். உரகம் - மார்பாற் செல்வது, பாம்பு.

(உ௪) இஞ்சி - மதில்.

அனையநீண்மதிலாலவாய்மநிலெனவனையவர
நனையவார்பொழினகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதும்பொன்னகர்தன்னைக்
கனையவார்கழற்காலினுன்பண்டுபோற்கண்டான். (௨௬)

கொடிகணீண்மதினமண்டபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொள்பூம்பொழிலின்னவும்புதியவாக்கண்டு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்றொடர்
தடிகள்சாத்தியகலன்களும்வேறுவேறமைத்தான். (௨௭)

பல்வகைப்பெருங்குழிகளும்பரப்பெலாநிரப்பிச்
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகர்பெருவளர்துருமபிடவளர்த்தான்
மொல்லெநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல். (௨௮)

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௪௯.

உ

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தரசுகமகிழக்
கங்கணவிடவரவங்கொடுகடிநகர்க்கண்டருண்முனையநிலவாஞ்
சங்கணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயபொழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாய்.

வெங்கயனீள்கொழுவங்கியசேகரன்வெண்குடைமீழலின்வாய்
வங்கமுலாவியதெண்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுதோச்
செங்கமலாலயமங்கையும்வாலியதிண்பதுமாலயமே
னங்கையுமோவறமங்கலமானநயம்பெறுவாழ்வுநான். (௨)

(௨௭) கோளகை-வட்டம். (௨௮) செல்வவானவன் - குபேரன்.

(௧) வளவன்-விக்கிரமச்சோழன். வென்றி, இது காரியவாகுபெய
ராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கினின்று.

(௨) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமற்ப்படைகுழுவெனாத்தவாவீறுகெடுத்தடியிற்
முழுவடர்த்திகல்வாநைதொடுத்தலர்தார்புணைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருளுள்சுருதித்தொலையா
வாழ்கடலுக்கிணையாமனிகத்தொடுமாடமருக்கெழுவான். (ங)

கபபநிகாய்சினநரபதிபாய்துரகதபதியேழுசலா
வயபிருதோள்வடநிசையினராதிபர்வலிகெழுசேனையினே
டியாபிடியேறிமீழிசையெனவாய்விடவிரதமதேதறிநடாஅய்ப்
பயன்மலிகாவிரிநதியருகேபுனைநபதிகொடுமேயினனால. (ச)

சிலத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமள்ளர்செயிர்ந்துமதிக்கடவுட்
ருவத்தவனாட்டினிருந்தெழிலானினாகொண்குறும்புசெய்து
மலர்ச்சுடமேரியுடைத்துநகர்க்குவரும்பலபண்டமுமா
றிலைந்நாழிடுக்கிடுகெகம்விளைத்துமமர்க்கடியிட்டனரால். (ரு)

மாறணநிறநினையென்செய்துநேரியன்வன்படையோவளவின்
நேறியெயிரிந்தமராடினென்கரிதிக்குறைதையப்பிறையோ
டாறணியூரணசந்தரனெனதையடித்தலமுன்குறுகாக்
கூதியிரதநாவரம்பெறுகென்றிறைதேகாயிலடைந்தனனல். (சு)

அடைந்நாபணித்தருளுமகனையாடியேனெடுவிக்கிரமன்
வெட்டர்ந்தமரடவாய்ப்புலமன்னவர்தொகையொபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைநெகொண்டனென்பொரவொத்தபதாநுவனக்கிலையே
மிடைந்நுவரும்படைமிக்கவிடத்தரணவேறுளதோவிதைவா. (ஏ)

எண்ணையினிச்செயுமாறெனமாறனிரந்தமொழிந்திடலு
முன்னவன்வானிடாரின்நசரிமொழிந்தருள்வான்முதனீ
யன்னவனோடமராபிடுமுமடைந்துதவித்துணையாய்
நின்னதுவாகையெனப்பொருகின்நனநீயினியஞ்சலென. (அ)

சிறைதகளித்திருகண்கடுளித்திருசெங்குகுவித்திறைநவ
னந்திமதிச்சடையந்தணைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வந்தனனென்றுவனநிவனாக்கயல்வந்ததுவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (ஈ)

(ங) பொருளுள் - போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(ச) தூரகம் - குதிரை. (ரு) குறும்பு - கொடுத்தொழில். ஆற
லைத்தல் - வழிபறித்தல். அடியிடல் - தொடங்கல்.

(சு) ஏறி - மேற்சென்று. (ஏ) பாசறை - படைவீடு.

(ஈ) நந்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலங்குளோமா
 னிரதமணைநதிடவிசைகொடுசிந்தைபிணிவலவன்சுடல்
 புரசைநெடுங்கரிதிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிண்டொடுதா
 வினாசெய்துந் தொடைவிருதர்கணம்புடைவிரவநடந்தனமுல். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அளந்துகுழ்திருவாலவாய்மதிலின்புறத்தகழாழிபோல்
 வளைந்தசோழனெடும்படைக்கெதிராவஞ்சிவேய்ந்தெழுபுறமென்
 கினர்த்தசேனையுதிர்ந்துகிட்டினகிடடியவ்விருபடைநுருங்
 களஞ்சிறந்திடவஞ்சினங்கொடுகைவருத்தமர்செய்வரால். (கா)

சையமொத்தெழுதேரினொரொடுசையமொத்தெழுதேரிரு
 மையனமைக்கரிவீரரோடெதிர்மையனமைக்கரிவீரருங்
 கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகுட்கொய்யுளைப்பரிவயவருங்
 கையழற்படைவீசிமின்விகொனப்பொருவாரரோ. (கா)

முடங்குவெஞ்சிலைவிலலரோடுமுடங்குவெஞ்சிலைவிலலருங்
 விடங்கலுழந்திடுவேலரோடுவிடங்கலுழந்திடுவேலரு
 மிடங்கைதோல்வலவாளரோடுமிடங்கைதோல்வலவாளரு
 மடங்கலேறுமடங்கலேறுமலைப்பதென்னமலைப்பரால். (கா)

அரவினன்னிலமம்புயம்பொறையாற்றுமினவனாற்றல்கூர்
 புரவியின்னினாவையமேல்கொடுபோந்தநேரியர்வேந்தனேர்
 விரவிமின்னியமுரசியம்பமிடைந்துவெஞ்சுமராடுமா
 நிரவிதன்னொடுமதியவன்பொரவேகினானிகராகுமால். (கச)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதூண்டுதேர்
 தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிபொருநராத்த
 தெள்ளுமாவொலிமள்ளாபைங்கழலேங்குமாவொலிவீங்கியர்
 தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிந்துகலலெனலாயே. (கா)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதூங்குகையினவீங்குநீர்
 குடித்தகாரொடுகார்மலைந்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

(கா) உளை - புறமயிர். (கக) வஞ்சி - போர்மேற்கெல்லேவார
 ணியுமலை. (கச) அரவு - ஆடுசேடன். வையம் - தேர்.

(கா) துள்ளுமா, தேர், தள்ளுமா என்பன - குதிரைகளை. தான
 யாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் ஏனையமா என்னு
 மோமொழுத் தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளன.

நிடித்தவாயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறிந்
தடித்ததேசாரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானேயே. (கசு)

எய்தவாளிவிலக்குவார்பிறிதெய்யும்வாளிதமார்புபேழ்
செய்தபேராதவராணமைகண்டுசிரித்துவென்றிவியப்பரால்
வைதவாடாடவேலெறிந் திடவருவதைக்குறிவழியினுற்
கொய்ததாராமறவாறொறிந் துஞறைத்துவேறுபடுத்துவார். (கஎ)

பின்னிடைநிருபடையுமொத்தமராமெல்லபெரும்படைச்
சென்னிதன் துணையாணவுத்தரதேசமனனவர்படையொடுந்
துன்னிநூலமுடிக்குநாடொழுஞைநதன் ளவநிர்ந்தெழும்
பின்னியென்னவுடன் நெறிந் தனர்வழுதிசேனையுடைந்தே. (கஅ)

பின்னிலநிலைவாறொடுஞ்சிலைவில்லிழந்தனர்வீரோ
பன்னலம்புனைதேரொடுங்கரிபரியிழந் தனர்பாககோ
தென்னவன்பொருவலியிழந் தனனென்றுசெம்பியன்வாகையுந்
தன்னசென்றதுநருக்குமெல்கொடுசங்கெடுத்துமுழக்கினான். (கக)

அந்தேவிலையிழமுன்னருநதமதருளெனக்குளிர்கடிபுனற்
பந்தரீழலளித்ததுமொடைபடுத்தியும்பகைசாயவே
வந்தவேடா வண்ணமேயொருமானவேடரசாய்வலஞ்
சிந்தவாகுலமுழ்குமீனவர்கேனைகாவலராயினா. (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சுன்றவில்வேடன்சாபங்குழைவித்துச்சுந்தோச
னென்றதன் னுமந் தீட்டியிட்டகூர்ங்கணைகணேடி
வென்றனமென்றுவாகைமிலைந் துவெண்சங்கமார்த்து
நின் நவன்சேனைமீதுநெறிப்படச்செலுத்தாநின்றான். (உக)

அம்முனைவாளியொவ்வொன்றடல்புனைநூற்றுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைச்செருத்துயிருண்ணநோக்கி
யிம்முனைவாளியொன்றுக்கிததுணைவலியாதென்றோ
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தநுமானமெய்தா. (உஉ)

(கசு) அசனி - இடி. (கஎ) வை-கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம்-வடதேயம். குறை - சண்டமாருதம். வன்
னி - வடவாழகாக்கினி. (உஉ) நூற்றுநூறு - இதுபண்புத்தொகை
யாய் பதினையிரமென்னும் எண்மேனின்றது. அதுமானம்-புகையைக்
கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணர்கெனவதனைவாசித்
 தின்னதுசந்தோசனெனவரைந்திருப்பதிது
 தென்னவற்காலவாயான்றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
 பொன்னிநாடுடையான்மிண்டுபொருவான்போருவானை. (உ௬)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேசயத்துள்ளார்
 துருக்கரொட்டியர்வேறுள்ளார்யாவருஞ்சூழ்ந் தூலில்லென்
 றுருத்தனரவைதுநீபோர்க்குடைந்தனைபோதியீதுன்
 கருத்தெனினுண்மையாவர்கண்ணதுன்மானமென்னும். (உ௭)

செல்லலைவருதியென்னைச்செயிர்த்தெழுந்நிடியினுர்த்துங்
 கல்லெழுவனையிண்டோட்கொரியன்படைமேற்சென்று
 வில்லிறவலித்துவாங்கிவேறுவேறுகிறின்று
 சொல்லினுங்கடியவாளிதொடுத்தனர்விடுத்தார், தூர்த்தார். (உ௮)

வடுத்தவாமருமச்செம்புண்மறமகளுகிறின்று
 கடுத்தவாமிடறறுடூக்கட்கண்ணுதற்சாமிதான்முன்
 னெடுத்தவாடகவிலன்னவிருஞ்சிலவாளியொன்று
 தொடுத்தவாடவர்தாம்விட்டசுடுசுரந்தொலைத்துப்பின்னும். (உ௯)

பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானேறரைச்சாய்த்தான்
 பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவெங்களிற்றைமாய்த்தான்
 பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
 பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானிடாவென்றான். (உ௧)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெம்பரிமேலெய்தான்
 நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெங்கரிமேற்பெய்தான்
 நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேர்சிறையவிட்டான்
 நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (உ௨)

ஆயிரம்வாளியானூறாயிரம்பரியைக்கொன்றான்
 ஆயிரம்வாளியானூறாயிரங்கரியைவென்றான்
 ஆயிரம்வாளியானூறாயிரந்தரைச்சாய்த்தான்
 ஆயிரம்வாளியானூறாயிரம்பேரைத்தேய்த்தான். (உ௩)

தடிந்தனதோளுந்தாளுந்தகர்த்தனசென்னிமண்ணிற்
 படிந்தன்மடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாமம்

(உ௪) சொல் என்றது-முனிவரிடம்சாபத்தை.

(உ௫) மருமம் - மார்பு.

மடிந் தனமைபல்யானைமாண்டனதாண்மம்பாய்மா

ஒழிந்தனகொடுஞ்சிமானறெறொதுங்கினவொழிந்தசேனை. (௩௦)

ஆலிமுன்மேகசுநாழுமருக்கமண்டலத்தாறெகத்

சாவுவெவன்னவாடுந் தலைபலசிலைவாள்பட்டுக்

கூடவிரியெடுத் தூவீழுந் குறைததலையாடப்பாதிச்

சாவுடனினஹைகைகள் கொட்டுவதாளமென்ன. (௩௧)

தறையிழந்தனதுசென்னிவீட்டினாந்தம்மைநின்ற

குறைபுடற்கைவேல்குத்தினாக்குவருரவைபாடி

பெறிபடுதலைகள்வாய்மென்றெயிறதுகறித்துவீழ்ந்து

கறுவினமார்பந் தட்டிநிற்பனகுவந்தயாககை. (௩௨)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலையொன்றற்கொன்று

மருவியகேண்மைததாகிவாலெயிறிலங்கநக்குப்

பிரிவறவந்தாய்நீயுமென்றெகிர்பேசிப்பேசிப்

பரிவுறமொழிந்ததுமோந் துபாடிநின்றூடல்செய்த. (௩௩)

மாகவாறியங்குசேனம்வல்லிருட்குவையின்ன

காகம்வன்கழுக்குவம்போர்க்களனிடையவிற்துவீழ்ந்தோ

ராகமேற்கிறகடிக்கொண்டசைவனவேடைநீக்கப்

பாகநின்றூலவட்டம்பணிப்பனபோன்றவன்றே. (௩௪)

வெள்ளமாச்சோரியிர்ப்பமிதக்கின்றதேர்கன்வெம்பேய்ப்

பிள்ளைகண்மூழ்கிக்குழிப்போய்மறித்தெனப்பெயர்ந்துவீழ்வ

தெள்ளநீர்க்கடலின்மீநார்சிதைக்கலரினாயுந்தாக்கித்

துள்ளிமற்றவற்றைச்சாய்க்குஞ்சுறவமும்போன்றவன்றே. (௩௫)

கத்திரின்னொருபாலிர்ப்பக்கருங்கொடிசேனந்தண்டந்

கொத்திரின்னொருபாலிர்ப்பக்குடவயிற்றழல்கட்பூதப்

பத்திரின்னொருபாலிர்ப்பப்பட்டவராகந்குளி

பொத்திரின்னொருபாலிர்ப்பவைம்பொறிபோலமன்னே. (௩௬)

துடுவைவான்முறங்காறந்நுந்துணைச்செவியரிசிகோட்டி

ஹடுவைநெர்மணியின்குப்பையுரலடியலக்கைதிண்கோ

(௩௦) ஒழிந்தசேனை என்றது - வில் வாட்சேனைகளை.

(௩௧) குறைத்தலை - கவந்தம். பாதிச்சாவுடல் - முற்றுஞ்சாகா தவுடல். (௩௨) கறித்து-கடித்து. குரவை-கை கோத்தாடல்.

(௩௪) மாகம் - ஆகாயம். வேடை - வெப்பம்.

(௩௬) கொடி - காக்கை. துண்டம் - மூக்கு. கூளி-பேய்.

(௩௭) துடுவை - துடுப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி - முத்து. கடம் - கதுப்பு.

டடுகலங்கடந்தீச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியாணைப்.

படுகொம்விசயச்செலவிபடுமடைப்பளளிமாணம்.

(௩௭)

பிணத்தினைக்கோலிபுண் ணீராற்றினைப்பெருககியுண்டே பக

கணத்தினையுதைத்துநாககிக்கொயுடைத்தொருவன் புந்

நிணத்தொடுமவருமநீத்தநேர்படவிரு^பதூகையா

லிணத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருந்திப்பூசுமெண்ண.

(௩௮)

புரத்தினுளாயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த

சரத்தினிலவிந்தார்சென்னிக்குற்றுழிசசார்வாய்வந்த

வரத்தினையறுக்குமவைவேலயற்புலவேந்தர்ந்தச்ச

மரத்தினையடுத்தசரநூங்கதழெரிமடுத்ததென்ன.

(௩௯)

மாசறுகாட்சியான்றன்வாளியாலவிந்தோர்தம்மை

மூசவண்டென்னச்சூழ்ந் துமொய்த்தனபைத்தகூளி

காய்சினச்சேனங்காகங்கழுகினம்பற்றியீர்த்துப்

பூசலிட்டொன்றோடொன்றுபோர்செய்வான்றொடங்கிற்தம்ம. (௪௦)

வெஞ்சினமறக்கோனம்பிவிடுகணவெள்ளத்தாழ்ந்து

வஞ்சினமுறுதன்சேனமடிந்ததுகண்மொழார்

தெஞ்சினபடையுஞ்சூழுவேதிலார்நகையுஞ்சூழ்த்

துஞ்சினமறமுஞ்சூழச்சோழனுமுடைந்துபோனான்.

(௪௧)

வில்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலவேடவேந்தன்

மல்லொடுபயின்றதென்னன்மலர்முகச்செவ்விரோக்கி

யல்லொடுமறுவந்தென்னவருணகைசிறிதுபூத்துச்

செல்லொடுபகைபோற்கொண்டதிருவுருமறைந்துபோனான். (௪௨)

பாடுவாயளிதேனாட்டும்பைந்தொடைச்செழியன்வென்றிக்

கோடுவாயவைத்திட்டாதுகுஞ்சரமுகட்டிலிலறித்

தோடுவாய்கிழிக்குங்கண்னார்மங்குலத்துவாய்நிறியே^பத

நீடுவார்திரைநீர்வேலிநீண்மநினகரிந்புக்கான.

(௪௩)

எண்ணீரடியாசிரியயிருத்தம்.

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாங்கித்திருவாளித்தேவகநற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவிந்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிச்சாத்திநிழல்விரி

(௩௮) தூக்கி- தள்ளி. (௩௯) புரத்தினுளாயர்ந்தகூடல்- என்
றது - காசி, அயோத்தி, மாணய. காஞ்சி, அவாநகை, துவாரகைமு
தலியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுநிற்கும் மதுரையைய. (௪௧) துஞ்சின
மறம்என்றது - தோல்வியை. (௪௩) வென்றிக்கோடு - ஜயசங்கம்.

க்தும்வெயின்மணியா நெடியமேரு, மலைவிறுநென்னவரிச்சிலையு
நாமம்வநாந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வனைந்துசாத்தி, யிலைவிததாழ்கட
லுலகுக் ககலச்செங்கோ லறம்பெருக்கும் வங்கியசேகரமுண்ணல்

ஐம்பதாவது

சுதரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௫௯ - க்கு நிருவிருத்தம் - ௨௩௯௩.

ஐம்பததொன்றாவது

சங்கப்பலகைத்தபடலம்.

வேடுருவாகிமேருவில்லிதன்னுமக்கோலெய்
தாடமராடிக்கென்னனபகைதுரந்தவண்ணம்
பாடினஞ்சங்கந்தாரக்குப்பலகைத்தவரோடொப்பக்
கூடிமுத்தமிழினசெல்வம்விளக்கியகொள்கைசொல்வாம். (க)

வங்கியசேகரன்கோல்வாழுநாண்மேலோர்வைகற்
கங்கையந் துறைருழ்குன்னிக்கடிமதிந்தாசிதன்னிற்
பங்கயமுனரிப்பித்தேள் பத்துவாம்பரிமாவேளவி
புங்கவர்மகிழ்ச்சிநாங்கமறைவழிபோற்றிச்செய்தான். (உ)

நிரப்பியவழிநாணன் னீராடுவானீண்டவீணை
நரப்பிசைவாணிநாவிந்நிரியெனாநங்கைவேத
வரப்பிசைமனுவாங்காயந்நிரியெனாமடவாரோடும்
பரப்பிசைகங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லே. (ங)

நானவார்துழிநாரம்முவரினுவின்செல்வி
வானவாரியங்கும்விஞ்சைமாதராளொருத்திபாடுங்
கானவாறுள்ளம்போக்கிநின்றனள்கமலயோனி
யானவாலறிவனேகியந்நதிக்ககையைச்சேர்ந்தான். (ச)

(சச) அலைவி - ஐம்பகை. இதனை முன்னர்காண்க.

(க) நாமக்கோல்-திருப்பெயரொழுதிய அம்பு. (உ) கோல்வாழு
நாள் - செங்கோல் செல்லுங்காலே. கன்னி - அழிவில்லாத. -

(ங) வழிநாள் - பின்னாள். வரம்பு - வரப்பெனவலிந்துநின்றது
வீணைஎன்றது - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டி
யாமென்னு நால்வகையாழினை. (ச) நானம் - வாசனை.

நாமகள்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடு
தாமரைக்கிழவன்முழுகித் தடங்கரையேறுமெல்லெப்
பாமகளுக்குகியென்னையன்றிரீபடிந் தவாறென்
னெமெனவெருண்டார்க்கட்டவம்புபத்தண்ணல்சொல்வார். (ரு)

குற்றநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையதீங்கையெண்ணுமாக்கடோற்ற
முற்றையொழித்தியென்னவரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொடிமடந்தையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்புண்டார். (ரூ)

ஊனிடரகன்றேரயுன்னொயிர்த்துணையாவேனின் த
மானிடயோனிப்பட்டமையங்குகோவென்னவண்டு
தேனிடையமுதலிவெதஞ்செப்பும்வெண்கமலச்செல்வி
தானிடரகலநோக்கிச்சதுமுகத்தலைவன்சாற்றும். (ரௌ)

முகிழ்தருமுலனின்மெய்பாமுதலெழுத்தைம்பதசொன்றிற்
றிகழ்தரும்ஆகாராதிறாகாரமீரரசுசெப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்குழ்ஞாலத்தவதரித்திவவாக. (அ)

அத்தகுவருணமெல்லாமேறின் தவற்றவற்றின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியக்கந்தோன்
வய்த்திதிமஅகரத்திற்குமுதன்மையொழுநாதர்
முத்தமிழாலவாய்மமுதல்வரம்முறையான்மன்னே. (அ)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின் தவரவர்க்கறிவுதோற்றி
யேமுற்புலமைகாப்பாரொன்றனன்கமலப்புத்தேள். (அ)

அக்கரநாற்பத்தெட்டுமவ்வுழிவேறுவேறு
மக்களாய்ப்பிறந்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்ந்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமாய்து
தக்கதென்கலைநுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (அ)

(அ) மாக்கள்தோற்றம் - மானிடப்பிறவி. (அ) மானிடர்-பிற
வித்துன்பம். (அ) முகிழ் - தாமரையரும்பு. மெய் - சேகம். முத்
லெழுத்து - உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள்.

(அ) வருணம், எழுத்து. (அ) பன்மாண் கலைகளின் வகை
மை என்றது - பலவகைப்பட்ட, அறம்பொருளின்ப வீடுகளையுணர்
த்து நூல்களினுண்ணியபொருள்களை, ஆரியம் - வடகலை,

சுழுமணிவயிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவததெரிந் தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையாலுஞ்சிவார்ச்சசனைசெய்யுநீரார். (சஉ)

புலந் தொழும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்தசுதண் பொருநை நீத்தவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலந் தருநிருவினான் தரிதைநிதிச்செழியன் செங்கோ
னலந் தருமதுனானோர்க்கிணண்னுவார்நண்ணுமெல்லே. (சஉ)

பற்பலசுலமாண்டேர்ச்சிப்பனுவலின்பயனாய்நின்ற
வற்புதழாத்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர்
கற்பமைகோள்விசான் தகல்வியின் செல்வராகிச்
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (சச)

அவ்விடைவருகின் றுரானோர்க்கிநீரானாநீவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகின் றனிரொன்னவன்னார்
வெவ்விடையினையீர்யாங்கல்விஞ்சையரடைந்தோர்பாவம்
வெளவிகொபொருநை நாட்டின்வருகின்றேமென்னலோமும். (சரு)

தனிவருபுலவர்நீவிந்தண்டமிழாலவாயெங்
தனிவருகணைமூர்த்திகுணைகழலிதைஞ்சல்வேணடு
மினிவருகென்னநீரெயங்களுக்களவில்கோடி
துனிவருவீனைகடர்க்குஞ்சுந்தரக்கடவுளொன்றார். (சரு)

மறையினொருமுருகும்பன்மாண்கலைகள் போன்மாண்டேசுள்வித்
துறையினொருமுருகுஞ்சாவ்ரோர்குழமீண்டேகிக்குடற்
கறையினூர்கண்டத்தானாப்பணிவித்துக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினூர்குடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (சரு)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலேவெறுவெறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினூர்தங்காருமுதுநிறைநஞ்சிமீண்டி
கொய்ம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக் குறுகிக்கண்டார். (சரு)

(சஉ) சுழுமணி - சாணைநீர்ந்த மாணிக்கம். (சச) சொற்பதங்
கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (சரு) விஞ்சை
யர் - புலவர்கள். (சசு) தனிவருபுலவர் என்றது - சொல்லுந் தரத்
கடவுளை. (சரு) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களை.

மறமலினேமிச்செங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்வினோக்கியவைககனக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியாபோலுமென்னு
நிறைமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினுனிதனைச்செய்தான்.

(௧௦)

திங்குளங்கண்ணிவேய்ந்தசெக்கரஞ்சடிவநாசன்
மங்கலம்பெருகோயில்வடகுடபுலத்தின்மாதோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசால்சிறப்புநல்லி
யங்கமர்ந்திருத்தினொன்னவிருத்தினுனைநிரந்தமமை.

(௨௦)

வண்டமிழ்நாவினார்குமன்னவன்வரிசைநல்கக்
கண்டெளம்புழுங்கிமுன்னேப்புலவரக்கழுகத்தோரை
மண்டினர்மூண்டிமூண்டுவானுசெய்தாற்றாழமுட்டிப்
பண்டையபுலனுந்தோற்றுப்படருழந்தெய்துப்போலார்.

(௨௧)

இனையர்போல்வந்தவந்தமறுபுலத்திருந்ருங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டிவினய்வினய்வாசுந்தெய்து
மனவலியினப்பவென்றுவைருவோரொனநைநேவெண்டிப
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவர்முனண்ணினோ.

(௨௨)

முந்தூன்மொழிந்தார்தம்மைமுறைமையால்வணங்கியெய்மை
வந்துவந்தெவருமவாதஞ்செய்கின்றார்வரிசையாக
வந்தமில்புலமைதூக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றென்றுதாழ்ந்தார்.

(௨௩)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவேபலகையிட்டார்

பாடியபுலவர்வேண்டிப்பலகைதந்தருளார்கொல்லோ

(௧௯) மறம் - வெற்றி. அவைககளக்கிழமை - நல்லவை, நல்ல
மவை எனவும் கல்விச்சபைக்குரிய உரிமைநீற்றும் நல்லவை
நிறையவைஎன்றதை - “புகழும்புகழும்பெற்றி நினோற்றொய்-காமம்-
இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள் - எல்லாமூண்டிந்தோ
நிருந்தவிடமன்றோ - நல்லாரவைக்குநலன் எனவும், நல்லாடக்கஞ்
செம்மை நடுவிலைநான்கு - குலனென்றறிவுடையார் கோயில் -
புலனில்லோர் - சென்றுமொழிந்தனவுங் கேட்டோர்செறிந்தவிடம்-
அன்றோநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(௨௦) வடகுடபுலம் - வடமேற்குத்திசை. (௨௧) மண்டினர் -
நெருங்கினர். (௨௨) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை
விடாமை. ஒன்றுஎன்னும் வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்தூக்குங்
கருவிமேல் நிறைவால் பண்பாகுபெயர்.

(௨௩) முந்தூன் - முதலூன்.

பாடியபுலவராகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினர்பலகையோடும்.

(உச)

சுதூரமாயனவிரண்டுசொண்துப்பலகையம்ம
மெயினும்வாலிதாகுமந்திரவலியதாகு
முதியனும்போல்வாக்கெல்லாமுழுவளர்ந்திருக்கைநல்கு
ரிதுதாமக்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பியீந்தாரா.

(உரு)

நாமகருருவாய்வந்தநாவலாதமக்குவெள்ளைத்
நாமனாயமளிதன்னைப்பலகையாத்நருவதென்னக்
காமனைமுனிந்தார்நலகக்கைககொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிககோயிதன்னைவனைத்துதங்கழகம்புக்கார்.

(உ௧)

நாறுபூந்தாமநாற்றிநலும்பனிதோய்ந்தசாந்தச்
சேறுவண்மலர்வண்ணேசெழும்புகைதீபமாதி
வேறுபல்வகையாற்புகைவினைமுடித்திறைநஞ்சிக்கீர
னேறினாண்கபிலனோடுபரணனுமேறினோன.

(உ௨)

இருங்கலைவல்லோரொல்லாமிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தாராயர்க்குமொத்திடங்கொடுத்துநாதன்
றருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாரு
கருங்கிமின்றகலங்காட்டித்தோன்றுநூலப்போனததனதே.

(உ௩)

மேதகுசான்றோர்நூலின்வினாபொருள்வினங்கத்தம்மி
லேறுவுமெடுத்தககாட்டுமெழுவகைமசமுங்குளும்
பொருளைவருளின்சுவினாபுவையேபுறம்புபொந்து
வாசுசெய்வார்க்கவந்தான்மறுத்தேநாறினத்தமன்னோ.

(உ௪)

கலிவிருத்தம்.

ஆபவாறெண்புலவருமாய்ந்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றாயபாடொடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லாவாய்.

(௩௦)

பலருஞ்செய்சபனுவலுமாண்பொருண்
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

(உரு) வாலிது - புனித முள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்
தன்று தன்னினின்று முழுவளர்ந்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(உ௧) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துநிற்பதல்.

(உ௨) ஏது - காரணம் காட்டி - உதாரணம். எழுவகை மதமா
வன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றிடு
சூலமயங்கிககிடந்தவத்தன்மையால்

(௩௩௪)

வேறுபாடறியாதுவியந்தூநீர்
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிலென்
மேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்செய்த
மாறுபாடுகொண்டார்சங்கவாணகோ.

(௩௩௫)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
பெருளுமாறுசெயவல்லவள்வாரசொ
பொருளுமாமதுகோசர்புலவர்மு
னருளுநாவலராய்வந்துதேகின்றினா

(௩௩௬)

வந்தகாவலர்வந்திக்ருநாவலர்
சிந்தையாகுலஞ்செய்யமயக்கூறும்
பந்தயாப்பைக்கொணாகெனப்பாவல
கொந்தையிங்கிவைபென்றுமுன்னிட்டனா.

(௩௩௭)

துயசொல்லின்பொருளின்மொடர்ச்சியு
மாயநாவலரவ்வவர்தம்முது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க்
கேயவேயெடுத்திந்தனொன்பவே.

(௩௩௮)

வாங்குசங்கப்புலவர்மனங்களித்
திங்குநீரொமரோடுமொருத்தரா
யோங்கிவாழ்திரொன்றெல்லெனத்தங்களைத்
தாங்குசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினார்.

(௩௩௯)

பொன்னின்பீடிகையென்னும்பொன்னொரமே
துன்னுநாவலாகுழ்மணியாகவே
மன்னினாநடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தார்மதுகோசகோ.

(௩௪௦)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாற்பத்தொன்
பதின்மொன்னப்படம்புலவோரொலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவண்வாழ்நாள்.

(௩௪௧)

(௩௨) செஞ்சுவே-துது தேனோளன்னும் பொருள் தந்தூநின் னூத.

(௩௨) பந்தம் - துறா.

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருநதாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசாபுற்றான்.

(௩௯)

ஐம்பத்தொன்றாவது

சங்கப்பலகைத்தத்தபடலம் முற்றிற்று.

சூக படலம் - ௬௦ - க்ரு - நிருவிருத்தம் - ௨௦௩௨.

உ

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வெசாற்குழைவதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மழ்குழைவகண்டத்தண்ணலளித்தததததததததததத
மழ்குழைவதந்ததததததததததததததததருமிக்குப்
பொற்குழைவதற்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம்.

(௧)

மன்னவார்மன்னன்வங்கியசூடாமணிமாறன்
மென்னவராகித்திகிரியுருட்டுந் தென்கூடன்
முன்னவான்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குநந்தனம்மைக்கும்பணிபூண்டான்.

(௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகூவிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லையிலஞ்சிடங்கோங்கம்
வீதவிழ்கொன்றைகரந்தைசெழுங்கரவீரந்தன்
போதவிழ்நந்திசெருந்திருருந்தம்புண்ணகம்.

(௩)

முண்டகமென்கடிகுந்நம்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமழும்படிநந்தனமெங்குந்நீதே
ஊண்டிசைவண்டிபடிந்நுமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டிமிர்சண்பகநந்தனமுந்சனிகைவததாஊல்.

(௪)

(௧) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி-குருக்கத்தி.
தாதகி-ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ-வண்டு. கரவீரம் - அலரி.
(௪) வண்டிமிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடுநுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்புண் - 7

ஓராத்நெழுசண்பகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்

வைத்திடுந் தனவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று

பைத்துமலர்ந்தனகண்மெகிழ்ந்துபரித்தேரான்.

(க)

செருக்கியவண்விழாமலர்க்காய்துதெரிந்தாய்த் து

நெருக்கியவிண்ணை - நிராத்தொடைதொங்கனெடுந் தாம

மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தனவித்துவணங்காநூ

கருக்கிபகண் ணுதலார்திருமேனிகவிண்ட சய்தான்.

(க)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுசோசரடித்தாழ்வோன்

பொன்னவிர்சண்பகமாலைபுனைந்தபுதுககோலந்

தன்னவியந்திவரசண்பகசுந்தரர்தாமென்னு

முன்னரிவறஞ்சினனிம்பமணிந்சமுடிததென்னன்.

(க)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்றுமணிக்கூடன்

முன்னவரந்தத்தாமமவர்க்குமுடிககேற்று

மின்னதொர்நீராற்சண்பகமாநனென்றேறபேர்

மன்னிவிளங்கினன்வங்கியசூடாமணிதானும்.

(க)

சண்பகமாநன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே

நண்பகமாநுநன்பணிசெய்யுநனனூளிற்

பண்பகர்சொல்லார்தம்புடைமாரன்படுபோர்மூண்

டெண்பகவெய்வானாகியவந்தன்றிளவேவனில்.

(க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமெனகாலும்வேறு

துனிதவிரிளங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலேவணடும்

புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரேரோடைவேணடும்

பனிதரும்தியும்வேறுபான்மதிவேண்டுகாலம்.

(க)

அண்டவான்றருமேற்சீறிச்செகந்தெழுந்தாந்ருத்தேரமா

தண்டளிர்நீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாசு

கொண்டிடையழுத்திச்செய்தகுழையணிமகளிர்போல

வணமுன்கொள்ளப்பூத்துமலர்ந்தனசெருத்தியெல்லாம்

(க)

(க) இணை - தண்டவடிவாகத் தொடுத்தமாலை. தொடை - சரமாகத்தொடுத்தமாலை. தாமம் - கோத்தமாலை. கன்னி - வட்டயா கத்தொடுத்தமாலை. வணங்கா - பகைவர்.

(க) எண்பக - அளவிறப்ப. (க) இளங்கால் - தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்ந்தனசெழும்பலாச
மங்குலூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதங்கட்
புங்கவன்போல்பூத்தபூஞ்சினமரவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியான்போலலாந்தனவிரிந்தகாயா.

(கஉ)

தனாகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்காடெக்கரல்கு
லரவமேகலைகுழந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பொழை
மரகதந்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குந்
தினாகடற்பவளக்காடுசெயவனகண்ணிப்புண்ணை.

(கங)

ஊடினூர்போலவெம்பியிலயுதிர்ந்துயிரன் னானாக
கூடினூர்போலவெங்குங்குழைவரத்தழைத்தூநீங்கி
வாடினூர்போலகண்ணீர்வாரமெய்ப்சந்தாமைய
னீடினூரலர்போற்பூத்துநெருங்கினமரங்களெல்லாம்.

(கச)

யிழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சங்
குழைவுறக்குழைந்துநிற்குங்கோதிலாக்கற்பினூர்போன
மழையறுங்கோடைதீப்பமரந்தலைவாடவாடித்
தழைவுறத்தழைத்துநின்றதழீஇயபைங்கொடிகளெல்லாம்.

(கரு)

சேட்டிகைத்தென்காறள்ளதெண்மதுச்சிதறத்தும்பி
நீட்டிசைமுரலச்சாயாரின்றுபூங்கொம்பராட
னூட்டியப்புலவனூட்டநகைமுகம்வெயர்வைசிற்தப்
பாட்டிசைத்தாடாநின்றபாவைமார்போன்றவன்றே.

(கௌ)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதும்வகுளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்த்தளிதெனக்ககுகிடப்பனவுளளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செல்வங்குன்றினுந்தம்பாலில்லென்
றலர்ந்தவர்க்குயிரைமாரியாயினுங்கொடுப்பரன்றோ.

(கஎ)

நாறியதண்ணந்தேதமாரறுந்தளிர்கோதிக்கூவி
பூறியகாமரப்பேட்டையுருக்குவருயின்மெனசேவல்

(கஉ) கதிர் - சூரியன். மங்குலூர்செல்வன்-இந்திரன். மங்குல் -
மேகம். மரவம் - குங்குமமரம். ஆழியன் - திருமால்.

(கச) எக்கர் - மேடு. அரவம் - ஒலி. ஞாழல்-குங்குமமரம். மர
கதம் - பசிய இலைகள். (கங) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்களி
னின்றுஞ் சிறத்தும்நீர். கள்ளாடியநீர். பசந்து - பசமையாய், பசலை
பூத்து. அலர் - அல்லாதவா. (கௌ) திகை-திக்கு. நீட்டிசை-நெட்
டிசை. (கஎ) அலம் - துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது-பெருத்தணை
ணத்தை. (கஅ) நாறல் - தளிர்த்தல். மாறியவேந்தன் என்றது -
குறு நிலமன்னரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன்வளிப்படத்தேய்வகாவன்
மாறியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்கனெஸ் - 1ம்.

(சு 1)

பொங்கரினுழைந் துவாவிபுருந் துபங்கயந் துழாவிட
பைங்கடமயிலைமுல்லைமல்லிகைப்பந் தாந் தாவிந்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுள்ளிர்ந் துமெல்லென்றுநென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிவன்போலியங்குமனநேற.

(சு 2)

தாமரைகளாஞ்சிதாந் துத்தண்குயின்முழுவமேங்க
மாமருதமருங்கினுளமங்கலமியம்பத் தும்பி
காமரமிசைப்பமுள்வாய்க்கைதவாளெடுப்பவேனிந்
கோமகன்மகுடஞ்சூழியிருப்பதககுளிர் பூஞ்சோலை.

(சு 3)

சுலையினுனிறைந்தவிந் துகாந் தமண்டபத்திம்செய்த
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருந்ருசோலைந்
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந் தணமுத்தார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணர்மைந்தர்.

(சு 4)

நிலந்தருதிருவினுன்றமிழன்மணிமாடக்கூடல்
வலந்தருதடந்தோண்மைந்தர்வானமும்வீழும்போக
நலந்தருமகளிரேரொநாகநாடவர்தஞ்செலவப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பூம்பொழினுகர்வான்போவார்.

(சு 5)

மேற்படி வேறு.

மாத்தாண்மதமாவெருத்தின்மடங்கவெனச்செல்வாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகர்மாவெனப்போவாரும்
பாத்தார்பரிதியெனவாம்பரித்தேருகைத்தூர்வாருந்
தேத்தாருளர்வண்டலம்பச்சிலம்பினடகுகின்றாரும்.

(சு 6)

நீலப்பிடிமேற்பிடிபோனெறிக்கொள்வாருந் தாரள
மாலைச்சிலிகைமிசைவெண்மலரானெனச்செலவாரு
மாலைக்கரும்பன்றுண்போலளித்தார்ப்பரிபூர்வாருந்
கோலத்தடக்கைபற்றித்தொழுநருடன்போவாரும்.

(சு 7)

(சு 8) காமரம் - இசைப்பாட்டு. (சு 9) செய்தமலை - செய்குன்
றம். வீழும் - விருப்பம். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய சற்பகம்.
வானம் - இடவாருபெயர்

(சு 10) புகர்மா - பாணை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாய
சூரியர்கள். சிலம்பு - மலை. (சு 11) கரும்பன் - மனம்தன். துணை
என்றது - இரகிதேவியை.

ஈருப்புக்கமழ்தேவசண்ணித்தொடுபைங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைமன்னவனாற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புத்தெரிநீர்வைகைவெள்ளைத்தரளநதெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிகும்குமபுரினம்புறஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (உரு)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமர்வார்கொழுநர்தடந்தோ
னோந்தச்சுடமாசென்னத்தழுவாவிழிநதுபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலாபொற்கொடிதாது. குமாறென்னட்டினநத
சாந்தச் சுவைபுகப்போய்வனமங்கையர்போற்சார்த்தார. (உ௧)

ஏமாசலமென்முலையாநடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசோவாரும்புண்ணிநிழல்சேர்வாருந்
தேமாநிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழல்சேர்வாருந்
காமாயுதசாலைகள்போற்கைகைநிழல்சோவாரும். (உ௨)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குமுலைக்கருவிக்காரொன்
றாடுந்தோகையவாகண்ணைக்கிக்கணையென் றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்னாருருமாந்தளிரொன்றயில்வா
னாடுங்குயிலனனவர்பண்ணிசைகேட்டொதுங்கிராணும். (உ௩)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீர்நிலையென்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புண்கழுநீரைந்தாட்குமுதம்பதுமங்
கோடும்பூததவெனனகொடியேரிடையார்குழையுந்
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உ௪)

பிழுகளென்னநடந்தாருடன் போயகொழுநர்பெருந்தண
கொடிகண்டிடையதவில்லிலியக்கர்போலககுறுகிக்
கடிகொள்பளிநீர்செளித்துவேடைதணித்துங்கன்று
மடிகள்பிடித்துஞ்சேடியவர்கைக்குதவியாவார். (உ௫)

மைவார்தடங்கண்மடவார்வளைப்பார்கொம்பின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பாருழையுஞ்செவியுந்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்ச்சிசெய்வார்பேராமையல்கூர
வெய்வார்கணைபோற்றைப்பக்கொழுநர்மாபத்தெறிவார். (உ௬)

(உரு) படையன்னவர் - மன்மதன் சேனையாகிய பெண்கள்.
தெள்ளி - கொழித்து. புரினம் - மணற்குன்று.

(உ௧) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யாளை. தொ
த்து - கொத்து. வனமங்கையர் - வனதேவர்கள்.

(உ௨) ஏமாசலம் - பொன்மலை. கைகை - தாழை.

(உ௩) கருவிக்கார் - குன்முதிர்ந்த மேகம். (உ௪) தரங்கம் - அலை.
கோடு - பூங்கொம்பு. (உ௫) குமிழ் - எந்தறு - நாசியை.

முத்தேந்நகையார்வளைப்பமுக்கைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேள்வண்டும்பெடையும்புலம்பிக்குழலித்புக்குது
தெத்தேயென்ப்பாணசெய்துநீங்கேனருந் தூங்குணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்கருணனும்பாணரொத்தே. (௨௨)

மேற்படி வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குந்தெய்வமகளிரோயென்பாருகற்றம்
வம்பலமெபயேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்சாழ்ந்த
கம்பமுற்றடிப்பூசுகிநிமலர்முகங்கண்ணீர்சோரக்
கொம்பரும்பணிந்ததென்றாலுலகியலகூறற்பாற்றோ. (௩௩)

மைக்கனொளாருத்தியெட்டாநிமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைக்குநேர்ப்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத
தைக்கும்பூங்கணுவேளன்னொருமகன் றலைப்பட்டெண்ணை
யெய்க்கின்ராய்தோண்மேலேறிப்பறியெனவேந்திரின்ரான். (௩௪)

தையலாளொருத்தியெட்டாமலாக்கொம்பைத்தளிராக்கைநீட்டி
யையதுண்மருங்குனாவவருந்தலுமாற்றக்கேள்வ
னெய்யெனவிதுவுமெண்ணையுடியமகளிரோயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்ரான்கண்முத்தங்கொழிப்பநின்ரான். (௩௫)

மைக்குழலொருத்திகாதில்வட்டப்பொன்னேலையுடே
திக்கயமனையாண்கொய்தசெருந்திப்புச்செருகிநொக்கி
யிக்குழையழுகிதென்றானிடுவெங்கைக்கிடுதியென்ன
வக்குழையோடும்வீசியன்பனுக்கலக்கண்ணசெய்தாள். (௩௬)

மயிலிளம்பெடையன்னொளார்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லங்
குயிலிளம்பெடைதன்னாவிச்சேவலைககூவநொக்கி
யயிலிளங்குளிற்றன்னாளைக்கடைக்கணிச்சுளியுந்தேனும்
பயிலிளந்தேசாலமாதோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்ந்தாள். (௩௭)

பாசினையொருத்தியாற்றாப்புலவியாள்பைந்சாராண்முன்
பூசுகில்வாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவாநிதிந்
துசினையுடுத்தும்போர்த்துந்தூதுவிட்டவள்போனிகள். (௩௮)

(௩௨) புத்தேன் - புதுமை. (௩௩) கம்பம் - நடுக்கம்.

(௩௪) எங்கை என்றது - தங்கையாய்மைந்த பரத்தையை.

(௩௬) குடம்பை - கூண்டு. களிற்றன்னான் என்றது-கணவனை.

அளி - ஆண்வண்டு. தேன் - பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.

(௩௮) புலவி - ஊரடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சிறதிக்கிடப்பவேர்தையல்லயாளைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றாளுள்ளததுன்னையுஞ்சுமரதுகொய்த
வாய்ந்தசுண்பகத்தாதென்றானெய்சொரியழலினின்றான். (௩௯)

பிணியவிழ்கேகாதையாளார்பேசைதன்பதிதன்னாட
றணியவந்தடியில்வீழ்த்தன்னிழலினையான்சென்னி
மணியிடைககண்டுகங்கைமணாளையொப்பீடொம்மைப்
பணிவதென்னென்றுநக்குப்பரிவுமேறபரிவுசெய்தாள். (௪௦)

மதுகைவாரொருவனங்கோர்மங்கைதன்வடிவைநோக்கிப்
பதுமமேயடிகைகாந்தன்பயோதரங்கோங்குகாவிப்
புதுமலாவிழிவாயாம்பந்தோதுதும்மூரலெப்போ
ததனைவாய்திறந்துகாட்டிப்போமினென்றடித்துநின்றான். (௪௧)

விடைத்தனியேறன்றானோர்விடலையோர்வேறகண்ணமுன்
கிடைத்துதும்மிடத்தென்னெஞ்சங்கெட்டுவந்தொளித்ததல்குற்
றடத்திடையொளித்ததேதேயோதனத்திடையொளித்ததோபூம்
படத்தினைத்திறந்துகாட்டிப்போகெனப்பற்றிச்சென்றான். (௪௨)

மாந்தளிர்டியார்சாய்ப்பவளைநதபூஞ்சினைவண்டன்றா
கூந்தலிற்கிடந்தசெமமற்கோதைமேல்வீழ்த்தகறபி
னெந்திழையவரைந்ததுப்பலந்துகாந்தெச்சிலாககும்
பூந்தொடியவரைந்துய்க்கும்பேதையர்போன்றதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புல்லிமைந்தர்பொருள்கவாந்தாரொன
வல்லியன்னமடந்தையர்கொய்தலி
னல்லிநாண்மலரற்றபின்கைப்பொரு
ளில்லியென்னவிளைத்தனகாவெலாம். (௪௪)

மையுண்கண்ணியர்மைந்தரோடம்மலர்
கொய்யுஞ்செல்வதுகாந்துகொழுங்குணு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதினைப்பச்சென்றாரேரா. (௪௫)

(௩௯) உன்னையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருத்தில் உயர்வுசிறப்
பும்மையாகவும் - நாயகியின்கருத்தில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை
யாகவும் பொருள் பயந்துநின்றது. (௪௦) பிணி-கட்டு. பரிவு-துன்
பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம் - வஸ்திரம்.
(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவராடுங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவனறியெழின்முல்லைசண்பகம்
பொன்னங்கோங்கமும்பூச்சுநோபோன் றுநீர்.

(௫௬)

கலிநிலைத் தலை.

குரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுன்கயவு
மரவும்யாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களுமிரிந்தனபகைஞர்மேலிட்டு
வரவலெதிராநிப்பரோவலியிழைத்தவனோ.

(௫௭)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்நிழற்
தண்ணெனுந்திரையிலதொறுநினைநினைதாடி
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணமரம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய.

(௫௮)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமகிழ்ந்துநீர்குடையு
மாழையுண்கண்டுக்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கா
குழரும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தொகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய.

(௫௯)

தூயநீர்குடைந்தேறுந்தன்றுணைவியைத்தூண்டுவன்
வாயுங்கண்களும்வேறுற்றவண்ணங்கண்டென்க
ணையவின்னுயிரினையவளங்குளாளைன்றான்
காயும்வேற்கணுள்முலைகுளிப்பாட்டினுள்கண்ணீர்.

(௬௦)

மங்கைநல்லவளொருத்திநீராவொன்மகிழ்ந
னங்கைபற்றினனோகுவாளவன்குடைந்தேறும்
பங்கயக்கணொருத்தியைப்பார்த்தனன்செழு
யெங்கையெச்சிவீரடலேனெனக்காராநின்றான்.

(௬௧)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மார்பி
னைநந்தகுங்குமத்தலையெறிநளினமொட்டமுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வெப்பப்பொறித்தவன்யானோ
றினைந்தமுங்கினுணைச்சொரியெரியெனவொருத்தி.

(௬௨)

(௫௬) முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்பன நீராட்டயரும்
மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை நிலக்கண்ணால் விளக்கி
நின்றது.

(௫௭) கூழை - கூந்தல். (௬௨) மொட்டு - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததிங்காகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினுள்புலவிநோய்பொருளவன்காண
வாழ்ந்தநீரினையுந் துவாள்போன் றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிர்ந்தான். (ரு௩)

நரும்புபோன் மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சுரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனையுற்றுமெலிந்தனனமெல்ல
வரும்புமூல்லைகண்டையத்தினிங்கிச்சென்றிணந்தான். (ரு௪)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கண்டு
தெளித்துவாணகைசெய்யமாற்றொளென்றுசீறிச்
தளிர்க்கைநீட்டினள்கண்டிலடவினள்சலத்து
ளொளித்தியோவெனவுதைத்தனள்பேதைமாதொருத்தி. (ரு௫)

நாறுசுண்ணமென்கலவையுநானமுந்தம்மின்
மாறிவீசிநின்றொடுவாமாலேதாழ்கலத
தூறுபாடறவந்சுரத்தளிகவர்ந்துண்ப
வாறுசெல்பவாபொருள்வெளவுமரட்டோபோல (ரு௬)

கொய்யுநீலமுங்கமலமுங்கொண்டுகொண்டனாக
னெய்யும்வாளியினெறிவராலெறிநதிமெலனாக
கையினுற்புடைத்தெறிந்தவர்கநிரமுகம்படகுகண்
டைதுவாணகைசெய்தகமகிழ்ச்சியுளாழ்வார். (ரு௭)

வாசமென்பளிநீரோடுசுண்ணமும்வாரி
வீசுவாரிளம்பிடியொடுவேழமாநிடைபோற
காசலாந்தொடிவில்லிடக்கைகளாலள்ளிப்
பூசசாந்தவையழிந்திடப்பனிதநீரிதைப்பார. (ரு௮)

அப்பெரும்புனற்றடங்குடைந்தாடுவாராயத்
தொப்பருந்தனியொருமகளொருவன்மன்முகத்துத்
துப்பைவென்றசெந்துவாரிதழ்ச்செய்யவாய்த்தூநீர்
கொப்பளித்தனளாம்பலந்தேனென்குருடித்தான். (ரு௯)

ஆழமவ்விடைச்செல்லலைநிலெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவான்போலொருவேற்க

(ரு௩) வீழ்தல் - விரும்பல். கைதா - கைகொடு, தாழை.

(ரு௫) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல்என்றது- மனைவியின்
பிரகிழிப்பத்தை. (ரு௬) உளறுபாடு - கவலை. அரட்டர் - குறுந்ல
மன்னர். (ரு௮) வில்-ஒளி. (ரு௯) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணைழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேற்றி வண்டனைதாரர்
சூழுமார்பணைத்திறழிழைநோடோய்ந்தவனெனத்தான்.

(சு0)

மாளினுனமுஞ்சூடியமாலையுமெய்யிற்
பூசுசார்ந்தமுமார்பமும்பொய்க்காரபூக்கொடுக்க
வாசமெய்யினிலம்புபவரசமுமாய்க்
வாசைமைந்தேரோடியையவரசுக்கொயடைவாரா.

(சு1)

தையலார்சிலர்நனைந்தநுண்டானையுட்பொறிந்த
மெய்யெலாம்வெளிப்படக்களையெறுவான்வெள்ளி
யையதாபொலந்தூகிலெனவன்பணக்கூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்ச்சிறுமியரொத்தாரா.

(சு2)

உலத்தைவென்றதோளாடவருச்சிமேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுங்குமமனைந்தவசெம்புனலார்
மலர்த்தடங்குடைந்தவர்க்குநீராஞ்சனவட்டை
கலத்தையொத்தனசுற்றிநின்றொரத்தாடிவாரா.

(சு3)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பன்மணிக்கலையுங்
கொட்டுஞ்சார்ந்தமுநானமுந்நுமர்ச்சேதூய
கட்டுந்தாமமுந்சுமன்கட்டழைவெலங்கவார
மட்டுணகோதையராடவாமனமெலாங்கவர்ந்தாரா.

(சு4)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவியுங்கமலப்போதுங்கள்ளொழுகாம்பற்போது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பனோக்கி
யேவிரண்டன்னகண்ணொலனங்நனையெவல்கொளனும்
பூவிரிபொலங்கொம்பனனொழுகுமநுகநரப்புக்கார்.

(சு5)

பொன்னினும்வெள்ளியானும்பலிங்கநூற்புலவன்மார்
நன்னிறக்கலத்திறநர்வாண்டெனவாடிச்செய்த
மின்னனொளிக்கேதறந்திறநுள்ளியிவிறநெள்ளித
னன்னிவீழ்களிவண்டோச்சித்தொண்டையங்களிவாய்வைப்பார்.

( )

(சு6) மைந்தர் என்றது - கணவரை. (சு7) அலத்தகம் -
செம்பந்தக்கூழும்பு.

(சு8) காவிலீலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (சு9) சிறுதுளியிரலிற்
நெள்ளி என்றது-கள்ளுண்போர் மதுவைவிரலாற்றொட்டுத்தெறித்
துப் பின்னருண்ணும் முறைமையை. தொண்டை - கோவை.

வள்ளத்துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளை கொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெருண்டுவைவாளுந் திமாபிடப்படுதொத்த
சுள்ளைச்சூழ்காளாவண்ணசெருச்செயல்காண்பவொத்த. (சுஎ)

தணியலுண்மெள்ளஞ்சோருமொருமகடணியலுண்பான்
பிணியவிழுகோதையாளோர்பெண்மகளகலதநிலவாக்குந்
துணிமதுததாநைதண்ணைவாளெனதுசுணிக் குபேதாய்
திணிகிறிர்வாளாலவள்ளஞ்சிறுதத்தியோவென்றுநக்காள். (சுஅ)

மலர்தொறுஞ்சிறுதெனக்கித்திரிவண்மெடவார்சங்கைத்
தலனெடுத்தோச்சுவோடாதழிஇத்தடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டுமிரந்திரநதின்மைநீங்கா
தலமரும்வறியோர்வைத்தநிதிகண்டாலகல்வையோ. (சுசு)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குந்தன்முகமுங்கண்னுங்
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்ததக்கள்ளையார
மொண்டுணுப்பேதைத்தம்பியம்மதுமுளரிவாரதே
னுண்டுளிசெறிவதென்னொநொடித்துக்கைபுடைத்துநக்காள். (எடு)

மங்கையாளொருத்திநாணுண்டெஞ்சியமதுவுட்டோன்றுந்
திங்களைநோக்கியெண்ணைப்பிரிவின்கட்டியாய்ச்சுட்டா
யிங்குவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடத்தியென்ன
வங்கொருவள்ளங்கொண்டுசேமித்தாளருந்தல்செய்யாள். (எக)

வெவ்வியநவமுண்டவிளங்கிழையொருத்திகையிற்
கொவியவாடிதன்னிற்கருங்கயனெடுங்கட்சேப்புங்
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோக்கியென்னலங்குட்டுண்டேரு
மெளவியமனத்தான்யாரொன்றயாகின்முளயலாொள்ள. (எஉ)

ஒருத்திகள்ஒண்கின்முடன்னுருவமந்நறவுட்டோன்றுந்
வொருத்தியென்னுடன்வந்துண்பாள்காணெனவுண்டதோழி
யொருத்திவந்தெனசெய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவொன்முனெச்சிலென்றுகுத்துநக்காள். (எங)

(சுஎ) காண்ப என்றது - பகரவிறறுயர் திணைப்பலர்பார்ப்படர்க்
கைவினை முற்றாதவிந், காண்போர் எனப்பொருள்பயந்து நின்றது.

(சுஅ) தணியல்-கள். (எடு) வெலை-கடல். (எக) சேமித்தல்-
சிறைப்படுத்தல். (எஉ) விளர்ப்பு - வெண்மை. கூட்டுண்டு, கொள்
ளையொள்ளல்.

பாடியுணறவமுண்டாடன்னுருவேறு பாட்டை
பாடியுணைக்கிராணுவல்லுணைவெணைச்சாண்டைகொண்ட
டொடினாற்பிறருமுண்டொடியிரண்டுன்னவந்திடுகெனனை,
தெடினென்செய்கெனென்னைத்தெடித்தாசெய்யெனமுன். (10)

களித்தவனொருத்திரின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி
னெளித்தவனுருவர் தானுநெற்படவுருத்துநெரக்கிச்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்தின்னபந
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுதைத்தனன்கோபமுண்டாள். (11)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின்சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்தினெடுமருந்தவாரவசந்தவீணை
களம்படுமெழாலினெடுகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபொலுருகிச்சோர்வாள். (12)

இவ்விளவேனிற்காலத்தின்னுயிர்த்துணைவியோடுஞ்
செவ்வியசெங்கோனெழிச்செண்பகமாறெனநாள்
கைவ்வினைவல்லோன்செய்தகதிர்விகாந்தக்குன்றில்
வெவ்வியவேடைநீப்பாளிருந்தனன்வெறுவைகி. (13)

மாந்தளிர்னுகோங்குவண்டளவரும்பித்தண்டேங்
காந்தன்செங்கமலமாம்பல்சண்பகங்கழநீர்பூத்துச்
சாயந்தமென்கொடியுறதானுந்தனியிடத்திருப்பானேனோ
யாயந்ததோர்நாற்றந்தோன்றவசைந்ததுவசந்தத்தென்றல். (14)

வெவ்வியவேலான்வீசம்வாசமோந்தீதுவேறு
திவவியவாசமாகவிருந்ததுதென்றல்காவில்
வெளவியவாசமன்றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியவ்வாசமேயோவிதுவெனவெண்ணங்கொள்வான். (15)

திரும்பித்தன்தேறிதன்னைநோக்கினுன்றேறவியைப்ப
லிரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுவண்டிவ்வாசஞ்

(எசு) வசந்தவீணை என்றது-பாலையாழினை. எழால்வன்றது -
பெரும்பாலை ஏறுநுள், நாகநாதம் ஆசரி,தோடி, கௌளி,காந்தாரம்,
செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலையை.

(எஃ) கைவினை - சிற்பத்தொழில். (எஃ) தளவு-மூல்லை. மா
ந்தளிர்முதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களை
யுணர்த்தியின்றது. (எசு) திவ்ய=திவ்-விண்ணுலகில், ய-பிறப்பது.

(அ0) ஐம்பால் என்றது-முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனி
ச்சைஎன ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை-கூந்தல்.

சுரும்பிற்கூந்தொரியாதென்னாச்சூழ்ந்திறும்பூதுகொண்ட
தரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவெனவையங்கொண்டார். (1)

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமநின்றுபாடல்
செய்யுந் தவர்க்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனொன்றை
கையுறையேலானீர்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவாமுன்னாத்தூக்கினூர்வினைசெய்மாக்கள் (2, 3)

பங்கத்தார்பொருள்போல்வேறுவகையமைகேழ்விநோக்கிச்
சங்கத்தாரொலலாந்தமமிற்றனித்தனித்தேந் துதோரது
துங்கத்தாரீவெம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருடுழாவியுற்ற
பங்கத்தாராகியெய்த்நுப்படருமனத்தராறா. (அ2)

கலிவிருத்தம்.

அந் தலையிலாதிசைவாரில்
வந்தமாணவனமணஞ்செய்வேட்கையான்
முந் தையாச்சிமமுயலும்பெற்றியான்
நந் தையிலான் தருமியென்றானான். (அ3)

ஒருவனன் முகத்தொருவன் மாபுறை
நிருவனாடருந்தேவனாவுரு
வருவனாலகன் றானே த்தன கலி
வெருவநாடிமுன் ழீந் துவேண் டிவான். (அ4)

தந்தையிலேன் தனியனாகிய
மைந்தனேன் புதுவதுவைவேட்கையென்
சிறந்தேநாய்செயுஞ்செல்லறீர்ப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேறத்தியே. (அ5)

நெடியவேததுனிறையவாகம
முடியவோதியமுறையினிறகெனும்

(அ6) கிழி - முடிப்பு. (அ7) மாணவன் - பிரமசாரி.

(அ8) ஒருவன் என்றது - தனக்கோர் ஒப்புயர்விகந் துநின் றசெவ்
பெருமானை. திரு-இலக்குமி. உருவருவநாலகன் றான் என்றது-மகே
ஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என்னும் உருவமும், சிவம்,
சத்தி, நாதம், வீர்துன்னனும் அருவமும், சதாசிவமென்னும் அருவரு
வமுமாகிய முத்திறப்பட்ட தத்துவங்களை யதிட்டித்துநிற்கும் சிவ
முதற்பிரமனீராகிய முத்திறத்தொன்பது வர்க்கங்ளி லும்வேற்றுமை
யின்றிக் கலந்துநின்று, அவ்வத்தொழில்களை நடத்தித், தன்னியல்பு
சிறிதும் விகாரமின்றிநிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(அ9) செல்லல் - வறுமை.

வடிவிலில்லறவாழ்க்கையின்றின்
னடியருச்சனைக்கருகனுவனே. (111)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவேவாகவியுரைத்தெனக்கருந்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்தாசெப்பினான். (112)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின் தமிழ்
சொன்னலம்பெறச்சொல்லிநல்லின
ரின்னறிந்தவனிறைஞ்சிவாங்கினான். (113)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டுசொன்னி
பெற்றெடுத்தவன்பொன்றியிழை
கற்றநாவலர்க்கழகநண்ணினான். (114)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினான்
வல்லையாவரும்வாங்கிவாசியான்
சொல்லினசெல்வமும்பொருளுந் தாக்கியே
நல்லநல்லவென்றுவலகநண்ணினான். (115)

அளக்கில்கைவியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
னுளக்கருத்துநேரொத்தலாற்சிரந்
துளக்கினவன்மகிழ்ச்சிநாங்கினான். (116)

உணர்ந்தகைவியாரிவரொடொல்லையோய்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்னுமின்றமிழ்
கொணாந்தயேனியக்கொளர்வின்நென
மணந்ததாரினுன்மகிழ்ச்சிநாங்கினான். (117)

வேந்தனேவலால்விபுதர்சும்மொடு
போந்துமீண்டவைப்புறம்புநாங்கிய
வாய்ந்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்த்துகிரனில்லெனவிலக்கினான். (118)

(118) விபுதர்என்றது - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப் புலவரை.

குற்றமிக்கவிக்கென்று கூறலுங்
கற்றிலானெடுங்காலம்வெம்பசி
யுற்றீவன்கலத்துண் ணுமெல்லலைகப்
பற்றவாடினான்பண்புபற்றினான்.

(கூசு)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டொதுங்கிராயக
னலந்தருங்கழனண்ணி னுனவன்
மலர்ந்தபாடல்கொண்டறிஞாவைகிடத்
தலர்ந்தசிந்தைகொண்டடைந்தமை தனே.

(கூரு)

செய்யுள்கொண்டுபோய்த்திருமுன்வைத்தானப்
பையுள்கொண்டவப்பனவனெண்ணீ
மையுண்கண்டவிலவமுவுபாடலைக்
கையுண்கிணுய்கநியிலேற்கெனா.

(கூசு)

அறுநாடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநேரப்பிணிப்பப்பண்ணாவழிபடுமடியேனினபாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென்றுபேசிலென்யார்க்குமேலாங்
கறங்கெழுமிடந்நேரயநின் நனகவிக்கும்நஞ்சில்வாழ்நாட்சிற்
தறிவுடைப்புலவாசொன்னாலாருணை மதிக்கவல்லார்.

(கூஎ)

எந்தையிவ்விசுழ்ச்சிநின்னதல்லதையெனக்கியாசென்னாச
சிந்தைநேராயுழந்தைசவச்சிறுவனின்நிரங்கயாாகும்
பந்தமும்வீடுமேவதப்பனுவலும்பயனுமான
சந்தரவிடங்கனங்கொர்புலவனாயத்தோற்றஞ்செய்தான்.

(கூசு)

சண்டிகைகமதாணியாழிகுநாமுடிவயிரம்மேயந்த
குண்டலங்குடிகொண்டாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தண்டமிழ்மூன்றும்வல்லோன்றானெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டரதுதலிற்பூத்துப்பொய்யிருள்கிழித்துத்தள்ள.

(கூசு)

விரிகுதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்கிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகத்திண்டோளிரையவரடைப்பையோடுங்
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாங்கமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரண்டுதுள்ள.

(கூஓ)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்நனகற்றுப்பாட

(கூரு) அவன்என்றது - சேர்மசந்தரக்கடவுளை.

(கூசு) பையுள் - கவலை. (கூசு) பொய்யிருள் - மல்விருள்.

வல்லவர்மறையினுமனுமுதற்கலைபோற்பின்பு
செல்லதூலாய்ந்தோர்வைகுந் திருந் தவைக்களத்தைச்சேர்ந்தான். (க00)

ஆரவைகுறுகிநேர்நின் றங்கிருந் தவனானோக்கி
யாராநங்கவிக்குக்குத் தமியம்பினொன்னுமுன்னங்
கிரனஞ்சா துநானேகிளத்தினேனென்னுனிநற
சேரணிபுலவன்குத் தம்யாதெனத்தேராககீரன். (க01)

சொற்குற்றமின்றுவேறுபொருட்குத் தமென்னுன்னாய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குத் தமென்னையென்பு
தற்குத் தம்வருவதோராசபுனமலர்ச்சாரபாலன்றி
யற்குத் தகுழறகுநாற் தமில்லையென்னுனையன். (க02)

பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிசூழலோவென்ன
வங்கதுமனைத்தேயென னுனாவாயுடையான் றெய்வ
மங்கையர்குழலோவெனவன்னதுமந்தாரத்தின்
கொங்கலரனோ துநாறுங்கொள்கையாற்செய்கைத்தென்னுனான். (க03)

பரவிரீவழிபட்டேத்தும்பரஞ்சுடர் திருக்காளத்தி
யரவுநீர்ச்சடையார்பாகத்தமர்ந்தனானப்பூங்கோதை
யிரவீரர்ங்குழலும் தோவெனவென்னும்தேயென்பு
வெருவிலானசலமேமுத் தசசாதித்தான்வினாவேநாககாரன். (க04)

கற்றைவாசடையானெற்றிக்கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப்
பறறுவானின்னுமஞ்சானும்பரார்பதிபோலாக
முற்றுநீர்கண்ணனுமொழிந்ததும்பாடல்குத் தந்
குத் தமேயென்னுந் தன்பாலாகியகுத் தந்தேரான். (க05)

கலிலைத் துறைய.

தேய்ந்தநாண்மதிககண்ணியானுதலவிழிச்செந்திப்
பாய்ந்தவெமமையிற் பொருதுபொறபங்கயத்தடத்தி
ளாய்ந்தநாவலன்போயவிழநதாழ்ந்தனைவனை
காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரநதான். (க06)

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுசு - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௩க.

(க0க) மறையினுமன் என்றது - சிட்சைமுதலியசடங்கங்களை,
(க0௨) ஆரவை - நிறையவை,
(க0௩) பொற்குற்றவேணி என்றதில் - குற்ற என்பது குறுகிய
வென்னும் பொருளது. (க0௪) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

ஐம்பந் துமூன்றாவது

கீரணைக்கரையேற்றியபடலம்.

....

கலிநிலைத்துறை.

மாரணப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக்

காரநற்கனகங்குழியிந்தததைந்தன

மேரணத்திரள்கூழ்மலரோடையிடத்தினுங்

கீரணைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம்.

(௧)

தாழ்ந்தவேணியனெற்றிமுனைத்ததழற்கணற்

போழ்ந்தநாவலனாகபங்கயப்பொய்கைவாய்

வீழ்ந்தரும்படர்வேலயில்வீழ்ந்தனன்விம்முறச்

சூழ்ந்தநாவலர்கண்டுபொழுதுதுளங்குவார்.

(௨)

ஏன்றவேந்தனிலாக்குடியிட்டமுமின்கதிர்

கான்நநாயகமாமணிபோகியகண்டியு

மான்நஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே

சான்நகீரனிலாதவைகூடியசங்கமே.

(௩)

ஐயசொற்பொருடன்வடிவானவராலவாய்

மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்

செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ

யுவ்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினான்.

(௪)

எய்திவெள்ளிமலைபெயர்த்தானுமிறுத்ததன்

கையில்வீணதொட்டிண்ணிசைபாடக்கனிந்தவன்

செய்ததீங்குபொறுத்ததுமன்றித்திண்டேரொடு

மொய்கொள்வாளுங்கொடுத்தனன்புண்ணியமூர்த்தியே.

(௫)

பாவராஜமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்

தேவராமவரோதிருவுள்ளந்திரும்பினற

போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்

பாவலோர்பரன்றாணிமூலிற்பணிந்தேத்துவார்.

(௬)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே

னிருத்தனேசரணஞ்சரணநிறைவேதநூ

லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா

யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குநாம்.

(௭)

(௭) திருத்தன் - விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாயுமாலவிடைமேல் வருவோய்ப் பல்லுயிர்க்கெலாம்
தாயுநதநதைபுமாருநின் நண்ணாளிதாமனாக்
கேயுமாதவன்போனலலதீயவியற் றினார்
காயுமின்பமுந் துண்பமுமாருநாந் லால். (௬)

அத்தகற்ற்செருககின நிவழிகு ரனின்
வித்தகக்கவினையப்பமுதென் றவி, ண்டையான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெனப்பின் மலர், தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுமுகிடுநாய். (௭)

இருணிறைநற் தமிழ் நடிக்கெனினியிப்பிழை
கருணைசெயதுபொருத்தருளென் றகடிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாலலர்யாவருந்
சரணமென்னுவிழுந் திரநதாரடிசாரவே. (௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின் றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிநைவியோடெழுந் துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந் தடத்துஞாங்கர்ப
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர் தங்குழாத்துணின் றான். (௧௧)

அனற்கணுளைக்கினுன்பின்னருட்கணுளைக்கவாழ்ந் த
புனற்கணைகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமெல்லாங்
கனற்கணுந் தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந் து
விளைக்கணையெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான். (௧௨)

போதையாருலகமீன் நபுனிறையார்பரஞானப்பூங்
கோதையாற்குழற்குத்தீங்குகடறியகொடியநாவின
றையார்பொறுப்போயோவவரனறித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினுரைக்காளத்திகைலையென்னா. (௧௩)

எடுத்தசொன்னமாழியினையேநீரினசுவெண்பாவாற்
வெடுத்தவந்தாதிசாந் தீக் கருணைச் செவியமெடுத்தேந் தவந்

(௬) விசுவாடை - பிறர்கட்குங் கூற்றால்கூற்றறை மறுத்துத் தன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(௧௧) கீரம்-பால், இரணைமென்பதின்நிரிபு. இக்கு-கரும்பு. நக்கீரன்=உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (௧௩) போதம்-ஞானம்.

(௧௪) எடுத்தசொன்னமாழி மாறிஎன்றது- ஒருபாசரத்தில் கைலையையும், மற்றொருபாசரத்தில் காளத்தியையும், சிறப்பித்துப்பாடியதை

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்களையேற்றினுர்தான்
கொடுத்தெழுபிறவியேலெக்கொடுங்களையேற்றவல்லார். (கச)

கைதந் துகளையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மைதந் தகயற்களையாவந்தித்தூத்திங்குருங்கு
செய்தந் தோர்க்கிகளுமண்புஞ்செய்தமைபொருளாச்செய்யுட்
பெய்தந் துபாடுகினு ழுன் பிரானருளுகினு ழுன். (கரு)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத்தண்டிக்கீந் தமாண் பெருங்கருணை போற்றி
கறுவிலீழ்கூற்றைக்காயந் தகனை கழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள் செயதிபோற்றி. (கசு)

சலந்தரனுடலங்கூண்டசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலந்தருமநனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
யலந்தசெங்கமலப்புத்தேசுணஞ்செரிமரிந் தாய்போற்றி
சிலத்தியைமருடஞ்சூட்டாவரசருள்செல்வம்போற்றி. (கசு)

திரிபுரம்பொரியநக்கேவசம்போற்றிமூவர்க்
கருளியநலைமைபோற்றியவன்கனை யாகந் திய
வெரியிடுமயனம்போற்றியிரநிவந்திரப்பமீளக்
கரியவன்மகனுக்காவியுசுவியருணைபோற்றி. (கசு)

நகைத்திடவந்தவந்தந் தருசிறந் திருகுவாங்கிசு
சிகைத்திருமுடிமேல்லைத்திருநிண்டிதல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடனாந் துண்ணெடுமலிக் கரசாளமூன்று
சகத்தையுமரித்தேவர்தம்பிராபரணம்போற்றி. (கசு)

பொருப்பகழ்ந் தெடுத்தோனசென்னியுமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனைபாடவிரங்கிவாள் கொடுத்தாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பானுப்போற்றி
செருக்குவிட்டவரே பூசைசெய்யேநர்நின் ழாய்போற்றி. (உ 0)

பருங்கைமால்யானையேனம்பாய்புலியரிமான்மீன
மிருங்குநன்யாமைகொண்டவிகல்வலிகடந்தாய்போற்றி

(கரு) பெய்தந்து - அமைதது. (கசு) அறனிலான் - தக்கன்.
சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (கசு) மூவரென்றது-வித்துன்மாலி,
தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னுந் திரிபுராதிகளை. கரியவன் - திரு
மால். (கசு) நருசிரம் - வெணடலை.

குரங்குபாம்பெறும்புநானாகோழியாணலவன்றேறா
கருங்குரீஇகழுமினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்ததிங்குக்கென்னையுந் தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியேனென்றோடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகண்மணுளபோற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உ௭)

கவிநிலைத்துறை.

ஆவலந்தனேனடியேனற்கருளருளென்னாக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரனையும்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (௨௩)

தேவதேவனைப்பின்பெருந்தேவபாணியொடுந்
தாவிசெழியைசையேழுநூற்றிருககையஞ்சாத்திப்
பூவார்செவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தாண்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிந்தா. (௨௪)

துதித்தகீரனுக்கின்னருள்கரந் துநீமுன்போன
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவநியெனமறைநூ
லுதித்தநாவினாகருணைசெய்துருக்கரந்தயன்சேய்
விதித்தகோயிலபுக்கமர்ந்தனாவிளங்கிழையோடும். (௨௫)

கற்றகீரனுங்கலைஞருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகக்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்க
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (௨௬)

சண்பகமாறனென்னுந்தமிழ்ந்தம்பெருமான்கூட
லம்பகதுதலினுளையங்கயற்கண்ணினுளை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்தாழ்ந்தா
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைரும். (௨௭)

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரனைக்களையேற்றியபடலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் - சுஉ - ககு திருவிருத்தம் - ௨௫,௬௬.

(௨௨) மாலை - திருவந்தாதி. (௨௩) பனுவல் - கோப்பிரசா
தம். (௨௪) எழிசைஎன்றது-சப்தசுரங்களை.
(௨௫) ஆயன்சேய் - விஸ்வகர்மன்.

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேய்ந் தகூடலெம்பெருமான் செம்பொன்
மன் றலங்கமலத்தாழ்ந் துவழிபடுநாவலோனை
யன் றகன்கரையேறிட்டவருளுநாசெயதேமிப்பாற்
றென் றமிழனையான் றேறத்தெருட்டியதி றனுஞ்சொல்வாம். (க)

முன்புநான்மாடக்கூடன் முழுமுதலாணையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டத்தெய்தியாங்குறைபுங்கீரன்
வன்புறுகோட்டநதீர்ந் துமதுனாயெம்பெருமான் றுளி
லன்புறுமனத்தனுகியாய்ந் துமற்றிதனைச் செய்வான். (உ)

கட்டவிழ்க்குக்கையண்ணல்கண்ணினுலவிந் தகாரை
மட்டவிழ்மலரோ னாலுமாயவனாலுங்காககப்
பட்டவனல்லனன்னுதல்விழிப்படுதீர்மமைச்
சுட்டபோதுருப்பந் தீர்த்ததுக்காத்ததிச்சுவணகஞ்சம். (ங)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்னுக்
கப்பிலாமனத்தான்மூன்று காலமுழுக்கிழுக்கி
யப்பினையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிநித்தம்வழிபடுரியம்பூண்டான். (ச)

மையறுமனத்தான்வந் துவழிபடுரியமநோக்கிப்
பையரவாரம்பூண்டபரஞ்சடாமாடக்கூட
லையனுமணியனுகியகமகிழ்ந் தவனுக்கொன்று
செய்யநன்கருணபூத்துந் திருவுளத்தினைத்தேர்வான். (ரு)

இலக்கணமியனுக்கின் னுந் தெளிகிலவிதனாலாய்ந் த
நலத்தசொல்வழைச்சொலென்பதறிகிலனவைதீர்கேள்விப்
புலத்தவரயாராக்கொண்டுபோதித்துமியனுக்கென்ற
மலைத்தனுவினாத்தமுக்கண்மன்னவனுன்னுமெல்லே. (சு)

(க) தமிழ் - கருவியாகுபெயராய் நூலின்மேல் நின்றது.

(உ) கோட்டம் - மாறுபாடு. (ங) சுவணகஞ்சம் - பொற்றாமரை. (ச) கப்பிலாமனம் - பிளவுபடாதமனம் ; எனவே ஒன்றுபட்டமனம் என்பது பொருள்.

பங்கயச்செங்கைகூப்பிப்பாலினேர்மொழியாள் சொல்வா
எங்கனாவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத் துங்கண்ட
புங்கவாரின துசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
ொங்குளாரோனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (எ)

பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டவழ்குவிசக்கோமான் பூமகன்மாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறருமீண்டிக்
கொண்டனாரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொழுதுமாதோ. (உ)

தாழ்ந்ததுவடகிழெல்லையுயர்ந்ததுதென்மேற்கெல்லை
சூழ்ந்ததுகண்டவானேனாத்தொழுதுனைப்பரவியைய
ஆழ்ந்திமெரவம்பூண்டோயொருவனின்னெப்பாணங்கே
வாழ்ந்திவிடுத்தாலிந்தவையநேர்ந்திருமென்றார். (க)

பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பெளவமுண்டவனையெம்மை
யொத்தவனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிமவான்பெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பானென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவித்தாயன்றே. (கௌ)

விடைகொடுபொவானென்றேவெண்டினனேருந்தேயந்
தொடைபெறுதமிழ்நாடென்றுசொல்லுபவந்தநாட்டி
னிடையினமனித்ததொல்லாமின்றமிழாய்ந்துகேள்வி
யுடையவொன்பகெட்டார்க்குத்தரமுரைத்தல்வேண்டும். (கக)

சித்தமாசகலவந்தச்செந்தமிழியனூறன்னை
யத்தனையருளிச்செய்தியென நனனையான்மேற்ற
வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபின்னு
ந்ததனையடியெனென்றுநின்னடி காண்பேனென்றான். (கஉ)

கடம்பமாவனத்திலெம்மைக்கண்டனையிதைஞ்சியுள்ளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயவைபெலாமெம்பாறபெற்றதுத்
திடம்பெறமலயத்தெய்தியிருக்கெனவிநிந்தாயசென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கின்றனகொடியினோடும். (கங)

இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்தேதலிவற்றுக்கேள்வி
யினையமாதவனைக்கூவியுணர்த்ததெனவணங்குகுற
வினையநாணிகழ்ச்சிபெல்லாமறந்திடாநின்றுசொன்னு
யனையதேதெய்துமென்னாவறிவனைநினைந்தானையன். (கச)

- (க) உளழ்த்தல் - கருதல். (கௌ) பைத்தல் - பரத்தல்.
(கங) கொடி என்றது - உலோபாமுத்திரையை.
(கக) அஞ்சலி - கூப்புகரம்.

கலிநிலத்துறை.

உடையநாயகன்றிருவுளமுணர்ந்தனன்முடிமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவவிமானத்
திடையுருந்தனன்பன்னியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையனுகிவந்தடைந்தனன்றமிழ்முனிவன். (௧௩)

இயங்குமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயங்கனாலயம்புகுந்துநாற்புறம்புடைகிளைத்துத்
தயங்குசெம்பவளாசலந்தன்னையும்தனபால்
வபங்குமிந்திரநீலமால்வகையும்பணியா. (௧௪)

பெருகுமன்புளந்துளும்பமெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனுவயிற்கீரனுமம்பொன்
முருகவிழ்த்ததாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பினாலிறஞ்சுவாடுனல்லைவந்தடைந்தான். (௧௫)

இருந்தமாதவச்செல்வனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவற்கியற்றமிழமைந்திலவெம்பாற்
றெரிந்தீயதையரிநபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருந்துமாகியபெருந்தகைசெய்வவாய்மலர்ந்தான். (௧௬)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணியேணியங்கருணை
வள்ளலார்பணிசிரத்தினுமனத்தினுந்தாங்கிப்
பள்ளமேழையும்பருகிேனன்பணியுநக்கீர
னுள்ளமாசறவியாகரணத்தினையுணர்த்தும். (௧௭)

இருவகைப்புறவுரைதழீஇயெழுமதமொடுநாற்
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
யொருவிலையிரண்டூகொடுமுத்தியெண்ணு
மருவுமாகிநூலினைத்தொகைவகைவிரிமுறையால். (௨௦)

(௧௩) புயங்கன் - கரும்பாம்பையணிந்த சிவபெருமான். பவள
மலை நீலமலை என்றது - சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(௧௪) பிணியுமருந்துமாகி என்றது - தமதானைவழியொழுக்காத
உயிர்களுக்கு நேராயும், அவ்வழியி னிற்பவர்க்கு மருந்துமாகிநின்றமலை.

(௧௫) பள்ளம் - கடல். (௨௦) புறவுரை - நூல் நுதலியபொரு
ளல்லாதவை, எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகை மதமா
வன, உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள் -
இன்பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றக்கூடமுதலியன. ஐயிரண்
டழகாவன - சுருங்கச்சொல்லன்முதலியன. உத்திஎன்னுண்காவன;
நுதலிப்புருதல்முதலியன, ஆகிநூல் - முத்தூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவாகியகாண்டிகையானும்
விருத்தியானுநூற்கிடைப்பொருளெக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுகிறவர்கண்டுநூலி
னருத்தமேவடிவாகியவாகியாசிரியன். (உக)

சருக்குமின்பமுங்கருணையுந்தழைப்பமாதவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டிநோத்திடத்தழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபெறலாம்பீடுறநல்கி
யிருக்கையிற்செலவிடுத்தனனாலவாயிறைவன். (உஉ)

பொன்னனொளொடுங்குறுமுனிவிடைகொடுபோன
பிள்ளையாருயிர்க்கிழத்திதன்பிராணேநர்நொக்கி
யெண்ணையீயிவற்குணர்த்திடாதித்தவப்பொதியின்
மன்னனாலுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும். (உஉ)

தண்ணைரித்தலும்வழிபடுந்தகுதியோர்சாலப்
பொன்னளிப்பவர்தொடுத்தமற்சரமிலாப்புணீதர்
சொன்னசொற்கடவாதவர்துகடவிர்நெஞ்சத்
தின்னவர்க்குநூல்கொளுத்துவதறனெனவிசைப்ப. (உச)

இவனெடுத்தமற்சரத்தினாலயாமுணர்த்தாதத்
தவனைவிட்டுணர்த்தினமெனச்சாற்றினன்கேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தனள்கதிர்கா
னவமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநங்கை (உரு)

கற்றகீரனும்பின்புதான்முன்செய்தகவிகண்
முற்றுமாயந்துசொல்வமுக்களும்வழாநிலைமுடிபு
முற்றநொக்கினுனறிவின்றிமுமுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருளவழுச்சொல்லினெனென்னு. (உச)

மறையினந்தமுந்தொடாததானிலநதொடவந்த
நிறைபரஞ்சுடர்நிராமயநிருதகூற்குப்பிழைத்தேன
சிறியகேள்வியோர்கழியவஞ்செருககுடையோடொன்
றநிரூர்கூறியபழஞ்சொலென்னளவிற்றேயம். (உஎ)

அட்டமூர்த்திதனநிருவடிக்கடியனென்பிழைக்கப்
பட்டநீங்கினாலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச்

-
- (உக) கண்ணழிவு - பதச்சேதம். துளக்கம் - சந்தேகம்.
(உஉ) மாதவன் - அகத்தியமுனிவர். (உஉ) பொன்னனுள் என்
றது - உலோபாமுத்திலையை. (உச) மற்சரம் - அழுக்காறு.
(உஎ) மறையினந்தம் - உபநிடதம். (உஅ) விழுமம் - துன்பம்.

சுட்டதன்றியென்னெஞ்சமுஞ்சுவெதெயென்றென்
றுட்டதும்பியவிழுமநோயுவரியுளாழ்ந்தான்.

(உஅ)

மகவையீன்றதாய்கைத்திமெருந்துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிமீம்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்தினாய்க்கேழையேன்செய்யத்
தருவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தான்.

(உக)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்ததூலினைப்புலவனோனோகரு
மாதரஞ்செயக்கொளுத்தியிட்டிருந்தனனமலன்
பாதபங்கயமுழ்கியபத்திமைககேரன.

(உ௦)

ஐம்பத்துநான்காவது

கேரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௬௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௫௬௬.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுதெழுன்னுல்கேர
நாமற்புலவற்கீந்தநலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத்
தாமனச்சங்கத்துள்ளார்தலைதமொற்றநதேற
ஐமனைக்கொண்டபாடலுணர்த்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம்.

(க)

அந்தமில்லேன்வியோரெண்ணுவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துதம்மிற்செருக்குறுபெருமைகூறித்
தந்தமினமாறாய்த்தத்தந்தராதரமளக்கவல்ல
முந்தைதூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினோ.

(உ)

தொழுதனரடிகளையாங்கடொடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுந்தீதுந்துக்கிவேறுபாடளந்துகாட்டிப்
பழுதறுத்தையந்தீர்ப்பணிக்கெனப்பணிந்தார்கேட்டு
முழுதொருங்குணர்ந்தவேதமுதல்வனொழுக்கண்மூர்த்தி.

(ங)

(ங௦) தூல் - இறையனாரகப்பொருள்.

(உ) எண்ணுவராவார் - சங்கப்புலவர் நார்பத்தெண்மர், ஆ
சான் என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.

திருவருந் துருவநீண்டவெரியழற் றாணிற் றேழுன் று
முருவெனவறிவானந் தவுண்மையாயுலகுக்கெல்லாங்
கருவெனமுளைத்தமுலவிலிங்கத் துணின் றுங்காண்டந்
கரியதோபுலவனுகித்தோன்றியொன் றருளிச்செய்வான்.

கலிநிலத்தூறை.

இம்மாநகருள்ளாடுருவணிகன் றனபதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவான்மனைகுணசாலினியினையாந்
தமமாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவாளரைத்தழுவுங்
பொய்ம்மாசறவினன்போலவதரித்தாடுருபுத்தேன். (௩)

ஓயாவிற்றம்மதனுக்கிணையொப்பானவனாமச்
சேயாமவனிடையீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
பேயாமினினையாந் துபுந் திக் கிசைந் தானை
முயாவருமதிக்குந் தமிழ் துவேயெனவறைந் தான். (௪)

வன்றூண்மழவிடைபாபவன்மணிவாணிகனாம
னென்றாலவன்கேட்டெங்குநாமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றானவுந்தீதானவுநயந் தாயந் ததன் றன்மை
குன்றாவகையறிவானெனமன்றாடியகத்தன். (௫)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமென் தன் றனக்கிசையச்
சொல்லாழமு ம்பொருளாழமுங்கண்டான்முடிதுளக்கார்
கல்லார்புயம்புனகித்துளங்களிதூங்குவன்கலக
மெல்லாமகன்றிடுமுங்களுக்கென்றாலயஞ்சென்றான். (௬)

பின்பாவலொல்லாம்பெருவணிகக்குலமணியை
யன்பால்முத்தேநகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சார் துகொண்டருச்சித்தனந்நய்தே
முன்பாலிருந் தருந் திந்தமிழ்மொழிந் தாரவையேளா. (௭)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சியைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளோ
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்லவைப்பினையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளோப்

(அ) கரு என்றது - மேருமுதலிய திவ்யகேசுத்திரங்குளி லெழுந்
தருளிய அருட்குறியினே, அல்லது உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரண
மாய்வின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(இ) வெளிற்றறிவு - மந்தபுத்தி, பொய் - அஞ்ஞானம், ஒருபுத்
தேள் என்றது - முருகக்கடவுளை; இதனை விலகியபடலத்தினும்,
இறையனாரகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காண்க.

(ஈ) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்ந்தான்சிலர்சொல்லின்பமும்பொருளின்பமுமொருங்கே
கிகழ்ந்தான்சிலர்சொற்றிண்மையும்பொருட்டிண்மையுந்தேர்ந்தே. (1)

இத்தன்மையனாகிக்கலுவல்லோர்தமிழெல்லாந்
சித்தங்கொடுதெருட்டுஞ்சிறுவணிகன்மெருள்சீரன்
முத்தண்டமிழ்கபிலன்மமிழ்பரணன்மமிழ்மூன்று
மத்தன்மையனறியுந் தொறுமறியுந் தொறுமெல்லாம். (கக)

நுழைந்தான்பொருடொறுஞ்சொற்றொருநுணுமஞ்சுவையுண்டே
தழைந்தானுடல்புலனைந்நினுந்தனிததானசிரம்பனிததான
குழைந்தான்விழிவழிவேலையுட்குளித்தான்நிறையளித்தான்
விழைந்தான்புரிதவப்பேற்றினைவினைததான்களிதினைத்தான். (கஉ)

பல்காசொடுகடலிற்படுபவளஞ்சுடர்தரள
மெல்லாநிறுத்தளப்பானெனவியல்வாணிகசுமரன்
சொல்லாழமுமபொருளாழமுந் துலைநாவெனததுக்க
நல்லாறறிபுலவோர்களுநட்டாரிகல்விட்டார். (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினுட்பெருகியந்தவொண்டமிழ்மூன்றும்பாடந்
றிலகமாயச்சிறந்தவாய்ந்ததெய்வநாவலருந்தங்குள
கலகமாநவையிற்றீர்ந்தகாசறுபனுவலாய்ந்த
புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிந்தனரிருந்தார்போலும். (கச)

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுச - க்கு திருவிருத்தம் - உசுக.

(கஉ) பொருடோறும் என்றது - காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சார்த்தம்என ஒன்பான்வகைப்பட்ட பொருட்சுவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங்காரம் என்னும் சொற்சுவைகளை. புலனைந்நினுந் தனித்தான் என்றது - சத்தாதியைம்புலங்களுள் சத்தத்தின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காச - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றாவன - நக்சீரர், கபிலர், பரணர்சு நியதமிழ்துல்கள். தெய்வநாவலர் - சங்கப்புலவர்.

ஐம்பத்தாறாவது

இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச், சடைக்காடன் புலவரிக றணிவிதந முறையிதுமேற் றன்னைப் பாடுந், தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனைமுனி ற்துதன்னைத் தொழுதுபோன, விடைக்காடனுடன்போய்ப்பின் பெ முந்தருளிப் பிணக்கறுத்த விவல்பு சொல்வாம். (க)

இந்திரன் நன் பழிதுரத்தி யரசளித்துப் பின்புகநி யின்பமீந்த, சுந்தரன்பொன னடிககன்பு தொடுத்தாறுஞ் சண்பகத்தார் தொடுத் துச் சாத்தி, வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிகேடுந் பச் சண்ப கப்பூ மாறவேந்த, னந்தரகு டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வ மடைநதா னிப்பால். (உ)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபசூரியன்வங்கிசத்துவசனாவில்கீர்த்தி சாற்றறியவிரிபுமருத்தனன்சோழவங்கிசாந்தகன்றூன்வென்றி மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டியவங்கிசேசன் றோற்றமுறுபரித்தேர்வங்கிசகிரோமணிபாண்டிச்சுரன் றூன்மன்னோ.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசபூடணமாறன்சோமசூடா மணிகுலசூடாமணியேயிராசசூடாமணியேமாற்றார்போற்றிப் பணியவரும்பூபசூடாமணியேகுலேசபாண்டியனென்னக் கணிதமுறுபதினைவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர். (ச)

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு மாசுன றோன்மேல், வைத்தவனி நலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோ, னெத்தகைய பெருநூல் மெல்லகண்டோ னாத லின லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயிலசங்க மிடங்கொடுத்த தலை யமணி முழவுத் தோளான். (ரு)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபி லன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினு னிடை

(க) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தரகுடாமணியாஞ் சிவபுரம் என்றது - புலவோகம்முதலிய ஏழுலகங்களுக்கும் தலைமையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (ங) இரிபுமருத்தனன் - பகைவனாய் மர்த்தனஞ்செய்பவன். (ரு) பெருநூல்-அறுபத்துநான்குநூல்கள்.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம். சருந

க்காட்டிப் புலவன் மென்சொன், மொழிந்தரசன் றனைக்காண்டு மெனத்தொடுத்த பனுவலொடு மூரித் தீந்தேன், வழிந்தொழுகு தாரானைக் கண்டிதொடுத் துரைப்பனுவல வாசித்தானால். (சு)

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்பகிர்ந்தருந்த வல்லோனுள்ளத, தழுக்காற்றாற் சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சி சிறிதுமுகத தலர்ந்து காட்டா, நெழுக்காயுந் திணிதோளா நென்றுமுரை யான்வாளா யிருந்தானாயநத, குழுக்காத னண்புடையான் றனைமானம் புறந்தள்ளக் கோயில்புககான். (எ)

சன்னிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார், நன்னிதியேதிருவால வாயுடைய நாயகனே நகுதார்வேம்பன், பொன்னிதிபோ லளவிற்றத கல்வியுமிக குளனென்று புகலக்கேட்டுச், சொன்னிறையுங்கவிதொடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமுடிதுளக்கானாகி. (அ)

பரிவாயின்மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க்கமகிழ்ந்தோர்பயனுநல்கா, விரிவாயதடங்கடலே நெடுங்கழியேயடுங்கானவிலங்கேபுள்ளே, பொரிவாயபராமரநிராயேவான்றெடுகுடிமிப் பொருப்பே வெம்பு, மெரிவாயகொஞ்சுசமேயெனவிவற்றேரஃறிணை யொத்திருந்தானெந்தாய். (க)

என்னையிகழ்ந்தனனோசொல் வடிவாய்நின்னிடம்பிரியா விமயப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்ந்தனனென்றனக்கியாதென்ற, முன்னைமொழிந்திடைக்காடன் றணியாதமுனிவீர்ப்புமந்திச்சென்ற, னன்னவுகாதிருச்செவியி னூறுபாடெனவுறைப்பவருளின்மூர்த்தி. (க0)

போனவிடைக்காடனுக்குங் கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலியுமாற்றான், ஞானமயமாகியதன் னிலிங்கவுருமறைத்துமையா நங்கையோடும், வானவர்தம்பிரானெழுந்துபுறம்போய்த்தன்கோயிலினேர்வடபால்வகை, யானந தித்தென்பாலோ ராலயங்கண்டங்கணினிதமர்ந்தான்மன்னோ. (கக)

சங்கவான் மமிழ்த்தெய்வப்புலவொருமுடனெழுந் துசைலவேந்தன் மங்கைநாயகனபோனவழிபோயங்கிருந தாரவ்வழிநாள்வைகற் கங்குல்வாய்புலரவரும்வைகறையி ற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தியங்கனையகடியாசேவிப்பாரிலிங்கவுருவங்குக்காணர். (கஉ)

(எ) ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம். (க0) ஊறுபாடு - துன்பப்படுத்துவது ; இது-ஈண்டு நாராசத்தைவிளக்கிநின்றது.

என்னவாயினும்மோவீதென்றயிர்த்தாரிரங்கினுரிதனையோடி, மன்னவனுக்கறிவிப்பான்வேண்டுமென்பபுறப்பட்டுவருவாராவி, யன்னவரைப்பிரிந்துறையுமணங்கனையா ரொனவுமலரணங்குநீத்த, பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந் துபொலிவழிந்த புரமுங்கண்டார்.

அரசனிடையுந் துள்ள நடுநடுநகிராவுணங்கி யரசேயாமொன்றுநாசெயவஞ்சு துமுங்கனையகனைத்திருப்பள்ளியுணர்ச்சிநோக்கி, மராமலர்ச்சேவடிபணியப்புகுந்தன மின்றாங்கவன்றன் வடிவங்கானேம், புரமுநனிபுலம்படைந்ததெனறழல்வே லெனச்செவியிற்புகுத்தலோடும். (கசு)

வழுதியிரியுணயிலிருத்தடியிற் பழிபழுமரம்போன் மண்மேல்யாக்கை, பழுதுறவீழ்ந்துயிரொடுங்கவறிவொடுங்கிடப்பாவைபடிந்தாங்கொல்லப், பொழுதுகிடந்தறிவு சிறிதியங்கவெழுந்தஞ் சலிக்கைப்போதுகூப்பி, யழுதுருகண்ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியேனென்பிழைத்தேனண்ணுலண்ணல். (கசு)

கொலையினையோரவுணர்புர நொடிவரையிற்பொடியாகக் குனித்தமேருச், சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவி மணிதெறிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந்துனைநினைப்பார்மனத்தினையோவாழ்த்தும்வேதத, தலையினையோவெங்குற்றா யெங்குற்றாயென்றென்றுதளருமெல்லே. (கசு)

சிலர்வந்துமன்னுவோரதிசயங்கண்டனம்வைகைத்தென்சாராக, வலர்வந்தோன்படைத்த நாண்முதலொருகாலமுங் கண்டதன்றுகேள்வீத், தலைவந்தபுலவரொடுமாலவாயுடையபிரான்றானே செம்பொன், மலைவந்தவல்லியொடும்வந்திறைகொண்டிறைகின்றான் யாதோவென்றா. (கசு)

அவ்வுரைதனசெவிநுழைந்து புகுந்திர்ப்பவெழுந்தரசனச்சத்தாழ்ந்து, தெவ்வாமுடித்தொகையிடறுங்கழற்காலானடந்தேகிச் செழுநீர்வையை, கௌவைநெடுந்திணைககரத்தாற்கழமலர்நூல்யப்பணியத்தென்ககாமேல்வந்து, மௌவலியாமுகைமுரன்மாநிலெடுமிருக்கின்றமணியைக்கண்டான். (கசு)

படாந்துபணிந்தன்புருக்குங்கண்ணீர்சோர்ந்தானந்தப் பெளவத்தாழ்ந்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித்தமொறிநின்றிதனைக் கிளக்கும்

(கசு) ஓர்-தேர்ந்த. (கசு) ஆலர்வந்தோன் - பிரமன்.

(கசு) தெவ்வர் - பகைவர். கௌவை - ஒலி.

வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலகீன்ற தோகை
யோடிந், கடைநதருளுங்காரணமென் னடியேனாற்பிழையுளதோ
வையாவையா. (௧௯)

அல்லதையென் றமராவென் பகைஞராத் கள்வரா லரியகானத்,
தெல்லேவிலங் காதுகளா லிடையூறின் றமிழ்நாட்டி லெய்திற்றாலோ,
தொல்லேமறையவரொழுக்கங்குன்றினரோதவந்தருமஞ் சுருங்கிற்றா
லோ, வில்லறனுந்துறவறனும் பிழைத்தனவோயானறியே னெந்தா
யெந்தாய். (௨௦)

கள்ளேறுகடுக்கைந றுஞ்சடையானேபோற்றிபெருங்கருணைபோ
ற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்த்த விடையானேபோற்றியருள் விகிர்தா
போற்றி, புள்ளேறுகொடியுயர்த்த புனிதனயன்றேறாதபுனிதாபோற்
றி, வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிதுதலங்கயற்கண்ணிமனாள்போற்றி. (௨௧)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையானப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானத்திலானந்தவிளவேபோற்றி
போதவடிவாய்நால்வர்க்கைவிந் துறிதைந்தபரம்பொருளேபோற்றி
மாதவளநீ றணிந்தமன்னாவங்கயற்கண்ணிமனாள்போற்றி. (௨௨)

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசைதவங்கண்டெகும்புராணபோற்றி
தக்கன்மகம்பொடியாநத்திருப்புருவநெரித்தகொடுந்தழலேபோற்றி
செக்கமலக்கண்ணிடந்தகண்ணனுக்குத்திகிரியருள்செல்வாபோற்றி
மைக்குவளையினையமணிகண்டாவங்கயற்கண்ணிமனாள்போற்றி. ( )

மேற்படி வேறு.

தென்னவனின்னவண்ணமேத்தினான்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியால்வகைநாட
வன்னதுசோத்தநாகேட்டுவந்தனமினியதாயிற்
றின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனருளிச்செய்வான். (௨௩)

ஆயம்பரும்பதிகடம்முளால்வாயேறறமீங்குச்
சயம்புவாயனந்தமுள்ளதானவரியக்கரித்தர்
வயம்புரியரக்கர்வானோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவிதியாற்கண்டநங்குறியனநசமுண்டால். (௨௪)

(௨௧) வள்-கூர்மை. விகிர்தம் - வேறுபாடு. (௨௨) பன்னிர
ண்டுகையான்-குமாரக்கடவுள். (௨௩) பொக்கம்-பொய்நெறி.

(௨௪) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.

(௨௪) சோத்தம்-இழிந்தோர் செய்யும்வந்தனம். இதனை, “சோ
த்துன்னடியமென்றோகாக்குழுமி” என்னுந் திருக்கோவையார்க்கு
நச்சினுர்க்கினியொழுதிய வுரையானுமுணாக,

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டிணையவெட்டுத்
கிகுறைவாரோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிறந்தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (உ௬)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோருழிக்காலத்
திறந்தந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனாலிங்கே
யுறைந்தனமுறைதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தகுவதின்றுமுதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (உ௭)

ஒங்குதண்டிணைஞ்சூழ்நீபவனத்தைநீத்தொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயாயினுநீயும்வேறு
நீங்குளையல்லேகாடண்டெய்யுளையிகழ்தலாலே
யாங்கவளிடத்தியாம்வைத்தவருளி னுல்வந்தேமென்றோ. (உ௮)

பெண்ணினைப்பாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவாரோர்
புண்ணியாசிறியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்றாவேத்தினுனினைஞ்சினுனே. (உ௯)

அடிபணிந்தேத்தினுனையருள்சுரந்தசையுமின்னுக்
கொடியணிமனையிற்போக்கிக்கோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (௩௦)

மின்மதிச்சடையினுன்பினடந்துபோய்விடைகொண்டேரு
மன்னவன் நன்னைப்பாடிவந்தவன் நன்னைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணாதம்மொடுங்கொடுபோயென்றும்
பொன்மகளகாணிகொண்டபுரிசைசூழ்கோயில்புக்கான் (௩௧)

விதிமுறைதலிபூகங்கவரிவால்விசானந்தீபம்
புதியதார்நிறைநீர்க்கும்பங்கதலிகைபுனைந்தமன்றர்
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேககைமேற்கற்றோர்குழ
மதிபுனைகாடன் நன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩௨)

(உ௬) தோழன் என்றது - குபேரனை.

(உ௭) உத்தர ஆலவாய்- வடமதுரை. (உ௮) காடன்-இடைக்
காடன். இதுமுன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து
நின்றது; இதனைத் தார்க்கீகர் நாமகதேச நாமக்கிரகணம் என்பர்.

(௩௧) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம், சேக்கை -
ஆதனம்.

சிங்கமான்சுமந் தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்துவெள்ளைக்
கொங்கவிழ்தாமந் தூசுகுளிர்மணியாரந் தாங்கி
மங்கலமுழவமார்ப்பமறையவராக்கங்கூட
நங்கையாபல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவுல்கேட்டு. (௩௩)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோராகரு
முறைமையாலாரந் தூசுமுசிழ்முலைக்கொடியின்னனார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மாண்விளைநிலநிரம்பநல்கி
யறைமகழற்காலிற் பின்னேமுடிநடாதிதனைவேண்டும். (௩௪)

புண்ணியப்புலவியீர்யானிப்போழ்நிடைக்காடனாக்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்ந்தா
லுண்ணியகேள்வியோருமன்னநீ நாவன் றசொல்லார்
தண்ணியவமுதாவெலங்க்கோபத்தீச்சணநீர் ததென்னா. (௩௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்சுருணைநொக்காற்
பன்னரும்புகழ்மைகுன்றாபபாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாககங்குழியேகிணராகவ தத
தென்னவனகுலேசன்செய்தசுவமுருத்திரிந்தாவென்ன. (௩௬)

எரிமருத்தவனிமுன்னொமெண்வகைமூர்ச்சியானபு
புரிமருத்துவனைச்சூழ்ந்தபொருபழிதூண்டிதோன்சொதி
விரிமருத்துடல்வானநிங்குண்மிலைநவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாந்தென்னனடலரிக்குருளையன்னான். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புலவருக்கருந்ருலேசன்பலபகல்கழிந்துத்
துரிமருப்பிரிவொளம்முடிவெடுத்தவன்மதிச்சென்னிமெல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனொன்பெறுவரமைந்தன
யரிமருத்தனனிடத்தவனவைத்தநனடியெய்தினான். (௩௮)

ஐம்பத்தாறாவது

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுருள் - கரு - திருவிருத்தம் - ௨௮௨ - பு.

(௩௩) வெள்ளைக்கொங்கவிழ்தாமந் தூசுகுளிர்மணியாரந் தாங்கி
என்றது- பாட்டுடைச்சுவன், வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளாடையு
யும், வெள்ளாணிபுந் தரித்தாக்கேட்கவேண்டுமென்னுஞ்சம்பிரதாயத்
தை. (௩௫) தண்ணியவமுது-நீர், இன் சொல்லாகிய ஆமிர்தம்எனச்
செம்மொழிச் சிலைடைப்பொருள் தந்தநினைத்து. (௩௭) எரி-கெரு
ப்பு. மருத்து-காற்று. மருத்துவன்-இந்திரன். மருத்துடல்-ஆமிர்தம்
நிறைந்தவுடல். மருந் தூ-அமுதம். (௩௮) பரிசில்-பேது. இலை-மாண்.

வ லே லீ சி ன ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருந்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிலேதியனிடையகாட ன் பின்
சென்றுமீண்டனையாண்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுளாசெய்துமுந்நீரொறிவிலவீசிஞாழன்
மன்றலங்குழலினுளமணந்துமீளவண்ணஞ்சொல்வாம். (க)

அந்தமிலழகன்கூடலாலவாயமாந்தநீல
கந்தரனுலகமீனறகன்னியங்கயற்கணுளாங்
கொந்தவிழலங்கற்கூந்தற்கொடிக்குவெறிடத்தவனாவங்
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (உ)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளாயெல்லாம்
யாதுகாரணத்தான்மன்னேவறிகிலேமென்பிராட்டி
காதரமடைந்தாள்போலக்கவிலயுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதரமில்லாய்க்கேட்டாளஃதறிந்தமலச்சோதி. (ங)

அராமுகமனையவல்குலணங்கிணைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமார்போலவெம்பாற்
பராமுகையாகிலேதப்பயனொருப்படாதுகேட்டாய்
குராமுகையவிழ்த்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (ச)

விரதமுமறனுமின்றிமீன்படுத்திழிஞரான
பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனன்பணித்தலோடு
மரதனவாரந்தாழ்ந்தவாரமெனமுலையாளஞ்சி
வரதநின்பிரிந்துவாழ்வல்லனோவென்றுசாழ்ந்தாள். (ரு)

வீங்குநீர்ச்சடையாலீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைகவிலுறிகொள்மகளாய்வைகி
யாங்குநீவளர்நாயாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்னுத்
தேங்குநீரமுதன்னாளைச்செலவிடுத்திருந்தானிப்பால். (க)

(க) ஞாழல் - குங்குமமரம். மஃதணம் - ஓரகசியம்.

(ங) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (ச) அராமுகம் - பாம்பின்படம், இராமுகம் - இருள். (ரு) பரதவர்-நெய்தனி
லமர்க்கள். (க) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைந்கரக்கடவுடாளை
முன்னர்வந்திதனாலன்றோமூண்டவிச்செய்தியெல்லா
மென்னவீர்ங்கீவளம்போலாங்குருத்தபுத்தகங்கெனல்லார்
தன்னெடுங்கரத்தால்வாரியெழிந்தனன்சலதிம்தால். (௭)

வரைபகவெறித்தகூர்வேன்மைந்தனாநதந்தைகையி
லுரைபெறுபோதநூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
தினாபுகவெறிந்தானாகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னாவிடையுடையநாசனந்தியைவெருண்டுநோக்கா. (௮)

அடுத்தநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாநிவனாவாயில்
விடுத்தநீயிருந்தாய்தீங்குவிலைநததுன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீங்கொழியவின்றோர்சுறவுருவாகிவைய
முடுத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்றோ. (௯)

வெருவருஞ்செவலின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூற
னருவரைநெஞ்சுபோழ்தவள்ளிலைவடிவேற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்முங்கையாகென்றாணிப்பால். (௧௦)

நாயகனேவலாலேநாயகிவிலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுந்நீர்
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தனைங்கைவெட்டுப்
போயதுமவட்டூக்கேள்விபுகன்றகுமுறையிற்சொல்வாம். (௧௧)

கவிநிலைத்துறை.

சூழும்வார்தினாவைவகையத்துறைகெழுநாட்டிட்
கீழையார்கலிமுகத்ததுநெய்தலங்கீழ்நீ
ராழநீள்கருங்கழியகழ்வனைந்துசாரனைந்த
தாழைமூதெயிலுடுத்ததோர்தணடுறைப்பாக்கம். (௧௨)

முடங்குமுள்ளிலையாற்புதைத்தெருநொதிர்பொய்த்து
நுடங்குகைகைபோதொகுவளிநூக்கின்றசைவ
மடங்குமெய்யராய்க்கையிருக்கேடகவட்டத்
தடங்கிவான்பளித்தாடமராற்றுவாரணைய. (௧௩)

(௯) செவ்வி - அமையம். சுறவு - மகரமீன். (௧௦) சூங்கை -
உருத்திரசன்மனாகியஉளமன். (௧௨) பாக்கம் - நெய்தநிலத்தூர். கீழ்
நீர் - கூவல். (௧௩) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
 விலைபகர்ந்திடுமமலையுமீன்கொள்கம்பலையும்
 வலையெறிந்திடுமரவமும்வாங்குமாநவமு
 மலையெறிந்திடுபுனைவவாயடைப்பனமாடோ. (கசு)

வாட்டுதுண்ணிடைநுளைச்சியர்வண்டலம்பாவைக்
 கூட்டுகின்றசோறருகிருந்துடைந்தபூங்கைகை
 பூட்டுகின்றனரித்திலமபொருகடற்றரங்குந்
 சூட்டுகின்றனகடிமலர்குழல்குழலாழல். (கரு)

நிறைந்ததெண்கடலாடிநீனெறியிடைச்செல்வோர்க்
 கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதானை
 சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனும்பவளமுந்நிரட்டிப்
 புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலர்ந்தபூம்புண்ணை. (கசு)

கொன்றுமீன்பகர்பரதவர்குரம்பைகடோறுந்
 சென்றுதாவிமேற்படர்வனதினாபடுபவள
 மன்றல்வார்குழனுளைச்சியர்மனையின்மீனுணக்கு
 முன்றில்சீப்பனகடலிடுமுமுமணிக்குப்பை. (கஎ)

கூற்றம்போன்றகண்ணுளைச்சியர்குமுதவாய்திறந்து
 மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருங்கயற்குநேர்மாறந்
 தோற்றம்போக்குவவவர்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
 னாற்றம்போக்குவவவர்குமுனகைமலர்க்கைகை. (கஅ)

அலர்ந்தவெண்டிரைக்கருங்கழிக்கிடங்கரினரும்பர்
 குலைநதவிழ்ந்துதேனறுளும்பியகுமுதமேயல்ல
 கலந்தருங்கடலெறிகருங்காற்பனங்கள்வாய்
 மலாநதருந்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவண்டு. (கக)

ஆயபட்டினதொருவன்மேலாற்றியதவததாந்
 றாயவானவர்தம்மினுநாயனாய்ச்சிறிது
 தீயதீவினைச்செய்சியாற்றிணடிமிலவாணர்
 மேயசாதியிற்பிறந்துளாள்மேம்படுமனையான். (உ0)

(கரு) வண்டல் - மகளிர் விளையாடுமிடம். சோறு என்றது-மக
 ரந்ததை. (கஎ) குரம்பை-சிறுகுழல். உணக்கல்-காய்ச்செய்தல்.

(கசு) நேர்மாறந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கபில வெண்
 நமைனைய. (கக) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது - அல்லிமலர்
 பின்னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(உ0) திமில் - தோணி.

செடியகாருடற்பரதவர் திண்டிமினடத்தா
செடியவாழியிற்படுத்தமீன்றிறைகொடுநிறைக்குங்
கடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிகுமெய்யன்புசால்சுணத்தோன். (௨.௬)

மகவிலாமையாலாற்றநாண்மனுமையோடும்மைப்
புகவிலானெனவருந் துவாடுருபகற்போது
தகவுசால்பெருங்கிளையொடுஞ்சலதிமீன்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேருவானசனகலையொருசாரா. (௨.௭)

தக்கமேருமாமலைமகனோடையிற்றவததான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியின்விரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாற்புலவு
தொக்கமீன்விலைவிலைஞன்மேற்றவபயனலார்ப்ப. (௨.௮)

இசைசயாலவனன்பினுக்கிரங்குவான்போலச்
செச்சைவாய்நிறத்தமுசொருநிருமசுவாகி
நெய்ச்சபாசிலப்புண்ணைகண்ணீழ்விற்றிடந்நாண்
மைச்சகாருடற்கொடுந் தொழில்வலைஞான்கண்டான். (௨.௯)

நார்கொணீரத்திருமாளுகொலகரந்நீருறையும்
வார்கொள்பூண்முலைமடந்நைதகொல்வனத்தூறவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூங்குழலணங்குகொழிந்நகனாமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியிண்டிருத்தவொள்ளனா. (௨.௧௦)

பிள்ளையின்மையெற்றிரங்கியெம்பிரான்மழிக்கூடல்
வள்ளனல்கியமகவிழையெயனவலத்தோ
இள்ளவன்புகூர்ந்தெடுத்திருதோளுறப்புல்லித்
தள்ளருந்தகைக்கற்பினாடனதுகைக்கொடுத்தான். (௨.௧௧)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகன்றெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவாங்கினுள்வலைஞ
ரொறியும்வேலையினுர்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைச்சியர்குழறினாருரவை. (௨.௧௨)

(௨௧) செடி - முடைநாற்றம்.

(௨௨) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது - இமயமலை மகம்
மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(௨௩) செச்சை-செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது - நெய்
த்த, மைத்த என்பதன் போலி. (௨௪) இரட்டி - வீசி. •

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெருதுபெற்றெடுத்த
குழுவியைத்தடங்கொற்கையுங்கண்களுந் குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந் தன்புளந்தனும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பார். (உ. ௭)

புலவுமீன்விலைப்பசும்பொனாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசியுங்காசிடையிட்டுக்
குலவுங்கோவைபுஞ்சங்கமுங்குலத்தினுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தான். (உ. ௯)

தொண்டைவாய்விலைச்சிறுமியர்தொகையொடு துணைபோய்
வண்டலாடியுநித்திலமாமணிகொழித்தநுங்
கண்டன்ஞாழல்சூழ்கானலங்கடிமலர்நொய்தங்
கொண்டலோதிபின்முத்தரக்ருகாகடல்ருளித்தான். (உ. ௧௦)

தளர்ந்தபைங்கொடிமருங்குலித்தன்னையிர்த்திலவ
னளந்தவைகலுங்குறைபடவவனிடத்தார்வங்
கிளர்ந்தவன்புமொண்கொங்கையுங்கிளரநாட்சிநிலில்
வளர்ந்துவைகினாவைகலுமுயிலொலாம்வளர்ப்பார். (உ. ௧௧)

ஆல்வாயுடைநாயகனேவியவாரேற
மாலைதாழிளமதிச்சடைமகுடமுங்கரங்க
ணலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறங்க
கோலமாகிவெண்டிணாக்கடல்ருளித்தினிதிருந்தான். (உ. ௧௨)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருங்கழன்மனத்தடக்கா
நின்றெறிந்தகனம்ந்தெனவுழங்கிடாநிற்கும். (உ. ௧௩)

கிட்டுந்தோணியைப்படகினைநீகிழிபடலிணைபோய்த்
தட்டுஞ்சோங்கினைமேலிசைக்கொடுங்கயிழ
முட்டுஞ்சிறிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கி
வெட்டுங்கொடுக்காத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (உ. ௧௪)

(உ. ௯) காசு - மணி. (உ. ௧௦) வண்டலாடல் - சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(உ. ௧௨) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம் - ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன் - திருமால். கல் என்றது-மந்தரகிரியை. (உ. ௧௩) தோணி, படகு, சோங்குஎன்னு மிவைகள், மரக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்கலக்கலாற்றந்திரங்கொடுமே
விரங்குவான்புலவோர்க்கமுதிகையாலெண்ணுந்
புரங்கண்மூன்றையும்பொடித்தவனூணயாற்புனலிற்
கரங்குண்கையுங்கரந்தமீன்மந்தரங்குக்கும். (நரு)

தன்னுநீர்த்துணைபோய்நுளைச்சேரிகள்சாயத்
துள்ளுநீர்க்குடித்தெழுமழைசூலிறப்பாயு
மூன்றநீணமருப்புடையமீன்மொய்கலமந்தத்
தெள்ளுநீர்த்துறைநடையறவின்னணந்திரியும். (நசு)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழிபூர்படருகைத்தெறிந்தனன்படகைச்
சுற்றிவாங்கிழிதகெயிற்றிறப்பாய்ந்ததுசுறவம். (நஎ)

படவுடைப்பவோர்தோணிமேற்பாய்ந்தாமத்தோணி
விடவுறத்தெறிச்சுதெறித்திடவிசைத்தொருசோங்கி
ளரிடைபுருந்தூரீள்வலையெறிந்திங்நனம்வெவ்வே
துடல்புருந்தூழலுயிரொனப்பரசனுமுழல்வான். (நஅ)

முன்னாவீசினுற்பின்னுறமுளைத்தெழுமுயன்று
பின்னார்வீசினுண்முன்னுறப்பெயாநதெழும்வலத்தி
லுன்னிவீசினுவிடம்படவுருத்தெழுமிடத்தின்
மன்னிவீசினுல்வலத்தெழுமகரவேறதுதான். (நக)

எறிவலைப்படமகமலர்ந்திர்ப்பவனுள்ள
மறுதலைப்படவலையினும்வழிநீப்பொருளாசை
நெறிமலர்க்குழனல்லவாநினைவெனநினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாம்பரம்பொருளெனவகலும். (ச0)

ஏவலாளரோடாடின்னவாறின்னமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவ்மகப்படாதாக
யாவலையிதுபடுப்பவொன்றிருங்கானற்
காவலாளாரும்பரதருங்கலங்களுமுந்தார். (சக)

(நரு) அமுதென்றது - ஆகம்பொருளை. (நசு) சூல்-சுரு.

(நஎ) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (நக) மகர வே

றென்றது - கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம்
பற்றி. (ச0) நல்லவர் என்றது - விலமாதான்.

(சக) ஆவதாந்தொழில் - பிடித்தற்குக்கூடிய தொழில்.

சங்கலம்புதண்டுறைகெழுநாடனிச்சலதித்
துங்கமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யங்குணந்தெவன்பிடிப்பவனவனியானீன்ற
மங்கலமங்கலக்கிழானெனமனம்வலித்திருந்தான். (௪௨)

நந்திராதனுமினையனாயங்கயனாட்டத்
திந்துவாணுதலாளுமங்குணையளாயிருப்பது
தந்திராலிரண்டேநதியதமனியவிமானத்
துந்தூரிச்சடையார்மணமுன்னினூர்மன்னே. (௪௩)

உயர்ந்தசாதியுந்தம்மினுமிழிந்தவென்றுன்னித்
கயந்தருஞ்சடைவலைஞ்சுலக்கன்னியையேட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவர்க்குமுன்னவருத்
கியைந்தமீன்வலையருவெடுத்தேகுதுமெனநூ. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருந்தம்.

கருகிருண்முகந்தாலன்னகச்சின்னகச்சோடார்த்த
சுரிகையன்றோண்மேலிட்டதுகிலினனகுஞ்சிசூடு
முருகுகொப்பளிககுறெய்தற்கண்ணியன்மூத்தவானோ
ரிருவருமறையுந்தேடியிளைப்பவோர்விலைநூனான். (௪௫)

முழுதுலகின்றசேற்கண்முதல்வியையருளிலார்போ
லிழிதொழில்விலைமாதாகச்சபித்தவாறென்னையென்றும்
பழிபடுசாபமேறார்பரதராய்வரவுமவேண்டித்
றழுகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செய்கை. (௪௬)

தன்பெருங்கணத்துளானோர்தலைவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுத்தெறிவிலைதோளிட்டி
வென்புறமலைப்பககாவிமீனிடுகுடம்பைதாங்கிப்
பின்புறநடநதுசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (௪௭)

கழித்தலைக்கண்டற்காடுங்கைதையங்காணுறெய்தற்
சுழித்தலைகிடங்குநீத்துச்சுஃமெறுந்தோட்டிப்பெண்ணை
வழித்தலைசமர்துவார்களவார்ப்பவாயங்காந்தாம்பல்
குழித்தலைமலர்பூங்கானறகொடுவிலைச்சேரிசாரந்தான். (௪௮)

(௪௨) கிழான் - உரியவன். (௪௪) கயம் - பெருமை.

(௪௮) தோடி - மடல். பெண்ணை-பனை, சுஃறு - ஒலிக்குறிப்பு.
கைதை - வெண்தாழை.

பெருந்தகையமுதன்னுளைப்பெருதுபெற்றெடுப்பானேற்ற
வருந்தவவிலுருர்வேந தனநிசயமகததுட்டோன்
வருந்தகையுடையகாளேலுமகன்வரவுநோக்கித்
திருத்தமுதையநம்பியாராந்செப்புகென்றான். (சசு)

சந்தநான்மறைகடேரூத்தனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலுளுன்கூறுமதுராயில்வலைஞாக்கெல்லாந்
தந்தைபோற்றிந் துளாநோதனிலையுழவனல்ல
மைந்தன்யான் படைத்துக்காததுத்துடைக்கவும்வல்லனாவேன். (ரு0)

அல்லதுவான்மீனெல்லாமகப்படவலைகொண்டோச்ச
வல்லவனாவென்னமற்றிவன்வலைஞான்கொலம்
புல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன் நெசால்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரண்டுஞ்சோதனை காண்டிமென்னு. (ருக)

தொண்டிறைமனத்துக்கானற்றுறைமகன்தேவநீர்தத்
தண்டிறையிடத்தோர்வன்மீனறழலெனக்காரதுசீற்றங்
கொண்டிறைமனத்தையகுறித்ததுபிடித்தியேலென்
வண்டிறைகொதைதமாதமணஞ்செய்ததருவேனென்றான். (ருஉ)

சிங்கவேற்றையான்காலிற்சென்னடைப்படகிற்பாய்ந்து
சங்கெறிதரங்கந்தட்பத்தடங்கடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரனான்காளவொயெனக்கிளைத்ததோண்மேற்
மொங்கலிற்கிடந்தூளுன்றதொருமணிவலையவாங்கி. (ருங)

செவ்விதினோக்கியாகந்திருகநின்றெறிய்தான்பக்கந்
கெளவியமணியில்வீசவிசையொலிகுநங்கிப்பாய்ப்
பைவிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுங்கவாய்ப்பட்டமின்போல்
வெவ்வினைச்சுறவேறையன்வீடுவலைப்பட்டதன்றே. (ருச)

மாசறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞார்கோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைச்சீருக்கிவாங்கிக்

(சசு) நம்பி - ஆணிற சிறந்தவன். (ரு0) சந்தம் ஆவது=உக்
தை முதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அகூர சங்கியை கற்பிப்பது.
படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்லனென்றது - தமதியற்கைக்
குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குணமும்
தமக்குளவென்பதும் தோன்றலின்றது.

(ருக) வான்மீன்=பெரியமீன் - நட்சத்திரங்கள்.

(ருங) கிங்கரன் - பணிசெய்வோன். (ருரு) கேளிர் என்றது-
அடியாகளை. தாய் - தாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீராகசனாயிடையிட்டான்கள்வாய்
மூசுதேனென்னவாத்தும்மொய்த்தனபரச்சசாதி. (௧௩)

கிளையுநங்கோனும்வீசுவிலுராய்க்கிளர்ந்தோளாற்றல்
விளையொடுமுயன்றுப் பன்னுள்வினைசெயப்படாசுமினிய்
விளையவனொருவன்முனையொருவிசையெய்நிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிலனாகுமென்றார். (௧௪)

கைதகுழ்துறைவனேகைகைமிகப்பம்பையெங்க
நெய்தெனுதுசுப்பிற்கள்வாய்துளைச்சியர்குரவைநாங்கு
பைதழைபருவாய்க்கசுசைப்பரதவற்கலங்கன்ருழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதத்திருமணம்புணர்த்தினுனென. (௧௫)

அந்நிலைவதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலவேற்கனாளும்கண்ணிடையிடேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றித்தடங்கலாயினுந்நாளு
நன்னிலைவடிவேபோன்றுநநியாய்முந்நித்தோன்று. (௧௬)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்கருணைநாட்டம்
பெற்றவின்மேலேச்சார்பாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந் துமுந்நீர்ச்சேர்ப்பனல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (௧௭)

இரக்கமிவிழிந்தயாக்கையெடுத்துழலெழையேனைப்
புரக்கவின்மென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசன்
கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான். (௧௮)

அகவிலான்பரவிரின்றவன்பனைநோக்கிப்பண்ணுண்
மகவிலாவருகநோக்கியுமையையாமகனாத்தந்தது
தகவினுண்மணந்தேநீயிதகநணியிற்றனசென்னென
நகவிலர்ப்போகழும்கிநமமுலகடைவாடியெனன. (௧௯)

பெண்ணினைவதுவைக்கீழ்த்தபெருந்தூதரத்தோர்ப்பந்தர
தண்ணளிகரந்தூநலகித்தருமமாலையிடேற்றேழுந்நி

(௧௯) தெய்வமகன் என்றது - வருணனை.

(௨௦) பம்பை - நெய்தற்பறை. பருவாய் - விளைத்தொகை
நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடராய் அர
வின்மேல்நின்றது. (௨௧) தன்னிலைவடிவம் - தமக்குரிய அருளுரு
வம். (௨௨) அகம் - அடியாரிஞ்சயம். தகவினுல் என்றது - என்ன
கைமணங்களுள் பிரமமணம் புணர்த்தமையை.

விண்ணிடைநின்றான்சென்றான்வேத்திரப்படையானோடு
முண்ணிதையன்பேரோடுமுத்தரகோசமங்கை.

(சுஉ)

அங்கிருந்தனோற்றிமூர்த்தியாதிரான்மறைகளேத்துங்
கொங்கிருங்கமலச்செவ்விகளுகைகழல்வணங்கிக்கேட்பப்
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந் திரட்டிமுந்நீரப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புக்கட்டினுன்செவிகளார.

(சுங்)

மேற்படி வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினாயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலகடப்பித்துவீடாதபரானாதவீடுநல்லி
மைவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கணங்கையொடுமுதுசார்ந்தா
னிவ்வேலநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.)

ஐம்பத்தேழாவது

விலவீசினபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - சுசு - க்கு திருவிருத்தம் - உளகக.

உ

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடாறுநைறவன்நிலைச்சென்ற

விலவீசியவன்பாசவிலவீசுமபரிசிதமே

லிலவீசும்புனல்வாதவூரனாவந்தவிச்சைவலி

நிலவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம்.

(சு)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந் தூக்கிவழங்குநர்போல

வடுத்தவயற்குளநிரப்பியறம்பெருக்கியவனியெலா

முடுத்தகடெலாருவற்குமுதுவாதவவாரியென

மடுத்தறியாப்புனல்வகைக்கரையுளவாதவூர்.

(உ)

(சுங்) சுதை - அமுதம். அட்டி - திரட்டி.

(சுசு) அறுபதினாயிரவராவார்-சிவபெருமானனுக்கையால், திரு
வுத்தரகோச மங்கையில ஞானோபதேசம்பெற வீற்றிருந்த அடியார்
களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(சு) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழுவராகொங்கும்விருந்தருமனையெஞ்ஞ
மழுவரமகிழ்வெங்குமறையராகிடையெங்கு
முழுவரவரங்கெங்குமுகிலரபொழிலெங்கு
முழுவரவயலெங்குமுடம்பரவுயிரென்ன.

(௩)

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
றாயசிவாகமநெறியின் றுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனிடெழுத்தவிருளுடைந்தோடவந்தொருவர்
செயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார்.

(௪)

பேர்வாதவூரொனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச்
சார்வாயநூல்வழியாற்சடங்கெல்லாநிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதற்
பார்வாயெண்ணெண்கலையும்பதினாண்டினிற்பயின்முர்.

(௫)

இத்தகையோர்நிகழ்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்தும்நிறுவரைச்
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துததன்கோயில
வித்தகனமதியமைச்சினரெழில்பூட்டிமேம்படுத்தார்.

(௬)

செற்றமிகுங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னூலுந்நுளங்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்நிகழ்வாரா.

(௭)

புல்லாதார்முரணடக்கிப்பொருள்கவர்வாரொன்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருந்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்த
வல்லாராயொப்புரவுநட்படையநடக்கின்றார்.

(௮)

(௩) மழுவரமகிழ்வு என்றது-பொன், மகன், கெல்லுதலியவற்
ரால்வரும்மகிழ்ச்சி, மகவல்லாசு விடற், நுகிறப்படைபாடுவதும் பொ
ருள்பயந்து நின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (௪) மாயனிடெழுத்தவிருள்
என்றது-திரிபுராதியனா வஞ்சித்தற்பொருட்டு மாயையிலவல்ல திரு
மால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளே.

(௫) சிப்பென்றது-ஆமைச்சிறியற் கேற்பத் தென்னவன் பிரம
ராயனென்ற ரசனாமைத்த சிறப்பிப்பெயரை. (௭) கருவி-சேனை.
கருவிகளின்றிறநூல் - போர்ப்பயிற்சியை புணர்த்தும்நூல், தொன்
னுல் என்றது - மதுநூல்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(௮) புல்லாதார் - பகைவர். தீபம் - தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுதுவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர்நூங்க
வண்ணமதிக்குடைரிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநாள்.

(க)

க வி ரி ல த் து னை.

மெய்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய்
பொய்மையாம்பொருள்விவேகமும்புநியுட்டோன்ற
விம்மையாசையுமுறுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராய்ப்பரகதிதேர்வார்.

(க௦)

புத்தராகியோர்புறவுகொடுநற்களும்பொய்யார்
நித்தவேதநூறழுவியவகவுகொடுநரியுஞ்
சித்தமாசறுத்தரனருட்டெளிவியாவதனான்
மித்தையாணவத்தொடக்கரூதில்லையாம்வீடும.

(க௧)

பத்திசெய்தரனருட்பெறும்பத்தருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சத்திரிபாதர்க்
சூய்த்துணர்த்தியதாகமமென்பாமெய்யுணர்ந்தோர்.

(க௨)

வேதவாகமச்சென்னியில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணக்கறுத்திருப்பினியலிழ்த்து
நாதனாகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனாகியகுருபரன்வருவதெப்பொழுதால்.

(க௩)

கரவிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
குரவனாரருளன்றியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையில்கேள்வியாற்கடப்பதுபுணையினுலன்றி
யுரவுநீர்க்கடல்கரங்கொடுநீந்துவதொக்கும்.

(க௪)

(க௦) மெய்மையாம்பொருள் என்றது - தனக்கோர் ஆக்கக்கேடுகளின்றிச் சுட்டறிவிற்படாதுநின்றசத்தத்தனை. வேறுபாடாய் பொய்மையாம் பொருள் என்றது - ஆக்கக்கேடுகளுடைத்தாய்க்காலமிடமுதலியவற்றா லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப்படுதலும் உடைத்தாய்ச் சுட்டறிவிற்பட்டு நிற்கும் அசத்தத்தனை.

(க௧) புறவுகொடுந் தி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறச்சமயங்களை. அகவுகொடுந் தி என்றது - அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயங்களை.

(க௨) பொதுநூல் - பலபொருள் படத்தோன்றுந் தன்மையதாபவேதம். சத்திரிபாதம் - திருவருட்பதிவு. சத்தி - திருவருள் - பாகம் - பதிவு. நி - அனு சுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறையவரின்பவீடெய்தத்
 துன்றுமாகையாற்றொடக்குண்டெருதியாகமுநா
 லொன்றுகேள்வியோர்வருந் தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
 சென்றுகாண்டொறுமளவளாய்த்தேர்குவாரானார். (கரு)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
 முண்ணுநீர்விடாய்க்குவாரீருண்டவரொப்ப
 வண்ணலாரகத்தமைவுறாதரசனுக்குயிருந்
 கண்ணுமாயமைச்சரிமையுங்கைவிடாதியல்வார். (கசு)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலந்தவைத்தொழுகு
 முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்படைக்காப்பான்
 பள்ளக்காரியுண்டவனிடத்தள்ளுள்புபுதிந் து
 கொள்ளக்காவலனிடப்புறத்தொழிலுமுட்கொண்டார். (கௌ)

இன்னசெய்கையினொழுதுவாரொருபொழுதேகித்
 தென்னந்தம்பிரானவையிடைச்சென்றெறிந்நின்ரு
 ரன்னபோதபெரிநிகாகாப்பவரசன்
 முன்னர்வந்தூதாழ்ந்தொருசிறைநின்றிதுமொழிவார். (கஅ)

மறந்தவாதவேல்வலவந்மவயப்பரிவெள்ளத்
 திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியவெல்லா
 நிறைந்தநேரயவுநெடிதுமூப்புடையவுமன்றிச்
 சிறந்தவாம்பரியொன்றிலேதேர்திடினென்றார். (கக)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளிலநாக்கி
 யின்னுநீர்நமதறைதிறந்திருவிதியெடுத்துச்
 சென்றுவேலையந் துறையிலவந்திறங்குவதெறிந்து
 வென்றிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (உ0)

உள்ளம்வேறுபட்டமைச்சியநெறியினின்றுொழுகும்
 வள்ளலாரிதியறைதிறந்தரும்பெறல்வயமான்
 கொள்ளவேண்டியபொருளொலாங்கொண்டுதொழிறுக்கி
 வெள்ளைமாமதியேந்தனைவிடைகொடுப்போவார். (உக)

(கஅ) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகரச்
 சுட்டிண்திரிபுகள். (கசு) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய-இதுவினை
 முதற்பொருண்மேல் நிறைவால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(உ0) வேம்பன் - ஆரிமர்த்தனபாண்டியன். அறை என்றது-
 பொக்கிஷசாலையை. (உக) மதுவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திறஞ்
 ன்றிய அரசன்.

எடுத்தபொற்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிண்டொடுதிண்டி. நல்விடையவன்கோயி
லடுத்தவிழந் தபொன்னம்புயத்தடம்படிந் தனைய
மடுத்தடங்கரைச்சித்தியைங்கரத்தனைவணங்கா. (உஉ)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணைநாண்மலர்ச்செய்யசீறடித்தலமிறைஞ்சி
வருணைநாற்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாண்ட
தருணைநாண்மதிச்சடையுடையடிசண்முன்றூழா. (உங)

ஒன்றுவேண்டிமிப்பொருளெலாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேண்டுநின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேண்டிநின்றாடியவள்ளலென்குறையீ
தென்றுவேண்டிநின்றேத்துவார்க்கிறைவனின்னருள்போல். (ஊ)

ஆதிசைவமருச்சகனெருவனேரணைந்து
பூதியிந்தனனமக்கிதுபோலிலரிமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையெற்றணிந்து
வேதநாதனையிறைஞ்சினாருர்விடைகொடுமிண்டார். (உரு)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்ந்தனவெழுந்தனபதாதி
துன்னியவிணைக்கவரிதுள்ளினதுகிர்க்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைநிழற்றினபொலங்கொண்
மின்னியமணிச்சிவிகைமேற்கொடுநடந்தார். (உசு)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாறிநடமாடும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைத்தொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டிமலபக்குவமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்டபணிகொண்டருளவுன்னா. (உ௅)

(உஉ) திண்டி. நல் - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உங) அருணம் - செம்மைநிறம். (உரு) பூதி - (ஐஸ்வரியத் தைத்தருவது) திருவெண்ணீறு. ஏது-சாதனம். (உசு) மதிக்குடை - முத்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியன முற்றெச்சங்கள்.

(உ௅) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது-சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமல்லம்ஒன்றற்கொன்று ஏழுதுதுலபோலத் தம்முளொத்தலாகிய இந்ருவினை யொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது-தனது சத்திகெடுத்தற்குரியகாரணங்களோடுங்கூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமலபரிபாகத்தை.

சந்தமறைதீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்குரவனாகியடிநீங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந் துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருத்தடியிருந்தார் (உஅ)

பொருங்கடலனீகமொடுபோய்ப்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்திறைபெருந்துறையடைந்தார். (உக)

அடுத்திடவடுத்திடவகத்துவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுச்சி
தொடுத்திடவிழிப்புனறுளித்திடவினைக்கே
விடுத்திடமனத்தருள்வினாந்திடநடந்தார். (உ௦)

பித்திதுவெனப்பிறநகைக்கவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெரிஇச்சுமைபொறுத்தோ
னொத்திழிபிணிப்புறுமொருத்தனையுமொத்தார். (உ௧)

நெருப்பிலிடுவெண்ணெயெனநெஞ்சருகவெண்ணை
யுருக்குமிதனலெனையொளித்தமலவாற்றல்
கருக்குமவனாகியெனையார்கருணவெள்ள
மிருக்குமிடனையிதெனவெண்ணிறகர்புக்கார். (உ௨)

காயிலயடைந்தகழுமுட்படைவலத்தார்
கோயிலயடைந்துகுளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிஷயடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலயடைந்தவனாமெய்ப்புகழ்வழுத்தார். (உ௩)

(உஅ) மைந்தா என்றது - திருவடிஞாணசம்பந்நிநளாயுள்ள மாணவர்களை. (உக) அநீகம் - சேனை. புறவு - முல்லையிலம். திருங்கடம் என்றது - பாலிரிவத்தை. (உ௦) உவகை-ஆராமகிழ்ச்சி. முகிழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(உ௧) நாலாஞ்சத்திபதிய என்றது - மந்ததரம், மந்தம், தீவரம், தீவரதரம்என்னு நான்கனுள் தீவரதரசத்திரிபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது - சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பநுகருந் சிவஞானவுணர்ச்சியை. பொத்தியமலம் என்றது-கன்மம்,மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (உ௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(உ௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடன்றைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றங்
கோலமுறைகின்றதேதார்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கலிநிலைததுறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிச்சைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதநூலொருமருங்கினுங்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினும்வாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிசூறியவறமுதனான்குமத்தொன்னூற்
கரியதாங்கதிக் கேதுவென்றாகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவர்கழகமும்வினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கினிய
கிரியைசெய்யுநன்மைந்தருங்கிளர்சிவயோகந்
தொரியுஞ்சாதகக்கேளிருந்தேசிசுத்தன்மை
புரியும்போதகச்செல்வருமளவிலர்பொலிய. (௩௭)

(௩௪) முனிவோர் - சநகாதிகள். மோனம் - மௌனநிலை. கோ
லம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல் - ஆகமம்.
கீதநூல்என்றது - இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனன்காவன - தர்மார்த்த காமமோட்சங்கள். சரி
யையாதி நாற்பாதமாவன - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகி
யசோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாகுபாடு செய்
தாராய்ந்தறிந்தமையை.

(௩௭) சரியையாவது - புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமே
னியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. கிரியையாவது-புறத்தொழி லகத்
தொழி லிரண்டாலும் அருவருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்
வழிபாடு. யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவருவத் திரு
மேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரியை, தாதமார்க்க
மாதலால் மெய்த்தொண்டானவும் - கிரியை, புத்திரமார்க்கமான
தால்,மைந்தனாவும்,யோகம்,சுகமார்க்கமாதலாற்கேளிர் எனவும்கூ
றினார். சாதகக்கேளிர் என்றது-இறைவன்திருவடியி லன்புமிருந்து
தமது மலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செல்வர் - போ
தகாசிரியர்.

ஒழித்தநோன்பினராடலர்பாடலருலகம்
பழித்தசெய்கையரமுகையர்நகையினர்பாசங்
கழித்தகண்களால்ரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில்
விழித்தகண்குருடாத்நிரிவீரரும்பலரால். (நஉ)

கரவிலுள்ளமாம்விசம்பிடைக்காசுறவிளங்கும்
பரசிலாச்சுடாக்குதயமீநின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்ந்த
விரதமாதிரேன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (நக)

உடையுங்கோவணமுண்டியுங்கைப்பலியுறவென்
றடையுங்கேளிருமரனடியார்கண்டுகலன்கண்
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
றிடையின்முமிடத்துறங்குவதிஃதவரவாழ்க்கை. (ச1)

இத்தகைப்பலதொண்டர்தங்குழாந்கிடையால
மொத்தபைங்குருந்தடியினில்யோகவாசனத்திப்
புத்தகத்தெழுகியசிவஞானமெய்ப்போதந்
கைத்தலந்தரித்திருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (நஉ)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநால்வருக்கசைவறவுணர்த்தியவருவு

(நஉ) ஒழிந்தநோன்பினர் என்றது-விதிவிலக்கின்றிச்செய்வன
வெல்லார் தவமாக்கொண்டொழுகுவோராதலின். பாசங்கழித்தகண்
ணினாலரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில் விழித்தகண்குருடாய்த் திரிவீர
ர்என்றது - மூப்பத்தாறுகருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தேறின்றுஞ்
யத்தழந்தவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவராதலின்.

(நக) கரவு - மும்மலங்களின்குணம். பரசிலாச்சுடர் என்றது-
நிட்களசிவத்தை. உதயமீநின்மை என்றது - தோற்றக்கேடுகளின்றி
நிற்றலை. பகலுமிரவுநேர்படக்கண்டிலர் என்பது, - கேவலசகலங்களி
னீங்கிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதிரேன்பிழந்து
றைவிஞ்சையர் என்றது-உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத்தானே
தவிர்த்தல்போல ஞானநிட்டை மேலீட்டால் நித்தியகன்மமுதலிய தவ
ங்கள் தாமெயொழியப்பெற்றவராதலின்.

(ச0) பலி-பிச்சை. பாரிடம்-பூமி. பகலிராமுதலீறிடையின்மு
மிடத்து என்றது-சுத்தநிலையாகியசாக்கிராதீதம், கேவலசகலத்தோற்
றம், கேடுநிலைகளினிகந்து நிற்றலை. (சக) ஆலம் - வடவாலவிருட்
சம். (சஉ) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது - தட்சணாமூர்
த்தத்தை.

மின்று நாயினேற்கெளிவந் தவிவ்வுருவென்னு
வன்று நாயகன்குறிப்புள த்துணர் த்திடவறிந் தார். (சஉ)

முன்பணிந் தனரணிந் தனரஞ்சலிமுடிமே
வென்புநெக்கிடவுருகினரினியராயெளிவந்
தன்பெனும்விலைப்பட்டவரருள்விலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவிலையறுத்திடவந் ததொண்டர். (சங)

காலமுங்கனாக்காட்சியுரிமித்தமுங்கடிந் தார்
சீலமாணவர்செவ்விதேர்தேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினான் முறுக்கவிழ்கமுநீர்
மாலேசார் தணிந் தடியின்மேல்வன் கழல்வீக்கி. (சச)

அண்ணல்வேதியரொழுக்கமுமன்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர்பொருட்டினலுடன்கவர்ந் துள்ளக்
கண்ணினான்மலங்கழீஇப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செங்கரஞ்சென்னிமேல்வையா. (சடு)

சூக்கமாகுமைந் தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய்யானந் தம்வினாநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுள்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினானொருதீபகம்போல்வருமண்ணல். (சசு)

(சங) துன்பவெம்பவம் என்றது - ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆசியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(சச) காலம் - தீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம் - சகுனம். செவ்வி-பக்குவம். ஆகமமோதினான் - சிவபெருமான். கழல்-வீரகண்டை.

(சடு) வேதியர்-திருவாதவூரர். உள்ளக்கண்ணினான்மலங்கழீஇ என்றது - அருணைக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாவை யம்மலங்களினீக்கி, யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியாபகவறிவைத்தருஞ் சட்சதிட்சையை, பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-- திருவருட் பதிவுசெய்தமையை. செங்கரஞ்சென்னிமேல்வையா என்றது - சீடர்மலவாதீனையைத்தவிர்க்க் உளளும் புறம்பும் தம வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசுதிட்சையை.

(சசு) சூக்கமாகுமைந் தெழுத்து என்றது - தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸூபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம் - பிராகிருதச்சிதைவு, பாசவீக்கம்நீக்கி என்றது - நமவொழித்துணைத்தமையை - இதனை, “நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேலொலா மயலறக்களைந்து” என்னுந் திருவாக்கால்வெளிக. வினாநிலத்துய்த்து என்றது - உச்சாரணை முறையினன்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலமுத்தினமையை, தீவகம் - பார்வைமிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டநீர்நொன்ப்பருகுந்
திர்த்தன் நன்னையுங்குருமொழிசெய்ததுந் தமமைப்
போர்த்தபாசமுந் தம்மையுமற் றுமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந் திலர்வாதவூர்முனிவா. (சுஎ)

தேனும்பாலுந் திங்கன்னலுமமு துமாய்த்தித்தித்
துனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந் தினப
மானவாறுதேககியபுறங்ககிவதொத்தொழியா
ஞானவாணிவந் திறுத்தனளன்பர்தந்நாவில். (சுஅ)

தொழுதகையினர்துளங்கியமுடியினர்துளும்ப
வழுதகண்ணினாபொடிப்புறுமியாக்கையர்நாக்குத்
தழுதழுத்தவன்புரையினர்தமையிழந் தழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினர்பணிந்தேத்துவாராணர். (சுக)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத்திசெய்தன்பு
முழுதுமாகியவடத்தினுன் முறைநொடுத்தவங்க
லழுதுசாத்துமெய்யன்பருக்கமகிழ்ந்நையர்
வழுதிலாதபேர்மாணிக்கவாசகனென்றார். (ரு1)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந துதற்போதவின்றமுதை
யூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின்பூசைமேன்முயற்சியராணர். (ருக)

ஆசைவெம்பவவாசனையற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிராண்டேறிகென்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிடப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைத்திருந்தனனதுகண்டுநிருத்தன். (ருஉ)

என்றோடியாகிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தையின்னஞ்சின்னாட் டிருச்செவியிலருந்த
வுங்கைச்செம்பொனெல்லாம், பத்திப்போரன்பளித்துக்கவர்ந்து வே
ண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர்பண்புதேற்றி, முத்திக்கேவிடுத்
திடவும் புத்தைவாது முடித்திடவுந்திருவுள்ளமுன்னமெய்தி, யெத்

- (சுஎ) திர்த்தன்-ஞானஞ்சாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.
(சுஅ) ஊன்-உடல். ஒளி - திருவருட்பிரகாசம். (சுக) தமை-
என்றது - தற்போதத்தை. (ருக) தற்போதம் - சிவபோதம்.
(ருஉ) பவவாசனை - பிறவிக் கேதுவாய மலவாசனை.
(ருங்) பாண்டியனை - உருபுமயக்கம்.

தித்தொண்டனாக் கருமஞ்சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெனவுருக்கரந்
தாண்டியரோடும். (௫௩)

கனவிலைவருங்காட்சியெனக்கருணைமூர்த்தி காட்டிமறைத்தலும
ன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின்று நா
தன் ஞமலிக்குத்தவிசிட்டநலம்போவென்னை, நினைவரியதிருமேனி
காட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்றுநெஞ்சந்தேறி, யினவடியா
ருடன்கூட்டாதேகினையோ வென்னையுமென்வினையையுமிங் கிருத்தி
யெந்தாய். (௫௪)

வஞ்சவினைகொள்கலனா முடலைத்தீவாய்மடுக்கிலேன் வளையுரு
ண்டுமாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுகுவாளாலுங்குறைப்பேனல்லேனா
தனையதுவுநினதுடைமையென்றே, யஞ்சினேன்றானையுமுழியாதாவி
யையனே நினைப்பிரிந்துமாற்றகில்லே, னென்செய்கோவெந்தாயோ
வெந்தாயோவென்றிரங்கினார் புரண்டமுதாரினையசொல்வார். (௫௫)

வறியனாமொருபிறவிக்குருடன்கையிலவந்தபெருவிலைமணிபோன்
மழலைதேரூச்சிறியனாமொருமதலைகையிற்கொண்டசெம்பொன்மணி
வள்ளம்போற்றேவார்யார்க்கு, மறிவரியாய்சிறியேனையெளிவந்தாண்ட
வருமையறியேன்றுன்பத்தழுவத்தாழப், பிறிவறியாவன்பரொடிகன்
ரூய்கல்லாப்பேதையேன்குறையலதெம்பிரானுலென்னே. (௫௬)

க லி நி லை த் து னை.

மண்ணதியாளுமனன் துழாவித்தமொறிப்
புண்ணகியெனைக்காணுதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணலவைமுழுதுங்களையநொக்கியான்யானென்
றெண்ணுவெனைத்தந்தாயெங்குற்றையோவெந்தாயே. (௫௭)

(௫௫) வஞ்சவினைக் கொள்கலனாமுடல் என்றது-புண்ணியமும்
பொன்விலங்குபோல்வ தாதவின். கலன்-மரக்கலம்.

(௫௬) அழுவம்-பரப்பு. இதுபரவை என்றும்போலக்-கடல்மே
ல்நின்றது. துன்பத்துஎன்றதில் அத்து தவிரவழி வந்தசாரியை.

(௫௭) மண்ணதியாளுமன் எனறது - பிருதிவிமுதல் நாதத்தது
வமீராகிய முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. எனைக்காணு துழல்கின்றே
னென்றது - தன்னையடுத்த பலரிறங்களாகிய பொதுவியல்பைத்தன்
பாற் காட்டிநிற்கும் பளிங்குபோல ஆன்மாவும் தன்னுற் சாரப்பட்ட
தத்துவங்களி னியல்பாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்டி நிற்கும்
பெத்தநிலையை. அவைஎன்றது - மந்திரம், பதம், வன்னம்,புவனம்.
தத்துவம் - கலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வானுதியைத் துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலெந்தா
மானுதியங்குமனமாதிரான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதுயறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானுரல்கினை யாலெங்குற்றோயோவெந்தாயே. (நி 4)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நானும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்னோடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றோயோவெந்தாயே. (நி 5)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறந்தரற்றினிரங்கினாற்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவானெனக்காராதநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
நின்றகாவலன்மமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (நி 6)

துங்கவாரியிற்ககும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின் றிலவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன்மனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கனையகன்பெருந்துறைநாயகனன்பர். (நி 7)

புரசைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண்
டினாசெய்தார்புமுடிவேந்தன்முனிறைநஞ்சினுள்ள
துனாசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலுனிருந்தா
னினாசெய்தார்ப்பரிவரவினைநோக்கியிருபன். (நி 8)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளும்னவன்பரிமாக்க
கொள்ளல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

(நி 4) வானுதியைத் தாவன - பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலெந்தா
வன - சத்தமுதலிய தன்மாத்நிகைகள். ஆனாது - நீங்காது. மனமாது
நான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்கு
றிய தனுகரணபுவன போகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவிரீக்கத்தை. தே
னாதுயறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு. தென்
ளமுதம் என்றது - அமுதம் நனாதிரை மூப்புக்களை யொழித்தல்போ
ல, இதுஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாகு பெயராய்
சிவானந்தத்தை யுணர்த்திநின்றது. சுவை-இது சுவைப்பொருள் மே
னிற்மலாற் பண்பாகுபெயர். (நி 5) ஆசாவிகாரம் என்றது - இச்
சைகாரணமாய்வரும் தனுகரண புவனபோகங்களை.

(நி 6) புரசைமா - யானை. புரசை - கழுத்திகெயிறு.

பிள்ளைவாண்மதிச்சடைமுடிப்பெருந் துறைமறைமையார்க்
குள்ளவாதரம்பெருகமுன்வேண்டியாங்குய்ப்பார். (௬௩)

சிறந்தபூசைக்குந் திருவிழாச்சிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயத்திருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரண்பர்க்குஞ்செலுத்தியத்தலத்தே
யுறைந்தவாவறவிண்ணமொழுகுநாங்கழிப்பார். (௬௪)

எல்லேசு நியகுளிர்மதியடுக்கவந்தெய்த
மல்லல்யானையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
தில்லையாலிதுவென்னெனவோலையுமெழுதிச்
செல்லவுய்த்தனன்வாதவூரமைச்சாதந்திருமுன். (௬௫)

மன்னவன்றிருமுகங்கண்டுமுறைமையால்வாங்கி
யன்னவாசகந்தெரிந்துகொண்டாதியீறில்லா
முன்னவன்றிருவருட்கடன்மூழ்கியமுனிவ
ொன்னேவேறினிச்செய்யுமாறென்றுநின்றயர்வார். (௬௬)

சிறந்தயாங்கியசெறுவினுட்சிவமுதலோங்கப்
பந்தபாசம்வேரறக்களைந்தருட்புனல்பாய்ச்சி
யந்தமாதியின்னுகியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழுவன்றன்கோயிலைச்சார்ந்தார். (௬௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுயகனென்பொன்னாடோறேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னுதென்னுபெருந் துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெல்லா
நின்னாலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பின்னானவனுக்கென்கொண்டபரிமாச்செலுத்தப்பெறுமாறே. (௬௮)

என்னுவிறைஞ்சியெழுந்தேத்தியிரந்தாரொதினோபெருந்துறையின்
மின்னாரசடைமேற்பிறைமுடித்தோன்விசும்பினிறைந்த திருவாக்கா
மன்னுவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றோலைவிடுதியெனச் [ன்
சொன்னானதுகேட்டகத்துவகைதுளம்பிவனார் துசுருள்விடுத்தார். (]

அந்தவோலப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்னங்கோர்
சிறந்தயானாமுகிழ்சிறப்பவிருந்தான்புரவித்தேரோடும்

(௬௫) குளிர்மதி-கடகமாதம். (௬௭) செறுவு - வயல். சிவமு
தல் என்றது - அன்பென்னும் பைங்கூழை; இதனை “அன்புசிவமி
ரண் டென்பரறியிலார் - அன்பேசிவமாவதாரமுறிகிலர், அன்பேசிவ
மாவதாரமுறிந்தபின், அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரோ” என்ற திரு
மந்திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிச்செங்கதிரோன்மறைந்தானவனாலவையமெல்லாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான் போன்முளைத்தானாதிவெண்கதிரோன். (௧)

அன்று துயிலும்வாதவூரடிகள்கனவிற்குடர்வெள்ளி
மன்றுகிழவர்குருந்தடியில்வடிவங்காட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனங்கவரும்விசயப்பரிகொண்டிண்கின்றே
மின்றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிச்செய்யவெழுந்திருந்தார். (௧௧)

கனவினிடத்துந்தேவர்க்குங்காண்டற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துங்கனவிடத்துமெளிதேயன்றோநமக்கென்ன
நினைவினிடக்கொண்டிருக்கின்றார்நிருத்தானந்தச்சுடருள்ளத்
தினவிருளைத்தின்றமழுவதெனவெழுந்தானிரவியிரவொதுங்க. (௧௨)

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதாள்பணிந்தாரினிப்பிறப்பி
லமுந்தார்வழிக்கொண்டாரடைந்தாரகன்றாரநெறிகளவீர்திங்கட்
கொழுந்தார்சடையார்விடையார்தென்குடலிணைந்தார்பாடளிவண்
டுமுந்தாரவேந்தன்பொற்கோயிலுற்றாரகாணப்பெற்றாரால். (௧௩)

மன்னர்பெருமானெதிர்வந்தமறையோர்பெருமான்வழிபாடு
முன்னர்முறையாற்செய்தொழுகுமுன்னேநிற்கமுக்கொருக்கித்
தென்னர்பெருமானெவ்வளவுசெம்பொன்கொடுபோயெவ்வளவு
நன்னரிவுளிகொண்டதெனக்கேட்டான்கேட்டான்மறையோர். (௧)

பொன்னுமளவோவிலைகொண்டபுரவித்தொகையுமுனைத்தவைதாம்
பின்னரவர்க்கண்டருளுதியெம்பெருமானிதனற்றுரங்கபதி
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றான்மற்றநிரர்க்குத்
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பச்செல்கின்றார். (௧௫)

பொன்னங்கமலத்தடம்படிந்துபுழைக்கைகமதமாழுகக்கடவு
டன்னங்கமலசரணிறைஞ்சித்தனியேமுளைத்தசுவர்க்கொழந்தை
மின்னங்கயற்கட்கொழமுருங்கில்விலைநகையேமுருந், அண்ண
முன்னங்கருத்துமொழியுடம்புமுன்றுமுன்பாய்த்தோன்றினார். (௧௬)

மன்னையென்னையாட்கொண்டமணியெவ்வளவிரிமன்றோடு
மன்னையடியென்னவேண்டியவாறரசனீர்தரிதியெல்லா
முன்னையென்பணிகொண்டாய்முனியாதரசனனிமகிழ
வென்னேபுரவிவரும்வண்ணமென்றுவேண்டினின்றிடலும். (௧௭)

(௧௦) ஆதிச்செங்கதிர், ஆதிவெண்கதிர் என்றது - சூரியசந்திரர்கள்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதிஎன்று மூன்றனுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமுதல்வீதியாதலின். (௧௨) இன இருள் என்றது - ஆணவமலவிருளை. (௧௪) இவ்வுளி - சூதுரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலநீவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனையவயமாக்கொண்டவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசும்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றாசிவன்கருணைபோற்றிமனையிற்போயினார். (எஅ)

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லேவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருங்கேளிருமாண்டகாத
வடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீண்டி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புகுகளினையசொல்வார். (எக)

மந்திரக்கிழமைபூண்டுமன்னவர்கருமஞ்செய்வ
தந்தணர்க்கறனையல்லவமைச்சியலறத்துநின்றால்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேண்டுமென்னத்
தந்திரமதுநூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றோவையா. (அ0)

அரைசியலமைச்சுநீநியாயந்தநுங்கட்டுநாங்க
ஞரைசெய்வதெவனோசெய்வதொன்றுநன்றாவதில்லை
வினாசெறிதாராற்கின்றுவெம்பரிவருவதாக
வரையறைசெய்தீர்நானெயன்சொலவல்லீரையா. (அக)

தழுவியகிளைஞர்நட்டோர்சார்வுளோர்தக்கசான்றோர்
குழுவின்னக்காக்கவேண்டுங்குறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுதுசெயலினாலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழிதுபோலுமென்னக்கழறினாதுகேட்டையன். (அஉ)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமின்பமற்றேறம்
வெற்றுடன்மானந்தீர்த்தேம்வெறுக்கைமேல்வெறுக்கை வைத்தேஞ்
செற்றமுஞ்செருக்குங்காயந்தேந்திவினையிரண்டுந்தீர்த்தேந்
கற்றைவார்சடையான்கொலங்காட்டியாட்கொண்டவன்றே. (அங)

தந்தைதாய்குரவஞ்சான்சங்கரனிராசைபெண்டிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமபெளையென்பதோர்த்தே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (அச)

(எஅ) வையம் - தேர். (எக) வாய்விடல் - ஒலித்தல்.

(அ0) தந்திர மதுநூல் என்றது - அறுபத்துநான்கு கலைகளுள்
மதுநூலு மொன்றாதலின். (அங) வெறுக்கை - செல்வம்.

(அச) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானாசிரியன்.
நிராசை - ஆசையின்மை.

ஊரொலாமட்டசோறுநம்மதேயுவிரிசூழ்ந்த
பாரொலம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரொலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூண்கண்டி
நீரொலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனாட்கொண்டவன்றே. (அரு)

எழுச்சி ரடியாகிரியவிருத்தம்.

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று மிருக்கினு மிருக்குக வே
ந்த, நொறுக்கினு மொறுக்க வுவுகையுமுடனே பூட்டினு மூட்டுக வா
னிற், சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியதீ நரகஞ்சேரினுஞ் சேருகசிவனை,
மறக்கிலம் பண்டைப் பழவினை வினைந்தான் மாற்றுவார் யாரொன
மறுத்தார். (அக)

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.
ஆக படலம் - சுஎ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௭௭௮.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

ந ரி ப ரி ய ர க் கி ய ப ட ல ம்.

அறுச்சி ரடியாகிரியவிருத்தம்.

அரிகண்தொடுத்தவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகிலையமைச்சோற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்கூட்டியாண்டவண்ணமில்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (சு)

சுற்றமம்பாசரீவித்துகளறுத்திருந்தார்தம்மை
மற்றைநாளழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னங்
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
நிறைநாண்முதனாண்மூன்றிலீண்டுவிடுவெவ்வென்றோ. (உ)

செந்தூறுதன்மால்யானைச்செல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துறையகன்றவாகவகுக்கமுத்தண்ணீரூட்ட
நந்துறைதடங்கள்வேறுதொடுகநீணகரமெங்கு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திடுகவென்றார். (ஈ)

(அரு) துன்னம் - தைத்தல்.

(சு) அரிகணை-நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில் ககரமெய்தொகுத்தல்.

(உ) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்நிறுவின்.

(ஈ) மந்துரை - குதிரைலாயம்,

காவலன் கருமஞ்செய்வோர்கந் துகப்பந்தியாற்றி
போவறகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதென்கடலேழ்கண்டசகராபோல்வைகன்மூன்றில்
வாவியுஞ்ஞானுந்தொட்டார்மண்டொடுகருவிமாக்கள். (ச)

வரையறைசெய்தமூன்றுவைகலுங்கழிநதபின்னாட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலமினன்மென்னு
விரையறைவண்டார்தண்டாரவேம்பனுமலிளித்துவந்த
வுரையறைநராவினாரையொறுப்பவனொத்துச்சீரா. (ரு)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவவென்னுத்
தன்னெதிரின்நவஞ்சத்தறுகணர்சிலனாரோக்கிக்
கொன்னுமிக்கன்வன் நன்னைக்கொண்டிபோய்த்தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டுவாங்குமின்போமினென்றான். (சு)

கற்றிணிதோளான்சீற்றங்கண்டெதிரில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிம்ள்ள
ொற்றினிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்சிறந்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினாரோ. (எ)

பொன்னெடுஞ்சைலங்கோட்டிப்புரம்பொடிபுத்தவீரர்
சொன்னெடுந்தாளையுள்கிரின்நனர்சுமந்தபார
மந்நெடுந்தகையார்தாங்கியாற்றினாரடைந்தவன்பர்
தந்நெடும்பாரமெல்லார்தாங்குவாரவரோயன்றோ. (அ)

சிலையதுபொறைதேகாற்றாதுசிவனடிநிழலினின்றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்னாக்
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
திலையதுதெரிந்தாரகையுந்தாங்களுங்கிட்டியார்த்தார். (க)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார்தாமினிநனியொறுப்பொன்னுப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொருனெனவிரவிப்புத்தேன்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலமுவுத்தாழ்தான். (க0)

சுந்தரவிடங்கரன்பர்குழ்துயரகற்றநேரோ
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்காவான

(ரு) கரை - அளவு. விரை - வாசனை.

(சு) தறுகணர் - கொடுமையாளர். என் என்றது இகழ்வின்மே
னின்று வினாவிடைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(க) வேதத்தலை - உபநிடதம். (க0) அழுவம் - மரப்பு.

மிந் தவர்மார்பந் தூங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுடுக்களெல்லாமயன் றலைமாலையொத்த.

(கந)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலமூவத்தாழ்ந்து
கழிபடுதேனயுங்காப்பான்கண்ணுதன்மூர்த்திபாசம்
வழிபடுமவரைத்தேருன்வன்சிறைப்படுத்தென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம்.

(கஉ)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையறையிற்போக்கிச்
சங்கிலிகளம்பூட்டித்தவத்தினைச்சிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிறைநோக்குஞ்சினங்கெழுகாவலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டலாமறுக்கஞ்செய்தார்.

(கங)

மிடைந் தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந் தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந் தவர்செம்பொற்பாதநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலைபுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை.

(கச)

அந்தமிலழகன் றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான் றெண்டர்குழ
வந்தினைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும
பந்தநான்மறையினார்ப்பும்பருகினாரசெவிகளார.

(கரு)

போதவானந்தச்சோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசுமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்குழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டுவீதியில்வரவுகாணுங்
காதலான்போலத்தேர்மேற்கதிரவனுதயஞ்செய்தான்.

(கக)

கயன்னெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரகருணைவள்ளம்
பயின்னெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயச்செங்கையடப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார்.

(கள)

(கந) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல் - மேகம். கருஞ்சிறை என்ற
தில் - கருமை இழிவின்மேலு. (கச) கிடந்தோன் என்றது - திரு
மலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்னது -
கடல். பின்னது - பொழுது. (கரு) அமளிப்பள்ளி-படுக்கை; இது
ஒருபொருட்கிளவி. (கக) போதம் - அறிவு. நாதம்-நாததத்துவம்.
வயவர் - வீரர். (கள) பூஞ்சேக்கை-மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்ந்தல்-
நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றாயினத்துலகுமீன்றயெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந் துறையில்
வந்தாய்மனாத்திருவாலவாயுறையுந்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ.

(கஅ)

மூவாமுதலாய்முதுமறையாய்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ.

(கக)

முன்னமுதுபொருட்குமுன்னமுதுபொருளாய்ப்
பின்னம்புதுமைக்கும்பின்னாகும்பேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னுயகனையெளியேற்கிரங்காயோ.

(உ௦)

மண்ணாய்ப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேராகிப்
பண்ணாயிசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண் ணுங்
கண்ணையென்னுறுகண்காணவாறென்கொல்லோ.

(உ௧)

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற
மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்ந்துநான்
மங்கும்படியிந் தும்வந்தஞ்சலென்கிலையா
வெங்குஞ்செவியுடையாயகேளாயோவென்னுளையே.

(உ௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற்
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின் றெண்ணைககைவிட்டாய்வெய்யொனை
யாட்டியொறுக்குமிடத்தாரோன்றுகொள்வாரோ.

(உ௩)

ஊராரூஉச்சிரிப்பதோரூயென்னுன்னடிமைக்
காராயடியெனயர்வேன்தறிந்தும்
வாராயரசன்மமரிழைக்கும்வன்களேய்
பாராயுன்றன்மையிதுவோபரமேட்டே.

(உ௪)

(கஅ) செழுங்குவளைத்தாராய் என்றது-ஆசிரியத்திருக்கோலமா
யெழுந்தருளினமைபற்றி. (கக) மூவாதஎன்றது - அறு கெட்டுமூ
வாஎனநின்றது ; மூத்தலில்லாத என்பதுபொருள். ஆ ஆர் கோடி-
இடபக்கொடி. (உ௦) “முன்னம்—ஒளியாய் - என்றதை” முன்
னைப்பழம்பொருட்கு முன்னப் பழம்பொருளையென்னுந்திருவாசகத்
தாலுணர்க. (உ௨) அங்கும் என்றது - இயம்புரியை.

கலிநிலத்துறை.

என்றிரங்குவோரிநங்கொலியிளஞ்சிறுரமுகை
சென்றுதாயர்தஞ்செவிததொளைநுழைந்தெனச்செல்லச்
சூன்றிருஞ்சிலகோட்டியகூடனாயகன்கேட்
டன்றுவன்சிறைநீக்குவான்றிருவுளத்தமைத்தான். (௨௫)

நந்தியாதியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தாலா
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்தியாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டும். (௨௬)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவரும்பரியாக்கியத்தாம்பரிநடத்தாஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செல்லுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதும்படியெனப்பணித்தான். (௨௭)

ஏகனாயகனாண்பூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாம்பரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினரவரவரும்பரிசுதுபகர்வாம். (௨௮)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினர்சுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினர்வெருளி
னோக்குபார்வையர்புண்டரநுதலினரிடியிற்
ரூக்கியார்ப்பெழுநகையினர்தழன்றெழுசினத்தோர். (௨௯)

வட்டத்தோல்வரிபுறங்கிடந்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுந்தோமரஞ்சுழல
விட்டகையினாசிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டில்வீக்கிவிற்றுக்கியபுயதநினர்சிலரால். (௩௦)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பாம்படத்தான்
மொயம்புலிக்கியகவயததர்சிலர்க்ருமுநிலப்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிற்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிநப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால். (௩௧)

(௨௫) இரங்கொலி - முறையீடு. (௨௬) பெருங்கணநாதராவார் - நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்.

(௨௭) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாம்என நின்றது இடைக்குறை. (௨௯) உடற்காப்பு - கவசம்.

(௩௦) வட்டத்தோல் - கேடகம். வை - கூர்மை. வெரிந் - முதுகு. விசிகப்புட்டில் - அம்புறுத்துணி. விசிகம் - அம்பு. (௩௧) குப்பாயம் - சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சுதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவண்குடையார்பலாவாணிவாழ்த்த
மொய்ச்சவண்குடையார்பலர்மொய்ப்பினரிவருள். (௩௨)

தருமமாதிராற்பொருளெனுந்தாளதுளுன
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுங்கண்ண
தருமமையாம்பிதிமுக்கத்தூரிடேதவாலதுவால். (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரித்த
மந்திரங்களாற்சுதங்கைதார்மணிச்சிலம்பணிந்த
தந்தராஞ்சுழல்சோமனுமருக்கனுமிதிக்குஞ்
சுந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தூங்கிருபுடைத்தால். (௩௪)

மாண்டதாரகப்பிரமமாங்கலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறச்சமயமாம்பொருபடைமுரிய
மூண்டோபொருதிர்விளைத்திகன்முடிப்பதுமுளரி
யாண்டேகாமுகம்நதுராயாகமேவியதால். (௩௫)

அண்டகோடிகளைத்துமோர்பிண்டமாவடுக்கி
யுண்டீரதாமுதுகின்மேலுபநிடக்கலினை
கொண்டவாலியவைதிகப்புரவிமேற்கொண்டான்
ஒரண்டர்பாசவன்ஒரடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனைந்தியமறையுறைகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளையுருக்கிவாளைறிப்ப. (௩௭)

(௩௨) பிச்சம் - வெண்குடை. (௩௩) நாற்பொருள் - அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு ஞானம். பரம் அபரமாம் உணர்வு என்றது -
பரஞானம், அபரஞானங்களை. ரிடேதம்-விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம் - சிவாகமம். தந்திரங்களாற் புறவணிதரித்தது
என்றது - வேதங்களை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமங்களாதலின். இரு
புடைத்து எனறது - குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புக்களை.

(௩௫) தாரகம் - பிரணவம். முளரிஆண்டகோ - பிரமன், மந்
துரை - லாயம். (௩௬) கல்லினை - இது கலினைஎனதொகுத்தற்பெ
ற்றது. வாலிய - தூய.

(௩௭) மந்திரக்கிழார் - வாதஜூரடிகள். மீனவன் - அரி மருத்த
னபாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந் திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வையர்ம்
வேய்ந்தகண்டியுந் தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைக்
காய்ந்தபுண்டரகுதலும்வெண்கலிங்கமுங்காப்பு
மாய்ந்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப. (௩௮)

பிறக்குமாசையோர்மறந் துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமாசையோரிமெனவம்மினன்பவாவேந்
தொறுக்குநோய்களாவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனென்பபோற்பரிச்சிலம்பலம்ப. (௩௯)

கங்கையைச்சுடைமுடியின்மேற்கரந்தனையவள்போ
லெங்கடம்மையுங்கரந்திடென்றிரந்துகாவேரி
துங்கபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழப்
பொங்கிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியும்புரள. (௪௦)

வாவிநாறியவாலிதழ்த்தாமரைமலரேரா
னாவினாளுமைநாயகனான்மறைபரியா
மேவினானெனத்தானொருவெண்குடையாகிப்
பாவினாலெனமுடியின்மேற்பானிலாக்கால. (௪௧)

முறையினோதியபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனாமிவன்படைத்தளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்களீரொன்பதுமார்ப்ப. (௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரண்மேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனான்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்தூளிகளண்டமுத்திசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினுன்பரிதி. (௪௩)

பள்ளமாக்குவதிடரினேப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாடொலாம்விலாழிகொப்புளித்து
வெள்ளமாக்குவதூளியால்வெள்ளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருக்கொண்டபரிமா. (௪௪)

(௩௮) வினை என்றது-சஞ்சிதவினையை. கலிங்கம்-வஸ்திரம்.

(௩௯) பரி - வேதக்குதினா. (௪௦) ஒலியல்-சயோட்டுங்கருவி.

(௪௧) நாமல் - தோனறல். (௪௨) இயம் - வாத்தியம்.

(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது - மாயையாலமைந்த நரிகளா

கிய குதினாகளாதலின்.

(௪௪) விலாழி - வாய்நுரை. புள்ளுவம் - வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்ததுள்கோப்பவான்கங்கை
வையையொத்தேதேழ்சம்பரிசெம்பரிமாவாச்
செய்ததொத்ததுசிறுநீர்நிசைசகயமுகத்துப்
பெய்ததொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகனமாலே. (சரு)

விளம்புகின் றவச்சம்புவெம்பரித்திரண்மிதிக்குங்
குளம்புகிண்டியவெழுந்ததுள்குன்றிறகரிந்தோன்
வளம்புகுந்தடைவார்குரவழிபுரிவேளவிக்
களம்புகைந்தெழுதோற்றமேபல்லதுகடாதால். (சசு)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுண்மறைந்து
கொட்புறம்பரிச்சதங்கைதாரொலியினுங்குளிர்வான்
பெட்புறங்குரலொலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலங்களாற்கண்டிலர்வழிவரக்கண்டோர். (சஎ)

கவிவிருத்தம்.

தரங்கமெறிமுத்திவைவிலாழியலதார்மா
விரங்குமொலியல்லதிரையேங்குமொலியின்ன
துரங்கமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின்னும்
புரங்கொலவிடுத்திடவரும்புணரியென்பார். (சஅ)

இம்பருலகுள்ளவலபண்டினையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேமும்
பைம்பரிகளையாவினையபாய்பரிகளென்பார். (சக)

வெம்பணிகளைப்பொரவெருண்டெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபார்முதுகுடேறு
மும்பருலகைப்பொரவுருத்தெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமழுத்தும். (ரு0)

(சரு) பெரும்பகல் - நடுப்பகல். (சசு) சம்பு - நரி - சிவபெருமான். இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்வாது. (சஎ) பூழி - புழுதி. கொட்புறம் - கொள்ளி வட்டம் போற் சுழலுதல். வான் - மேகம்.

(சஅ) சுரர்க்கரசன் - இந்திரன். (சக) பைம்பரிகள் - பச்சைக் குதிரைகள். யா - பலவிற்பாலில் வந்த வினாவிடைச்சொல்.

(ரு0) பணிகள் - பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன்முதலிய சர்ப்பங்கள். உம்பருலகு - தேவருலகம். அம்பரம் - ஆகாயம். அடிக் குரம் - காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதெற்குளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செய்யா. (௫௧)

மறைமரபுசாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுமிரும்பினைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுமிமைச்சரையொறுக்கு
மிறைவமுதியுள்ளமுமினிச்சடுவதென்பார். (௫௨)

முந்தையொருதந்திரிபொருட்டரசன்முன்னு
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங்
கிந்தமறைமந்திரியிடம்பைதணிவிப்பான
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (௫௩)

காமனிவனேகொலறுகாலுமுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (௫௪)

அடுத்திடுவர்கண்ணிறையவண்ணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையமாலவிலையென்னக்
கொடுத்திடுவர்மாலகன்கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கள்வளையெங்கள்கையிலென்பார். (௫௫)

ஏந்தன்முடிமாலமலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மிலைத்துமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாந்தனையசிந்தினதனந்தடவியண்ணற்
ரோய்நதனவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (௫௬)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபொர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிராதடுத்தமையினென்பார்

(௫௨) மறைமரபு என்றது - வேதத்தின் வழிநூலாகிய அஸ்வ சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதினா. பொன்னித்துறைவன் - சோழன். பினைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலையுடைய சேரன். வழிதி - அரிமரு ததன பாண்டியன். (௫௩) தந்திரி என்றது - சேனை காவலராகிய சவுத்தர சாமந்தனா. பொருநர் - வீரர்.

(௫௪) கடப்பந்தாமன் - கடப்பமாலையுடைய முருகக்கடவுள். தாருகனைவென்றோன் மாமன் - தாருகாசுரனை வதைத்த முருகக்கடவுள் மாமனாகிய திருமால். மலைவன்சிறகரிந்தநாமன் - இந்திரன். நாரியர் - பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதாகண்ணியெனவோதப்
பட்டதுமெய்நம்முயிர்படுத்தமையினென்பார். (௫௭)

கலிநிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசாஸ
விச்சைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனிலுலகைப்
பிச்சதேற்றிமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமாதமாமயக்கியுமிங்னநடந்தான். (௫௮)

தாவுகந்துகமிநதியமொத்தனசயமா
வாவுதிண்கணமளளர்கண்மனங்களையொத்தார்
மேவியம்மனநதொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுநடுவருமருமறைப்பரியே. (௫௯)

துன்னுமின்னியமுழககமுந் துரகதவொவியு
மன்னவீரர்வாயரவமுந்திசைசெவிடடைபக
கண்ணிமாமதில்குழக்கடிநகர்க்கரைக்காத
மென்னவெய்தினுன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லை. (௬௦)

தாழிசையொருபோரு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகாருறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தடுகிறைறமிடைகின்ற
கொண்டவினையார்முன்குறுகினர்மலர்செவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார். (௬௧)

மன்னவனெறிகோடாமந்திரரடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
றுன்னினவருகின்றதுரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (௬௨)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச்
செல்லதுதனைவிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றார். (௬௩)

(௫௮) பிச்ச - மயக்கம் ; இது பித்து என்பதன்போலி.

(௫௯) கந்துகம், சயமாஎன்பன - குதிகைகள்.

(௬௧) கொண்டவினையார் என்றது-மேகம் கைம்மாறுவேண்டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆனமாக்களுக்குப் பிறவ்வெப்பொழிததுப் பேரின்பந்தரும் அருமைத்திருவாசகமருளியவாதலுரைக்களை. (௬௨) எழுமுந்நீர் - எழுகடல், (௬௩) செல் - மேகம்.

மருத்தெனவருகின் மமாக்கடலெனமன்னன்
 நிறுத்தணிகடகப்பூண்டெறித்திடவுடல்வீங்கப்
 பெருத்தெழுகிழ்தூங்கிப்பெருவிலமணியார
 மருத்திகொள்கலைநல்கியமைச்சமைகிழ்வித்தான். (சுச)

எந்தரியணநீங்கியெழுதியதிலவாயிற்
 போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணமேவித்
 காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
 வாய்தவர்புறஞ்சூழவடுபிரவரவேற்பான். (சுரு)

பரனருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
 வருவனசிறுகாலந்தாழ்த்தலுமதிவேந்தர்
 புரவலன்மனம்பெள்கிப்பெரியிதுவெனவுள்கி
 யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழல்கணனான். (சுசு)

மன்னவனிலைவாற்றான்மந்திரப்பெருமானத்
 துன்னினர்கொடுபொயத்தோளவலிமறமள்ள
 ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருரவோர்தந்
 தென்னவர்தமையுள்கிச்சேவடிதுதிசெய்வார். (சுஎ)

கவிநிலத்துறை.

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறித்தாய்
 பாவாரதென்சொற்பனுவன்மாலப்பணிகொண்டாய்
 தேவாதேவர்க்கரசேசிறியேனுறுதுன்ப
 மாவாவெனனாவஞ்சேலென்றாயறனேயோ. (சுஅ)

நெஞ்சேயுரையேசெயலேயெல்லாநினவென்றாய்
 வஞ்சேபோலுமஃதெலின்றுவாராயோ
 பஞ்சேரடியாளபாகாக்கடற்பரமேட்டி
 யஞ்சேலென்னுவிதுவோவருளுக்கழகையா. (சுஈ)

காவிரேருங்கண்டாநாயிற்கடையான
 பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
 யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றோவின்
 ரோவிவாளாதிருந்தாலயாரொன்னுடையானே. (எ௦)

(சுச) மருத்து - காற்று. திருந்த எனமது - அகரவீறுதொ
 க்குவலித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (சுரு) ஆய்தவர்தன்
 மது - அமைச்சர், புரேரகிதர் முதலாயினோரை.

(சுசு) உழையோர்-தண்டலாளர். (சுஎ) உரவோர்-பெரியோர்.
 தென்னவாஎன்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (சுஅ) நெறிஎன்றது-
 திருவடிஞானத்தை. (சுஈ) வஞ்சகம் - இதுகடைக்குறையாய் வஞ்
 சென நின்றது. (எ௦) காவி - நீலோற்பலம், ஓவி - கைவிட்டி.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயேங்குங்
கன்றிளஞ்செவியினல்லாந்களைகுரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளங்காதளமொலிக்குமோசை
வென்றிகொன்புரவிச்செந் தூடிசையெலாம்விழுங்கக்கண்டார். (எக)

வழுதியுமறிந் துவாதவூரவைவிளித்துவந்த
தொழுகுவவமைச்சர்தம்பாற்றுக்கடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமதும்போற்பரிக்குநர்யாராயென்ன
வெழுதருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டளவளாயிருக்குமெல்லை. (எஉ)

பாயிருட்படலங்கீறிப்பல்கதிர்பரப்பித்தோன்றுஞ்
சேயிளம்பரிதிவானோரையராய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடும்விலாழியாற்பரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாம்பரிகளெல்லாம். (எஉ)

வண்டுமுதாரினன் நன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கண்டறியாதகாட்சிக்கவனவாம்பரியைநோக்கி
யண்டாநாயகன்போனமுமாயிரங்கண்பெற்றாலு
முண்டமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுவகைபூத்தன். (எச)

தானெனமகிழ்ச்சியென்னத்தலைதமொழிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேல்வந்தவயவவாவியந் துமிககா
ரானவரிவருள்யாரொன் றமைச்சரைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றார்யாராயுமறியவல்லார். (எடு)

எண்ணீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெலாமாதாரமாகததாங்கு மானந்தத்தனிச்சோதியண்ட
ந்தாங்குஞ், சண்டமறைப்பரிதனக்காதாரமாகித் தரிக்கவொருகாலத

(எஉ) அளவளாய் - மனங்கலந்து. (எஊ) சேயிளம்பரிதி வா
னோர் என்றது - துவாதசாகிததர்களை. (எடு) மானம் - பெருமை.
இது அளத்தற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின்றமையால் பண்பாகுபெயர்.

(எச) சண்டம் - வேகம். அண்டந்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரி
என்றது - இலக்குமியின் சாபத்தால் கோட்டான் வடிவமான பிரம
னிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை. இதனை - “மிக்க
செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விண்ணோர்களுண்
மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தத் திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையி
லாகவண்டந்தன்னிற், றொக்கவெழுபேதமெனு மிவற்றிற்றோன்றுந்
தொன்மையவாய்” என வரும் வாதவூரடிகள் புராணத்தானு முணர்
க. 'அண்டம்-முட்டை. குதினாயேறறம் எனறது-ஐங்குதிபேதமும்,
இருவகைச்சாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், நெடுவீதி முதலிய விசு
திர விகற்பங்களாயும்.

துமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப்பாசநீக்கும்புனைகரத்தாற்பரி
புண்டபாசம்பற்றிக, கொண்டரசனெதிர்போந்து மன்னுவெங்கள் கு
திரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (எசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

இசைத்தவைங்கதியுஞ்சாரியொன்பதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமன்றித்
திசைப்புலத்தவருமேலத்தேவருமருளமேற்கொண்
டசைத்தனரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைக்கவல்லார். (எஎ)

ஆண்டகையவர்போனின் தவடுகணத்தவருந் தத்தங்
காண்டகுபுரவியெல்லாநடத்தினாகாட்டக்கண்டு
பாண்டியனவொநோககிதுங்களிற்பதியாநதன்மை
பூண்டவாயாவொன்றானிவொன்றார்புரவிலீரர். (எஅ)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவழித்தானினுன்முனவருதலுங்கருணநாட்டம்
பட்டுளமயங்கித்தன்னைமநதெழீஇப்பாணடிவேநதன்
றட்டவழிகமலச்செங்கைதலைமிசைக்கப்பிநின்றான். (எக)

பின்னவருணையாலேமறைப்புண்டபெருநீர்க்குடண்
மன்னவனறிவுதோன்றவின்னொருவயமரவீரன்
தன்னைநாங்கண்டெழுந்துதடங்கரங்கூப்பிநின்ற
தென்னெனத்தவிரின்மீளவிரந்திடநாணிநின்றான். (அ0)

நிற்கின்றான் முகத்தைநோக்கினேர்நின்றமறைமாவீரர்
பொற்குன்றம்புயத்தாயுன்றன்பொருளொலங்கொண்டுபோந்துன்
சொற்குன்றாவமைச்சன்றானேநமக்குநஞ்சுமுனீங்கா
மற்குன்றநமர்க்குமாரவழங்கினுன்வழங்கலாலே. (அக)

வானவர்தமக்கேயன்றிமனிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன்றிறொரிட்டவிலைவாசம்பகன்றதூலின்

(எஎ) ஐங்கதியாவன - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாககிரகதி, வா
நரகதி, இடபகதி. (பின்னிரண்டையுநீக்கி, சசகதி, சரகதிஎனக்கூ
ட்டியுரைப்பதுமொன்று.) இருவகைச்சாரியாவன - வலசாரி இடசாரி
கள். இவற்றை அஸ்வநூலுட் காண்க. (எக) சுட்டுதற்கரியசோதி
என்றது - மனவாககிற் ககோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(அ2) அறிஞர் - குதிரைநூலுணர்ச்சியில் வல்லவர். தூலின்மா
னமுள்ளன என்றது - அசுவநூலிற் கூறிய இலக்கணங்கள் முற்று
முடைமையை. உளனமில்பரி என்றது - “கொம்புகன்னநதிருகு
கன்னநஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால் கொள்ளிக்கண் டனிகுன்ற, வெம்
புதழற்சுடலை முகப்பரனேர் கண்ட - மண்டப்பாழ்விலங்கிபலவண்ட
மாதல், செம்பொறியாமக்கினி சித்திரங்கள்மூன்று, சிறந்தினியமட்
டிற்பாலறுபாவென்றே - அம்புவியோமொழிந்த பழுது” எனவாத
சூரடிகள் புராணத்தில் வருதல்காண்க.

ம 7 னமுள்ளனவாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
ஆனமிலபரிமாவிற்சும்வாணிபமுரைப்பக்கேட்டி. (அஉ)

இன்னவாம்பரிசுளென்பாலின் றுநீகயிறுமாறி
நின்னவாக்கொள் றுநீ ரானின்னவாம்பரியேநாளை
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன றனகருங்கொண்டு
மன்னவாகருமமில்லபரிவிலைவழக்கீதெனறா. (அங)

அப்பொழுதரசன்றானுமகமகிழ்ந்ததற்குநோநதெம்
மெய்ப்புகழமைச்சாதமமின்மேம்படுவாதவூர
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பானமிக்க
துப்புரவுடையராளுனானிசொல்லினுனே. (அச)

உரகதவாரந்தோற்றதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மாரபினற்குக்
குரகதங்கயிறுமாறிகொடுப்பவாபொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள் சொல்லுவான் றொடங்கினோ. (அடு)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கெம்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாண்டிச்செல்லநாட்டமுதுழையாச்சால
வாயிலுதுழையுங்கண்டவெளியெலாம்வழியாச்செல்லந
தியவெம்பசிவந்தற்றற்றின்னாதவெனினுதின்னும். (அசு)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதிந்துறையினெல்லென
மருவுறுந்திருமகண்மல்லற்செல்வமும
பெருகுறுங்கீர்த்திகள்பல்கும்பெற்றியால். (அஎ)

நெய்த்திமொந்தளிர்நிறத்தநாவின்
வைத்திடுகுளம்புகளுயாந்தவாரந்துநே
ரொததிடுமெயிற்றினவுரமுங்கண்டமும
பைத்திடுமராப்படம்போனறபாடலம். (அஅ)

(அங) பரிவிலை வழக்கு - அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அச) துப்புரவு - ஐம்புலனுகர்ச்சி. (அடு) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அசு) ஓரிக்கெம்பரி என்றது - ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய

இந்தக் குதிரைகள் - நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் என
க்கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம் - போர்ச்சமையம். ஞா
யில் - மதி லுறுப்பு. (அஅ) பாடலம் - பாடலமென்னும் பெயரை
யுடைய குதிரைகள்.

அதலியது தலினவாய்ந் தஞ்சுசிபோ
னிகரறுகொய்யுளநிறமொன ருயின
புகரறுகோணமூன ருகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (அக)

முட்டியசமரிடை முகத்தில்வாளினால்
வெட்டினுமெதிர்ப்பதாய்க் குரங்குவேங்கைதோல்
பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
லெட்டியகதியினவிவுளியென்பவே. (க௦)

உன்னதநீளமுண்டாகிச்சங்குவெண்
கன்னலின்வாலியவிழிகாலவதாய்ப்
பின்னமாகியதனிவன்னமபெற்றுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே. (க௧)

திணிதருகமுத்தினிற்சிறுத்ததெயவத
மணியுளதாகியெண்மங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாண முள்ளதாய்க்
குணிதருநீரதுகுதியாவதே. (க௨)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகிற்
பங்கமான்மதமெனக்கமழும்பாலதாய்ச்
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெய்வதாம்பரி. (க௩)

நாலுகால்களுங்கடைந்தெடுத்துநாட்டினாற்
போல்வதாய்க்கொட்டினும்போதுசுற்றுதீக்
கோலயொப்பாகிமேற்கொண்டசேவகன
காலினுளடங்குவதாருங்கருதுகம். (க௪)

(அக) கோணமூன்று - முக்கோணம். இது கோடகமென்னுங் குதியாயினிலக்கணங் கூறியது. (க௦) தோல் - யானை. பட்டிமை-வஞ்சகம். அரி - சிங்கம். இச்செய்யுள் இவ்வுளினன்னுங் குதியாயினிலக்கணங் கூறியது. (க௧) உன்னதம் - உயரம். வெண்கன்னல் - வெள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது - கபிலந்தத்தை.

(க௨) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சூழித்திருக்குந் தேவமணியை. எண்மங்கலம், பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின் விரிவை, இப்படலம்-கக௦-வது செய்யுளிற் காண்க.

(க௩) அகிற்பங்கம் - அகிற்குழம்பு. (க௪) கொட்டிபறல்-சுற்றி வருதல். சுற்றுதீக்கோல் - கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந் துருக்கமுமாறுந் தாண்மடு
முரணினவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணெல்லாரிநைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டுச்சென்றவால். (சுரு)

பகைத்திறமுருக்குமிப்பரிகண்மன்னநீ
யுகைத்திடதக்கவெனரேறுதிவேதநூற்
சிகைத்தனிச்சேவகர்திரும்பித்தமமனோ
முகத்தினைநோககினாமொய்ததவீரநும. (சுசு)

வாம்பரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்வெ
தாம்படிகண்டவரநிவுமபிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினாற்புரவியாவையும
வேம்பணிதோளிணன்வியப்புமெய்தியே. (சுஎ)

ஆத்தராய்மருங்குறையமைச்சரயாராயும்
பாரததசையாமுடியசைத்துப்பைப்பயப்
பூத்தவாணகையொடுமகிழ்ச்சிபொங்கினான்
நீர்த்தனுநடத்தினான்மெய்வமாவீனே. (சுஅ)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்த்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோனமறுகெலாமொரு
தூரகதமேநிலைநின்றதோற்றமொத
தொருவறநடத்தினொருகணத்தினே. (சுசு)

இந்நிலையலமருமீவுளிமேலொரு
மின்னிலவேலினான்வினவத்தங்கையின்
மன்னியகங்கணம்விடுத்துமாந்கர்
தன்னிலகாட்டியதன்மையொத்ததே. (சுஓ)

பன்னிறமுடையவாம்பரியும்வீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பின்னிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரையாந்தையல்கையணி
துன்னியபன்மணிததொடியும்போன்றவே. (சுஐ)

(சுரு) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம்-மலைக்கோட்டை. புரணம் - ஒளி. (சுசு) வேதநூற்சிகைத் தனிச்சேவகர் என்றது-நூனகாண்டத்தி னுட்கிடை சிவமே பொருளெனத் தேற்றுதலே.

(சுஎ) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(சுஓ) வேலினான் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனே.

இந்தியனுதலினுரித்தபொற்குணஞ்
சுந்தியமறுகிடைநடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியினெழுந்த தூள்சுவணப்பாரின்மா
வுந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (க௦௨)

தேவருமனிதருந்திருந்தகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிடமெண்
காவலனமுன்குறிக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிநெனலாம்பகுத்துத்தேற்றுமால். (க௦௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொள்காம்போசமிப்பரியம்மாந்தரமிந்தவாம்புரவி
விளங்குகாந்தாரமிகுரங்குணாவான்மீகமிககந்தகஞ்சிறது
துளங்கில்பாஞ்சாலமிககனவட்டந்துளுவமிக்குதினாயித்துரகந
களங்கமிலமயப்பருப்பதமிந்தக்கற்கியின்மண்டலங்கலிங்கம். (க௦௪)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிந்தவச்சுவங்கூச்சரமிந்தச்
சீரியதுரங்கங்கேகையமிந்தத்திறலுறுகொய்யுளையவனம்
வேரியம்பண்கூழ்மக்கமிக்கொக்குவிரிபொழில்வனாசுமிந்தப்
போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனைதார்தெடும்பாய்மா. (க௦௫)

கற்றவர்புகழ்சுவ்வீரமிக்கோரங்கன்னிமாராட்டமிவ்வனனி
கொற்றவர்பயில்வாசந்திகமிந்தக்கோடகங்காடகங்கன்ன
லுற்றகான்மீரமிவ்வயமிந்தவுத்தமகோணமானவமிவ்
வெற்றிசேர்குந்தங்கந்தரமிந்தவிறல்புனையரிசுவராட்டம். (க௦௬)

விரிபொழிற்சாலிவேய்மிகுகிள்ளவேறுதீவாந்தரமிந்தத்
துரகத்தமிந்தக்குரகநகொண்டல்குழ்குருக்கேத்திரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின
விரவியநசையாந்தொணாநதிவாவநதார்தேவந்தகேளிர்தவாம்பரியுள். (க௦௭)

வெண்ணிறஞ்செவப்புப்பொன்னிறங்கறுப்பும் வேறறவிவிய
நான்கு, வண்ணமுள்ளனவுமவேறுவேறுமரபுமைவண்ணமுமவந்
தவெண்ணியவிவற்றின்சிறப்பிலக்கணத்தையியம்புதுங்கேளெனவி
கல்கா, யண்ணலங்களிற்றாற்கருமைநப்பரிமேலழகியாரடைவுறவிரி
ப்பார். (க௦௮)

(க௦௨) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள
உச்சைச்சீரவ மென்னுங் குதியாயை. பூழி - புழுதி.

(க௦௪) குரங்கு உலோ - வலோந்த புறமயிர். மண்டலம் - நாடு.
பரிமுதலியன சாதியொருமை. (க௦௬) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளி ரித்திலம்பால்சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வதுவெள்ளைத், துள்ளியபுரவிமாதுளம்போதுசுகிர்த்தசெம்பஞ்சியின் குழம்பிற், றெள்ளியநிறத்தசெம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டு கார்முழில்போ, வெள்ளியகரியபரியெரியழலானுரோசனை நிறத்த பொற்பரியே. (க0க)

தெரிதரவகுத்தவிந்நிறன்குஞ்செறிந்ததுமிசகிரமிதன்பே, நுரைசெய்வர்முகமார்புச்சிவால்காலென் றுரைததவெட்டுறுப்பினுமவெண்மை, விரவியதட்டமங்கலந்தலைவால்வியனுரமென்றவிம்மூன்று, மொருவியவுறுப்போரைந்திலும்வெள்ளையுள்ளதுபஞ்சகல்யாணி. (கக0)

அணிகிளர்கழுத்திலவஞ்சுழித்திருந்தாலறிந்தவரதனையேதெய்வமணியெனவிசைப்பர்முகந்தலைநாசிமார்பமிந்நான்குமிவ்விரண்டு பணிதருசுழியுதுதனெப்பின்னைப்பகமுமொவ்வொருசுழியுந்தூணிதரவிரூப்பதிலக்கணமுளதிச்சுழியிலதிலக்கணவழுவே. (ககக)

பிரிவுறவுரத்திலஞ்சுழியுளதுபேர்சிரீவந்தமாததுதலிவிருசுழியாதன்முச்சுழியாதலிருக்கினுநன்றதவன்றேலொருவறநான்குசுழிவலம்புரியாயுள்ளதுநல்லதுவன்றியிருசுழிமுன்னகால்களின்மூலத்திருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பார.()

கநடுவிரட்டைச்சுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுக்கநாமிடிகாட்டுமளவறுதுன்பமரணமுண்டாக்குமவைகணக்காலுளவாகிலுளபயநதுன்பநிகளபந்தனமேலுதடுமுற்காலடிகுபோலம் [ம்.வனார்முழந்தாளிந்நான்கினுஞ்சுழிகண்மன்னினுந்தலைவனை வதைக்கு

இச்சுழியுடையபுரவிபந்தியில்யாததிருக்கினும்பழுதிவைகிடக்க, வச்சமில்பரிக்குப்பிராயநாலெட்டா மவத்தைபத்தாகு மொவ்வொன்றில், வைச்சதுமூன்றுவருடமுமிரண்டுமதியமும்பன்னிருநாளு, நிச்சயித்தளந்தாரின்னமுமொருசாரிகழ்த்திடுமிலக்கணமதுகேள். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வண்ணபேதமிருந்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததானு, லவ்ண்ணப்பரிநன்றுகரும்புரவிக்ககடேனுமகன்மாரபேனுஞ், செவ்வ

(க0க) சுகிராத - சீவிய. மை - கருமை. உரோசனை - கோரோசனை. (கக0) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களுமாகிய வைந்துறுப்புகள். (கக௩) கநடு - கண்டத்தினடு. மிடி - வறுமை அவைஎன்றது - அவ்விரட்டைச்சுழிகளை. நிகளபந்தனம் - தளைபூணல். (ககச) அவத்தை - தசை. (கக௫) அகடு - வயிறு. வானுணம் - வயிற்றிலும் மாடிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

ண்ணமிருக்கினதுசயமுளதப்படிவெண்மைசேர்ந்தாலந்த, மைவ்வண்
ணப்பரியின்பேர்வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்குமாற்றார்போரில். (ககடு)

மகவளிக்கும்பிடர்வெருப்புமகிழ்வளிக்குமுரவெருப்பு மணித்
தார்க்கண்டத், தகவெருப்புப்பொருள்கொடுக்குமகவெருப்புச் சயங்
கொடுக்குமதன்பின்பக்கத், தகவெருப்புச்சு கம்பயக்கு மிடவெருப்
புச்சந்தானாதழைக்குஞ்செல்வ, மிகவளாக்குந்தனம்பலதானிய நல்
கும்வலப்புறததுவெள்ளைமாதோ. (கக௯)

நற்புறமவான் முகமுன்றும்வெருத்தபரிவென்றிதருநாபிதொட்டு,
முற்புறமெல்லாம்பரிதியெனச்செவந்தாமதியெனப்பின்முழுதும் வெ
ள்கும், பொற்புடையவயப்பரிக்குப்பகல்விசயமதியென முற்புறம்புவெ
ள்கிப், பிற்புறமெல்லாங்கதிர்போற்செவந்தபரிககிரா விசயம்பெருக
குமன்றே. (கக௯)

வந்தனவாலிவ்வி ரண்டுவகைப்பரியும்புரவியடிவைத்தாலொத்த
பந்தெனவுநின்றலோமலையெனவுமொலித்தாலோபகடுகிறும்
வெந்தறுகணரியெனவுமேவகத்தாற்காற்றெனவுமிதிக்குங்கூததாற்
சந்தரடமகனெனவுநடக்கிலரிகளிறெனவுந்தகையதாகி. (ககஅ)

சூலமகள்போற்கவிழ்முகமுங் கருநெய்தலெனக்கண்ணுங் கொண்டு
காற்போ, னிலவியசோவணமுங்கார்நெய்தலெனக்கடிமண முநிறை
நதுநாற்ற, மலரகில்சந்தெரிமணிப்பூணலங்கரிக்கிலாளுத மகிழ்ச்சி
யெய்தி, யிலருவதுத்தமவாசியென்றுரைப்பாபரிவேதத் தெல்லகண்
டோர். (கக௯)

சூறுவிரலுத்தமவாம்பரிக்குயர்வீட்டுவிரனூறுநீக்கிக்
கூறுவிரனமத்திமவாம்பரிக்கறுபத்தொன்றதமகருதிகைகசென்ப
வீரிலபுகழாய்வொருநரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய்திறைஞ்சிப்பாச
மாறுவராலெனமணித்தாசதங்கைசிலம்பணிவிததுமதிக்கோமாறன்.

கொத்தவிழ்தாரநறுஞ்சார தங்கொணடுசெழும்புகை நீங்கொடு
த்துப்பூசை, பததிமையாறசெய்திறைஞ்சியெதிராநிற்பவாலவாயப பர
ணேநோக்கிக், கைத்தலநஞ்சிரமுகிழ்த்துவாழியெனப் பரிகொடுத்
தானகயிறுமாறி, முததொழிலினமூவராய்மூவாக்குந்தெரியாத முக்
கண்மூத்தி. (கக௯)

(கக௯) புறம் - முதுகு. கதிர-சூரியன். (ககஅ) அரி - சிங்கம்.
நடமகன் - நாட்டியப்பலவன். களிறு-யானை. (கக௯) கார்நெய்த
ல்-கருநெய்தல். (க௨௦) ஈநெட்டு விரனூறுநீக்கிக் கூறுவிரல்-எண்
பத்துநான்கு விரலளவு. பூசனம்-பூசை. ஒரு நரிப்பரியை-ஒருநரியா
கியிருதிகையை. ஒருநர் இ பரியை - எனப்பிரித்துச்செம்மொழிச்சி
லேடையாக்குங்கால் ஒருநர்என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி வேறு.

உபனிடக்கலணவாசியொன றலானின் றமாயக்
கவனவரமபுரவியெலலாங்கொடுததிடக்கவார் துவீறு
தவனனில்விளயகு தெனனன்றனபெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவனமுங்கடலும்போலககொண்டுபோயப்பநதிசோததார். (௧௨௨)

வாசிவாணிபர்க்குத்தென்னனவெண்கெலவரிசையாக
வீசினுனபாணற்கேவல்செய்தவர்கொளவாரோ
கூசிலாரேசர்க்காப்பான்குதிராயினிழிந்தேற்றந்தத்
தூசினையிரண்டாங்கங்கையெனமுடிசூடிநின்றார். (௧௨௩)

இனையதூசிவன்பாலூதியிழிந் துரினேற்றந்துச்செனனி
புனைவதென்னிவாகையோடும்புனைந்ததிக்குடையும்பூண்ட்
கனலராப்பூணுமன்னனகவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினர்வெகுண்டுசொன்னாகணத்தனிவீரரொல்லாம். (௧௨௪)

அறந்தருகோலான்வெவ்வேறபெரிவயவர்யார்க்கு
நிறந்தருகலிங்கமீந்தானேந்தவவாங்கியன்பிற்
சிந்தருள்வடிவாய்வந்தார்செழுமறைப்புரவியோடு
மறைந்தனர்மறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (௧௨௫)

இருமைக்குந் துணையாய்நின்றவிருபிறப்பாளாககேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையுய்த்துப்
பருமத்தயானேவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்தசெம்பொன்மாடநீள்கோயில்புக்கான். (௧௨௬)

ஏனைமந்திரருந்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த
மாநகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவந்தாழுங்கோயிலடைந்துதம்விளையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணிஞாட்குவிளம்பினரிருந்தாரன்றே. (௧௨௭)

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௬௮ - க்கு திருவிருததம் - ௨௯௨௩.

(௧௨௨) தவனன் - சூரியன். பவனம் - காற்று.

(௧௨௪) ஓடு - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை.
கனல் - விஷம். (௧௨௬) பருமம் - கவசம். (௧௨௭) பரியின்பாகர்
என்றது - வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

பரிநரியாக் கியபபடலம்.

கலிலிலைத்துறை.

ஞானநாயகனூணயானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீண்டப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைச்சரைப்புரவலன்கறுப்ப
வானவாறுபோல்வகைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருங்கு தூரியமுழக்கமுந் தானையுரிமிர
மருங்கிலாதவர்வந்தெதிமங்கலமேந்த
வரங்கொல்வேலி னுனருளியவரிசையோடீணந்து
புரங்கொல்வேதியாக்கன்பர்தந்திருமனை புகுந தா. (உ)

உடுத்தசுற்றமுங்கழகமுமொட்டியநட்பு
மடுத்தகண்மையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்ச்சியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து. (ங)

கரந்தைசூடியவாலவாய்க்கண்ணுத னுமன்
நிரந்தவண்ணமேயாங்கொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தானுங்கொண்டெம்மையுமபணிகொண்
டரந்தைதீர்த்தனனன்றியுமரசனுக்கிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுத்தினனமக்கினிக்கவலை
யில்லவாம்படியாககினனின்னமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிதன்னருளவினாககுமானந்தம்
புலவாம்படியெமைத்தவமபூட்டுவானவேண்டும். (ஞ)

என்றவாதரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேபுணர்வினுக்குள்ளுணர்வாகத்

(உ) தூரியம் - வாத்தியம். தானை - சேனை. நிமிர - நெருங்க.
மருங்கு - இடை. அரங்கொல்வேல் - அரத்தினுலரவிச்செய்த வேல்.
புரம் - திரிபுரம். (ங) கழகம் என்றது - இடவாகுபெயராய்க் கல்
விபயின்றூர்மேல் நின்றது. (ச) அரத்தை - பிறவித்துன்பம்.
(ஞ) உலகை என்றது - அவனவனதுவென்று சுட்டப்படும் பிர
பஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசுந்தரச்சோதி
மன்றுளாடியேசுவடிமனம்புதைத்திருந்தார். (௬)

நாளையுந்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை
யாளமண்சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா
ணாவெம்பரித்தூளிபோர்ப்புண்டமெய்கழுவி
மீளவேண்டுவானபோற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன். (௭)

சசுனாடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுநதசெந்தூளான்
மாசுமூழ்கியவண்டததைவானிலாவென்னுந
தூசினலவைதுடைப்பவனெனமணித்தொகுதி
வீசுமாழியுணமுளைத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள். (௮)

சேயதாரகைவருணமாதீட்டியவான
மாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனந்தடவித்
தூயவாணிலாவென்னும்வெண்ணீசுநிறுடைப்பான்
பாயவேலையின்முளைத்தனன்பனிமதிக்கடவுள், (௯)

களொளாழுக்குதார்மீனவன்கடிமுனைபுகுந்த
புள்ளுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரான்வீளையாட்டா
லுள்ளவாறுதமவடிவெடுத்தொன்றொருடொன்றுசாவும். (௧௦)

சங்கிலேனசையும்பிண்பபறையோசையுஞ்சுரிந்த
மங்குலோதியரழுகுரலோசையும்வடந்தாழ்
கொங்கைசேப்புறக்கையெறியோசையுங்குளிர்
வெங்குநாஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன. (௧௧)

வாம்பரித்திரளாகிநாமனித்தரைச்சுமந்து
தாம்புசங்கிலிதொடக்குணமெத்திகைதாக்க
வேம்பலுற்றனம்பகலெலாமிப்பொழுதிண்டு
நாமபடைத்தனநம்முருந்விதிவலத்தால். (௧௨)

கானகந்தனிலொழுநாண்முதலிந்தக்கவலை
யானதுன்பநாமறிந்திலமின்னமுமார்த்த
மானவன்றொடர்வடிக்களும்த்திகைத்தழும்பும்
போனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம். (௧௩)

(௬) பூரணம் - நிறைவு. (௭) தமா எனறது-வாதலுறடிகளை.

(௮) தூசு-வஸ்திரம். (௯) தாரகை - நடசத்திரம். வருணம்-
எழுத்து. (௧௨) மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி. ஏம்பல்-வருத்தம்,
விதிவலம் - ஆகூழின்வன்மை. (௧௩) புலர்தல் - விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்குன்சரிந்தொழுது
 நொள்ளைநாகிலநநதிலதுழைந்தளையொதுங்கும்
 கள்ளநீள்கவைக்கான்ஞெண்டிலவினிக்கடலை
 கொள்ளிஞெடுபைப்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (கச)

நாடிக்காவலன்மருளார்நகருளர்கண்டாற்
 சாடிக்காய்வோபுலருமுன்சங்கிலித்தொடர்ந்த்
 தோடிப்போவதெழுச்சியெய்நூக்கமுற்றெருநங்கே
 கூடிப்பேசினவூளையாய்க்குறுநரிக்குழாங்கள். (கரு)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோழன்
 றுறுத்தநாகுநந்தலவனைச்சங்கிலித்தொடரை
 முறித்தகால்களிறகட்டியகயிற்றெழுமீமுளையைப்
 பறித்தவூளையிட்டெழுந்தனபோம்வழிபார்ப்ப. (கௌ)

நின்நரீணிலைப்பநதியுணெருங்குமாரினாயைச்
 சென்றுதாவிவானெயிறுறச்சிதைபடக்கடித்து
 மென்றுசோரியைக்குடிப்பனவீகியமுளையோ
 டொன்றவோடவேயண்டத்திலுறுசெய்வனவால். (கௌ)

ஊளையோசைகேட்டிம்மெனவுறக்கநீததெழுந்து
 காளைவீரராய்மந்தூகாகாப்பவநெருந
 லாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மற்றை
 யோளிமானினாகுடர்பறித்துண்பனகண்டார். (கஅ)

காண்டலுஞ்சிலவலியுளகடியமுள்ளரணந
 தாண்டியோடினசிலநரிசாளரமுழையைத்
 தூண்டியோடினசிலநரிசுருங்கையின்வழியா
 லீண்டியோடினநூழிலபுக்கேகினசிலவே. (கக)

முடங்குகாலுடைச்சம்புவுழும்படைந்தாற்ற
 லடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
 மொடுங்குநோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
 மிடங்குகண்டிலபந்தியிற்கிடந்தனவேங்கி. (உ௦)

- (கச) நொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாத நத்தைகள். நந்து-சங்கு.
 அனை - வளை. (கரு) சூழ்ச்சி-ஆலோசனை, ஊக்கம்-மனவெழுச்சி.
 (கௌ) அண்டம் - பீஜம். (கஅ) ஒளி - ஒழுங்கு.
 (கக) அரணம் - கோட்டை. சாளரம்-பலகணி, முழை-துவா
 டும், சுருங்கை - கள்ளவழி. நூழில் - கரந்துறைவழி.
 (உ௦) ஓரி - கிழநரி, இகலன், சம்பு-நரி,

கிட்டியோடினர்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்தடுப்பவரடிக்
மொட்டியோடுவசிலகிடந் தூளையிட்டிரங்குங்
குட்டியோடணைத்தெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (௨௧)

மறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின் நரீணமனை மறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படாந் தபன்மாடநீணகொலாஞ்செறிந்த. (௨௨)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுந்தெற்றியுமுற் றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொர்ங்கருமெங்கணுநிரம்பி
யொன்றுஞ்சுற்றமோலேயிட்டிழல்வனநரிகள். (௨௩)

கரியினேசையும்பல்லியவோசையுங்கடுந்தோப்
பரியினேசையுமின் நமிழோசையும்பாணர்
வரியினேசையுநிரம்பியமணிநகொங்கு
நரியினேசையாய்க்கிடந் ததுவிழித்ததுநகரம். (௨௪)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகையம்பெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்பெருண்டு
விழித்தவோதிமம்பிழித்தனகுருகினம்பிரைய
விழித்தவாரணம்பிழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (௨௫)

அட்டில்புக்கணநிணத்தினையழற்பசியுருக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவபாகு
சுட்டசோறுபல்லுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்ந்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (௨௬)

(௨௨) உய்யானம் - பூந்தோட்டம். அறம்பயினற நீள் மனை-
தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம்.

(௨௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம்-முன்றில். நாள் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள். பொங்கா - சோலை.

(௨௪) வரி - இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச் சொல்லாய் நிறறலால், விழித்ததுஎன அஃறிணை யொருமை முடிபு தந்தா. (௨௫) ஞாளி - நாய். கேகயம் - மயில். மதுகரம் - வண்டு. குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம் - யானை. கொடி-காக்கை.

(௨௬) சுட்டசோறு-வெந்த அன்னம். கூவிளி-பேரிறைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள் பூத்தலைச்சேவல்
பிறவுமவாருவவுறங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
நறவுநாறியகுமுதவாய்நகையெழநககி
யுறவுபோல்விளையாடுவலுறுசெய்யாவால். (௨௭)

பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படர்பசங்கொடியைக்
கறிப்பனாகிளங்காடெலாங்கரும்புதேன்கவிழ
முறிப்பவாயிட்டுக்குதட்டுவவண்ணவாய்மொய்ப்பத்
தெறிப்பலுளையிட்டாடுவதிரிவனபலவே. (௨௮)

ஆயிரம்பொரிதிரிமருப்படல்கெழுமேட
மாயிரங்கருந்தாதுநேராக்கையவேன
மாயிரங்கவிரனையுட்டவிரதலைக்கோழி
யாயிரங்குறும்பார்ப்பொடுமாருயிசெகுப்ப. (௨௯)

பின்றொடர்ந்துநாய்குரைப்பொடுதரந்திடப்பெயர்ந்து
முன்றொடர் துயிர்செகுப்பனவெஞ்சினமூட்டி
வன்றடம்புயமள்ளர்போய்வலிசெயப்பொருது
கன்றிவந்துசெம்புனலுக்கடிப்பனவநந்தம். (௩௦)

பன்றிவாய்விடுமிரக்கமும்பல்பொறிமுள்வாய்
வென்றிவாரணச்சம்மையுமேழகத்தொலியு
மன்றிநாய்குரைப்போசையுமாடவரார்ப்பு
மொன்றியுளவாய்நரிக்குரற்கொப்பதுண்டொருசார். (௩௧)

கங்குலெல்லைகாணியநகாகண்விழித்தாங்கு
மங்குளேய்பெருவாயில்கடிதத்தலுமாறு
தெங்குமீண்டியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
பொங்குகாரிருட்டுணியெனப்போயினகரணம். (௩௨)

ஈறிலாச்சிவபரஞ்சுடரிரவிவந்தெறிப்பத்
தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(௨௭) புறவு-புற. பூ தலை சேவல்-முண்முருககம்பூவை யொ
த்த குட்டுப்பொருந்திய தலையையுடைய சேவல். ஊறு-துன்பம்.

(௨௯) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப்பொருந்திய முறுக்கிய
கொம்பு கருந்தாது - இரும்பு. ஏனம்-பன்றி. ஆயிரம்-அளவினமை
மேல் நின்றது. (௩௧) இரக்கம்-இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி.
இரக்கு-முழக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி. மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைத்தோன்றிய சிறு தெய்வம்போல என்றது.
சிவஞானத்தால் பதியிலக்கணத்தை யாராய்வாருக்குத் தத்துவங்களை
தோறும்நின்ற அவ்வத்தெய்வங்கள்பொய்த் தேவர்களாகக்கூழிந்து, தத்
த்துவங்களைக்கடர் துநின்றநிதிகளசிவம்பொருளாய் நின்றவிலங்குலை.

மாறிலாதபன்செங்கதிர்மலாந் துவாளெறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கினமீன்கணமெல்லாம். (௩௩)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழகைத்
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந் தருள்வருத்தங்
கண்டருட்கழல்வருவொன்கைகளாயிரமுங்
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுந் குணகடலுதித்தான். (௩௪)

கவனவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்ந் துள்ளே
சிவமுணர்ந் தவாசிறதைபோன்மலாந் தசெங்கமல
முவமையில்பரம்பொருளுணர்ந் துளாயிற்ற் திருந்தோர்
மௌனவாயெனவடங்கினமலர்ந் தபைங்குமுதம். (௩௫)

பந்தியாளர்கள்யாதென்பபகர்துமென்றச்சஞ்
சுந்தியாவெழுந்தொல்லபோய்த்திரண்மதங்கவிழ்க்குந்
தந்தியானரசினைகொளுமிருக்கையைச்சார்ந் து
வந்தியாவுடல்பனிப்புறவந்ததுமொழிவார். (௩௬)

காற்றினுங்கடுங்கதியவாய்க்கட்கினியனவாய்
நேற்றுவந்தவாம்பரியெலாநின்றவாம்பரிக்குக்
கூற்றெனும்படிநரிகளாய்ந் தகொலாங்குழுமி
யூற்றஞ்செய்துபோய்க்காட்டகத்தோடியவென்றார். (௩௭)

கருத்துறாதவிச்சொல்லெனுங்கடியகால்செவியாந்
துருத்தியூடுபோய்க்கோபமாஞ்சுதெழன்மூட்டி
யெரித்ததிப்பொறிசிதறிடக்கண்டசெவந்திறைவ
னுருத்தவாறுகண்டமைச்சரும்வெருவினொராதுங்கி. (௩௮)

அமுதமுண்டவனஞ்சமுண்டா வெனமுதனாட்
சமரவெம்பரிமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தவனவையே
திமிரவெங்குறுநரிகளாய்ச்சென்றவேயென்னு
வமரரஞ்சியவாணையா னொருராழ்ந்தான். (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைச்சர்தமைநோக்கிவாதஜூராளியென்னுங் [ற்
கருகிருட்குமெனக்கள்வனம்முடையபொருண்முழுதுங்கவர்ந்து காட்டி

(௩௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரியகிரணத்திற்குக் கரம் எ
ன்பதோர் பரியாய நாமமாதலின்.

(௩௫) உள்ளே சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து
விரவிய சிவத்தைத் தரிசித்துநின்ற வாதஜூரடிகளை.

(௩௯) சமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

குருதிநிணக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுதிரிநரிகளெல்லாங்குதிரையாக்கி
வரவிடுத்தானிவன்செய்தமாயமிதுகண்டரோமதினூலவல்லீர். (௪௦)

இம்மாயஞ்செய்தானையென்செய்வதெனவுலகிலெமருக்கெல்லாம்
வெம்மாசுபொவம்பழியிரண்டும்படவிழுகருவினாததுதீய [று
கைம்மாறுகொன்றான் நனபொருட்டினியாமேதுகாக்கக்கடவேமென்
சம்மாதுசிரந்தூக்கியெதிராடாதிருந் தாரச்சூழவல்லோர்கள். (௪௧)

அவ்வேலமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசுகாரியநன்றாக்கி
வெவ்வேலமனக்கவிலவித்தனமென் நகமகிழ்ச்சிவிளைவு கூர
மைவ்வேலவிடமுண்டவானவின்நினைந்தறிவுமயமாமினப [டே.
மெய்வ்வேலயிடைவீழ்ந்தாவினாந் ததறியார்வந் தார்வேந்தன்மாட்
வந்தவரைச்செவந்தவிழிப்பொறிசித நககடுகெத்துமறவோனோக்கி
யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய்நல்லவயப்பரிசெய்வதற்கு
தந்தனையன்றோவரசுகருமமுடித்திசைநிறுத்தத்தககோரினபோ
வெந்தவுலகுளரோயோவெனவெகுண்டானதுகேட்டவீசன்என்றோண்டர்
குற்றமேதப்புரவிக்கெனக்கேட்டார்கோமகனுங்குற்றமேது
மற்றதாலையிரவினரியாகியயனின்மபுரவியெல்லாஞ்
சென்றுவார்குருதியுநிணஞ்சித நக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுநேர்வந்
துற்றபேர்க்கூற்றமிழைத்தூர்கலங்கக்காட்டகத்திலோடிற்றந்தே. (4)

கண்ணுமிடுகவசமும்போற் காரியஞ்செய்தொழுகியதுங் காலம்
பார்த்தெம், மெண்ணரியினியிட்டங் கவர்வதற்கோ நின்னமைச்சி
னியற்கைநன்றாந், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென் றொரு
பெருமை பூண்டாயேநீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண்டிக்
கப் படுவொன்றான். (௪௩)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய் நம்பொருண்முழுதுந் தடு
த்துமீர்த்தும்,மிணடினூலவலிசெய்தும்வாங்குமென வெகுண்டரசன்
விளம்பக்கூற்றா, மண்டிமேன் மறஞ்செய்யுமவலியுடையா கதிரையி
ருளடுத்துப்பற்றிக், கொண்டுபோனானென்னக்கோடுபுறம்போ யற
வோரைக் கொடுமைசெய்வார். (௪௪)

(௪௧) இழுக்கு - மறுவு. சம்மாது - இதிலது பகுதிப்பொருள்
விகுதி, வாளாது என்றற்போல. (௪௨) புரவி - சாதியொருமை.

(௪௩) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவொன்றான் என்றது - அந்த
ணை அரகனொறுததல் மறுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கி
நின்றது. (௪௪) தடுத்து என்றது-கீறிய கீற்றினின்றும் தப்பாது
நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்கணன்மூட்டுங் கடும்பகலுச்சியிலிரவிக் கடவுணைர்
நின், நெதிர்நோக்கநிலைநிறுத்திக் கரங்களிலுந்துதலிலுங்கல்லேற்றிச்
செந்தீப், பிதிர்நோக்கதவரொறுப்பவாற்றாராய்வீழ்ந்திருளைப் பிள
ப்போன்செந்தீ, மதிநோக்கத்தனிச்சுடரை யழைத்தழுது துதிசெய்
வார் வாதவூரர். (சௌ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகனாமெண்ணைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைநததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு
மெய்யவோமெய்யில்வினையேன்றலைவத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (சக)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிகுஞ்
சித்தவோசித்தநதெளிவித்தெனைத்தநந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (௫௦)

ஒருபொருகொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியிரங்குந்துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுநதரன்மற்றிவர்செயலே
மன்றேறவுமுடிமேனதிமண்ணேறவுமுதியா
என்றேறியதேதோடும்விண்ணடைந்தேறவுந்நைந்தான். (௫௧)

(சஅ) நாத என்றது - நாதத்ததுவ வடிவனய் ஆன்மாக்க
ளைப்பெத்தத்திற் செலுத்தும் ஊனநடன முடைமையை. நாதமுடி
விறந்த நாடகஞ் செய்பாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றி
முத்தியிற்செலுத்தும் ஞானநடன முடைமையை. போதவோபோத
நெறிகடந்த பூரணவோ, என்றமை முறையே அபரஞானம், பரஞா
னங்களை யருள்வோனென்பதை விளக்கின்றன.

(௫௦) பொய்யுலகை மெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்த என்றது-ஆன்
மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிககப் பொய்யாகிய அவனவளது வென்
னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்மையாகப் பேதித்து வினைக்குத் தக்கபடி
யூட்டுவோனாவான். சித்தந்தெளிவித்தெனையாண்ட முத்த என்றது-
சாதாரத் திருவுருக்கொண்டு வந்தருளி ஆன்ம தரிசனமும், ஆன்ம
சுத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(௫௧) மன்று - சபை. முதியாள் என்றது-வந்தியாகிய மூதாட்
டியை.

கங்கைப்புனல்வடிவாகியகௌவைத்திராவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேருழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றான். (௧௨)

தும்பைச்சடைமுடியானொருசொல்லாடவுமுன்னுள்
வம்பைப்பொருமுலையால்வரிவளையால்வடுவழுத்துங்
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுங்கோபங்கொடுநடக்குங்
கம்பைப்பெருநதியிற்றகடுங்கதியால்வரும்வையை. (௧௩)

பத்திக்குளிர்கமுகின்சூலைபரியக்காழியக்
குத்திப்பழஞ்சிதநச்செறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிகள்புரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுந்தள்ளிககடுகியதே. (௧௪)

பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கண்ணெனழினயக்குங்குளிர்நளினங்
கல்லாரமுங்கடிமுல்லையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோய்செயுமவேள்வீரனுமானும். (௧௫)

மணிமாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதரூவினுமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்கமுமலறப்புடையெறியாக்
கணியாவெழின்முகதாமரைகண்ணீரொடுகவிழத்
தணியாமுனிவுடனுடியதடங்கண்ணியர்போலும். (௧௬)

வலையுந்தியமதுமுல்லையினெப்பாறயிர்மருதத்
தலையுந்தியகரும்பின்குறைசாரோடுவரன்றி
யினையுந்தெழுதுநீர்வையையிந்நன்னகர்வைகுந்
திலையுந்தெழுகடறம்மிடஞ்சென்றாலதுபோலும். (௧௭)

கல்லென்றதிர்சம்மைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுச்சிலுமறித்திட்டிருங்கடல்வாய்ச்

(௧௨) கங்கைப்புனல் வடிவாகிய வையை என்றது - குண்டோ
தரணிமித்தம் முன் கங்கையையே வைவையாகவரச்செய்தமையை.
கௌவை - ஒலி. சரி-வளை. அறல் - கருமணல். பேர்ஊழி - மகாப்
பிரளயகாலம்.

(௧௩) வம்பு - கச்சு. (௧௪) கோட்டம் - வயல். முந்தி - முத்
தியென வலித்தற்பெற்றது. புதல் - புல், வாழையைப்புல்என்றது-
புறக்காமனவே புல்எனப்படுமே என்ற சூத்திரத்திற் காண்க.

(௧௬) இது செம்மொழிச் சிலேடையாதலின் நதிக்குக் கூறுங்
கால். காஞ்சி - ஓர் விருட்சம். முகதாமரை - முகம்போலுள்ளதாம
ரை. கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொள்க.

(௧௭) இரை - ஒலி. (௧௮) துச்சில் - சிறு குடிசை.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதில்போற்சுமந்தேகிப்
புல்லும்புரிசையுந் தள்ளியுள்புகுகின்றதைபன்றே.

(ருஅ)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன்றுஞ்
சிறுகுங்கணமதமாநிசைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிடைமூரிப்புனரூவிக்
குறுகும்படிகண்டஞ்சினாகொடிமாரகருள்ளார்.

(ருக)

சிலர்மைந்தரையெடுப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காண
தலமந்தழுவாருஞ்சிலரங்கைத்தளிப்பற்றிக்
குலமங்கையர்தமைக்கொண்டியப்போவார்களுந் குறுகுந்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுந்தொழுகின்றாரும்.

(கூ0)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருள்பேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமறப்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமாளிகைமேலேறுகின்றரு
மிந்நன்னகர்துயர்மூழ்குதற்கேதேதுவென்பாரும்.

(கூக)

நேற்றும்பரிநரியாயினநெடுமாரகொங்கு
மூற்றஞ்செய்தவென்பார்களுமொருகாலமுமிந்த
வாற்றின்பெருக்கிலையென நயர்வாருந் கடலரசன்
சீற்றங்கொடுமுன்போல்வருஞ்செயலேகொடுவென்பாரும்.

(கூஉ)

நங்கோமகன்செங்கோல்பிழைத்தனனோவெனநவில்வா
சங்கோல்வளைபங்கன்விலையாட்டோவெனவனவநவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரொனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருள்சந்தரனலதியாரொனப்புகல்வார்.

(கூங)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதரொதிரோற்றிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுககங்கையினிறைவன்சடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார்.

(கூச)

வாறறிழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லானதெழுந்தந்தனியாவாறுகண்டன்பு
தானுகியசிவனன்பையொறுக்குந் தறுகண்ணர்
போனார்தமதகத்தேயுளபொருள்பேணுதல்கருதா.

(கூரு)

(ருஅ) புல் என்றது - கழுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.

(ருக) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.

(கூச) ஆயிரமுகம் - ஆயிரம் துறைகள்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன் நமர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுதொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயுறுஞ்சகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனாவாதவூரர். (௬௬)

அறுபதாவது

பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௬௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௯௯௧.

உ

அறுபத்தொன்றாவது

ம ண் சு ம ந் த ப ட ல ம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவித்தவையையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்ததுதிருமேனிமேலடிவடிச்சுமந்தகதையோதுவாம். (௧)

கருங்கடற்றிறாயிடைக்கிடந்தசுழல்கலமெனக்ககனமுகடளாம்
வரும்புனற்பரவையுட்கிடந்தநகர்மறுகியுட்கமறவேலின
னெருங்கமைச்சனாவினித்துநீர்க்காசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்தினையடக்குவீனெனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினார். (2)

வெறித்தடகைமதயானைமந்திரிகளவேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெதெதெழுதியெல்லயிட்டளவுகோல்கிடத்திவனாகிறியே
யறுத்துவிட்டெகொங்கனும்பறையறைந்தழைத்துவிடொளையாந்
செறித்துவிட்டவரவர்களுந் தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். (௩)

மண்டொடுங்கருவிகுடையாளருமரஞ்சுமந்தவருவார்களும்
விண்டொடுமபடிநிமிர்ந்தவண்டிபடுவிநிபசுந்தழைபலாலமுங்
கொண்டதிர்த்தவருவாரும்வேறுபலகோடிகுடியுமுநீர்
மொண்டருந்தவருமேகசாலமெனவருபுனற்களையின்மொய்த்தனர். (4)

(௨) பரவை - பரப்பு. (௩) பறையறைந்து என்றது-இயற்று
வோன்-ஒழுழிலுக்கு ஏவுவானும் வினைமுதலாதலின்.

(௪) பலாலம் - வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்.

கிட்வொர்பரிநிறுத்துவாரரவுருட்வொரடிகிடத்துவா
ரிட்வொர்த்தழைநிரப்புவார்விளியெழுப்புவார்பறையிரட்வொர்
வெட்வொர்மணவெதெதுளாசெவ்வெருட்வொர்கடிதுதுடுமெனக்
கொட்வொரகரைரப்புவாருவகைகூருவாராருவைகுழறுவார். (நீ)

கட்வொர்க்கரை யுடைப்பீர்க்குகல் கண்டுநெஞ்சது கலங்குவார்,
மட்டிலாதமுனி வென்னையன்னையினி யாறுகென்றெதிர வணங்கு
வார், கொட்வொர்மண லுடைப்படங்கமகிழ் கொள்ளுவார்சூரவை
துள்ளுவா, டொட்மொதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்பறை
யிரட்வொர். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்நிலையூரிலுள்ளார்யாவாகருங்கூலியாளர்
துன்னிமுன்னளந்தவெல்லாததொழிநமுறைமூண்டுசெய்வா
ரந்நிலைகரின்றென்கீழ்த்திசையுள்ளவிலாண்டு
மன்னியநரைமூதாட்டியொருத்திபேர்வந்தியென்பாள். (ஏ)

செவியுணவானவேதசிரப்பொருளுணர்நதுசெந்தீ
யவியுணவூட்டிமீசனன்பரினாற்றநோற்ற
தவநிறைபேறு துய்ப்பாடாயிலாக்கணையொப்பாள்
சுவையுறுபிட்டிவிற்றுண்டொழிலினுடமியளவாள். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினை மருங்குநான்கு
கைகளாய்முனைத்தமுக்கட்கரும்பினையரும்புமுரற்
செய்கதிர்முகத்தாநந்தத்தேறலையாலவாயெம்
மையினையகத்தானோக்கியனபினுலருத்துவிற்பாள். (சு)

வளைந்தமெய்யுடையவந்தமாதவநரைமூதாட்டிக
களந்தபங்கடைப்பான் கூலியாள் கிடையாமலாற்றத்த
தளர்ந்தினியென்னேமன்னன நண்டிக்கினைச் செய்கேனென்
றுளந்தமொறிக்கூடலுடையநாயகனை யுன்னா. (க0)

பிட்டிவிற்றுண்டுவாழும்பேதையேனிடம்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிரவியெங்கெழுக்கென்றிநநாண்
மட்டுநின்னருளாலிங்குவைகினேறகின்றவந்து
விட்டதோரிடையுறையமீனவனாணையாலே. (கக)

(நீ) பரி நிறுத்தல்-குதிரை மரங்களை நிறுத்தல். அரவுருட்டல்-
பாம்புபோல வைக்கோலா லுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.
(கக) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியங்கொளீறு
தொக்கது.

துணையின்றி மக்களின் நித்தமரின்றிச் சுற்றமாகும்
புணையின்றியேனுகொளவாபிறின்றிப்பற்றுக்கோடாம்
புணையின்றித் துன்பததாழ்ந் துபுலம்புறும்பாவியேற்கின்
நுணையின்றியிந் தத்துன்பமெய்துவதறனுவெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்குமரியனாகுந்தேவனையன்பராவார்
யாவர்க்குமெளியனாகுமீசனேவேநதனணைக்
காவற்செங்கோலார்சீற்றநகடுமுன்கூலியாளா
யேவற்செய்வாராக்காணேனையேனினியென்செய்கேன். (கங)

கூலியாள்வருவதுண்டோவென்றுதன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாள்குறித்துமுன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்ஞாலங்காணமிசைந்தவரிடம்பைதீர்ப்பான்
பாலினேர்மொழியாள்பாகமறைததருட்படிவங்கொள்வாரா. (கச)

குறட்டுநீர்ருத்திவையைக்குடினையொழுங்குகங்கை
யறற்குழல்பிரிவினாற்றாதன்பினாலவளைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கண்ணைவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவாராப்போலப்போதுவார்போதழர்த்தி. (கரு)

கொச்சகக்கவிப்பீர்.

அழுக்கடைந் தபழந் துணியொன்றொக்கைசத்துவிழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்தவிண்டைநிகர்சுமையடைமேற்குடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்திட்டிணைகடந்ததிருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந் துவிளங்கியவாய்மண்டொடுதிணையையேந்தி. (கசு)

திடங்காதல்கொண்டறவோர்திருவேள்விதருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டிறைவாளருததமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னமுலைப்பாலருந்
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (கஏ)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
னோலமறைத்திருமொழிபோலுரைப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந் தயர்வாள்வீதியிடத்தணைகின்றார். (கஅ)

(கச) ஆலி - மழைத்துளி. (கரு) போதம் - ஞானம்.

(கசு) இண்டை - கண்ணிமாலை. (கஏ) வேள்விதரு மமுது-
அவியுணவு.

தந்தைதாய்பிற்றின்றிவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனாவாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிந்தையாகுலமிழந் தூல்கூர்ந்தாசெலவமகந்
தந்தபோதெழும்கிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்புறம்போந் தான். (கக)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகானே
தன்னையழைத்தெனக்களந்தகடையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவிசைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கண்ணை;
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்றாபெருமுதியான். (உ௦)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாத்தறகிசைந்துபெரும்பசியாந்
சுட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின்நீநானினைப்பாறிக்
கட்டிடுவேனின்னுடையகடையென்றாக்கரையில்லாந். (உ௧)

தெள்ளியடுகின்றண்டிசிக்கடைந்தபொதிநீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்றிட்டாளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைததுகினீத்தாபுறத்தானேவிரித்தேந்தி
யொளளியதென்றவளன்புமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தார். (உ௨)

அன்னமுலைத்தீம்பாலினரியசுவைத்திஃதந்தத்
தென்னவனாயுலகாண்டதிருவாலவாயுடைய
மன்னர்பிரான்றனக்கேயாமென்றென்றுவாய்மலர்ந்து
சென்னியசைத்தமுதுசெய்தார்தீவாய்நஞ்சமுதுசெய்தார். (உ௩)

தந்தையொடுதாயின்றித்தனிக்கூலியாளாக
வந்தவெனக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறாத்
விந்தவினைப்பொழித்தனையேயினிவேலைத்தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப்பெழுவேலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (உ௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடினைத்தடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியாளெனதேற்றிலவவரைவித்துப்
புந்தியாலுளையானூற்பொருளினுலளப்பரிய
வந்திவான்மதிச்சடையார்க்கரையடப்பாராயினார். (உ௫)

வெட்டுவார்மண்ணமுடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்தெடுக்கொடுபோவார்சுமடுவிழத்
தட்டுவார்சுமையிறக்கியெடுத்தனைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்க்காசொரிவார். (உ௬)

(உ௧) கரையில்லாந் என்றதில் கரை - அளவு.

(உ௨) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குநின்றது.

இவ்வண்ணமிவரொருகாலிருகான்மண் சுமந்திலைத்துக்
கைவ்வண்ணமலர்சுன்றக்கதிமுடிமேல்வடுவெழுந்த
மைவ்வண்ணனறியாதமலரடிசெம்புனல்சுரந்த
சேவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவினம்ருங்கிணந்தா. (௨௭)

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடண்டித்திலைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கூடையீணமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்ததுயிலகின்றா. (௨௮)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவிலபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கண்களிப்பமெய்யுணர்ச்சிமோனமயச்
சுததவுருத்தெளிவிப்பாரொனத்துயிலுந்தயிலுணர்ந்தார். (௨௯)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பராக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பாராகுதிப்பார்துளெழுவடிபாயந
தோடுவாருடனமீள்வாருன்மத்தொனவிருப்பார். (௩௦)

வேலையினாலறவருந்தியிலைத்தார்போன்மெய்வேர்வை
காலமிசைமூச்செறிந்துவாயொலியாற்காற்றழைத்துச்
சாலநெடுமபசியினர்போற்றளர்த்தடியாளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீண்மெவள்பாலணவார். (௩௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீந்தியின்பநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாண்முன்போயக்கூறுவார்கோலுக்கேற
விடம்புகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்னந்
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிடுகடிதினென்றார். (௩௨)

ஆங்கவளப்போதட்டிற்றுணவளித்தாளையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனலெழுவாயிற்பெய்து

(௨௭) செழுந்தரு என்றது - கொன்றை விருட்சத்தை. இதனை
“நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனினைமண லணையதாக” என்னும் வாது
ஆரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(௩௦) கோடு - நீர்க்கரை. கோட்டு என்பது - கோடுஎன தொ
குத்தற்பெற்றது. அமுதம் - விட்டவாகுபெயராய் இனிமை மேல்
நின்றது.

பாங்கிருகொடிமுமொற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீங்கிமுன்போலப்போந் துநெடுங்கரையடைக்கலுற்றார். (௩௩)

பிடுவொய்மிதப்பவுண்பார்பெருவவியுடையார்போல
வெட்டுவொடுததமண்ணைக்கொண்டுபோய்வேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவொருடைப்புமாறுங்கொள்கைகண்டார்த்துத்திண்டோ
டட்டுவொரயனிநனாராததழுவுவார்களிப்புத்தாங்கி. (௩௪)

எடுத்தமண்கூடையோடுமிடறிவீழ்வார்போலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வார்நீந் திவல்லுபோய்க்கூடைதள்ளி
யெடுத்தகன்காரமேலேறியடித்தடித்தீரம்போககித்
தொடுத்தகட்டவீழ்ப்பாமீள்ததுன்னுவார்தொடுவர்மண்ணை. (௩௫)

கொட்டுமண்சுமந் துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழ்த்
தட்டுவொடுப்பார்போலத்தாவிலீழ்ந் தலையிலோட
விட்டொருமரத்தைப்பற்றிமிதப்பாதிண்கரையிலேற
முட்டுவார்கழியிலாழ்வார்சேட்சென்றுமுளைப்பர்மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பாகோப்பர்கோலிடையாப்பிட்டுத்
தட்டுவருயிப்புவிங்கித்தள்ளின்நினைப்பர்கச்சிற்
பிட்டினைதுகர்வார்வேலவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
யிட்டொரோச்சுநோககிநகைப்பர்கையிரண்டிந் தாங்கி. (௩௭)

வானத்தின்மண்ணிற்பெண்ணின்மைந்தரிந்பொருளிலாசை
தானற்றுத்தமையுநீததுதத்தவமுணர்ந்தயோகா
ஞானக்கண்கொண்டேயன்றிநாடருஞ்சோதிமண்ணே
ஞானக்கண்கொண்டுங்காணவுடனவிளையாடல்செய்வார். (௩௮)

அருளிஞாலகமெல்லாமாக்கியுமளித்தூரீத்தும்
பெருவிளையாடல்செய்யும்பிறமுடிப்பெருமானிங்ந
னொருவிளையாடல்செய்யவோச்சுகோற்கையராகி
யருகுநின்றேவல்கொள்வாரடைகாரோககப்புக்கார். (௩௯)

நெட்டிலையொதுங்கியோடறிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
கட்டியககாகளெல்லாங்கண்டுகண்டொப்புநோக்கி

(௩௫) மண்கூடை - உருபும்பயனுந் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால், “சாதி குழுஉப்பரண்” என்னுஞ் சூத்திரத்தில், பிற என்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரியாது நின்றது. (௩௭) மாறுஒச்ச என்றது - ஆளோட்டிகள் பிரம்பாற்புடைத்தோட்டுதலை. (௩௮) தமையுநீத்து என்றது-தற்பேர்த மொழித்தமையை. தத்துவம் - உண்மைநிலை,

யட்டமேசெல்வார்திங்களாயிரந்தொழுதாள்பேரால்
விட்டபங்கடைபடாமைகண்டனாவெகுளிமூண்டா. (ச௦)

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யானோன்றோடிக்
கந்தர்ப்பனெனநேர்நின்றகாளையைநோக்கியேடா
வந்தப்பங்குள்ளவெல்லாமடைபட்டதெவனீயினன
மிர்தப்பங்கடையாய்வாளாதிருத்தியாறம்பீயென்றார். (ச௧)

வேறுவாயாதுதம்மையுணர்ந்தவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாரிதுமாப்பெய்தியிருந்தனராகமேலிட்
டாறுவந்தடுத்தபங்கிலடைகரைகல்லிச்செலல
மாறுகொண்டோச்சவஞ்சிமயங்கினூர்வலியுகோலார். (ச௨)

பித்தனோவிவன்றனென்பாரலலதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனோவிவன்றனென்பார்வந்தியையிலப்பான்வந்த
வெத்தனோவிவன்றனென்பாரிந்திரசாலங்காட்டுந்
சித்தனோவிவன்றனென்பாரான்றெனியோமென்பார். (ச௩)

பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்பண்ணிநாற்பாணிக்கேற
வாடல்விஞ்சையனோவென்பாரரும்பெற்றசெல்வத்தாழ்ந்து
வாடியமகனோவென்பாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினூர்நாயார்மகனிவன்கொலென்பார். (ச௪)

கரும்பனும்விரும்பநின்றகட்டழகுடையனென்பா
ரரும்பெறவிவன்றன்கூலிக்காட்செய்ததெவனோவென்பா
ரிரும்பெருங்குரவரற்றதமியனோவென்பாரவேலை
புரிந்தவனல்லனென்பாரதுமேனிபுகலுமென்பார். (ச௫)

கூலிபுங்கொண்டான்ருனெனகணக்கிலுங்குறிக்கச்சொன்னான்
வேலையுஞ்செய்யானின்சொல்லிளம்பினுங்கேளானகல்லின்
பாலறைமுனையேயாகிப்பராமுகம்பண்ணிநின்றரு
னெலநாமிதனேவேந்தற்குணர்த்துதுமென்றுபோனார். (ச௬)

தலைமகன்றிருமுன்றாழ்ந்துசான்றுவாரடிகேளிர்த
விலைபுனனகராதத்தம்பங்கெலாமளந்தவாற்றான

(ச௦) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைச்சொல். திங்களாயிரந்தொழுதா னென்றது - ஆயுள்வரையறைசெய்யும் நூலோருளொரு சாரார் பத்துமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(ச௧) கந்தாப்பன் - மன்மதன். (ச௨) வலியுகோலார் என்றது - வேலைவாங்கும் அதிகாரிகளை. (ச௫) இரும்பெருங்குரவா - தாய் தந்தையர்; இரும்பெரு = ஒருபொருட் பன்மொழி.

மலையினும்வலியவாகச்சுமத்தினர்வளைந்தசிற்றூண்
விலைரையாட்டிதன்பங்கடைத்திலள்வென்றிவேலோய். (௪௭)

வேளையும்வளைப்பினுலேவென்றவனொருவன்வந்தி
யாளெனவிங்கேவந்தபுதிந்தனைரசர்செல்வக்
காளோபோற்களிப்பன்பாடுமாவென்காலம்போக்கி
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுநினைதல்செய்யான். (௪௮)

ஆண்டகைவனப்பைநோக்கியடிக்கவுங்கில்லேமஞ்சி
யீண்டினேமென்றுகூறவிம்மெனவமைச்சரோடும்
பாண்டியனெழுந்தூநாம்போய்ப்பங்கடைபட்டவெல்லாங்
காண்டிமென்றெறிநீராவையைக்குடினொருங்கையைச்சார்ந்தான். ( )

எடுத்ததின்ககாகளெல்லாமிறைமகனுள்ளத்தோகை
மடுத்தனனோக்கிச்செல்வான்வந்திபங்கடைப்பாரின்றி
யடுத்தநோன்ககையைக்கல்லியழித்தெழுவுள்ளநோக்கிக்
கடுத்திநின்றெங்குற்றானிக்ககாசுமந்தடைப்பானென்றான். (௫௦)

வள்ளநன்கோபங்கண்டமராகோற்கையரஞ்சித்
தவ்ளருஞ்சினத்தராகித்தடக்கைதொட்டிர்த்துப்பற்றி
யுள்ளொடுபுறங்கீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளித்துநின்ற
கவ்ளையியவன்றான்வந்தியாளெனக்காட்டினின்றார். (௫௧)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புவாங்கி
யண்டமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொண்டவன்முதுகில்வீசிப்புடைத்தனன்கூடையோடு
மண்டனையுடைப்பிற்கொட்டிமறைந்தனனிறைந்ததேசோதி. (௫௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாண்டியன்முதுகிற்பட்டதச்செழியன்பன்னியருடம்பினிற்பட்ட
தாண்டகையமைச்சர்மேனிமேற்பட்டதரசினங்குமரர்மேற்பட்ட
தீண்டியசுழற்கால்வீரர்மேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம் [பூம்பு
பூண்டவெங்கரிமேற்பட்டதெவ்வுயிராக்கும்போதன்மேற்பட்டவத்த

பரிதியுமதியும்பாம்புமைங்கோளும்பன்னிறம்படைத்தநாண்மீன
மிருநிலம்புனல்காலெரிகடுங்கனல்வானென்னுமைம்பூதமுங்காருஞ்
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சுரர்களுமுனிவருந்தொண்டின்
மருவியமுனிவர்கணங்களும்பட்டமதுநாநாயகனடித்தழும்பு. (௫௪)

(௪௭) சுமத்தினொன்றவிடத்து=சுமந்தனொன்றும்பாடம்.

(௪௯) கில் எதிர்ப்பறைப்பொருளையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல்.

(௫௦) சுமந்து=முதனிலைதிரியாதுவந்த பிறவினைவினையெச்சம்.

வானவர்மனிதர்நாகாபுள்விலங்குமாசணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சரமுமலைமரங்கொடிபுல்லாதியாமசரமுமபட்ட
வூனடைகருவும்பட்டன தழும்போடுதிததனவுயிரிலோவியமுர்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினோன்றமும்பு. (௫௫)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனனகமலச் சோதியும்யாதென
வியர்தான், விண்ணவர்பெருமான வெருவினானவானோர் வேறுளார்
மெயப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியக்கர் சித்தர்சாரணர்தம்
வடுப்படாவுடம்பினிற் பட்ட, புண்ணையாதென்று தத்தமிற்காட்டி
மயங்கினார் புகுந்தவாறறியார். (௫௬)

ஏகநாயக நெவ்வுயிர்களுந் தானேயென்பது மன்பினுக்கெளிய
னுகியதிற்றனுங் காட்டுவானடிபட் டங்கொரு கூடைமண்கொட்டி,
வேகநீர்சுருங்கக்கரை யினையுயர்த்தி மிகுததுட ன்வேலைநீர் தொளித்
துப, போகிய வாறு கண்டுகோற்கையாபோய் நரையாட்டியைத்
தொடரந்தார். (௫௭)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயவின்ன மன்னனான்மறுக்க மு
ண்டேயோ, முன்புபோகியவானென் செய்தானென்னாய் முடியுமோ
விளி யெனத்திரங்கி, யென்புபோல்வெருத்த குழலினுக்கடலிறை
வணைநோக்கி நின்றிரங்க, வன்புதேனாகவருத்திய சிற்றாணமுதுசெய்
தருளினாரருளால். (௫௮)

கண்ணுதனர்க்கணத்தவர்விசம்பிற்கதிர்விடுதிப்பியவிமான
மண்ணிடையிழிச்சியின்னைவாவென் றுவல்லவைத்தமரர்பூமழையும்
பண்ணிறைநகீதவோதையும்வேதப்பனுவலுந் துந்துபியைந் தும்
விண்ணிடையிரிமிரச்சிவனருளடைந்தோமேவியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மன்றுடையானோகூடைமண்கொட்டிமறைந்த துதுடைகரைநீண்ட
சூன்றெனவுயாந்ததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோக்கி [ச்சர்
யென்றன்மேற்பட்டதென நன்மேற்பட்டதிதுவெனவதுவென வமை
நின்றவருணர்த்துநிகழ்ச்சியும்பிறாபானிகழ்ச்சியுநோகியந்நிருபன. ( )

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூண்டானாகமண்ணுடைப்பிற்கொட்டிக்
கள்ளததாராகிப்போனார்க்கனத்தாராகிச்சேனை

(௫௫) ஓவியமுர் தானடிபட்ட என்றது-சித்திரங்க ளுயிரில்லன
வாயினும் உடம்போடு கூடிநின்றலின். (௫௬) வண்ணம் யாழ் என்
றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடற்றொழிலமைந்த வீணையை.

(௫௭) நந்திகணத்தவர் என்றது - நந்திராயனாரா லேவப்பட்ட
சிவகணத்தவரை. (௫௮) ஆசங்கை-ஐயம். ககனத்தாராகி என்றது-
திருவுருவந்தோற்றது நின்றனராதலின்.

வெள்ளத்தார்பிறருங்கேட்பயினைவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறலுற்றார். (௬௧)

மறத்தாறுகடீந்தசெங்கோல்வழுதிநின்பொருள் களெல்லா
மறத்தாற்றினீட்டப்பட்டவீனையவைபுனரிதமான
திறத்தாலேநமக்குநம்மைச்சேர்ந்தவர்தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதவூரனுதவினாதுதலாலே. (௬௨)

அனையினமறுக்கஞ்செய்தாயரும்பிணப்புலவுத்தீவாய்
வனநரித்திரளையீட்டிவாம்பரியாககித்தந்தேந்
கனையிருட்கங்குற்போதிற்கழிந்தனபினனுந்தண்ட
வினையாபால்விடுத்துத்துன்பம்விளைததனையதுபொருடேதம். (௬௩)

வருபுனல்பெருகப்பார்த்தேம்வந்திகைப்பிட்டுவாங்கிப்
பருகிவந்தாளாய்மாறுபட்டனமண்போகட்டுப்
பொருககாயுயரச்செய்துபோகியவ்வனனைபோல்வாள்
பெருகியவிடும்பைதீர்த்தெம்பேருலகடையச்செய்தேம். (௬௪)

இத்தனையெல்லாஞ்செய்ததிவன்பொருட்டிந்தவேத
வித்தகன்றன்மையொன்றுமறிந்திலவேட்கையென்பால்
வைத்துனககிமமையோடுமறுமையுந்தேடித்தந்த
வுத்தமனறொடைசந்தாதிபுறப்பற்றுமொழிந்தநீரான். (௬௫)

நிறையுடையிவனையிச்சைவழியினுளிறுத்தியான்ற
மறைவழிநின்றநீதிமன்னவர்க்களந்தவாழ்நாள்
குறைபடாதானுச்செல்வவாரியுட்குளித்தவாழ்கென்
நிறையவன்மொழிந்தமாரற்றமிருசெவிரிபபத்தென்னன். (௬௬)

அச்சமுற்றுவகையீர்ப்பவதிசயவெள்ளத்தாழ்ந்து
பொச்சமிலன்பொங்குற்றொனப்புருந்துதேடி
நச்சரவசைத்தகூடனாகன்கோயினண்ணி
விச்சையிலிருக்கின்றனாக்கண்டுபோயிறறஞ்சிலீழ்ந்தான். (௬௭)

தொல்லிலீருல்கமாண்டுசுடுதுயர்நரகத்தாழ்
வல்லவென்னறிவுக்கேற்றவண்ணமேசெய்தேனீறான்
னெல்லைதீர்தவப்பேராய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்வெம்பிறவிநோய்க்குமருநந்தானீராயா. (௬௮)

(௬௨) மறம் - பாவம். (௬௪) மாறு - அடி. (௬௬) மறைவழி
என்றது - வேதத்தின்வழிநூலாகிய மதுநான்முறையை.
(௬௭) பொச்சம் - பெயர், விச்சை - சிவஞானம்.

செறுத்துநானும்மையெண்ணுதிழைத்தவித்திங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுங்கன்புவியெலாங்காவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தான்வதாகென்றிரந் தனன் மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்நகையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிச்சொல்வார். (௭௯)

பாய்திபாபுரனுமநீர்ப்பகெடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செங்கணன்போலரசவீற்றிருப்பீருங்க
ணையகனருளிச்செய்தவண்ணமேநயந்துசெயவீர்
தூயவரன்றோதுங்களுக்குழல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (௮௦)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாலிரண்டென்றாய்த்தெளிந்ததுதெளிந்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீரான்
பொய்ம்மைவானவரினீந்திப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (௮௧)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையின்விருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சுவாழ்க்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகமெய்யுணர்வினபந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாககிறநன்றே. (௮௨)

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகில்மெல்லாம்படைத்தளித்தீறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவித்துன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்கானுவின்பவீடளிக்குமன்றோன். (௮௩)

மந்தரங்கயிலேமேருப்பருப்பதம்வாரணசி
யிந்தரல்லிடங்கடோறுமிகபரயோகம்யார்க்குந்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிற்தனைதிருத்தினானத்திருவுருவாகிமன்னும். (௮௪)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேற்றெருவனாயெவருந்தங்கு
மப்பரஞ்சுடரோயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிகனிபோன்மேனாட்கண்ணுவனாதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றவேதத்தைவிருத்திசெய்தான். ( )

(௮௨) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன்திரிபு. (௮௩) இச்சை
என்றது - ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டி வைத்த
நேயம். வானவா என்றது - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனென்னு
மிவர்களை. (௮௪) பருப்பதம் - ஸ்ரீபர்வதம். வாரணசி - காசி.

(௮௫) வேற்றது என்றது - உயிர்கடோறும்விவரிற்றிலை.

தன்னருளானஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலென்னைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றாலவாயுகடம்மைப்
பன்னருந்ததியாலேத்திவிடைகொடுபணிந்துபோவார். (எ௬)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றாட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடார்ந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவாரின்மீனின்மி
னென்நனார்செலவுந்கூப்பிடெல்லசென்றணியனாகிச்
சென்றடிபணிந்தத்தென்னன்விடைகொடுத்திரும்பினானே. (எ௭)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கினொளையடைந்துதான்பிரம்புநீட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
நிறைந்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானுன. (எ௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்வொடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி. (எ௯)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறந்தபல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேரின்றிருமேனியானேனே. (அ௦)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாடுறனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணுண்டுபுலைநகந்
துய்க்குமருந்தாயர்களைவான்மாறாய்நின்றுணையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவொன்றறியாமையொறுத்தேனே. (அ௧)

பாதிபுமையுருவானபரமேட்டியெனகிம்மை
யூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கும்
நீதியினும்மீதிரியாம்நின்றருளாயவதரித்த
வேதியையறியாதேவெறுத்தநாடுறுத்தேனே. (அ௨)

மாயாவிருத்தியினுன்மாழாந்துமாதவனா
யாயாதொறுத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்

(எ௭) தொடக்கு - பாசபந்தம். (அ௧) வீணை - கண்ம் மலம்.
பொய் - மாயாமலம். (அ௩) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின் றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
ருயானாய்தண்ணளிக்குன்றமியேன்செய்கைம்மாறே. (அ௩)

நின்னையுணர்ந்தவரவேதநெறிவேள்விசெய்தூட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிலளிம்பிட்டெவ்வயிர்க்கு
மன்னவனெசெந்தவார்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவனோரன்னையாய்வந்தாளோ. (அ௪)

அன்றுசிறுத்தொண்டரிடம்பிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டலூணும்போ
னன்றுநரையாட்டியிடுபிட்டநயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெநதாயே. (அ௫)

நரியாவும்பரியாக்கிடத்தியுமம்பரமன்றித்
தரியாயான் நருதுகிலத்திருமுடிமேற்றறித்துமறைக்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைதிளைத்திறுமாந்திருந்தேனே. (அ௬)

விண்சுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காய்ச்சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளிர்
மண்சுமக்குமள்ளராய்வந்திலலோவந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடி காண்பாரோ. (அ௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபலமுறையாலேதுதித்தடைந்தோர்க்கன்பரிவரிவரைத்தேறி
னன்றுமிகப்பரபோகம்வீடுபெறவெளிதென்றுநகைத்தார்வேந்த
னன்றுதிருப்பணிபூசைபிறவுநனிவளம்பெருக்கியழகார்வெள்ளி
மன்றுடையாரடிக்கன்புமுயிர்க்கன்புஞ்சுரந்தொழுகிவாழ்நாளில். (1)

முன்புபெருந்துறையார்க்கு மடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையா
லீட்டிந், தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த தழைத்துவரு பயனே
போற் றிலயுவாவி, னன்பனிகான்மதிகண்ட வுவரியெனப் பலசெல்
வநாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகநாத னெனுமகப்பெற் றின்பத்து
ளின்பத்தாழ்ந்தான். (அ௮)

அம்மகளைமுடிசூட்டி யரசாக்கிவாதலு ரமைச்சர்சார்பான், மெ
ய்ம்மையெறிவிளங்கியிரு வினையொப்பி லரன்கருணை விளைந்தேனாக்

(அ௯) அம்பரம் - ஆகாயம். (அ௭) புள்ளாய் விலங்காய் என்
றது - அன்னமும்பன்றியு மாய்த்தேடியு பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௯௦) வினையொப்பு - கன்மசமத்துவம்.

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக் கடற்படிந்து முக்க
ணமூர்த்தி, செம்மலாத்தா ணீழலடைந்தான் நிறலரிமர்த்தனனென்
னுந் தென்பாறவேந்தன். (கூ௦)

மேற்படி வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதலூமுனிகடம்மைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வார்பதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணாமறையோர்வேள்விப்புக்கையண்டமுடிசூண்டி
யெழுவுவடவரைபோற்றேறான்றுமெழிற்றில்லெழுதார்சோந்தார். (கூ௧)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியாலயத்தெய்தியெய்மையான
சோதியறிவானந்தச்சுடருருவாஞ்சிவகங்கைதோய்ந்துமேனி
பாதிபகிர்ந்தவள்காணப்பரானந்தத்தனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலங்கண்டுகார்தநேரயம்போற்சார்ந்தார். (கூ௨)

அன்றுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட கோலமே யருளானந்த,
மன்றினிடத் தெதிர்தோன்றி வாவென்பாளொழுகன் மணிவாய்தோ
ற்றி, நின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலகண்டாரஞ்சலித்தார் நிலமேல்
வீழ்ந்தா, ரொன்றறியபுலன்காண வழிநீந்திமெய்யனபினுருவமான்.

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்வீளை சிவானந்த மதுவைவாரி,
புண்டுவாசகம்பாடி யாடியழல் வெண்ணெயென வருகுந்தொண்டர்,
விண்டுழா வியகுமி மன்றுடையான் நிருவாக்கான் மிருந்தநேயங்,
கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைக்
குறுகியங்கண். (கூ௩)

குறிகுணங்கள் கடந்ததனிக் கூத்தனுரு வெழுத்தைத்தின் கொ
வொளோச்சிப், பொறிகரணக்காடெறிந்து வீசிமனப் புலந்திருத்திப்

(கூ௨) வீதிதொறும்வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சி என்றது - திருவீதி
களிலுள்ள அந்தணர் மூவாயிரவரும் சிவகணநாதர்களாதலின்.

(கூ௩) புண்டரிக மலர் என்றது - (பிரமாண்டமே பிரமபுரமெ
னவும் இப்பிரமாண்டத்தி னுள்ளிருக்குந் திலிலவனம் புண்டரிகமெ
னவும், சாந்தோக்கியவுபநிடதங்கூறலின்) திலிலவனத்தை. வாசகம்
பாடி என்றது-கண்டப்பத்து என்னுந்திருப்பதிக மருளிச்செய்தமை
யை. (கூ௫ கூத்தனுரு வெழுத்தைத்து என்றதை- “ஆடும்படி
கேணல்லம்பலத் தானையனே, நாடுந்திருவடியிலேநகரம், கூடும் -
மகரமுதரம் வளர்தோள்சிகரம், பகருமுகம் வாழுடியபார்” என்னும்
உண்மைவிளக்கச் செய்யுளானுணாக. அருந்தாதருந்தல் - ஆன்ம
போதவழிநின்று துகர்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசெவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங்களைத் தருணன் னீர்கால்பாய், வறிவுருவாய் விளைந்ததனிப் பரானந்தவரு தருந்தா தருந்திரின்றா. (௯௫)

மானியாயுஞ் குயவரியும்வந்தொருங்குநின்றிரிஞ்சமயங்குகானத் தானிகாகன்றெனவி ரங்கிமோந்தூக்கவானந்தவருட்கண்ணீனாக் கானியாபுள்ளினம்பருக்கருணைநெடுங்கடலிருக்குங்காட்சிபோலப் பாறிநெவண்ணீற்றன்பரசைவின்றிச்சிவயோகம்பயிலுநாளில். ( )

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போந்தாமுவாயிரமெய்ப்போதவேத வித்தகரோடேமுநாள்வரையறுத்துச்சுன்னாட்டிவிவாதஞ்செய்வா ரித்தகையநாளேழில்யாமிவனாவேறுமெனுமெண்ணம்பூண்ட சித்தமுடையவராகவவாகனவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர். (௯௭)

வாதவூரனைவிடுத்துவாதுசெய்வீனானவிழித்துமறையோரந்தப் போதவேதியராவனம்புகுந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிலாடும் வேதநாயகன்பணித்தவழிநின்றாரொதிர்மறுப்பமீண்டுபோந்து காதராகுலமுழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிர்த்துக்கலியைக்காய்வார். ( )

பின்னுமவர்களவினகண்மன்றுண்டம்பிரியாதபெருமான்வந்து [னு முன்னவனைப்பெருந்துறையிற்குருந்தடியிலாட்கொண்டமுறையினு மின்னிசைவண்டபிழ்மணிபோற்பாடுங்காரணத்தாலும்யாமன்றிட்ட மன்னியபோமாணிக்கவாசகனென்றழைமின்களவருவனென்றன். ( )

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென்றவார்நாமொழிந்தழைப்பவன ர்ந்தூராத, னறக்கருணையிதுவோவென்றவரோடுமெழுந்தூரகரடை ந்துமண்ணுந், துறக்கமுநீத்தருவருத்தார் மன்றெடுத்துணக்கமலந் தொழுதுமீண்டோர், நிறக்கனகமண்டபத்திற் புக்கிருந்தாரறிஞாகு ழா நெருங்கிச்சூழ. (௯௦)

மேற்படி-வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசேவரப்போர்வைதாங்கும் புத்தனாவேறுவைத்துப்புகனமினும்மிறையுதுலு மத்தலைநின்றோரொய்துங்கதியுமென்றழ்ந்தகேள்வி மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகாவினாவினோ. (௯௦௧)

(௯௬) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடைய புலி. இது உவமைத் தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நி லைத்தொடர். (௯௮) காதரம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேத நாயகன் பணித்த வழிநின்றா எனறது - தில்லையிலிருக்கவென முன் னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௯௦௧) சேவரம் - கடுக்காயிற ரோய் த்த போர்வை ; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானத்தானும்வாசகப்பெருமான் றம்மை
வினவியழுன்றுமுததேசாதியின்விதித்தார்வேத
மனையவர்கேட்டழுன்றுமதுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (க0௨)

இன்றிவர்க்கதுமானாதியெடுப்பதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவர்கடாமேயுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேதிண்மையாலேயதுமானவளவையாலு
நின் றவன்றுங்கோனாதிநிறுத்தியமூன்றுமென்றார். (க0௩)

பொன்றுதன்முத்தியென்பாரபூசுரர்பிரானேநோக்கி
யின்றெமைக்காட்சியொன்றால்வென் றனமென்றீராநா
னன்றுதுங்கடவுடன்னையளவையாண்டியெம்மை
வென்றிமென்றாராந் தும்வென்றவர்முறுவல்செய்யா. (க0௪)

பிறவியந் தகர்க்குவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதன்னாறதேவரான்மனத்தால்வாககா
லறிவருஞ்சோதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுங்கொள்கையானல்லனென்றார். (க0௫)

தேற்றமில்லாதாருங்கள்சிவனுக்குந்திருநீற்றுக்குந்
தோற்றமெப்படிதிட்டாந் தஞ்சொலலுமினென்றார்நூயோர்
வேற்றுமையறநாமின்னேவிளங்குதமதனைநீங்க
டோற்றபினுமக்குத்தண்டம்பாதுகொல்சொனமினென்றார். (க0௬)

செக்குரலிடையிட்டெம்மைத்திரிப்பதுதண்டமென்னு
வெக்கரம்புத்தர்தாமேயிசைததனொரிவாய்நாகங்
கொக்கிறகணநீந் தாரன்பருலர்ந் தகோமயத்தைவாங்கிச்
செக்கரந் தழல்வாய்ப்பெய்துசெவந்திடவெதுப்பிவாங்கி. (க0௭)

இவ்வண்ணமிருக்குமெங்களிறைவண்ணவடிவுமந்தச்
செவ்வண்ணமேனிபூதத்திருவெண்ணீறதுவுமென்னு
மெய்வண்ணமுணர்ந் தவேதவித்தகரவைமுன்காட்ட
வய்வண்ணமரியாமூடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றார். (க0௮)

(க0௨) காட்சியானு மனவதுமானத்தானும் என்றது - புத்தசம
யிகளுக்கு அளவைகளுந் காட்சியும் அதுமானமுமே யளவைகளாத
லின். (அளவை-அளநதறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது-உத்
தேசம், இலக்கணம், சோதனைகளை. (க0௩) ஏது என்றது - சகச
ஏது, காரியஏது, அநுபலததி ஏதுக்களை. (க0௪) அளவையால் எ
ன்றது-காட்சியளவையை. (க0௬) தோற்றம் - இயைபு.
(க0௭) எக்கர்-பொருதற்றொழிலுடை பவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிறப்பதின்பந்
தங்குவீடென்றுதேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரானமூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டிலிலைமல்லன்மாநகரில்வந்தான். (௧௦௧)

யாவோயாகவின்றிங்கென்மகண்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவோவென்றேரொன்றானுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேழுத்தியென்பார்மணிமுதன்மூன்றுந்தங்க
டேவோயென்றென்றுள்கிச்செய்யவுந்தீராதாக. (௧௧௦)

அந்தனர்பெருமான்முன்போயரசுன்றன்மகளைப்போகட்
டிந்தநோய்நீரோதிர்க்கவேண்டுமென்றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடன்னைச்
சிறதைசெய்தருட்கணைக்காற்றிருந்திழையவனைநோக்கா. (௧௧௧)

வேறுவேறிறைவன்கீர்த்திவினாவுரையாகப்பாடி
யீறிலானன்பர்கேட்கவிறைமொழிகொடுத்தமூங்கை
மாறினாள்வளவன்கன்னிமடவரல்வளவன்கண்டு
தேறினன்சிவனையெல்லாத்தேவர்க்குந்தேவனென்னு. (௧௧௨)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடு
மன்பரைமூனிவாமூவாயிரவரையடியிற்றாழ்த்து
முன்பவர்சொன்னவாறேமூர்க்கரைத்தடிந்தும்ன்று
ளின்பரைநடங்கண்டேத்தியிறைமகன்சைவனானு. (௧௧௩)

மாசறுமணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலைசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடுகலந்தூநின்றாசிவனருள்விளக்கவந்தார். (௧௧௪)

அறுபத்தொன்றாவது

மண்சுமத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௭௦ - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௧௦௫.

(௧௦௧) இறப்பதின்பம் தங்குவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்றது-
பஞ்சகந்தங்கெடுத்தே இன்பமிகக முத்திலையென்று தேற்றிய புத்த
சமயத்தை. (௧௧௦) மூங்கை - ஊமை.

(௧௧௨) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிகளாகிய
புத்தர்கள்.

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்தபடலம்.

.. . . .

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசககாக்கதியிலவிடுத்திறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியினைவிடுத்துச்சமணாபடிநெருமுருங்
கூனல்வழுதிசுரநதணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (க)

வாகுவலத்தான்சுநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகன்சுரதமாநனையான்றிருமைநதன்
வாகுவலததானமறங்கடிந் துமண்ணாருவகுங்குமத்தென்னன். (உ)

அன்னன்குமரன் கருப்புரபாண்டியனுவன்சேய்காருணிய
மன்னுவன் நன்மகன்புருடோத்தமனுவன் நன்மகனாகு
மின்னார்மௌலிச்சததுருசாதனபாண்டியனும்விறல்வோந் த
னின்னன்மகனகூண் பாண்டியனாமிவன றேள்வலியாலிசைமிககான்.

திண்டோள்வலியாற்குடநாடர்செம்மநனையுமாரலங்கல்
வண்டோலிதாரிரவிகுலமருமான்நனையுமலைநதுபுறங்
கண்டோர்குடைக்கீழ்நிலமுன்றுங்காவல்புரிநதுகோலோச்சிப்
புண்டோய்குருதிமறக்கன்னிப்புக்கழ்வேல்வழுதிரிகழ்நாளில். (ச)

விண்டுழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக்குவையும்
வண்டுவிழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநலகிக்
கண்டுகூடற்கோமகனைககாலில்வீழ்ந் துதன்னாடு
பண்டுபோலக்கைக்கொண்டிபோனன்தேறார்பனந்தாரான். (ஈ)

சென்னிக்கோனுத்தானின் நதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதில்புகழொளியால்விளக்குஞ்சைவமணிவிளக்கைக்

(க) அல்-இருள். பால்நல்மணிவாய்-பால்மணங் கமழும் மிகவு
மழகிய திருவாய. கவுணியன் என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்ப
வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரை. கூனல் வழுதி-கூண்பாண்டியன்.

(உ) வாகுவலம்-புயவலி. (ச) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்ம
ல் என்றது-சேரனை. இரவிகுலமருமான்-சோழன். மறக்கன்னி-வீர
விலக்குமி. (ஈ) ஆயம் - மகளிாகூட்டம். (ஈ) திலதப்பிடி - இது
இல்பொருளுவமையில் வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ-திக்கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கொளரியர்க்கு
வன்னிக்கோமுன்மணம்புணாததிவாங்கினுன்றன்வளநரடு. (௭)

மேற்படி-வேறு.

வளவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையாகரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமுமணியும்போகம்
விளோலிமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (௮)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலச்சிறையென்பானங்கோர்
மேதருகேள்வியானேவிடுததன்னமீண்டுதென்னன்
காதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்பதுமக்கோயின்
மாதமைணநதுசெல்வான்போல்வநதுமதுரைசேர்ந்தான். (௮)

மலர்மகண்மார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலச்சிறையருணனுங்கேள்வித்
தலைமையும்தியுமிக்கதனமையுநதூக்கிநோக்கி
நலமலியமைச்சனாக்கிநாளில்மபுரக்குநாளில். (௯)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகடனடைந்தான்போலக்
கொல்வினையிலராய்வஞ்சங்கொண்டுமுன்னுட்த்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கவேடாசொல்வலியிற்பட்டு
நல்வினையுதவாத்தென்னனுன்மறையொழுக்கநீத்தான். (௧௦)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்டோ
னாத்தலிற்கன்னிநாடுமமணிநுண்மூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுத்திச்செல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைந்ததுவேதநீதி. (௧௧)

பறிபடுதலையும்பாயினுடுககையும்பாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமத்திராத்தியெனறுரைக்குநாவு
மறிவழியுளம்போனான்றழிநதவெறறையுங்கொண்டு
குறிகெடுமணங்குஞ்நீந்தாங்கமணியைநகொண்டதெங்கும் (௧௨)

(௮) பொற்கலிங்கம் - பீதாம்பரம். (௮) மாயக்கடவுள் என்
றது - திருமால். செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்
னுங் கோயிலில் வசிக்குந திருமகள்.

(௯) மலாமகண் மார்பன் - திருமாலையொத்த பாண்டியன்.

(௧௦) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி
நின்றது. நக்கன் - அருகன். மாதவநெறி என்றது - சிவபுண்ணிய
வழியை. (௧௧) வேதநீதி - சிவாகமம்.

(௧௨) கலன் - கமண்டலம். அத்திராத்தி - சுவர்க்கம், நரகம்,
கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு மண
ங்கு - பொலிவழிநத மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருந்தினிற்சிறந்தகற்பின்மங்கையாக்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சரீற்றிருழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீறிடாராய்ச்சிவனடிச்சராபினின்றார்.

(௧௩)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமணகலைகட்டிண்டு
மெய்யுராவேதநீதிவியனபயிர்தலைச்செய்தோங்கச்
செய்யுநரெவரோயென்றுசிற்தையிற்கவலைபூண்டு
நையுநராகிக்கூடனாதனைவனங்கப்போனா.

(௧௪)

பேதுறறமுனிவர்க்கன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேத்தின்பொருளேயிந்தவெஞ்சமணவலையிற்பட்டுப்
போதத்தையிழந்தவேந்தன்புந்தியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாயென்றடிபணியுமெல்லு.

(௧௫)

வேதியனொருவன்கண்டிவேடமும்பூண்டோன்மெய்யிற்
பூதியன்புண்டரீகபுரத்தினும்போந்தோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வந்தான்மங்கையாக்கரசியாரு
நீதியவமைச்சோறுநெர்படவவனைநோக்கா.

(௧௬)

எங்கிருந்தத்தணுளீர்வந்தனிரொன்றாராய்ந்த
புங்கவன்சென்னிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்ற
னங்கவநகுண்டானபுதுமையாதறைதிரொன்றார்
சங்கரற்கன்புபூண்டோனனுண்டென்றுசாற்றுகின்றான்.

(௧௭)

எழிசைமறைவல்லாளர்சிவபாதவிதயரொன்னக்
காழியிலொருவருள்ளாரகாரமணகங்குலிப்ப
வாழியிலிரவியென்னவொருமகவளித்தியென்ன
ஆழியிலொருவன்றோயுளகினோற்றொழுகின்றார்.

(௧௮)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினாலகமுய்யச்
சேயிளங்கதிபோல்வந்தான்செல்வனுக்கிரண்டாண்டெல்லு
போயபின்மூன்றாமாண்டிற்பொருகடன்மிதந்ததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடுமவிடையின்மேனடந்தூங்கை.

(௧௯)

(௧௩) மருந்து-அமுது. குழைத்தன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருந் திரு
நீறிடாராய் என்றது-பாண்டியனுக்கஞ்சி விதிப்படி. நீரிற் குழைத்தணி
யாமல் மறைவுபட ஆணிர்துவந்தன லொன்பதை விளக்கிநின்றது.

(௧௮) ஊழியிலொருவன் என்றது-மஹாப்பிரளய காலத்தில் ச
ராசரப்பொருள்களை தனசத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின். காழி-
இது காளி என்னும் நாகம் பூசித்ததால்வந்த காரணப்பெயர்.

(௧௯) பொருகடன்மிதந்த தோணிஎன்றது - மகாப்பிரளயகா
லத்தில் சீகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமூலப்பாலிளோடு ஞானமுந் திரட்டிச் செம்பொற்
சூருமணிவள்ளத்தேந் திககொடுப்பவப்பாலன்வாங்கிப்
பருதியெண்ணி நந்தவேதா கமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகிலிபிறவுமோதா துணர்ந் தனன்விளைந்தஞானம். (௨௦)

நம்பந் தமறுப்போன் ஞானநாயகன் ஞானத்தோடு
சம்பந் தஞ்செய்யு ஞானசம்பந் தனாகநாவில்
வம்பந் தமூலமெயஞ் ஞானவாணியுந் காணிகொள்ள
வம்பந் தமறைகளெல்லாமருந் தமிழாகக்கூறும். (௨௧)

கரும்பினிந் கோதுநீ த்துச்சாறகெட்டிபேபோல்
வரம்பிலாமறையின் மாண்டபொருளெலாழாணத்தெள்ளிச்
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிராணிந் தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மாலேசிவமணம்விளையச்சாததி. (௨௨)

பருமத்தமூலயாள் பங்கனருளினுற்பசும்பொற் றுளந்
திருமுத்தின் சிவிகைகாளந் தெணமுத்தின் பந்தரின
நிருமிதவகைபோற்பெற்றுப்பாலையெய்தலாககிப்
பொருமுத்தந் திருமீழிப்பொற்படிக்காசுபெற்று. (௨௩)

அருமறைவணங்குங்கோயிந் கதவினையடைக்கப்பாடிப்
பரனுறைபதிகளெங்குந் தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவாறுங்கண்டுவணங்கவும்வருவொன்னுத்
தருமநூலணிந் ததெய்வத்தாபதன்சாற்றலோடும். (௨௪)

கற்பலர்கொடியன்னுருந் தென்னவன்கண்போல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன்றுதங்கோமானெய்யிற்
பொற்புறுநீறுகண்டுபூதிசாதனத்தாலெய்துஞ்
சிற்பரவீடுகண்டமகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தோராணர். (௨௫)

தங்கள்பேர்தீட்டியோலெவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணாத்வத்தப்பூசுரன்கையிற்போககி

(௨௦) சார்வாய் விரிகிலு என்றது - காளுடம், தக்கிணமுதலிய
ஆகமாங்கங்களும், சிகிச்சை, கற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும்,
வழிநூலாகிய உபாகமம், மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(௨௧) வம்புஅந்தம் - கச்சினமுரு. அம் பந்தம் என்றதில்-பந்தம்
வேதத்தினோடுறுப்பு. (௨௨) மறைவணங்குங்கோயில் - வேதாரண
யம். தருமநூல் - வேதம்விதித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(௨௩) கொடியன்னுர் என்றது - மங்கையர்க் கரசியாரை. தெ
ன்னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பரவீடு - ஞானமய
மாகியபரமுத்தி. (௨௪) சண்பைநாடர்-ஆளுடைய பிள்ளையார். ச
ண்பை-சீகாழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன்னு
மங்கயற்கண்ணிகோணப்பணிந்துதம்மகத்திந்புககார். (௨௬)

பண்படுவேதச்செல்வன்வல்லேபோப்பழுவேலிச்
சண்பையாபிராணைக்கண் டெறியுண்டுதலைகளெல்லாம்
புண்படத்திரியுங்கையர்பொய்யிருள்கடந்தாராதந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாசுரமெடுத்திச்சொன்னான். (௨௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்குருவேந்த ரடிபணிந்தடியேன குலச்சிறை விளம்பும்விண்
ணப்ப, மிங்கெழுந்தருளிச் சமணிருளொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீ
றளிததுப், பொங்கிரும்பிணைகுழ் தென்றமிழ்நாட்டைப் பூத்சாதன
வழிநிறுத்தி, யெங்குளைக்காக்க வென்றபாசுரங்கேட் டெழுந்தனர்
கவுணியர்க்கிறைவா. (௨௮)

ஆதகாதிதுவென்றோதுவார்நாவுக்கரையர்நீர்சிறியவரவரே
பாதகமருசாராதம்மொடுமன்பன்னுட்பழகியவெனையவர்செய்த
வேதனையளந்துகூறுவதென்னவிடுகதில்லம்மவோவுமக்கிப்
போதுநாள்கோள்கள்வலியிலவென்னப்புகலியர்வேந்தரும்புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல விண்ணமிகைப்ப தெ
னவர்செய், வெந்தவேதனையி னுய்ந்தநீராள்கோள் விலங்குபுள்ள
வுணாபேய்பூத, மந்தமிலபலவு மம்மையோடப்பனாணை யானடப்பன
வவர்நஞ், சிந்தையேகோயில் கொண்டுவிற்றிருப்பத் தீங்கிழையாவெ
ன வெழுந்தார். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பச்சங்கங்காகளம்வாய்விட்டேங்கச்
சாமரைபணிப்பமுத்தின்பந்தரிற்றரளத்தெய்வக்
காமருசுவிகைமேற்கொண்டமணிநுள்கழுவுஞ்சோதி
யாமெனநெறிக்கொண்டசுனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (௩௧)

செம்பியனாடுநீங்கித்தென்னவனாடுநண்ணி
வெம்பியசுரமுமுல்லப்பறவமுமேகவிலலைத்
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந் துறந் துபாகுத்
தம்பிகையுடையான்குடனகர்ப்புறனனுக்கச்செல்வார். (௩௨)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்குழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசுவிகைமீதுநகைவிதெரளப்பந்தர்

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துத்தீர்த்து
விண்ணியனமுழுவெண்டிங்கள்விளக்கமெயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேப்படுகுமுதசெவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசுனத்தார்தம்மிற்பொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணி ருள்கிழியப்பானு
வாம்படிவந்தானென்றென்றார்த்தெழுமோசைகேளா. (௩௪)

நின்றுண்டிதிரியுங்கையொதிர்வந்தூர்விந்துங்கள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்கின்னமென்கொல்லீநென்கொல்லாணாவென்றீ
ரொன்றனர்தடுத்தாரொன்றுமீநிலானடியாரூதம்மை. (௩௫)

மாமனமொழுகச்செல்லுந்திண்டிற்றன்மத்தவெழந்
தாமரைநூலாற்கட்டத்தடைபடவற்றோகொற்றக்
காமனைமுனிந்தார்மைந்தர்கயவர்தந்தடையைரீத்துக்
கோமணிமாடமுதூரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைசாபந்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மும்முறைவனைந்துருளமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீர்த்ததிருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்ம்மயவெள்ளத்தாழ்ந்துநின்றனாவேதச்செல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றநின்னைவந்திசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சச்சமணனாரெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யத்திருவுளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயென்றுகுறித்துணாபதிகம்பாடி. (௩௮)

வேண்டுகொண்டருளைப்பெற்றுமீளும்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வெனறவாஃசமுனிகளென்ன
வாண்டொரொருவர்வேண்டவவாதிருமடத்திலன்பு
பூண்டெழுகாதலோடும்போயினாபுகலிவேந்தா. (௩௯)

(௩௩) தீர்த்து - நீங்கி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிங்கம்-பரசமய கோளரி. (௩௫) கொன்றறஞ்
சொன்னதேவை என்றது - உயிர்களனைத்தையுங் கொன்று தருமங்
கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனிந்தார் மைந்தர் என்றது - சிவகுமாரராகிய
இளையபிள்ளையாரோ ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(௩௭) கைம்மலை என்றது-வெள்ளையானையை. திரு என்றது -
உமாதேவியாரா.

(௩௯) வாஃசமுனிகளென்றது - ஆளுடைய வரசினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கங்குல்வாயமணர்செய்யுங்கருதருஞ்செயலுந்தங்கண்
மங்கலமரபின்வந்தான்வருத்தமுந்நாணவஞ்சிச்
செங்கதிரவன்போய்மேலேச்செழுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தான். (ச௦)

மாறுகொளவுணர்செய்யும்வஞ்சனைக்கிடனாயொத்து
வேறறநட்டிச்செய்வான்வந்தெனவீரிந்தகங்கு
லீற்றமுனைத்தவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கங்குலெல்லே. (ச௧)
கலிநிலைத்துறை.

வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடங்கலேறடைந்த
செய்தியைத்தெரிந்தயன்மலையிடங்களிற்றிரண்ட
கைதவத்தவண்ணையிரங்கயவருமொருங்கே
யெய்திமுத்தமிழ்விருகர்மேற்பழித்தழலிழைத்தார். (ச௨)

மெய்யிலசிறுதையாரத்தழற்கடவுளோவிளித்தாங்
கெய்தியெம்பகையாயினோருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணித்தனாசிறுவிதிமகத்துக்
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினுன்கலங்கி. (ச௩)

சனர்தாஞ்சுடத்தீயினையெடுத்தனோகி
ஞானபோனகர்மடத்தினிற்செருகினூர்ந்தா
தானதீப்புகையெழுவதையடிவர்கண்டு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்த்தினூர்வல்லே. (ச௪)

சிட்டர்நோக்கியத்தீயினத்தென்றமிழ்க்கூட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிகந்
துட்டர்பொய்யுளாமேற்கொண்டுதொன்முறைதிறந்து
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினூர்விடுத்தார். (ச௫)

(ச௦) மங்கலமரபின்வந்தான் என்றது - பாண்டிமாதேவியாரை.
(ச௧) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்த மொக்குள் -
புண்பட்டெழுந்த கொப்புளங்கள்.

(ச௨) கைதவம் - வஞ்சனை. பழித்தழல் - அபிசாரவேள்வி.

(ச௩) சிறுவிதி - தக்கன். (ச௪) சுடத்தீ - கட்புலங்களுக்குத்
தோன்றுந்தீ. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்த பிள்
ளையார். (ச௫) சிட்டர் - மேலானவர், தொன்முறை - தொன்று
தொட்டுவந்த மதுநான்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தரசனைவெப்புநோயாகித்
தொடுத்ததிட்டபல்கலன்களுந் துகளெழுப்பனிரீர்
மடுத்தசாந் தழுங்கலவையுமாலுயங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழுப்புரவலன்பதைத்தான். (ச௬)

வளவர்கோன்றிருமடந்தையுமந்திரரோஹர்
தளர்வடைந் துநன்மருத்துநூல்விஞ்சையர்தமைக்கூ உய்ப்
பளகில்பனமருந் தருத்தவம்பார்வையினாலும
விளைவதேயன்றிவெஞ்சுரந் தணிவதுகாணார். (சஎ)

சவலைநோன்புழந் திம்மையுமறுமையுஞ்சாரா
வவலமாசனாவிடுத்தனரனைவரும்பாத்ததுத்
தவவலத்தினுமருந் தினுந் தணிந் திலதாகக்
கவலையெய்தினுரிருந் தனாவிடிந் ததுகங்குல். (சஅ)

வட்டவாழியொன்றுடையதேர்ப்பரிதிதன்மருமான்
பெட்டகாதலகூர்மருகனைப்பற்றியபிணிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வந்தெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (சக)

வாலிதாகியசைவவான்பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலியாகியோரிருவரும்வேந் தனைநோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுமியினோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்ந்தார். (௩௦)

பொய்யர்சார்பினைவிடாதவனீங்குரீர்புகன்ற
சைவரீநீட்டுப்பார்ப்பதுதருவதோவென்ன
வையநீயெனைத்திறத்தினாலாயினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேண்டுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (௩௧)

அழைமினீண்டெனவரசனுமிசைந்தனனார்வந்
தழையுமந்திரத்தலைமகன் றணிந் கொங்கும
விழவுதுங்கநன்மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின் றமிழ்விசுரகர்தமமடத்தில்வந் தெய்தார். (௩௨)

(ச௬) வெப்புநோய் - சுரநோய். (சஎ) மருத்துநூல் - ஆயுள்
வேதம். பாறவை என்றது - உபசரிப்பினை.

(சஅ) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம்-வலியின்
மை. மாசு - குற்றம். (சக) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-
திரை. (௩௦) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறை
யாரும். (௩௨) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விசுரகர் என்றது-ஒதா
தே முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையாராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாரமுதை
யின்றுகணகாரானுகெண்டெற்றேபெறெய்திச்
சென்றிறைஞ்சினெழுந்திருந்தீயமணசூழ்ச்சி
வென்றசிறதையொன்றனர்பூரதராய்வேந்தா. (௫௩)

நன்றிருந்தனிரோயெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினுர்தம்மையும்வினவ
வென்றுதம்மருளுடையவாககெவன்குறையென்னு
வொன்றுகேணமைகூரன்பினுரிதனையுமுரைப்பார். (௫௪)

கையர்மாளவுநீற்றினுற்கவுரியன்றேய
மும்வதாகவுமின்றுதம்மருளினுலொலிநீர்
வையையநாடனமேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டிமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார். (௫௫)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சுரந்த
பரந்தரித்திலயானமேற்பனிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பலென்றேருவாடுனத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவாபாண்டியன்கோயிலிற்புகுவாரா. (௫௬)

வாயிலெங்கணுந் தூபமும்பகலவிளக்குந்
தோயகும்பமுங்கொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்தவன்றிச்
சேயகாகளவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினுரமணர்தங்கோளரியனையாரா. (௫௭)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின்
மேவினாரவரநோக்கினுனமீனவன்றெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமனாயெனமுகமலர்ந்து
பாவியென்பிணிதணித்தெனைப்பணிபொணமினென்றான். (௫௮)

புலத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்டுளம்புழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலோயுன்றன்
வலப்புறத்துநோயிவரையும்ற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியென்றனாகைதவன்சொல்வான். (௫௯)

அனையசெய்தொன்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
நனைநினைநதுகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துக்

(௫௩) பூரதராய் - சீகாழி. (௫௫) கையர் - கீழ்மக்களாகிய சமணர். (௫௬) யானம் - சிவிகை, பனிக்கதிர் - சந்திரன்.

(௫௭) தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(௫௯) புலத்தொழில்-இழிதொழில். (௬௦) அசோகன்-அசோகமர நிழலில் வசிக்கும் அருகன். டீலி-மயிலிறகு, கனை-ஒலி.

கணைகொளாலிரீர்சிதறியுநெய்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனாதீர்திடக்காணார். (௬௦)

‘தீயாமானமிக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோராபுண்ணியப்பையுணீர்ள்ளிக்
காயுநோயதுதணித்திடக்கருதினாரதனை
மாயநீற்றெனவிலக்கினாமாயசெயதழிவார். (௬௧)

ஆண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிரீற்றள்ளிக்
கொண்டவாருமென்றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டகாவலுனேவலர்கைக்கொடுவந்தார்
வண்டலொவ்வாராவழுதிநோய்தணிப்பவர்வாங்கி. (௬௨)

மருந்துமந்திரமாயவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பலீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரன்றிருநீற்றெனச்செப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமததைந்து. (௬௩)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சுரந்துந்த
மையில்கிந்தையோர்வெகுளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததண்பனிரீர்விரைச்சந்தனந்திமிர்த்தா
லெய்துதண்மையதாயினதிறைவலப்பாகம். (௬௪)

பொழிந்ததண்மதுத்தார்புனைபூழியர்கோலுக்
கிழிந்தசெய்கையர்கைதொடவெரியிகுரத்தாற்
கழிந்ததுன்பமுங்கவுணியர்கைதொடச்சுரந்தீர்ந்
தொழிந்தவின்பமுமிருவினையொத்தபோலொத்த. (௬௫)

ஐயவ்வுச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்னு
வையைநாடவன்வல்லமண்மாசுதீர்த்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையும்மிகளையொழித்தல்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்தனைசிரபுரக்கோனை. (௬௬)

பிள்ளையாரிடப்பாகமும்பண்டுபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டங்கையானீவுமுன்மேனா
ளுள்ளகூடொடுவெப்புகோயொழிந்துமீனுயர்த்த
வளனன்மாசறக்கடைந்தவிண்மணியெனப்பொலிந்தான் (௬௭)

(௬௧) பாயகேள்வியோர் - பிள்ளையார். புண்ணியப்பை-விபூதிப்
பை. (௬௩) பதிகம்என்றது- “மந்திரமாவதுநீறு” என்னுந்திருப்
பதிகத்தை. (௬௪) மை-குற்றம். (௬௫) கழிந்த-மேலிட்ட; கழி-மி
குதி. (௬௭) உள்ளகூடொடு என்றது-கூன்இடப்பாலுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொரு காரணத்தாற சவுந்தரிய பாண்டியனென் றாகிய
ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற் பரிசுத்தாற்
மெருட்டும்வாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைநெழுத்து முபதேசப்
பேறடைநதுபொலிவால்வஞ்சந், துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்து தொல்
வேத நெறியடைந்து தூயனானான். (ஈஅ)

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன்சுரநதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - எக - கரு*திருவிருத்தம் - ௩௧௭௩.

உ

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலராவாயாதீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீறுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பினனும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (க)

தென்னவன்றேவியாருமமைச்சருட்சிறந்தசிங்க
மன்னவன்றானுங்காழியந்தணரடியில்வீழ்ந்தெம்
மன்னவன்வெப்புங்கடனும்பாசமுமாற்றினீரோ
யின்னமுமடியேய்வேண்டுங்குறைசெய்ததக்கதென்றார். (உ)

கன்னிராடெங்குமிந் தக்காரமண்காடுமூடித்
துன்னினவிதனையின்னேதுணித்திடல்வேண்டுமென்ற
ரன்னவராலவாயார்திருவுள்ளமுறிவேனென்றோ
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (ஈ)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந் துசெனெடுங்கண்ணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செங்கைநராதனைத்தாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புநீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (சு)

(ஈஅ) நோக்கு, பரிசும், வாக்கு என்றது - சட்சுதீட்சை, ஸ்ப
ரிசுதீட்சை, வாசக தீட்சைகளை. (க) பாலராவாயர் - சிவஞானப்
பாலி னறுமணங்கமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார்.

(சு) நவ்வி - மான்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயனாயிமமையோடுமறுமையும்பேற்றற்றா
நீயுனாசெய்தவேதவேவ்வியைநிந்தைசெய்யுந்
தீயனாயொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (௫)

வெம்மதவேழங்காய்த் தவிடையவாவிசம்பிற் சொல்வா
மொம்மனோராவீர் துங்கட்கிசைநததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனல்வெல்லத்தக்கவராகநீரோ
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (௬)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையதேறிச்
செம்மையிலாராவாதுசெய்திரநீரணையார்தோற்று
வெம்முனைக்கழுவினிலேறிவிளிகுவொன்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தான்மைந் தாதொழுதுதம்மடத்திற் புகார். (௭)

இருவருமீண்டுத்தமிருக்கையிற் போகியற்றைப்
பருவமங்ககலப்பினனாட்பாணடிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சோறும்பிள்ளையார்மடத்திற் போகி
யருகாவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந் துதேர்வார். (௮)

பேரருணிறைந் தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவார்செய்யகோலாய்
காரமண் காடேயெங்குங்கழியவுமிடைந் தவின்ன
வேரொடுங்களைந் தாற்சைவவினையிரோங்குமென்றார். (௯)

அவ்வண்ணஞ்செய்வதேயென்றரசனுமனுச்சைசெய்யச்
செவ்வண்ணவெண்ணீர் றண்ணலனுச்சையுந் தொந் துதேய
முய்வண்ணமிதுவென் றங்ஙனுண்மகிழ்ந்திருந்தாரீண்ட
பைவண்ணவாரம்பூண்டார்புகழெங்கும்பரப்பவல்லார். (௧௦)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகந்தக்கையகை
குந்தவேற்கட்குலமடமாதரு
மைந் தராகியமக்களுங்கண்ணழல்
சிந்தேனாக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (௧௧)

(௭) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல்-சாதல்.
(௧௦) பை வண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழகிய சரப்பா
பரணம். அனுச்சை - விடை. (௧௧) அருகந்தர்-அருகர்.

செழியர்கோமகன்மூழ்கியதீப்பிணி
கழியமூற்றுமவலியின்றிககற்றிலா
மழிலவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றுவெம்
பழிவிளைத்தீபகவன் மறர்க்கெலாம். (௧௨)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புருந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுங்கள்விரதநெறியெலாஞ்
சோம்பெய்தத்துறந்தானிகழ்ந்தரோ. (௧௩)

ஏதுமகருநிலயினியென்றவப்
போதுமறறவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெய்தற்கெழுநதனர்வஞ்சகர்
போதுமென்னத்தடுத்தனர்பூவைமார். (௧௪)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூரவருந் துன்பததாமுயா
மெல்லிகண்டகனவுண்டிதனையாஞ்
சொல்லுகேமின்றுகேண்மெனச்சொல்லுவார். (௧௫)

சுவிநிலத்துறை.

இடையரூதுநம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ்
சடையர்முஞ்சியர்சாம்பலர்தாங்கியகூலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெரும்புலித்தோ
லுடையராய்ச்சிலர்வந்துவந்துலாவதல்கண்டேம். (௧௬)

கன்னியிற்றுறவன்னங்கனவனிற்றுறவின
மன்னுமாரியாங்கனைகணூல்வாங்குமகஞ்சை
ளென்னமூவகைப்பெண்டவப்பள்ளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெண்பிறைக்கோட்டுமாசிறைக்ககவுங்கண்டேம். (௧௭)

(௧௨) பகவன் என்றது-அருகக்கடவுளை. (௧௪) நிலை-ஆதரவு.

(௧௫) செவ்வி - காலம். எல்லி - இரவு.

(௧௬) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி-முநிவாரூப்பிடம். முஞ்சி - ஓர் வகைப்புல். (௧௭) அன்னங்கள், ஆரியாங்கனைகள், அக்குகைகள் என்றது - கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதெசம்பெற்றுத் துறவுபூண்டு தவமேற்கொண்ட பெண்களுக்கு அம்சம் எனவும், இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுங்காலையில் துறவுபூண்டு உபதேசம்பெற்றுத் தவமநோற்கும் பெண்களுக்கு ஆரியாங்கனை என்றும், மங்கலமிழந்த பெண்களுள் அவ்வாறு நிற்பவர்க்கு அக்குகை எனவும் சமண பரிபாஷையில் வழங்கலை.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டிகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டிதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டசைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கண்டேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவநது
சூழ்ந்துகொண்டெம்மடிகணமாரகணமெலாந்துரத்தி
யேந்துபூஞ்சினையிலத்திடவிரங்கிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டையேவெரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தமூவிலவேலினுமயின்முனைககமுவின
பந்திமீதுநீரோறவுங்கண்டெம்பனிப்பச்
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவநதளிரககரம்புடைத்துக்
கந்தவாரகுழல்சோரவுங்கலுழவுங்கண்டேம். (௨௦)

தள்ளருத்திறலிந்திரசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லேவந்துதவிலவொன்றுங்
கள்ளரார்ப்பறிபட்டவோகனலிவ்வந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமத்திற்கிடப்பவோவிளம்பீர். (௨௧)

தாவுதிவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரவை
யாவையேவிமுன்னம்மேனூர்பட்டதுமறிந்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிச்செயுங்கருமம்
யாவதாருமோவதனையுமெண்ணுமினெனறார். (௨௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச்
செற்றவஞ்சுகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொற்கேட்பதுமபழுதென்
றுற்றதீவினைவழிச்செல்வாரொளித்தனர்செல்வார். (௨௩)

கொங்கலாக்குழல்சரிந்திடக்குரத்தியாபின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேருவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையூறுவந்துறுகெனச்சபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளுத்தார். (௨௪)

(௧௯) காந்தல் - சுதிதல், கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக்
கன்று. பிண்டி - அசோகு. (௨௦) கலுத்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம்,
வசியம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம் - துன்பம்.

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகலென்றெதினோ
தட்கவங்கடநீதெருவாராதடங்கயலுகைப்பக
கட்கவிழநதலர்கிடங்கர்க்குழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குறஞ்சராயாவருமோரிடததீண்டி. (௨௩)

யாதுகுழ்ச்சியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்ட
தோதிநாமவனனுமதியுறுதிக்கொண்டனைய
வேதிலாளனைவாதினூல்வேறுமென்றிசைநது
போதுவாரநகர்ப்புருநதுவேததவைசுகளம்புகுவார. (௨௪)

ஆயபோதிளங்காலையிற்கவுணியரால
வாயர்சேவடிபணிநதுதம்மடத்தினிற்செல்லக
காயுமாதவச்செலவனைக்கங்குல்குழந்தாங்கு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (௨௫)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரித்தவிசினமேற்கொச்சையாபெருமா
னெறித்தசேயிளம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசீத்தலைப்புலயர்கள்பொறுதிவைபகர்வார். (௨௬)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாங்குன்
சுழல்கொள்விஞ்சையினன்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தருமோ. (௨௭)

நநதுநாகுநீர்வண்டுசென்னடைவழியெழுத்தாய்
வந்துவீழினும்வீழும்வழக்கினினகையிற்
சிற்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருதுமந்திரம்போற்
சந்துகுழ்மலையான்சுரந்தணித்தனகண்டாய். (௨௮)

உங்கண்மந்திரமேடொன்றிறீட்டுகவோரோட்
டெங்கண்மந்திரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிரண்டு

(௨௩) விரிச்சி - சகுனம். தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல் - வாடல். (௨௪) வேறும் - வெல்வோம். எதிலாளன் என்றது-அயல வராகிய பிள்ளையாரா. வேததவை-வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(௨௫) கொச்சை - சீகாழி. (௨௬) சுழல்கொள்விஞ்சை-மயங் குதற்குரிய வித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(௨௮) நடைவழி-ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்து வீழி னும் வீழும் என்றது - சங்குமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்றவழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலை, சிறுசொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடினவெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
நங்கிடாததுவென்றதென்றொட்டியேநுவலா. (௩௧)

செக்கரஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன்றவனெநிலபிழைத்துநஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவான்வேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்றோ. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுநங்கிடாவியனகர்ப்புறம்போய்
மன்றல்வேம்பன்முன்கதழெரிமடுத்திடிந்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொண்டமர்களுமெமரு
மின்றுவெல்லதுநதோற்பதுநகாண்டெமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டுவஞ்சநெஞ்சோயெழீஇநகர்ப்புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்கணைரழங்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
ளீட்டுகோடரங்குறைத்துநிறையவிட்டுநெட்டெரி
மூட்டினுர்தமாதரார்வயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர்தம்மையெள்ளியெள்ளிநாயினு
மினரங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுந்துசண்பைவேந்தாமரசனு
மானொருமந்திரக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உள்ளவிழ்ந்தமுலைசுரந்தொழுக்குபாலருந்தியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்ந்துசெல்லுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதகீதர்காதல்கூர்
பிள்ளைபோனவாறுதம்பிராட்டியோடுமெய்தினார். (௩௬)

ஆறினோடி ரண்டதெவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயனமநதிரங்கள்வேறுவே
றுறுநீசுரந்தவோலையிற்பொறித்தொருங்குபோய்ச்
சிறிவானிமிர்த்தெழுந்ததீயின்வாய்நிரப்பினார். (௩௭)

அக்கிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணத்தினே
யிகுருவாயுலர்ந்ததோடெனக்ககரிந்துசாம்பரா

(௩௧) நுங்கல்-நுகர்தல். (௩௨) வீக்கம என்னுந் தொழிற் பெ
யாவிக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிகுறுக்கல். வீ-கெடுத்தி.

(௩௪) கோடரம் - மரக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்ற
து-தம்வழிப்படுத்தி நின்றமையை. (௩௬) பிள்ளை - ஆளுடையபிள்
ளையார். (௩௭) ஊறுநீசுரந்தவோலை - பச்சோலை. பொறித்து -
எழுதி.

யுக்கவாறுகண்டீசருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளார்களுக்கண்டபோசிரித்துளார்களாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேதநாவர்தாம்விரித்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினுல்கிர்த் துதா
மருந்தஞானவமுதளித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரிந்தவேடெடுத்தடுத்தியின்வாயிலிட்டனா. (௩௯)

மறைபுலப்படுத்ததூல்வரைந்தவேடந்தநா
ளறைபுனற்கிடந்ததாமெனப்பசந்ததரசனு
நிறையமைச்சுமரசியாருநின்றபேருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புசுழந்தளப்பிலின்பவெள்ளமுழ்கினார். (௪௦)

வெந்தசுந்தையமணர்வாதுவெல்வதற்குவேறிடம்
புந்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலம்பொதுக்கடிந்
தந்தணளாவாதுவெனவன்றுதொட்டுஞானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்துயர்ந்ததின்றுமே. (௪௧)

அன்னவேடுமுறையினோடிறுக்கியந்தணளர்கோன்
மண்ணோர்க்கவினையினோடுபாயுடித்தமாசுந்தாஞ்
சொன்னஞல்புலப்படத்துணிந்தும்வாய்மைநாடுணரீஇக்
கண்ணிநாடனவைசிரிப்பவாற்றலாதுகதறுவார். (௪௨)

எடநாங்கெழுதியிட்டபச்சையெடுணயிரம
வீடவந்தநீவரைநதுவிட்டவோலையொன்றுமென்
வாடலின்றிரீரிலிட்டவண்ணமானதாலிதன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உங்களைடுமெங்களைடுமும்பர்வானளாய்வினாஇப்
பொங்கியோடுமுவையநீரிலிடுகவிட்டபோதுதா
னங்குநீரொதிாக்குமோலெவல்லுமோலையன்றியே
துங்கவேலைசெல்லுமோலேதோற்குமோலயாவதே. (௪௪)

(௩௮) அக்கினி என்பது - அக்கினி நின்றது கடைக்குறை
உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மைபேரகப்பட என்றது-திருமுறை
யிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் “போகமார்த்த பூண்மூலயாள்” என்
னுந் திருப்பதிக முதயமானதை. (௪௦) மறைபுலப் படுத்ததூல்
என்றது - தேவராத்திருமுறையை.

(௪௩) பாடவம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௪௪) ஓலை
என்றது - இங்கு சமயத்தினை.

வென்றுவீறடைந்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
 ஒன்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவக்
 குன்றுபோலுநின்றகுண்டாகூறலோடுமீறலா
 மன்றுளாமெடிகண்மைநதர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (௪௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறுயிரவருள்ளாரசிவனையவமதித்த
 கொடியார்நீவிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
 முடியாரருளா லுங்களைநாம்வென்றேறமாயின்மூவிலேவல்
 வடிவாணினாத்தகழுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்கள். தறிந்து
 சூழியானைக்குலச்சிறையுநதசசர்பலலாததொருவித்துக்
 காழினெடியபழுமரத்திற்குலவடிவாககழுநிறுவிப்
 பாழிநெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (௪௭)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மேனாக்கியினிவம்மி
 னீறுபூசிககண்டிகையும்பூணடுநுத்தொழுத்தைந்நு
 மூறவோதிப்பாசமொழித்துயமினென்னுவநோக்கிக்
 கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரொரியிற்கொதித்துணைப்பார். (௪௮)

முன்புதியில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
 வன்புபேசியெமையினக்கியகலநீனைநதாயல்லதை
 பின்புவாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுணாத்தாயல்லபுலா
 லென்பபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனமறுத்தார். (௪௯)

பூகந்தவழும்பழுமரத்தையுதைத்துககனாமாறிடவொதுக்கிப்
 பூகநதடவிவேர்கூண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
 மாகந்நுழாவிக்கெகிவரும்வையைப்புணிலைமந்திரத்தால்
 வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடுததார்முன்போல்வெள்காதார். (௫௦)

சிறையேய்ப்புனல்குழுவேணுபுரச்செல்வார்யாருந்தெளிவெய்த
 மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுந்நுணிபொருடான்
 பிறையேய்வேணிப்பிரானுகிற்பெருநீரொதிரோசெல்கவென
 முறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (௫௧)

(௪௭) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(௫௦) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(௫௧) பதிகமெடுத்தெழுதி என்றது - “வாழ்கவந்தணர்வானவ
 ரானினம்” என்னுந் திருப்பதிகம் ஒதிவரைந்து விட்டமையை.

தேசம்பரவுங்கவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாங்கயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிதேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியேநடக்குமுள்ளமென்ச்சென்று
நீசோடெண்ணையிரமுநீத்தவழியேயொழுக்கியவால். (௫௨)

சிங்கமனையாரொழுதுமுறையெதிராற்றேறத்தெரிந்தமத
ரங்கணனும்பூமழைப்பொழிந்தாரறவோர்துகில்விண்ணென்றிந்தாத்தார்
கங்கையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கண்ணீர்க்கடலிலழுந்தினார்
வெங்கணமணர்நெங்கியுடல்வெயர்வைக்கடலிலழுந்தினார். (௫௩)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியிலவேவக்கண்டுநதிக்கெதிரோ
போமேயின்னம்வெல்வேமென்றிட்டவேடம்புணரிபுகத்
தாமேதம்மைச்சுடநாணிநின்றாரமணர்தலைதூக்கி. (௫௪)

பொருப்பேசிலையாப்புரங்கடந்தபுனிதனெயெத்தேவர்க்கும்
விருப்பேய்ப்போகம்வீடுதருமேலாங்கடவுளெனநானரு
மருப்பேய்களிறுனமுடிதகர்த்தான்மருமானறியக்குருமொழிபோ
னெருப்பேயன்றிவேகவதிரீரும்பின்னாத்தேற்றியதால். (௫௫)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறையூல்பலதெரிந்துஞ்சிவனேபரமெனறறியாதே
கையிலவிளக்கிவெடுங்கிடங்கில்வீழ்வார்போலக்கலங்கிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவித்தனவேயவையன்றே. (௫௬)

கண்டுகூடற்கோமகனுங்கற்புநிறைந்தபொறபுடைய
வண்டுகுடநதாரளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொண்டுகுடமடியாருங்காழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விணுகூடற்கரியமகிழ்வெவள்ளத்தழுந்திவிநதனரால். (௫௭)

நன்றிதேரூப்பினபுள்ளமானமிழந்தாநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரோயாங்களும்க்

(௫௩) அறவோர் - முனிவர்கள். (௫௪) போம் - புகும் என்றும் வினமுற்றின்றிரிபு. (௫௫) நான்கு மருப்பேய்களிறுனமுடிதகர்த்தான் மருமான் என்றது - ஐராவதத்தையுடைய இந்திரன்முடியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரியபாண்டியனை. (௫௬) கிடங்கு - கிணறு. புறத்தமணர்புத்தர் என்றது - அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(௫௭) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத் தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டிருந்நலின்.

கின்றுதோற்றமெமையீண்டுநீரோவென்றீர்ஒனநேர்ந்து
நின்றுகூறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா. (௫௮)

இன்னமறத்தாறிசைக்கின்றேநீரோன்வாளாவிறக்கின்றீ
ரன்னையினையானெம்மிறைவனவனுக்காளாயுய்யின்ச
னென்னவேட்சிறியாய்நீயெவ்வாறெங்கட்கடாதமொழி
சொன்னதென்றுமானமுளார்கழுவினேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்பபடி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்காராதாங்களேவலியவேறிக்க
பதைத்திடவிருந்தாரோனைப்பறிதலையவரைச்சைவ
விதத்தினுறொழுக்கம்பூண்டவேடத்தார்பற்றிப்பற்றிச்
சிதைத்திடார்செய்தேறிட்டார்திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬௦)

வழிவழிவருமானுக்கர்சாதற்குவருந்திநெஞ்ச
மழிபவாதிருநீரிட்டாரதுகிட்டாதயர்வாராவி
னிழிவில்லாமையத்தையளளிப்பூசினுரிதுவுங்கிட்டா
தொழிபவராவின்கன்றைத்தோளிலிட்டியினைப்பெற்றார். (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டாதயர்பவாகுற்றந்தீர
நீரிட்டாரென்றியோடுநிறுமலகோமயத்தின்
சேறிட்டாரென்றியோடுநெற்றியைச்செறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசந்தன்னைமறித்திட்டிப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தம்மையூற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகநரிகணய்தொடர்ந்துகளவிப்
பற்றினின்றீர்த்துத்தினனக்கிடந்தனர்பருமயானே
வெற்றிகொள்வேநதன்காழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிங்கியாவருங்காணநேரோ
சென்றதேயெங்கெயென்றானதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவரருளாலின்னேவருவிப்பென்றுவாது
வென்றவந்தியின்மாதேமேற்றிசைநோக்கிச்செல்வார். (௬௪)

செவலுநர்காணவோலகாவதஞ்செல்வதப்பா
வொல்லையங்கொளித்தலோடும்வியந்தவனொருங்குகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துநின்றார்சிலர்தமைக்குறித்துநீரில்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோவிவன்கண்டதிசைமினென்றார். (௬௫)

(௫௯) ஏட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.

(௬௩) பருமம் - கவசம்.

அவ்விடைச்சிறாகள்யாங்கொன்றையுமறியேமெனன
வ்வவிடைவிசேடங்காணல்வேண்டிமெத்திறத்துமென்னாத்
தெவ்விடைவாதுசெய்யததிருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைகொடியினாப்பாடினார்வேதநாவார். (சுசு)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தார்சயம்புவாய்ப்பரானாவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரோகண்டொழ்ந்தெழுந்துசுண்பை
நாட்டினார்வலங்கொண்டேததியெதிரினாரநகைத்தார்நிம்பத்
தோட்டினுனதுகேட்டவகேதோன்றினுனாரணையோடும். (சுஎ)

அந்தமாவிலிங்கத்தீசனயிரமதியங்கண்ட
முந்தைவேதியராய்தோன்றிமுததமிழ்க்கரசைநீயென்
மைந்தனாமியோனொப்பாய்வருகெனநீறுசாத்திச்
சிந்தைநீளாவங்கூரத்திருவருள்சுரந்தூரின்னார். (சுஅ)

நின்றவந்தனையன்றுநிருமலநானமீந்தா
னொன்றுகண்டிறஞ்சியையநீரில்யானிட்டவேடு
சென்றதிங்கெடுத்திநீரோய்துநஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதினொன்றாறுமுகச்செம்மலன்னார். (சுசு)

இன்னமும்பனனொளம்மையிடந்தொறும்பாடியெஞ்சும் -
புன்னெறியொழுதுவாராவென்றுநம்புனிதவிடு
பின்னர்நீபெறுதியென்னவேடுதந்தாசிபெசி
மின்னெனமைநந்தூரின்னார்வேதியராயவேடர். (எ0)

தாதையார்கவர்ந்துமீளத்தந்தவேடதனைவாங்கிப்
போதையார்நானமுண்டாபுரிசடைப்பிரானார்வெளவி
யீதையாமிரந்தவேண்டததந்தனொன்றுகூறிக
கோதையார்வேலினற்குக்காட்டவக்கொறகவேந்தன். (எக)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையிங்கடலிற்றேன்ற
விச்சானநானமுண்டிராறறலின்விளைவுதேற
தச்சானவலியானும்மையளநதன்னடியேனினதத்
துச்சானபிழைத்தாள்கென்றிறைஞ்சினுன்றுணர்ந்தார்வேம்பன். ()

(சுசு) பாடினார் என்றது- “வன்னியும்த்தமு மதிபொதி சடை
யினன்” என்னுந் திருப்பதிகமருளினமையை.

(சுஅ) மைந்தனாமியோனொப்பாய் என்றது - பிள்ளையார்
முருகக்கடவுளாமிசமாதலின் சிலைடைப்பொருள் விளங்கநின்றது

(எஉ) விச்சானநானம்-முதநிலைக்கு வித்தாகிய சிவநானவரு
தம். விச்சு-வித்து எனபதன்போலி-அச்சு எனறது - நூற்போதத்தை.
துச்சம் - இழிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடகச்சிலையினுக்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரகதோயினமண்டபமபுயிலக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சுடுங்கோபுரமேகந்தாவுந்
கன்னெடுமபுரிசைவீதியாவையுங்களிப்பக்கண்டான். (எ௩)

அற்றைநாளாஜியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தினமேவியபிராணப்பாண்டிக்
கொற்றவன்சமணரோடுங்கூடியபாவமெல்லாம்
பற்றற்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (எ௪)

நறைகெழுதுழாயினனுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினுக்கண்கண்மூன்றும்பூசுததுமுடியாவின்
நிறையருளபெற்றாரன்னிராமயவிலிங்கநதன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (எ௫)

அங்கண்மாநகர்க்கண்டாங்கோராண்டிறைகொண்டுகாழிப்
புங்குவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைகுராணீற்றுச்செல்வ
மெங்கணும்விளங்கச்சின்னாளிருந்துபின்னானச்செல்வர். (எ௬)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்துகூடற்கண்ணுதற்பெருமான்நன்னை
யிடனுறைகயற்கண்ணையிறைஞ்சிப்பல்வரனும்பெற்று
விடைகொடுத்திழநாடுங்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (எ௭)

தன்பெருங்கற்பினாளுமைச்சனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிராணடிபிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டாளுக்கேண்மை
யினபமுந்தன்பமாகிவினாநதுமுன்னீர்ப்பப்போனார். (எ௮)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவனானோக்கிரம்மிடதனைபுரீங்காப்
பண்பினராகிநிறுபாதுகாத்தீசன்சீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கணமினின்மினென்றார். (எ௯)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தரருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(எ௪) ஏடகம் - எடுதங்கிய இடம். (எ௫) நாகர்வேந்து - ஆதி
சேடன். (௮௦) தாள் - தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்
கம் என்றது - அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலையணிந்த
தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபின்னையாரை.

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம். ௫௫௧

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான் ஈஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமனனாசோழர்கோனபுக்கார, (அ௦)
ஞானமாமதர்நாசோரஞானசம்பந்தனெனு
மானமாயானவந்துகடம்பமாவனத்திறுன்னு
மூனமாஞ்சமணனென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
ஞானமாப்பூழியள்ளித்துந்றியதவனியெங்கும். (அ௧)

கலிநிலத்துறை.

ஆதியாலயத்தடிலகொண்டாழிசூழ்காழிச
சோதிவேதியர்பாண்டியன்சுரநதணிததுடலிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்தலாழ்நிறங்குகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சுநிந்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி. (அ௨)

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைககழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௫௫.

உ

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுச்சிமடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்னிவேண்டிங்கண் மிலைச்சியமதுரைச் சிவனருளடைந்த
சம்பந்தர், துன்னிருஞ்சமணைக் கழுமுனையேற்றித் துணிததவாழி
சைத்தனம்வணிகக், கன்னிதனமனறற கரியினமாற்றாள் காணவக்
கண்ணுதலருளால், வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்கு வந்தவாறெ
டுத்தினியுரைப்பாம். (௧)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிகுழ்வேலைப் புறததொருபட்டினத்
துள்ளான், மின்மணிக்கொடும்பு னெருருலவணிகன் வேறுவேறும்
பலசெல்வத், தன்மையிற்சிறந்தோன் மகவிலனாகித் தன்மனக்கினிய
தோர்காட்சி, நன்மனைக்கொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் நகைமதிக்க
கொம்பையின்றெடுத்தான். (௨)

அத்தனவணிகற்குரியநன்மருகனவன்முதற்கடிமணமுடித்தோன்
முத்தமிழ்மதுரைப்பதியுளானவற்கேமுறையினானேற்றுநான்பயந்த

(அ௨) ஆதி என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி என்
றது - கற்பம், அதுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும் நால்வகைப்
பூதியினை. கற்பம் - இது கடைககுறையாய் கற்பு எனினின்றது.

வித்தகமயிலைக்கொடுப்பவென்றனையவியற்குவவணிகர்கோன்றன்
டொத்தபல்கிளைஞர்யாவருமறியவுணர்த்தினுன்சிலபகலொழிய. [ஊ]

ஊழ்வினைவலியாலாருயிரிழந்தானுயிர்க்குடம்பனையதன்கற்பின
குழ்க்குதிமாணிப்பூணமனைவியுமிறப்பத்துணிந்தனவாரிருவோர்க்கு
மாழ்கடற்கிளைஞர்செயததகுடன்களாற்றியச்செய்தியைமதுரை
வாழ்தருமருகற்குணர்த்துவாடேலைவிடுத்தனர்மருமகனவாங்கா. (சு)

தன்னருண்மாமன்றுஞ்சினுன்கூடத்தாரமுந் துஞ்சியதிப்பா
லன்னவர்க்களவின்ருகியதனமுண்டவனனிநாணமகவின்றிப்
பின்னொருபெண்ணைப்பெற்றனனவளைத்தனக்கெனப்பேசினுனைய
கன்னியைமணந்தசெவகெனமுடங்கற்கழறியபாசுரந்தெரியா. (ஊ)

வீழ்ந்தனனறமாமேற்புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினவழிப்பு
ல்வெள்ளத், தாழ்ந்தனன்விம்முற்றம்மேவாவென்றென் றரற்றினன்
கிளைஞர்உட்படைந்து, வாழ்ந்தவாதமுவுத் தழீஇத் தழீஇக்கலாந்
தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, குழ்ந்தவெந்தாயர்நீத் தொருதலை
மாமன் றொன்னகாகேகுவான்றுணிந்தான். (சு)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடியருங்கடிமதுரைத்தேகிப்
பொங்கிருங்கதிசூழ்பட்டினங்குறுகிப்புருதுவான்வரவறிந்தங்குத்
தங்குதங்கிளைஞர்வினவநெர்வாராதத்தழீஇத்தழீஇச்செவலிடுத்தேகிக்
கொங்கிவாதவவத்தாரினுன்மாமன்கோயிலபுககிருந்தனனாக. (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாள்சிலகழிந்தபின்னர்நாய்கோறனையானன
வாள்புகைகண்ணினுளமதுரையிற்கொடுபாயங்கென்
கேளிராமுன்வேட்பவென்றுகிளந்துதன்மாமனீட்டு
நீளபெரும்பொருள்கண்மற்றுங்கைக்கொண்டெறியிற்செல்வான். ()

வழிவிடவருவார்தமமைரிறுத்திப்பின்மதுரைமுதூர்க்
கெழுதருசுற்றத்தானாமுன்சென்மினென்றுபோக்கித்
தொழுபரிசனமுந் தானுநதோகையும்வைகலொன்றிற்
கழிவழியமைமெய்தகாவதமாகப்போவான். (க)

(ஊ) தனிநாள் - நெடுநாள். தன் என்பது - முன்னிலையில் வந்த
இடவழுவமைதி. தாரம் என்பது - பொருளா லுயர்கிணையாயினுஞ்
சொல்லால்ஃறிணையாதலின் துஞ்சியது என அஃறிணைமுடிபுதந்தார்.

(சு) உயிர்ப்புவிங்கல் - நெட்டுயிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒரு
வாறு. (எ) தளவத்தார் - முல்லைமலா மாலை. (அ) நாய்கர் - வணிகர்.

(க) அனாமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காத வழி.

வன்னியுங்கிண றும்இலிங்கமுமழைத்தபடலம். (௩௩௩)

வெங்கடூர்வேலைசெல்லும்வேலைவர் தீணையுமுன்ன
மிங்கி. நந்தொழிகமென்றாப்புறம்பயமுதூரொயதி
யங்கிறைகேரியின்முன்னிக்கூவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாடேபோனகஞ்சமைத்துண்டெல்வாய். (௧௦)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லவிதிவழிச்சாரவந்தோர் .
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூனாய்கன்விடந் தலைக்கொணமொய்ந்தான். (௧௧)

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிச்சூழக்
கொங்கைகள்புடைத்துச்சேடிக்குற்றிடைமகளிரோங்கச்
சிங்கவேறணையானாகநீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னுள்பாவைபோற்புறம்புநின்றான். (௧௨)

கலிநிலத்துறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமலிந்தது
மீளியேலுண்கணர்கைக்குலைத்தழுவதுமலிழுவதுங்
கேளிர்கூழ்ந்தயர்வதுஞ்சோர்வதுங்கண்டிளங்கிளியனாள்
வாளியேறுண்டதோர்மயலின்வீழ்ந்தாயங்கினுண்மயங்கினாள். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினையுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுக்
தொடுத்தபூங்கோதைபோற்சோர்ந்ததாகங்கரஞ்சோர்ந்தன
வடித்தளிரசோர்ந்தனகன்னியன்னப்பெடையன்னவ
ளிடிக்கெதிர்ப்பட்டுவீழ்ந்தாளெனககிடந்தனனென்செய்வாள். (௧௪)

சாயும்பூங்கொம்பரிற்சூழ்ந்திறந்தான்புறஞ்சாரந்தழுவ
மாயமென்மகளிர்மீண்டன்பனோடெங்கைதன்னாவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறக்கொடுங்கையாற்புறந்தழிஇத்
தூயதூசெறிந்திளப்பாற்றிநாச்சிநாயிர்தோற்றவே. (௧௫)

(௧௦) வேலை - மேற்றிசைக்கடல். வேலை - சமயம். கூவல் -
கிணறு. போனகம் - சோறு. அல் - இரவு.

(௧௧) இலைவைத்த கொடும்பூண் - விலைந்த வெற்றிலைச் சரப்
பணிஎன்னு மாபரணம். (௧௨) பரிசனங்கள் - ஏவலாளர்கள். ஆவ
லித்தல் - வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளியேலுண்கணர் என்றது-பெரு
மையிற்சிறந்த வேலினவென்ற கண்களையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி - மாவடுவின் பிளவு. அருகல் - ஒடுங்கல்.

(௧௫) கொடுங்கை - விலைந்தகை. தூசெறிந்து-வஸ்திரத்தால்
விசிரி.

மெய்கழிந் தின்னுயிர்மீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிருகாலியங்குறதனகண்களும்
பொய்கைநீலஞ்சிதறிவிழ்நதெனவலர்ந் தனபூவையை
மைகழிநாண்முதனாண்ருநால்வேலியாய்வளைந் தவே. (௧௬)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந் திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கண்புனல்கொங்கைமுற்றத்துகநெஞ்சுகும
பையவாய்விடும்புறம்பார்க்குநானெடுந் தளைப்படுஞ்சிறு
தெய்வந் தொட்டானெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிதேயுமால். (௧௭)

வணங்கில்செல்வந் தழீஇப்பிறந் தநாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கணடி லாளன்பன் டேமலன் பென்
விணங்குதன்னுருவமாயநிறைவரம்பிற் றெனவிருந் தொர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டமுதாளெனப்புலம்பலுற்றாளேரோ. (௧௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுயகனேயோவென்னிருகண்மணியேயோவென்னையின் றான்
றன்னுவியன்னதனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னுவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவினவாய்ப்பட்டாயோ
வுன்னுகநிழலானவென்னைவிடுதெவ்வண்ணமொளிப்பதேயோ. (1)

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணாவதற்கோ நம்மளகா புரத்து
வேந்த, னன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுணக்கடித்த நா
கர்வேந்தன், றன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னாவித்
தலைவாவென்னை, யிந்நாட்டி லிருத்தியெனை வஞ்சித்துப்போயின
வா நென்னெயென்னே. (௨0)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோபணிந்தனையோமாதுலனைத்தேவியோடு
தன்னிருதோளுறவாரத்தழுவினனோநானுமுடன்சாரந்தேனாகி [ந்
லென்னுரியகுரவையுங்கண்ணாரக்கானேனோவெனையிங்கிட்டாய்
பின்னுரியபரிசனமுங்கைவிட்டாய்தனிப்போயென்பெற்றாயையா. (1)

(௧௬) நீலம் - நீலமலர். பூவையை என்றது-வைசியகுலக் கண்
னியை. (௧௭) திரிகால் - திரியினின்றுஞ் சிறதுகிற. தளை - கட்டு.
சிறுதெய்வம் என்றுது - கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.

(௧௮) வணங்கு இல் செல்வம் - குறைவில்லாத பெருஞ் செல்
வம். அணங்கு - துன்பம். வரம்பிற்று - அளவினையுடையது.

(௧௯) என்னுயகனே என்றது - தனது தந்தையால்நாட்டிய
கணவனாதலின். முருகன் - கட்டிளமையுடையவன்.

(௨௦) தென்னுலகம் - பிகிரருலகம்.

வரிசைமருமகன ரவால்விளிந் ததுநானறையோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுறலுமெனெப்பயந் தார்நோற் றபயனன்றாகப்பலித்தேதேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கங் காணமுனிற் றந்தனரே பிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவனரே ருவெவர்பெற்றாரவர்போலம்மா. (௨௨)

உன்காதனமாமனெனைப்பயந் தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபேசிப்
பின்காதன்மனைவியொடுமுயிரிழந் தான்யானும்தப்பெற்றியாலே [த
யெனகாதலுயிர்போகவெற்றுடம்போவிருக்குமுடனிற் ப்பேனென்ன
தன்காதம்றுணையிழந் தவன்றிலெனவிருநதமுதாடமியளானாள். (௨௩)

மேற்படி-வேறு.

என்னகருநக்கநீங்கிநடுக்கமுற்றமுங்கக்காழித்
தென்னகர்ஞானச்செல்வாச்சிவனகர்தொறும்போய்ப்பாடி
யந்நகரடைந்தாரங்கோரணிமடத்திருந்தாரகேட்ட
தென்னெனவாள்விட்டாய்ந் துகோயிலினிடைவந்தெய்தி. (௨௪)

கன்னிரீயாராயுற்றதென்னெனக்கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமின்றாந்தம்மையும்ருகற்கெனறே
யுன்னினர்மன் றல்பேசியிற் றத்தமுயிரன்னாளை
டிந்நெறியடைந்தீங்குந் தநிகழ்ச்சியுமெடுத்தஞ்சொன்னாள். (௨௫)

தந்தையுந் தாயுமன்றாந்தமியளாயிரங்கும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிகாப்பான்பாம்புகோட்டபட்டான்மாடே
வந்தவனாகமெல்லாமருந்துருவாகும்வண்ணஞ்
சிற்தைசெய்தருட்கண்வைத்தார்குதித்ததுதீவாய்நஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தனனுறங்கினான்போலிற் றதவன்யாருங்கண்டு
தொழுந்தைகஞானவேந்தைத்தொழுதனர் துதிசெய்தார்வத்
தழுந்தினர்கன்னியன்னமனையவளின்பத்தீந்தேன்
பொழிந்தொருபுறத்தேகஞ்சம்பூத்ததோகொம்பினின்றாள். (௨௭)

தலைவனையிற் றதபோதுந் தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைதுதல்காதன்மாமன்செல்வியாயிருநதுநதீண்டா
நிலைமையும்புங்கற்பினீர்மையும்வியந்தூநோக்கி
மலைமகன்னாணமுண்டார்வணிகனைநோக்கிச்சொல்வார். (௨௮)

வருகிறின்மரபுக்கெல்லாமணியனாயுன் றன்மாமன
தருகிருவனையாளின்பஞ்சாருநாடுன்பம்வந்து

(௨௨) அறைபோதல் - ஓட்டைபோதல். பரிவு - துன்பம்.

(௨௩) உறவு - சுற்றம். (௨௪) மருந்து - அமுதம்.

(௨௭) ஆர்வம் - இன்பம்.

பெருகுநாளன்றியென்றுன்மெய்தொடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துக்கொண்டுபோகெனச்செப்பலோடும். (௨௯)

செங்கணை நனையானையன்றிருமொழிதலைமேற்கொண்டு
பங்கயன்படைத்தசாதிரானகையும்பாதுகாப்பீ
ரொங்குலவணிகரின்றிக்காரிகளுமின்றியிங்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணமயாதெனவணங்கிச்சொன்னான். (௩௦)

கன்னியையின் றநூன்றேறுனக்கென்றுன்காதன்மாம
னுன்னியதுறவினுள்ளாரறிவோயுனக்கீதன்று
வன்னியுங்கிணறுமிந் தவிவினகமுங்கரிகண்மைந்தா
விந்நிலைவதுவைசெய்தியெமமுரைகடவாடிதன்முர். (௩௧)

மாசறுமணத்தான்காழிவள்ளிலைப்பணிந் துநீரோ
தேசிகர்குரவாரட்டோர்தெய்வமுங்கிளையுமென்றாப்
பேசியவாரேறேவள்விப்பெற்றியானிதீஇத்தானவேட்ட
பாசிகழையோடுதாழ்ந்துவிடைகொடுபரவிப்போனான். (௩௨)

ஏவல்செய்யாயததாருமடியருமீண்டவீண்டிக்
காவல்செய்மதுரைமூதூர்குறுகித்தன்காதன்மாமன்
பூவையையணந்தவண்ணங்கேட்டங்குப்புடைகுழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின்புற்றிருந்தனனிளங்கோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருநிதிக்கோனென்னவாணிபம்பெருக்கிராய்க
னின்புறுகாதலார்களிருவருமீன்றகாத
னன்பொருண்மகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவாழுநாளில். (௩௪)

மூத்தவன்சிறுவர்சாலமூர்க்கராயுள்ளாரோனை
மாத்தளிரியலினுட்கோர்மைந்தனுண்டிவனுமன்ன
தீத்தொழினாகமன்னசிறார்களுமல்லற்செல்வம்
பூத்தநீணியமத்துடுபோய்விளையாடல்செய்வார். (௩௫)

முந்தியமனாட்டிமைந்தர்முகிழ்முலையிலையபாவை
மைந்தனையொருநாட்சீரியடித்தனர்வருந்தியின்ற

(௩௨) வேள்வி - மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் -
வைசியகுலத் தலைவன். (௩௪) இருவரும் ான்றகாதல் நன்பொருள்
எனறுது - இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும் புதல்வர்களை. பொ
ருள் - பிள்ளை. இதனைத் “தம்பொருளென்பதம் மக்கள்” என்னுந்
திருக்குறளா லுணர்க. (௩௫) மல்லல்-செல்வவளம், நியமம்-வீதி.

சந்தணிமுலயாண்மாற்றாடநயரைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சிறியினையோப்பழித்துவைவாள. (௩௭)

எந்தவூடொந்தச்சாதியார்மகள்யாவர்காணச்
செந்தழல்சான்றாவெங்கோன்கடிமணஞ்செய்துவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமக்கிழத்திக்கென்வாயும்வீறும். (௩௭)

உரியவன்றீமுன்றாகவுன்னேவேட்டதற்குவேறு
கரியுளதாகிறகூறிக்காட்டெனக்கழறலோடு
மெரிசுடவாடிச்சாய்ந்தவிணர்மலர்க்கொம்பிற்சாம்பித்
தெரியிழைநாணஞ்சாய்ப்பிநின்றிதுசெப்புகின்றாள். (௩௮)

அரவின்வாய்ப்பட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப்
புரவலரருளாலெங்கோன்புறம்பயநாதன்வன்னித்
தருவொடுகிணறுங்காணச்செய்தனன்சாறமமூன்று
கரிகளுமுள்ளவென்றாள்கற்பிவூலொப்பிலாதான். (௩௯)

மாற்றவணகைத்துநன்றுநன்றுநின்மன்றல்வேள்வித்
கேற்றனகரியேசொன்னுயிங்குமக்கரிகண்மூன்றுந்
தோற்றுமேலதுவுமெய்யேயென்றனடோகையோடும
வேற்றுமையிலாதசாயலினையவள்விழுமங்கூடா. (௪௦)

வெவ்வுயிர்ப்பெறியவில்போய்மெல்விநெனரிக்குங்கையா
லவ்வயிறத்துக்கும்வீழுங்கண்புனல்வெள்ளத்தாழுந
கொவ்வைவாய்துடிக்குநாணந்தலைக்கொளுநகூசுமன்னே
தெய்வமேயாவாவென்னுமென்செய்கேன்சிறியேனென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிறந்தவன்றேதமியளாயிங்குப்போந்த
பேதையேறகாருண்டையபேதுறும்வணிகற்கன்று
மாதுலனாகிஞாதிவழக்கறுத்துநிமையீந்த
நாதனேயேதிலாள்வாய்நவையினிற்காததியென்னா. (௪௨)

அன்றிரவுண்டியின்றித்துயிலின்றியழுங்கிப்பின்னாட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புண்ணியப்புனரேயுந்தண்ட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரம்பியவழகர்முன்னுச்
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேண்டும். (௪௩)

(௩௮) சாம்பி - புலர்ந்து. (௩௯) சாறு - கலியாணம்.
(௪௦) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா
ஜயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.
(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்மனைக் கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான் ஞாய்
நினறபை தருவுநீயுங்கிணறும்நிலையேயிங்கு
மின்றுவந்தேதிலாள்வாயநகைதுடைத்தெனைக்காவாயேந்
பொன்றுவவென் ஞாங்கற்பின்புகழினன்றுத்தவந்தாள். (சச)

அல்லலுற்றழுங்கிரின் ஞாள்பரிவுகண்டந்தண்கூட
லெலையில்குணைமூத்தியருளினுலெவருங்காணத்
தொல்லையின்படியேயன் ஞாள்சொல்லியகரிகணமூன்று
மொல்லவந்திறுத்தேகாயிலுததரகுணபாலெல்லே. (சடு)

அன்னபோதிளையாண்மூததாட்கொண்டிபேயாலவாயெம்
முன்னவன்றிருமுன் ஞாழ்ந்துகாட்டுவாண்முகிளைய்சென்னி
வன்னியீதிலிங்கமீதுகிணறிதென்மனறற்சாண ஞாழ்
துன்னியவென் ஞாங்கண்டாணமுடித்தலைதூக்கிரிண் ஞாள். (சசு)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன்றுபோலின்றுசாண ஞா
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவாகருந்தே ஞாழ்
தெய்வமுமெளிவந்தங்கைககளியெனத்திருவினன்னா
கைவசப்பட்டதென் ஞாழ்கற்பினுக்கரிதேதம்ம. (சஎ)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவன்வைத்தவனபு
மங்கணனவட்குச்செய்தவருளையும்வியநதுநோக்கி
மங்கலநகரொல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்ந்தார்முல்லைத
தொங்கலாண்முதுமனாட்டியொருத்தியுந் துன்பத்தாழ்ந்தாள். (சஅ)

மேதருவணிகர்மூத்தவினைக்கொடியாளாப்பொல்லாப்
பாதகியிவளாமென்றுபழித்தனர்படினுபேசிக்
கோதறுகுணத்தினுளாககுடிப்பழுதுரைத்தாய்நீயென்
காதலியாகாயென்றுகணவனுநதள்ளிவிட்டான். (சக)

அந்நிலையிலையாளாகேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
வென்னதுகற்பையின்றுநிறுத்தினுளிவண்மாற்றாள்
றன்னையிலாதேற்கண்ணையினுளிவனம்யானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழிஇத்தம்மினட்டார். (௫௦)

உடம்பினுலிரண்டேயன்றியுயிர்பொருளிரண்டற்றுள்ள
மடம்படுமொழக்காற்றற்றுமைந்தருமனையராக
விடம்படுமைவாய்நாகம்விழுங்கியொத்துத்தம்மி
விடம்படுமென்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னோ. (௫௧)

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தைத் தாவது

அருச்சுனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக்கடவுளுங்கவைக்கருங்கோட்டு
வன்னியும்படுநீர்க்கடவலும்வந்தவழியிதுமதுரைநாயகனைச்
சென்னியில்வைத்தமுனிவனைப்பூசைசெய்துமாதவரொருங்கெய்திப்
பன்னிநமலர்தூஉயாலவாயரனைப்பரவியபரிசுதுபகர்வாம். (க)

போதவானந்தத்தனிக்கடல்பருகும்புயல்புனாமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனாதிமுனிவருமுலோபாமுத்திதைதன்னெடும்வரித்துப்
போதொடுசாந்தமான்மதந்தீபம்புகைமுதற்கருவிகைக்கொணடு
மேதகுசிற்பாலருச்சுனைசெய்துபின்னுமோவினாவுரைசெய்வார். (க)

கொச்சுக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிராடூல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பநறுமலர்தூஉய்க்கண்டிடைநஞ்சு
வேட்டங்கன்யாங்களுனவோதினார்மெய்த்தவரோ. (ங)

என்றவறவோரொதினோமுகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
னன்றுமுனிகாளிதனைநானுள்ளததெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந்தீனென்றன்பின்னும்வியந்தோதுவான். (ச)

பண்ணன்மறைமுடியுந்தேரூப்பரசிவனை
பெண்ணுலளவிந்தவெககலையாற்கண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதார்வீட்டின்பங்காண்பரோ
மண்ணதியாரூறுந்தத்தனிமாதவரோ. (ரு)

அஞ்செவியிலூறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

(க) வதுவை-கலியாணம். (உ) வரித்தல்-அழைத்தல். கருவி
என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (ங) கோடு - சிகரம். இது சிவனை
யாகுபெயராய் முதலை விளக்கிநின்றவின் மேருவென்பது பொருள்.

(ச) குன்றம் - விந்தமலை. (ரு) மண்ணதியாரூறும் என்றது
மூப்பத்தாறு தத்துவங்களை. (சு) பஞ்சம் - ஐந்து. நினையாவழி
நினைதலாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால்நினைத்
தல். வஞ்சவினை - ஆகாபியம்.

நெஞ்சநெகககண்டுநினையாவழிநினந்து
வஞ்சவினேவேர்களைவான்வம்மினகளென்றானே. (சு)

மங்கலவோராவருதினத்தில்வானிழிந்த
கங்கைபடிநதுலகநாயகனைக்கைதொழுது
புங்கவாமுன்சங்கற்பஞ்செய்தனுச்சைபூண்டொழுது
யங்கவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமிழந்தே. (எ)

ஐம்புலனுங்கூடற்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுத்துநாவாடகைகூப்பித்
தம்புனிதசைவதவத்தெய்வத்தேர்மேற்கொண
டும்பர்வழிநடக்கலுற்றார்கணற்றவோ. (அ)

செய்யசடையாதிருநீறுசண்ணித்த
மெய்யர்தவநோற்றினாத்மேனியினருட்புறம்புந்
துயயரணிகண்டுகையர்தோலுமருங்குடைய
ரையதவததுககணிகலம்போறபோதுவார். (க)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியந்தழைக்குந்தெய்வத்தலங்களும்புலன் கள்வென்றோர்
நண்ணியமனமுந்தீர்த்தநதிகளுந்தவத்தோநோற்றும்
வண்ணமுநோக்கிநோக்கிமலயமாமுனிவன்காட்டக்
கண்ணிணைகளிப்பநோக்கிக்கைதொழுதிதைறஞ்சிச்செல்வார். (க0)

சேறுகொளிலங்கைவேந்தைச்செகுத்திடவிராமன் பூசித
தாறணிவிருபக்கண்ணனருள்பெறுதலமீதும்ப
நோறிவீழ்ந்திறநதோர்முன்னமெண்ணியதெண்ணியாங்கே
மாறியபிறப்பினல்குமலயிதுகாண்மின்காண்மின். (கக)

சுரபிரீள்செவியிலிங்கச்சுடருருவாயினன்ற
னிரவினிற்றிருத்தோர்மன் றனடக்குமூரில்வூர்மேலை

(எ) மங்கலவோரை - சுபவிலககினம், உலகநாயகன் - விச்சுவ
நாதர். உலகம் - விச்சுவம். அனுச்சை-உடன்பாடு. (க) சண்ணித்
தல் - பூசல். (க0) மலயம்-பொதியமலை. (கக) செகுத்தல் - கொ
ல்லல். விருபக்கண்ணன் - விருபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள்
பெறுதலம்-ஏமகூடம். உம்பர் என்றது-மலையினுச்சியை. மாறியபிற
ப்பு-மறுமை. மலை-திருப்பருப்பதம். (கஉ) சுரபி- பசு. இரவு-சிவ
ராத்திரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேள்மாதம் - கார்த்தி
கைமாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்களம்.

யுரவுநீர்க்கரைத்தேண்மாதத்துயர்நதகார்த்திகையிற்றேறநூர்ந்
தரவுநீர்ச்சடையான்வேன்விநடகஞ்ஞரவ்வுர்காண்மின். (க௨)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவுன்பாகம்பார்த்தோன்
பெய்ற்புறுகிரியீதண்டமபுழைபடவிடததாணீட்டி
யற்புதன்காளிதோற்பவாடியதிதுமாநீழற்
கற்புடையொருத்தினோற்கும்பிலமிதுகாண்மின்காண்மின். (க௩)

திருமறுமார்பின்காவறசெயல்பெறவரனைப்புகித்
திருகரமுகிழ்த்துநேர்நின்றேறத்திடமிதுவாமோத்தி
னுரைவரம்பகன்றமுக்கணுததமன்சநதைகூட்டி
யருமறையறவோர்க்கோதுவித்திடமதனைக்காண்மின். (க௪)

அடிமுடிவிலங்கும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்கீண்டு
நெடுகியநெருப்புநின்றநிலையிதுமுள்வாய்க்கங்க
வடிவெடுத்திருவானோற்குமலையிதுபல்வேறுழி
யிடையுறமுன்னும்பின்னுமிருக்குமிகஞ்சுன்றைக்காண்மின். (க௫)

அவுணரின்கள்வனைவந்தகற்காய்ந்துமூன்று
புவனமுங்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாகும்
தவலரும்புரங்கண்மூன்றுந்தழனுதற்றிருக்கண்சாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிற்பட்டவன்பதியைக்காண்மின். (க௬)

சத்தியஞானந்தத்தத்துவமசைவற்றாடு
நித்தியபரமானந்தநிறையருண்மன்றமீது
முத்தியங்குதித்தோடொய்தும்பதியிதுமுதனான்கும்
பத்தியிற்புகித்தேத்தும்பதியிதுவாகும்பாமின். (க௭)

பிரமன்மான்முதலாந்தேவர்பிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமனாந்தோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

(க௮) வேடன்-கண்ணப்பர். கிரி-திருக்காளத்திமலை. ஆடியது
என்றது-திருவாலங்காட்டை. ஒருத்திஎன்றது - உமாதேவியை. பி
லம்-காமக்கோட்டிபீடம். (க௯) திருமறுமாபன்-திருமால். இடம்-
திருமாறபேறு. ஒத்து-வேதம். ஒதுவித்திடம் - திருவோத்தூர்.

(க௯) விலங்கும்புள்ளு மென்றது-பன்றியுமன்னமுமாகிய விஷ்
ணுவையும் பிரமனையும். (க௯) புரம் என்றது - திருக்கோவலூரை.
பவம்-பிறப்பு. மூவராவா - வித்தனமாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்
கனென்னுந் திருபுரத்தவரை. பதி என்றது - திருவதிகையை.

(க௭) சத்தியஞானந்தம்-உண்மையறிவானந்தம். மன்றம் -
திருவமபலமாகிய சிதம்பரம். பதி என்றது - திருவாரூரை. எத்தும்
பதி - வேதாரணியம். (க௮) பன்னிருநாமம்பெற்ற புரம் - பிரம
புரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிறபு
ரம், புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை, கழமலம் என்னும் பன்னி
ருநாமங்களையுடைய சீகாழி. மருந்துறைபதி என்றது - வயித்தீச
ரொழுந்தருளியுள்ளிருக்கும் வேளுரை.

புரமிதுசடாயுசம்பாதிகள்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருணோய்தீர்க்குமருநதுறைபதியீதாகும். (௧௮)

மதிதுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னித்தானமெம்மனோர்மூனறுகோடி
மதிபெறுமுனிவாவந் துவழிபடுமூதூரீதிப்
பதியறக்கடவுள் பூசைபண்ணியதானங்காண்மின். (௧௯)

கொடுநானகுடையவேழந் தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிதுமாலைசாத்துந்
தாடகைமானங்காப்பான் றாழ்ந்துபூங்க்ச்சிட்டாக்கும்
பீடுறுகலையனன்பினிமிர்ந்தவெம்பிரானூரீதால். (௨௦)

கரிமுகத்தவணற்காய்ந் துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவநகரமீதுதாரகற்பொருதுசெவ்வே
ளரனையாச்சித்ததார்க்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமால்குஞ்சேய்வளமபதியீதாகும். (௨௧)

(௧௯) மஞ்ஞை - மயில். துலாப்பொண்ணிதானம் - துலாரவியில தன்னில் மூழ்குவோர்க்குமுத்திரும் காவிரி தீர்த்தத்தையுடைய திருமாயூரம் மூதூர என்றது - திருக்கோடிகா வென்னுந் திருப்பதியை. அறக்கடவுள் - இயமன். தானம் என்றது-திருத்தருமபுரத்தை.

(௨௦) தாபதன் என்றது-முற்கலமுனிவர் குமாரராகிய சிவப்பிரிய முனிவரை. தாரகன் எனவும் பாடம். பதி - திருவெண்காடு. தாடகை மானங் காப்பான் றாழ்ந்துபூங்க்ச்சிட்டார்க்கும் பீடுறுகலயனன்பி னிமிர்நத வெம்பிரான் என்றது - தாடகையென்னு மோரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசித்துவருங் காலோர்நான் திருப்பள்ளித் தாமஞ்சாததக் கைகளைத் தூக்கியகாலத்து இடையிற் புனைந்த கலை நமுவ அதை அவள்கண்டு கவலையுறும்போது சிவபெருமான் தலைவணங்கி பூசனையேற்று அவ்வாறே நின்றருள, அதைக்கண்ட சோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானே நோ நிறுத்தி தரிசிக்க முயன்றும் அது கைகூடாமையால் மனம் வருந்துவதைக் குங்கிலியக்கலையநாயனா ரறிந்து அங்குச் சென்று சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் தங் கழுத்துக்கும் கயிறுபூட்டித் தமது சிவநேயவலியால் வலித்து நேர்நிறுத்திய திருப்பனந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(௨௧) கரிமுகத்தவணன் - கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல்-விநாயகர். சிவநகரம் - திருச்செங்காட்டிலுள்ள கணபதிச்சரம். சேய்வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவிலீழ்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வடைபுனற்பழனமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். (௨௨)

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிதமீதாடலனங்கனையமுதுசெய்த
செங்கணனிருக்கையீதுமேழகச்சென்னிதனை
மங்கலமாமந்தீந்தமருகனூரிருக்கைகாண்மின். (௨௩)

திண்டிற்செவடிவணன் மன்னைப்பெருவிரற்றீட்டுநேமி
யுண்டிடவிருநதாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன் றல்
கண்டுகிரியாய்க்கூவல்கண்ணுதலிலிங்கமவன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டினிதிமீதனைக்காண்மின். (௨௪)

சாமகண்டத்தன் மன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர் -
கோமகன்பிரமசாயைகுறைத்ததிப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வரதுவந்துதற்படிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்கும்புனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (௨௫)

குருமொழிதந்தைக்கீந்தெங்குருவுறைமலையீதுஎங்கோன்
கருமுதில்வண்ணத்தண்ணல்கண்ணிடந்தழியிற்சாத்தப்
பொருவிநலாழியீந்தபுரமிதுநந்தியெந்தை
திருவுருவடையநோற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (௨௬)

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர்
என்றது - திருக்கடவூரை. யானை என்றது - தாருகாவனத்து முனி
வர்களவிடுத்த யானையை. கோயில் என்றது - திருவழுவூரை.

(௨௩) பங்கயக்கடவுளீந்த பரிகலம் என்றது-பிரமகபாலத்தை.
இடம் என்றது-திருக்கண்டியூரை. அனங்கன் - மன்மதன். இருக்
கை என்றது - திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-
தக்கலை. மருகனூரிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி-சக்கரம். உறையிது என்
றது - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது-திருப்புறம்பயத்தை.

(௨௫) தென்னர்கோமகன் - வரகுணபாண்டியன். பதி என்ற
து - திருவிடைமருதூரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது - கும்ப
கோணத்தை. (௨௬) குரு என்றது-முருகக்கடவுளை. மலைஎன்றது-
திருவேரகமென்னும் சாமிமலையை. அண்ணல்-திருமால். புரம் என்
றது - திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது - சிவபெருமானை. தலம்
என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியானைமலைமகண்முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனோற்றதவநகரிதுமுச்சென்னி
மடங்கலேறையானாவவையிதுகுடைந்தோபாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறிதுகாண்மின்காண்மின். (௨௭)

இந்நதிவெண்முத்தாரமெனக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனாடென்பதமிழிறிவையைப்போயா
றநநதிதுறக்கமண்மேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
தென்னவனாடுசேய்த்தாததெரிவதேகாண்மினென்றான். (௨௮)

பொங்கர்மென்புதல்களென்னப்பொருநதிகிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றூற்றற்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமென்பாத்தியென்னத்தாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைக்கதலிமஞ்சட்பாத்திபோற்றினுந்நககண்டார். (௨௯)

பன்னிமமாடமாலையுபரிகைப்பந்திசெய்குன்
றன்னம்பெண்ணுருகுசெம்போத்தழகுபைங்கிள்ளைமஞ்ஞை
யின்னபுள்வேறுவேறையொழுங்குபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூங்கொடியப்புட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பககண்டார். (௩௦)

மேற்படி வேறு.

கண்டுநாட்டிநகர்வளங்கண்டந்தூநடந்துகண்கள்விருந்
துண்டுமீளவகல்விசும்பாரொழுக்கிவலமாவருமுனிவர்
விண்டுழாவங்கொடுங்குன்றுந்சளிப்புததூருமவிரிபொழில்வாய்
வண்டுபாடண்மயிலாடல்பயிலாடானவளநகரும். (௩௧)

சரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருந்தவசித்த
ரிரதவாதஞ்செய்துசிவனுருவங்கண்டவெழினகரும்

(௩௨) சரதம்-உண்மை. எழில்நகர என்றது - திருப்பூவணத்
தை. வரதன்-அடியார் வேண்டும் வரத்தைக் கொடுப்பவன். சான்ப
பேர்-காளையார்கோயில். சுழியல் - திருச்சுழியல்.

(௨௭) மலைமகள் - உமாதேவி. கடல்வண்ணன் - திருமால்
தவநகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முச்சென்னி-திரிசிராவென
னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(௨௮) தமிழிறிவையை என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையாரா விடுத்த
தேவாரத்தமிழ் வேதச்சுவையை யறிந்த வையைநதியை. துறக்கம்-
விண்ணுலகம். சேய்த்து-தூரம். (௨௯) பொங்கா-சோலை. புதல்
புதர். ஊறலகுழி - ஊற்றுக்குழி. பழனம் - வயல். சில்லி-சிறுநீரை.

(௩௦) மாலை - வரிசை. குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைதல்.

(௩௧) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம். சளி - கோவல்.

வரதனாகியரனுமையுங்காணப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிநின்றமுணந தாசுழியல்வியனகரும். (௩௨)

மனறவாளிலங்கையிற்றைமகளைவதைத்தபழியான்மருண்டரியன்
றறவாளேனமியளித்தவனை யாச்சித்தகன் றவணநகரும்
நிறவாண்முத்தும்வயியேநிரையும்பொன்னும்விளையாடருரைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறநததொன்னகரும். (௩)

துளபக்குன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன்றமாக்ருந்தொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியினையோன்மானேநோக்கினுனைமகள்
புளகக்குன்றைமணந் துமுதலிருந்தபொருப்புப்போர்விசயன்
வளைவிறுக்கவெக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (௩௪)

கொண்டல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வன்பெடியுங்கமலமுகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கன்பெணந் துதிசையெட்டும்விழுங்கியண்டங்கடந்தலக
முண்டநெடியோனெனவுயர்கோபுரமுன்னிறைஞ்சியுள்புகுதா. (௩௫)

மறுகுதோறும்பணந்தெழுந்தவளைந் தவளைந் துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாற்பொற்கமலங்குடைந் துசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறுதிபெறவைந்தெழுந்தெண்ணிபூற்றுமதத்தூரந்நடந்தோட்
சிறுகுக்கண்ணவைங்கரததுச்சித்தியானையடிவணங்கா. (௩௬)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலீற்றவங்கயற்க
ணம்மையடிகண்முடியுறத்தாழ்ந்தன்புகொடுத்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிச்சுடரின்
செமமையடித்தாமரைவேணிச்சிரமேன்மலரப்பணந்தேத்தா. (௩௭)

(௩௩) மறம் - கொலைத்தொழில். அரி - இராமமூர்த்தி. வான்
ஒளி. அணிநகர் என்றது - திருவிராமேச்சுரத்தை. வேய்-மூங்கில்.
தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௪) துளபக்குன்று - திருமால். கொன்றைமுடிக் குன்றம் -
சிவபெருமான். தொன்னகா - திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொ
றித்தல் - எழுதல். இளையோன் - முருகக்கடவுள். ஆனைமகள்-தெய்
வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு - திருப்பரங்குன்றம். விசயன்
அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(௩௫) நெடியோன்-திருமால்.

(௩௬) மறுகு-வீதி.

மேற்படி-வேறு.

அன்றிருபோதுமுண்டிதுந்திராவறுக்குநதீவா
 ளென்றெழுமுன்னீராடிநியதிகளியற்றியைந்தும்
 வென்றுளத்தன்புபாயவினாமுழுமுதலைப்பார்மேன்
 மின்றிரண்டென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கணடார். (௩௮)

வாசமஞ்சனந்தேன்கன்னற்பைநுகனிமறுவிலானைந்
 தாசறுமமுதமைநதுதென்மலையாரம்வாசம்
 வீசுதண்பனிநீரவெள்ளமான்மதம்வினாமென்போது
 தூசணிமணிப்பூணல்சுவையமுதினனதாங்கா. (௩௯)

சதவருத்திரததாலாட்டிமட்டித்துச்சாததிப்பூட்டிப்
 பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருத்திப்பஞ்ச
 விதமுறுவாசம்பாகுவெள்ளிலையளித்துப்போக
 முதவுறுதூபதீபாதிகள்பலவுவப்பல்கா. (௪௦)

ஐம்முகச்சைவச்செந்தீயகத்தினுந்துடுவையார
 நெய்ம்முகந்தருத்திப்பூசைநிரப்பிநால்வேதஞ்சொன்ன
 மெய்ம்மனுதூற்றுப்பத்தானமூவிலைவில்லநீலங்
 கைம்மலரோந்திச்சாத்திக்கடவுளையுவப்பச்செய்து. (௪௧)

வாசமஞ்சனநீரோமெந்திரமலர்கைக்கொண்டி
 பூசையின்பயனைமுக்கட்புண்ணியன்கையின்லகி
 நேசநெஞ்சுறக்கணகணிறையநீருறிச்சோர
 வீசினையிறஞ்சியாருமஞ்சலித்தேத்தல்செய்வார். (௪௨)

(௩௮) எனறு-சூரியன். ஐந்தும் என்றது-பஞ்சேந்திரியங்களை.

(௩௯) மஞ்சனம் - நீர். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து -
 பஞ்சகௌவியம். அமுதம் ஐந்து - பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதி
 யமலை, ஆரம் - சந்தனம். மான்மதம் - கஸ்தூரி. வினா - வாசனை.
 போது - மலர். தூசு - வஸ்திரம்.

(௪௦) சதவருத்திரமாவது - யசர்வேதம் பிரமன்முதல் சதா
 சிவமீரோக முறையே யேற்றங்கூறுதலால்,அதனுள் நடுகண்டமாகிய
 சதவருத்திர மறுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்
 காரக்கிரமத்தில் வைத்து அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறு
 தல். மட்டித்து - பூசி. மது என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்தை;
 அல்லது பஞ்சவாயு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(௪௧) ஐம்முகச் சைவச்செந்தீ எனறது-பஞ்சப்பிரம மந்திரங்
 களாற் செய்யும் சிவாக்கினியை. தடுவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்
 மனு தூற்றுப்பதது என்றது - சகஸ்திர நாமங்களை, மூவிலைவில்லம்-
 மூன்று தளம்வாய்ந்த வில்லம். நீலம் - நீலோற்பலம். கைமலர்-கை
 களாகிய மலர்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவன் டசரணம், வழிபடுதொண்டாகொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளிமணிமன்று ளாடிசரணஞ், செழியன்விளிந்திடாதபடிமாறியாட நெளிவித்தசோதிசரண, மெழுகடல்கூவிமாமியுடன் மாமனாட விசைவித்தவாதிசரணம். (௬௩)

வெங்கரியாவிசோரந் ரசிங்கவாளிவிடுவேடோறுசரணம்
புங்கவர்தேதவாதிமறையுட்கிடந் தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மனாசரணம்
கங்கணநாகம்வீசிக் கொல்லகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம். (1)

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ்
சந்தரநாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம்

(௬௩) பழி என்றது - விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமஹத்தியை. பாசமென்றது - ஆணவம், மாயை, கன்மம், திரோதானம், மாபேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெல்வின்ன்கண் முளை, முளைத்தற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல, உயிரின்கணுள்ள சுகதுங்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலமாவது - முளைப்பதற்கு அநுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல அச்சுகதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்றுதற்குத் துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய ததுகரண முதலியவற்றையும், உயிரையும் இயைவித்துநின்றல். ஆணவமலமாவது - அம்முளை அவ்விடத்துத்தோன்றுதற்குநிமித்தகாரணமாகிய உமியைப்போலவற்றை முறுகுவித்து, அச்சுகதுக்கங்களை யுயிராக நுகரும்வண்ணம் நிலபெறுததுதல். மாயேயமலமாவது - அச்சுகதுக்க விளைவுகளுக்கெல்லாம் இடஞய்நின்று, ஆனமாவின் அறிவு, இச்சை, செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நின்றல். திரோதானமலமாவது - அமலங்கட்கு அநுகூலமாய் நின்று பகருவம் வருங்காறும் அவ்வான்மாவை மறைத்துப்பாகம் வருவித்து நின்றல். தொண்டராவா - பதஞ்சலிவியாககிரபாதர். நிலை என்றது - திருநடர் தரிசித்துணனும் நியமத்தை.

(௬௪) கரிஎன்றது - சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை. புங்கவர் என்றது - கண்ணுவா முதலிய முரிவர்களை. கறை - கருநிறம்.

(௬௫) மைந்தன் என்றது - உக்கிரகுமார பாண்டியனை. ஆழிகடல் ; ஆழத்தை யுடையதெனனும் பொருளது. மகவான் - இரத்திரன். கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளின் கூட்டத்தை. மாறன் என்றது - அபிடேக பாண்டியனை. கல்லினமாதா என்றது - பட்டமங்கை யெனனும் திருப்பதியில் முற்பட்ட பாறை வடிவமொத்த இயக்கமாதாறுவவா.

வெந்திறன்மாறன் முன்கலுருவானை கன்னன் மிசைவித்தசித்தசரண
முந்தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம். (1)

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென்றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்தநானாகுருவிக் குவீடுகுடிதந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுககிரங்குமதுராபுரோசசரணம். (சௌ)

விருத்தகுமாரபாலவருண்மேனிகொண்டவிளையாமெண்ணல்சரணங்
குரத்தியைநச்சுபாவிபுயிருண்டுசோரிசூடவாகைவேலசரணங்
கருத்திசைபாணனாளினிசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரித்திரண்மாவைமீளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம். (சௌ)

முற்பகலாறிரண்டுசிறுபன்றியுண்ணமுலைதந்தவண்ணைசரணம்
பொற்புறுமாயவாவையடலேறுகொண்டபொருதட்டிட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெங்குமடையப்பிரம்புபடுமட்டமூர்த்திசரணங்
கற்பிடுருத்திமன்நலறிவிக்கமூன்றுகரித்தந்தவள்ளல்சரணம். (சஅ)

அளவைகளாலும்வேதமுதனூல்களாலுமயன்மாயனாலுமளவாக்
களவையுன்குநாமருணசினனசாதிகதிசெய்தியில்லையவையு
முளவெனயாமறிந்ததுதிசெய்யவேகொலுலகஞ்செயன்பினெளிதாய்
விளையருண்மேனிகொண்டிவ்வறுபத்தநாலுவிளையாடல்செய்தபடி

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

[யே

எனத்துதித்தவசிட்டாதியிருடிகளைகருறுமுனியையெறிதேனீப [ச்
வனத்துறையுஞ்சிவபெருமானிலிங்கத்தினமூர்த்தியாயவநதுநோக்கி
சினத்தினைவென்றகந்தெளிந்தீர்நீர்செய்தபூசைதுதிதெய்வத்தான
மனைத்தினுக்குமனைத்துயிர்க்குநிறைந்தநாமக்கானந்தமாயிற்றென்னு.

(சௌ) மைந்தன் மைந்தன் என்றது-உக்கிரகுமார பாண்டியன்
பேரனாகியஅபிடேகபாண்டியனை (சௌ) சோரி - உதிரம். வாகை-
வெற்றிமாலை. மாறு என்றது - பகைவனாகிய ஏமநாதனை.

(சஅ) ஒருத்தி என்றது - வைசியப்பெண்ணை. மன்நல்-கலியா
ணம். கரி - சாட்சி. (சக) அளவை என்றது - காட்சி, அநுமான
முதலிய பிரமாணங்களை. வேதமுதனூல்க ளென்றது-வேதமுதலிய
முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களை. வேதமுதலிய நூல்களும் ஓரள
வையேயாதலின் வேறு பிரித்துக்கூற லெற்றுக்கெனின், ஏனைக்காட்
சியனுமானங்கள் போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்தவாக்கிய
மாக்கொண்டுணர நின்றவின்.

(சக) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

சிறந்தவருஞ்சுரந்துகுறுமுனியைவருகென்றுகரஞ்சிரமேல்வைத்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய்நீயேநின்கற்புடையபொலங்கொம்பன்னு, ளுறந்தழையுமுமையொப்பாளாதவினாலுமையொப்பாரகிலத்தியிரோ, நிறைந்ததவம்புரிந்தோனுந்தவத்துறுதிபெற்றோனு நீயேயன்றோ. (௫௧)

உனக்கரியவரமினியாந்தருவதெவ னுனக்கரிதாவொன்றுங் காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத்திடையிச்சைவடிவாயச்சென்றிருந்தானாகத், தனக்கரியவரநல்குஞ்சிவலிங்கத்தன்பெயராத் றுபித்தான்றன், னினக்கருணைவசிட்டாதிமுனிவாகளுந்தம்பெயரா விலிங்கங்கண்டார். (௫௨)

ஏத்தியருச்சுனைசெய்துநினைவிலரிதாயன்பிலெளியவட்ட [ன்பம் மூர்த்தியையங்கயற்கண்ணியன்பனைமுப்போதும்போய் முடிதாழ்ந்திபூத்தமனத்தினராகிக்கருவித்தென்பொதிந்தசிறுபுட்போலந்த [னோ, மாத்தவனில்வசிட்டாதிமுனிவர்தபோவனஞ்செய்துவதிந்தார்மன்

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சுனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - எச - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩.

திருவாலவாய்க்காண்டம முற்றிற்று.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௫௨) இச்சைவடிவாய் என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிய சுதந்திரராதலின்.

(௫௩) கருவித்தேன-மிக்கதேன் ; கருவி=கூட்டம். இது தானியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில் என்றதில் காண்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நின்றல் உருபுமயக்கம். உம்மை - முற்றும்மை.

உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சுதாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகனாற்
தந்தா வளமதுரை தந்து.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரககண்டெங்களித்துவிரிக்குந்தோகையிலாடப்
பூகமனை ததும்வெண்டரளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர் பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரோ. (க)

இருக்குந்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குங்குமமார்பமுமபுயமும்வரதாபயமுமானமூவுந்
திருக்குண்டலமுமதுரோசாசின்மூரலுமென்கண்மனத்தை
யுருக்கும்வதனும்புயமுமெனக்குவகைவினைக்குமுயிராமே. (உ)

வினைக்குமுயிரிற்பிறந்தொடுங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளைக்குமுலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தோத்தியெல்லாம்
வளைக்குமிடமோசிறற்கிலமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமூலை
தினைக்குமணியேதெவிட்டாததேனெழுக்கட்செழுங்கனியே. (ங)

(காப்பு) சிந்தா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரொச்சம்
கெடாத என்னும் பொருளதாய் நித்தியத்தை யுணர்த்திநின்றது. தந்
தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள் விசுதி. (க) அண்டப்பரப்
பு-அண்டகோடிகள். ஏகம்-விராட்டுருவம். (உ) வரதம்-விரும்பியவ
ற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனும்புயம்-முக
மாகிய தாமரைமலர். (ங) அவத்தை - துன்பம் ; பஞ்சாவஸ்தைக்
கொன்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றபடிவந்திரிந் துபுலனைந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாண்மதுரைபுகுவீரோல்
இனியுங்கருக்குமதுரசொல்லாப்பதமுந்தருவாரோ. (சு)

தருவேவறிஞர்க்கிருநிதியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாஹணிச்சடடோகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேயகிலாண்டமும்வந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுனைக்காட்டாயோ. (ரு)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டத்தெரியுமேங்குமனக
கோட்டத்தெனதுசுற்றறிவாற்குறிககப்படுமோகூராய்நீ
ஈட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிதழிக்கினம்போல்வேப்பலங்கல்
குட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைத்தூயோனே. (சு)

தூயகயற்கண்மடக்கொடிசேர்சொக்கேழுக்கடர்க்கொழுந்தே
சேயபவளக்கிரியெயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாங்கடைசரக்குன்கருவூலத்திலிருந் துவரும்
மாயமுறியேனிச்சரக்குமாறச்சரக்கோகூராயே. (எ)

கூறென்றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறென்றுளதோமெய்யுன்குமெய்கண்டவர்க்குவெளியாமால்
ஏறென்றுடையபசுபதியெயெழுவாரிதியுமழத்துவையை
ஆறென்றழைத்தவருட்கடலேயாலவாயிலமர்ந்தானே. (அ)

அமரர்க்கிறைவாமும்முலைப்பெண்ணுண்குமரிக்கழகாதென்
குமரித்துறைவாவென்றுரித்தங்கூடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிககத்தறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்க
மருககிறைப்பாக்கினமானகலைவாணருநெஞ்சிலவாரோ. (கூ)

(சு) இருபனி-முன்பனி பின்பனிகள். பனியும் மழையும் வெ
யிலும் என்றவற்று ளேழனுருபு தொக்குநின்றது. (ரு) இருநிதி - ச
ங்கநிதி, பதுமநிதிகள். பொருள்-பதிப்பொருள்.

(சு) காட்டம் - விறகு. கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களி
டத்தும் அந்தரான்மாவாகவிரவிநிற்றில கோட்டம்-இடம். வேம்பு-
வேப்பென வலிந்துநின்றது. (எ) காயமுதலாங் கடைசரக்கு என்
றது-தனுசுரண புவனபோகங்களை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறா-
அழியாத. (அ) மெய்கண்டவர் - சித்தார்த உண்மையுணர்ந்த பெ
ரியோர்கள்.

(கூ)-மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறை
வா என்றது-சோமசுந்தர பாண்டியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துறுபிணியாலுருகவிதிசுற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுநூற்தியெழுத்தைத்தண்ணீர்ொழுத்தாததணிப்பாயோ
முலைமேல்விளவருமுததெனவெண்முறுவலரும்புமோட்டிமய
மலைமேன்மருந் துகலந் தமுககண்மருநதேயாலவாயானே. (க௦)

வேறு.

வாயினுமபுலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுங்கடையென்கிடையோயொடுந்ருரவொழிக்காயோ
தியினுங்கொடியார்புரம்பொருதனிச்சிங்கமெயென்கோவே
தாயினுந் துணையேமதுகோசனேதத்துவங்கடந்தோனே. (க௧)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சுமைத்தவிரயங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பானுமென்றாலைக்காண்பானும்
எய்த்கிடப்பெறாதெழுதிரைக்கிவந்தெடுத்தெனதினோப்பாற
வைத்துமெயப்பதந்தநருள்வள்ளலுமதுகாவெள்வியடயானே. (க௨)

வெள்விடைக்கொடியுயர்த்தசொக்கேகையந் துவிட்டமென்றெடுத்தோ
கள்வருக்கெனதறிவறைபோனதென்கருத்தைநீயறியாயோ [துங்
உள்வருத்தமும்பிறவுமேகண்டிருந்தொளித்தனையெனையுய்யக்
கொள்வதற்கிதுபருவமென்றேயினிக்கூப்பிடக்கடவேனே. (க௩)

கடவதொன்றிலையுரைசெயமனமுதற்கரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந் துயரின்பமுநீயெனையருத்துதலறியேனான்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமணஞ்செயமணஞ்செறிமலர்க்காவிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவான்முழவதிரகூடலம்பதியானே. (க௪)

கூடலாதியையணங்கொருபாகனைக் குணங்குறியில்லானே
வீடலாவெளிவீட்டிருந்திமையிலாவிழியினுறகண்டோர்கள்
ஓடலாதுபொற்கலத்துண்டிபெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடிப்
பாடலாடலிற்பயிலினுமிருவயிற்பற்றறுத்திருப்பாரோ. (க௫)

(க௦) விதி - பிரமன். தீயெழுத்து-போகும். இமயமலை மேல்
மருந்து - உமாதேவி. (க௧) மறத்துறை-தீநெறி. கிடை-படுக்கை.

(க௨) தத்துவம் - தேகேந்திரியப்பிராணந்தக்கரணசமூகங்களை.
அவிநயம்-நாடகாங்கம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல். தியினுங்கொடி
யார்-திரிபுராதிகள். இனோப்பாறவைத்து என்றது-சங்காரநிலையை.

(க௩) அறைபோதல் - ஓட்டைபோதல். (க௪) மனமுதற் கர
ணம்-அந்தக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சா ஞானகுகிரியை
களை. துயரஇன்பம் என்றது-இருவீனைப்போகங்களை. குருகு என்
னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டையென்னததை யுணர்த்தி நின்
றது. வாண்முழவு - மங்கலவாதத்தியம்.

(க௫) வெளிவீடு - சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகநாட்டம்.
இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுகள்.

பற்றுக்கோடுகொண்டபதமன்றியிலுலெகெம்பாய்மரக்கொடிபோலச்
சுற்றுக்கொடியுருசுழன்றுமெய்ததேனினித்துன்புறந்தகையெண்ணை
கற்றுக்கோதறத்தெளிந்தவர்க்கமுதமேகயற்கண்மாதிடப்பாகம் [நே
பெற்றுக்கோயிலகொண்டமாந்தருளாலவாய்ப்பிறையணிசடையா. (

சடைக்கிணரைத் தவெண டிங்களு வகவகையுஞ்சங்கவெண்குழைக்காது
படைக்கணிச்சியுஞ்சுமஞ்செங்கையுமபங்கயத்திருத்தானுந் [ம
கடைக்கணித்தருளாசுரந் தகண் களமுண்ணிக்கண் டமுமதுசோசா
ஆடைக்கலப்பொருள்காகுந்நெறியும்யானயர்ப்பவேவயனோனே.)

அயர்க்கிலேனுனைநினைக்கிலேன்பிறரைநின்னுவாயகம்விட்டுப் [தொ
பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனேற்பெற்றத்கரும்பொருளயா
துயர்க்கிலேசமற்றுனதுபொன்னுலயஞ்சூழ்த் துடைதொழுதேமெய்
வெயர்க்கிலேனையும்புரந்தருள்வள்ளலெவெள்ளியப்பலத்தானே. (

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணனூல்விநகுவிற்றுழல்வாணைப்
புள்ளியம்புலித்தோலுடையாளனைப்புறதியாற்றொழுதோர்கள்
பள்ளியச் சூலாவேறுவர்மணிமுடிபரிப்பர்பார்முழுதாள்வர்
தெள்ளிருங்கலைநம்மகப்பெறுவர்பின்சிவகதியடைவாரே. (கக)

அடைந் தவர்க்கருள்வெள்ளிமன் றூடல்செயானந் தக்கடலூடு
குடைந் தவர்க்கமுதெழுமதிலெழுபவக்குடைந் தகரைகாண் பார்
மிடைந் தவர்க்கவெண் குடவூனாழுழ்க்குறவிரிகடல்கிடந் தார்ப்பக்
கடைந் தவர்க்கமுதெழுமதிந்பவக்கடல்கடப்பரோகடவாரோ. (உ௦)

வேறு.

கடவரையூரிலைபோர்த்துக்கதம்பகார் தாரத்தாடும்
வடவரைவளை ததெசந்தேதன்வான்மகன்முடிக்குமேலார்
தடவரைச்சென்னிதாங்குதண்ணீர்ததையினவேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநாணுமுகர் துணத்தொடங்கினேனே. (உக)

(கசு) பற்றுக்கோடு - ஆதரவு. கோது - குற்றம்.

(கௌ) கணிச்சி - மழு. மணிக்கண்டம் - நீலகண்டம். அயர்ப்பு - மறி. (கௌ) பெறற்கரும் பொருள் - கிடைத்தற்கரிய பொருள். துயர்க்கிலேசம் - ஒருபொருட் பணமொழி, மிகு அன்பம் எனப்பது பொருள். (கௌ) வாணன் - வாழ்நன் என்பதனிறிபு. பள்ளியந்து லா - சயன் தண்டுகன். கில - சாமுத்திரிக தூல்.

(20) ஆனந்தக்கடல் - சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது-சிவானந்த வழுது. பவம் - பிறப்பு. வார்க்கம் - கூட்டம்.

(உக) கடவனா - யானே. கதம்பம் - கடப்பமரம், காந்தாரம் - வனம், வடவனா - மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நள - தேன்.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாய்
தடங்குவதெந்தக்காலமாருனக்கயிக்கமையா
முடங்குபிங்குலையிற் பூந்தேன்முரிதினாப்பரவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுராயிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடுசத்தியாகிச்செகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்த்ரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்ற
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிடுமிருளேநீக்கியெனவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதுறையில்வீழ்ந்தகண்ணிலிகுதவவானப்போற்
பயம்படவெண்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினாடு
நயம்படுமறைகன்பாடாநாடகநவிற்றுவோனே. (௨௪)

நாடகத்தொழில்வராதநட்டுவக்குறையோநாளும்
பாடகப்பதும்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
சூடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுநதரனேகூடல்
ஆடகக்குன்றையென்னையாட்டுவித்தனைநன்றாயே. (௨௫)

நன்றுளேனல்லேன்யார்க்குநல்லறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பார்க்குங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனையிலேன்யமன்வரும்போதுன்வெள்ளி
மன்றுளையிருந்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாற்பாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநீந்தேன்
வன்சொலார்முன்சொலாதமதுராயிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலாலுன்னவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (௨௭)

உன்னையேபொருளென்பாராற்றொருவரைப்பொருளென்பாரோ
பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொல்லோ

(௨௨) ஐந்தொழில் என்றது - பஞ்சகிருத்தியங்களை. பரவை -
கடல்- கதலி-வாழை. (௨௨) நவவடிவாவன - சிவம், சத்தி, நாதம்,
விந்து, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமன் என்
னும் நவபேதங்கள். பழவினை - ஆணவமலம்.

(௨௪) இருள் - ஆணவமலம். கயம் - யானை

(௨௫) பாடகப்பதும் என்றது - பாடகமணிந்த தாமஸா மலர்
போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது - நடியை. சூடகம் - வளை.
ஆடகம்-பொன். (௨௬) அற்றம்-சமயம். கூற்றுவன். உடலுயிரினைக்
கூறுபடுத்துவோன்; யமன். (௨௭) ஏழமை - பேதமை. வன்சொ
லா-கொடுஞ்சொலுடையவா. (௨௮) பொதிதல் - உணிதல்.

அன்னையேதந்தையேதென்னாலவாய்ச்சொக்கேதஞ்சம்
பின்னையேதுனையலாமற்பிறந்திறந்தாமுலுவோர்க்கே. (௨௮)

பிறந்திறந்தாமுலுவீர்நீங்கள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறத்தருந்தினருமுண்டோகற்பசுமுலையைக்கையால்
அறத்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்காதானே
மறந்திருந்தினர்க்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரோ. (௨௯)

வணங்கினாககிதஞ்செய்யாமல்மறலிவாய்க்கினாயய்வாழும்
பிணங்களைப்பின்செல்லீரநும்பேதைமைதவிர்வேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண் ணான்பாகன்
குணங்களைப்பரவியன் னோன்கோயிலவலருஞ்செய்வீரோ. (௩௦)

வேறு.

செய்வானுஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரித்தசொக்கேநீ
யுய்வாரஃதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரானோவாராமதிப்பாராவாழ்த்தாரோ. (௩௧)

வீழ்வார்க்கியற்கைமதுசர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டிசெயுநதுன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்கடையாளம்வீணரொடுங்கூடிவெறுங்
கூழ்வாரப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவெ. (௩௨)

குற்றேவல்செய்பவரைக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடர்த்திரியுந் தூண்டுகிலேன்
சுற்றேனுமல்லேன்கடம்பவனச்சொக்கேநான்
மற்றேதினியுரைக்கேன்வன்கூற்றுக்கெனகூற்றே. (௩௩)

கூற்றுக்கோல்கோடாண்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆற்றுக்கோடிழப்படுத்தியண்ணத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகினரூன்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩௪)

(௨௯) அறத்துறந்தவர் - தருமவிரோதிகள். (௩௧) இதம்-நன்
மை அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

(௩௧) பை - படம். வைதல் - இகழ்தல். (௩௨) வீழ்வார் என்
றது - நரகத்திலமுந்துவோனா. (௩௩) கூற்று-யமன். என்கூற்று -
என்சொல். (௩௪) கோல்கோடாண்-நீதிவறான். கோல் - நடுநிலை.
ஊன்று கோலென்பது, ஊற்றுக் கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னாப் பிறப்பருடையாய்கயற்கணமு
தன்னாளுநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாலவாயுந் திருமதினலங்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்புமபொற்கமலவாவியுமே.

(௩௫)

வாவியார்கூடன்மணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்டுறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியார்போம்போதவவாமறித்தானையிட்டுக்
கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டுடே.

(௩௬)

வீடுகட்டிமாகுகட்டிமெய்யிறுகக்கட்டிமவினைப்
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்டு
கூடுகட்டியாவகேயென்கோட்டைகட்டினென்கடப்பங்
காடுகட்டியாளும்க்கட்டித்திரவியமே.

(௩௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவித்திலேகுருத்து
விட்டுப்படருமிந் தவேலிகட்டாவேளாண்மை
தட்டுப்படாதாய்த்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே.

(௩௮)

கொழுந் துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யுழுந் துருளும்போதெனினுமுளளுவகையுள் ளுநற்ச்
செழுந் துளவநாறுந் திருவடிகடீழ்நெஞ்சம்
அழுந் துவதொன்றலலாலமருலகும்வேண்டேனே.

(௩௯)

வேண்டார்புரமொரியவில்வளைத்தசேவகனே
தூண்டாமணிவிளக்கேசொககப்பெருமானே

(௩௫) உன்னா - நினையாதவர். (௩௬) வாவி-நடைக்கிணறு
ஆவியார் - பிராணன். இது, “ உயர்திணையீறுபோ லஃறிணை வருத
லும் அஃறிணையீறுபோ லுயர்திணைவருதலு, மருகல்வீதியென வறை
ந்தனர் புலவரென்னுஞ் சூத்திரததால் ஆர் என்னும் உயர்திணைப் பல
ரபால் விசுதிபெற்றது. குடிபோனவீடு என்றது-உயிரீங்கியுடலை.

(௩௭) பூட்டு என்றது - பூடுஎன நின்றது இடைக்குறை உல
ண்டுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழுவானது
அச்சமின்றி வசிக்கவெண்ணி வெளியிடஞ் சிறிதுமின்றிக கட்டிய
கூண்டுக்கு ளாகப்பட்டிறத்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௩௮) கட்டு - பந்தம். கன்மம் - காமியவினை. குருத்து-முளை.
வேலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௩௯) செழுந் துளவநாறுந் திருவடி என்றது - எண்ணிறந்த
விஷ்ணுக்கள் வணங்குந்தோறும் அவாகளணிந்த துளவமாலையின்
மணந்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (௪௦) வேண்டார்-பகைவா.
புரம்-திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடிடைச்சேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ

திண்டாவினையென்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே.

(சு௦)

வேறு.

பாயிருக்கத் தனாகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும் பழுத்திடாத, காயிருக்கப் பழமுதிர்க்கு மெனவொண்ணை கழிமடனு மடுபிணியுங் கலியுநீக்காய, சேயிருக்குங் கொன்றையணி சொக்கே மிக்க திலகநுதற் கயற்கணெனு மூலகமீன்ற, தாயிருக்க நீயிருக்கத் துணையிலார்போற் றளர்ந்திருக்க நீதியுண்டோ சரண்புக்கேனே.

(சு௧)

சரணமலர் கண்டிறைஞ்சு மெதிகள் யோகா தவமுனிவர் முதலோக்குச சுகளமாகி, அரணமலி தமிழ்க்கூட லாலவாயி லமமையொடு மூலலிங்கத் தமர்ந்தகோவே, கரணமறி யாதுயிரு மறியா தென்று கடவுளருட் கண்காட்டக காண்கினரோர்க்கு, மரணமுதல் வன்பிணிகள் வரவொட்டாத வயித்தியனீயுனதருளே மருதுதானே. ( )

தான்வினாகருங் கருஞ்சேற்றைக் கழுவி நீக்குந் தண்புனல்போலிருவினாகருந் தனுவாய நின்ற, ஊனவினைக்கு மொழிக்கு மெனு முறையாலிந்த வுடலிருந்தன் ரோவுறுதி பயகசுவேண்டி, நான்வினைக்கு மிதன்றொழிலுக் கெனையுங் காட்டிநடத்துவிக்கு மதிகாரி நானன்றேசெந், தேன்வினைக்குங் கட்டபவனநாதா தெய்வத் திருவாலவாயமர்ந்த தேவ தேவே.

(சு௩)

தேவியதைத் திருக்கழுத்தி லமரர் பூட்டுந் திருநாணமங் கலநிலையிற் றிரியா வண்ணம், மேவியமைக் கடல்விடத்தை மிடற்றே வைத்து விரிஞ்சன்மா லாதியந்த விண்ணோககெல்லாம், ஆவியுறச் செய்தருளென் னப்பாகூட லாலவா யருமருதே யடியனேனைப், பாவி யெனத் திருவுளத்தி லடைத்தன்றோவென பழவினையைத் தீர்த்தருட்கண் பார்க்கிலாயே.

(சு௪)

பாரதியு மறிவினுமிப் பார்மேனின்ற பசுஞானத் தாலுமெட்டிப் பார்க்கொணாத, பேரறிவே சிற்றறிவேந் கிருளைநீக்கும் பேரொளி

(சு௧) மடன - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே - இடபம் அல்லது பசுமைநிறம். சரண - அடைக்கலம்.

(சு௨) எதிகள் - முற்றத்துறந்தவா. சுகளம் - உருவத்திருக்கோலம். அரணம் - காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(சு௩) தனுவாய - இருப்பிடமாய். ஊன என்றது - உடலையுணர்த்தி நின்றது. உறுதி - முத்திசாதனம்.

(சு௪) மை - கருமை. மிதறு - சுண்டம். விரிஞ்சன் - பிரமன்.

யே யங்கயற்கண் பிரியாதானே, யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின்றே
னென னறிவீன மனரோவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியு
மறிவுண்டாகிக் கீயறிவித தாலறியு நிலமும் தானே. (சுரு)

நிலத்தூடு நிலத்தினுயிர் பயிர்களுடு நெடுவிறகிற் நீயுடு மடிபா
லின்பத், நிலத்தூடு தயிலமென வுறைவா யிரதச் சீவன் முத்தி புர
மென்னுந் துவாத சாரதத், தலத்தூடுன றிருவருளென் னிடத்தே
வைத்துத் தருவாகிப் புதலாகித் தரியென்றாலும், மலத்தூடு புழுவடி
வாய்ப் பிறவென்றாலு மறித்துமொழி யேனசெனன மனக்கொள்
வேனே. (சுசு)

கொள்ளிவட்டங் கறங்குதிரை சகடக் கால்வெண் குறுந்தொடி
யார் தயிர்மத்து நெடுந்தா னுஞ்சல், எள்ளிவிட்ட தொழிற் பிறவித்
தண்டலபோககி யிறைவாங்கு நமன்குடிசா ளின்று நீந்தார், தெள்ளி
யிட்ட வெள்ளைநிலாத் தெளிததல்போலுந் திருவால வாயிறைவன
றிருவெண் ணீற்றை, அள்ளியிட்டாற் புள்ளியிட்ட கணக்குமாற்றி
யமருவகிற் கணக்கெனமுத் தமிழ்க்கலாமே. (சுஎ)

அழித்தபடி படைத்துவீள யாடுவானே யாலவா யானையட லரி
மா னேற்றைக், கிழித்தவத னுடுததுவெள்ளி மன்றுளாடுங் கேடிலி
யைத் தொழுதிருக்கக் கிடைத்த மேலோர், பழித்தலும்வாழ்த் தலு
மெறிவாட் படையுஞ் சாந்தும் பாத்திரப்பா லடிசிலுவகை வார்த்த
கூழும், மழித்தலுநீட் டலுந்தமாகுழ் வளமைநாடும் வறுங்காடு மொ
ருபடித்தாய மதிப்பர் தாமே. (சுஅ)

(சுரு) பாரறியுமறிவு - பாசஞானம். பாசஞானம்-ஆத்மஞானம்.
இருள் - ஆணவமலம். (சுசு) அடுதல் - காயச்சுதல். நிலம்-எள்.
சீவன்முத்திபுரம் என்றது - யான், எனது என்னும் விகற்பத்தாற்பசு
கரணமாய் பயிலாது, சிவகரணமாய் உடையானுடைமைப் பொரு
ளுமாயத் தன் செயலற்றுச் சாககிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்துநிற்குந்
தன்மையைத் தன்னில் வசிப்பவாக்கருளுந் தலமாதலின். துவாதசா
நத்தலம் என்றது - பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனிசத்திக் கதி
தமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானமாதலின்.

(சுஎ) கொள்ளிவட்டம் - கொள்ளிக்கட்டையைச் சுழற்றுவதா
லுண்டாகும் வட்டவடிவம். கறங்கு - காற்றாடி திரை - ஆலை. சக
டக்கால் - சக்கரம். குருந்தொடியா - சிறிய வளைபுணரிநத் கரத்தை
யுடைய மகளிர். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல் - இகழ்தல்.
போக்கி - செலுத்தி. இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல்-எழு
தல். கணக்கன் எனறது - பிரமணை ; அவனுக்கு லிபிமான் என்ப
தோர் நாமமாதலின். (சுஅ) அரிமான் என்றது - நரசிங்கத்தை. அ
தன்-தோல். வெள்ளிமன்று - இரசித்தசபை. கேடிலி - நித்தியன்.

மதியிலே னிதுவனாயும் வனாயா தீட்டும் வன்பாவச் சரக்களை
த்து மனவாக் காயப், பொதியிலே கொடுத்திரிந்தும் பழுதுபோகாப்
பொழுதுபோ காதுகில புசித்தே னெங்குங், கதியிலே பழவடியார்
தம்மைக் கூட்டுங் கயற்கணுமை கலந்துறையுங் கடவுள் கூடற், பதி
யிலே புகுத்தளவில் வறிதே தீய பழஞ்சரகமும் புதுச்சரக்கும் பணி
யற் றேனே. (சக)

பணிவிடைசெய் பவர்க்கருள்கூர் பரனே செங்கைப் பசங்களி
யுந் தவளநகைப் பவள வாயுந், தணிவிடையும் பணைமுலையு முடை
யாள் பங்கிற் சங்கரனே தென்கூடற் சயம்புவேகேள, அணிவிடயம்
பொறிகலங்கி யைம்மே லுந்து மனறையிலிண் ணப்பமின்றே யடி
யிட் டேனுன், மணிவிடையின் மணியோரசை மறவியூர்திமணிநாவை
யடக்கும்வகை வருதி நீயே. (௩௦)

வேறு.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயநின்பாலனுதினமன்பான
தாயுந்திருவருளுகலந் தருமொருசகலம்பொலிவதுதனைநாடேன்[னே
வாயுண்டொசெயமனமுண்டிருகிடமயல்கொண்டவொனமருள்வே
தேயிப்பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதென்கூடலில்வருமெங்கோவே.

கோவேதமிழ்புனைதேவேவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிரீழற்
காவேயுயரியமலையேயருணிதைகடலேயிமையவரடலேறே
நீவேறுயிர்களுமுவேறியல்பெனநின் றாய்விதிமுறைநில்லாவென்
நாவேமுதலியகரணங்களுமுனைநன் றாய்வழிபடநல்காயே. (௩௨)

நல்குஞ்சமுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடித்திரியமதைநாடாமே
மல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெண்கலையமுதயிலாமே

(சக) வனாயாது - நீக்காது. மனவாக்காயப்பொதி என்றது -
மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சரக்கு எனறது-பிரா
ர்த்த வினையை. புதுச்சரககு எனறது - ஆகாமிய வினையை. பணி-
தொழில். (௩௦) தணிவிடை - தணிவுஇடை=துடங்கிய இடை.
விடயம் - ஐம்புலன்கள். பொதி - பஞ்சேந்திரியம். ஐ சிலேட்டிமம்.
அடியிட்டேன் - திருவடிக் கறிவித்தேன். மறவியூர்தி-யமன் வாகன
மாகிய கடா. (௩௧) திருவருள்-அருட்சத்தி உகலம் - இரண்டி.

(௩௨) கா - சோலை. உயிரகள்முவேறு என்றது-பிரளயாகலர்,
விஞ்ஞானகலர், சகலா எனனும் மூவகை ஆன்மாக்களை. கரணங்
கள் - உறுப்புகள்.

(௩௩) இடை - இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி - மூலாக்கி
னி. உளி - பிராணவாயு கனலியில் எனபதில் மூன்றனுருபு நிற்க
வேண்டிய விடத்து ஏழனுருபுநின்றல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என
றது - சந்திரமண்டலத்திலெழும் சிவானத்தவமுதை. அவம் - வீண்.

பல்குந்திருவருள்விழிகொண்டெதிருபதங்கயமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. (௩௩)
ஐயப்படுபொருளையப்படுமவரறியத்தகும்வகையறிவித்தே
சூய்யப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புரிசூடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினை துடையாயே. ( )

துடையா லிழைமுறா யிடையா லிடைபுனை துகிலால் வனிதை
யர் நகிலான்மைப், படையான் மடவன நடையா லினியிடா படவே
நிலமிசை கடவேனோ, விடையா பிறையணி சடையார் மதுரையில
வினையேன வழிபட விலையோலை, யுடையா ரடியரொ டெனையாள்
பவொன துள்ளே யுறைபவர் தள்ளாரோ. (௩௩)

தள்ளாண்டவரொடுதள்ளாண்டறிவழிதரியற்குறுகதிதருவானைத்
தெள்ளந்தமிழுயர்மதுராபுரிவருதிரிசூலப்படையுடையானை
யுள்ளம்புறமுமொரொளியென்றுணர்பவருணந்தவிட்பரமானந்தக்
கள்ளாண்டுருகுவருணரார்நமன்விலகட்டுண்டுமூலுவர்கருவூடே. (௩௪)

கருவி தளர்ந்தொரு விகிர்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திருகண்
பஞ்சிட், டிருவினை யின்பய னெனவுயர் கொம்பிலி சைத்தகுடம்பை
தனித்தொழியக், குருவி பறந்தென வுயிரசெலு மன்றிகல் கொடிய
நமன்றமர் கொடுபோமூன், வருவி கணங்களை யடிகளை நம்பினன்
மறையோய் மதுரையி லிறையோயே. (௩௪)

இறைவர் பரம்பரர் மதுரை யுகந்தவ ரிருகரை வெண்டிறை
பொருவையைத், துறைவர சஞ்சலர் நிமலா நிரஞ்ஞா சொக்கர் பதத்

(௩௪) சூய்யப்பிறவி - யோனிசம்பவம்.

(௩௩) நகில் - முலை. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய
அம்பு. விலையோலை - முறிச்சீட்டு.

(௩௪) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளி
யை. ஊனம் - சூற்றம். கருன்றது பிறவியை.

(௩௪) கருவி - தத்துவங்கள். விகிரதி-விகாரம் அல்லது முடிவு.
குடம்பை தனித்தொழியக் குருவி பறந்தென என்றதை - “குடம்
பைதனித் தொழியப் புட்பறந்தாங்கே - உடம்பொ டியிரிடைநட்
பு” என்பதனாலுணர்க. நமன் தமர் - யமபடாள். கணங்கள் - சிவ
கணங்கள். (௩௮) பரம்பரர் - மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்ச
லமில்லாதவர். நிமலர் - மலரகிதர். நிரஞ்சனர் - களங்கமற்றவர். உ
றை என்றது-அதர்வணவேதங் கூறும் அதிஷ்டான பட்சம்; ஆவே
சபட்சமென்னு மிரண்டனுள் ஆவேசபட்சத்தை, மந்திரம் - காரு
டமந்திரம். நஞ்சு - விஷம்.

துணை துதிசெய்தாற், பிறைதுதல் வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழைப்
பினு மங்கது பிழையனறே, உறையொடு மந்திரமுடையவர் நஞ்செ
னவொழிவது கண்டன முலகூடே. (௫௮)

உலகமடக்கொடிமங்கலநானெனவோலகருழைபொருநயனமெனத
திலகமெனப்பொலிகூடலினுண்டொருதேடருமாமணிசெப்புமதோ
பலகலைகற்றவீர்தாமறியாதொருபசைபழுத்தபுரத்தோடே
இலகொளிவிட்டொருகோடிதிவாகரொனனவிளங்கியிருப்பதுவே. ( )

இருவரு மனறுவெ ளெகினமும் வனறொழி லேனமு மாகியு
மெய்தாத, திருவடியுமபுரி சடைமுடி யுங்கொடு தென்கூடலில்வரு
சிவனேகேள், ஒருவரும் வந்துணை யறிகில ஞென்கினு முடல்பொரு
வேண்டினா யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பாகள் வழிபடு பணபி
னில் வெளிபட நின்றனை யொளியாயே. (௯௦)

வேறு.

ஒளிமணிச் சுழிகை யண்கொளபாற் கடலு மூற்றிருந் திளநரு
வொழுகு, நளினமண டபமுங் கற்பகநாடு நாடரும் பொருளென
நாடேன், தெளிதமிழ்க் கூட லாலவா யமாந்த தெய்வமே புகலெனச்
சேர்ந்த, எளியனே னுனதின னருளையே பொருளென் றென்னு
ளே யெழுதிவைத் தனனே. (௯௧)

எழுநதி யடைத்திங் கிருநில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்
ளெனத் தெரியக், கழுவினுங் கழுவாத் தகைத்தலா லகததிற் களங்
கம்விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற சொக்கர்பொற் சர

(௫௯) உலகமடக்கொடி - பூதேவி. பச்சைபழுத்தபுரம் என்ற
து - உமாதேவியாரை யிடதுபாகத்திலுடைய வடிவினை. திவாகரா-
சூரியர், பகலைச்செய்பவா என்பதுபொருள்.

(௯௦) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுகளை. எகினம் - அன்னம். ஏன்
ம்-பன்றி.

(௯௧) பாற்கூடல் நளினமண்டபம், கற்பகநாடு இவைகளை
நாடேன் என்றறவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோ
ரது வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(௯௨) எழுநதி - கங்கைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிரு
த்து என்றது - மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருட்
சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டங்குல
வளவின்சீழே அஸ்திரமந்திரத்தினால் எடுத்தமண்ணினை. முண்ட
கம் - தாமரை. அமலர் - பரிசுத்தர்.

ணமுண்டகங் கண்டகண வழியே, யழுதழு துருகுமானந்த வெள்ளத்
தாடினே ரமலரா குவரோ. (௬௨)

ஆகம்பொருளேயாரணததெளிவேயாலவாய்ச்சுலவேலரசே
நாகணைக்கணையாயுனதருளனரேநானாயைக்கதியிலுய்த்ததுவுஞ்
சூகரக்குழவிக்கனனையாய்முலைப்பால்சுரந்தளித்தது முபதேசங்
காகம்வீட்டிரியசசிறைபுடைதலைக்குங்கரிக்குருவிக்கும்வைத்ததுமே

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற் கண்ட
னன்மாதோ, கைததலத திலங்கு முததலை வேற்றுக் கயல்விழிக் கரு
மபொரு பாற்றுப, பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண டோட்டெ
ன்பாட்டினுக் கிரங்குபூ தாட்டு, முதததா யளந்த விடையுயர் கொ
டிதது மூன்றுகட் டிளப்பிறை முடித்தே. (௬௪)

முடித்தலை யிமையோரா வடித்தமிழ்க் கூடண் முதல்வாபொன
னடித்தலத திறைஞ்சப், படித்தலத் தடைய நெருக்கலுத் திருக்கண்
பாத்திட நஃதிசென றடித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன கம
லத தொடையலுஞ் சருமபுண தருமபு, பிடித்தலா தளவுந கற்பகம
பூத்த பெருவினாக் குழங்கனமா லையுமே. (௬௫)

மாலையம் பொழுது மாலகண டரவின் வடிவென மயங்குவோ
ன்மயக்காய், வேலையம் புவன மாயவாழ் வனைத்து மெய்யென வளை
யனைன மெலிகோ, காலையம் புயம்போன முகத்தொளிர் கயற்கட்
கரும்பொடு மதுரைமூதாரில், ஆலயங் குடிக்கொ ளமுதவா ரிதியே
யாரணங் கடந்தபூ ரணனே. (௬௬)

பூரணமழியாமதியமேபிறையைப்புகாயுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூர்மாணிக்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(௬௩) ஆரணம் - வேதவறுப்புக்களிலொன்று. நாகணைக்கணை
என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூகரம் - பன்றி.

(௬௪) வைப்பு - நிட்சேபம். வேற்று, பாற்று, தோட்டு, தாட்
ட்டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள்.
கயல்விழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை பை - படம்.
முதததாயளந்தவிடை - மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திரு
மாலாகியவிடம். (௬௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளவிகள், பூ
மி. தொடித்தலைப்பிரம்பு - பூண்கட்டிய பிரம்பு.

(௬௬) மாலகண்டு-பூமாலையைக்கண்டு. (௬௭) பூரணம்-நிறை
வு. ஈராயிரமருப்பு வாரணம்-இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய ஐ
ராவணம். உரதன்-வரததைக்கொடுப்பவன். தீட்டு - எழுத்து.

காரணமுல்குக்குதவுநின்னடியார்கையெழுத்திட்டதிட்டன்றோ
நாரணன்முதலோர்தோரணம்சைத்துநகலொழுமுறைநடத்துவதே. ( )

நடம்புரிமதுரைநம்பநீசிலர்க்குநல்கியஞானநற்பயனாந்
குடம்புரைசெருத்தலானினம்பரந்துகொண்டிடுமெண்ணிழம்புனல்போ
மடம்படுசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும்வாளரார்ப்பருகுபானியம்போல்
கடம்பமாவனத்தாயினையவாவினையேன் கடவுளோநேரவதென்கருத்தே

கருத்தனேபாசவிருததனேதுரியங் கடந்துநின்றிலகெலாங் கல
நத, ஒருத்தனேகயற்கெணுருத்திபங்கினனேயுரியவெள்ளிமன்றாடு,
நிருத்தனேயெனக் கெநநேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக்க நேரமுங்
கண், பொருத்தநேரமுநோய்வருத்த நேரமுமேற் புகழ்நதுனைத்
தொழுவதெப்பொழுதே. (சு௯)

பொழுதறிந்தேத்துமுழுவலன்புடையோர் புந்தியங்கோயில்வீற
நிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோனகண்டிதனகம்பன் முத்த
மிழ்மதுராவாழ் முதல்வன், எழுதருங்கடவுளனைத்தையுங்காட்டி யெ
வறநினுநதோய்வதொன் நிலலான, பழுதகன்றிடுத்ததுணர்த்துவெ
ண்படிநீம் பத்திபாயாதவாறெனவே. (௭௦)

வேறு.

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுந்திறையுன்வசங்கைவிடேல்
கனக்கும்வஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனகருதும்பெறிவாயமதுசோசனே. (௭௧)

மதுரையாளும்வழுதிக்கிகலனைக்
குதிரையாகக்கொடுவநதகொற்றவா
அதிருநான்மறையத் தணனேயுனக்
கெதிரிலாபெனக்கென்னிரங்காததே (௭௨)

இரங்குநீயினியென்னுடைசசுற்றமுன்
பரங்கனகூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன்றுளவாகருனைவாழ்த்தவென்
கரங்கன்கூப்பிடக்கடபுலன்காணவே. (௭௩)

(சு௮) செருத்தல்-மடி. பானியம்-பாற்சோறு. துரியம்-ஓரவஸ்
தை. கண்பொருத்தல் - நித்தினைசெய்தல்.

(௭௦) உழுவலன்பு - சிறந்தஅன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறை
ந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்ன
தன்மையனென் மெழுதிக்காட்டொணுத விறைவன். (௭௧) திறை-
இறை. (௭௨) இகலன் - நரி. (௭௩) பரம்-வசம்.

காணவந்தகடம்பவனேசர்தாள்
பூணவந்ததுபுரதியென்றாலெனும்
யாணவந்தொடுத்தஞ்சுமிங்கஞ்சுமே
நாணவந்தநமன்சினமாறுமே

(எச)

ஆறடைத்தவழிகியசொக்கரை
மாறெடுத்துவழுதியடித்தநாளா
ஊறுபட்டவுடம்புககிலையோ
வேறினிததெய்வமெனகின்றவினரோ

(எரு)

வீணாளந்தவிரதமில்லாமலெண்
சாணாளந்தசாரந்தளர்வனோ
சேணாளந்தவெண்டிங்களைச்செம்மணித்
தூணாளந்தமதுரையிற்சோதியே.

(எசு)

சோதிவெண்பிறைநருடியகூடலான்
ஆதியநதமிலானெழுத்தஞ்சுடன்
பூதிகண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடாச்
சாதியன்றியுண்டோபுலச்சாதியே.

(எஎ)

சாதிக்கின்றசமாதிவீட்டப்பிறம்
போதிக்கின்றபொருளையெங்கெயெனப்
பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச்
சோதிக்கின்றதென்சொக்கரிருக்கவே.

(எஅ)

சொக்கருண்டுதூணையென்றிராயவர்
பக்கமன்புபழுத்ததென்றோர்கிலாய்
மக்களென்றும்மையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒக்கலென்றுமுருகுமென்னஞ்சுமே.

(எக)

நெஞ்சமாலயநெல்லிருநாழிநந்
தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்கர்தங்கொடை
கஞ்சமாதுகயற்கட்பிராட்டிக்கு
மஞ்சமார்புமணவனறவாமமே.

(அ௦)

(எரு) மாறு - பிரம்பு. (எசு) வீணாளந்தவிரதம் இல்லாமல்
என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டுச் செய்யும் விரதங்களி
ல்லாமல், எனவே சிவவிரதங்களில் என்பதை விளக்கிநின்றது.

(எஅ) சமாதி-சுட்டி நிற்கும்நிலை. அப்புறம் போதிக்கின்றபொ
ருள்-சுட்டற்றுத் தானதுவாய் நிற்கும் நிலை. (எக) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(அ௦) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமணாதீர்த்ததெழுந்த தடா
தகையை. இச்செய்யுளை கயற்கட்பிராட்டிக்கு தமிழ்ச்சொக்கர நெ
ஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இருநா
ழிருநெல், எனக் கூட்டுக.

வேறு.

வாமாவயர்நரவாகனமதமாவொடுதிண்டோர்
தாமமவைகொடுவநிவைதாமெனப்பவாதம்போற்
போமாகமுநாமெனறுகாபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாறருண்மதுராபுரிடணிமாலவிடையானே (அக)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமடும்பெருமானே
வானென்பதுமுதலாகியமதுரோசனைவாழ்த்தி
யானென்பதுமெனதென்பதுமிபமுண்டவிளாநோர்
தானென்பதுகுறியானதுதவமெனப்பதுமவமே. (அஉ)

அவமேபொழுதொழியாதினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதலவினைநீடியபாசத்தலைவிடவும்
உவமேயமுமுவமானமுமொன்றாகியமதுரைச்
சிவமேயருளசெயுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (அங)

மனவூசலிலுமல்வேனையும்துராபுரியீசன்
நனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின்றன
கனவூடுமெனினேவூடுகலந்தானெனிலிதன்மே
ஏனவூதியமுளதோகொடுவினைசூழ்வதுமிலையே. (அச)

இலையென்றுகாமனவஞ்சகரிடமன்பொடுசெலுமா
புலையன்றவாபுகலம்பொருள்பொருளென்றறிவேனோ
கலையென்றிலகருகொண்டிருள்கடிகின்றவெணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொண்டருண்மதுராபுரியரனே. (அதி)

அரவம்புலிபணியும்பதமருளுஞ்சடையுடையாய்
சுரவங்கமழ்குழல்பங்கமாகுடற்பெருமானே
பரவஞ்சிபாகமனங்கொலைப்பழிவஞ்சுமொருருவாய்
வரவந்தவென்வினைதீரவரந்தந்தருளினியே. (அசு)

(அக) வாவும் எனப்பது - வாமனென்றது இடைக்குறை சா
வும் எனப்பது பொருள். மா - குதிரை. நரவாகனம் - சண்டிகை. மத
மா - யானை இவைதாம் எனப்பவா - இவற்றைத் தமதுஎன்று கரு
துவோர். ஆகம் - உடல். (அஉ) ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம். வா
னென்பது முதலாகிய எனறது பஞ்சபூதங்களை. யான் எனப்பது - அக
ங்காரம். எனதென்பது - மமகாரம் இபம - யானை. (அங) அவம் - வீ
ணை. அழியாநிலை முத்தி தலை - விலங்கு. (அச) நனவு - சாக்கிரம்.
கனவு - சொப்பனம். ஊதியம் - இலாபம் (அதி) தவர் - சிவஞானி
கள். மலை - மேருமலை. (அசு) அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வி
யாக்கிரபாதாகளை. சுரவம் - குராமலர். குரவங்கமழ்குழல் என்றது -
அங்கயறகண்ணம்மையை. கமனம் - கலவி. தெறுசுடர் - வருத்தும்
சூரியன். கடைபனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந் தமிழ்மதுரோசனையிருபோதினுந்நைவீர்
பனிக்குந் திகாகடறகுமயம்படர்குந்செறுசுடாக்குந்
தொனிக்குமபுயலிடிக்கும்புவிதொலைகருங்கடையனற்குந்
தனிககுந் தனிவழிககுமபிணி தனகருந் தளரீரோ. (அஎ)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைப்பொதியிருசேவடி துதியாரருள்பதியார
களவைப்புரிநயனத்தியாகலவிததொழிலபொருளின்
அளவைககளவெனவிற்பவரழகைப்புக்கழ்வாரோ. (அஉ)

புகழுந் தமிழ்மதுரோசாபொலனசேவடிபணியத்
திகழுங்கடலவையந் தொழுதெயவந் தனைநிகாவார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலேகோடினொனினும்
இகழுந் தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரோ. (அக)

ஏகத்திருவுருவத்தினனென்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகருமபசுபதிமேவியகோயில்
பூக்ககுலமேகத்திரளபொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருந் திபோலவருமதுதைத்திருநகரோ. (க௦)

வேறு.

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டநடனேசாநாதமுடியோ
பகைகொண்டசித்தசனைவெனநசொக்காபவளம்பழுத்தசடைபூர்
முறைகொண்டவட்டமுலையங்கயற்கண்முத்தானகேள்வொருநால்
வகைகொண்டிருக்குமைநமபாபெற்றறிவறியேனையாளுநெறியே. (அ)

நெறிநின் நடங்கிநிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநான்
அறிவென்றறிந் தமதுரோசாதமமைபாராயவல்லருளரோ
பொறியெங்குமுந் துபுலனுங்கடந் துபுவியுங்கடந் துபுவியே
குறியுங்கடந் துருணமுங்கடந் துருறியாதுநின்றகுறியே. (கஉ)

ஏழைக்குகந் தபாகததுநண்பரிளநீராகமந் தகுலேசுழ்
தாழைப்பொதுமபாமதுரைசுருளாசுரணைவிற்தந்நைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந் துபெருமைததனங்கன்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கின்மாழைக்கருங்கண்மடவார்தமாயமிலரோ. (கஉ)

(அஅ) தளவம்-முல்லை. களவு-வஞ்சம். பொருளின் அளவைக
களவெனவிற்பவரென்றது-வாங்குமபொருளளவுக்குத் தகுநதநலம்
காட்டுவோராதலின (அக) நிலைகோடினர்-அசுத்தியவாதிசுன்.

(க௦) ஏகத்திருவுருவம் என்றது - விராட்டுருவத்தை தமிழ்ப்பக
ரும்பசுபதினென்றது-தமிழ்மொழியைத் தந்த சிவபெருமானை. பூகம்-
கமுகமரம். மாகம்-ஆகாயம். (கக) துட்டாளன்றது - திரிபுராதிக
ளை. நாதம்-நாதத்ததுவம். சித்தசன்-மனம்தன, சித்தத்திற் றேன்
றுவோனென்பதுபொருள் பெற்றி - தன்மை. (கஉ) ஞானந்நயம்
என்றது - காட்சிப்பொருள், காணும்பொருள்களை.

(கஉ) தாழைப்பொதுமபா - தென்னஞ்சோலை. பேழை-தனங்
கள் - பெருமைதங்கிய அழகிய முலைகள். மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவிமூடன்வறினோர்க்
கீயாதலோபிரோயாளனானவெளியேனுமும்வதுளதோ
பாயாடைமூசெமணக்குறும்பீர்பகைவாதுவென்றகனிலரய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (கூச)

திருவாலவாய்திருநீலகண்டர்திருவாதலூரின்முனிவர்
குருவாகிவந்தசிலருளானபோதர்குடியாகிவாழமுடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடி யுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலூடுவருவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (கூரு)

ததியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமூடுமிருளைத்தூரக்கில்வசமாயமறித்துவருமோ
துதியேதுமின்றிரீர்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடுதிரீர்தபுகழ்மேவுகூடனகாவாமுருளமுதலே. (கூசு)

முதலைக்கொடுங்குகிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துண்டியேன்
விதலைக்கிடங்கொள்பிணியாலொடுங்குமெலிவைத்தவிர்ப்பதெதுநாள்
மதலைப்பசும்பொன்மலாவேணிநம்பாமார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிரின்றகூடற்பதிக்குளமுதே. (கூஎ)

தேடித்திரிந்தாமகிலாகமங்கள்சிற்தித்துமன்புதிரியா
தாடித்திரிந்தாமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
கீடித்திரிந்தலைபெற்றிருந்திரினைபோதிவனறிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துணமதுசோதாந்கள்பதியககிடப்பதரிதே. (கூஅ)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர்துரைப்பெண்ணுபாற்
பிரியாதிருக்குமதுசோர்நிததர்பினைறவேணிமுததர்புகழைப்
புரியாதிருக்கினுயாசீவன்முத்திபுரமேவுதற்கெளியதோ
முரியாததற்பதருவானிடதர்முனிவோரமுதற்பிறருமே. (கூக)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதாபாகாசொககேசர்முக்கணமுதல்வர்
நறவாகடம்பவனநாதாரீதிருலம்புரக்குமதனான
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெயயமலிகின்றமேகம்பவருமே. (கூஓ)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

முற்றுப்பெற்றது.

(கூச) சேய்-ஆளுடையபிள்ளையா. (கூரு) முனிவர்-வாதலூர
டிகள். முடை-நாற்றம். (கூசு) தொய்யிற்குழம்பு-கலவைச்சாந்து.

(கூஎ) விதலை-துன்பம். மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்
பூவகுதலைக் கரும்பு-மன்மதனுக்குரிய கருப்புவிடில் வடிவைச்சந்தனக்
குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைச்சொல்லையுடைய உமாதேவியா.

(கூசு) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்
றது - இந்திரன்முதலிய தேவர்களை.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீரமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையாக்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொழும்பரவப்
பொங்கழலுருவன் பூதநாயகனாலவே தமுமபொருளகருமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

வெற்றவையடியாரடிமிசைவீழும்விரும்பினன்வெள்ளைநீர்நணிங்
கொற்றவன்நனக்குமந்திரியாய்குலச்சிறைநகுலாவிநீனேறத்து
மொற்றைவெள்ளிடையனும்பார்த்தலைவனுலகினிலியற்கையையொ
டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. [முடிந்திட்டு]

செந்துவர்வாயாள்சேலனகண்ணாள்சிவன்றிருநீற்றிறினைவளர்க்கும்
பந்தீணவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெயப்பாரிடைநிலவுரு
சந்தமார்த்தளம்பாம்புநீர்மததநதண்ணெருக்கம்மலாவன்னி
யநதிவான்மதிசோசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ங)

கணங்களாய்வரினுந்தமியராய்வரினுமடியவந்தங்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைநகுலாவுங்கோபுரஞ்சூழ்மணிகளோய்
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கடவீளமாலை [ன்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ச)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயினையசேயிழைதிருநுதந்தச்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொழும்பணிந்தினிதேதத
வெய்யவேற்குலம்பாசமங்குசுமான்விரிகதிர்மழுவுடன்மரித்த
வையனாருமையோடினபுறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (ரு)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைநபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலவேலன்கரியுரிமுடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சோசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (க்)

முத்தின்முழுவடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மாயினின்முயங்சப
பத்தியாகின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெயநின்

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுடாமரகதமத்தாற்போ
லத்தனருமையோடினபுறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிரல்லராய்நல்லியலபாகுங்
கோவ்ணம்புதிசாதனங்கண்டாற்றெழுத்தெழுசுலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியலபாமிராவணன்றிணடோளிருபதுநெரிதரவூன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (அ)

மண்ணெலாநிகழமன்னனாய்மன்னுமணிமுடிச்சோழன்நன்மகளாம்
பண்ணினோமொழியாளபாண்டிமாதேவிபாங்கிருதபணிசெய்துபர
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாமவகைநின்ற [வ
வண்ணலாருமையோடினபுறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (சு)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன் குணத்
தினைக் குலாவக, கண்ணொடோறு மினபுறுகின்ற குலச்சிறைகருதி
நின் நேததக், குண்டராயுள்ளார சாக்கியர்தங்கள் குறியின்கணெறி
யிடை வாரா, வண்டராயகனரு நமர்ந் துவீற்றிறுநத வாலவாயாவது
மிதுவே. (க)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிசுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுகீராலவாய்சனநிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கண்ணலம்பெரியகாழியுணஞானசம்பநதனசெநதமிழிவைகொண்
டினன்னலம்பாடவல்லவரிமையோடேத்தவீற்றிருபவரினிடே. (கச)

திருச்சிறம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிறம்பலம்.

நீலமாமிடற் சூலவாயிலான் பாலதாயினார் ஞாலமாள்வரோ.	(க)	அந்தமிலபுக மெநதையாலவாய் பந் தியாகழல சிறைதெய்ம்மினே.	(ச)
ஞாலமேழுமா மாலவாயிலார் சீலமேசொலீர் காலன்கீடவே.	(உ)	ஆடலேற்றினான் கூடலாலவாய் பாடியேமன நாடிவாழ்மினே.	(ரு)
ஆலநீழலா ராலவாயிலார் காலகாலனார் பாலதாமினே.	(ங)	அண்ணலாலவாய் நண்ணினான்நீன யெண்ணியதொழத் திண்ணமின்பமே.	(ஈ)

அம்பொனாலவாய		அருவனாலவாய்	
நம்பனார்கழல்		மருவினான் நனை	
நம்பிவாழ்பவா		யிருவனோததநின்	
துன்பமலீடுமே.	(எ)	றுருவமோங்குமே.	(க)
அரக்கனார்வலி		ஆரநாகமாஞ்	
நெருக்கனாலவா		சீரனாலவாய்த்	
புலாகருமுள்ளத்தாக்க		தேரமணசெற்ற	
கிரக்கமுண்மையே.	(அ)	வீரனென்போ.	(ஈ)

அடிகளாலவாய்ப் - படி கொள்சம்பநதன்
முடிவிலின் தமிழ் - * செடிக ணீர்க்குமே. (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ண் - கெ ள சி க ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணாகொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (க)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனேயஞ்சலென றருளசெய்யெனை
யெத்தராமமணாகொளுவுஞ்சுடர்ப்
பத்திமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (உ)

தக்கனவேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனேயஞ்சலென றருளசெய்யெனை
யெக்கராமமணாற்கொளுவுஞ்சுடா
பக்கமேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (ங)

சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென றரு
குட்டராமமணாகொளுவுஞ்சுடா
பட்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (ச)

நண்ணலார்புரமூன் றெரியாலவா
யண்ணலையஞ்சலென றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணார்கொளுவுஞ்சுடா
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. (ஊ)

தஞ்சமென்றுன்சரண்புகுநதேனையு
மஞ்சலென றருளாலவாயண்ணலே

* செடிகள்-பழிபாவங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடா
பஞ்சவன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (சு)

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யங்கனாவஞ்சலென் றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிங்கனல்
பங்கமிறென்னன்பாண்டியற்காகவே. (எ)

தூர்த்தன்வீரந் தொலைத்தருளாலவா
யாத்தனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடா
பாரத்திபனென்னன்பாண்டியற்காகவே. (அ)

தாவினானயன் றுனறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயரு
வேலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினான் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (க)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன் றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (க௦)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பனானசம்பந தனுரைபத்துஞ்
செப்பவலவர்தீதிலாச்செல்வனோ. (க௧)
திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - க௧ சி க ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரிததுரிபோர்த்துட
னாட்டமூனறுடையாயுரைசெயவனான்
வேட்டுவேளவிசெய்யாவமண்கையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (க)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனையணியாலவாயாய்ப்பணி
பொய்த்தவன் றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தனாயழிககத்திருவுள்ளமே. (உ)

மண்ணகத்திலும்வானீலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிறசாககியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (ஈ)

ஒதியோத்தறியாவமணதரை
வாதில்வென்றழிககத்திருவுள்ளமே
மாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைநதருள்செய்திடே

(சு)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுநு
செய்கையார்திருவாலவாயசெப்பாய்
கையிலுணமுலுமமணகையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

(சு)

நாறுசேர்வயற்றண்டிலமிணடிய
தேறலார்திருவாலவாயசெப்பாய்
வீறிலாத்வமோட்டமணவேடரைச்
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

(சு)

பண்டடித்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந
தொண்டருக்கெளியாய்திருவாலவா
யண்டனையமணகையரையாதினிற
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே.

(சு)

அரக்கன்ருன்கிரியேற்றவண் றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிரத்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமணபாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

(சு)

மாலுநான்முகனுமறியாநெறி
யாலகாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலவீணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

(சு)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனலருழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனைநல்கிடே.

(சு)

செநதெனமுரலுநதிருவாலவாய
மைந்தனையென்றுவல்லமணசுறச்
சந்தமராதமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பததன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே.

(சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேலவைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேளவியைநீர்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமனனுடுதரரை

வா தில்வென் றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமா துடனாய்ப்பூ மனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(க)

வைதிகத்தின்வழியொழுதாவகம்
கைதவமுடைக்காரமணடேர னா
பெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௨)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைககையர்பாயுட்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௩)

அறுத்தவங்கமாறாயின நீர்மையைக
கறுத்தவாழ்மணகையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௪)

அந்தணைர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெயயாவருகர்திறங்களைச்
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிர்தனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௫)

வேட்டுவேள்விசெயுமபொருளைவிளி
மூட்டுசிறதைதமுருட்டமணகுண்டனா
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்களவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௬)

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதெனனுமருகர்திறத்திறங்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிந தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௭)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொளவுநிலாவடிணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றவாளரககாகுமருளினாய்
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிநீதென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௮)

நீலமேனியமணாதிற்றதுநின்
சீலம்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காண்பரியதோரா
கோலமேனியதாகியருளற்றமே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிநீதென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௯)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின்
றுன்றுபொற்கழல்பேணவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாககியாகாணத்தலைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டிநீதென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(௧௦)

கூடலாலவாய்க்கோணவிடைகொண்டு
வாடனமேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதிததவிப்
பாடல்வல்லவாபாங்கியவாளரே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கெளலி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிகுமரபெருநதேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்கிநீபலவல்லலசே
ரீனாகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(௧௨)

ஆகமத்தொடெந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடினாந்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமாப்
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்னுணுமாசசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(௧௩)

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின் நவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயாச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறுநக்கமே
சித்திராககெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(௧௪)

சந்துசேனனுமிந் துசேனனுந் தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாசியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந் தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிலா
வந்தகாகுகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ச)

கூட்டினுங்கினியின்விருததமுரைத்ததோரொலியின்றொழிந்
பாட்டுமெய்சொலிபககமேசெலுமெககாதங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவாகையடைக்கசிவொன்றிலாச்
சேட்டைக்கட்குகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ரு)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியும் துவொழிந் தவமேதவமபுரிவோமெனுஞ்
சினகருக்குகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (சு)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசோமையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந் தணமமதுபுத்தணமமதுசித்தணச்
சிந்தணர்க்குகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (எ)

மேலெனக்கெதிரிலையெனறவர்க்கனாமிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொயததவங்கொடுகுண்டுகை
பீலிசுக்கொடுபாயிடுகுகிடுகுகியபிற்பினசெலுஞ்
சிலிகட்குகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (அ)

பூமகற்குமரிக்குமோவருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவதையினாகளபோறலையைப்பறிதொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாயசகதிக்குநே
ராமவர்க்குகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ஊ)

தங்களுக்கும்சாக்கியாகருந்தரிப்பொணதந்சேவடி
யெங்கனையகனேத்தொழிந் திடுக்கேமதிதொருபொய்த்தவம்
பொங்குதூவழியனறியேபுலவோகளைப்பழிக்கும்பொலா
வங்கதாகுகளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (கௌ)

எக்கராமண்கையருக்குகளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருககவேதுளங்குமருட்டித்தென்னன்முன்னிலை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமனறமிழ்நாதன்னாநசம்பந்தனவா
பொககவையுடைசெய்தபததுமுடையவர்க்கிடரில்லையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதி கம்.

பண் - கார்தாரம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சந்திரமாவதுநீறு துதிககப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செநதுவாவாயுமைபங்கன்றிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயாதிர்ப்பதுநீறு
போதநதருவதுநீறு புனமைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதததருவதுநீறு வுணமையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயலசூழ்நததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சுத்தியமாவதுநீறு தக்கோபுகழுவதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயானறிருநீறே. (ஈ)

காணவினியதுநீறு தவினைததருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணநதருவதுநீறு திருவாலவாயானறிருநீறே. (ச)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோகளுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (ஐ)

அருத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தநதணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்நத திருவாலவாயான்றிருநீறே. (ஊ)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைததடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்போலிதருகுலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தருவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குருதிருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (அ)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறையேதவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பநதருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம மாலவாயானறிருநீறே. (ஊ)

குண்டுகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக
கண்டுகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டுகைசுப்பட்டபொருளா றோத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவாபணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (க0)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன
தேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீபபிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்களபததும் வலலவாநலலவாதாமே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசரம்-பண-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனலவேநதனுமோங்கு
ஆழ்கதீயதெலலாமரனாமே
சூழ்கவையகமுநதுயாதீகவே.

(௧)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசோ
ளரியோறுகநதேறுவாகண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவாபெற்றியே.

(௨)

வெந்தசாம்பல்வினையெனப்புகியே
தந்தையாரொடுதாயிலார்தம்மையே
சிறதியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரால்
எந்தையாரவொவ்வகையாராகாலோ.

(௩)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிரிபுங்
கேட்பான்புகிலனவிலைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றவைகேட்கதக்கார்.

(௪)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிககவேண்டாசுடாவிட்டுளனென்கள்சோதி
மாதுககநீங்கலுறுவீரமனம்பற்றிவாழ்மின
சாதுக்கண்மிககீரினையேவந்தசாராமினகளே.

(௫)

ஆடும்மெனவுமருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவுமபுகழலலதுபாவநீங்கக
கேடும்பிறப்புமற்றுக்குமெனக்கேட்டாராகில்
நாடுநிறத்தார்க்கருளலலதுநாட்டலாமே.

(௬)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டெல்ல
படிசேரந்தபாலகொண்டங்காட்டிடத்தானைபண்டு
முடிசோந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கணமூர்த்தி
அடிசோந்தவண்ணமறிந்தாசொலக்கேட்டென்றே.

(௭)

வேதமுதல்வன்முதலாகவிளங்குவையம்
ஏதம்படாமேயுலகத்தவோத்தலவெய்யம்

பூதம்முதல்வன் முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்ஒலிமாலையென்றேகலிகதோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடாகண்டருளசெய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழுமபுகழுற்றதனறே. (ஆ)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவாபகரிலலமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீராககடைந்தாராககரிதாவெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமராக்கருளசெய்ததாமே. (க0)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாககினுனும்
தெற்றெனறுசெய்வந்தெளியாராககரைக்கோலெண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெகிரவிரவும்பண்புநீராககிற்
பெற்றெனறுயாததபெருமானபெருமானுமன்றே. (கக)

நல்லார்களீசேர்புகலிஞானசமபந்தனல்ல
எல்லார்களுமபரவுமீசனையேததுபாடல்
பல்லார்களும்திபப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்களவானோருலகாளவுமவல்லரன்றே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்சுழற்
பாடலாலவாயிலாயபரவரின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீளகடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. (க)

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பனவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முகசியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிடெண்ணையே. (உ)

சுற்றநீருணங்கணிகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீயிரானுநீதொடாந்திலங்குசோதிநீ
சுற்றநூற்கருத்தநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகடமனே. (ங)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்குழ
லதிரவீசியாவொயழகனீபுயங்கனீ

மதுரனீமனாள்னீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேநதுசமபுவே. (ச)

கோலமாயநீணமதிந்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டசெயதுபணடுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனெநின்னையன்றிநிததலுஞ்
சீலமாயசிறதையிந்நேறாவதிலலேதவோ. (ஐ)

பொன்றயங்கிலங்கொளிந்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பினறயங்கவாடுவாப்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொனறையமமுடியினாயகூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பேதநியமமே. (ஈ)

ஆதியநதமாயினாலவாயிலண்ணலே
சோதியநதமாயினய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
சீதமவநதவாயமையாற்கிளாதருக்கினார்க்கலா
லோதிவநதவாயமையாலுணாநதுலாககலாகுமே. (எ)

கறையிலங்குகண்டனெகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைததோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினுண்ணினைப்பேதநியமமே. (அ)

தாவணவ்விடையினய்தலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினய்கூடலாலவாயிலாய்
திவணம்மலாமிசைத்திசைமுகனாமாலுநின்
றுவணமளக்கிலாந்துளக்கமெயதுவார்களே. (க)

தேற்றமில்வினைத்தொழிந்நேறருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின் கழற்புகழ்ந் துபுண்ணியங்கொளரா
கூற்றுதைத்ததாளினாயகூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குழாத்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே. (க௦)

போயரீர்வளங்கொளும்பொருபுநறபுகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனலலபண்பின
லாயசொல்லின்மாலகொண்டாலவாயிலண்ணலே
தீயதீரவெண்ணுவார்க்கிந்தைதவாவாதேவோ. (க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையையானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினோமொழியாளொருபங்கனெபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. (க)

பூதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொண்
 னைநன்மாலையே, கோதின்னீறது பூசிடொகனே கொண்டநற்கையின
 மானிடமாகனே, நாதனாடொரு மாடுவிதானையே நாடியன்றுரி செய்
 ததுமானையே, வேதநூலபயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்தனூர்திரு வா
 லநல்வாயிலே (உ)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனேகாதலானினவார்தமகத்தனே
 பாடுபேயொடுபூதமசிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
 நீமொநடமாடவிருப்பனேநின்னடிதொழநாளுமிருப்பனே
 யாடனீன்சடைமேவியவப்பனேயாலவாயினின்மேவியவப்பனே. (ங)

பண்டயனறலை யொன்றமுததியே பாதமோதினார் பாவமுத
 தியே, துண்டவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தூயவெள்ளெரு
 தேறியிருத்தியே, கண்கொமனை வேவவிழித்தியே காதலிலலவர் தம
 மை விழித்தியே, யண்டநாயக நேமிசூகண்டனே யாலவாயினின்
 மேவியகண்டனே. (ச)

சென்றுதாதை யுருத்தனன்பாலையே சீறியன்பு செருத்தனன்பா
 லையே, வென்றிசேர்மழக கொண்டுமுன்காலையே வீடவெட்டிடக்
 கண்டுமுன்காலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா னிலவமல்
 கியுதித்தன கங்கையா, லன்றுநின்னூரு வாகத்தடவியே யாலவாயர
 றுகத்தடவியே. (ஊ)

நக்கமேருவர் நாடுமோருருமே நாதன்மேனியின் மாசண்பூரு
 மே, தக்கபூமனைச்சுற்றக் கருளொடே தாரமுய்த்ததுபாணக் கரு
 ளொடே, மிக்கதென்னவன் நேவிகணியையே மெல்லநல்கிய தொ
 ண்டர்க்கணியையே, யக்கிறா முதுணகலனோடுமே யாலவாயர றுரு
 மையோடுமே (ஈ)

வெய்யவன்பல் லுருத்ததுகுட்டியே வெங்கண் மாசணங் கைய
 துகுட்டியே, யையுனையன லாடியமெய்யனே யன்பினானினை வாக
 கருண்மெய்யனே, வையமுய்யவன றுண்டதுகாளமே வள்ளல்கை
 யது மேவுகங்காளமே, யையமேற்ப தூரைப்பதுவீணையே யாலவா
 யரன் கையதுவீணையே. (ஏ)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவர் செருக்கை
 மயக்கியே, வாளரககணிலதீதுக களித்துமே வநதமால்வரை கண்டு
 களித்துமே, நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுன்மத்தனே நின்விற்றலே
 யான்மதமத்தனே, யாளுமாதி முறித்ததுமெய்கொலோ வாலவாயர
 னுயத்ததுமெய்கொலோ. (ஐ)

பங்கயத்துள நானமுகன்மாலொடே பாதநீண்முடி நேடிடமா
 லொடே, துங்கநற்றழ லின்னுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றதுவா
 யுமே, செங்கயற்கணி னாரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டிறை செய்
 வதுபிச்சையே, யங்கியைத்திகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவாயர று
 திடக்கையே. (ஊ)

* யிழித்தியே என்றும் பாடம்.

ருக

தேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வது
கானையே, கோரமட்டது புண்டரிகத்தையே கொண்டநீள்கழல் புண்
டரிகத்தையே, நேரினார்களழித்தநாகமே நீள்சடைத்திழ் கின்றது
நாகமே, யாரமாக வுகந் ததுமென்பதே யாலவாயரனரிட மென்பதே.

சனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண் முத்தமிழ்
விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசம்பந்தனே யாலவாயினின் மேய
சம்பந்தனே, யானவானவா வாயினுளத்தனே யன்பரானவா வாயினு
ளத்தனே, நானுடைத்தன செந்தமிழ்பததுமே வல்லவர்க்கிவை நற்
றமிழ் பத்துமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநேரிசை.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண் ணாவென்றென்
றோதியேமலாகவேயொருங்கின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படாசடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (க)

நம்பனேநான் முகத்தாயநாதனே ஞானமூர்த்தி
யென்பொனையீசாவென்றெனே நத்தநானேசுற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந் துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ண
மன்பனே யாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (உ)

ஒருமருந் தாகியுள்ளாயும்பரோலெகுகெல்லாம்
பெருமருந் தாகிரின் றாய்பேரமுதினசுவையாய்க்
கருமருந் தாகியுள்ளாயானும்வல்லினைகடர்க்கு
மருமருந் தாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (ஈ)

செய்யநின் கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமானமரிமழுவொன்றே ந் துஞ்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
னையனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே (ஐ)

வெண்டலைகையிலேத்திமிகவுமூர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமில்லசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனெநினையமாட்டாபளகனே னுளமதார
வண்டனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (ஐ)

எஞ்சலிப்புலிவென்றென்றேத்திநானேசுற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடி காணும்வண்ண
நஞ்சினையிடற்றில்வைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சவெண் றாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (ஐ)

வழுவிலாதுன்னவாழ்த்திவழிபடுந தொண்டனெனுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டிரைஞ்சமுண்ட

குழகனேகோலவில்லீகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௭)

நறுமலர்நீருங்கொண்டொடொறுமேத்திவாழ்த்திச்
செறிவனசித்தமவைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௮)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலப்பந்தாசெய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினாயென்றுதிண்ணங்
கலந்துடன்வநதுநின்ருள்கருதிநானகாண்பதாக
வலந்தனனாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௯)

பொடிக்கொடுப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்ருளாகளென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானையெல்லார்க்குமுன்னேதோன்றி, முதிருஞ்சடைமு
டிமேன்முகிழ்வெண்டிங்கள, வளைத்தானைவல்லசரர்புரங்கண்மூன்று
ம், வளைசிலையாவாசுகிமாநாணககோத்துத், துளைத்தானைச்சுகசுரத்
தாற்றுவுளநீரூத், துமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித், துளைத்தா
னைத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப் பெற்றே
னானே. (௧)

விண்ணுலகினமேலார்கண்மேலான்றன்னே, மேலாடுபுரமூன்றும்
பொடிசெய்தானைப், பண்ணிலவுடைம்பொழில்சூழ்ப்புனத்தானைப், ப
சும்பொன்னினிறத்தானைப்பானீற்றானே, யுண்ணிலவுசடைக்கற்றை
க்கங்கையானைக், கரந்துமையோடுகியிருந்தான்றன்னேத், தெண்
ணிலவுதென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப் பெற்றே
னானே. (௨)

நீர்த்திரளைநீர்ச்சடைமேனிறைவித்தானே, நிலமருவிநீரோடக்க
ண்டான்றன்னைப், பாற்றிரளைப்பயின்ருடவல்லான்றன்னைப், பதை
த்தெழுந்தவெங்குற்றைப்பாய்ந்தான்றன்னைக், காற்றிரளாய்மேகததி
னுள்ளேநின்று, கடுங்குரலாயிடிப்பானைக்கண்ணாநெற்றித், தீத்திரளை
த்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௩)

வானமிதுவெல்லாமுடையான்றன்னே, வரியரவக்கச்சானைவன்
பேய்குழக், கானமதினடமாடவல்லான்றன்னைக், கடைக்கண்ணன்ம
ங்கையுமைநோக்காவென்மே, லானமதுவெல்லா மொழித்தான்றன்

னை, யுணர்வாகியடியேனதுள்ளேரின்ற, தேனமுதைத்தென்கூடற்றி
ருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே. (௬)

ஊரானையுலகேழாய்நின்றான் நனை, யொற்றைவெண்பிறையா
னையுமையோடென்றும், பேராணைப்பிறாகென்றுமரியான நன்னைப்,
பிணக்காட்டினடமாடல்பேயோடெனறு, மாராணையமரர்களுக்கமுதி
ந்தானை, யருமறையானமுதனுமாலுமபோற்றுந், சீராணைதென
கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே (௭)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனி, யுடையானைமூவுலகுந தானையெ
ங்கும், பாவனைப்பாவமுற்பான நனைப், படியெழுதலாகாசமங்கை
யோடு, மேவனைவிண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு, விரிகடவினஞ்சுண்டமுத
மீந்த, தேவனைதென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப
பெற்றேறனனே. (௮)

துறத்தார்க்குத்தூநெரியாய்நின்றான் நனைத், துன்பத் துடைத
தாளவல்லான நனை, யிறந்தார்களுள்பேயணிந்தான் நனை, யெ
ல்லினடமாடவல்லான நனை, மறந்தார்மதினமூன்றுமாய்ததான் நன்
னை, மற்றொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுந், சிறந்தானைத்தென்கூ
டற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே. (௯)

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின், கருத்தானைக்கருத்தறிந்து
முடிப்பான் நனைத், தூயானைதூவென்னையேற்றான் நனைச், சு
டாததிங்கட்கடையானத்தொடாந்துநின், தாயானைத்தவமாயதன்
மையானைத், தலையாயதேவாகிதேவர்க்கென்றுந், சேயானைதென்
கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே. (௧௦)

பகைச்சுடராய்ப்பாவமுற்பான் நனைப், பழியிலியாய்நஞ்சமு
ண்டமிர்தீர்தானை, வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வளைவிலி
யாயெல்லார்க்குமருள்செய்வானை, மிகைச்சுடனாவண்ணவர்களைமே
லப்பால, மேலாயதேவாகிதேவர்க்கென்றுந், திகைச்சுடனாத்தென்
கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே. (௧௧)

மலையானைமாமேருமன்னினனை, வளர்புன்சடையானைவானோர்
தங்க, டலையானையென்றலையினுச்சியென்றுந், தாபித்திருந்தானைத்தா
னையெங்குந், துலையாகவொருவையுமில்லாதானைத், தோன்றாதார்
மதினமூன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்
ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே. (௧௨)

தூர்த்தனைத்தோண்முடிபத்திறுத்தான நனைத், தொன்னரம்பினின்
னிகைக்கேட்டருளசெய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டுபரிந்தான் ந
னைப், பரிந்தவற்குப்பாசபதமீந்தான் நனை, யாத்தனையடியேனு
க்கணபன் நனை, யளவிலாபபல்லாழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்
கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிற்திககப்பெற்றேறனனே. (௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன—தனதனத் தன
பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை
யொருததா வாய்ச்சுரு ளொருவாகை யுதவுவா
பணததை நோக்குவாபிணமது தழுவுவ—ரளவளப் பதனாலே
படுகைக வீட்டினு ளழுதழு துணைவர்பின்
னணைப்பா கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பழிப்பர் மாததையி லொருவிசை வருகென—வவரவர்க்குறவாயே
யழைப்ப ராஸதிகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிக்கி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி னுற்புணர் மயலெனு நரகமு—மிடையிடைப் புகநாரு
மவதத மாய்ச்சிவ் படுகுழி தனில்விழும
விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனையே
யமாததி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து—கதிதனைத் தருவா
தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடுளே
தகப்ப னுர்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக் குமவே
சமத்தி னுற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராககத னுடலது துணிசெய்து
திருத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக கனகோவே
செழித்த வேற்றனை யசரர்க ளுடலது
பிளக்க வோச்சிய பிறகம ராகர்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே
திறத்தி னுற்பல சமணரை யெதிரெதிரா
கழுகக ளேற்றியீ புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாயப்புகழ் மதுனாயி லுறைதரு—மறுமுகப் பெருமானே.
தானதனத்த தானதனத்த தானதனத்த—தனதான.
ஆனைமுகவற்கு நேரினையசுத்த
வாறுமுகமுற்ற - வழகோனே
ஆகியரனுகும் வேதமுதலுகு -
மாரணமுரைத்த - வடிவேலா
தானவர்குலத்தை வேல்கொடுதுணித்த
சாரசதுர்மிகக - திரடோளா
தாளிணைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்
தாழ்வுகெடரித்த - மருள்வோனே
வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்
யாவரொருவற்கு - மறியாத
மாமதுனாயுற்று வாழுமொருசொக்கர்
வாமமயில்பெற்ற - சூமரேசா

தேனெழுபுனத்தில் மான்விழிசுறத்தி	
சேரமகிழ்வுற்ற	- திறன்மார்பா
தேவர்கள்சுருத்தில் மேவியபயத்தை	
தீர்விடுவித்த	- பெருமானே.
தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த	
தனனதன தானதத்த—தனதான.	
நடையுடையி லேயரிக்கி	
நெடியதெரு வீதிபுக்கு	
நடனமிடு மாதாபபோல்	- வருவானா
நணுகிய லேவிளைத்து	
முலையைவில கூறிவீற்று	
நயனமுட னேபசப்பி	- யுறவாடி
வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு	
மலரணையின் மீதிருத்தி	
மதன * னுடை காவியத்தை	- ஸ்படைவாக
மருவிபுள மேயுருக்கி	
நிதியுளதே லாம்பறிக்கும்	
வனிதையாக ளாசைபற்றி	- யுழல்வேளே
இடையர்மனை தோறுந்தத	
முறிதயிரெய் பால்குடிக்க	
விருகையற வேபிடித்து	- வுரலோடே
யிறுகிடவே தோள்களகட்டி	
யடிபடுகோ பாலகிஷண	
னெழிநமருக னேகுறத்தி	- மணவாளா
அடலெழுதி யேமிகுத்து	
வருபுனலி லேறவிட்ட	
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி	- தொளுமவேலா
வமணர்குலம் லேரறுத்து	
மதுரைகர் வாழவைத்த	
வறுமுகவ வீரமுற்ற	- பெருமானே.
தாதத்த தாதத்தந்—தனதான	
நீலங்கொண் மேததின்	மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண்	டதனாலே
¶ மாலொன்று பேதைக்கும்	மணநாறு
மார்தங்கு தாராததந	தருள்வாயே
வேல்கொண்டு 1 வேலைக டு குன்	மெறிவோனே
வீரங்கொள சூரர்க்குங்	கொலைகாரா
நாலங்க வேதத்தின்	பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும்	பெருமானே.

* உடையஎன்னும் குறிப்புப்பெயரொச்சத்தின் அகரஈறு தொக்கு நின்றது கடைக்குறை. 1 மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக் குறை. ‡ வேலை - கடல், ¶ குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

